

Přehled zpráv

Pár slov k dezinformačním webům.....	19
30.9.2018 idnes.cz ~ str. 00 ~	
Pár slov k dezinformačním webům.....	20
30.9.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Pelikánová končí jako evropská soudkyně. A v Brně začíná boj o nového děkana. Týden v právu komentuje Jan Januš	21
30.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~	
Pelikánová končí jako evropská soudkyně. A v Brně začíná boj o nového děkana. Týden v právu komentuje Jan Januš	22
30.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Právo <i>Jan Januš</i>	
Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce	24
29.9.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce	25
29.9.2018 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~	
100 let republiky – 100 let ČTK.....	26
29.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Babiš už Hradu navrhl Petříčka do čela ministerstva zahraničí	27
28.9.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>manakv</i>	
Stupavský (Conseq): Turecko je riziko, ale Erdogan bude racionální	29
28.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Valmez se umístil v top 10 nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek	30
27.9.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Bc. Robert Stržínek</i>	
Zemřel Milan Šimáček	30
27.9.2018 divadelni-noviny.cz ~ str. 00 ~	
Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce	31
27.9.2018 cnb.cz ~ str. 00 ~ <i>Markéta Fišerová</i>	

Bezpilotní letectví je na úplném začátku. Jako internet před 25 lety	32
27.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Primoco Uav</i>	
Sředa ve znamení „hiků“. 25 bodů „vsítla“ ČNB i Fed	33
27.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Černínský palác v úpadku	34
27.9.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Názory, Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam cz, Týdeník <i>Daniel Kaiser</i>	
Analýza kandidátek: pravostředové strany v obcích stále častěji kandidují v koalicih. Nejčastěji kolem TOP 09.....	36
27.9.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Volby <i>Jan Boček, Jan Cibulka, Tomáš Jelen</i>	
Černínský palác v úpadku	39
27.9.2018 Týdeník Echo ~ str. 20 ~ Kauza <i>DANIEL KAISER</i>	
100 Češek stoleté historie republiky.....	42
27.9.2018 Cosmopolitan ~ str. 131 ~ Ženy mění svět	
Merkelová nedostala na post šefa poslanců svého člověka.....	51
26.9.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Psychologie na talíři	52
26.9.2018 Psychologie dnes ~ str. 39 ~ Zdraví <i>Jana Vlková</i>	
Hospodářská situace v Německu.....	53
26.9.2018 ČRo Plus ~ str. 07 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Perspektiva sází na mládí	55
26.9.2018 Táborský týden ~ str. 17 ~ Volby 2018 <i>JIŘÍ DINTAR</i>	
Lidé více spoléhali na své vlastní síly a pomoc bližních než na záchrannou ruku státu.....	56
26.9.2018 Frýdecko-míšecký a třinecký deník ~ str. 64 ~ 100 let republiky - příloha	
Lidé více spoléhali na své vlastní síly a pomoc bližních než na záchrannou ruku státu.....	59
26.9.2018 Benešovský deník ~ str. 64 ~ Příloha - 100 let republiky	
Nejen počasí se ochlazuje. ČNB i Fed dnes zvýší sazby.....	62
26.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	

Další rána pro Merkelovou. Odcházení kancléřky je rychlejší, než jsme si mysleli, říká expert	63
26.9.2018	info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>
Další rána pro Merkelovou. Odcházení kancléřky je rychlejší, než jsme si mysleli, říká expert	65
26.9.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>
Spisovatelka Tereza Boehmová: první dětskou knížku jsem napsala náhodou.....	67
26.9.2018	i60.cz ~ str. 00 ~ <i>Michaela Bučková</i>
Za tři roky z nuly na čtyři miliardy. Zonky raketově roste	69
25.9.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>
Jednotné Rusko ztratilo neporazitelnost, systémová opozice se ale v ničem neliší, tvrdí politolog	70
25.9.2018	rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Jednotné Rusko, Alexander Khitrov, Libor Dvořák, Prohry Putinovy, Jan Šír, Jan Bumba, Michael Erhart, Alexandr Mitrofanov</i>
Daniel Prokop odchází z vedení Medianu, jde do vlastního.....	71
25.9.2018	mediaguru.cz ~ str. 00 ~
Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě	71
25.9.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ <i>Karolína Vavřková</i>
Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě	73
25.9.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~
Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě	74
25.9.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události <i>Karolína Vavřková, čtk</i>
Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě	76
25.9.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz <i>Karolína Vavřková, čtk</i>
Babiš ztrácí klíčové odborníky na EU.....	78
25.9.2018	Hospodářské noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>Tomáš Pergler, Ondřej Houska</i>
Babiš ztrácí klíčové odborníky na Evropskou unii. Diplomaté se ptají, jak se to projeví na chování Česka	79
25.9.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Pergler, Ondřej Houska</i>
Jak na módní trendy	81
25.9.2018	klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~

Kyberatašé: Je potřeba zametat elektronickou stopu	83
25.9.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Byznys <i>David Jareš</i>	
Černínský palác v úpadku	85
25.9.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~	
Černínský palác v úpadku	87
25.9.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Eseje, Homepage <i>Daniel Kaiser</i>	
Ostrá slova na půdě OSN.....	89
25.9.2018 ČT 24 ~ str. 07 ~ 22:00 Události, komentáře	
Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové	93
24.9.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Kateřina Frouzová</i>	
Ženy do politiky patří.....	94
24.9.2018 jihlavske-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Eva Nováková Pondělí</i>	
Jak fungují MAS v zahraničí?	94
24.9.2018 Obec & finance ~ str. 50 ~ MAS v zahraničí <i>Vít Skála</i>	
Zkrácený týden. Dvě „top“ události. „Hike“ od ČNB i Fedu?	96
24.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové	97
24.9.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~	
ŘÍDIT OBEC JAKO FIRMU.....	99
24.9.2018 Hospodářské noviny ~ str. 08 ~ Panorama <i>Kateřina Frouzová, Jan Wirtitzer</i>	
Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové	102
24.9.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Kateřina Frouzová, Jan Wirtitzer</i>	
Nechte se obdarovat. Češi chtějí kvalitu, odlišnost a originalitu	105
24.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Soumrak vesnické kopané.....	109
24.9.2018 Týden ~ str. 32 ~ Téma <i>Pavel Baroch, Josef Kolina</i>	

Kapitoly z dějin kulturní revoluce na Západě (II)	111
24.9.2018 konzervativnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Napsal Jan Cholínský</i>	
Vznikne kvůli mediální gramotnosti mezirezortní skupina?	118
23.9.2018 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>	
Bolševická vládo, Praha není stádo?	119
23.9.2018 desitka.cz ~ str. 00 ~	
Návrh kandidáta na ministra zahraničí	119
23.9.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Návrh státního rozpočtu 2019	126
23.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Za módu nikoho nekritizuji, ale některé věci mi vadí	130
23.9.2018 metro.cz ~ str. 00 ~ <i>Iveta Benáková</i>	
Televize Barrandov už měsíc a půl v Česku porušuje svojí vysílací licenci	131
23.9.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Nejdřív autorita, pak funkce. U Petříčka je tomu obráceně, rýpl si Kalousek do kandidáta ČSSD	134
23.9.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kozisekj</i>	
Vztah Miloše Zemana k ČSSD	136
23.9.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Experti z Univerzity Karlovy představili, co vybádali z grantu: Rusko za agresivní chování musí zaplatit, a to se neděje. Další na řadě bude Pobaltí	138
22.9.2018 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Vladimir Putin</i>	
Experti z Univerzity Karlovy představili, co vybádali z grantu: Rusko za agresivní chování musí zaplatit, a to se neděje. Další na řadě bude Pobaltí	139
22.9.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Václav Fiala</i>	
Hudec (Generali): Hodně se teď ohlížíme po polské bance Pekao	140
22.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
VENKOV V PRAZE	142
21.9.2018 CITY LIFE ~ str. 68 ~ Patriot <i>Kristina Zábrodská</i>	

Pozor! Populisté v politice mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program, varuje doktor Mejstřík.....	144
21.9.2018 pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Prezident Zeman se dnes v Německu sejde s německou kancléřkou Angelou.....	144
21.9.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
UP One: Hedging před pádem. Nyní na Fundliftu	146
21.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Obavy z celních šarvátek pozvolna mizí. A dolar slábne	147
21.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Zeman: AfD je proti Benešovým dekretům, což není v zájmu ČR	148
21.9.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>dolejsii</i>	
PŘECE SE TO NEVYHODÍ!.....	150
21.9.2018 Marianne venkov & styl ~ str. 114 ~ Fejeton	
POLITIKA: Nový kandidát na zamíni.....	151
21.9.2018 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Politika <i>Neviditelný pes, Jan Bartoň</i>	
Pozor! Populisté v politice mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program, varuje doktor Mejstřík.....	152
21.9.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniela Černá</i>	
Šéfa kontrarozvědky po vyhazovu povýšili. Merkelová i koalice se znovu otřásají, SPD je v krizi	153
20.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
Šéfa kontrarozvědky po vyhazovu povýšili. Merkelová i koalice se znovu otřásají, SPD je v krizi	155
20.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Chotovinská Perspektiva sází na mládí.....	156
20.9.2018 Tábořský deník ~ str. 08 ~ Téma <i>JIŘÍ DINTAR</i>	
Konference Veřejná politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací	157
20.9.2018 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Politika výzkumu a vývoje <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Volební kandidáty na okrese dělí 69 let.....	158
20.9.2018 Kladenský deník ~ str. 04 ~ Zpravodajství/Kladensko <i>KATEŘINA NIČ HUSÁROVÁ</i>	

Mladí jdou do voleb s nadšením, to nechybí ani dříve narozeným	159
20.9.2018	kladensky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Kladensko <i>Kateřina Nič Husárová</i>
Olomouc před komunálními volbami.....	160
20.9.2018	ČT 1 ~ str. 04 ~ 18:00 Události v regionech - Ostrava
Za módu nikoho nekritizují, ale některé věci mi vadí.....	161
20.9.2018	Metro ~ str. 18 ~ Kultura <i>IVETA BENÁKOVÁ</i>
Cirkus vs. aktivisté	162
20.9.2018	reflex.cz ~ str. 00 ~ Hlavní články <i>Jiří X. Doležal</i>
CIRKUS VS. AKTIVISTÉ.....	165
20.9.2018	Reflex ~ str. 28 ~ Téma <i>JIRÍ X. DOLEŽAL</i>
Krátce	168
19.9.2018	Týdeník Chebsko ~ str. 03 ~ O čem se mluví <i>(bur)</i>
Miloš Zeman zahájil oficiální návštěvu Německa.....	169
19.9.2018	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach
Kumulace politických funkcí je nemravná a měla by být zakázána, tvrdí Daniel Kroupa.....	170
19.9.2018	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Michael Erhart, Veronika Sedláčková</i>
Dnešek: varhanní koncert, Divoké historky, kino naslepo, populismus i rozhovor s dálkovým plavcem	171
19.9.2018	olomouc.cz ~ str. 00 ~ <i>Zuzana Doleželová</i>
Dnešek: varhanní koncert, Divoké historky, kino naslepo, populismus i rozhovor s dálkovým plavcem	171
19.9.2018	olomouc.cz ~ str. 00 ~ <i>Zuzana Doleželová</i>
Petříček dělal pro Pocheho, Netolického i Marksovou	172
19.9.2018	Právo ~ str. 03 ~ Zpravodajství <i>(kab, ČTK)</i>
Pocheho má nahradit jeho asistent Petříček	173
19.9.2018	E15 ~ str. 02 ~ Události <i>Pavel Otto</i>
Tomáš Petříček - nový kandidát ČSSD na ministra zahraničí.....	174
19.9.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~

Neznámý Petříček? Kurze také dřív nikdo neznal, namítá Foldyna	175
19.9.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>bahounkovap</i>	
Čína přilila do ohně obchodní války, trhy jsou v klidu	177
19.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Anketa: Jak zvýšit počet žen ve vedení škol	178
19.9.2018 universitas.cz ~ str. 00 ~	
ČSSD ustoupila Zemanovi. Velet diplomacii má Pocheho asistent	181
18.9.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	
ČSSD ustoupila Zemanovi? Právce není z Petříčka nadšená, ostře se vyjádřil Schwarzenberg	182
18.9.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Kumulace politických funkcí je nemravná a měla by být zakázána, tvrdí Daniel Kroupa	183
18.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Jana Přinosilová</i>	
Diskuse: Miroslav Poche: Petříček je vynikající volba, v europarlamentu končím	184
18.9.2018 denik.cz ~ str. 00 ~	
ČSSD obětovala Pocheho. Na ministra zahraničí navrhuje náměstka Petříčka	186
18.9.2018 euro.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Kandidátem na ministra zahraničí je současný náměstek Tomáš Petříček	188
18.9.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>svitakm</i>	
Kandidátem na šéfa diplomacie je náměstek Petříček. Loutka bez zkušeností, kritizuje opozice	191
18.9.2018 zpravy.tiscali.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Aktuality <i>šar</i>	
Novým ministrem zahraničí by se mohl stát Tomáš Petříček	19
18.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Nerozhodují a mají nižší platy. Ženy na univerzitách	20
18.9.2018 universitas.cz ~ str. 00 ~	
V blízkých se komunálních volbách kandiduje i 127 stávajících členů parlamentu	21
18.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	
Nové jméno v čele diplomacie: Tomáš Petříček	22

18.9.2018	ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:00 Události, komentáře	
Rusko o sestřelení letu MH17		24
17.9.2018	ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
V Senátu se uskutečnilo veřejné slyšení k budoucnosti mediální výchovy (17.09.2018)		25
17.9.2018	senat.cz ~ str. 00 ~ <i>Denisa Čermáková</i>	
V Senátu se uskutečnilo veřejné slyšení k budoucnosti mediální výchovy (17.09.2018)		26
17.9.2018	senat.cz ~ str. 00 ~ <i>Denisa Čermáková</i>	
Přednáška: Populismus v evropské a české politice		27
17.9.2018	ado.cz ~ str. 00 ~	
Kovanda ekonomem a tváří Rusňákova fondu		29
17.9.2018	mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou		30
17.9.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera, Adolfa Hitlera</i>	
Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou		30
17.9.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš A. Nový</i>	
Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou		31
17.9.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera, Adolfa Hitlera</i>	
Putin a Erdogan chtějí v Idlibu zřídit demilitarizovanou zónu		32
17.9.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>bahounkovap</i>	
Vizitky hlavních kandidátů na primátora v Praze		33
17.9.2018	vz24.cz ~ str. 00 ~	
MUZEUM UMĚNÍ OLOMOUC		34
17.9.2018	Olomoucké listy ~ str. 17 ~	
Nová cla? Trump to dnes udělá. Co na to Peking a dolar?		36
17.9.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Je třeba zametat elektronickou stopu		39
17.9.2018	Týden ~ str. 58 ~ Svět	

David Jareš

Inteligentní sítě a jejich ochrana proti kybernetickým útokům	42
17.9.2018 PRO-ENERGY ~ str. 46 ~ Elektroenergetika <i>Jan Feryna</i>	
Senát organizuje veřejné slyšení „Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“	51
16.9.2018 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>	
Bára Nesvadbová: Nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné	52
16.9.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Magazín <i>Filip Lukeš</i>	
Překládají Khanovu akademii. Spolupracovníkům musíme důvěřovat, říká Jirůtková	53
16.9.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Lidovky / Věda <i>Lidové noviny, Radka Kvačková</i>	
Město získalo ocenění za zakázky	55
15.9.2018 Chebský deník ~ str. 03 ~ Region - zpravodajství <i>(bur)</i>	
Město získalo ocenění za zakázky	56
15.9.2018 chebsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Chebsko <i>Jan Buriánek</i>	
Pravoslavnému světu hrozí rozkol. Konstantinopol se pře s Moskvou o Ukrajinu	59
15.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Svět Ve</i>	
Tábor dobře zadává veřejné zakázky	62
14.9.2018 Tábořský deník ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>IVANA VLNOVÁ</i>	
Cheb získal ocenění Dobrý zadavatel	63
14.9.2018 cheb.cz ~ str. 00 ~	
Tábor dobře zadává veřejné zakázky	65
14.9.2018 taborsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Tábořsko <i>Ivana Vlnová</i>	
Valašské Meziříčí se umístilo v první desítce nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek	67
14.9.2018 echovalasska.cz ~ str. 00 ~ <i>Renata Votrubová, Val Meziříčí</i>	
Finanční krize	69
14.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	
Tábořská radnice dobře zadává veřejné zakázky	70
14.9.2018 Jindřichohradecký deník ~ str. 03 ~ Jindřichohradecko - Jižní Čechy <i>IVANA VLNOVÁ</i>	

Na případnou finanční krizi je Česko mírně připraveno, věří ekonom Michal Mejstřík.....	71
14.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Jana Přinosilová</i>	
Jihlava je boží!	71
14.9.2018 jihlavske-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Eva Nováková Pátek</i>	
Ostrovy klidu od Jana Mayena	73
14.9.2018 5plus2 ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>MILOSLAV LUBAS</i>	
Po krizi přišel útok na Západ. Podpora odpůrců liberální demokracie stoupá s klesající ekonomickou jistotou obyvatel	74
14.9.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~	
Po krizi přišel útok na Západ	76
14.9.2018 Hospodářské noviny ~ str. 02 ~ Téma <i>Ondřej Houska</i>	
Po krizi přišel útok na Západ. Podpora odpůrců liberální demokracie stoupá s klesající ekonomickou jistotou obyvatel	78
14.9.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Učit se to, co mě baví. Ale kde?	79
14.9.2018 i60.cz ~ str. 00 ~	
NAŠE PRAHA	81
14.9.2018 Elle ~ str. 272 ~ Mix <i>ANNA BASIKOVÁ</i>	
Nová pravidla pro hypotéky nejde obcházet, v září prodeje ještě zesílí	83
13.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Hypoteční Banka</i>	
Získali Neplejtváka. Z velkých měst Ústeckého kraje se do první třicítky dostal pouze Děčín	85
12.9.2018 Týdeník Děčínsko ~ str. 02 ~ <i>(sv)</i>	
TELH hlásí novinky: Dvě televize, nová pravidla a chuť na rekord.....	87
12.9.2018 hokej.cz ~ str. 00 ~	
Demonstrace Katalánců v Barceloně	89
11.9.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Vojenské manévry v Rusku	93
11.9.2018 ČT 24 ~ str. 08 ~ 21:31 Horizont	

Možnosti stáží na Ministerstvu zemědělství v akademickém roce 2018/19.....	94
11.9.2018 nicm.cz ~ str. 00 ~	
Masivní manévry ruské armády	94
11.9.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:00 Události, komentáře	
Valašské Meziříčí se umístilo v první desítce nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek	96
11.9.2018 klubnovinaruzlin.cz ~ str. 00 ~	
Mezi mnou a otcem stojí profesní zeď. Osobní jsme ale nikdy neměli, říká Jakub Železný.....	97
11.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Jakub Železný, Barbora Tachecí, Kateřina Chvátalová</i>	
Sushi Time podruhé na Fundliftu. Po Praze chce dobýt Brno.....	99
11.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
ČNB zařadí vyšší rychlost. Úroky porostou letos ještě dvakrát	102
11.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
V Česku přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo.....	105
11.9.2018 pravnicradce.ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Kateřina Frouzová</i>	
Rád něco začnu a pak to udržuju při životě.....	109
11.9.2018 Berounský týden ~ str. 04 ~ Rozhovor <i>ROMANA ŠIMKOVÁ</i>	
Meziříčí v české TOP 10 – Ekonomové ocenili zadávání zakázek	111
10.9.2018 jalovec.cz ~ str. 00 ~	
Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie, říká historička Doležalová ..	118
10.9.2018 moneymag.cz ~ str. 00 ~ <i>—, Autor: ČTK</i>	
Lidé a podniky.....	119
10.9.2018 Euro ~ str. 56 ~ Euro	
Růstu cen v srpnu dominovalo bydlení. Šlápne ČNB v září na brzdu?	119
10.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie	126
10.9.2018 zlato.cz ~ str. 00 ~	
Nakopne korunu srpnová inflace?.....	130

10.9.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo		131
10.9.2018	Hospodářské noviny ~ str. 04 ~ Události <i>Kateřina Frouzová</i>	
Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo		134
10.9.2018	ihned.cz ~ str. 00 ~	
Zahrajte si o cestu k nalezení vlastního stylu		136
10.9.2018	klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~	
V Česku přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo. Navzdory systému si vytvořily vlastní "volební pravidla"		138
10.9.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Kateřina Frouzová</i>	
Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství		139
9.9.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~	
Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství		140
9.9.2018	pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Fond mobility UK opět přijímá žádosti		142
9.9.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Granty a dotace <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Historička Doležalová: Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie		144
9.9.2018	investicniweb.cz ~ str. 00 ~	
Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství		144
9.9.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>nab</i>	
Historička: Československo se nikdy úplně neodpoutalo od monarchie		146
9.9.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK</i>	
Andrej Babiš jako oblíbenec Miloše Zemana		147
9.9.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství		148
9.9.2018	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~	
Československo se nikdy úplně neodpoutalo od monarchie, alespoň ekonomicky		150

9.9.2018 globe24.cz ~ str. 00 ~

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství151
9.9.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~

Česko nemá dosud ministra zahraničních věcí.....152
9.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty

Řešení migrace v ČR153
9.9.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 18:10 Názory a argumenty

Dvě knihy o vědě a politice.....155
9.9.2018 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Z domova
Vědavýzkum.cz

Byl jsem nácek. Jaké je opustit neonacistickou scénu?.....156
8.9.2018 zpravodajstvi.ecn.cz ~ str. 00 ~

Pravoslavná církev je oporou ruského militarismu, pacifistické svědky Jehovovy v Rusku zakázali157
8.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~
Svět Ve

Nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné158
8.9.2018 Deník Víkend ~ str. 04 ~ Rozhovor
FILIP LUKES

Když jsme stáli proti, skončili jsme v bryndě159
8.9.2018 Lidové noviny ~ str. 25 ~ Orientace - Rozhovor
PETRUŠKA ŠUSTROVÁ

Británie předložila Radě bezpečnosti důkazy o otravě bývalého agenta Skripala a jeho dcery160
8.9.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 18:10 Názory a argumenty

Autoři obdrží literární cenu.....161
7.9.2018 Hradecký deník ~ str. 01 ~ Titulní strana
(vm)

Autoři obdrží literární cenu.....162
7.9.2018 hradecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura
Redakce

Protitrumповská nálada v USA165
7.9.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach

Protesty v německém Chemnitzu168
7.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti

Švédsko čekají v neděli volby	169
7.9.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Děčín získal Neplejtváka, zakázky dělá nejlépe	170
7.9.2018 Děčínský deník ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>ALEXANDR VANŽURA</i>	
Východní Němci nikdy neměli zkušenost s migrací, vysvětluje protesty v Chemnitz expert	171
7.9.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Fotobanka Profimedia</i>	
Děčín získal Neplejtváka, zakázky zadává nejlépe z celého kraje	171
7.9.2018 decinsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Děčínsko <i>Alexandr Vanžura</i>	
Podpoří dolar nejdůležitější číslo z americké ekonomiky?	172
7.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Mějte dokonalý styl s novou knihou od Bány Nesvadbové	173
6.9.2018 dokonalazena.cz ~ str. 00 ~ <i>Barbara Nesvadbová</i>	
Nebývalý komentář na stránkách New York Times.....	174
6.9.2018 ČT 24 ~ str. 10 ~ 22:00 Události, komentáře	
Jak se v britsko-ruských vztazích vyvíjí kauza Skripalových	175
6.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Na měnové frontě klid. Zdánlivě.....	177
6.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Dvě knihy o vědě a politice	178
6.9.2018 Vesmír ~ str. 56 ~ Nad knihou <i>Jindřich Schwippel</i>	
Byl jsem nácek. Teď chci lidem pomáhat zbavit se nenávisti	181
6.9.2018 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Fatima Rahimi</i>	
Jak to vidí Václav Malý.....	182
6.9.2018 ČRo Dvojka ~ str. 01 ~ 08:30 Jak to vidí	
Schůzka Babiš-Merkelová.....	183
5.9.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	

Komunální volby 2018	184
5.9.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Pražské Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce	186
5.9.2018 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha <i>Eva Brendlová</i>	
Pražské Vítězné náměstí se promění v v laboratoř pro malé vědce	188
5.9.2018 kladensky.denik.cz ~ str. 00 ~	
Pražské Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce	191
5.9.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Ostatní <i>Eva Brendlová</i>	
Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce	19
5.9.2018 Pražský deník ~ str. 02 ~ Praha/Téma <i>EVA BRENDLOVÁ</i>	
Personálie	20
5.9.2018 Reseller Magazine ~ str. 08 ~ Personálie	
Tomáš Sedláček: Nepotřebujeme QE, ale kvalitativní změnu	21
5.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Politická situace v Německu	22
4.9.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Na doučování je Khanova akademie	24
4.9.2018 Lidové noviny ~ str. 13 ~ Akademie <i>RADKA KVAČKOVÁ</i>	
Tři nemocnice nakupovaly podle Nejvyššího kontrolního úřadu zdravotnický materiál a léky bez soutěže	25
3.9.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 04 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Do komunikace T-Mobile přichází Pavla Hobíková	26
3.9.2018 mediaguru.cz ~ str. 00 ~	
Babiš jede za Merkelovou. Jeho bizarní výroky o migraci kancléřka řešit nebude, míní expert	27
3.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
Babiš jede za Merkelovou. Jeho bizarní výroky o migraci kancléřka řešit nebude, míní expert	29
3.9.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	

Do týmu firemní komunikace T-Mobile nastupuje Pavla Hobíková	30
3.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~	
Do týmu firemní komunikace T-Mobile nastupuje Pavla Hobíková	30
3.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Zprávy Online <i>Roklen24</i>	
Vzpouora v EU: Česko a další země odmítají plnit platná pravidla	31
3.9.2018 Hospodářské noviny ~ str. 06 ~ Události <i>Ondřej Houska</i>	
Pavla Hobíková novou posilou PR TMCZ	32
3.9.2018 feedit.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Bradbury Dočekal</i>	
Vzpouora v EU: Česko a další země odmítají plnit pravidla, unie nemá možnost je vymáhat. Pro Čechy je ale rozklad systému nebezpečný	33
3.9.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Voda nad zlato	34
3.9.2018 patria.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Soustružník</i>	
Přestupy	36
3.9.2018 Euro ~ str. 57 ~ Přestupy	
Rusnok: Koruna je v časové řadě pevnou, stabilní měnou	39
3.9.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Vzpouora v EU: Česko a další země odmítají plnit platná pravidla, unie ale nemá možnost je vymáhat. Pro Čechy je však trucování nebezpečné	42
3.9.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~	
Voda nad zlato	51
3.9.2018 kurzy.cz ~ str. 00 ~ Komodity	
Dárek se hlavně nesmí cestou zkazit	52
3.9.2018 Marketing & Media ~ str. 23 ~ Extra <i>ONDŘEJ FÉR</i>	
Voda nad zlato	53
3.9.2018 kurzy.cz ~ str. 00 ~	
Voda nad zlato	55
3.9.2018 financni-web.cz ~ str. 00 ~	

Baťa, génius reklamy	56
3.9.2018 Marketing & Media ~ str. 26 ~ Marketing <i>JIŘÍ HOŘČICA</i>	
Okamurův zázrak? Zpracovatelem jeho volebních novin je firma s nulovým obratem	59
2.9.2018 almanach.cz ~ str. 00 ~ <i>Svobodné Fórum</i>	
Okamurův zázrak? Zpracovatelem jeho volebních novin je firma s nulovým obratem	62
2.9.2018 forum24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Cemper</i>	
V komunálních volbách kandiduje za velké strany stále méně lidí. Polepšili si jen Piráti, STAN a SPD ...	63
2.9.2018 ČRo - vysocina.cz ~ str. 00 ~	
PAVLA HOBÍKOVÁ POSILOU PR T-Mobile	65
1.9.2018 t-press.cz ~ str. 00 ~	
Okamurův zázrak? Zpracovatelem předvolebních novin je firma s nulovým obratem	67
1.9.2018 manipulatori.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Cemper</i>	
Ruské vojenské cvičení ve Středozemním moři.....	69
1.9.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	

Plné znění zpráv

Pár slov k dezinformačním webům

30.9.2018 idnes.cz str. 00

Motto: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat" -- Evelyn Beatrice Hall, anglická spisovatelka známá svou biografií filosofa Voltairea.

U příležitosti stého výročí založení Československa, proběhla letos v londýnském sídle společnosti BBC konference s podtitulem Truth and Power (Pravda a moc). Zástupci se tam shodli, že veřejnoprávní média jsou zárukou svobody projevu a také byla zmiňována slova jako "vyváženost" a "objektivita" (zdroj). O několik dní později společnost BBC prohlásila (slovy své moderátorky v rozhovoru s maďarským ministrem zahraniční a obchodu), že v Maďarsku nevládne demokracie, ale "hrůzné autoritářství" a že novináři v Maďarsku cítí "čistou diktaturu". Začátkem srpna pak BBC uvedla zprávu o raketovém útoku na Izrael titulem, ve kterém označila oběť za viníka. Pokud v některé zemi zavládne hrůzné autoritářství, tak v době internetu a sociálních sítí je prakticky nemožné to utajit, navíc letošní výsledek demokratických voleb žádné hromadné znepokojení Maďarů nepotvrdil. Informace o hrůzném autoritářství přichází v poslední době z Turecka, indicie o ohrožení svobody tisku přichází z Německa, ve Švédsku televize zamlčovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků. Nedávné hlasování poslanců EP o aktivaci článku 7 proti Maďarsku není pravomocný verdikt o vině, navíc podklady pro hlasování na mě působí dojmem práce levicových aktivistů zklamaných svým volebním neúspěchem, naznačuje to kritika imigrační politiky, nízkých dávek v nezaměstnanosti a krátké doby jejich výplaty. Bylo by zajímavé porovnání závažnosti případných dalších provinění ve vztahu k ostatním členským státům EU. Považuji za smutné, že zatímco unie posílala nestabilnímu Turecku miliardy EUR za uzavření migrační trasy, tak za podobnou službu hrozí teď Maďarsku sankcemi.

Pak tady máme různé neziskové organizace podporované vládou ČR a (spolu) financované z peněz daňových poplatníků. Do této skupiny patří také kontroverzní projekt Agentury pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR s názvem HateFree. Iniciativa si kládla za jeden ze svých cílů vyvracet fámy a potlačovat nenávisť. Možná právě proto proto prezentovala islám jako náboženství míru a zpochybňovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků ve Švédsku. Považuji však za nepochybné, že nenávisť nelze potlačovat strkáním hlavy do písku před skutečnými projevy násilí. V tématech islámu zástupci projektu citovali často vědce z Akademie věd ČR, který se zviditelnil letos jako autor některých kontroverzních výroků v seriálu Muslimové v Čechách. Informace z toho seriálu můžete pro zajímavost porovnat se slovy exmuslima Hamed Abdel Samada, syna egyptského imáma (necelých 6 minut videa s titulky).

Mediálním partnerem projektu HateFree byla Česká televize. Je zřejmé, že ČT udělala od doby socialismu významný posun, já však spokojený stále nejsem. Názorovou nevyváženost ČT potvrdila koncem roku 2017 také analýza Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy. Podle člena rady českého rozhlasu v roce 2016 dostával v politických diskuzích v ČT mimořádný prostor člověk s podivnou minulostí, který měl reprezentovat "evropské hodnoty" (zdroj). Skupina odborníků **Fakulty sociálních věd** UK však byla nemile překvapena překvapena, když analýzy prezentované tímto "odborníkem" nespĺňovaly ani základní kritéria pro odborný text a myšlenky jiných autorů vydával za vlastní (zdroj).

V poslední době se začali objevovat v Česku "osvícení lidé", kteří sepisují seznamy nedůvěryhodných informačních zdrojů. Pokud se porozhlédneme po autorech takových seznamů, tak často narazíme na sympatizanty politických stran, které ztrácejí svoji politickou moc. Připomíná mi to snahu slábnoucích komunistů diskreditovat zahraniční rozhlasové stanice v dobách reálného socialismu. Ještě bych připomněl, že pojem "dezinformační weby" používal také neúspěšný finalista na prezidenta, který po volbách odtajnil své sympatie k jedné z nejslabších stran v parlamentu.

Snad už je trochu zřejmé, že zárukou objektivity negarantují ani veřejnoprávní média členských zemí EU. Každá mediální společnost je přirozeně ovlivňována lidmi, kteří rozhodují o rozdělování financí a personálním obsazení manažerských pozic. Úplná nezávislost médií je iluze a nám nezbyvá nic jiného, než zvažovat i protichůdné informace, prověřovat odkazované zdroje a hodnotit důvěryhodnost každého jednotlivého autora. Zdravá demokracie stojí na svobodě slova, výměně názorů a je třeba přijmout skutečnost, že to není vždy jednoduchá cesta. Pokud si však pamatují dobře, tak potlačování nesprávných názorů se v naší historii příliš neosvědčilo a vedlo to až ke zmanipulovaným politickým procesům zakončených nejpřísnějšími tresty.

Stručný úvod do politického islámu (upravené vydání)

Vývoj multikulturalismu v Evropě

Otevřený dopis HateFree

URL| <http://ponec.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=681067>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
blog.idnes.cz

Pár slov k dezinformačním webům

30.9.2018 idnes.cz - blog str. 00

Motto: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale budu do smrti bránit vaše právo to říkat" -- Evelyn Beatrice Hall, anglická spisovatelka známá svou biografií filosofa Voltairea.

U příležitosti stého výročí založení Československa, proběhla letos v londýnském sídle společnosti BBC konference s podtitulem Truth and Power (Pravda a moc). Zástupci se tam shodli, že veřejnoprávní média jsou zárukou svobody projevu a také byla zmiňována slova jako "vyváženost" a "objektivita" (zdroj). O několik dní později společnost BBC prohlásila (slovy své moderátorky v rozhovoru s maďarským ministrem zahraniční a obchodu), že v Maďarsku nevládne demokracie, ale "hrůzné autoritářství" a že novináři v Maďarsku cítí "čistou diktaturu". Začátkem srpna pak BBC uvedla zprávu o raketovém útoku na Izrael titulkem, ve kterém označila oběť za viníka. Pokud v některé zemi zavládne hrůzné autoritářství, tak v době internetu a sociálních sítí je prakticky nemožné to utajit, navíc letošní výsledek demokratických voleb žádné hromadné znepokojení Maďarů nepotvrdil. Informace o hrůzném autoritářství přichází v poslední době z Turecka, indicie o ohrožení svobody tisku přichází z Německa, ve Švédsku televize zamlčovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků. Nedávné hlasování poslanců EP o aktivaci článku 7 proti Maďarsku není pravomocný verdikt o vině, navíc podklady pro hlasování na mě působí dojmem práce levicových aktivistů zklamaných svým volebním neúspěchem, naznačuje to kritika imigrační politiky, nízkých dávek v nezaměstnanosti a krátké doby jejich výplaty. Bylo by zajímavé porovnání závažnosti případných dalších provinění ve vztahu k ostatním členským státům EU. Považuji za smutné, že zatímco unie posílala nestabilnímu Turecku miliardy EUR za uzavření migrační trasy, tak za podobnou službu hrozí teď Maďarsku sankcemi.

Pak tady máme různé neziskové organizace podporované vládou ČR a (spolu) financované z peněz daňových poplatníků. Do této skupiny patří také kontroverzní projekt Agentury pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR s názvem HateFree. Iniciativa si kladla za jeden ze svých cílů vyvracet fámy a potlačovat nenávist. Možná právě proto proto prezentovala islám jako náboženství míru a zpochybňovala přistěhovalecký původ sexuálních útočníků ve Švédsku. Považuji však za nepochybné, že nenávist nelze potlačovat strkáním hlavy do písku před skutečnými projevy násilí. V tématech islámu zástupci projektu citovali často vědce z Akademie věd ČR, který se zviditelnil letos jako autor některých kontroverzních výroků v seriálu Muslimové v Čechách. Informace z toho seriálu můžete pro zajímavost porovnat se slovy exmuslíma Hamed Abdel Samada, syna egyptského imáma (necelých 6 minut videa s titulky).

Mediální partnerem projektu HateFree byla Česká televize. Je zřejmé, že ČT udělala od doby socialismu významný posun, já však spokojený stále nejsem. Názorovou nevyváženost ČT potvrdila koncem roku 2017 také analýza Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy. Podle člena rady českého rozhlasu v roce 2016 dostával v politických diskuzích v ČT mimořádný prostor člověk s podivnou minulostí, který měl reprezentovat "evropské hodnoty" (zdroj). Skupina odborníků **Fakulty sociálních věd** UK však byla nemile překvapena překvapena, když analýzy prezentované tímto "odborníkem" nesplňovaly ani základní kritéria pro odborný text a myšlenky jiných autorů vydával za vlastní (zdroj).

V poslední době se začali objevovat v Česku "osvícení lidé", kteří sepisují seznamy nedůvěryhodných informačních zdrojů. Pokud se porozhlédneme po autorech takových seznamů, tak často narazíme na sympatizanty politických stran, které ztrácejí svoji politickou moc. Připomíná mi to snahu slabnoucích komunistů diskreditovat zahraniční rozhlasové stanice v dobách reálného socialismu. Ještě bych připomněl, že pojem "dezinformační weby" používal také neúspěšný finalista na prezidenta, který po volbách odtajnil své sympatie k jedné z nejslabších stran v parlamentu.

Snad už je trochu zřejmé, že zárukou objektivity negarantují ani veřejnoprávní média členských zemí EU. Každá mediální společnost je přirozeně ovlivňována lidmi, kteří rozhodují o rozdělování financí a personálním obsazení

manažerských pozic. Úplná nezávislost médií je iluze a nám nezbyvá nic jiného, než zvažovat i protichůdné informace, prověřovat odkazované zdroje a hodnotit důvěryhodnost každého jednotlivého autora. Zdravá demokracie stojí na svobodě slova, výměně názorů a je třeba přijmout skutečnost, že to není vždy jednoduchá cesta. Pokud si však pamatují dobře, tak potlačování nesprávných názorů se v naší historii příliš neosvědčilo a vedlo to až ke zmanipulovaným politickým procesům zakončených nejpřísnějšími tresty.

Stručný úvod do politického islámu (upravené vydání)

Vývoj multikulturalismu v Evropě

Otevřený dopis HateFree

URL| <http://ponec.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=681067>

Pelikánová končí jako evropská soudkyně. A v Brně začíná boj o nového děkana. Týden v právu komentuje Jan Januš

30.9.2018 info.cz str. 00

Zpráva, že profesorka Irena Pelikánová skončí příští rok jako soudkyně evropského Tribunálu, úplně zapadla. Na její místo by měla nastoupit Petra Škvařilová-Pelzl, pokud tedy projde dalším schvalováním. Na brněnské fakultě mají o místo děkana zájem hned tři lidi, bude to drsný boj. Předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal oslavil 65. narozeniny. A jak se na univerzitního profesora sluší, stalo se tak reprezentativní monografií, jíž mu věnovali kolegové těch nejzvučnějších jmen.

Ministerstvo spravedlnosti předminulý pátek oznámilo, že komise odborníků, vedená ministrem spravedlnosti Janem Kněžínkem (za ANO), vybrala novou kandidátku na soudkyni evropského Tribunálu. Tedy na místo, které v současnosti zastává profesorka obchodního práva Irena Pelikánová.

Ze čtyř kandidátů zvolila odbornou pracovníci Ředitelství výzkumu a dokumentace Soudního dvora EU Petru Škvařilovou-Pelzl. Jako náhradníka komise vybrala vládního zmocněnce pro zastupování České republiky před Soudním dvorem EU Martina Smolka. Druhým českým soudcem Tribunálu by měl i po srpnu roku 2019 zůstat Jan M. Passer.

„V případě kandidátky komise ocenila dosavadní dlouholeté vysoce odborné působení na Soudním dvoře EU, jazykovou vybavenost a rovněž vědecké a publikační působení uchazečky. V případě prvního náhradníka komise konstatovala rovněž mimořádně kvalitní odbornou způsobilost a dlouholetou praxi na pozici vládního zmocněnce,“ uvedlo ministerstvo na svém webu.

Mezi uchazeči o post nového soudce evropského Tribunálu se objevily rovněž soudkyně okresního soudu Irena Hladíková a asistentka generálního advokáta Soudního dvora EU Magdalena Ličková.

Jména kandidátů jsou, až na jednu výjimku, překvapivě prakticky neznámá. Zůstává s podivem, že tak prestižní post, jakým bezesporu místo evropského soudce je, daleko více neláká například soudce nejvyšších soudů či profesory a další akademiky, stejně jako ty nejzkušenější advokáty.

Naopak komise, volící nevhodnějšího uchazeče, byla skutečně reprezentativní: vedle zmíněného ministra spravedlnosti v ní z pozice náměstka zasedal příští ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček (ČSSD), předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal, budoucí předseda Nejvyššího správního soudu Michal Mazanec, náměstek ministra spravedlnosti Petr Jäger, ředitel odboru OSN ministerstva zahraničních věcí Petr Gajdušek, advokátka a bývalá ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová a děkanka olomoucké právnické fakulty Zdenka Papoušková.

V pátek, kdy si stovky právníků připomínaly v Luhačovicích 100 let české a slovenské advokacie, ministr spravedlnosti Jan Kněžínek v Praze oznamoval, že je již několikrát avizovaný provoz elektronických náramků už skutečně ostrý.

Konečně, nový trestní zákoník totiž už od roku 2010 nabízí alternativní trest, jímž je domácí vězení. Kontrola jeho dodržování ale dosud byla velmi obtížná a nutně musela probíhat osobně, prostřednictvím pracovníků Probační a mediační služby.

„Výhodou elektronických náramků je možnost ponechat odsouzeného k trestu domácího vězení na svobodě, nezatěžovat již tak přetížený vězeňský systém, a zároveň provádět spolehlivě kontrolu chování odsouzeného. Intenzivní výchovné působení PMS na pachatele, možnost odsouzeného zůstat v kontaktu s rodinou a docházet do zaměstnání jsou způsoby, jak podpořit pozitivní změnu v jeho chování a odklonit ho od dalšího páchaní trestné činnosti,“ shrnuje na svém webu zcela přesně ministerstvo spravedlnosti. Tak snad se to celé zase nějak nezasekne.

Poslední dny jsou na personálie skutečně bohaté. Rovněž v závěru minulého týdne Právnická fakulta Masarykovy univerzity zveřejnila jména kandidátů na nového děkana a taktéž jejich programy.

Současnou děkanku Markétu Seluckou vyzývá vedoucí katedry mezinárodního a evropského práva Filip Křepelka, který se proti ní dlouhodobě a velmi silně vymezuje, a proděkan a právní teoretik Martin Škop, jenž je rovněž asistentem místopředsedkyně Ústavního soudu Milady Tomkové.

O tom, kdo brněnskou fakultu povede, by mělo být jasno 12. listopadu, kdy nového šéfa vybere Akademický senát. Minimálně je dobře, že má současná děkanka protikandidáty. Pak to jsou teprve ty pravé volby. Každopádně ale o žádnou selanku nepůjde.

Pokračuje i legislativní debata ohledně takzvané oddlužovací novely, my se ale raději věnujme něčemu příjemnějším. Již zmíněný předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal oslavil v pondělí 65. narozeniny. Kolegové mu, jak je v akademických kruzích pěkným zvykem, věnovali reprezentativní monografii nazvanou Pocta Pavlu Šámalovi k 65. narozeninám s podtitulem Čtvrtstoletí hledání spravedlnosti na Nejvyšším soudu.

Do knihy, za níž jako editor stojí advokát a akademik Tomáš Gřivna, přispělo zhruba 40 odborníků těch nejzvučnějších jmen. Je mezi nimi například předseda Soudního dvora EU Koen Lenaerts, rovněž již zmíněný předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman, bývalý ministryně spravedlnosti Helena Válková (ANO) či advokát Tomáš Sokol.

Další zajímavou monografií představil ve stejný den profesor Michal Tomášek. Jde o druhý díl knihy Právní systémy Dálného východu, který by měl vyjít v listopadu v nakladatelství Karolinum. Proděkan pražské právnické fakulty v ní porovná právní systémy Číny, Japonska, Koreje, Mongolska a Vietnamu s jejich původními předobrazy.

„Ukazuje, jak byly cizí právní pojmy a instituty přejímány do dálnévýchodního právního prostředí a jak byly v průběhu času aplikovány. Srovnání současného soudcovského výkladu recipovaného práva v jednotlivých zemích Dálného východu s výkladem týchž pojmů a institutů v zemích jejich původu dává odpověď na řadu otázek, včetně dalšího směřování dálnévýchodního práva,“ dočteme se v oficiální anotaci chystané monografie.

I v souvislosti se zamýšleným projektem nové Hedvábné cesty je jen dobře, že takovéto knihy vznikají a že i u nás najdeme odborníky na takto složité otázky. K představení monografie došlo v předvečer konání konference 40 let reforem: od otevření se světu k novým hedvábným stezkám, za níž stálo Středisko bezpečnostní politiky Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a její Česko-čínské centrum.

Nedokážeme na tomto místě plně posoudit to, co se teď děje kolem kandidáta na nového soudce Nejvyššího soudu USA Brett Kavanaugha. Nabízí se ale otázka, jak je možné, že se vlna kampaně Metoo, zatím minimálně zdánlivě, vyhnula justici i právnímu prostředí.

Pokud se totiž tyto věci dějí a dějí třeba ve filmovém průmyslu, jistě k nim dochází i v advokacie a soudnictví. Čeká nás tedy další dějství MeToo, tentokrát spojené s těmi ještě vlivnějšími? A jak v něm obstojí české prostředí?

URL| <https://www.info.cz/pravo/pelikanova-konci-jako-evropska-soudkyne-a-v-brne-zacina-boj-o-noveho-dekana-tyden-v-pravu-komentuje-jan-janus-36677.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
info.cz

Pelikánová končí jako evropská soudkyně. A v Brně začíná boj o nového děkana. Týden v právu komentuje Jan Januš

30.9.2018 info.cz str. 00 Právo
Jan Januš

Zpráva, že profesorka Irena Pelikánová skončí příští rok jako soudkyně evropského Tribunálu, úplně zapadla. Na její místo by měla nastoupit Petra Škvařilová-Pelzl, pokud tedy projde dalším schvalováním. Na brněnské fakultě mají o místo děkana zájem hned tři lidi, bude to drsný boj. Předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal oslavil 65. narozeniny. A jak se na univerzitního profesora sluší, stalo se tak reprezentativní monografií, již mu věnovali kolegové těch nejzvučnějších jmen.

Ministerstvo spravedlnosti předminulý pátek oznámilo, že komise odborníků, vedená ministrem spravedlnosti Janem Kněžínkem (za ANO), vybrala novou kandidátku na soudkyni evropského Tribunálu. Tedy na místo, které v současnosti zastává profesorka obchodního práva Irena Pelikánová.

Ze čtyř kandidátů zvolila odbornou pracovníci Ředitelství výzkumu a dokumentace Soudního dvora EU Petru Škvařilovou-Pelzl. Jako náhradníka komise vybrala vládního zmocněnce pro zastupování České republiky před Soudním dvorem EU Martina Smolka. Druhým českým soudcem Tribunálu by měl i po srpnu roku 2019 zůstat Jan M. Passer.

„V případě kandidátky komise ocenila dosavadní dlouholeté vysoce odborné působení na Soudním dvoře EU, jazykovou vybavenost a rovněž vědecké a publikační působení uchazečky. V případě prvního náhradníka komise konstatovala rovněž mimořádně kvalitní odbornou způsobilost a dlouholetou praxi na pozici vládního zmocněnce,“ uvedlo ministerstvo na svém webu.

Proč není větší zájem o místo evropského soudce?

Mezi uchazeči o post nového soudce evropského Tribunálu se objevily rovněž soudkyně okresního soudu Irena Hladíková a asistentka generálního advokáta Soudního dvora EU Magdalena Ličková.

Jména kandidátů jsou, až na jednu výjimku, překvapivě prakticky neznámá. Zůstává s podivem, že tak prestižní post, jakým bezesporu místo evropského soudce je, daleko více neláká například soudce nejvyšších soudů či profesory a další akademiky, stejně jako ty nejkvalifikovanější advokáty.

Naopak komise, volící nevhodnějšího uchazeče, byla skutečně reprezentativní: vedle zmíněného ministra spravedlnosti v ní z pozice náměstka zasedal příští ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček (ČSSD), předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal, budoucí předseda Nejvyššího správního soudu Michal Mazanec, náměstek ministra spravedlnosti Petr Jäger, ředitel odboru OSN ministerstva zahraničních věcí Petr Gajdušek, advokátka a bývalá ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová a děkanka olomoucké právnické fakulty Zdenka Papoušková.

Začnou soudci více využívat domácího vězení?

V pátek, kdy si stovky právníků připomínaly v Luhačovicích 100 let české a slovenské advokacie, ministr spravedlnosti Jan Kněžínek v Praze oznamoval, že je již několikrát avizovaný provoz elektronických náramků už skutečně ostrý.

Konečně, nový trestní zákoník totiž už od roku 2010 nabízí alternativní trest, jímž je domácí vězení. Kontrola jeho dodržování ale dosud byla velmi obtížná a nutně musela probíhat osobně, prostřednictvím pracovníků Probační a mediační služby.

„Výhodou elektronických náramků je možnost ponechat odsouzeného k trestu domácího vězení na svobodě, nezatěžovat již tak přetížený vězeňský systém, a zároveň provádět spolehlivě kontrolu chování odsouzeného. Intenzivní výchovné působení PMS na pachatele, možnost odsouzeného zůstat v kontaktu s rodinou a docházet do zaměstnání jsou způsoby, jak podpořit pozitivní změnu v jeho chování a odklonit ho od dalšího páchaní trestné činnosti,“ shrnuje na svém webu zcela přesně ministerstvo spravedlnosti. Tak snad se to celé zase nějak nezasekne.

Kdo bude novým děkanem brněnské právnické fakulty?

Poslední dny jsou na personálie skutečně bohaté. Rovněž v závěru minulého týdne Právnická fakulta Masarykovy univerzity zveřejnila jména kandidátů na nového děkana a taktéž jejich programy.

Současnou děkanku Markétu Seluckou vyzývá vedoucí katedry mezinárodního a evropského práva Filip Křepelka, který se proti ní dlouhodobě a velmi silně vymezuje, a proděkan a právní teoretik Martin Škop, jenž je rovněž asistentem místopředsdkyně Ústavního soudu Milady Tomkové.

O tom, kdo brněnskou fakultu povede, by mělo být jasno 12. listopadu, kdy nového šéfa vybere Akademický senát. Minimálně je dobře, že má současná děkanka protikandidáty. Pak to jsou teprve ty pravé volby. Každopádně ale o žádnou selanku nepůjde.

Všechno nejlepší, pane předsedo!

Pokračuje i legislativní debata ohledně takzvané oddlužovací novely, my se ale raději věnujme něčemu příjemnějšímu. Již zmíněný předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal oslavil v pondělí 65. narozeniny. Kolegové mu, jak je v akademických kruzích pěkným zvykem, věnovali reprezentativní monografii nazvanou Pocta Pavlu Šámalovi k 65. narozeninám s podtitulem Čtvrtstoletí hledání spravedlnosti na Nejvyšším soudu.

Do knihy, za níž jako editor stojí advokát a akademik Tomáš Gřivna, přispělo zhruba 40 odborníků těch nejzvučnějších jmen. Je mezi nimi například předseda Soudního dvora EU Koen Lenaerts, rovněž již zmíněný předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman, bývalý ministryně spravedlnosti Helena Válková (ANO) či advokát Tomáš Sokol.

Jak vypadají právní systémy Dálného východu?

Další zajímavou monografií představil ve stejný den profesor Michal Tomášek. Jde o druhý díl knihy Právní systémy Dálného východu, který by měl vyjít v listopadu v nakladatelství Karolinum. Proděkan pražské právnické fakulty v ní porovná právní systémy Číny, Japonska, Koreje, Mongolska a Vietnamu s jejich původními předobrazy.

„Ukazuje, jak byly cizí právní pojmy a instituty přejímány do dálnévýchodního právního prostředí a jak byly v průběhu času aplikovány. Srovnání současného soudcovského výkladu recipovaného práva v jednotlivých zemích Dálného východu s výkladem týchž pojmů a institutů v zemích jejich původu dává odpověď na řadu otázek, včetně dalšího směřování dálnévýchodního práva,“ dočteme se v oficiální anotaci chystané monografie.

I v souvislosti se zamýšleným projektem nové Hedvábné cesty je jen dobře, že takovéto knihy vznikají a že i u nás najdeme odborníky na takto složité otázky. K představení monografie došlo v předvečer konání konference 40 let reforem: od otevření se světu k novým hedvábným stezkám, za níž stálo Středisko bezpečnostní politiky Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a její Česko-čínské centrum.

Přichází Metoo i do justice?

Nedokážeme na tomto místě plně posoudit to, co se teď děje kolem kandidáta na nového soudce Nejvyššího soudu USA Bretta Kavanaugha. Nabízí se ale otázka, jak je možné, že se vlna kampaně Metoo, zatím minimálně zdánlivě, vyhnula justici i právnímu prostředí.

Pokud se totiž tyto věci děly a dějí třeba ve filmovém průmyslu, jistě k nim dochází i v advokacie a soudnictví. Čeká nás tedy další dějství MeToo, tentokrát spojené s těmi ještě vlivnějšími? A jak v něm obstojí české prostředí?

URL| <https://www.info.cz/clanek/36677/pelikanova-konci-jako-evropska-soudkyne-a-v-brne-zacina-boj-o-noveho-dekana-tyden-v-pravu-komentuje-jan-janus>

Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce

29.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Problematika finančních technologií v rámci České národní banky bude od 1. října 2018 spadat do sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu. V tomto útvaru, jehož název se zkrátí na sekce regulace a mezinárodní spolupráce, zároveň dojde ke třem personálním změnám.

Sekce peněžní a platebního styku se od 1. října přestane zabývat agendou regulace platebního styku a výkonem dozoru nad platebními systémy a dalšími infrastrukturami finančního trhu (tzv. oversight). V souvislosti s tím vznikne nový odbor regulace platebního styku a finančních inovací, a to v sekci regulace a mezinárodní spolupráce. V čele nového odboru bude stát Michal Vodrážka, který dosud vedl odbor dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy sekce peněžní a platebního styku. Odbor bude mít kromě regulace platebního styku a výkonu oversight na starosti rovněž oblast finančních inovací.

Náměstkem ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce se rovněž od 1. října 2018 stane Martin Vojta, který dosud působil jako ředitel odboru Evropské unie a mezinárodních organizací v téže sekci. Na jím uvolněnou pozici nastoupí Jan Král, který do ČNB přichází z Úřadu vlády ČR, kde byl dosud ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Mgr. Ing. Martin Vojta absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Mezi lety 2011 a 2014 pracoval pro Úřad vlády ČR jako vedoucí samostatného oddělení koordinace hospodářských politik EU. Od července 2014 zastával pozici vedoucího oddělení pro majetkové vyrovnání a státní statky v likvidaci na Ministerstvu zemědělství. Do ČNB nastoupil v říjnu 2014, kde působil jako vedoucí referátu Evropské unie v odboru EU a mezinárodních organizací, a od července 2018 se stal ředitelem tohoto odboru.

Mgr. Michal Vodrážka, MPP absolvoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni, Korea Development Institute School of Public Policy and Management v Soulu a studijní pobyt na School of Global Policy and Strategy v San Diegu v USA. Do ČNB nastoupil v květnu 2010 jako právník peněžního oběhu a ochrany platidel sekce peněžní a platebního styku. V rámci téže sekce přešel v prosinci 2012 na pozici vedoucího referátu právního a dohledu nad platebními systémy a v lednu 2016 na pozici ředitele odboru dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy.

PhDr. Jan Král absolvoval Institut mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2007 až 2008 pracoval jako referent v oblasti mezinárodních vztahů a Evropské unie na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. V říjnu 2007 nastoupil na Úřad vlády ČR, kde v letech 2008 až 2011 zastával pozici vedoucího oddělení koordinace sektorových politik Coreper I, a od května 2011 byl ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Česká národní banka Popisek: Česká národní banka, logo..

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/Agendou-FinTech-se-bude-v-CNB-zabyvat-sekce-regulace-a-mezinarodni-spoluprace-553354>

Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce

29.9.2018 politicke-listy.cz str. 00

Problematika finančních technologií v rámci České národní banky bude od 1. října 2018 spadat do sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu. V tomto útvaru, jehož název se zkrátí na sekce regulace a mezinárodní spolupráce, zároveň dojde ke třem personálním změnám.

Sekce peněžní a platebního styku se od 1. října přestane zabývat agendou regulace platebního styku a výkonem dozoru nad platebními systémy a dalšími infrastrukturami finančního trhu (tzv. oversight). V souvislosti s tím vznikne nový odbor regulace platebního styku a finančních inovací, a to v sekci regulace a mezinárodní spolupráce. V čele nového odboru bude stát Michal Vodrážka, který dosud vedl odbor dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy sekce peněžní a platebního styku. Odbor bude mít kromě regulace platebního styku a výkonu oversight na starosti rovněž oblast finančních inovací.

Náměstkem ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce se rovněž od 1. října 2018 stane Martin Vojta, který dosud působil jako ředitel odboru Evropské unie a mezinárodních organizací v téže sekci. Na jím uvolněnou pozici nastoupí Jan Král, který do ČNB přichází z Úřadu vlády ČR, kde byl dosud ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Mgr. Ing. Martin Vojta absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Mezi lety 2011 a 2014 pracoval pro Úřad vlády ČR jako vedoucí samostatného oddělení koordinace hospodářských politik EU. Od července 2014 zastával pozici vedoucího oddělení pro majetkové vyrovnání a státní statky v likvidaci na Ministerstvu zemědělství. Do ČNB nastoupil v říjnu 2014, kde působil jako vedoucí referátu Evropské unie v odboru EU a mezinárodních organizací, a od července 2018 se stal ředitelem tohoto odboru.

Mgr. Michal Vodrážka, MPP absolvoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni, Korea Development Institute School of Public Policy and Management v Soulu a studijní pobyt na School of Global Policy and Strategy v San Diegu v USA. Do ČNB nastoupil v květnu 2010 jako právník peněžního oběhu a ochrany platidel sekce peněžní a platebního styku. V rámci téže sekce přešel v prosinci 2012 na pozici vedoucího referátu právního a dohledu nad platebními systémy a v lednu 2016 na pozici ředitele odboru dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy.

PhDr. Jan Král absolvoval Institut mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2007 až 2008 pracoval jako referent v oblasti mezinárodních vztahů a Evropské unie na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. V říjnu 2007 nastoupil na Úřad vlády ČR, kde v letech 2008 až 2011 zastával pozici vedoucího oddělení koordinace sektorových politik Coreper I, a od května 2011 byl ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

100 let republiky – 100 let ČTK

29.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Československá tisková kancelář zahájila svou činnost 28. října 1918, ve stejný den, kdy občané bývalé monarchie oslavovali novou Československou republiku založenou na demokratických principech.

Informační kancelář tak vystřídala rakouskou státní tiskovou agenturu Korbyro, která fungovala od 1. ledna 1860 pod oficiálním názvem Kaiserlich-Königliches Telegraphen-Korrespondenz-Bureau. Její odbočka byla v Praze otevřena v roce 1867 a od roku 1906 vydávala zprávy v českém jazyce.

ČTK se od roku 1918 stává novým informačním prvkem komunikace mezi novináři a veřejností a vytváří si vnitřní strukturu, hledá nové zdroje i partnery. Kancelář vznikla z rozhodnutí předsednictva Národního výboru československého a fungovala nejprve jako státní úřad, až poté se proměnila ve státní podnik, navázaný na státní rozpočet.

Snad protože ČTK poskytovala jiným státním úřadům informace zcela zdarma, byla v prvních pěti letech fungování ve ztrátě. V letech 1918-19 měla souběžně dva ředitele Vladimíra Weinerka a Jana Hajšmana. Weinerek byl zodpovědný za provoz bývalé filiálky Korbyra ve Štěpánské a Hajšman měl na starosti budování propagačního odboru ministerstva vnitra – centra československé kontrašpionáže.

Na jaře roku 1919 byla ČTK v krizi, bez spolehlivého spojení do zahraničí a regionů, s nevyhovujícím technickým vybavením a bez jednotného vedení. Část zaměstnanců pracovala ve Štěpánské ulici, část ve Vídni a někteří i na Pražském hradě. V roce 1919 byl k reorganizaci agentury povolán publicista a první šéfredaktor brněnských Lidových novin Emil Čermák (1864-1949), který působil přes 20 let v zahraničí a za války byl v Rakousku vězněn.

Zlomové okamžiky z dějin Československa a České republiky i každodenní život obyvatel země zachycuje výstava Okamžiky století, která je do 19. srpna k vidění v Šafaříkových sadech v centru Plzně.

V roce 1918 Čermák přišel do Prahy jako delegát bulharského exilu. Ředitelem se oficiálně stal až 15. září 1920, kdy obdržel ředitelský jmenovací dekret radou Františkem Ebelem. Funkci ředitele vykonával deset let a je fakticky považován za otce zakladatele ČTK. Měl jasnou koncepci a usiloval o konsolidaci zahraničních zpravodajských zdrojů.

Informační kancelář měla ještě jednoho ředitele, administrativního, sociálně demokratického novináře Richarda Kalmana, který byl po nevydařené privatizaci koncem roku 1919 jmenován šéfem brněnské odbočky. Emil Čermák se svými kolegy Richardem Kalmanem, Milošem Novotným a Karlem Krausem vytvořil uznávanou československou agenturu první republiky.

Již na konci roku 1919 se mu podařilo navázat pracovní kontrakty s německým Wolfem, později s Reuterem i francouzským Havasem. Cílem bylo vybudovat i zahraniční síť odboček. V srpnu 1920 byla otevřena odbočka v Bělehradě, od jara 1923 v Paříži, od ledna 1924 v Londýně a poté v Curychu. Důležité bylo propojení s Balkánem. Za éry Emila Čermáka se podařilo zrealizovat vlastní zpravodajství v Paříži, v Berlíně, Londýně, Curychu a Bělehradě.

Úřad lidové osvěty ČTK měla kolem roku 1920 asi 130 zaměstnanců a poskytovala vnitropolitické zpravodajství, zahraniční, parlamentní zprávy, informace z burzy, ale také sportovní či obrazové zpravodajství. Domácí politické zpravodajství ČTK dodávala v českém i německém jazyce a současně provozovala zpravodajskou službu ve slovenštině a maďarštině. V roce 1927 vznikla redakce sportovního zpravodajství a zprávy ze sportovního dění se staly důležitým finančním zdrojem. Na konci 20. let byl ochoten deník České slovo zaplatit za zprávy až tisíc korun měsíčně. Objem zpráv dosahoval denně asi dvaceti stránek a hlavním tématem byl fotbal. Zajímavostí je, že ČTK měla od roku 1936 vlastní telefonní budku na hřišti klubu AC Sparta. Zájem byl i o šachové a dostihové zpravodajství.

Nejdůležitější událostí od vzniku Československa do současnosti připomíná na Ulrichově náměstí v Hradci Králové výstava fotografií Okamžiky století. Jde o snímky České tiskové kanceláře (ČTK), která byla založena stejně jako republika před sto lety 28. října 1918.

Kancelář publikovala také státní tiskové dokumenty – ty musely být schváleny tiskovým odborem předsednictva vlády. Odbor podléhal přímo ministerskému předsedovi a poskytoval informace státnímu aparátu i dennímu a úřednímu tisku. Čermákovi se dařilo eliminovat přímý cenzurní zásah hradního pracoviště tiskového odboru. Na

začátku března 1919 se část personálu z Pražského hradu přemístila do Štěpánské ulice. Tiskový odbor nastavil pravidla hry ve výnosu z 25. listopadu 1922 o režimu úředního zpravodajství pro denní tisk.

Politické zpravodajství agentura nevytvářela, redaktoři zprávy z úřadů jen redigovali a ze světových agentur je překládali. Výjimky se týkaly citlivých zpráv, ty musely být konzultovány s tiskovým odborem předsednictva vlády, případně s příslušným ministerstvem.

Zvláštní součástí agenturního servisu ČTK za první republiky bylo prezidentské zpravodajství. Při zahraničních i domácích cestách byl účasten zpravodaj ČTK, který zaznamenával každý detail. Tisková kancelář spolupracovala s rozhlasem – společností Radiojournal, se kterým uzavřela dne 24. června 1925 smlouvu o spolupráci. Zprávy ale rozhlasu dodávala už v roce 1924, kdy rozhlasové zpravodajství mělo pevnější časový řád. Vysílalo se třikrát až čtyřikrát denně (v 11 hodin dopoledne a poslední zprávy byly před 22. hodinou). V září roku 1926 byla v ČTK dobudována vlastní rozhlasová redakce a zprávy se předčítaly už přímo do éteru. Kancelář ale neměla vyškolené hlasatele a tak se nevyhnula kritice.

Přestože se Emilu Čermákovi podařilo vybudovat reprezentativní kancelář s vlastní autonomií, byl za své zásluhy po deseti letech na popud ministra zahraničí Edvarda Beneše ze své funkce propuštěn. S ČTK byl ale nadále ve spojení dalších několik let.

V dějinách ČTK se začíná psát další kapitola ovlivněná nástupem nacismu a protektorátního režimu včetně tříступňové cenzury sledované Wolfgangem Wolframem von Wolmarem (šéf tiskové služby Úřadu říšského protektora). Česká tisková kancelář se stala místem propagandy i centrem odbojové činnosti, která se stáhla do organizace tzv. tiskových referentů, bývalých zpravodajských důstojníků.

Na domácím odboji se podíleli i Zdeněk Schmoranz (šéf tiskového odboru) s Arnoštem Barešem (šéfredaktor ČTK), kteří za svou angažovanost byli zatčeni. Zásadní změny přinesla i Heydrichova správní reforma z ledna 1942. Zrušil celé předsednictvo vlády, zjednodušil strukturu ministerstev a tiskový odbor podléhal nově zřízenému Úřadu lidové osvěty, který se v červnu téhož roku změnil v ministerstvo, v jehož čele stál obávaný kolaborant Emanuel Moravec. Stejně jako čistky v protektorátním období probíhaly i čistky poválečné.

O tom, jak se vyvíjela činnost ČTK i v dalších letech komunistického Československa, hovoří Ludmila Trunečková z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Jan Stejskal, který pracuje v ČTK na pozici redaktora zahraničního zpravodajství.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/100-let-republiky-100-let-ctk-7627351>

Babiš už Hradu navrhl Petříčka do čela ministerstva zahraničí

28.9.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
manakv

Premiér Andrej Babiš (ANO) již oficiálně navrhl prezidentu Miloši Zemanovi na post ministra zahraničních věcí kandidáta koaliční ČSSD Tomáše Petříčka. Premiér předpokládá, že prezident Petříčka do funkce jmenuje.

„Myslím si, že je potřebné, abychom to měli za sebou a aby byla vláda kompletní,“ konstatoval Babiš s tím, že se s Petříčkem sejde v úterý – poté bude následovat i schůzka u prezidenta na zámku v Lánech.

Sociální demokracie přitom do čela Černínského paláce původně navrhovala europoslance a svého pražského člena Miroslava Pocheho. Toho ale prezident odmítl, argumentoval mimo jiné jeho údajně příliš vstřícným postojem k migraci. Nyní uvedl, že nový kandidát Lidového domu má slušné kvalifikační předpoklady pro tuto funkci; mohou být důležitější než jeho vazba na Pocheho. Nominace bez problémů?

Petříček totiž v minulosti působil jako Pocheho asistent v Evropském parlamentu, od srpna je politickým náměstkem ministra zahraničí. Ministerstvo dočasně vede předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček.

Zeman také uvedl, že o tom, zda Petříčka ministrem skutečně jmenuje, se rozhodne po schůzce s ním. Podle vyjádření šéfa sociálnědemokratických poslanců Jana Chvojky pro Otázky Václava Moravce měl ale prezident údajně šéfovi ČSSD slíbit, že s novou nominací už „nebude dělat problémy“.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2607974-babis-uz-hradu-navrhl-petricka-do-cela-ministerstva-zahranici>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Stupavský (Conseq): Turecko je riziko, ale Erdogan bude racionální

28.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Pražská burza, americké akcie, Akcie, Čína, Turecko, USA, START

Pražská burza START začíná lákat i větší hráče. Firma Conseq Investment Management se tam chystá investovat do emisí přes 200 milionů korun. Podle investičního stratéga společnosti Michala Stupavského je v titulech na burze START velký růstový potenciál zejména pokud se bude dařit české a globální ekonomice. Nejen to prozradil v rozhovoru pro Roklen24.

Trh START na Pražské burze letos funguje nově. Můžete nám krátce shrnout plány Conseq na této burze?

My momentálně plánujeme, že do emisí na trhu START budeme alokovat přibližně pět procent kapitálu z našich dvou akciových fondů. Mělo by se jednat o 200 až 250 milionů korun. Považujeme společnosti, které se tam obchodují a budou obchodovat za velice atraktivní a s potenciálem budoucího růstu. Věříme, že do našeho portfolia přinesou zajímavý doplněk a také chceme podpořit růst Pražské burzy.

Když to srovnáme s hlavním trhem Pražské burzy, bude to pro vás hlavně doplňkem, nebo čekáte, že by tento trh jednou mohl výrazněji růst?

Bude to záležet především na makroekonomické situaci. Pokud se bude ekonomice dařit, tak by měly být valuace těchto firem atraktivní. Každou další emisi budeme bedlivě sledovat a analyzovat.

Pojďme k makroekonomické predikci. Jaká jsou podle vás hlavní rizika i příležitosti pro akciové a devizové trhy?

Na prvním místě bych zmínil čínskou ekonomiku. Ekonomové a analytici měli obavu, že čínská ekonomika začne významně zpomalovat z toho extrémního tempa růstu. Naštěstí se zpomalení nepotvrdilo, dynamika růstu v prvním a druhém čtvrtletí letošního roku byla přibližně na úrovni 6,7 procent. Doufáme, že se bude čínské ekonomice dále dařit, přestože nějaké strukturální zpomalení už je patrné.

Jaká jsou další rizika?

Určitě Turecko, které si prochází složitou měnovou krizí. Turecká lira oproti dolaru i euru oslabila od začátku letošního roku o 50 procent a akcie na istanbulské burze také zpomalily. Primární problém je vysoká inflace, která se vyhoupla téměř na 20 procent, deficit běžného účtu platební bilance. V minulém týdnu (17. – 21.9., pozn. red.) se situace stabilizovala, centrální banka zvýšila úrokové sazby o šest procent.

Jak vnímáte, jako investiční stratég, roli prezidenta Erdogana, je to pro Turecko hrozba, nebo záruka stability?

Určitě je to riziko, ale my se domníváme, že bude jednat docela racionálně. Několikrát zmiňoval, že příčinnou inflace jsou úrokové sazby, což je absolutně proti ekonomické teorii. V kormidle Turecka je od roku 2003, ekonomika si za tu dobu prošla velmi pozitivním vývojem. Jeho ostrá vyjádření proti Spojeným státům jsou spíše jakési proklamace interně pro jeho voliče.

Kde by se případná krize Turecka nejvíce promítla? Byla by v potížích hlavně Evropa nebo i USA?

Pokud by se ta krize prohlubovala, mělo by to vliv na celý globální trh. Turecko je významná ekonomika o 80 milionech obyvatel, HDP na 18. místě na světě. Pokud by tam došlo k nějakému prohloubení recese, tak by se to projevilo v nárůstu rizikové averze, takže by to odnesli globální akciové trhy.

Když se podíváme na Wall Street a Donalda Trumpa. Je současný americký prezident spíše hrozba nebo příležitost?

Tato mince má dvě strany. Na jednu stranu byla jeho politika pozitivní na dynamiku růstu amerického HDP. Na konci roku 2017 schválil významné fiskální impulzy co se týče infrastruktury, ale také daňovou reformu, ze které doteď těží americké korporace na burze. Na druhou stranu ta jeho mezinárodní politika je problematická. Obchodní války s Čínou a Evropskou unií jsou významně negativní. Pokud se podíváme na čísla dynamiky mezinárodního obchodu OECD, tak je tam vidět dynamický pokles.

Jaké další hrozby pro americké akcie vidět. Kde vidíte možnost pádu nebo blížící se krize?

Makroekonomické oživení je od roku 2009 už velice dlouhé. Pokud se podíváme na statistiky MMF, tak průměrná doba expanze americké ekonomiky trvá čtyři až pět let. Troufám si tvrdit, že nějaké zpomalení v horizontu dvou až tří let pravděpodobně přijde. Pokud by skutečně přišlo, byla by zasažena dynamika amerických korporací. To by tlačilo valuaci amerických akcií nahoru a mohly by zaznamenat nezanedbatelnou korekci.

Je možné, že nás čeká delší období stability bez krize?

V tom se právě teď nacházíme. Dá se použít anglický výraz Goldilocks, tedy období, kdy se růst globální ekonomiky pohybuje na svém strukturálním potenciálu a míra inflace je umírněna přibližně na cíle centrálních

bank. Domnívám se, že zásadní rizika, které by mohla vyvolat podobnou krizi jako před deseti lety momentálně přítomny ve světové ekonomice nejsou.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SzhZw/stupavsky-conseq-turecko-je-riziko-ale-erdogan-bude-racionalni>

Valmez se umístil v top 10 nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek

27.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Bc. Robert Stržínek

Valašské Meziříčí se v kategorii měst s více jak 20 tisíci obyvateli umístilo v zadávání veřejných zakázek na desátém místě společně se statutárním městem Liberec.

Vyplývá to z hodnocení dat, které provedli ekonomové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „S výsledky hodnocení jsem velmi spokojen. Těší mě, že naše město zadává veřejné zakázky na tak vysoké úrovni. Je to pro nás dobrá vizitka,“ okomentoval úspěch města valašskomeziříčský starosta Robert Stržínek. Valašské Meziříčí uspělo z hlediska bezchybnosti, otevřenosti a transparentnosti zadávání zakázek. Hodnocení z Indexu vychází z dat o zadávání veřejných zakázek za poslední tři roky a kombinuje devět ukazatelů. Hodnotí například kolik společností o zakázky soutěží, zda města zakázky často neruší nebo zda o nich správně informují. V téže analýze za léta 2013-2015 se Valašské Meziříčí umístilo se ziskem 75 procent na 14. místě. „Získání lepší pozice pro Valašské Meziříčí je velice pozitivní, obzvláště s ohledem na skutečnost, že v průběhu sledovaného období došlo ke zrušení původního zákona a jeho nahrazení zcela novým zákonem o zadávání veřejných zakázek. Nový předpis přinesl nemálo změn oproti původní úpravě, s nimiž se museli zadavatelé vyrovnat,“ sdělil vedoucí odboru kanceláře starosty Libor Kolář. „Způsob zadávání veřejných zakázek se snažíme neustále vylepšovat. Již od roku 2009 jsme zavedli elektronické podávání nabídek u zakázek malého rozsahu přes systém proe.biz, který se osvědčil, když usnadnil způsob podávání nabídek a zvýšil transparentnost celého procesu. Nyní se připravujeme na elektronické přijímání nabídek u zakázek zadávaných podle zákona,“ uvedla Lucie Rapantová, vedoucí právního oddělení, která má na starost zadávání veřejných zakázek. Výsledky hodnocení jsou k dispozici na webových stránkách www.zindex.cz.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Bc-Robert-Strzinek-123451/clanek/Valmez-se-umistil-v-top-10-nejlepsich-mest-v-zadavani-verejnych-zakazek-89109?utm_source=nm&utm_medium=xml

Zemřel Milan Šimáček

27.9.2018 divadelni-noviny.cz str. 00

Milan Šimáček 21. 4. 1962 Hodonín – 25. 9. 2018 Publicista a herec.

Narodil se sice v Hodoníně na jižní Moravě, ale jen proto, že zde jeho otec vykonával práci stavbyvedoucího. Záhy se celá rodina vrátila do Prahy, kde poté žil až do své smrti. Po maturitě na Purkyňově gymnáziu vystudoval Vysokou školu ekonomickou, Lidovou konzervatoř /obor literární žánry/ a žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK.

Svou profesní dráhu začal jako náměstek ředitele Studia Ypsilon. Dokonce si zde i dvakrát zahrál – v inscenacích Vosková figura (prem. 1987) a později Putování slepého hada za pravdou (prem. 2007). Odtud přešel do akademického světa – stal se tajemníkem a pedagogem divadelní fakulty AMU. Následovala kariéra dramaturga a uměleckého ředitele Paláce kultury /dnes Kongresového centra Praha/. Byl zástupcem ředitele

Vyšší odborné školy publicistiky zřizované Arcibiskupstvím pražským, zástupcem šéfredaktora křesťanského týdeníku Naše rodina, tiskovým mluvčím Hospodářské komory Praha a šéfredaktorem jejího časopisu. Zasedal v řadě porot na mezinárodních filmových festivalech, zejména ekumenických; za všechny jmenujme: Berlín, Karlovy Vary, Zlín, Varšava, Plzeň, Trenčianske Teplice.

Jeho filmová kariéra začala v roce 1989 ve filmu Karla Kachyni Blázni a děvčátka. O rok později ho tentýž režisér obsadil do koprodukčního válečného snímku Poslední motýl (1990). Proslavila jej ale až role rotmistra Soudka v Tankovém praporu (1991) a vojína Vaty v Černých baronech (1992). Později se objevil třeba ve snímku Jiřího Menzela Obsluhoval jsem anglického krále (2006). Naposledy si zahrál ve filmu Václava Marhoulů Nabarvené ptáče, který byl dotočen teprve letos v létě a do kin má dorazit příští rok.

S manželkou Marií měl, dnes již dospělé dcery – Hanu a Kateřinu.

Zemřel v noci na včerejšek. Trpěl rakovinou jater.

URL| <http://www.divadelni-noviny.cz/zemrel-milan-simacek>

Agendou FinTech se bude v ČNB zabývat sekce regulace a mezinárodní spolupráce

27.9.2018 cnb.cz str. 00

Markéta Fišerová

Problematika finančních technologií v rámci České národní banky bude od 1. října 2018 spadat do sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu. V tomto útvaru, jehož název se zkrátí na sekce regulace a mezinárodní spolupráce, zároveň dojde ke třem personálním změnám.

Sekce peněžní a platebního styku se od 1. října přestane zabývat agendou regulace platebního styku a výkonem dozoru nad platebními systémy a dalšími infrastrukturami finančního trhu (tzv. oversight). V souvislosti s tím vznikne nový odbor regulace platebního styku a finančních inovací, a to v sekci regulace a mezinárodní spolupráce. V čele nového odboru bude stát Michal Vodrážka, který dosud vedl odbor dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy sekce peněžní a platebního styku. Odbor bude mít kromě regulace platebního styku a výkonu oversight na starosti rovněž oblast finančních inovací.

Náměstkem ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce se rovněž od 1. října 2018 stane Martin Vojta, který dosud působil jako ředitel odboru Evropské unie a mezinárodních organizací v téže sekci. Na jím uvolněnou pozici nastoupí Jan Král, který do ČNB přichází z Úřadu vlády ČR, kde byl dosud ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Mgr. Ing. Martin Vojta absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a Fakultu mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Mezi lety 2011 a 2014 pracoval pro Úřad vlády ČR jako vedoucí samostatného oddělení koordinace hospodářských politik EU. Od července 2014 zastával pozici vedoucího oddělení pro majetkové vyrovnání a státní statky v likvidaci na Ministerstvu zemědělství. Do ČNB nastoupil v říjnu 2014, kde působil jako vedoucí referátu Evropské unie v odboru EU a mezinárodních organizací, a od července 2018 se stal ředitelem tohoto odboru.

Mgr. Michal Vodrážka, MPP absolvoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni, Korea Development Institute School of Public Policy and Management v Soulu a studijní pobyt na School of Global Policy and Strategy v San Diegu v USA. Do ČNB nastoupil v květnu 2010 jako právník peněžního oběhu a ochrany platidel sekce peněžní a platebního styku. V rámci téže sekce přešel v prosinci 2012 na pozici vedoucího referátu právního a dohledu nad platebními systémy a v lednu 2016 na pozici ředitele odboru dohledu nad peněžním oběhem a platebními systémy.

PhDr. Jan Král absolvoval Institut mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2007 až 2008 pracoval jako referent v oblasti mezinárodních vztahů a Evropské unie na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. V říjnu 2007 nastoupil na Úřad vlády ČR, kde v letech 2008 až 2011 zastával pozici vedoucího oddělení koordinace sektorových politik Coreper I, a od května 2011 byl ředitelem odboru koordinace evropských politik.

Markéta Fišerová ředitelka odboru komunikace a mluvčí ČNB

URL|

http://www.cnb.cz/cs/verejnost/pro_media/tiskove_zpravy_cnb/2018/20180927_org_zmeny_sekce_regulace.html

Bezpilotní letectví je na úplném začátku. Jako internet před 25 lety

27.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Primoco Uav

Tagy: Primoco UAV, START, Pražská burza, ipo, letecká doprava, Finsko

Bezpilotní letectví je na úplném začátku, tak jako internet před 25 lety. V současné době vznikají první úspěšné společnosti, které dokáží na globální úrovni poskytovat civilní, průmyslová řešení v konkurenci proti klasickým helikoptérám. Serveru Roklen24 to v rozhovoru řekl Ladislav Semetkovský, generální ředitel a zakladatel Primoco UAV, která vyvíjí, vyrábí a prodává civilní bezpilotní letoun. Firma nyní míří na trh pražské burzy START.

Můžete čtenářům Roklen24 přiblížit a popsat Bezpilotní letoun Primoco UAV?

Primoco UAV vyvíjí, vyrábí a prodává civilní bezpilotní letoun. Jedná se o celokompozitový letoun o maximální vzletové váze 150 kilogramů, vytrvalosti 10 hodin a plně automatického vzletu a přistání. Pohon letounu zajišťuje vlastní spalovací motor o výkonu 50 HP. Primární určením letounů je ochrana ropovodů, plynovodů, hranice, pobřeží. Díky velké užité váze až 50 kg můžeme implementovat téměř jakoukoliv technologii, například laserový scanner LIDAR, hyperspektrální kamery atd.

Kolik těchto letounů jste již vyrobili a kdo je využívá?

K dnešnímu dni máme vyrobeno 50 letounů. V letošním roce jsem dodali letouny do Malajsie pro ochranu pobřeží a v říjnu předáváme letouny africkému klientu. V nejbližších dnech očekáváme podpis velkého kontraktu v objemu 60 letounů pro klienta na blízkém východě.

Výrobce bezpilotních letounů Primoco UAV úspěšně plní nové mise

Pro řízení výroby a provoz bezpilotních letounů máte vlastní software. Jak dlouho jste software vyvíjeli?

Letoun a všechny systémy jsme vyvíjeli, testovali a certifikovali tři roky. Větší část komponent je vyráběná naší společností, včetně spalovacího motoru.

Uvádíte, že očekáváte změnu paradigmatu v leteckém systému? V čem bude spočívat?

Bezpilotní letectví je na úplném začátku, tak jako internet před 25 lety. V současné době vznikají první úspěšné společnosti, které dokáží na globální úrovni poskytovat civilní, průmyslová řešení v konkurenci proti klasickým helikoptérám atd. Primoco UAV patří mezi ně. Samozřejmě se v tomto smyslu bude vyvíjet legislativa a normy, letectví je obecně velmi konservativní obor s důrazem na spolehlivost a bezpečnost.

Na co chcete použít peníze, pro které si jdete na burzu? Co nabízíte investorům? Proč by měli do Primoca dát své peníze?

Hledáme investora, který vidí příležitost v bezpilotním letectví, vidí, že Primoco UAV není projekt, ale hotový produkt s klienty, výnosy a profitem. A to jsme na samém začátku našich cílů. Vstupujeme na burzu ze dvou důvodů. Chceme být „public company“ z důvodů kredibility a image společnosti, neboť náš konečný klient je obvykle nadnárodní společnost nebo vlády. Za druhé chceme získat prostředky na stavbu vlastního výrobního závodu s letištěm. Plán v horizontu pěti let je jeden letoun za den, dnes vyrábíme jeden letoun za týden. Akcionářům nabízíme významný růst hodnoty akcií v budoucích letech a dividendovou politiku, pravděpodobně již od roku 2019.

Trh START: Burza otevřela objednávky pro firmy Primoco a UDI

Můžete krátce záměr dividendové politiky přiblížit?

Představujeme si vyplácení dividend ze zisku v roce 2019. A samozřejmě každý další rok.

Premiér Andrej Babiš (ANO) v srpnu uvedl, že chce nabídnout drony evropským zemím pro kontrolu migrace. Je zde nějaký posun?

O letoun projevila zájem Malta a v současné době se připravuje mezivládní dohoda obou stran.

Letoun Primoco UAV model One 100 absolvoval v červenci ve Finsku plně autonomní BVLOS let za účelem analýzy půdy hyperspektrální kamerou a současně získal jako první bezpilotní prostředek o vzletové váze 100 kg povolení užívat vzdušný prostor Finska.

Ano. Je to „precedens“ v rámci EU. Nicméně v každé zemi, kde začínáme létat, nikdy žádný větší bezpilotní letoun nelétal.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SB8E2/bezpilotni-letectvi-je-na-uplnem-zacatku-jako-internet-pred-25-lety>

Středa ve znamení „hiků“. 25 bodů „vsítla“ ČNB i Fed

27.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, ČNB, Fed

Bankovní rada České národní banky včera nepřekvapila a zvýšila hlavní sazbu o 25 bazických bodů na 1,50 procenta. O pár hodin později zvýšil sazby také americký Fed, a to o 25 bazických bodů do pásma 2,00 – 2,25 procenta. Trh v obou případech růst sazeb očekával. Jak rozhodnutí českých centrálních bankéřů komentovali ekonomové?

„Nebýt otázek novinářů, bylo by zářijové zasedání ČNB až nudné,“ okomentoval tiskovou konferenci guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés. „Nutno, podotknout, že rozruch způsobil jeden z novinářů (pozn. redakce Milan Rokytko), když svými dotazy zpochybnil celý měnověpolitický systém a tisíce odborných studií s přesvědčením, že ČNB by se měla chovat ‚normálně‘ a že turisté si klidně za jedno euro koupí 16 korun,“ dodal Šoltés.

Podle hlavního ekonomu ING Bank pro ČR Jakuba Seidlera bylo vyznění tiskové konference z pohledu trhu mírně holubičí. Jednak proto, že jeden člen bankovní rady hlasoval pro stabilitu sazeb, jednak proto, že Jiří Rusnok se k dalšímu zvyšování sazeb nikterak nezavázal. Pouze naznačil, že k dalšímu růstu sazeb pravděpodobně dojde, ale zda to bude ještě letos či začátkem příštího roku není dle něj jasné a rozhodnutí bude záviset na nové prognóze.

Česká ekonomika si vyšší úrokové sazby bezpochyby zaslouží, míní analytik Raiffeisenbank František Táborský. „Spotřebitelská inflace se stabilně pohybuje vysoko nad dvouprocentním cílem centrální banky a přehřátý trh práce generuje stále větší mzdové, a tudíž i inflační tlaky. Zároveň se reálné úrokové sazby centrální banky stále pohybují v záporných hodnotách a kurz koruny neutahuje měnové podmínky v ekonomice tak, jak centrální banka předpokládala na začátku roku,“ doplnil.

Jiří Polanský z České spořitelny čeká v příštím roce již jen jedno zvýšení úrokových sazeb. „Koruna se dle nás vrátí na posilující trend, což právě potřebu zvyšování sazeb snižuje. Posilující koruna by totiž působila protiinflačně (přes snižování dovozních cen). Pokud ale zůstane koruna slabá, ČNB bude pokračovat v rychlejší zvyšování sazeb. V roce 2020 čekáme dvojí zvýšení sazeb, k čemuž přispěje také pozvolné zvyšování sazeb v eurozóně. Na konci roku 2020 by tak hlavní sazba ČNB měla dosáhnout 2,5 procenta,“ míní Polanský.

Jakub Matějů z Komerční banky očekává, že nová prognóza z dílny ČNB, která bude podkladem pro další měnověpolitické rozhodnutí na začátku listopadu, ukáže potřebu dalšího zpřísnění měnové politiky. Tato potřeba může dále zesílit, pokud koruna zůstane poblíž současných oslabených úrovní blízko 25,70 EURCZK, ČNB totiž pro 4. čtvrtletí očekává průměrný kurz 25,30 EURCZK. „Proto čekáme, že nová prognóza ČNB přinese změnu výhledu sazeb směrem k více jestřábí trajektorii a bankovní rada se rozhodne pro zvýšení sazeb o 0,25 procentního bodu rovnou na zasedání 1. listopadu. Nová prognóza by také mohla naznačit zvyšování sazeb v příštím roce. Očekáváme další trojí zvýšení postupně až na 2,5 procenta ve 3. čtvrtletí příštího roku. To bude již blízko hodnotám, které sama ČNB považuje za neutrální,“ konstatoval Matějů.

Fed letos zvýšil úroky již potřetí a od konce roku 2015 to bylo celkem osmkrát. Do konce letošního roku Fed plánuje zvýšit úroky ještě jednou a příští rok bychom se měli dočkat tří „hiků“. V roce 2020 pak předpokládá jeden „hike“.

Co se změnilo, je forward guidance Fedu – vyškrtnut byl termín „akomodativní“ měnová politika. Ve skutečnosti, ale o žádnou extrémní změnu nejde, uvedl včera šéf Fedu Jerome Powell.

Na otázku ohledně dopadů eskalujících obchodních sporů Powell odpověděl, že Fed sleduje především sentiment byznys sféry napříč Spojenými státy. V tomto případě, jak přiznal, pozoruje centrální banka rostoucí nervozitu. Šéf Fedu také komentoval přístup Donalda Trumpa, který se několikrát vyjádřil proti zvyšování

úrokových sazeb. Powell podotkl, že Fed má jasně dané cíle a nástroje a že jakékoliv politické dění či komentáře nebere v úvahu.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Se3Ai/streda-ve-znameni-hiku-25-bodu-vsitila-cnb-i-fed>

Černínský palác v úpadku

27.9.2018 echo24.cz str. 00 **Názory, Domov, Homepage, Krátké zprávy, Seznam.cz, Týdeník**
Daniel Kaiser

Po čtyřech měsících bezvládní se před českou diplomacií konečně otevírá vyhlídka na to, že jí bude opět velet řádný ministr. Nominace Tomáše Petříčka (36) z ČSSD působí na první pohled tragicky, jako poslední tažení strany, která už nemá kde brát.

Karel Schwarzenberg mluvil o „ostudě a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva“. Myslí se tím Petříčkova do očí bijící nezkušenost. Jeho dosavadní kariéra se rozvíjela po dvou kolejích: Evropský parlament a Praha 7, kde aktuálně kandiduje na starostu. Ale i v tom Evropském parlamentu byl pouze asistentem europoslance Miroslava Pocheho. Takže šéfem Černínského paláce se stává asistent jednoho poslance relativně málo významného parlamentu, byť ve Štrasburku.

Petříčkovu nominaci ale můžeme uchopit i za mnohem pozitivnější konec. Budoucí ministr (nepředpokládá se, že by ho prezident Zeman odmítl jmenovat) mluví dobře anglicky a obstojně francouzsky. Taky je pro chod úřadu nekonečně lepší nějaký ministr než žádný. Skončí dosavadní bezvládní, kdy na ministerstvo jednou týdně docházel, tedy řídil ho na pětinový úvazek, předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček. Zatřetí je třeba si připustit, že slabá figura ministra není jediným zdrojem slabosti Černínu. Ministerstvo zahraničí už nikdy nebude ten klíčový resort, jak si ho zapamatoval Karel Schwarzenberg.

Doba transakční

Někteří seniorní diplomaté v soukromých rozhovorech datují bezvládní na ministerstvu nikoli od letošního června, kdy byla ustavena Babišova vláda bez řádného ministra zahraničí, ale fakticky od jara 2014, kdy se šéfem diplomacie stal Lubomír Zaorálek.

Jak je známo, Zaorálek tehdy vedl poziční války ve své straně a za podporu Mladých sociálních demokratů, které potřeboval, aby udržel funkci místopředsedy, na sjezdu v březnu 2015 zaplatil tím, že této skupině otevřel dveře do úřadu. Do diplomacie tehdy vstoupila nikoli po odborné, ale po politické lince téměř stovka mladších lidí, které lze nějak přiřadit k ČSSD. Většinou jsou v nižších pozicích, část z nich už ovšem za ty tři roky vyjela na zahraniční mise. „Taková politická invaze jako za Zaorálka, to se nedělo ani za Kavana,“ kroutí hlavou nejmenovaný veterán české diplomacie.

Půl roku Martina Stropnického od Vánoc 2017 do prázdnin 2018 lze označit za ztracený čas. Hlavním vkladem Stropnického bylo to, že na ministerských poradách obsluhovali účastníky číšníci. Bylo zřejmé, že stříhá metr, aby mohl sám vyjet na ambasádu, nakonec byl poctěn Tel Aviv.

Od červnového příchodu Miroslava Pocheho, jehož odmítl jmenovat prezident, a premiér ho tedy ani nenavrhl, se datuje přímé bezvládní. Poche dál vykonává mandát poslance Evropského parlamentu za ČSSD, na ministerstvu působí jako neplacený politický tajemník a šedá eminence. Od června je ministerstvo opět naplno v éře přizemních obchodů.

Miroslav Poche je člověk, který život pojímá jako řadu směn a služeb, které by ve své celkové bilanci měly být výhodné. Už při studiích na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze organizoval systém opisování přednášek, kdy si posléze zápisky mohli koupit studenti, kteří na hodině chyběli. Celostátními médii se mihl poprvé před osmi lety, kdy vyšlo najevo, že z nějakých důvodů maskoval svůj sponzorský dar straně tak, že ho přepsal na další členy. Samozřejmě že i nástup na ministerstvo zahraničí byl plněním. Předseda strany Jan Hamáček má v Pochem důležitého spojence, který mu letos v lednu na volebním sjezdu ČSSD zajistil podporu mocné pražské organizace a později se podílel jak na odmítnutí první nabídky účasti v Babišově vládě, tak na přijetí té druhé, o něco výhodnější.

Přestože význam ministerstva zahraničí dlouhodobě klesá, vedení úřadu se rozkošatilo. Tabulkově má mít zahraniční služba osm náměstků, což je samo o sobě absurdně vysoké číslo. Prvních dvacet let nového státu bývali náměstci maximálně čtyři, ještě Karel Schwarzenberg, který byl ministrem do roku 2013, držel náměstky pouze tři. Z osmi náměstkovských míst je dnes obsazeno šest, zbývá tedy obsadit dvě. I o takzvané odborné náměstky se ale vedou politické hry. Náměstkem pro bezpečnost by se měl stát Martin Povejšil, který se vrací z Bruselu, kde velvyslancoval u NATO a posléze u EU. Povejšil má zkušenosti a autoritu, je přirozená volba, nicméně pocheovské vedení ministerstva mu zatím nabídlo jen o patro nižší pozici ředitele odboru. Povejšila by jako náměstkyně akceptovala za předpokladu, že bude považován za de facto politického náměstka ANO (ačkoli na rozdíl například od náměstka Martina Tlapy člověkem ANO ani premiéra Babiše není). Kouzlo této aritmetiky spočívá v tom, že pak by zase pocheovci mohli reklamovat nějaký další post pro stranu – pravděpodobně místo odborného náměstka pro člena ČSSD, dosud státního tajemníka pro Evropu na Úřadu vlády Aleše Chmelaře. Výsledkem bude povážlivé rozmazání hranice mezi odbornými a politickými náměstky, kterou měl nalinkovat služební zákon přijatý minulou, sobotkovsko-babišovskou vládou.

Hlavní transakční pákou však z pohledu Pocheho skupiny v Černínu byly velvyslancecké nominace. Miroslav Poche dlouho věřil, že veto prezidenta – který ho nechtěl jmenovat oficiálně proto, že Poche v europarlamentu hlasoval tzv. prouprchlicky, ve skutečnosti spíš proto, že v prezidentské volbě Poche podporoval jeho soupeře – překoná. Takže se jeho skupina postavila proti záměru udělat novým velvyslancem v Číně viceguvernéra ČNB Vladimíra Tomšíka. Touto nominací by prezident vyhověl svému příteli, guvernérovi centrální banky Jiřímu Rusnokovi. Podobně se v létě zadrželo jmenování Gustava Slamečky velvyslancem v Jižní Koreji. Slamečkovým životním partnerem je ředitel administrativní sekce a bezpečnosti v Kanceláři prezidenta republiky Jan Novák.

Nejpozději teď, kdy bylo oznámeno jméno Tomáš Petříček, hry na blokaci velvyslanců ztrácejí smysl. Vytvořil se předpoklad, že ta nejprimitivnější podoba transakční politiky bude opuštěna. Může se ale Petříček na Pochem emancipovat a řídit ministerstvo po svém?

Vyloučené to není. Pokud v komunálních volbách čeká v Praze sociální demokracii skutečně katastrofální, jednociferný výsledek, ze slavné Pocheho mašinerie se stane stín sebe sama. Petříček už měsíc na ministerstvu pracuje jako první náměstek, disponuje tedy nějakou vlastní mocenskou základnou. O funkci prvního náměstka se střetl s jiným exponentem ČSSD Lukášem Kauckým, který už v Černínu byl – a vyhrál Petříček. Musí tedy v sobě nosit i nějaký mocenský pud.

Tam dole u řeky

Tady ale v první řadě nejde o jména mladých sociálních demokratů, která dosud (Petříček) nebo donedávna (Poche) širší veřejnost nezná či neznala. Jde o pozvolný úpadek ministerstva zahraničí, k němuž jsou situační i objektivní důvody.

Evropská politika, která po roce 1989 tvořila převážnou část naší zahraniční politiky, se nově dělá na Úřadu vlády. To je přímý následek Lisabonské smlouvy a je ironií dějin, že zásada ever closer union, tedy nekonečné integrace, postihla z ústředních orgánů českého státu nejdřív evropeisty, kteří se právě na ministerstvu zahraničí dlouhodobě soustřeďovali. Sociálnědemokratická skupina, o níž byla řeč výše, dokonce i předchozí „schwarzenbergovce“ považuje za evropsky příliš vlažné. Ale je to vyšší, jaksi dějinný proces. V Rakousku

odevzdal Sebastian Kurz ministerstvo zahraničí své nástupkyni loni v prosinci – a mezitím už stihl vyvést evropskou politiku z ministerstva zahraničí k sobě na kancléřský úřad.

V českém případě se k tomuto dějinnému vývoji přidává i tuzemské specifikum, osoba současného premiéra. Andrej Babiš má expanzivní povahu, takže si pod sebe převedl nejen evropskou politiku (když už jezdí na ty Evropské rady), ale například i všechno spojené s Visegrádskou skupinou. Ve vší nahotě se nové rozdělení sil projevilo před dvěma týdny, kdy Evropský parlament hlasoval pro disciplinární řízení s Maďarskem, a zatímco premiér podpořil Orbána, zastupující ministr zahraničí Hamáček podpořil šikanózní návrh EP. Hamáčkův postoj mohli zaregistrovat jen opravdoví fajnšmekři.

Kdyby ministerstvo v uplynulých měsících mělo řádného ministra a zaměstnanci od něho dostávali politické zadání, mohl by k Visegrádu vypracovat nějakou strategii středoevropský odbor MZV. Nic takového nevzniká. Na jiném důležitém a dlouhodobě podceňovaném poli by Černínský palác mohl hledat příští velké téma pro spolupráci s Washingtonem. Ani tady se po neuskutečněném plánu na radar v Brdech nic nového nelíhne.

Z ministerstva zahraničí se stává lehce nadbytečný prostředník, asi jako zastaralé telefonní centrály po nástupu mobilů. Velvyslanci v zahraničí zůstávají pro českou vládu důležití a profese velvyslance rozhodně ztrátou významu netrpí, ale víc než v minulosti se stává, že s nimi premiér telefonuje přímo.

Zvětšila se i skupina ambasád, kde si premiér dělá nárok určit velvyslance víceméně sám. Raným příkladem tohoto zájmu byla Budapešť. S Maďarskem Babiše nespojuje jen populární opozice vůči migrační politice Bruselu, ale například i mnohem účelovější odpor k reformě zemědělské politiky, speciálně k návrhu zastropovat dotace agrárním velkopodnikům. Dávno předtím, než Babišova vláda získala důvěru sněmovny, plánoval premiér do Budapešti poslat Tünde Barthovou, úřednici, která mu vedla kabinet na ministerstvu financí a později přímo Úřad vlády (a která prý je trnem v oku Babišově manželce Monice). Barthová však do Budapešti nechtěla a tak místo sebe doporučila ředitele tamní pobočky Czech Trade a svého známého Tibora Biala.

Bialova nominace se sice poté, co Hospodářské noviny v létě zveřejnily informaci, že Bial byl v Maďarsku členem pochybného řádu Vítěz, zadržela. Přesto je česká ambasáda v Budapešti dosud fakticky vyňata ze standardního výběru velvyslanců.

Podobně si premiér ze systému určování velvyslanců vytáhl i české mise v Paříži, kam směřuje jeho kandidát Michel Fleischmann, a v Bratislavě. Tím se dostáváme k pojetí diplomacie jako odkladiště pro lidi, kteří Andreji Babišovi na předchozím místě překáželi nebo kteří pro něj pracovali a pracovali, až se mu stali břemenem. Takže do Bratislavy nastupuje dosluhující policejní prezident Tomáš Tuhý, jehož Babišovy Lidové noviny před dvěma lety nepravdivě skandalizovaly coby vynášče policejních informací zločincům. Premiér Tuhému nedůvěřuje, protože ho kdysi jmenoval jeho osobní nepřítel, ministr vnitra Milan Chovanec. A na jakém postu skončí neúspěšná pražská primátorka Prahy Adriana Krnáčová, to se zcela jistě nedozvíme před komunálními volbami, aby na hnutí ANO neulpěl trafikantský oděr.

URL| <http://echo24.cz/a/Stgmr>

Analýza kandidátek: pravostředové strany v obcích stále častěji kandidují v koalicích. Nejčastěji kolem TOP 09

27.9.2018 irozhlas.cz str. 00 Volby

Jan Boček, Jan Cibulka, Tomáš Jelen

Mají liberální strany s preferencemi kolem 5 % spolupracovat? V obecních volbách se to děje. Jak ukázala analýza iROZHLAS.cz a Radiožurnálu, nejčastější partneri jsou TOP 09 s KDU. Izoluje se ANO.

Analýza kandidátek: Pravostředové strany v obcích stále častěji kandidují v koalicích. Nejčastěji kolem TOP 09

/

27. září 2018

Čtěte dále

Mají liberální strany s preferencemi kolem pěti procent spolupracovat? Na celostátní úrovni se strany brání, v obecních volbách se to děje. Jak ukázala analýza iROZHLAS.cz a Radiožurnálu, nejčastější partneři jsou TOP 09 s KDU, ODS se Svobodnými nebo Piráti a Zelení. Izoluje se naopak ANO.

Před čtyřmi lety šla TOP 09 v drtivé většině obcí do voleb sama: devadesát procent kandidátů nastoupilo na jednobarevných kandidátkách, jen desetina v koalici. V letošních volbách to bude naopak, většina kandidátů TOP 09 – téměř 60 procent – bude na sdílených kandidátkách.

Zároveň strana oproti minulým volbám postaví méně než polovinu kandidátů, takže v některých obcích může mít problém poskládat kandidátku. Koalice může tento problém vyřešit.

„V žádném případě nejde o z nouze ctnost,“ odmítá takovou úvahu lídr TOP 09 Jiří Pospíšil. „Od počátku jsme říkali, že chceme vytvářet koaliční kandidátky. TOP 09 chce, aby se demokratické strany na středopravici integrovaly a byly alternativou vůči hnutí ANO a vůči populistickým a levicovým stranám,“ řekl Radiožurnálu.

Zvýrazněné jsou strany, u kterých je vidět zajímavý vývoj. Kliknutím do legendy si můžete zobrazit další strany. Velikost kruhu značí počet kandidátů.

Metodologické poznámky:

Podobný vývoj jako u TOP 09 nicméně můžeme vidět například u Strany zelených: snižující se počet kandidátů znamená více koalic. V menší míře se stejný trend ukazuje u KDU-ČSL a ODS.

„Je zajímavé, že tenhle vývoj probíhá hlavně napravo od středu,“ říká Jaromír Mazák, sociolog z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. „Trochu podobný trend můžeme sledovat i na celostátní úrovni. V minulosti to byly hlavně středopravé strany, které v parlamentních volbách vytvářely koalice nebo se v souvislosti s nimi o takové možnosti mluvilo. Na regionální úrovni se tato přitažlivost potvrzuje.“

Větší ochotu pouštět se do koalic na lokální úrovni může vysvětlovat i rozdílný volební systém: v obecních volbách zůstává práh pro vstup do zastupitelstva pětiprocentní, a to nezávisle na počtu stran v koalici. Oproti tomu v parlamentních volbách jsou koalice znevýhodněny: samostatné straně stačí 5 procent hlasů, spojení dvou stran musí získat 10 procent, tři stran 15 procent, a tak dále.

Vůbec nejsilněji budou v letošních volbách propojeny TOP 09 s KDU-ČSL: na společných kandidátkách se objeví 829 lidí z obou stran. Podobně těsná je vazba mezi TOP 09 a STAN, které společně postaví 701 kandidáta.

Síť koalic 2018

Velikost kruhu odpovídá počtu kandidátů strany na koaličních kandidátkách. Velikost šipky počtu kandidátů strany v koalici obou subjektů.

Stejnými barvami jsou v grafu strany, u kterých algoritmus vyhodnotil, že na základě koaličních vazeb k sobě mají podstatně blíže než k jiným stranám. Barvy jsou zvoleny hezky, ale náhodně.

Metodologické poznámky:

Velmi silná je také vazba mezi ODS a Stranou svobodných občanů. Je ovšem poměrně jednostranná – zatímco ODS na sdílené kandidátky poskytl 542 lidí, Svobodní pouze 74 lidí.

„ODS je strana s mnohem delší tradicí a výrazně větší členskou základnou, takže při sestavování kandidátky tahá za delší konec provazu,“ vysvětluje Jaromír Mazák. „Pro Svobodné může být spolupráce výhodná například proto, že poloprázdnou kandidátku volební systém v komunálních volbách znevýhodňuje.“

Tradiční je propojení Zelených a Pirátů. Od minulých voleb nicméně spolupráce podstatně oslabí: tehdy se na společných kandidátkách objevilo 773 lidí, letos jich bude 351. Jedním z důvodů může být rostoucí sebevědomí Pirátů. Ti sice rozhodnutí o koalici nechávají na lokálních buňkách, ale ne automaticky.

„V odůvodněných případech může Česká pirátská strana nadstandardně spolupracovat ve volbách s jiným politickým subjektem anebo osobností, pokud tím není poškozeno dobré jméno strany,“ vysvětluje tisková mluvčí Pirátů Karolína Sadílková.

„V případě pochybnosti o vhodnosti koalice může tuto spolupráci zakázat Republikový výbor Pirátů,“ pokračuje Sadílková. „V minulosti se to skutečně stalo, například spolupráci s paní Kateřinou Jacques v roce 2014 výbor vyhodnotil jako nežádoucí a zrušil ji.“

Síťový graf také odhaluje několik skupin stran, které tradičně kandidují spolu: například klastr nacionalistických stran kolem Dělnické strany sociální spravedlnosti. Úzce propojené jsou hlavně na Ostravsku také subjekty kolem Strany přátel občanů Zemanovci, včetně KSČM a SPD Tomia Okamury. Společná kandidatura v Brně zase propojila Stranu soukromníků a Slušné lidi.

Síť koalic 2014

Naopak nejizolovanější stranou je hnutí ANO. To se v celém Česku objeví pouze ve třech koalicích: s Volbou pro Mladou Boleslav, Ženami za Brod a Napajedelským fórem.

„Neexistuje k tomu žádné usnesení ani centrální pokyn,“ vysvětluje Vladimír Vořechovský, PR manažer hnutí ANO. „Pravděpodobně se ve většině obcí a měst za ty čtyři roky vyprofilovali kandidáti, kteří už nutně nemusí hledat podporu v předvolebním spojování a vytváření koalic.“

„ANO patří mezi strany, které budují značku,“ říká politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Takové strany obvykle nechodí do koalic. A není to jenom hnutí ANO, je to také ČSSD, v minulosti ODS, jsou to určitě komunisté.“

Vedení všech stran ovšem svorně tvrdí, že centrální politiku, zda jít nebo nejít do koalic, nemají.

„Nemáme žádnou závaznou direktivu, s kým utvářet možné povolební koalice a s kým nikoliv,“ řekl Radiožurnálu místopředseda KSČM Stanislav Grospič.

„Naše kampaň je oproti ostatním stranám značně decentralizovaná,“ přidávají se Starostové a nezávislí. „Všichni naši kandidáti musejí pouze ctít naše hodnotové desatero, které z koalic vylučuje uskupení prosazující politiku neslučitelnou s našimi hodnotami, tedy SPD a KSČM. Definitivní podobu kandidátek schvalují krajské výbory, pro které jsou zásadní programové priority a ve velké většině nemají důvod házet spojenectvím zbytečně klacky pod nohy.“

Podobně se vyjadřují také křesťanští demokraté. „Obecně KDU-ČSL preferuje, aby nebyly koalice uzavírány s radikálními a extremistickými stranami, ale v zásadě mají místní organizace volnou ruku. Na druhou stranu v malých obcích, kde jsou postavené jen dvě nebo tři kandidátní listiny, je to mnohdy obtížné – a zvolení kandidáti musí postupovat tak, aby bylo ustaveno zastupitelstvo.“

A výjimkou nejsou ani Zelení. „Koalice si schvalují místní organizace a mají v tom dle stanov volnou ruku,“ řekl Radiožurnálu. „Z úrovně předsednictva jsme ovšem místním organizacím doporučili nevstupovat do koalic s xenofobními a protidemokratickými uskupeními typu SPD.“

Velikost pruhu odpovídá počtu kandidátů obou stran v koalici. Barva pruhu neříká nic.

Metodologické poznámky:

Data od roku 2006 každopádně ukazují, že koalice se na komunální úrovni stávají stále častější: v roce 2006 kandidovalo na koaličních listinách 5,3 procenta z 202 tisíc kandidátů, letos to bude 15,7 procenta z 217 tisíc.

„Kandidující strany možná vnímají, že pokud mají být ve své kampani uvěřitelné, musí postavit kandidátku, která dává realistickou naději na slušný výsledek,“ dodává sociolog Jaromír Mazák. „V těchto volbách je navíc cítit snahu některých stran nedovolit hnutí ANO ovládnout komunální politiku, což je právě motivuje ke spojení.“

URL| https://www.irozhlas.cz/volby/obecni-volby-2018-politika-kandidatky-koalice-top-09-ano_1809270600_jab

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

[irozhlas.cz \(Volby\)](https://www.irozhlas.cz/volby), [irozhlas.cz \(Volby\)](https://www.irozhlas.cz/volby)

Černínský palác v úpadku

27.9.2018 Týdeník Echo str. 20 Kauza
DANIEL KAISER

MINISTREM ZAHRANIČÍ SE STÁVÁ TOMÁŠ PETŘÍČEK. BUDE MUSET PŘEKONAT LECJAKOU NEPŘÍZEŇ

Po čtyřech měsících bezvládní se před českou diplomacií konečně otevírá vyhlídka na to, že jí bude opět velet řádný ministr. Nominace Tomáše Petříčka (36) z ČSSD působí na první pohled tragicky, jako poslední tažení strany, která už nemá kde brát. Karel Schwarzenberg mluvil o „ostudě a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva“. Myslí se tím Petříčkova do očí bijící nezkušenost. Jeho dosavadní kariéra se rozvíjela po dvou koleích: Evropský parlament a Praha 7, kde aktuálně kandiduje na starostu. Ale i v tom Evropském parlamentu byl pouze asistentem europoslance Miroslava Pocheho. Takže šéfem Černínského paláce se stává asistent jednoho poslance relativně málo významného parlamentu, byť ve Štrasburku.

Petříčkovu nominaci ale můžeme uchopit i za mnohem pozitivnější konec. Budoucí ministr (nepředpokládá se, že by ho prezident Zeman odmítl jmenovat) mluví dobře anglicky a obstojně francouzsky. Taky je pro chod úřadu nekonečně lepší nějaký ministr než žádný. Skončí dosavadní bezvládní, kdy na ministerstvo jednou týdně docházel, tedy řídil ho na pětínový úvazek, předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček. Zatřetí je třeba si připustit, že slabá figura ministra není jediným zdrojem slabosti Černínu. Ministerstvo zahraničí už nikdy nebude ten klíčový resort, jak si ho zapamatoval Karel Schwarzenberg.

Doba transakční

Někteří seniorní diplomaté v soukromých rozhovorech datují bezvládní na ministerstvu nikoli od letošního června, kdy byla ustavena Babišova vláda bez řádného ministra zahraničí, ale fakticky od jara 2014, kdy se šéfem diplomacie stal Lubomír Zaorálek. Jak je známo, Zaorálek tehdy vedl poziční války ve své straně a za podporu Mladých sociálních demokratů, které potřeboval, aby udržel funkci místopředsedy, na sjezdu v březnu 2015 zaplatil tím, že této skupině otevřel dveře do úřadu. Do diplomacie tehdy vstoupila nikoli po odborné, ale po politické lince téměř stovka mladších lidí, které lze nějak přiřadit k ČSSD. Většinou jsou v nižších pozicích, část z nich už ovšem za ty tři roky vyjela na zahraniční mise. „Taková politická invaze jako za Zaorálka, to se nedělo ani za Kavana,“ kroutí hlavou nejmenovaný veterán české diplomacie.

Půl roku Martina Stropnického od Vánoc 2017 do prázdnin 2018 lze označit za ztracený čas. Hlavním vkladem Stropnického bylo to, že na ministerských poradách obsluhovali účastníky čišníci. Bylo zřejmé, že stříhá metr, aby mohl sám vyjet na ambasádu, nakonec byl poctěn Tel Aviv.

Od červnového příchodu Miroslava Pocheho, jehož odmítl jmenovat prezident, a premiér ho tedy ani nenavrhl, se datuje přímé bezvládní. Poche dál vykonává mandát poslance Evropského parlamentu za ČSSD, na ministerstvu působí jako neplacený politický tajemník a šedá eminence. Od června je ministerstvo opět naplno v éře přízemních obchodů.

Miroslav Poche je člověk, který život pojímá jako řadu směn a služeb, které by ve své celkové bilanci měly být výhodné. Už při studiích na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze organizoval systém opisování přednášek, kdy si poslze zápisky mohli koupit studenti, kteří na hodině chyběli. Celostátními médii se mihl poprvé před osmi lety, kdy vyšlo najevo, že z nějakých důvodů maskoval svůj sponzorský dar straně tak, že ho přepsal na další členy. Samozřejmě že i nástup na ministerstvo zahraničí byl plněním. Předseda strany Jan Hamáček má v Pochem důležitého spojence, který mu letos v lednu na volebním sjezdu ČSSD zajistil podporu mocné pražské organizace a později se podílel jak na odmítnutí první nabídky účasti v Babišově vládě, tak na přijetí té druhé, o něco výhodnější.

Přestože význam ministerstva zahraničí dlouhodobě klesá, vedení úřadu se rozkošatilo. Tabulkově má mít zahraniční služba osm náměstků, což je samo o sobě absurdně vysoké číslo. Prvních dvacet let nového státu bývali náměstci maximálně čtyři, ještě Karel Schwarzenberg, který byl ministrem do roku 2013, držel náměstky pouze tři. Z osmi náměstkovských míst je dnes obsazeno šest, zbývá tedy obsadit dvě. I o takzvané odborné náměstky se ale vedou politické hry. Náměstkem pro bezpečnost by se měl stát Martin Povejšil, který se vrací z Bruselu, kde velvyslancoval u NATO a posléze u EU. Povejšil má zkušenosti a autoritu, je přirozená volba, nicméně pocheovské vedení ministerstva mu zatím nabídlo jen o patro nižší pozici ředitele odboru. Povejšila by jako náměstka akceptovalo za předpokladu, že bude považován za de facto politického náměstka ANO (ačkoli na rozdíl například od náměstka Martina Tlapy člověkem ANO ani premiéra Babiše není). Kouzlo této aritmetiky spočívá v tom, že pak by zase pocheovci mohli reklamovat nějaký další post pro stranu - pravděpodobně místo odborného náměstka pro člena ČSSD, dosud státního tajemníka pro Evropu na Úřadu vlády Aleše Chmelaře. Výsledkem bude povážlivé rozmazání hranice mezi odbornými a politickými náměstky, kterou měl nalinkovat služební zákon přijatý minulou, sobotkovsko-babišovskou vládou.

Hlavní transakční pákou však z pohledu Pocheho skupiny v Černínu byly velvyslancecké nominace. Miroslav Poche dlouho věřil, že veto prezidenta -který ho nechtěl jmenovat oficiálně proto, že Poche v europarlamentu hlasoval tzv. prouprchlicky, ve skutečnosti spíš proto, že v prezidentské volbě Poche podporoval jeho soupeře - překoná. Takže se jeho skupina postavila proti záměru udělat novým velvyslancem v Číně viceguvernéra ČNB Vladimíra Tomšíka. Touto nominací by prezident vyhověl svému příteli, guvernérovi centrální banky Jiřímu Rusnokovi. Podobně se v létě zadrhlo jmenování Gustava Slamečky velvyslancem v Jižní Koreji. Slamečkovým životním partnerem je ředitel administrativní sekce a bezpečnosti v Kanceláři prezidenta republiky Jan Novák.

Nejpozději teď, kdy bylo oznámeno jméno Tomáš Petříček, hry na blokaci velvyslanců ztrácejí smysl. Vytvořil se předpoklad, že ta nejprimitivnější podoba transakční politiky bude opuštěna. Může se ale Petříček na Pochem emancipovat a řídit ministerstvo po svém?

Vyloučené to není. Pokud v komunálních volbách čeká v Praze sociální demokracii skutečně katastrofální, jednociferný výsledek, ze slovtuné Pocheho mašinerie se stane stín sebe sama. Petříček už měsíc

na ministerstvu pracuje jako první náměstek, disponuje tedy nějakou vlastní mocenskou základnou. O funkci prvního náměstka se střetl s jiným exponentem ČSSD Lukášem Kauckým, který už v Černínu byl - a vyhrál Petříček. Musí tedy v sobě nosit i nějaký mocenský pud.

Tam dole u řeky

Tady ale v první řadě nejde o jména mladých sociálních demokratů, která dosud (Petříček) nebo donedávna (Poche) širší veřejnost nezná či neznala. Jde o pozvolný úpadek ministerstva zahraničí, k němuž jsou situační i objektivní důvody.

Evropská politika, která po roce 1989 tvořila převážnou část naší zahraniční politiky, se nově dělá na Úřadu vlády. To je přímý následek Lisabonské smlouvy, a je ironií dějin, že zásada ever closer union, tedy nekonečné integrace, postihla z ústředních orgánů českého státu nejdřív evropeisty, kteří se právě na ministerstvu zahraničí dlouhodobě soustřeďovali. Sociálnědemokratická skupina, o níž byla řeč výše, dokonce i předchozí „schwarzenbergovce“ považuje za evropsky příliš vlažné. Ale je to vyšší, jaksi dějinný proces. V Rakousku odevzdal Sebastian Kurz ministerstvo zahraničí své nástupkyni loni v prosinci - a mezitím už stihl vyvést evropskou politiku z ministerstva zahraničí k sobě na kancléřský úřad.

V českém případě se k tomuto dějinnému vývoji přidává i tuzemské specifikum, osoba současného premiéra. Andrej Babiš má expanzivní povahu, takže si pod sebe převedl nejen evropskou politiku (když už jezdí na ty Evropské rady), ale například i všechno spojené s Visegrádskou skupinou. Ve vší nahotě se nové rozdělení sil projevilo před dvěma týdny, kdy Evropský parlament hlasoval pro disciplinární řízení s Maďarskem, a zatímco premiér podpořil Orbána, zastupující ministr zahraničí Hamáček podpořil šikanózní návrh EP. Hamáčekův postoj mohli zaregistrovat jen opravdoví fajnšmekři. Kdyby ministerstvo v uplynulých měsících mělo řádného ministra a zaměstnanci od něho dostávali politické zadání, mohl by k Visegrádu vypracovat nějakou strategii středoevropský odbor MZV. Nic takového nevzniká. Na jiném důležitém a dlouhodobě podceňovaném poli by Černínský palác mohl hledat příští velké téma pro spolupráci s Washingtonem.

Ani tady se po neuskutečněném plánu na radar v Brdech nic nového nelíhne.

Z ministerstva zahraničí se stává lehce nadbytečný prostředník, asi jako zastaralé telefonní centrály po nástupu mobilů. Velvyslanci v zahraničí zůstávají pro českou vládu důležití a profese velvyslance rozhodně ztrátou významu netrpí, ale víc než v minulosti se stává, že s nimi premiér telefonuje přímo.

Zvětšila se i skupina ambasád, kde si premiér dělá nárok určit velvyslance víceméně sám. Raným příkladem tohoto zájmu byla Budapešť. S Maďarskem Babiše nespojuje jen populární opozice vůči migrační politice Bruselu, ale například i mnohem účelovější odpor k reformě zemědělské politiky, speciálně k návrhu zastropovat dotace agrárním velkopodnikům. Dávno předtím, než Babišova vláda získala důvěru sněmovny, plánoval premiér do Budapešti poslat Tünde Barthovou, úřednici, která mu vedla kabinet na ministerstvu financí a později přímo Úřad vlády (a která prý je trnem v oku Babišově manželce Monice). Barthová však do Budapešti nechtěla a tak místo sebe doporučila ředitele tamní pobočky Czech Trade a svého známého Tibora Biala.

Bialova nominace se sice poté, co Hospodářské noviny v létě zveřejnily informaci, že Bial byl v Maďarsku členem pochybného řádu Vítěz, zadrhla. Přesto je česká ambasáda v Budapešti dosud fakticky vyňata ze standardního výběru velvyslanců.

Podobně si premiér ve systému určování velvyslanců vytáhl i české mise v Paříži, kam směřuje jeho kandidát Michel Fleischmann, a v Bratislavě. Tím se dostáváme k pojetí diplomacie jako odkladiště pro lidi, kteří Andreji Babišovi na předchozím místě překáželi nebo kteří pro něj pracovali a pracovali, až se mu stali břemenem. Takže do Bratislavy nastupuje dosluhující policejní prezident Tomáš Tuhý, jehož Babišovy Lidové noviny před dvěma lety nepravdivě skandalizovaly coby vynaeče policejních informací zločincům. Premiér Tuhému nedůvěřuje, protože ho kdysi jmenoval jeho osobní nepřítel, ministr vnitra Milan Chovanec. A na jakém postu skončí neúspěšná pražská primátorka Prahy Adriana Krnáčová, to se zcela jistě nedozvíme před komunálními volbami, aby na hnutí ANO neulpěl trafikantský odér.

I O TAKZVANÉ ODBORNÉ NÁMĚSTKY SE ALE VEDOU POLITICKÉ HRY. Z MINISTERSTVA ZAHRANIČÍ SE STÁVÁ LEHCE NADBYTEČNÝ PROSTŘEDNÍK, ASI JAKO ZASTARALÉ TELEFONNÍ CENTRÁLY PO NÁSTUPU MOBILŮ.

Foto autor| Foto: Jan Zatorsky

Foto popis| Premiér Andrej Babiš (vpravo) a Jan Hamáček, první místopředseda vlády, ministr vnitra současně pověřený řízením ministerstva zahraničních věcí.

100 Češek stoleté historie republiky

27.9.2018 Cosmopolitan str. 131 Ženy mění svět

Čím k osudu i blahu téhle republiky přispěli muži, to víte z dějepisu. Co vám ale zatajili o významných ženách tvořících českou historii i současnost, vám teď prozradí Cosmo. Přichází Michaela Marksová s výběrem sta žen, na které budete pyšná.

Gerty Cori (1896-1957),

nositelka Nobelovy ceny z roku 1947, vůbec první žena oceněná v kategorii za fyziologii nebo lékařství. Lékařka a biochemička, rodačka z Prahy, která musela emigrovat do USA kvůli židovskému původu.

Eva Kaprasová

(1936), československá reprezentantka v akrobatickém létání.

Jako jediná Češka se účastnila čtyř mistrovství světa v akrobatickém létání. Deset let držela titul mistryně republiky, v roce 1964 získala bronz na mistrovství světa. Vystudovala Přírodovědeckou fakultu UK, obor geologie, a pracovala při výzkumu pro pražské metro.

Dagmar Burešová

(1929-2018), advokátka a politička. V období normalizace právně zastupovala kolem sta osob stíhaných totalitním režimem včetně matky Jana Palacha.

Františka Plamínková

(1875-1942), politička, novinářka a organizátorka československého a mezinárodního ženského hnutí. Popravena za heydrichiády.

Milada Horáková

(1901-1950), žákyně Františky Plamínkové, právnička, politička, bojovnice za práva žen, jediná žena popravená během komunistických politických procesů v 50. letech. Podílela se na tvorbě nového občanského zákoníku, na částech o rodině a ženské rovnoprávnosti.

Anna Honzáková

(1875-1940), lékařka, první promovaná doktorka medicíny 17. března 1902 na české Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze, první odborná lékařka se soukromou praxí; publicistka a pracovnice v ženském hnutí.

Milena Černá (1942),

zakladatelka a ředitelka Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové, lékařka chartistů.

Dagmar Damková (1974), bývalá česká fotbalistka, fotbalová rozhodčí a současná fotbalová funkcionářka. První Češka, která kdy pískala nejvyšší českou fotbalovou soutěž mužů.

Ivana Janů (1946), právnička, soudkyně Ústavního soudu,

Ú dnes předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů. V roce 2001 byla zvolena soudkyní Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii.

Marie Uchytlová

-Kučová (1924-1989),

sochařka, autorka památníku zavražděných lidických dětí, který pořídila na svoje náklady, a ženy sázející lípu na staré československé koruně.

Ottla Kafka (1892-1943).

Sestra Franze Kafky.

V Terezíně se dobrovolně přihlásila jako pečovatelka skupiny 1500 dětí z Bia(322)jstoku. 7. 10. s nimi byla odvezena do Osvětimi a krátce nato s nimi zavražděna.

Vlasta Kálalová-di Lotti

(1896-1971), lékařka, která se specializovala na tropické nemoci a entomologii.

V letech 1925-1933 působila v Bagdádu, kde otevřela československou nemocnici, a léčila i členy královské rodiny.

Marie Moravcová

(1898-1942), odbojářka, v jejímž bytě bydleli Gabčík s Kubišem. Při zatýkání gestapem spáchala sebevraždu. Manžel a syn byli později popraveni.

Věra Perlingerová

(1931-2018), plukovnice letectva, která se zabývala řízením letového provozu, je označována jako hlavní architektka moderního řízení letového provozu v ČR. Na její počest byl pojmenován radiolokátor Věra.

Josefína Napravitlová

(1914-2014), odbojářka, válečná veteránka. Po druhé světové válce se angažovala v pátrání po českých dětech zavlčených po celé Evropě. Dohromady se jí podařilo dohledat 40 dětí. V roce 1948 pracovala pro mezinárodní organizaci pro uprchlíky ve Vídni, kde pomáhala československým emigrantům prchajícím z poúnorového komunistického Československa. Byla zbavena občanství a emigrovala do Kanady.

Jitka a Květa Válový

(1922-2011 A 1998), dvojčata, malířky a výtvarnice, celý život žily a tvořily spolu, nikdy se neprovdaly. Růžena Holubová

Republic (1865-1958), žena Emila Holuba. Naučila se česky, při jeho africké výpravě preparovala zvířata, uměla střílet nejlépe ze všech a kvůli skvělé komunikaci ji posílali obstarávat jídlo. Po Emilově smrti se věnovala péči o jeho sbírky, díky její závěti bylo založeno muzeum v jeho rodných Holicích.

Olga Fierz (1900-1990),

celoživotní spolupracovnice Přemysla Pittra, naučila se výborně česky. Před válkou se věnovala dětem, po válce v Čechách pomáhala přeživším židovským dětem a pak i německým, které při odsunu ztratily rodiče.

Denisa Gannon (38 LET), právnička. Pochází z rodiny olašských Romů v Novém Bydžově. Přestože její rodiče sami neumějí číst a psát a ona se přistěhovala do Británie jako samoživitelka s malým dítětem, vystudovala tam univerzitu a stala se první českou kvalifikovanou romskou právničkou v UK.

Jana Horváthová (1967) je historička, muzeoložka a etnografka romského původu, ředitelka Muzea romské kultury v Brně. Věnuje se mj. vzdělávání romských dětí. Její dědeček byl první vysokoškolsky vzdělaný Rom v Československu.

Dana Zátopková (1922), na olympijských hrách v Helsinkách v roce 1952 zvítězila hodem dlouhým 50,47 m, ve stejný den její manžel Emil vyhrál běh na 5000 metrů. Je mnohonásobnou mistryní republiky, mistryní Evropy z let 1954 a 1958, v roce 1958 překonala světový rekord a na olympiádě v Římě v roce 1960 získala stříbro.

Eva Jiříčná (1939) je česká architektka a designérka, aktivní v Londýně a v Praze. Emigrovala po roce 1968. Proslavila se díky interiérum londýnských a newyorských módních obchodů a butiků.

Kateřina Neumannová

(1973), olympijská vítězka a mistryně světa v běhu na lyžích. První česká sportovkyně, které se podařilo zúčastnit se letních i zimních her. Ve 33 letech vyhrála zlato na olympiádě v Turíně, její dceři byly tři roky.

Eva Štěpánková (1945), v roce 1991 založila firmu RYOR. Přezdívá se jí česká Estée Lauder - stejně jako ona začínala míchat první krémy doma s pomocí kuchyňských robotů.

Věra Čáslavská

(1942-2016), sportovní gymnastka, trenérka a významná sportovní funkcionářka, sedminásobná olympijská vítězka, čtyřnásobná mistryně světa, jedenáctinásobná mistryně Evropy. Přes čtyřicet let již drží mezi gymnasty rekord v absolutním počtu individuálních zlatých olympijských medailí.

Soňa Červená (1925),

herečka a operní pěvkyně, zpívala v Brně i Berlíně, v roce 1962 emigrovala posledním otevřeným přechodem z východního Berlína. Celý život zpívala operu zejména v západním Německu. Po roce 1989 se vrátila zpět do vlasti a dodnes vystupuje.

Jarmila Šuláková

(1929-2017) byla moravská folklorní zpěvačka a příležitostná herečka.

Patřila k významným představitelkám folklorního zpěvu, občas je nazývána „valašskou královnou lidové písně“.

Meda Mládková (1919) je sběratelka umění, zakladatelka Nadace Jana a Medy Mládkových a Musea Kampa. Shromáždila největší soukromou sbírku Kupkových děl na světě.

Dagmar Pecková

(1961), operní pěvkyně, mezzosopranistka. V roce 1999 obdržela Cenu Thálie v kategorii Opera za roli Carmen v inscenaci pražského Národního divadla. Vystupuje po celém světě.

Vítězslava Kaprálová

(1915-1940), skladatelka a dirigentka. První skladbu napsala v devíti letech.

Stačila složit více než čtyři desítky mimořádných skladeb. V roce 1946 jí udělila Česká akademie věd členství in memoriam.

Marie Čermínová -

Toyen (1902-1980), malířka, představitelka evropského surrealismu. Protestovala proti měšťáckým konvencím, popřela tradiční „ženskou roli“ a chodila oblečená jako muž, ve smokingu a s motýlkem u krku, ostříhána nakrátko; mluvila o sobě v mužském rodě.

Eliška Junková (1900-1994), automobilová závodnice.

Závodila na vozech Bugatti.

Ve dvacátých letech byla nejrychlejší ženou světa a jako jediná žena v historii Grand Prix se dokázala vyrovnat nejlepším jezdcům této soutěže.

Olga Havlová

(1933-1996), první manželka československého a později českého prezidenta Václava Havla, zakladatelka Výboru dobré vůle. Pocházela z chudého dělnického prostředí. Ve své roli první dámy se věnovala charitě.

Marta Kubišová

(1942), zpěvačka, trojnásobná vítězka čtenářské ankety Zlatý slavík a signatářka Charty 77. Od února 1970 měla zakázané vystupování, oficiálně mohla znovu vystupovat až po roce 1989. Marta Slánská (1949), založila Maxima Reality.

Jednu z největších realitek v ČR vybudovala s téměř nulovým kapitálem. Dcera generálního tajemníka KSČ Rudolfa Slánského, popraveného v 50. letech.

Marta Davouze

(1945-2018), publicistka a spisovatelka. Byla dlouholetou ředitelkou Centra Franze Kafky, je považována za inspirátorku Ceny Franze Kafky a pražského pomníku Franze Kafky od Jaroslava Róny. Její kniha *Dům v Bretani* je bestsellerem.

Zdenka Braunerová

(1858-1934), malířka, stala se mimo jiné i patronkou několika známých českých umělců. Má muzeum v Roztokách u Prahy, kde tvořila.

Jarmila Kratochvílová

(1951), atletka. Je držitelkou stále platného světového rekordu na 800 m v čase 1:53,28, který vytvořila 26. července 1983 v Mnichově.

Lenka Reinerová

(1916-2008), česká německy píšící spisovatelka, překladatelka, novinářka. Byla poslední představitelkou pražské německé literární scény. Kvůli židovskému původu v roce 1938 uprchla. Celou rodinu vyvraždili nacisté, po válce žila s manželem v Bělehradě. V 50. letech strávila 15 měsíců ve vazbě.

Charlotte Garrigue

Masaryková (1850-1923)

byla manželka prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Výrazně působila v ženském hnutí, podporovala ženské školství, stala se členkou sociální demokracie.

Zuzana Růžičková

(1927-2017), cembalistka, klavíristka a pedagožka. Prošla koncentračními tábory Terezín, Osvětim-Březinka, Bergen-Belsen. Interpretovala Bacha, vydala přes 35 desek.

Michaela Klevisová

(1976), královna české detektivky, dvojnásobná držitelka Ceny Jiřího Marka za nejlepší detektivní knihu roku. Kateřina Falk (1984), špičková vědkyně. Za studiem odjela do Skotska, později studovala na univerzitě v Londýně. Doktorát z plazmové a laserové fyziky získala na Oxfordské univerzitě. V USA pracovně působila v řadě výzkumů, mimo jiné také v Národní laboratoři Los Alamos, kolébce atomové bomby.

Helena Třeštíková (1949), režisérka. Film *Marcela* získal cenu za nejlepší evropský dokument na mezinárodním festivalu v Seville (2007). Za film *René* získala v prosinci 2008 cenu Evropské filmové akademie Prix Arte 2008 v kategorii Dokument.

V prosinci 2017 byla jmenována profesorkou.

Saša Uhlová (1977),

novinářka. V roce 2017 se nechávala zaměstnávat pod změněnou identitou v různých nízkopříjmových zaměstnáních. Režisérka Apolena Rychlíková o těchto pracovních zkušenostech Uhlové natočila dokument *Hranice práce*.

Barbora Baronová (1980) řídí nakladatelství *wo-men*, v němž vydala i vlastní knihy. Za publikaci *Intimita loni* společně s fotografkou Ditou Pepe získaly ocenění *Magnesia Litera*. Usiluje o prosazování ženských hlasů ve veřejném prostoru.

Anna Šabatová (1951), signatářka Charty 77 a její mluvčí v roce 1986.

Celoživotně se zabývá ochranou lidských práv.

Dva roky byla vězněna.

Kamila Moučková

(1928), televizní a rozhlasová hlasatelka. Byla první hlasatelkou nově vzniklých Televizních novin. Jako první v roce 1968 ohlásila z obrazovky někdejší Československé televize invazi vojsk Varšavské smlouvy.

„Mysha“ Gautam (31 LET), zakladatelka dětského domova v Nepálu a e-shopu s nepálskou módou Thao s padesátimilionovým obratem. Její manžel je Nepálec, vychovávají dvě děti.

Iva Bittová (1958), zpěvačka, houslistka a herečka. Rozsah jejích aktivit je pozoruhodný - v hudbě od vlastních interpretací lidových písní přes experimentální jazz, rock až po houslové aplikace skladeb vážné hudby a operní zpěv. Účinkovala v newyorské Carnegie Hall v roli Elvíry v Mozartově opeře Don Giovanni.

Eliška Krásnohorská

(1847-1926), básnířka, libretistka, spisovatelka a překladatelka. 20 let usilovala o založení dívčího gymnázia. Nakonec v roce 1890 otevřela první středoevropské soukromé dívčí gymnázium Minerva. Je autorkou jedné z prvních úvah o ženském hnutí Ženská otázka česká.

Sidonie Nádherná

(1885-1950), šlechtična, mecenáška a organizátorka kulturního života, poslední šlechtická majitelka zámku Vrchotovy Janovice. Byla jednou z prvních držitelek řídičského oprávnění ávnění v Rakousku- Uhersku. Betty Karpíšková

(1881-1942), československá politička, meziválečná poslankyně a senátorka za Československou sociálně demokratickou stranu dělnickou. Bojovnice za práva žen, usilovala o legalizaci potratů, podporovala sexuální výchovu a antikoncepci.

Než byla poslána do plynu, gestapo ji půl roku vyslýchalo.

Kateřina Petroušková,

(30 LET), žije střídavě na Srí Lance a kdekoliv v Evropě. Místní děti na Srí Lance učí plavat a surfovat, se svým přítelem tam otevřela surfařskou školu.

Karina Zadorozhny

(1999), biochemička, v současné době působící v laboratoři Masarykovy univerzity. Na univerzitě pracuje od střední školy.

Odhallila mechanismus možného vzniku nádorů.

Získala řadu ocenění, např. v roce 2017 cenu nejlepšího mladého vědce z EU.

Martina Navrátilová

(1956), československá a později americká tenistka. Je považována za jednu z nejlepších tenistek všech dob. Je jednou ze tří tenistek, které mají kompletní sadu trofejí ze všech čtyř Grand Slamů.

Navíc otevřeně přiznala svou lesbickou orientaci v době, kdy to nebylo běžné. , y y Milada Řeháková (1981), cestovatelka, zooložka, vede na Filipínách projekt zachování ohroženého druhu nártounů filipínských, ty se podařilo rozmnožit a díky ní i nově ochránit zákonem.

Barbora Markéta

Eliášová (1874-1957),

cestovatelka a spisovatelka. V letech 1912-1929 cestovala 4x do Japonska a také do jižní Afriky, jihovýchodní Asie a Austrálie. Jako první Češka podnikla cestu kolem světa.

Jaroslava Moserová

(1930-2006), lékařka, spisovatelka, diplomatka a politička. Specialistka na popáleniny, ošetřující lékařka Jana Palacha. Psala povídky a scénáře a překládala knihy, které sama ilustrovala.

Byla velvyslankyní v Austrálii, poslankyní a senátorkou.

Paulina Pořízková (1965), americká topmodelka českého původu, nejmladší modelka na obálce Sports Illustrated Swimsuit Issue.

V roce 1992 patřila podle časopisu Harper's Bazaar mezi deset nejkrásnějších žen světa. Má dvě děti.

Kateřina Tučková (1980), spisovatelka, kurátorka a programová ředitelka festivalu Meeting Brno.

Nositelka ocenění Magnesia Litera (2010 a 2013) a Ceny Josefa Škvoreckého (2010 a 2012).

Vlasta

Diblíková (1960) 60)

je první česká pilotka dopravních letadel, adel létá u ČSA. Nejprve si musela zaplatit kurz v USA.

V roce 2003 usedla do kapitánského křesla.

Má tři děti.

Božena Jirků (1947),

ředitelka Nadace Charty 77, zakladatelka Konta Bariéry, dnes se věnuje programům pro aktivní seniory.

V Československé televizi byla hlasatelkou v pořadu Nad dopisy diváků.

Ema Destinnová

(1878-1930), světoznámá operní pěvkyně. Měla angažmá v Metropolitní opeře v New Yorku, zpívala po boku Enrika Carusa, hostovala v Královské opeře Covent Garden. Zkomponovala několik písní a napsala několik básní a románů.

Manžel jí koupil zámek ve Stráži nad Nežárkou, kde dožila. Na svém těle měla vytetované hady, tetování bylo v té době velmi neobvyklé.

Lenka Bradáčová (1973), vrchní státní zástupkyně v Praze, opakovaně vyhrává anketu jako nejvlivnější žena a ČR. Se svým týmem řešila více než 150 velkých případů, v nichž jde o propojení nejvyššího byznysu a politiky.

Martina Sáblíková

(1987), trojnásobná olympijská vítězka, mnohonásobná mistryně světa a Evropy, držitelka několika světových rekordů v rychlobruslení.

V začátcích trénovala v paneláku na umakartovém prkně a na zamrzlém rybníku. Úspěchů dosáhla také v silniční cyklistice - má více než 15 medailí z mistrovství České republiky, v roce 2007 získala bronzovou medaili na mistrovství Evropy. V letech 2007, 2009 a 2010 byla vyhlášena Sportovcem roku, v roce 2017 byla oceněna medailí Za zásluhy.

Gertruda Sekaninová

-Čákrťová (1908-1986),

právníčka, politička a diplomatka. Za války byla pro svůj židovský původ vězněna v koncentračních táborech. Po válce se stala náměstkyní ministra zahraničních věcí, v 60. letech poslankyní a na podzim roku 1968 vystoupila proti smlouvě o dočasném pobytu sovětských vojsk (proti smlouvě hlasovali jen čtyři poslanci).

Byla jednou z prvních signatářek Charty 77, disidentka a zakladatelka

Made

Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Hana Podolská

(1880-1972), česká „Coco Chanel“. Vyučila se švadlenou. Vdala se za šlechtice Viktora Podolského, díky kterému otevřela salon v nově dokončeném paláci Lucerna. Oblékala filmové hvězdy i první dámy, pak byl salon znárodněn a ona v něm pracovala jako prodavačka.

Alena Ježková (1966) je česká novinářka a spisovatelka. Autorka unikátní dvoudílné publikace Tichá srdce, která přibližuje historii českých a moravských klášterů i život členů a členek různých řeholních řádů.

Lenka Šmerdová (1964), historicky první žena v české armádě jmenovaná do funkce brigádní generálky Armády České republiky.

Ester Ledecká (1995), snowboardistka a alpská lyžařka. Na zimní olympiádě v roce 2018 získala dvě zlaté medaile. Jako první sportovec v olympijské historii vyhrála na jedné zimní olympiádě ve dvou různých sportech.

Angelika Ivana Pintířová

(1963), řeholnice, boromejka. Pracuje jako diecézní ředitelka pro Papežská misijní díla, je vychovatelkou ve výchovném ústavu v Křešíně na Pelhřimovsku. Byla jednou z řádových sester, které pečovaly o prezidenta Václava Havla v závěru jeho života.

Madeleine Albright

(1937), se narodila v pražské židovské rodině, bývalá ministryně zahraničních věcí USA, historicky první žena v tomto úřadu.

V roce 2012 obdržela od Baracka Obamy Prezidentskou medaili svobody.

Milada Petříková

-Pavlíková (1895-1985),

první žena promovaná na inženýrku architektury na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství ČVUT v Praze (v roce 1921). Vychovala tři děti.

Hana Dvořáková je chemička, působí na VŠCHT. Zakladatelka Nadace Experientia, kterou financuje ze svého podílu na licenčních poplatcích za antivirové látky. Nadace dosud platila výjezdy postdoktorandů do zahraničí, nyní začíná s podporou mladých vědců, aby si v Česku mohli vytvořit svůj tým.

Plk. Marie Ljalková-Lastovecká

(1920-2011), československá odstřelovačka a zdravotnice. Byla první československou ženou, která se jako odstřelovačka zúčastnila bitvy u Sokolova. Jako vedoucí zdravotnice byla zařazena do 1. tankového praporu 1. čs. samostatné tankové brigády v SSSR.

Za svou činnost ve válce byla vyznamenána Československým válečným křížem 1939, v roce 2010 obdržela Řád bílého lva.

Eva Zažímalová (1955), předsedkyně Akademie věd ČR, biochemička. V roce 2004 byla jmenována docentkou a v roce 2013 profesorkou pro obor anatomie a fyziologie rostlin na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy.

Tereza Maxová (1971), topmodelka. Její profesionální kariéra začala těsně před sametovou revolucí, kdy odjela do Paříže. Ocitla se na titulních stranách časopisů Vogue, Elle, Glamour... Byla tváří pro kampaně světových značek. V roce 1997 začala se svou charitativní činností v rámci char Nadace Terezy Maxové, která Nada pomáhá opuštěným dětem pom v dětských domovech, kojeneckých ústavech dětských centrech.

Ivana Tykač (51 LET),

matka šesti dětí. Ačkoli je manželkou jednoho z českých miliardářů, sama podniká.

Založila organizaci Women for Women, která pomáhá samoživitelkám a dětem v nouzi a spolufinancuje školní obědy pro chudé děti.

Milada Váňová (89 LET), právnička, překladatelka, oceněná za mimořádný přínos městu Brnu. Její pracovní život byl spjatý s Veletrhy Brno. Založila projekt Můj pes a já -oba bez domova, který pomáhá psům chovaným bezdomovci.

Dina Štěrbová (1940), horolezkyně, která zdolala dvě osmitisícovky. Téměř 30 let vyučovala matematiku na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Zdenka Němečková

Crkvenjaš (1976), primářka ostravského popáleninového centra. Zachránila popálenou romskou holčičku Natálku po žhářském útoku. Matka pochází z Ostravy, otec ze Sarajeva, zažila v Sarajevu válku. Zpět do Ostravy utekla s matkou a sestrami na poslední chvíli.

Made in Czech Eman Ghaleb (1998).

Republic

Do ČR se přestěhovala v pěti letech, otec je uznávaný lékař. Během studií na teplickém gymnáziu se začala společensky angažovat.

V Teplicích se jí podařilo uklidnit protiarabské vášně, zprostředkovala komunikaci mezi Čechy a arabskými lázeňskými hosty. Hana Šimková (1972), v roce 2002 založila v Ostrově nad Ohří sdružení Ostrovský Macík a Macíkův obchod.

Sdružení pomáhá opuštěným a nemocným zvířatům, která tam mohou dožít. Pomohou jakémukoli zvířeti.

Petra Kvitová (1990), tenistka. Stala se první tenistkou narozenou v 90. letech, jež vyhrála turnaj tzv. velké čtyřky.

Ivana Trump (1949),

česko-americká podnikatelka, bývalá modelka a lyžařka.

Byla první manželkou podnikatele a pozdějšího amerického prezidenta Donalda Trumpa.

Olga Schoberová (1943), herečka přirovnávaná k Brigitte Bardot. Získala role ve 22 českých, amerických, italských a německých filmech.

Dvakrát vdaná, díky sňatku získala americké občanství, bydlela střídavě v USA i v Československu. Byla první československou ženou, jejíž fotky se objevily v časopise Playboy.

Alena Wagnerová (1936) je česko-německá spisovatelka. Dlouhodobě se zabývá postavením žen ve společnosti.

Božena Laglerová

-Peterková (1884-1941).

Při studiu zpěvu v Paříži se prvně setkala se svou láskou - aviatikou. V roce 1911 byla po několika odmítnutích přijata na první německou leteckou školu. Stala se první letkyní Rakouska-Uherska.

Nguyen Phuong Thao

(1972), fotografka. V roce 1990 přijela studovat **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. V roce 1995 nastoupila jako externistka do MF Dnes, od roku 2012 fotografuje pro Reflex.

Kamila Rundusová alias Kamu

(1990), šéfkuchařka, cestovatelka, blogerka, spolujitelka bistra Spicymama. Učila se vařit v Asii od lidí na ulici i v Londýně u J. Olivera.

Veronika Kašáková

(1989), modelka a finalistka České Miss 2014. Od čtyř let vyrůstala s bratrem v dětském domově. Založila Nadační fond Veroniky Kašákové, který podporuje děti v dětských domovech tak, aby byly připraveny na běžný život po jeho opuštění.

Marie Kučerová (1959) se jako vůbec první žena stala ředitelkou Filharmonie Brno. Vystudovala muzikologii, pracovala v Památníku Leoše Janáčka a v Českém hudebním fondu, od roku 1989 pak v hudební redakci České televize.

Kateřina Kostrhounová,

(24 LET), sommeliérka. Před šesti lety vyhrála v kategorii Talent soutěž Bohemia sekt Trophee Sommelier ČR v kategorii Talent i třetí místa na mistrovství ČR v sabráži, tedy otvírání sektu mečem.

Milena Hübschmannová

(1933-2005), vysokoškolská pedagožka, indoložka, zakladatelka české romistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Je po ní pojmenována literární cena udělovaná od roku 2006 romsky píšícím spisovatelům.

Martina Gebarovská,

(32 LET), cestovatelka a fotografka. V roce 2011 opustila práci v pražské filmové produkci a odletěla na Nový Zéland. Během šesti let pak procestovala více než 60 zemí s batohem a pár korunami. Na cestách vystřídala 30 povolání.

Ája Vrzáňová

Republic (1931-2015), krasobruslařka a podnikatelka, dvojnásobná mistryně světa v soutěži žen z let 1949 a 1950, čtyřnásobná mistryně Československa v letech 1947-1950 a mistryně Evropy z roku 1950. V témže roce emigrovala, žila v USA.

Marie Chatardová,

(1963), diplomatka, stálá představitelka ČR při OSN. Od roku 2017 je 73. předsedkyní Ekonomické a sociální rady OSN, a to jako teprve 3. žena v historii. Jedná se o jednu ze tří nejvýznamnějších funkcí OSN. Blanka Říhová (1942), imunoložka specializující se na výzkum léčiv nádorových onemocnění. Je bývalou ředitelkou Mikrobiologického ústavu Akademie věd a mimořádnou profesorkou University of Utah v Salt Lake City, USA. Získala řadu ocenění - například Česká hlava, stříbrná pamětní medaile Senátu či medaile Akademie věd.

Jiřina Šiklová (1935), socioložka a publicistka.

Podepsala Chartu 77, od května 1981 byla vězněna za pašování nelegální literatury. Spoluzakladatelka katedry sociální práce na FF UK sociál a Cen

Centra a knihovny Gender Studies, iniciovala veřejné Studie debaty o feminizmu, situaci Romů či problematice seniorů.

Foto autor| FOTO: ČTK, SHUTTERSTOCK, PROFIMEDIA. CZ, ARCHIV; MÓDNÍ REDAKTOR: JAN POKORNÝ

Foto popis| EVA KAPRASOVÁ

Foto popis| EVA JIŘIČNÁ

Foto popis| KATEŘINA NEUMANNOVÁ

Foto popis| GERTY GERTY CORI CORI

Foto popis| SOŇA ČERVENÁ

Foto popis| ELIŠKA JUNKOVÁ

Foto popis| OLGA HAVLOVÁ

Foto popis| DAGMAR PECKOVÁ

Foto popis| VĚRA ČASLAVSKÁ

Foto popis| JARMILA KRATOCHVÍLOVÁ

Foto popis| KATEŘINA FALK

Foto popis| KAMILA MOUČKOVÁ

Foto popis| IVA BITTOVÁ

Foto popis| SIDONIE E NÁDHERNÁ NÁ

Foto popis| CHARLOTTE GARRIGUE MASARYKOVÁ

Foto popis| JAROSLAVA MOSEROVÁ

Foto popis| MARTINA SÁBLÍKOVÁ

Foto popis| PAULINA POŘÍZKOVÁ

Foto popis| EMA DESTINNOVÁ

Foto popis| LENKA BRADÁČOVÁ

Foto popis| MARTINA NAVRÁTILOVÁ

Foto popis| HANA PODOLSKÁ

Foto popis| DINA ŠTĚRBOVÁ

Foto popis| TEREZA MAXOVÁ TM M

Foto popis| PLK. MARIE LJALKOVÁ-LASTOVECKÁ

Foto popis| MADELEINE M A ALBRIGHT

Foto popis| VERONIKA KAŠÁKOVÁ

Foto popis| PETRA KVITOVÁ

Foto popis| OLGA SCHOBEROVÁ

Merkelová nedostala na post šéfa poslanců svého člověka

26.9.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Na první pohled to byla nenápadná výměna v čele poslanecké frakce německé konzervativní CDU-CSU. Ale tamní média píšou o úpadku autority kancléřky Angely Merkelové nebo podzimu její vlády. Merkelová totiž nedokázala na post šéfa poslanců prosadit svého člověka Volkera Kaudera. Podle serveru Spiegel Online tím ztrácí svého nejdůležitějšího důvěrníka a přístup k centru své vládní moci. Podle tohoto webu by v situaci Merkelové už někteří impulsivnější politici skončili. Já zvu do vysílání Vladimíra Handla, odborníka na Německo, z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Vladimír HANDL, odborník na Německo, **FSV UK**

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Můžeme si na úvod přiblížit oba pány, jak Volkera Kaudera, tak jeho nástupce Ralpha Brinkhause?

Vladimír HANDL, odborník na Německo, **FSV UK**

Tak Volkera Kaudera nejvíc asi charakterizovalo to, že to byl velice schopný, nebo je velice schopný politik, velice blízký stojící Angele Merkelové a Angela Merkelová, když nastoupila jako šéfa frakce CDU do Bundestagu, tak si jeho právě vybrala jako svého zástupce a od té doby vlastně takhle těsně spolu spolupracují posledních 13 let. On byl šéfem frakce a skutečně byl tím nej, z těch důvěrníků Angely Merkelové, který zajišťoval vlastně to, že jako bez, bezproblémově se převáděly její rozhodnutí nebo rozhodnutí vlády do pozice té frakce. Ralph Brinkhaus, to byl zástupce jeho, skutečně nesmírně schopný člověk v oblasti finančnictví, rozpočtu, daňového systému, skvělý řečník a myslím si, že na rozdíl od Volkera Kaudera člověk, který víc stojí za tím, aby frakce měla nějakou, nějakou svoji vlastní podobu, aby byla samozřejmě s kancléřkou, on není oponent kancléřky, ale, aby teda měla frakce větší samostatnost a větší svébytnou pozici při formování politiky. To bych řekl, že je rozdělují trochu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Nakolik tedy může tahle výměna fakticky poznamenat vliv kancléřky na poslanecký klub?

Vladimír HANDL, odborník na Německo, **FSV UK**

Tak určitě ten, ta volba prostě je projevem určité eroze postavení kancléřky. Je to dáno jednak teda s těmi volbami, jednak jak se, jak se složitě sestavovala vláda a jednak posledními třemi krizemi vnitřními té vlády, o kterých jsme mnohokrát hovořili a to samozřejmě kancléřku oslabuje. Za další si myslím, že tady prostě skutečně nastává situace, kdy ona musí vyjednávat. Ona s tou frakcí nemusela vyjednávat. Dneska frakce v tom novém pojetí je frakce, která skutečně se směřuje pod vedením Brinkhause k, k té obnově strany. A skutečně to bylo takové jeho hlavní téma, jeho téma nebylo oponovat kancléřce, ale obnovit stranu a právě Volker Kauder, který byl spíš pokračovatel kontinuity té přímé vazby, tuto obnovu skutečně jaksi nezosobňuje. A zatřetí samozřejmě Brinkhaus byl zvolen právě proto, že není oponentem kancléřky, ale je člověkem nějaké změny a on tedy teďka tuto změnu společně s tou frakcí a tím pádem vlastně i změnu ve straně musí zprostředkovat. Strana je prostě zděšená klesajícími, klesajícími preferencemi a členská základna je skutečně velice znepokojená a ty poslanci ve sněmu jsou velice znepokojeni, protože jim připadá, že prostě jenom disciplinační politika, kterou prováděl Kauder, ta prostě tu možnost posílení strany, změny strany nedává.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Podle Spiegel Online, jak jsme citovali, by v pozici Merkelové impulsivnější politici už skončili, ona ovšem není ten typ. Čili myslíte si, že přece jenom nakonec tu situaci ustojí a dokončí svůj poslední mandát?

Vladimír HANDL, odborník na Německo, **FSV UK**

Ano, myslím si, že dochází k určité, určité moci, ale ten, ten proces jako sledujeme delší dobu, tohle to je ale asi nejvýraznější projev té eroze, to je pravda. Myslím si, že ona samozřejmě směřuje k tomu, aby dokončila mandát, navíc CDU-CSU ani SPD jako pro ně představa nové volby je prostě ne, není přijatelná, takže oni by potřebují pokračovat. Samozřejmě máme tady závazek z té koaliční smlouvy, že po dvou letech bude podveden, proveden takový účet té vlády, prosadila to SPD a že se vlastně bude znova rozhodovat, zejména SPD, jestli se bude pokračovat. Jak říkám, nemyslím si, že tady jsou nějaké velké alternativy, takže myslím si, že to bude směřovat k tomu pokračování, ale skutečně někteří lidé teďka už i staví otázku, jestli by kancléřka neměla požádat o obnovu důvěry, nebo hlasování o důvěře v Bundestagu, čili ta debata skutečně dostala až do této polohy.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tolik odborník na Německo Vladimír Handl. Děkuji vám. Na shledanou.

Vladimír HANDL, odborník na Německo, **FSV UK**

Děkuji. Na shledanou.

Psychologie na talíři

26.9.2018 Psychologie dnes str. 39 Zdraví
Jana Vlková

Říjnové poklady květožroutů

Předpovědi počasí na říjen se stále nesou v duchu středomořského klimatu, což je pro květinové labužníky dobrá zpráva. Přizemní mrazíky, které už nepochybně během měsíce udeří, nejspíš spálí všechny květiny, které k nám v minulých stoletích přicestovaly z jiných kontinentů – lichořeřišnice, jiriny, aksamitníky nebo fazole. Naše české plevely ale často zažívají druhou mizu a některá lupení se chovají skoro jako na jaře. Toto druhé rašení přeje především trvalkám, které jsou houževnaté a mají dobrou schopnost obrážet, kdykoli jsou posekány a dostanou vláhu.

Přichází čas polévek, na jejichž zušlechtění můžete použít bršlici kozí nohu nebo barborku obecnou. Obě byliny jsou v syrovém stavu již trochu tuhé, ale lehounké spaření v polévce jim velmi prospěje. Nejlepší akord vytvářejí s vývary všeho druhu. Zvláštní místo mezi jedlým bylím zaujímá křez tenkolistý, kterému se běžně přezdívá divoká rukola. Jeho chuť je výrazně ostřejší než u rukoly, která se pěstuje v hydroponii bez slunce a hlíny. Pro milovníky pikantní štiplavosti je to doslova kulinární poklad.

A kdo se nemůže rozloučit se saláty, může si dopřát nejrůznější variace s mrkví. Jedna z nejuniverzálnějších zelenin s radostí přijímá společnost skoro každého bylí.

Dobře se snoubí s křehkými výhonky ptačince prostředního, ale přijme i společnost tužších rostlin. Na pravidelně, nikoli však na příliš nízký stříh sekaných trávnicích obráží řebříček. K dispozici je také pampeliška a rostliny s ní příbuzné – škarda dvouletá, máchelka srstnatá a prasetník kořenatý nebo kapustka obecná. Ta poslední je jednoletka, ale ochotně vyráží i na podzim. Všechny výše jmenované byliny jsou navíc příbuzné s hlávkovým salátem. Jejich chuť je pochopitelně intenzivnější, ale do zmíněných mrkvových salátů se hodí spíše v množství, v němž přidáváme koření.

Navíc jsou perfektní prevencí proti podzimním chřipkám.

A konečně můžeme doufat, že v zahradách zůstanou přece jen ještě nějaké květy. Velkým vytrvalcem je měsíček lékařský. A kdo se bez květin opravdu neobejde, najde jistě ještě nějaké sedmikrásky.

PLIVNÍCI A SKŘÍTCI

Pro 4 osoby

4 křepelčí vejce, 200–250 ml ořechového likéru, podle velikosti nádoby, 1 lžice soli, hrst podzimních „pampeliškovitých“ listů: máchelka srstnatá pravá nebo máchelka srstnatá olysálá, prasetník kořenatý, škarda dvouletá, 50 g solených arašídů, kousek zázvoru velikosti oříšku, sůl a mletý pepř podle chuti, 1 lžička

Plné znění zpráv

jablečného octa, hořčice podle chuti, 1 lžíce oleje, 1 malé uzené makrely, begonie a měsíček lékařský na ozdobu Vejce uvařte natvrdo. V ořechovém likéru rozpustíte sůl. Vejce lehce naklepejte, ponořte je do slaného likéru a nechte týden uležet.

Potom pečlivě oberte podzimní listí, důkladně ho omyjte a nakrájejte na nudličky. (Je tuhé, je třeba krájet ho na opravdu malé kousky.) Arašidy nasekejte nahrubo, zázvor můžete buď nastrouhat na hrubém struhadle, nebo najemno nakrájet. Sůl a pepř rozpustíte v octu, přidejte hořčici, zázvor a olej a vymíchejte hustou zálivku. Nalijte ji na lupení a promíchejte. Salátek narovnejte do malých mističek (nebo na čínské porcelánové lžíce) a na něj usadte vždy mramorované vejce nebo kousek makrely. Ryby zdobte nakyslou begonií a vajíčka žlutým měsíčkem.

Knihy Kytky k jídlu v receptech i herbáři přináší popis a ilustrace 40 nových druhů a téměř sto receptů na 60 fotografiích, které jsou prostě „k sežráním“.

O autorovi| Jana Vlková vystudovala ekologii na Přírodovědecké fakultě UK a **Fakultu sociálních věd** tamtéž. S humorem se představuje jako expertka na jedlé kvítí a býlí. Pořádá přednášky o jedlých květech i semináře v přírodě. Více na www.kytkykjidlu.cz.

Foto autor| Foto: Aleksandra Chytra

Hospodářská situace v Německu

26.9.2018 ČRo Plus str. 07 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Hospodářská situace Německa je lepší než kdy dříve, uvádí se ve výroční zprávě ke stavu německého znovusjednocení. V Berlíně jí dnes představil zmocněnec spolkové vlády pro východní země Christian Hirte. Navzdory klesající nezaměstnanosti a zdvojnásobení hrubého domácího produktu stoupá společensko-politické rozdělení. Zmocněnec Hirte je přesvědčen, že řada lidí na východě Německa sama sebe vnímá jako občany druhé kategorie. Celkově má ale Německo sjednocené už 28 let podle něj více důvodů k hrdosti než ke skepsi. O tom a také o údajné dramatické ztrátě autority kancléřky Angely Merkelové a vládní koalici bez budoucnosti budeme podrobněji mluvit s výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů Jakubem Eberlem z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer. Co podle vás přispívá k tomu, že se obyvatelé východního Německa cítí jako občané druhé kategorie, i když je ekonomická situace od roku 1990 výrazně zlepšila i tam?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že k tomu přispívají dva faktory. Jeden ekonomický a druhý je kulturní. K tomu ekonomickému faktoru. Ona se samozřejmě ta situace zlepšuje, jenže problém je v tom, že vlastně se neděje to, co byla ta velká 90.Let, kdy podobně jako my jsme si v Česku nebo Československu říkali, že doženeme Rakousko nebo Německo, tak na Východě říkali, že doženou třeba Bavorsko nebo Bádensko-Würtembersko. A to se neděje. V tuhle chvíli se podívejme třeba na HDP, to jsou pouze dvě třetiny západu. Když se podíváme na mzdy, ty jsou zhruba o čtvrtinu nižší a to tempo se za posledních deset let příliš nemění. Tím pádem tady jde o ten rozdíl, že jim se daří lépe, ale když se podívají přes hranice třeba ze Saska do Bavorska, tak vidí, že tam je obrovský rozdíl. Druhá věc ale je ten kulturní faktor, že oni vlastně mají pocit do velké míry právem, že se sjednocení Německa vlastně bylo spíš takovým připojením těch východních zemí, kdy vlastně lidi ze západního Německa jim začali říkat: Tak teď budete jako my, žili jste v nějakém podivném státě, vlastně vaše vzpomínky, vaše paměť, nějaké prožitky vlastně nejsou. Nejsou rovnocenné těm našim. Tím pádem oni mají pocit vlastně takových chudých příbuzných. Opět bych to přirovnal ke vztahu třeba Středoevropanů v Bruselu.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Souhlasíte s tím názorem zmocněnce Hirteho, že obyvatelé východního Německa bývají někdy i v médiích stigmatizováni, on uváděl příklad, že hajlující protestující v západoněmeckém Dortmundu média neřeší tak, jako když se objeví ve východoněmeckém Chemnitzu?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií
Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Já si nemyslím, že ten příklad je úplně šťastný, protože v tom Dortmundu přece jen se jednalo o několik desítek pravicových extremistů, zatímco v Chemnitz byl několikatisícový pochod, ale jinak to, co on říká, to do určité míry pravda je. To je opět dané tím, jak je v Německu prostě rozložená moc, v tomhle případě třeba mediální moc, že prostě většina německých médií mají sídla buď v Berlíně nebo často v západoněmeckých metropolích v Hamburku, ve Frankfurtu, v Mnichově, tím pádem to nezaznává ten východoněmecký a ten západoněmecký hlas. Takže se vytváří určité stereotypy, vytváří se stereotypy o Sasku jako prostě o té hnědé spolkové zemi, což do určité míry nějakým způsobem je, ale když máte ten stereotyp, tak už vlastně všechno do něj zapadá, tak už nechcete vědět ty detaily ty jiné rozdíly, takže opět východní Němci mají pocit, že o nich někdo mluví s vrchu a do velké míry to tak je, takže já bych s tímhle zmocněncem určitě souhlasil v tomhle.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A jsou k tomu nějaké údaje, které by potvrzovaly, že skutečně ten třeba pravicový extremismus je v bývalém východním Německu na vzestupu, kdežto na západě to tak není?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií
Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Na to údaje určitě máme. Já bych jen odlišil dvě věci. Jedna věc je ten pravicový extremismus, to znamená, opravdu nějaké tvrdé jádro a druhá věc je nějaká širší demokratická nálada, to znamená, na východě víme, že pravicový extremismus bohužel je velmi silný. Když se podíváme na čísla třeba spolkového úřadu pro ochranu ústavy, tak zjistíme, že v přepočtu na počet obyvatel je v těch východních zemích čtyři až pětkrát více trestných násilných činů motivovaných právě pravicovým extremismem, než na Západě. Když se podíváme jen na čísla třeba voličů, dříve v nacistické NPD a dnes AFD, která mimochodem je na Východě mnohem otevřenější flirtování s pravicovým extremismem, než na západě, tak tady máme statistiky naprosto jasné a vidíme, že na východě nějaký problém je. Ale to prostě neznamená, že když tady nějaký problém máme, že prostě všichni ve Východním Německu podporuje AfD a všichni ve východním Německu jsou pravicoví radikálové nebo extremisté a to je právě ten obraz, který často mají východní Němci pocit, že o nich třeba ta západoněmecká média šíří.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ta zpráva byla představena den poté, co kancléřka Merkelová nedokázala na post šéfa poslanecké frakce konzervativní unie CDU-CSU prosadit svého kandidáta a německá média to dnes komentovala jako dramatickou ztrátu autority, povstání poslanců s tím, že ta velká koalice, která nyní už vládne, už nemá budoucnost. Odpovídá taková interpretace podle vás skutečnosti?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií
Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak to všichni uvidíme. Já si myslím ale že tohle je velká krize pro Angelu Merkel. V českých médiích jich už pohřbíváme tři nebo čtyři roky, ale v tuhle chvíli si myslím, že jde o velký problém, protože vlastně Angele Merkel poprvé, když podrazila nohy její vlastní strana a byla to situace, kdy se to naprosto nečekalo. Prostě Angela Merkel přišla se svým kandidátem, svým velkým spojencem, velmi dramaticky se za ním postavila frakce ho nepodpořila. Co to znamená, to znamená to, že v tuhle chvíli Angela Merkel vlastně nemá jistou kontrolu nad svým poslanci a to situaci, kdy opravdu je to velká koalice, která vládne jen několik měsíců, se potácí vlastně od krize ke krizi, ale hlavně jde o krize, které si vyvolává sama. Všechny ty krize, které jsme viděli, to znamená, tu, do velké míry nesmyslnou a symbolickou debatu o uzavírání bavorských hranic. To jsou krize, které vznikly uvnitř té koalice, kdy se prostě jedna strana postavila proti té druhé ne tak, že by se objektivně něco stalo jako třeba v roce 2015, v případě najednou toho velkého množství migrantů, takže ta koalice působí tak, že je odtržena od života, že není schopna řešit problémy, které Německo reálně má a místo toho se zabývá vlastními půtkami. Myslím, že to bude ještě velmi zajímavé i v důsledku toho, že nás vlastně čekají dvoje významné zemské volby, například bavorské a že v prosinci bude mít CDU sjezd, kde bude znovu volit zvedení.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Udělala podle vás tedy kancléřka Merkelová dobře, že parlament odmítla požádat o vyjádření důvěry vládě, že tedy o těchhle těch výzvách odmítla na ně odmítla takto reagovat?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nevím, jestli udělala dobře, ale ona ta otázka v té žádosti o důvěru by vlastně nedávala velký smysl, protože žádost o důvěru se obvykle spojuje s nějakým politickým programem, s nějakou otázkou. To znamená, dávalo by smysl, kdyby bývala položila třeba v červenci, ve chvíli, kdy měla spor se Seehoferem. Kdyby prostě řekla: Ne, my hranice uzavírat nebudeme a pojďme o tom hlasovat a spojuji to s důvěru sobě. V tuhle chvíli nemá tu otázku, v tuhle chvíli by se zeptala vlastně jenom věřte mi, ale jako není s čím to jasně spojit, takže já si myslím, že v tuhle chvíli tohle to je věc, kterou chtějí její kritici a kterou chce opozice a vlastně z jejího hlediska to moc smysl nedává.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Dodává Jakub Eberle z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl dalším hostem publicistiky na Českém rozhlasu Plus. Děkujeme moc za vaše vyjádření, na slyšenou.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Perspektiva sází na mládí

26.9.2018 Tábořský týden str. 17 Volby 2018

JIŘÍ DINTAR

Často slyšíme, že mladí nemají o dění kolem sebe a obecně o komunální politiku zájem. Chotovinské hnutí Perspektiva ale tento pohled nesdílí. Jeho členům je okolo dvaceti let a v celém okrese sestavili bezkonkurenčně nejmladší kandidátní listinu.

Chotoviny - O rozhovor jsme požádali lídra kandidátky, jedenadvacetiletého studenta Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Václava Pražáka.

* Kdy vás napadlo, že se aktivně vložíte do politického dění?

O možnosti kandidovat do komunálních voleb jsme začali přemýšlet před dvěma roky. Máme silný vztah k Chotovinám, proto nám možnost kandidovat do komunálních voleb po dosažení požadovaného věku přišla logická, chtěli jsme se totiž podílet na jejím chodu a spravování. Záleží nám na tom, aby každý občan Chotovin žil spokojený a šťastný život.

* Kde jste hledali ostatní kandidáty?

Naši stranu tvoří lidé výhradně kolem 21 let. Výjimkou je pouze jeden starší člen, kterému je 28 let. Všichni se v podstatě známe ještě ze základní školy či z hraní fotbalu za místní klub. Prakticky nikdo nebyl proti tomu, aby figuroval na kandidátní listině. Nechceme ale kandidovat pouze jedno volební období.

* Můžete podrobněji popsat, o co chcete v případě zvolení usilovat, co chcete v Chotovinách změnit?

Zhruba před rokem jsme založili i vlastní webovou stránku, na které najdete kromě seznamu kandidátů také nejdůležitější položku: volební program, který je celkem bohatý. Najdete v něm spoustu idejí, inovací či řešení daných problémů. Konkrétně chceme sehnat dětského lékaře, protože se stále nenašla náhrada za toho minulého, který v Chotovinách ordinoval. V kulturním domě bychom rádi uspořádali několik hudebních koncertů. Na to navazuje myšlenka uspořádání alespoň jednodenního hudebního festivalu. Nadále chceme zkrášlovat

veřejná prostranství a modernizovat místní komunikace či chodníky a veřejné osvětlení. Naši pozornost má i sportovní odvětví a také vzdělání, které je zde na velmi dobré úrovni.

Foto popis|

Lidé více spoléhali na své vlastní síly a pomoc bližních než na záchrannou ruku státu

26.9.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 64 100 let republiky - příloha

Rozpad monarchie, začlenění českých zemí do velkoněmecké říše a vstup do Evropské unie. Tyto tři milníky v dějinách české státnosti měly v uplynulých sto letech největší vliv na naši ekonomiku. „Kdyby se změny před sto lety odehrály v jiném hospodářsko-politickém režimu, tak bychom v devadesátých letech od politiků neslychali, že do 15 let dohoníme životní úroveň Rakouska, protože bychom ji měli vyšší než Rakousko,“ uvedla v rozhovoru pro Deník historička Antonie Doležalová, která působí na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

* Jak vypadala naše ekonomika za Rakousko-Uherska, konkrétně v období před vznikem samostatného československého státu?

Byla to ekonomika země, která byla součástí Rakousko-Uherské monarchie a na ekonomice, stejně jako kultuře či občanském životě, se podíleli Češi a Moravané, Němci, Židé, Poláci či Slezané. Češi a Moravané byli v této společnosti dělníky a rolníky, někteří byli drobnými živnostníky, podnikatelé s více jak 5 zaměstnanci byli opravdu výjimkou. Doložím to příkladem: když v roce 1907 založili ekonom Albín Bráb a stavitel a mecenáš Josef Hlávka Národohospodářský ústav, který měl mezi Čechy rozvíjet ducha podnikavosti, mělo v jeho předsednictvu podle stanov zasednout 50 českých podnikatelů. Ale tolik jich vůbec nenašli! A mimochodem, první fififi nanční částku na založení tohoto ústavu věnoval ve své závěti Brábovi Karel Rieger, v Čechách žijící a podnikající Němec. Nicméně, tyto české země byly nejdynamičtější se rozvíjející částí monarchie.

* Co se stalo s naší ekonomikou po vzniku Československa?

Československo provedlo měnovou odluku od Rakouska, a vytvořilo vlastní měnu. Provedlo pozemkovou reformu, která byla nejradikálnější ze všech reforem, které proběhly ve více než dvaceti zemích Evropy, když byla zabrána asi třetina veškerého pozemkového vlastnictví v zemi defififi novaná jako majetek s rozlohou větší než 150 ha zemědělské půdy. A provedlo tzv. nostrifififi kaci, kterou změnilo vlastnickou strukturu kapitálu v Československu, když prohlásilo, že akcionáři a členy vedení fififi rem vyrábějících na československém území mohou být pouze českoslovenští státní příslušníci. A provedlo vyvlastnění některých klíčových surovinových zdrojů a soukromých železnic. Všechny tyto kroky měly dalekosáhlé důsledky do výkonnosti ekonomiky včetně nesoběstačnosti Československa v zásobování základními zemědělskými produkty. Je ostatně signifikantní, že Velká hospodářská krize začala v Československu v roce 1929 jako krize agrární.

* Jak vůbec vznikala československá koruna a jak si ve svých prvopočátcích stála?

Ambicí tvůrců plánu na oddělení měn bylo vytvořit z koruny referenční středoevropskou měnu. To se nepodařilo, i když první měsíce po vzniku československé koruny na jaře 1919 vypadaly velmi optimisticky. Koruna tehdy posilovala díky spekulativním nákupům. Když ovšem spekulace zjistila, že Československo nebude nejsilnějším nástupnickým státem po monarchii, korunu opustila a ta padla. Československý stát potom několik let marně korunu posiloval intervenčními nákupy.

* Slyšela jsem i názor, že by nám bylo lépe za Rakousko-Uherska. Jak by to vypadalo, kdybychom se neosamostatnili?

Nejsem příznivec kontrafaktuální historie, ale myslím, že kdyby se změny odehrály v jiném hospodářsko-politickém režimu, tak bychom v devadesátých letech od politiků neslychali, že do 15 let dohoníme

životní úroveň Rakouska, protože bychom ji měli vyšší než Rakousko. A Československo by bylo zakládajícím členem Evropského hospodářského společenství a NATO, tak jako bylo v roce 1944 zakládajícím členem mezinárodního měnového fondu a mělo jednoho z prvních ředitelů, Jana Viktora Mládku. Manžela paní Medy Mládkové, díky kterému má Praha tak jedinečnou sbírku moderního českého umění.

* Po rozpadu Rakouska-Uherska vznikl Bankovní úřad ministerstva fífií nancí, později Národní banka Československá, Státní banka československá a v roce 1993 pak Česká národní banka. Můžete popsat, jakou měly tyto instituce funkci a jak se jejich vliv postupem doby měnil?

Obsah jejich funkcí se měnil podle aktuálních politických režimů. Důležité je ale říci, že ta první instituce, bankovní úřad, byla vedena ministrem fífií nancí. Takže měnovou i rozpočtovou politiku řídila táž osoba. Ministr fífií nancí si mohl doslova nechat tisknout peníze, jak to potřebovala státní kasa. Sen každého ministra fífií nancí! To trvalo až do roku 1926, kdy začala fungovat národní banka. Byl to velmi nestandardní režim, a stojí podle mého názoru za systémovými problémy, s nimiž se národní hospodářství potýkalo celé meziválečné období.

* Které tři věci měly v uplynulých sta letech největší vliv na naši ekonomiku?

Rozpad monarchie, začlenění českých zemí do velkoněmecké říše a vstup do Evropské unie.

* Stále více se mluví o tom, zda bychom také neměli vystoupit z EU. Co by to znamenalo pro českou ekonomiku?

Včera jsem slyšela skvělé přirovnání, že tvrdý Brexit by byl pro Brity návratem do doby kamenné. Czexit by znamenal jít ještě dál.

* Je něco, co měla naše ekonomika a společnost před sto lety, ale paradoxně jí to chybí dnes?

Před sto lety byla ekonomika i společnost v českých zemích multinárodní, což do jisté míry vytvářelo řevnivost, zároveň ale Češi z této multinárodní podstaty profífií tovali, protože úspěchy jejich sousedů, Němců a Židů, pro ně byly velkou inspirací. V ekonomických vztazích, tak jako dnes, převažoval pragmatismus, i když rétorika byla někdy vyhoceně nacionalistická a protekcionistická, stejně jako dnes. Politologové prvorepublikovému Československu říkají stát stran, protože partajnictví a klientelismus omotávaly státní aparát hustou sítí vzájemných služeb a ústupků, v níž se ideji demokracie jen těžko dýchalo. Tak jako dnes. Nicméně, oproti dnešku, pravice byla pravice a levice byla levice. I když právě v meziválečném období začal postupný přerod zaměření stranických programů na většinového voliče. Ale novináři - ač stranicky jasně vymezení - byli většími kritiky politických i společenských poměrů, a tím společnost kultivovali.

* A co ekonomická stránka?

Stát byl – tak jako dnes – zadlužený, a každý fífií nanční rok končil schodkem, i když se rozpočet vždy schvaloval s přebytkem. A každý nový ministr fífií nancí – bylo jich za těch dvacet let třináct – se dušoval, že on s defífií citem rázně zatočí. Nejvíce zadlužené byly rok co rok Československé státní železnice. Tak jako dnes. Pracovalo se osm hodin denně, tak jako dnes, jen státní úředníci pracovali šest hodin a ještě měli právo odejít v poledne na oběd domů. A počet státních úředníků z roku na rok rostl, včetně období krize. A nejvíce rostl tehdy, když parlament vytvořil komisi, která měla provést „optimalizaci“ počtu systemizovaných úřednických míst. Což také připomíná naši současnost.

* Vnímáte i nějaké rozdíly?

Vychází mi více paralel než rozdílů. Ale rozdíly byly třeba ve fungování občanské společnosti. Byla multinárodní, ale byla otevřenější, panovala v ní soudržnost a svépomoc. Lidé tak více spoléhali na své vlastní síly a pomoc svých bližních než na záchranou ruku státu. Podporu v nezaměstnanosti nebo nemocenskou dostávali jen ti, co si na ni šetřili. Rozdíl bych viděla také v důvěře v soudní moc a zákony a přesvědčení o nutnosti jejich dodržování - pozůstatek z dob mocnářství, který se podařilo zlomit až komunistům. Rozdílný byl vysoký respekt vůči učitelům, lékařům, vědcům – univerzity byly pilíři společnosti, byla s nimi přirozeně spojována vzdělanost a studovat znamenalo společenskou prestiž.

* Kdy se tento způsob života začal měnit?

Podle mého názoru první světová válka a společenské a geopolitické procesy s ní spojené byly zásadním dějinným zlomem, který vedl k dlouhodobým institucionálním změnám, jejichž důsledkům čelíme dodnes. A to bez nadsázky. Ztráta sociální soudržnosti venkova vyvolaná radikální pozemkovou reformou byla následována násilnou kolektivizací po Únoru 1948. Nucená výměna akcionářské struktury soukromých firem v procesu tzv. nostrifikace byla následována znárodněním veškerého soukromého vlastnictví. Nabourání přirozených sociálních vazeb v rámci občanské společnosti bylo následováno jejich označením za buržoazní přežitky a znárodněním v roce 1951. Je proto neudržitelné interpretovat období mezi léty 1948 a 1989 jako historický omyl, jako něco, co se nemělo stát a neptat se, jak je možné, že došlo k Únoru 1948, když Československo bylo kulturně i hospodářsky vyspělou zemí. Nebo jak je možné, že v meziválečném Československu, které je označováno za ostrov demokracie, vznikla masová komunistická strana.

* To jsou zásadní otázky. Dá se na ně vůbec nalézt odpověď?

Úkolem historiků je vysvětlit, proč se věci staly tak, jak se staly -proto se bez dlouhodobé perspektivy neobejdeme. A z dlouhodobé perspektivy jsou přece relevantní otázky, zda cenou za rozpad monarchie, nebyla ztráta dynamiky ekonomického rozvoje. Zda cenou za nostrifikaci nebyla ztráta pracovních příležitostí, když víme, že velká část nostrifikovaných firem během několika let svou činnost ukončila. Zda cenou za změnu struktury zahraničního kapitálu od německého k anglickému a francouzskému kapitálu nebyla ve druhé polovině 30. let atraktivita československého hospodářství pro Hitlera, protože ten potřeboval most k dohodovým zemím. Zda „národnostně“ české banky, tak úspěšné v nostrifikaci, nebyly jen bílými koni rakouských a německých akcionářů, a proto proběhla v Protektorátu po březnu 1939 germanizace, jejíž součástí bylo i převzetí kapitálových podílů ve firmách a revize pozemkové reformy, tak hladce. A musíme podle mého názoru zvažovat ještě dalekosáhlejší sociální změny a ptát se, zda bezprecedentní zásahy do soukromého vlastnictví v průběhu pozemkové reformy a nostrifikace ve dvacátých letech neotřásly principem nedotknutelnosti soukromého vlastnictví natolik, že to vedlo k takovým změnám v povědomí nejširších vrstev, že byly o pár let později možné další a mnohem radikálnější zásahy do tohoto principu. Zda voluntarismus státních úřadů spojený s provorepublikovou měnovou i pozemkovou reformou a nostrifikací nebyl počátkem klesající prestiže státního aparátu, čehož jsme svědky dodnes. Zda nabourání přirozených sociálních vazeb v rámci občanské společnosti nevedlo ve svém důsledku k takové ztrátě paměti v české společnosti, že občanská společnost v ní má stále řadu velmi vlivných nepřátel.

Před sto lety byla ekonomika i společnost v českých zemích multinárodní.”

ANTONIE DOLEŽALOVÁ historička Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK Antonie Doležalová je docentkou na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** University Karlovy a Senior Member na Robinson College, University of Cambridge. V rámci své pedagogické i výzkumné práce se zabývá dějinami hospodářské politiky, dějinami českého ekonomického myšlení, dějinami historiografické a dějinami firem a lanterpie. V letech 2007 – 2014 vybudovala první virtuální knihovnu v ČR (www.bibliothecaeconomica.cz). V letošním roce vydala v nakladatelství Routledge v Londýně knihu A History of Czech Economic Thought. V současné době k vydání připravuje knihu o dějinách provorepublikové firemní politiky pro nakladatelství Palgrave, knihu rozhovorů s Mikulášem Teichem pro nakladatelství Galén, překlad knihy Mikuláše Teicha Scientifika c Revolution Revisited pro nakladatelství Academia a pro nakladatelství Karolinum knihu o dějinách českých nadací.

Foto autor| Foto: archiv Antonie Doležalové
Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 24 titulech:

Blanenský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Brněnský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Bruntálský a krnovský deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Břeclavský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Havlíčkobrodský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Hodonínský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Jihlavský deník (*Příloha - 100let republiky, str. 64*), Karvinský a havířovský deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Kroměřížský deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Moravskoslezský deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Novojičínský deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Olomoucký deník (*Příloha -*

100 let republiky, str. 64), Opavský a hlučínský deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Pelhřimovský deník (Příloha - 100let republiky, str. 64), Prostějovský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Přerovský a hranický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Slovácký deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Šumperský a jesenický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Třebíčský deník (Příloha - 100let republiky, str. 64), Valašský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Vyškovský deník (Příloha - 100let republiky, str. 64), Zlínský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Znojemský deník (Příloha - 100let republiky, str. 64), Žďárský deník (Příloha - 100let republiky, str. 64)

Lidé více spoléhali na své vlastní síly a pomoc bližních než na záchrannou ruku státu

26.9.2018 Benešovský deník str. 64 Příloha - 100 let republiky

Rozpad monarchie, začlenění českých zemí do velkoněmecké říše a vstup do Evropské unie. Tyto tři milníky v dějinách české státnosti měly v uplynulých sto letech největší vliv na naši ekonomiku. „Kdyby se změny před sto lety odehrály v jiném hospodářsko-politickém režimu, tak bychom v devadesátých letech od politiků neslychali, že do 15 let dohoníme životní úroveň Rakouska, protože bychom ji měli vyšší než Rakousko,“ uvedla v rozhovoru pro Deník historička Antonie Doležalová, která působí na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

* Jak vypadala naše ekonomika za Rakousko-Uherska, konkrétně v období před vznikem samostatného československého státu?

Byla to ekonomika země, která byla součástí Rakousko-Uherské monarchie a na ekonomice, stejně jako kultuře či občanském životě, se podíleli Češi a Moravané, Němci, Židé, Poláci či Slezané. Češi a Moravané byli v této společnosti dělníky a rolníky, někteří byli drobnými živnostníky, podnikatelé s více jak 5 zaměstnanci byli opravdu výjimkou. Doložím to příkladem: když v roce 1907 založili ekonom Albín Bráb a stavitel a mecenáš Josef Hlávka Národohospodářský ústav, který měl mezi Čechy rozvíjet ducha podnikavosti, mělo v jeho předsednictvu podle stanov zasednout 50 českých podnikatelů. Ale tolik jich vůbec nenašli! A mimochodem, první fififi nanční částku na založení tohoto ústavu věnoval ve své závěti Bráfovi Karel Rieger, v Čechách žijící a podnikající Němec. Nicméně, tyto české země byly nejdynamičtější se rozvíjející částí monarchie.

* Co se stalo s naší ekonomikou po vzniku Československa?

Československo provedlo měnovou odluku od Rakouska, a vytvořilo vlastní měnu. Provedlo pozemkovou reformu, která byla nejradikálnější ze všech reforem, které proběhly ve více než dvaceti zemích Evropy, když byla zabrána asi třetina veškerého pozemkového vlastnictví v zemi defififi novaná jako majetek s rozlohou větší než 150 ha zemědělské půdy. A provedlo tzv. nostrifififi kaci, kterou změnilo vlastnickou strukturu kapitálu v Československu, když prohlásilo, že akcionáři a členy vedení fififi rem vyrábějících na československém území mohou být pouze českoslovenští státní příslušníci. A provedlo vyvlastnění některých klíčových surovinových zdrojů a soukromých železnic. Všechny tyto kroky měly dalekosáhlé důsledky do výkonnosti ekonomiky včetně nesoběstačnosti Československa v zásobování základními zemědělskými produkty. Je ostatně signifififi kantní, že Velká hospodářská krize začala v Československu v roce 1929 jako krize agrární.

* Jak vůbec vznikala československá koruna a jak si ve svých prvopočátcích stála?

Ambicí tvůrců plánu na oddělení měn bylo vytvořit z koruny referenční středoevropskou měnu. To se nepodařilo, i když první měsíce po vzniku československé koruny na jaře 1919 vypadaly velmi optimisticky. Koruna tehdy posilovala díky spekulativním nákupům. Když ovšem spekulace zjistila, že Československo nebude nejsilnějším nástupnickým státem po monarchii, korunu opustila a ta padla. Československý stát potom několik let marně korunu posiloval intervenčními nákupy.

* Slyšela jsem i názor, že by nám bylo lépe za Rakouska-Uherska. Jak by to vypadalo, kdybychom se neosamostatnili?

Nejsem příznivec kontrafaktuální historie, ale myslím, že kdyby se změny odehrály v jiném hospodářsko-politickém režimu, tak bychom v devadesátých letech od politiků neslychali, že do 15 let dohoníme životní úroveň Rakouska, protože bychom ji měli vyšší než Rakousko. A Československo by bylo zakládajícím členem Evropského hospodářského společenství a NATO, tak jako bylo v roce 1944 zakládajícím členem mezinárodního měnového fondu a mělo jednoho z prvních ředitelů, Jana Viktora Mládku. Manžela paní Medy Mládkové, díky kterému má Praha tak jedinečnou sbírku moderního českého umění.

* Po rozpadu Rakouska-Uherska vznikl Bankovní úřad ministerstva fíffí nancí, později Národní banka Československá, Státní banka československá a v roce 1993 pak Česká národní banka. Můžete popsat, jakou měly tyto instituce funkci a jak se jejich vliv postupem doby měnil?

Obsah jejich funkcí se měnil podle aktuálních politických režimů. Důležité je ale říci, že ta první instituce, bankovní úřad, byla vedena ministrem fíffí nancí. Takže měnovou i rozpočtovou politiku řídila táž osoba. Ministr fíffí nancí si mohl doslova nechat tisknout peníze, jak to potřebovala státní kasa. Sen každého ministra fíffí nancí! To trvalo až do roku 1926, kdy začala fungovat národní banka. Byl to velmi nestandardní režim, a stojí podle mého názoru za systémovými problémy, s nimiž se národní hospodářství potýkalo celé meziválečné období.

* Které tři věci měly v uplynulých sta letech největší vliv na naši ekonomiku?

Rozpad monarchie, začlenění českých zemí do velkoněmecké říše a vstup do Evropské unie.

* Stále více se mluví o tom, zda bychom také neměli vystoupit z EU. Co by to znamenalo pro českou ekonomiku?

Včera jsem slyšela skvělé přirovnání, že tvrdý Brexit by byl pro Brity návratem do doby kamenné. Czexit by znamenal jít ještě dál.

* Je něco, co měla naše ekonomika a společnost před sto lety, ale paradoxně jí to chybí dnes?

Před sto lety byla ekonomika i společnost v českých zemích multinárodní, což do jisté míry vytvářelo řevnivost, zároveň ale Češi z této multinárodní podstaty profíffí tovali, protože úspěchy jejich sousedů, Němců a Židů, pro ně byly velkou inspirací. V ekonomických vztazích, tak jako dnes, převažoval pragmatismus, i když rétorika byla někdy vyhoceně nacionalistická a protekcionistická, stejně jako dnes. Politologové prvorepublikovému Československu říkají stát stran, protože partajnictví a klientelismus omotávaly státní aparát hustou sítí vzájemných služeb a ústupků, v níž se ideji demokracie jen těžko dýchalo. Tak jako dnes. Nicméně, oproti dnešku, pravice byla pravice a levice byla levice. I když právě v meziválečném období začal postupný přerod zaměření stranických programů na většinového voliče. Ale novináři - ač stranicky jasně vymezení - byli většími kritiky politických i společenských poměrů, a tím společnost kultivovali.

* A co ekonomická stránka?

Stát byl – tak jako dnes – zadlužený, a každý fíffí nancní rok končil schodkem, i když se rozpočet vždy schvaloval s přebytkem. A každý nový ministr fíffí nancí – bylo jich za těch dvacet let třináct – se dušoval, že on s defíffí citem rázně zatočí. Nejvíce zadlužené byly rok co rok Československé státní železnice. Tak jako dnes. Pracovalo se osm hodin denně, tak jako dnes, jen státní úředníci pracovali šest hodin a ještě měli právo odejít v poledne na oběd domů. A počet státních úředníků z roku na rok rostl, včetně období krize. A nejvíce rostl tehdy, když parlament vytvořil komisi, která měla provést „optimalizaci“ počtu systemizovaných úřednických míst. Což také připomíná naši současnost.

* Vnímáte i nějaké rozdíly?

Vychází mi více paralel než rozdílů. Ale rozdíly byly třeba ve fungování občanské společnosti. Byla multinárodní, ale byla otevřenější, panovala v ní soudržnost a svépomoc. Lidé tak více spoléhali na své vlastní síly a pomoc svých bližních než na záchranou ruku státu. Podporu v nezaměstnanosti nebo nemocenskou dostávali jen ti, co si na ni šetřili. Rozdíl bych viděla také v důvěře v soudní moc a zákony a přesvědčení o nutnosti jejich dodržování - pozůstatek z dob mocnářství, který se podařilo zlomit až komunistům. Rozdílný byl

vysoký respekt vůči učitelům, lékařům, vědcům – univerzity byly pilíři společnosti, byla s nimi přirozeně spojována vzdělanost a studovat znamenalo společenskou prestiž.

* Kdy se tento způsob života začal měnit?

Podle mého názoru první světová válka a společenské a geopolitické procesy s ní spojené byly zásadním dějinným zlomem, který vedl k dlouhodobým institucionálním změnám, jejichž důsledkům čelíme dodnes. A to bez nadsázky. Ztráta sociální soudržnosti venkova vyvolaná radikální pozemkovou reformou byla následována násilnou kolektivizací po Únoru 1948. Nucená výměna akcionářské struktury soukromých firem v procesu tzv. nostrififikace byla následována znárodněním veškerého soukromého vlastnictví. Nabourání přirozených sociálních vazeb v rámci občanské společnosti bylo následováno jejich označením za buržoazní přežitky a znárodněním v roce 1951. Je proto neudržitelné interpretovat období mezi léty 1948 a 1989 jako historický omyl, jako něco, co se nemělo stát a neptat se, jak je možné, že došlo k Únoru 1948, když Československo bylo kulturně i hospodářsky vyspělou zemí. Nebo jak je možné, že v meziválečném Československu, které je označováno za ostrov demokracie, vznikla masová komunistická strana.

* To jsou zásadní otázky. Dá se na ně vůbec nalézt odpověď?

Úkolem historiků je vysvětlit, proč se věci staly tak, jak se staly -proto se bez dlouhodobé perspektivy neobejdeme. A z dlouhodobé perspektivy jsou přece relevantní otázky, zda cenou za rozpad monarchie, nebyla ztráta dynamiky ekonomického rozvoje. Zda cenou za nostrififikaci nebyla ztráta pracovních příležitostí, když víme, že velká část nostrififikovaných firem během několika let svou činnost ukončila. Zda cenou za změnu struktury zahraničního kapitálu od německého k anglickému a francouzskému kapitálu nebyla ve druhé polovině 30. let atraktivita československého hospodářství pro Hitlera, protože ten potřeboval most k dohodovým zemím. Zda „národnostně“ české banky, tak úspěšné v nostrififikaci, nebyly jen bílými koni rakouských a německých akcionářů, a proto proběhla v Protektorátu po březnu 1939 germanizace, jejíž součástí bylo i převzetí kapitálových podílů ve firemách a revize pozemkové reformy, tak hladce. A musíme podle mého názoru zvažovat ještě dalekosáhlejší sociální změny a ptát se, zda bezprecedentní zásahy do soukromého vlastnictví v průběhu pozemkové reformy a nostrififikace ve dvacátých letech neotřásly principem nedotknutelnosti soukromého vlastnictví natolik, že to vedlo k takovým změnám v povědomí nejširších vrstev, že byly o pár let později možné další a mnohem radikálnější zásahy do tohoto principu. Zda voluntarismus státních úřadů spojený s provorepublikovou měnovou i pozemkovou reformou a nostrififikací nebyl počátkem klesající prestiže státního aparátu, čehož jsme svědky dodnes. Zda nabourání přirozených sociálních vazeb v rámci občanské společnosti nevedlo ve svém důsledku k takové ztrátě paměti v české společnosti, že občanská společnost v ní má stále řadu velmi vlivných nepřátel.

Před sto lety byla ekonomika i společnost v českých zemích multinárodní.” ANTONIE DOLEŽALOVÁ historička Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK Antonie Doležalová je docentkou na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** University Karlovy a Senior Member na Robinson College, University of Cambridge. V rámci své pedagogické i výzkumné práce se zabývá dějinami hospodářské politiky, dějinami českého ekonomického myšlení, dějinami historiografie a dějinami antropie. V letech 2007 – 2014 vybudovala první virtuální knihovnu v ČR (www.bibliothecaeconomica.cz). V letošním roce vydala v nakladatelství Routledge v Londýně knihu A History of Czech Economic Thought. V současné době k vydání připravuje knihu o dějinách provorepublikové sociální politiky pro nakladatelství Palgrave, knihu rozhovorů s Mikulášem Teichem pro nakladatelství Galén, překlad knihy Mikuláše Teicha *Scientific Revolution Revisited* pro nakladatelství Academia a pro nakladatelství Karolinum knihu o dějinách českých nadací.

Foto autor| Foto: archiv Antonie Doležalové
Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 44 titulech:

Berounský deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Boleslavský deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Českobudějovický deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Českokrumlovský deník (*100 let republiky - příloha, str. 64*), Českolipský deník (*Příloha - 100 let České republika, str. 30*), Děčínský deník (*Příloha - 100 let České republika, str. 30*), Domažlický deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Hradecký deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Chebský deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*), Chomutovský deník (*Příloha - 100 let republiky, str. 64*).

České republika, str. 30), Chrudimský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Jablonecký deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Jičínský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Jindřichohradecký deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Karlovarský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Kladenský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Klatovský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Kolínský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Krkonošský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Kutnohorský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Liberecký deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Litoměřický deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Mělnický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Mostecký deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Náchodský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Nymburský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Orlický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Pardubický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Písecký deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Plzeňský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Prachatický deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Pražský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Příbramský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Rakovnický deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Rokycanský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Rychnovský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Sokolovský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Strakonický deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Svitavský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Tábořský deník (100 let republiky - příloha, str. 64), Tachovský deník (Příloha - 100 let republiky, str. 64), Teplický deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Ústecký deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30), Žatecký a lounský deník (Příloha - 100 let České republika, str. 30)

Nejen počasí se ochlazuje. ČNB i Fed dnes zvýší sazby

26.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURUSD, EURCZK, USDCZK

Vše naznačuje tomu, že měnový trh dnes nezažije překvapení a jak Česká národní banka, tak americký Fed zvýší sazby shodně o čtvrt procenta. Obě zvýšení jsou již delší dobu očekávaná, s trhem však můžou zahýbat prohlášení guvernérů obou bank. Nejen data o inflaci ukazují, že se obě ekonomiky přehřívají a vyšší sazby mají tendenci k růstu cen zchladit.

Na dnešním měnověpolitickém zasedání ČNB bude přítomno všech sedm členů bankovní rady, tedy včetně viceguvernéra Mojžíra Hampla, který za poslední rok nezvedl ruku pro zvýšení sazeb pouze jednou a Vojtěcha Bendy, který ji nezvedl dvakrát. „Za sebe říkám, že je mi to v tuto chvíli dost blízké,“ přidal se před dvěma týdny k jestřábům i guvernér Jiří Rusnok. Společně s opatrným vyjádřením Oldřicha Dědka, vývojem kurzu koruny a především zveřejněnými údaji o inflaci je zvýšení sazeb hotová věc.

Pokud centrální banka sazby skutečně zvýší, bude to poprvé od jara roku 1996, kdy je zvýší třikrát po sobě. Dvoutýdenní repo sazba ČNB se tak dostane na 1,5 procenta, kde byla naposledy v květnu roku 2009.

Očekávání vyšších sazeb už se do kurzu koruny vzhledem k obecnému přesvědčení patrně promítlo, přesto bude důležité sledovat slova Jiřího Rusnoka, kterými bude rozhodnutí rady komentovat. Otazník stále visí nad listopadovým zvyšováním, přestože i tam se domníváme, že ke zvýšení sazeb dojde. Česká koruna během včerejšího dne reflektovala vývoj na eurodolaru a posílila až pod 21,71 k dolaru a pod 25,59 k euru, avšak během odpoledne část zisků ztratila.

Koruna se dnes ráno obchoduje na 25,60 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl ale držet v rozmezí 25,57 až 25,66 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,63 až 21,85 USDCZK.*

Hotová věc je i zvyšování sazeb Fedu. Ten dnes zvýší sazby stejně jako ČNB o 25 bazických bodů. I zde bude důležité sledovat doprovodné vyjádření a představení prognózy americké centrální banky. Politika Fedu je ale dostatečně transparentní, takže nelze očekávat žádná velká překvapení.

Euro začalo také těžit z přetrvávajících obchodních sporů mezi Spojenými státy a zbytkem světa. Pomohla i pondělní slova šéfa ECB Maria Draghiho, který posunul očekávání trhu směrem k růstu sazeb Evropské centrální banky. Ozval se i člen Rady guvernér ECB Ewald Nowotny, který hlasitě zauvažoval o možnosti dřívějšího zvyšování sazeb.

Britská premiérka Theresa Mayová se dnes sejde s americkým prezidentem Donaldem Trumpem, avšak neočekává se, že by ze setkání měla vyjít pro měnový trh zásadní zpráva. Spolu s nedostatkem dalších fundamentů euro během včerejška posílilo až nad úroveň 1,179 EURUSD, na konci dne podobně jako koruna ale zisky neudrželo.

Dolar se aktuálně vůči euru obchoduje na 1,1766 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 94,16 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1717 do 1,1858 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SKEAm/nejen-pocasi-se-ochlazuje-cnb-i-fed-dnes-zvysi-sazby>

Další rána pro Merkelovou. Odcházení kancléřky je rychlejší, než jsme si mysleli, říká expert

26.9.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Po dvou letošních krizích německé vlády v podobě sporu s Horstem Seehoferem o odmítání migrantů a kauzy kolem šéfa tajných služeb Hanse-Georga Maassena se německá kancléřka Angela Merkelová musí vypořádat s další ránou. Do čela poslanecké frakce CDU/CSU byla na místo jejího velmi blízkého důvěrníka Volkera Kaudera nečekaně zvolena nová tvář. Stalo se tak navzdory prosbě kancléřky, aby Kauder, který je v čele frakce 13 let, na svém postu zůstal. Na první pohled se obměna této pozice může zdát jako marginálie, podle analytiků však jde o začátek konce německé kancléřky. „Není to jen nějaká drobná nehoda na cestě politiky, ale zásadní oslabení Merkelové a velký zlom,“ říká pro INFO.CZ odborník Vladimír Handl.

Téměř na den přesně rok od německých parlamentních voleb, ze kterých vzešla současná, těžce sestavovaná koalice stran CDU/CSU a sociální demokracie (SPD), se pozice německé kancléřky znovu otřásá. Před hlasováním o šéfovi poslanecké frakce CDU/CSU nikdo nepochyboval, že křeslo znovu obhájí kancléřčin blízký spojenec Volker Kauder, který si pozici drží už 13 let. Pro jeho znovuzvolení se před poslanci vyslovila i sama Merkelová se slovy, že považuje Kaudera za klíčového pro stabilitu koalice. Poměrem hlasů 125 ku 112 však zvítězil 50letý ekonomický expert Ralph Brinkhaus, který kandidoval navzdory jejímu přání.

Nečekaný výsledek hlasování ohromil německé pozorovatele, kteří jej označují za „úpadek autority Merkelové“, „politickou bombu“ nebo dokonce za „začátek konce Merkelové“. A na lehkou váhu rozhodnutí většiny poslanecké frakce CDU/CSU nebere ani odborník na německou politiku **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

„Není to jen nějaká drobná nehoda na cestě politiky, ale zásadní oslabení a velký zlom. Má to praktický politický význam, protože se neví, jak bude Brinkhaus s kancléřkou spolupracovat, a za druhé to má i význam symbolický. Je to další oslabení Angely Merkelové, které je nepříjemné pro celou koalici včetně SPD, protože ani sociální demokraté nepotřebují, aby se otevíraly otázky zpochybňující stabilitu vlády,“ říká Handl pro INFO.CZ.

Právě vysoce postavený člen sociální demokracie Thomas Oppermann si v reakci na výsledek hlasování nebral servítky. „Je to vzpoura proti Merkelové,“ prohlásil podle bruselského serveru Politico. Podle Handla však nemusí jít přímo o vzpouru namířenou proti Merkelové, ale o snahu Křesťanskodemokratickou unii obnovit – podle mnohých členů CDU se totiž strana posouvá špatným směrem.

„Že hlasování dopadne takto, jsem opravdu nečekal. Zároveň zde ale dlouhodobě existovaly poměrně jasné hlasy, které volaly ani ne tak po nějakém odstupu od Angely Merkelové nebo vzpouře proti ní, ale hovořily o tom, že se nedaří stranu nastartovat a obnovit. To je výtka, která je ve straně poměrně dost rozšířená a kterou se Merkelové zatím dařilo udržovat v nějaké rovnováze s tím, že vláda potřebuje stabilní základ, protože doba je

turbulentní a všichni jsme viděli opakující se vnitřní i mezinárodní krize, které vláda musí řešit," popisuje odborník s tím, že snaha strany o stabilitu zatím vždy vyhrála.

„Teď se ukazuje, že v tom vyvažování dvou principů převážilo volání po obnovení a obrození strany. Většina poslanců CDU se překvapivě rozhodla pro princip obrození a odsunula na druhé místo požadavek a prosbu Angely Merkelové: Potřebuju stabilitu, abych mohla vykonávat svou roli. To je skutečně zlom. Není to tedy nečekané v tom, že by tam ty tendence nebyly. Merkelová však v momentě krize, kdy požádá o podporu svého důvěrníka, podporu poprvé nedostane. A to je skutečně zásadní kvalitativní posun,“ vysvětluje odborník.

Snaha o obnovu strany tak poprvé vyhrála nad stabilitou. Po znovunastartování Křesťanskodemokratické unie však členové CDU i CSU volají dlouho. Mají totiž pocit, že strana pod vedením Merkelové směřuje jinam, než by si přáli, a chtějí, aby se CDU vrátila ke konzervativním hodnotám, jako je pořádek, bezpečnost a rodina.

„U obou konzervativních stran sílí tlak na návrat ke konzervativním kořenům, protože Angela Merkelová posunula stranu do středu a podle veřejnosti dokonce nalevo od středu. To část členské základny samozřejmě těžko nese. Na druhou stranu ale průzkumy ukazují, že právě proto Merkelová vyhrála volby, protože posunula stranu do středu a zabrala i část sociálně demokratické a zelené problematiky. Řekl bych tedy, že Merkelová vyhrála volby, ale prohrála stranu,“ dodává Handl.

Vedle snahy o obrodu CDU však za rozhodnutím strany podpořit Brinkhause namísto kancléřčina věrného spojence dozajista stojí i série krizí, kterými si její koalice prošla. Merkelové, která před volbami silně zvažovala, jestli má na nejsilnější post v zemi vůbec znovu kandidovat, se po složitých vyjednáváních nakonec podařilo sestavit koalici se sociální demokracií, která kvůli otřesnému volebnímu výsledku byla zprvu rozhodnutá odejít do opozice.

Různé pohledy – především na otázku migrační politiky – však dlouhodobě panují také mezi CDU a její bavorskou sestrou CSU. Na jaře tak vznikla velmi křehká koalice, která už má za sebou dvě vážné krize, které hrozily rozpadem kabinetu. Německá veřejnost proto s fungováním vlády není zrovna spokojená – místo běžné vládní agendy totiž musí neustále řešit především to, aby se nerozpadla. Obě tyto krize tak kancléřku velmi oslabily – a právě to se zřejmě také podepsalo na rozhodnutí kancléřčiných poslanců, že podpoří Brinkhause.

„Určitě tam rostou obavy, že vláda dostatečně dobře nefunguje a postavení kancléřky klesá. Výsledek hlasování je tedy výrazem toho, jak jí krize oslabily,“ říká Handl. Připomíná přitom poslední kauzu kolem šéfa německé kontrarozvědky Maassena, který místo vyhazovu za neuvážená slova dosáhl na povýšení. To v Německu vyvolalo silnou vlnu kritiky. Merkelová spolu s šéfkou SPD Andreou Nahlesovou se nakonec omluvily s tím, že situaci kolem kauzy Maseen špatně odhadly.

„Merkelová řekla, že jí to mrzí. A v politice je takové gesto vždy vnímáno buď jako projev síly, nebo jako projev slabosti. A myslím, že pro řadu lidí to nebyla schopnost sebereflexe, ale právě slabost. A kauza Kauder je zatím nejvýraznějším a nejdůležitějším symptomem tohoto jejího postupného oslabování,“ dodává Handl, podle kterého byl Kauder pro Merkelovou velmi důležitý – vždy si totiž výborně rozuměli a je otázka, zda to tak bude i v případě Brinkhause.

„Kauder byl důležitý v první řadě v tom, že si s kancléřkou absolutně rozuměli a nemuseli si nic vysvětlovat – ať už jde o celkový přístup k politice, konkrétní politické kauzy nebo personální otázky. To byla skutečně bezprostřední blízkost a politická symbióza. Ona vždy věděla, že se o něj může opřít,“ říká Handl. Zároveň ale dodává, že ani Brinkhaus nepatří mezi kritiky kancléřky. V takovém případě by totiž ani neměl šanci uspět.

„Brinkhaus je schopný – je to hvězda pokud, jde o finanční, rozpočtové či daňové otázky. Navíc je výborný řečník a umí o finančních otázkách mluvit skutečně strhujícím způsobem. Poslanci ho zvolili právě proto, že by vždy loajální vůči Merkelové – on nikdy proti kancléřce nešel, ať už šlo o řeckou krizi, rozpočtovou nebo migrační politiku. Takže má jít spíš o obnovení a omlazení vedení frakce. Pokud by totiž byl v opozici Merkelové, nikdy by nezískal většinu. Je to tedy sice odstup od kancléřky, ale není to revoluce v tomto smyslu, že by zvolili opozičníka – ten by to nedostal. Dostal to ten, který může frakci znovu nastartovat, což se od Kaudera oprávněně nečekalo,“ vysvětluje pro INFO.CZ.

Zvolení Kaudera tedy opět otřáslo německou politikou a celá země si klade otázku, co bude dál. O odchodu Merkelové z čela nejsilnější země Evropy se totiž hovoří už více než rok. Současnou koalici se jí podařilo sestavit s těžkým dechem a mnozí pozorovatelé vsází na to, že se jí vládu ani nepovede dovést do konce funkčního období.

„Od počátku se hovoří o tom, že Merkelová je za zenitem a je to její soumrak a odcházení z politiky, avšak takové odcházení, že se ještě vzedme k výkonu a bude schopná zajistit efektivní vládu. Její odcházení je však rychlejší, než jsme si mysleli – a to ve smyslu oslabování její mocenské pozice a autority v politickém systému, které je díky zvolení Brinkhause zcela zjevné. Myslím si ale, že o zajištění efektivního chodu vlády se budou obě koaliční strany snažit i nadále,“ míní Handl.

Snaha udržet vládu však nemusí trvat věčně. Odborník totiž zároveň připomíná, že sociální demokraté do koaliční smlouvy prosadili klauzuli, podle které po dvou letech fungování kabinetu dojde na bilancování a strana se rozhodne, zda chce s CDU/CSU ve vedení země pokračovat.

„Tato otázka je čím dál víc diskutovaná. Nemyslím si ale, že by ani jedna ze stran směřovala k předčasným volbám, protože by obě ztratily. Jinými slovy, je to oslabení pozice Merkelové a její schopnosti mít věci pod kontrolou, ale alternativa tu není ani pro jednu z koaličních stran. Takže to bude muset pokračovat. Ale je otázka, jestli to vydrží samotná Angela Merkelová, protože někteří komentátoři hovoří o tom, že za této konstelace nevystává otázka, jestli by neměla znovu požádat o důvěru ve Spolkovém sněmu,“ uzavírá Handl. Takovou možnost však sama kancléřka důsledně odmítá. „Jasně ne,“ odvětil dnes její mluvčí Steffan Seibert na dotaz novináře, zda Merkelová neuvažuje o tom požádat o vyjádření důvěry. Sama kancléřka přiznala porážku už po včerejším hlasování. „Je to hodina demokracie a v té existují i porážky, na tom není co přikrášlovat,“ uvedla Merkelová a nabídla Brinkhausovi úzkou spolupráci.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/dalsi-rana-pro-merkelovou-odchazeni-kanclerky-je-rychlejsi-nez-jsme-si-mysleli-rika-expert-36582.html>

Další rána pro Merkelovou. Odcházení kancléřky je rychlejší, než jsme si mysleli, říká expert

26.9.2018 info.cz str. 00 Evropská unie
Eliška Kubátová

Po dvou letošních krizích německé vlády v podobě sporu s Horstem Seehoferem o odmítání migrantů a kauzy kolem šéfa tajných služeb Hanse-Georga Maassena se německá kancléřka Angela Merkelová musí vypořádat s další ránou. Do čela poslanecké frakce CDU/CSU byla na místo jejího velmi blízkého důvěrníka Volkera Kaudera nečekaně zvolena nová tvář. Stalo se tak navzdory prosbě kancléřky, aby Kauder, který je v čele frakce 13 let, na svém postu zůstal. Na první pohled se obměna této pozice může zdát jako marginálie, podle analytiků však jde o začátek konce německé kancléřky. „Není to jen nějaká drobná nehoda na cestě politiky, ale zásadní oslabení Merkelové a velký zlom,“ říká pro INFO.CZ odborník Vladimír Handl.

Téměř na den přesně rok od německých parlamentních voleb, ze kterých vzešla současná, těžce sestavovaná koalice stran CDU/CSU a sociální demokracie (SPD), se pozice německé kancléřky znovu otřásá. Před hlasováním o šéfovi poslanecké frakce CDU/CSU nikdo nepochyboval, že křeslo znovu obhájí kancléřčin blízký spojenec Volker Kauder, který si pozici drží už 13 let. Pro jeho znovuzvolení se před poslanci vyslovila i sama Merkelová se slovy, že považuje Kaudera za klíčového pro stabilitu koalice. Poměrem hlasů 125 ku 112 však zvítězil 50letý ekonomický expert Ralph Brinkhaus, který kandidoval navzdory jejímu přání.

Nečekaný výsledek hlasování ohromil německé pozorovatele, kteří jej označují za „úpadek autority Merkelové“, „politickou bombu“ nebo dokonce za „začátek konce Merkelové“. A na lehkou váhu rozhodnutí většiny poslanecké frakce CDU/CSU nebere ani odborník na německou politiku **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

„Není to jen nějaká drobná nehoda na cestě politiky, ale zásadní oslabení a velký zlom. Má to praktický politický význam, protože se neví, jak bude Brinkhaus s kancléřkou spolupracovat, a za druhé to má i význam symbolický. Je to další oslabení Angely Merkelové, které je nepříjemné pro celou koalici včetně SPD, protože ani sociální demokraté nepotřebují, aby se otevíraly otázky zpochybňující stabilitu vlády,“ říká Handl pro INFO.CZ.

Právě vysoce postavený člen sociální demokracie Thomas Oppermann si v reakci na výsledek hlasování nebral servítky. „Je to vzpoura proti Merkelové,“ prohlásil podle bruselského serveru Politico. Podle Handla však nemusí jít přímo o vzpouru namířenou proti Merkelové, ale o snahu Křesťanskodemokratickou unii obnovit – podle mnohých členů CDU se totiž strana posouvá špatným směrem.

Merkelová vyhrála volby, ale prohrála stranu

„Že hlasování dopadne takto, jsem opravdu nečekal. Zároveň zde ale dlouhodobě existovaly poměrně jasné hlasy, které volaly ani ne tak po nějakém odstupu od Angely Merkelové nebo vzpouře proti ní, ale hovořily o tom, že se nedaří stranu nastartovat a obnovit. To je výtka, která je ve straně poměrně dost rozšířená a kterou

se Merkelové zatím dařilo udržovat v nějaké rovnováze s tím, že vláda potřebuje stabilní základ, protože doba je turbulentní a všichni jsme viděli opakující se vnitřní i mezinárodní krize, které vláda musí řešit," popisuje odborník s tím, že snaha strany o stabilitu zatím vždy vyhrála.

„Teď se ukazuje, že v tom vyvažování dvou principů převážilo volání po obnovení a obrození strany. Většina poslanců CDU se překvapivě rozhodla pro princip obrození a odsunula na druhé místo požadavek a prosbu Angely Merkelové: Potřebuju stabilitu, abych mohla vykonávat svou roli. To je skutečně zlom. Není to tedy nečekané v tom, že by tam ty tendence nebyly. Merkelová však v momentě krize, kdy požádá o podporu svého důvěrníka, podporu poprvé nedostane. A to je skutečně zásadní kvalitativní posun,“ vysvětluje odborník.

Snaha o obnovu strany tak poprvé vyhrála nad stabilitou. Po znovunastartování Křesťanskodemokratické unie však členové CDU i CSU volají dlouho. Mají totiž pocit, že strana pod vedením Merkelové směřuje jinam, než by si přáli, a chtějí, aby se CDU vrátila ke konzervativním hodnotám, jako je pořádek, bezpečnost a rodina.

„U obou konzervativních stran sílí tlak na návrat ke konzervativním kořenům, protože Angela Merkelová posunula stranu do středu a podle veřejnosti dokonce nalevo od středu. To část členské základny samozřejmě těžko nese. Na druhou stranu ale průzkumy ukazují, že právě proto Merkelová vyhrála volby, protože posunula stranu do středu a zabrala i část sociálně demokratické a zelené problematiky. Řekl bych tedy, že Merkelová vyhrála volby, ale prohrála stranu,“ dodává Handl.

Krize Merkelovou oslabily

Vedle snahy o obrodu CDU však za rozhodnutím strany podpořit Brinkhause namísto kancléřčina věrného spojence dozajista stojí i série krizí, kterými si její koalice prošla. Merkelové, která před volbami silně zvažovala, jestli má na nejsilnější post v zemi vůbec znovu kandidovat, se po složitých vyjednáváních nakonec podařilo sestavit koalici se sociální demokracií, která kvůli otřesnému volebnímu výsledku byla zprvu rozhodnutá odejít do opozice.

Různé pohledy – především na otázku migrační politiky – však dlouhodobě panují také mezi CDU a její bavorskou sestrou CSU. Na jaře tak vznikla velmi křehká koalice, která už má za sebou dvě vážné krize, které hrozily rozpadem kabinetu. Německá veřejnost proto s fungováním vlády není zrovna spokojená – ta totiž místo běžné agendy musí takřka neustále řešit především to, aby se nerozpadla. Obě tyto krize kancléřku velmi oslabily – a právě to se zřejmě podepsalo na rozhodnutí jejích poslanců, že podpoří Brinkhause.

„Určitě tam rostou obavy, že vláda dostatečně dobře nefunguje a postavení kancléřky klesá. Výsledek hlasování je tedy výrazem toho, jak jí krize oslabily,“ říká Handl. Připomíná přitom poslední kauzu kolem šéfa německé kontrarozvědky Maassena, který místo vyhazovu za neuvážená slova dosáhl na povýšení. To v Německu vyvolalo silnou vlnu kritiky. Merkelová spolu s šéfkou SPD Andreou Nahlesovou se nakonec omluvily s tím, že situaci kolem kauzy Maseen špatně odhadly.

„Merkelová řekla, že jí to mrzí. A v politice je takové gesto vždy vnímáno buď jako projev síly, nebo jako projev slabosti. A myslím, že pro řadu lidí to nebyla schopnost sebereflexe, ale právě slabost. A kauza Kauder je zatím nejvýraznějším a nejdůležitějším symptomem tohoto jejího postupného oslabování,“ dodává Handl, podle kterého byl Kauder pro Merkelovou velmi důležitý – vždy si totiž výborně rozuměli a je otázka, zda to tak bude i v případě Brinkhause.

„Kauder byl důležitý v první řadě v tom, že si s kancléřkou absolutně rozuměli a nemuseli si nic vysvětlovat – ať už jde o celkový přístup k politice, konkrétní politické kauzy nebo personální otázky. To byla skutečně bezprostřední blízkost a politická symbióza. Ona vždy věděla, že se o něj může opřít,“ říká Handl. Dodává ale, že ani Brinkhaus nepatří úplně mezi kritiky kancléřky. V takovém případě by totiž ani neměl šanci uspět.

„Brinkhaus je schopný – je to hvězda, pokud jde o finanční, rozpočtové či daňové otázky. Navíc je výborný řečník a umí o finančních otázkách mluvit skutečně strhujícím způsobem. Poslanci ho zvolili právě proto, že byl vždy loajální vůči Merkelové – on nikdy proti kancléřce nešel, ať už šlo o řeckou krizi, rozpočtovou nebo migrační politiku. Takže má jít spíš o obnovení a omlazení vedení frakce. Pokud by totiž byl v opozici Merkelové, nikdy by nezískal většinu. Je to tedy sice odstup od kancléřky, ale není to revoluce v tomto smyslu, že by zvolili opozičníka – ten by to nedostal. Dostal to ten, který může frakci znovu nastartovat, což se od Kaudera oprávněně nečekalo,“ vysvětluje Handl pro INFO.CZ.

Vydrží Merkelová až do konce?

Zvolení Kaudera tedy opět otřáslo německou politikou a celá země si klade otázku, co bude dál. O odchodu Merkelové z čela nejsilnější země Evropy se totiž hovoří už déle než rok. Současnou koalici se jí podařilo sestavit s těžkým dechem a mnozí pozorovatelé vsází na to, že se jí vládu ani nepovede dovést do konce funkčního období.

„Od počátku se hovoří o tom, že Merkelová je za zenitem a je to její soumrak a odcházení z politiky, avšak takové odcházení, že se ještě vzedme k výkonu a bude schopná zajistit efektivní vládu. Její odcházení je však rychlejší, než jsme si mysleli – a to ve smyslu oslabování její mocenské pozice a autority v politickém systému, které je díky zvolení Brinkhause zcela zjevné. Myslím si ale, že o zajištění efektivního chodu vlády se budou obě koaliční strany snažit i nadále,“ míní Handl.

Snaha udržet vládu však nemusí trvat věčně. Odborník totiž zároveň připomíná, že sociální demokraté do koaliční smlouvy prosadili klauzuli, podle které po dvou letech fungování kabinetu dojde na bilancování a strana se rozhodne, zda chce s CDU/CSU ve vedení země pokračovat.

„Tato otázka je čím dál víc diskutovaná. Nemyslím si ale, že by ani jedna ze stran směřovala k předčasným volbám, protože by obě ztratily. Jinými slovy, je to oslabení pozice Merkelové a její schopnosti mít věci pod kontrolou, ale alternativa tu není ani pro jednu z koaličních stran. Takže to bude muset pokračovat. Ale je otázka, jestli to vydrží samotná Angela Merkelová, protože někteří komentátoři hovoří o tom, že za této konstelace nevystává otázka, jestli by neměla znovu požádat o důvěru ve Spolkovém sněmu,“ uzavírá Handl.

Takovou možnost však sama kancléřka důsledně odmítá. „Jasně ne,“ odvětil dnes její mluvčí Steffan Seibert na dotaz novináře, zda Merkelová neuvažuje o tom, že požádá o vyjádření důvěry. Sama kancléřka přiznala porážku už po včerejším hlasování. „Je to hodina demokracie a v té existují i porážky, na tom není co přikrášlovat,“ uvedla Merkelová a nabídla Brinkhausovi úzkou spolupráci.

URL| <https://www.info.cz/clanek/36582/dalsi-rana-pro-merkelovou-odchazeni-kanclerky-je-rychlejsi-nez-jsme-si-mysleli-rika-expert>

Spisovatelka Tereza Boehmová: první dětskou knížku jsem napsala náhodou

26.9.2018 i60.cz str. 00

Michaela Bučková

26. 9. 2018

„Věnujte dětem a vnoučatům svůj čas,“ říká 41letá spisovatelka a novinářka Tereza Boehmová. Té nyní vychází knížka pro děti Zuzanka a Goldýš. Čtete, jak vidí své čtenáře, proč začala psát i kolik knížek je možné mít v jednu chvíli rozepsaných.

Co byste poradila babičkám a dědečkům – jak mají zaujmout svá vnoučata?

Myslím, že je úžasné, když babička a dědeček dětem čtou třeba právě pohádky. Je to takový ten idylický obrázek, co mám v hlavě. Paní ředitelka školy, kam chodí moje dvě dcery, vždycky na školních akcích říká, že největší dárek, který dětem můžeme dát, je náš čas – a to podle mě platí. Děti jsou nadšené, když se jim věnujeme – hrajeme s nimi společenské hry, čtete, povídáme si a vymýšlíte zábavu. Tohle snad bude fungovat pro dědečky, babičky i rodiče vždycky a univerzálně.

Jaké jsou podle vás dnešní děti? Jak se liší od nás čtyřicátníků?

Myslím, že pro většinu dětí v Česku je tohle velice dobrá doba. Vyrůstají převážně v rodinách rodičů, kteří ještě pamatují komunismus, kdy v obchodech nic nebylo, na ovoce se stály fronty, chyběl toaletní papír, kvalitní oblečení, nebylo Lego, hračky a především panovala nesvoboda. Hodně rodičů, chce pro své děti jiné lepší dětství a zároveň si – a to u sebe pozorují - často kompenzujeme to, co jsme si kdysi nemohli dopřát: kroužky, výlety, hračky, cestování. To je samozřejmě dvojsečné, protože většina českých dětí má dnes všeho dostatek

nebo nadbytek. Nejsou zvyklé na věci čekat, těšit se, přát si je. Chtějí mobil, dostanou ho, chtějí nové šaty, dostanou je. Všechno je hned. To může vést i k přesycení nebo neskromnosti. Snažím se na to myslet a děti tolik nerozmazlovat, ale samozřejmě je moc příjemné jim udělat občas radost. Ale s mírou a připomínat jim, že to vůbec není samozřejmé.

Čtou ještě vůbec knížky? Umí o nich diskutovat? Máte nějaký tip, jak děti ke čtení přivést?

Neumím úplně statisticky odpovědně doložit, jestli děti čtou méně nebo více, než se četlo, když jsme byli malí. Určitě je tu konkurence v podobě mobilních telefonů a počítačů, ale zároveň hodně rodičů většinou chce, aby jejich děti četly, a od mobilů je odhání, navíc existuje hodně kampaní na podporu čtení. Víím, že ve školách paní učitelky dětem čtou a vedou je k poslechu čteného slova. Ve škole je pak povinná četba... Záleží asi na každé rodině, jak se s tím popasuje. Určitě najdete rodiny, kde se knihy nečtou skoro vůbec a rodiny, kde se čte hodně. U nás doma se čtení knih považuje za něco, co je „IN“ - pro lidi, co chtějí být chytří. A jestli o nich umějí diskutovat? Myslím, že v rámci věku celkem ano. Dcera mě ovšem teď rozesmála hodnocením povinné knihy od Oty Pavla - Jak jsem potkal ryby, kterou četla přes prázdniny a dost u toho trpěla. Na závěr půl stránkové recenze napsala větu: „Kniha mě nebavila, protože mi nepřišlo, že by se v ní něco extra odehrávalo. Ano, přežil 2. světovou válku, ale to je tak všechno, co mi přišlo zajímavé.“ Je dost přímá, ta moje dcera. Ale nutí mě to se zamyslet, zda jim náhodou škola nedává čist knihy, které jim dnes moc neřeknou. A jestli mám nějaký tip, jak děti ke čtení přivést? Prostě jim čist od malička, zařadit čtení jako každodenní rituál, třeba před spaním.

Proč jste začala pohádky psát?

První knížku pohádek Zajíček Zlobílek jsem napsala tak trochu náhodou. Vlastně to byly vymyšlené pohádky, které jsem dětem vyprávěla před spaním, protože jsem nějak nemohla najít knížku, která by mi vyhovovala. Chtěla jsem pohádky pro úplně malé děti, kratší s jednoduchým poselstvím, kde nikdo neumírá. Tu a tam jsem ty jednoduché příběhy vyprávěla někde na návštěvě, když se sešlo více dětí, a zdálo se, že se dětem líbily. Kamarádky mě pak poprosily, jestli bych je pro ně nezapsala, aby je pak mohly dětem vyprávět znovu. Zkusila jsem to a postupně vznikla první knížka. Kniha Zuzanka a Goldýš vznikala podobně, jen mi už do příběhů mnohem více skákaly do řeči obě moje dcery a příběhy vylepšovaly nebo zamotávaly, což nás všechny tři docela bavilo. Pohádky jsou pro mě také útěk z reálného světa, který se podle mě trochu rozbil. V pohádkách pořád zlo vítězí nad dobrem a to se mi líbí.

Právě vám vychází knížka Zuzanka a Goldýš. O čem je a jakému dítěti byste ji doporučila?

Je to příběh o holčičce, která si k Vánocům přála živého psa a dostala plyšovou hračku. Je zklamaná, než zjistí, že pes se zlatou srstí - Goldýš - v noci ožívá a bere ji s sebou ve snech do různých pohádkových zemí. Tam – v 16 pohádkách – zažívají spolu různá dobrodružství. Zároveň se v rámcovém příběhu, který se prolíná knížkou, snaží usmířit Zuzky rozhádané rodiče. Každá pohádka končí zábavnými úkoly pro děti nebo jednoduchou hrou. Stejně jako u Zajíčka Zlobíla se i tady snažím, aby příběh měl nějaké jednoduché „výchovné“ poselství. Zní to asi jako fráze, ale myslím si, že dětem je od malička potřeba ukazovat rozdíl mezi dobrým a špatným. Knižka je určena dětem od pěti let. Ale už jsem ji četla i tříletému a šlo to. Některé příběhy jsou jednodušší, některé složitější, doufám, že pro každé dítě tam něco je. Rodičům by se mohlo líbit, že jde o příběhy krátké, takže se nemusejí obávat pohádek na 20 stránek a mohou klidně kývnout na dvě až tři za večer.

V knížce Zuzanka a Goldýš prý byla původně jedna pohádka o postavě připomínající Andreje Babiše? A proč ve výsledné podobě knihy není?

Ano, to byla taková legráčka - speciální pohádka o Koblihožroutovi, kterou jsem napsala před parlamentními volbami v roce 2017. Trošku z frustrace z okolního dění. Byla o zemi, kterou ovládl velice záluďný a bohatý vládce a čaroděj Angrešt Řepka, který do koblih, které vyrábí, dává jakousi čarovnou směs, po které lidé přestávají přemýšlet, jsou na koblihách závislí. Čím více snědených koblih, tím menší a scvrklejší mozek. Dala jsem ji na svůj blog, kde je stále ještě k nalezení a poprosila čtenáře a známé, aby mi řekli, zda by ji do knížky zařadili. Také jsem pohádku dala přečíst editorce a nakladateli. Sice se pobavili, ale řekli, že se do knížky nehodí, protože je úplně jiná. Uznala jsem to a dohodli jsme se, že ji zařadíme jako bonusovou pohádku do e-knihy.

Kde vlastně inspiraci hledáte? Jsou Vám dcery inspirací? Probíráte s nimi příběhy?

Pohádky a vymyšlení příběhů mám ráda, takže mě napadají celkem snadno. Holky se často dožadovaly, abych vymyslela novou pohádku a často i navrhovaly, o čem má být - o lžci, o botě, o fénu... Trošku mě zkoušely, jestli to dokážu. Příběhy jsem na nich testovala a ony mi do toho skákaly a někdy to vylepšovaly, jindy kazily. Ale byla to legrace.

Nakreslily ke knize obrázky. Těší se na to? Dělají to dobrovolně?

Zpočátku byly nadšené a těšily se a chtěly „být ilustrátorkami“, pak když zjistily, že je to docela pracné, tak občas lehce bručely, že ještě zbývá tolik kreseb. Ale nakonec to zvládly. Jak rostou, říkají, že by některé ilustrace nakreslily lépe a jinak, ale snažím se jim vysvětlit, že v tom je právě to kouzlo, že to zachycuje jejich styl v určitém věku. A je jasné, že jejich styl se vyvíjí a zejména u Aničky, které je 12, se to mění rapidně.

Už máte nápad na další knížku?

Tahle otázka mě straší i ve snu. Nejprve píšete a lidé se vás ptají, kdy už to bude. Vám to třeba zrovna moc nejde a nevíte, co odpovědět. Prostě... někdy je psací období a jindy měsíce, kdy se zadržete a musíte psát něco jiného a pak se vrátit k rozepsanému. Pak dopíšete jednu knihu a jste rádi, že jste to dali dohromady a už je tu otázka, co bude dál... Mám rozepsaných víc věcí – druhý díl Matky z cukru a oceli, což byla moje první knížka, fejetony o mateřství. Pak téměř dokončený takový román z červené knihovny s názvem Ester, ale je na něm ještě dost práce, některé části chci přepsat a může se stát, že to ještě potrvá, i že ho nakonec hodím do koše úplně. A teď si píšu pro radost na blog slovenských novin SME na pokračování o jedné strážné dáblici Anděle999, co byla povýšená na anděla. Plus si dělám zápisky do složky s názvem: Deník pražské blbky. Těžko říct, co nakonec vyjde jako první...

Seznamte se: Tereza Boehmová

Tereza Boehmová vystudovala žurnalistiku a Masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracovala pro českou redakci BBC. Rok žila v USA, kde studovala Women Studies v Seattlu. V roce 2003 nastoupila do MF DNES jako editorka rubriky Názory. V roce 2008 se stala administrátorkou blogu iDNES a od dubna 2009 pracovala jako koordinátorka vzdělávacích projektů Mladé fronty Dnes a iDNES. V říjnu 2009 ji vyšla první kniha fejetonů o mateřství s názvem Matka z cukru a oceli. V roce 2010 se Tereze narodila druhá dcera Emma a zároveň dokončila druhou knihu. Tentokrát pohádky pro děti s názvem Zajíček Zlobílek, hluchý drak, natahovací Mařenka a jiné pohádkové příběhy. Spolupráci s iDNES ukončila v květnu 2017 na protest proti zasahování majitele MF DNES Andreje Babiše do obsahu novin.

URL| <https://www.i60.cz/clanek/detail/20767/spisovatelka-tereza-boehmova-prvni-detskou-knizku-jsem-napsala-nahodou>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

i60.cz

Za tři roky z nuly na čtyři miliardy. Zonky raketově roste

25.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Zonky, P2P, investice, Půjčky, PPF

Online Peer-to-peer (P2P) služba Zonky aktuálně hlásí přes 21 tisíc investorů, kteří zafinancovali již 27 tisíc půjček. Za tři roky od svého vzniku platforma protočila přes čtyři miliardy korun. Zonky roste díky investicím do technologických inovací, rozvoje brandu a klientského servisu. A na podzim přijdou další novinky.

„V prvním pololetí minulého roku investoři půjčovali měsíčně 50 milionů korun, v prvním pololetí letošního roku je to téměř 300 milionů korun měsíčně. Z hlediska objemů půjčených peněz Zonky narostlo šestkrát a roste dál. Tržně dosahujeme tří procent trhu se spotřebitelskými úvěry, což je velikost menší banky,“ říká šéf Zonky Pavel Novák.

„Za poslední rok jsme ohromně vyrostli. Kdybych měl pojmenovat hlavní změnu, která se stala, tak je to právě růst. A to jak z hlediska firmy jako takové, z počtu našich zaměstnanců. Ale i objemově. Pamatuji si, že když jsem nastoupil do firmy, tak jsme měli po Čechách billboardy, že jsme už půjčili 650 milionů. Pamatuji si, že jsme v podstatě nebyli schopni ukojit poptávku investorů po půjčkách. Dnes máme půjček významně víc. Pětkrát, šestkrát víc, než jsme měli třeba loni v dubnu. Tím pádem se z nás stala velká firma,“ říká Pavel Novák. Díky technologickým službám zpřístupňuje levnější půjčování a výhodné investování široké veřejnosti. Od června mohou lidé využívat Zonky mobilní aplikaci, která umožňuje vedle správy půjčky přes telefon také investovat téměř na jeden klik. Doposud si aplikaci stáhlo přes 21 tisíc lidí.

Na podzim služba představí novinky, které ještě více zrychlí a zjednoduší vyřízení půjčky a investování. „Máme ambici dosáhnout 10procentního podílu na trhu. Proto se stále zaměřujeme na technologické inovace. Brzy

představíme změny, které se týkají dalšího zrychlení půjček, zvýšení naší konkurenceschopnosti a nového rezervačního systému pro investory," dodal Novák.

Služba Zonky vznikla v roce 2015. Je člen finanční skupiny PPF. V současné době má 160 zaměstnanců, přičemž čtvrtina z nich pracuje v IT.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SmXYf/za-tri-roky-z-nuly-na-ctyri-miliardy-zonky-raketove-rose>

Jednotné Rusko ztratilo neporazitelnost, systémová opozice se ale v ničem neliší, tvrdí politolog

25.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Jednotné Rusko, Alexander Khitrov, Libor Dvořák, Prohry Putinovy, Jan Šír, Jan Bumba, Michael Erhart, Alexandr Mitrofanov

Jednotné Rusko ztrácí moc. Píše to alespoň ruský zpravodajský server Meduza. Kandidáti vládní strany totiž prohráli volební souboje v Chabarovském a Vladimírském kraji, výsledky hlasování v Primorském kraji byly zrušeny kvůli informacím o vážných neregulérnostech.

Podle Jana Šíra z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy jsou ale závěry nezávislého webu příliš optimistické a oslabování Jednotného Ruska nic nenasvědčuje.

Nejznámější ruský opoziční politik Alexej Navalnyj, kterému vypršel třicetidenní trest za účast v lednové „voličské stávce“, byl po propuštění znovu zatčen.

Připomíná, že Rusko je velmi pestrou zemí a ve volbách se tak mohly projevat i některá regionální specifika. Tamní politický systém navíc není založen na stranických strukturách, jakkoli je právě Jednotné Rusko dominantní.

„Kandidáti, kteří ve zmiňovaných krajích zvítězili za jiné strany, byli všichni koordinováni s Kremlem. Jsou to zástupci stran, které náleží k tzv. systémové opozici, tedy jsou součástí krymského konsenzu a jejich politické postoje a chování se nijak neliší od Jednotného Ruska,“ zdůrazňuje Šír.

Jednotné Rusko není schopné nabídnout realistickou alternativu k systémovým výzvám, kterým země čelí.

Jan Šír

Volby prý přesto ukazují, že vládní strana je krajně nepopulární a ani kandidát, který se nominálně těší podpoře Kremlu a prohlašuje se za součást prezidentského týmu, nemá vítězství jisté.

Předsedkyně ruské Ústřední volební komise Ella Pamfilovová prohlásila, že zrušení výsledků krajně problematických voleb v Primorském kraji je důkazem, že falšování prostě neprojde. To ale podle Šíra v žádném případě neplatí.

Čtěte také

Čtvrtá volební prohra Jednotného Ruska. Dosavadní guvernátorka Vladimírské oblasti přišla o své křeslo

„Volby samozřejmě byly zfalšovány ve všech oblastech, o kterých se bavíme. Navíc volby se dají ovlivnit i jiným způsobem, než je sprosté falšování a přepisování výsledků. Narážím na ohromné administrativní bariéry, které odfiltrují reálné opoziční kandidáty už před hlasováním,“ tvrdí.

Případ Primorského kraje je podle Šíra ilustrativní v tom, že místo toho, aby se výsledky přepočítaly a viníci byli pohnáni k trestní odpovědnosti, tak státní moc dospěla k šalamounskému řešení. „Volby zruší a uvidíme, kdo vůbec bude připuštěn k těm opakovaným, které se mají konat za tři měsíce,“ uzavírá.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/jednotne-rusko-ztratilo-neporazitelnost-systemova-opozice-se-ale-v-nicem-nelisi-7624177>

Daniel Prokop odchází z vedení Medianu, jde do vlastního

25.9.2018 mediaguru.cz str. 00

S výzkumnou agenturou Median bude ale Dan Prokop nadále spolupracovat externě.

Sociolog Daniel Prokop se rozhodl po devíti letech skončit jako zaměstnanec výzkumné agentury Median, kde poslední tři roky působil ve vedení na pozici Head of Social Political Research a ředitele výzkumu (Head Of Research).

„S agenturou budu nadále spolupracovat externě jako sociolog a account manager v oblasti sociálně politického výzkumu či dohlížet nad metodikou volebních a veřejnoprávních výzkumů,“ vysvětluje Prokop.

Daniel Prokop bude nyní pracovat na vlastní noze. „Chci se zaměřit méně na řízení a spíš nabízet svoji expertízu, což je metodika, analýza a interpretace dat, rozvoj nových metod v kvantitativním výzkumu. Pokud možno v projektech, které si kladou za cíl poznání společnosti a zlepšení kvality života v Česku,“ popisuje.

Daniel Prokop vystudoval sociologii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, na které působí v týmu zabývajícím se výzkumem chudoby a sociálního vyloučení. Do výzkumné agentury Median nastoupil v roce 2009. Od roku 2015 vedl oddělení sociálně-politického výzkumu a od roku 2017 byl ředitelem výzkumu v Medianu.

Je autorem pokročilé metodiky tvorby volebního a v České republice zavedl pravidelnou publikaci sekundárních volebních ukazatelů – volební potenciál a jádro stran. Podílel se na desítkách volebních a politických výzkumů veřejnoprávní a další média v České i Slovenské republice. Je také spoluautorem některých inovativních metodik ve volebním a politickém výzkumu – projektu volebních predikcí z průběžného sčítání hlasů, vizualizace dat z volebních výzkumů či analýzu vlivu TV debat využitím elektronického měření sledovanosti.

Řídil realizaci řady mezinárodních a akademických výzkumů jako ESS, ISSP, Czech Household Panel Study či UNDP Roma Survey a spolupracuje výzkumně s neziskovými organizacemi a státní správou. Zaměřuje se také na metody výběrů, vážení dat a kombinace výzkumných metodik.

-stk-

Při poskytování služeb nám pomáhají soubory cookie. Používáním našich služeb vyjadřujete souhlas s naším používáním souborů cookie.

URL| <https://www.mediaguru.cz/clanky/2018/09/daniel-prokop-odchazi-z-vedeni-medianu-jde-do-vlastniho/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

mediaguru.cz

Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě

25.9.2018 echo24.cz str. 00

Karolína Vaverková

O tom, kdo povede Prahu příští čtyři roky, rozhodnou lidé už za necelé dva týdny. Pozornost se tak pomalu obrací k povolebním vyjednáváním o příští koalici. Radikální vymezení vůči případným koalicím zaznívají především z úst lídra Pirátů Zdeňka Hřiba a Prahy Sobě Jana Čížinského. Zdeněk Hřib naznačuje, že problém by byla koalice s ANO a ODS, ale i s KSČM či SPD. Jan Čížinský vylučuje totéž.

„Odmítáme extremistické KSČM a SPD. O programu pak chceme vyjednávat se všemi ostatními demokratickými stranami. S někým ale budeme určitě programový průnik nacházet obtížněji. Jde například o transparentní, která je pro nás zásadní, zatímco ODS a zejména ANO o ní jinak mluví, a jinak činí,“ uvedl pro deník Echo24 Zdeněk Hřib.

„ODS je strana, která přes své kmotry Prahu dlouhá léta vysávala a na kandidátce má pořád staré známé tváře spojené s touto érou. ANO zase poslední čtyři roky předvádí, co znamená řídit Prahu jako firmu – Pražanů se na nic neptat a snažit se direktivně protlačit to, co zrovna primátorku napadne. O tom, že extrémistické strany jsou pro nás nepřijatelné, snad ani nemusím mluvit,“ řekl Čížinský pro Info.cz.

Další strany jsou v prohlášeních, s kým by do koalice šly, nebo nešly, opatrnější. ODS, ANO, koalice Spojené síly pro Prahu (TOP 09 a STAN s podporou KDU-ČSL) i ČSSD z možné koalice vylučují KSČM a SPD, jinak ale

diplomatically hovoří o tom, že koalice vznikají až po volbách. Lídr koalice Spojené síly pro Prahu Jiří Pospíšil říká, že by nevládl s vládním hnutím ANO.

Volby do zastupitelstev měst a obcí se konají 5. a 6. října, společně s prvním kolem voleb do třetiny Senátu. Ve čtvrtek 27. září se jedenáct lídrů nejsilnějších kandidátek v Praze sejde k debatě v České televizi. Přijdou lídři Pirátů, ODS, Spojených sil pro Prahu, ANO, Prahy sobě, Starostů pro Prahu, Zelených, ČSSD, SPD, Nezávislých a KSČM.

Pražskou koalici dnes tvoří ANO, ČSSD a Trojkoalice (STAN, Zelení a KDU-ČSL). Starostové a lidovci se znovu setkávají v předvolební koalici, jsou součástí Spojených sil pro Prahu, vedených europoslancem Jiřím Pospíšilem. Zelení kandidují samostatně, vede je místostarosta Prahy 7 Ondřej Mirovský.

Dále čtěte: Dopravní sliby v Praze do roku 2022: rozestavěné metro D a spor o letiště

Vizitky kandidátů na primátora v Praze ANO 2011: Petr Stuchlík – spoluzakladatel společnosti Fincentrum; začátkem září bylo oznámeno, že firmu kupuje švýcarská skupina Swiss Life. Stuchlík řekl, že k 4. září končí jako předseda představenstva Fincentra a do konce měsíce ukončí i svůj zaměstnanecký poměr. Koncem letošního července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytuje krátkodobé půjčky s vysokým úrokem. Absolvoval Fakultu managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze. Fincentrum spoluzaložil v dubnu 2000, v červnu následujícího roku prodal webovou stránku skupině Mafra, kde v letech 2002 až 2006 vedl obchodní oddělení elektronických médií. V lednu 2014 koupil rozhlasové stanice Expres FM a Classic FM, loni získala dvě třetiny rádií česká internetová jednička Seznam.cz.

ČSSD: Jakub Landovský – náměstek ministra obrany. Vystudoval politologii a právo. V letech 2000 až 2006 pracoval na ministerstvu zahraničí, mimo jiné jako asistent zvláštního zpravodaje pro lidská práva v bývalé Jugoslávii Jiřího Dienstbiera. V letech 2007 až 2010 byl poradcem předsedy zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, posléze pracoval jako advokát. Vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Členem ČSSD je od roku 2006.

ODS: Bohuslav Svoboda – bývalý primátor Prahy, poslanec, pražský zastupitel a zastupitel Prahy 2. Profesionální lékař – gynekolog a porodník. V letech 2003 až 2010 působil jako děkan 3. LF UK, v období 1992 až 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Od dubna 2016 je šéfem gynekologie Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Od roku 2010 je členem ODS. Pražským primátorem byl od listopadu 2010 do května 2013. Problémy s městskou kartou opencard jej spolu s dalšími lidmi přivedly až před soud. Sněmovna letos odmítla Svobodu v této kauze vydat k trestnímu stíhání. Odvolací řízení tak bude moci pokračovat až po skončení jeho poslaneckého mandátu.

Piráti: Zdeněk Hřib – lékař, je garantem strany pro oblast zdravotnictví. Absolvent lékařské fakulty Univerzity Karlovy pochází z rodiny architektů. Je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví a zabývá se výzkumem v oblasti efektivity a kvality veřejných služeb. V předchozím zaměstnání navrhl a realizoval několik informačních systémů pro veřejnou správu. Členem Pirátů je od dubna 2017. Letos v lednu se stal členem správní rady VZP.

Praha Sobě: Jan Čížinský – poslanec, zastupitel Prahy a starosta Prahy 7. Vystudoval Filozofickou fakultu UK a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky. Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018.

Spojené síly pro Prahu: Jiří Pospíšil – europoslanec a předseda TOP 09. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2002 byl poprvé zvolen za ODS do Sněmovny, v níž zasedal do června 2014, kdy se dostal do Evropského parlamentu. V období 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny. Pospíšil v minulosti zastával úřad ministra spravedlnosti, nejdříve v letech 2006 až 2009 v první a druhé vládě Mirka Topolánka, a poté opět mezi roky 2010 až 2012 v kabinetu Petra Nečase. V období 2006 až 2007 a 2010 až 2011 byl také předsedou Legislativní rady vlády. V letech 2009 až 2010 působil jako děkan právnické fakulty v Plzni. Zasedal rovněž v zastupitelstvu Plzeňského kraje, a to v letech 2000 až 2004 a 2012 až 2018. Byl členem ODA (1994 až 1998), v období 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS; členem a předsedou TOP 09 je pak od roku 2017.

KSČM: Marta Semelová – bývalá poslankyně, pražská zastupitelka (od října 2006). Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a poté 25 let působil jako učitelka matematiky, tělesné výchovy a českého jazyka na základní škole. Ve Sněmovně zasedala v letech 2010 až 2017. Je předsedkyní krajské organizace KSČM v Praze. Několikrát neúspěšně kandidovala na funkci místopředsedkyně strany, v níž je odbornicí na školství. V minulosti na sebe upozornila několika kontroverzními postoji, například uctíváním Klementa Gottwalda či zpochybněním okolností justiční vraždy Milady Horákové. V podzimních volbách kandiduje i do Senátu za Prahu 12.

Zelení: Ondřej Mirovský – pražský zastupitel a místostarosta Prahy 7. Je absolventem Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Pracoval pro několik mezinárodních organizací v Evropě. Specializoval se na problematiku vlivu fondů EU na životní prostředí. Zastával pozici národního kontaktu pro rámcové programy pro vědu a výzkum EU v oblasti kosmonautiky v Technologickém centru Akademie věd. Členem Strany zelených je od roku 2005 (nyní je spolupředsedou strany v Praze).

SPD: Hynek Beran – energetik. Vystudoval Elektrotechnickou fakultu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) v Praze. Působil jako tajemník nezávislé energetické komise při Úřadu vlády ČR. Nyní pracuje na ČVUT, je spoluautorem vědeckých publikací. Je někdejší velmistrem českých svobodných zednářů (2007 až 2010), v roce 2017 byl z řádu vyloučen. Podle tisku mělo být důvodem poškozování dobrého jména zednářů a vynášení informací. Hynek nařčení odmítá.

URL| <https://echo24.cz/a/SjRkKb/nova-prazska-koalice-je-velkou-neznamou-vymezuji-se-jen-pirati-a-praha-sobe>

Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě

25.9.2018 echoprime.cz str. 00

O tom, kdo povede Prahu příští čtyři roky, rozhodnou lidé už za necelé dva týdny. Pozornost se tak pomalu obrací k povolebním vyjednáváním o příští koalici. Radikální vymezení vůči případným koalicím zaznívají především z úst lídra Pirátů Zdeňka Hřiba a Prahy Sobě Jana Čižinského. Zdeněk Hřib naznačuje, že problém by byla koalice s ANO a ODS, ale i s KSČM či SPD. Jan Čižinský vylučuje totéž.

„Odmítáme extremistické KSČM a SPD. O programu pak chceme vyjednat se všemi ostatními demokratickými stranami. S někým ale budeme určitě programový průnik nacházet obtížněji. Jde například o transparentci, která je pro nás zásadní, zatímco ODS a zejména ANO o ní jinak mluví, a jinak činí,“ uvedl pro deník Echo24 Zdeněk Hřib.

„ODS je strana, která přes své kmotry Prahu dlouhá léta vysávala a na kandidátce má pořád staré známé tváře spojené s touto érou. ANO zase poslední čtyři roky předvádí, co znamená řídit Prahu jako firmu – Pražanů se na nic neptat a snažit se direktivně protlačit to, co zrovna primátorku napadne. O tom, že extrémistické strany jsou pro nás nepřijatelné, snad ani nemusím mluvit,“ řekl Čižinský pro Info.cz.

Další strany jsou v prohlášeních, s kým by do koalice šly, nebo nešly, opatrnější. ODS, ANO, koalice Spojené síly pro Prahu (TOP 09 a STAN s podporou KDU-ČSL) i ČSSD z možné koalice vylučují KSČM a SPD, jinak ale diplomaticky hovoří o tom, že koalice vznikají až po volbách. Lídr koalice Spojené síly pro Prahu Jiří Pospíšil říká, že by nevládl s vládním hnutím ANO.

Volby do zastupitelstev měst a obcí se konají 5. a 6. října, společně s prvním kolem voleb do třetiny Senátu. Ve čtvrtek 27. září se jedenáct lídrů nejsilnějších kandidátek v Praze sejde k debatě v České televizi. Přijdou lídři Pirátů, ODS, Spojených sil pro Prahu, ANO, Prahy sobě, Starostů pro Prahu, Zelených, ČSSD, SPD, Nezávislých a KSČM.

Pražskou koalici dnes tvoří ANO, ČSSD a Trojkoalice (STAN, Zelení a KDU-ČSL). Starostové a lidovci se znovu setkávají v předvolební koalici, jsou součástí Spojených sil pro Prahu, vedených europoslancem Jiřím Pospíšilem. Zelení kandidují samostatně, vede je místostarosta Prahy 7 Ondřej Mirovský.

Vizitky kandidátů na primátora v Praze ANO 2011: Petr Stuchlík – spoluzakladatel společnosti Fincentrum; začátkem září bylo oznámeno, že firmu kupuje švýcarská skupina Swiss Life. Stuchlík řekl, že k 4. září končí jako předseda představenstva Fincentra a do konce měsíce ukončí i svůj zaměstnanecký poměr. Koncem letošního července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytuje krátkodobé půjčky s vysokým úrokem. Absolvoval Fakultu managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze. Fincentrum spoluzaložil v dubnu 2000, v červnu následujícího roku prodal webovou stránku skupině Mafra, kde v letech 2002 až 2006 vedl obchodní oddělení elektronických médií. V lednu 2014 koupil rozhlasové stanice Expres FM a Classic FM, loni získala dvě třetiny rádii česká internetová jednička Seznam.cz.

ČSSD: Jakub Landovský – náměstek ministra obrany. Vystudoval politologii a právo. V letech 2000 až 2006 pracoval na ministerstvu zahraničí, mimo jiné jako asistent zvláštního zpravodaje pro lidská práva v bývalé Jugoslávii Jiřího Dienstbiera. V letech 2007 až 2010 byl poradcem předsedy zahraničního výboru Poslanecké

sněmovny, posléze pracoval jako advokát. Vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Členem ČSSD je od roku 2006.

ODS: Bohuslav Svoboda – bývalý primátor Prahy, poslanec, pražský zastupitel a zastupitel Prahy 2. Profesi lékař – gynekolog a porodník. V letech 2003 až 2010 působil jako děkan 3. LF UK, v období 1992 až 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Od dubna 2016 je šéfem gynekologie Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Od roku 2010 je členem ODS. Pražským primátorem byl od listopadu 2010 do května 2013. Problémy s městskou kartou opencard jej spolu s dalšími lidmi přivedly až před soud. Sněmovna letos odmítla Svobodu v této kauze vydat k trestnímu stíhání. Odvolací řízení tak bude moci pokračovat až po skončení jeho poslaneckého mandátu.

Piráti: Zdeněk Hřib – lékař, je garantem strany pro oblast zdravotnictví. Absolvent lékařské fakulty Univerzity Karlovy pochází z rodiny architektů. Je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví a zabývá se výzkumem v oblasti efektivity a kvality veřejných služeb. V předchozím zaměstnání navrhl a realizoval několik informačních systémů pro veřejnou správu. Členem Pirátů je od dubna 2017. Letos v lednu se stal členem správní rady VZP.

Praha Sobě: Jan Čížinský – poslanec, zastupitel Prahy a starosta Prahy 7. Vystudoval Filozofickou fakultu UK a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky. Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018.

Spojené síly pro Prahu: Jiří Pospíšil – europoslanec a předseda TOP 09. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2002 byl poprvé zvolen za ODS do Sněmovny, v níž zasedal do června 2014, kdy se dostal do Evropského parlamentu. V období 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny. Pospíšil v minulosti zastával úřad ministra spravedlnosti, nejdříve v letech 2006 až 2009 v první a druhé vládě Mirka Topolánka, a poté opět mezi roky 2010 až 2012 v kabinetu Petra Nečase. V období 2006 až 2007 a 2010 až 2011 byl také předsedou Legislativní rady vlády. V letech 2009 až 2010 působil jako děkan právnické fakulty v Plzni. Zasedal rovněž v zastupitelstvu Plzeňského kraje, a to v letech 2000 až 2004 a 2012 až 2018. Byl členem ODA (1994 až 1998), v období 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS; členem a předsedou TOP 09 je pak od roku 2017.

KSČM: Marta Semelová – bývalá poslankyně, pražská zastupitelka (od října 2006). Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a poté 25 let působila jako učitelka matematiky, tělesné výchovy a českého jazyka na základní škole. Ve Sněmovně zasedala v letech 2010 až 2017. Je předsedkyní krajské organizace KSČM v Praze. Několikrát neúspěšně kandidovala na funkci místopředsedkyně strany, v níž je odbornicí na školství. V minulosti na sebe upozornila několika kontroverzními postoji, například uctíváním Klementa Gottwalda či zpochybněním okolností justiční vraždy Milady Horákové. V podzimních volbách kandiduje i do Senátu za Prahu 12.

Zelení: Ondřej Mirovský – pražský zastupitel a místostarosta Prahy 7. Je absolventem Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Pracoval pro několik mezinárodních organizací v Evropě. Specializoval se na problematiku vlivu fondů EU na životní prostředí. Zastával pozici národního kontaktu pro rámcové programy pro vědu a výzkum EU v oblasti kosmonautiky v Technologickém centru Akademie věd. Členem Strany zelených je od roku 2005 (nyní je spolupředsedou strany v Praze).

SPD: Hynek Beran – energetik. Vystudoval Elektrotechnickou fakultu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) v Praze. Působil jako tajemník nezávislé energetické komise při Úřadu vlády ČR. Nyní pracuje na ČVUT, je spoluautorem vědeckých publikací. Je někdejší velmistrem českých svobodných zednářů (2007 až 2010), v roce 2017 byl z řádu vyloučen. Podle tisku mělo být důvodem poškozování dobrého jména zednářů a vynášení informací. Hynek nařčení odmítá.

URL| <https://echoprime.cz/a/SjRKB/nova-prazska-koalice-je-velkou-neznamou-vymezuji-se-jen-pirati-a-praha-sobe>

Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě

25.9.2018 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události

Karolína Vaverková, čtk

O tom, kdo povede Prahu příští čtyři roky, rozhodnou lidé už za necelé dva týdny. Pozornost se tak pomalu obrací k povolebním vyjednáváním o příští koalici. Radikální vymezení vůči případným koalicím zaznívají především z úst lídra Pirátů Zdeňka Hřiba a Prahy Sobě Jana Čížinského. Zdeněk Hřib naznačuje, že problém by byla koalice s ANO a ODS, ale i s KSČM či SPD. Jan Čížinský vylučuje totéž.

„Odmítáme extremistické KSČM a SPD. O programu pak chceme vyjednávat se všemi ostatními demokratickými stranami. S někým ale budeme určitě programový průnik nacházet obtížněji. Jde například o transparentci, která je pro nás zásadní, zatímco ODS a zejména ANO o ní jinak mluví, a jinak činí,“ uvedl pro deník Echo24 Zdeněk Hřib.

„ODS je strana, která přes své kmotry Prahu dlouhá léta vysávala a na kandidátce má pořád staré známé tváře spojené s touto érou. ANO zase poslední čtyři roky předvádí, co znamená řídit Prahu jako firmu – Pražanů se na nic neptat a snažit se direktivně protlačit to, co zrovna primátorku napadne. O tom, že extrémistické strany jsou pro nás nepřijatelné, snad ani nemusím mluvit,“ řekl Čížinský pro Info.cz.

Další strany jsou v prohlášeních, s kým by do koalice šly, nebo nešly, opatrnější. ODS, ANO, koalice Spojené síly pro Prahu (TOP 09 a STAN s podporou KDU-ČSL) i ČSSD z možné koalice vylučují KSČM a SPD, jinak ale diplomaticky hovoří o tom, že koalice vznikají až po volbách. Lídr koalice Spojené síly pro Prahu Jiří Pospíšil říká, že by nevládl s vládním hnutím ANO.

Volby do zastupitelstev měst a obcí se konají 5. a 6. října, společně s prvním kolem voleb do třetiny Senátu. Ve čtvrtek 27. září se jedenáct lídrů nejsilnějších kandidátek v Praze sejde k debatě v České televizi. Přijdou lídři Pirátů, ODS, Spojených sil pro Prahu, ANO, Prahy sobě, Starostů pro Prahu, Zelených, ČSSD, SPD, Nezávislých a KSČM.

Pražskou koalici dnes tvoří ANO, ČSSD a Trojkoalice (STAN, Zelení a KDU-ČSL). Starostové a lidovci se znovu setkávají v předvolební koalici, jsou součástí Spojených sil pro Prahu, vedených europoslancem Jiřím Pospíšilem. Zelení kandidují samostatně, vede je místostarosta Prahy 7 Ondřej Mirovský.

Vizitky kandidátů na primátora v Praze

ANO 2011: Petr Stuchlík – spoluzakladatel společnosti Fincentrum; začátkem září bylo oznámeno, že firmu kupuje švýcarská skupina Swiss Life. Stuchlík řekl, že k 4. září končí jako předseda představenstva Fincentra a do konce měsíce ukončí i svůj zaměstnanecský poměr. Koncem letošního července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytuje krátkodobé půjčky s vysokým úrokem. Absolvoval Fakultu managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze. Fincentrum spoluzaložil v dubnu 2000, v červnu následujícího roku prodal webovou stránku skupině Mafra, kde v letech 2002 až 2006 vedl obchodní oddělení elektronických médií. V lednu 2014 koupil rozhlasové stanice Expres FM a Classic FM, loni získala dvě třetiny rádií česká internetová jednička Seznam.cz.

ČSSD: Jakub Landovský – náměstek ministra obrany. Vystudoval politologii a právo. V letech 2000 až 2006 pracoval na ministerstvu zahraničí, mimo jiné jako asistent zvláštního zpravodaje pro lidská práva v bývalé Jugoslávii Jiřího Dienstbiera. V letech 2007 až 2010 byl poradcem předsedy zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, posléze pracoval jako advokát. Vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Členem ČSSD je od roku 2006.

ODS: Bohuslav Svoboda – bývalý primátor Prahy, poslanec, pražský zastupitel a zastupitel Prahy 2. Profesí lékař – gynekolog a porodník. V letech 2003 až 2010 působil jako děkan 3. LF UK, v období 1992 až 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Od dubna 2016 je šéfem gynekologie Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Od roku 2010 je členem ODS. Pražským primátorem byl od listopadu 2010 do května 2013. Problémy s městskou kartou opencard jej spolu s dalšími lidmi přivedly až před soud. Sněmovna letos odmítla Svobodu v této kauze vydat k trestnímu stíhání. Odvolací řízení tak bude moci pokračovat až po skončení jeho poslaneckého mandátu.

Piráti: Zdeněk Hřib – lékař, je garantem strany pro oblast zdravotnictví. Absolvent lékařské fakulty Univerzity Karlovy pochází z rodiny architektů. Je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum,

edukaci a řízení ve zdravotnictví a zabývá se výzkumem v oblasti efektivity a kvality veřejných služeb. V předchozím zaměstnání navrhl a realizoval několik informačních systémů pro veřejnou správu. Členem Pirátů je od dubna 2017. Letos v lednu se stal členem správní rady VZP.

Praha Sobě: Jan Čížinský – poslanec, zastupitel Prahy a starosta Prahy 7. Vystudoval Filozofickou fakultu UK a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky. Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018.

Spojené síly pro Prahu: Jiří Pospíšil – europoslanec a předseda TOP 09. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2002 byl poprvé zvolen za ODS do Sněmovny, v níž zasedal do června 2014, kdy se dostal do Evropského parlamentu. V období 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny. Pospíšil v minulosti zastával úřad ministra spravedlnosti, nejdříve v letech 2006 až 2009 v první a druhé vládě Mirka Topolánka, a poté opět mezi roky 2010 až 2012 v kabinetu Petra Nečase. V období 2006 až 2007 a 2010 až 2011 byl také předsedou Legislativní rady vlády. V letech 2009 až 2010 působil jako děkan právnické fakulty v Plzni. Zasedal rovněž v zastupitelstvu Plzeňského kraje, a to v letech 2000 až 2004 a 2012 až 2018. Byl členem ODA (1994 až 1998), v období 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS; členem a předsedou TOP 09 je pak od roku 2017.

KSČM: Marta Semelová – bývalá poslankyně, pražská zastupitelka (od října 2006). Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a poté 25 let působil jako učitelka matematiky, tělesné výchovy a českého jazyka na základní škole. Ve Sněmovně zasedala v letech 2010 až 2017. Je předsedkyní krajské organizace KSČM v Praze. Několikrát neúspěšně kandidovala na funkci místopředsedkyně strany, v níž je odbornicí na školství. V minulosti na sebe upozornila několika kontroverzními postoji, například uctíváním Klementa Gottwalda či zpochybněním okolností justiční vraždy Milady Horákové. V podzimních volbách kandiduje i do Senátu za Prahu 12.

Zelení: Ondřej Mirovský – pražský zastupitel a místopředseda Prahy 7. Je absolventem Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Pracoval pro několik mezinárodních organizací v Evropě. Specializoval se na problematiku vlivu fondů EU na životní prostředí. Zastával pozici národního kontaktu pro rámcové programy pro vědu a výzkum EU v oblasti kosmonautiky v Technologickém centru Akademie věd. Členem Strany zelených je od roku 2005 (nyní je spolupředsedou strany v Praze).

SPD: Hynek Beran – energetik. Vystudoval Elektrotechnickou fakultu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) v Praze. Působil jako tajemník nezávislé energetické komise při Úřadu vlády ČR. Nyní pracuje na ČVUT, je spoluautorem vědeckých publikací. Je někdejší velmistrem českých svobodných zednářů (2007 až 2010), v roce 2017 byl z řádu vyloučen. Podle tisku mělo být důvodem poškozování dobrého jména zednářů a vynášení informací. Hynek nařčení odmítá.

URL| <http://echoprime.cz/a/SjRkb>

Nová pražská koalice je velkou neznámou. Vymezují se jen Piráti a Praha Sobě

25.9.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz

Karolína Vavřková, čtk

O tom, kdo povede Prahu příští čtyři roky, rozhodnou lidé už za necelé dva týdny. Pozornost se tak pomalu obrací k povolebním vyjednáváním o příští koalici. Radikální vymezení vůči případným koalicím zaznívají především z úst lídra Pirátů Zdeňka Hříba a Prahy Sobě Jana Čížinského. Zdeněk Hříb naznačuje, že problém by byla koalice s ANO a ODS, ale i s KSČM či SPD. Jan Čížinský vylučuje totéž.

O tom, kdo povede Prahu příští čtyři roky, rozhodnou lidé už za necelé dva týdny. Pozornost se tak pomalu obrací k povolebním vyjednáváním o příští koalici. Radikální vymezení vůči případným koalicím zaznívají především z úst lídra Pirátů Zdeňka Hřiba a Prahy Sobě Jana Čížinského. Zdeněk Hřib naznačuje, že problém by byla koalice s ANO a ODS, ale i s KSČM či SPD. Jan Čížinský vylučuje totéž.

Čtete aktuální data z průzkumu: Průzkum: v Praze zvítězí ODS, ČSSS zcela propadne

„Odmítáme extremistické KSČM a SPD. O programu pak chceme vyjednávat se všemi ostatními demokratickými stranami. S někým ale budeme určitě programový průnik nacházet obtížněji. Jde například o transparentci, která je pro nás zásadní, zatímco ODS a zejména ANO o ní jinak mluví, a jinak činí,“ uvedl pro deník Echo24 Zdeněk Hřib.

„ODS je strana, která přes své kmotry Prahu dlouhá léta vysávala a na kandidátce má pořád staré známé tváře spojené s touto érou. ANO zase poslední čtyři roky předvádí, co znamená řídit Prahu jako firmu – Pražanů se na nic neptat a snažit se direktivně protlačit to, co zrovna primátorku napadne. O tom, že extrémistické strany jsou pro nás nepřijatelné, snad ani nemusím mluvit,“ řekl Čížinský pro Info.cz.

Další strany jsou v prohlášeních, s kým by do koalice šly, nebo nešly, opatrnější. ODS, ANO, koalice Spojené síly pro Prahu (TOP 09 a STAN s podporou KDU-ČSL) i ČSSD z možné koalice vylučují KSČM a SPD, jinak ale diplomaticky hovoří o tom, že koalice vznikají až po volbách. Lídr koalice Spojené síly pro Prahu Jiří Pospíšil říká, že by nevládl s vládním hnutím ANO.

Volby do zastupitelstev měst a obcí se konají 5. a 6. října, společně s prvním kolem voleb do třetiny Senátu. Ve čtvrtek 27. září se jedenáct lídrů nejsilnějších kandidátek v Praze sejde k debatě v České televizi. Přijdou lídři Pirátů, ODS, Spojených sil pro Prahu, ANO, Prahy sobě, Starostů pro Prahu, Zelených, ČSSD, SPD, Nezávislých a KSČM.

Pražskou koalici dnes tvoří ANO, ČSSD a Trojkoalice (STAN, Zelení a KDU-ČSL). Starostové a lidovci se znovu setkávají v předvolební koalici, jsou součástí Spojených sil pro Prahu, vedených europoslancem Jiřím Pospíšilem. Zelení kandidují samostatně, vede je místostarosta Prahy 7 Ondřej Mirovský.

Dále čtete: Dopravní sliby v Praze do roku 2022: rozestavěné metro D a spor o letiště

Vizitky kandidátů na primátora v Praze

ANO 2011: Petr Stuchlík – spoluzakladatel společnosti Fincentrum; začátkem září bylo oznámeno, že firmu kupuje švýcarská skupina Swiss Life. Stuchlík řekl, že k 4. září končí jako předseda představenstva Fincentra a do konce měsíce ukončí i svůj zaměstnanecský poměr. Koncem letošního července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytuje krátkodobé půjčky s vysokým úrokem. Absolvoval Fakultu managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze. Fincentrum spoluzaložil v dubnu 2000, v červnu následujícího roku prodal webovou stránku skupině Mafra, kde v letech 2002 až 2006 vedl obchodní oddělení elektronických médií. V lednu 2014 koupil rozhlasové stanice Expres FM a Classic FM, Ioni získala dvě třetiny rádii česká internetová jednička Seznam.cz.

ČSSD: Jakub Landovský – náměstek ministra obrany. Vystudoval politologii a právo. V letech 2000 až 2006 pracoval na ministerstvu zahraničí, mimo jiné jako asistent zvláštního zpravodaje pro lidská práva v bývalé Jugoslávii Jiřího Dienstbiera. V letech 2007 až 2010 byl poradcem předsedy zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, posléze pracoval jako advokát. Vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Členem ČSSD je od roku 2006.

ODS: Bohuslav Svoboda – bývalý primátor Prahy, poslanec, pražský zastupitel a zastupitel Prahy 2. Profesí lékař – gynekolog a porodník. V letech 2003 až 2010 působil jako děkan 3. LF UK, v období 1992 až 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Od dubna 2016 je šéfem gynekologie Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Od roku 2010 je členem ODS. Pražským primátorem byl od listopadu 2010 do května 2013. Problémy s městskou kartou opencard jej spolu s dalšími lidmi přivedly až před soud. Sněmovna letos odmítla Svobodu v této kauze vydat k trestnímu stíhání. Nařízené odvolací řízení tak v Svobodově případě bude moci pokračovat až po skončení jeho poslaneckého mandátu.

Piráti: Zdeněk Hřib – lékař, je garantem strany pro oblast zdravotnictví. Absolvent lékařské fakulty Univerzity Karlovy pochází z rodiny architektů. Je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví a zabývá se výzkumem v oblasti efektivity a kvality veřejných služeb. V

předchozím zaměstnání navrhl a realizoval několik informačních systémů pro veřejnou správu. Členem Pirátů je od dubna 2017. Letos v lednu se stal členem správní rady VZP.

Praha Sobě: Jan Čížinský – poslanec, zastupitel Prahy a starosta Prahy 7. Vystudoval Filozofickou fakultu UK a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky. Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018.

Spojené síly pro Prahu: Jiří Pospíšil – europoslanec a předseda TOP 09. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2002 byl poprvé zvolen za ODS do Sněmovny, v níž zasedal do června 2014, kdy se dostal do Evropského parlamentu. V období 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny. Pospíšil v minulosti zastával úřad ministra spravedlnosti, nejdříve v letech 2006 až 2009 v první a druhé vládě Mirka Topolánka, a poté opět mezi roky 2010 až 2012 v kabinetu Petra Nečase. V období 2006 až 2007 a 2010 až 2011 byl také předsedou Legislativní rady vlády. V letech 2009 až 2010 působil jako děkan právnické fakulty v Plzni. Zasedal rovněž v zastupitelstvu Plzeňského kraje, a to v letech 2000 až 2004 a 2012 až 2018. Byl členem ODA (1994 až 1998), v období 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS; členem a předsedou TOP 09 je pak od roku 2017.

KSČM: Marta Semelová – bývalá poslankyně, pražská zastupitelka (od října 2006). Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a poté 25 let působila jako učitelka matematiky, tělesné výchovy a českého jazyka na základní škole. Ve Sněmovně zasedala v letech 2010 až 2017. Je předsedkyní krajské organizace KSČM v Praze. Několikrát neúspěšně kandidovala na funkci místopředsedkyně strany, v níž je odbornicí na školství. V minulosti na sebe upozornila několika kontroverzními postoji, například uctíváním Klementa Gottwalda či zpochybněním okolností justiční vraždy Milady Horákové. V podzimních volbách kandiduje i do Senátu za Prahu 12.

Zelení: Ondřej Mirovský – pražský zastupitel a místostarosta Prahy 7. Je absolventem Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Pracoval pro několik mezinárodních organizací v Evropě. Specializoval se na problematiku vlivu fondů EU na životní prostředí. Zastával pozici národního kontaktu pro rámcové programy pro vědu a výzkum EU v oblasti kosmonautiky v Technologickém centru Akademie věd. Členem Strany zelených je od roku 2005 (nyní je spolupředsedou strany v Praze).

SPD: Hynek Beran – energetik. Vystudoval Elektrotechnickou fakultu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) v Praze. Působil jako tajemník nezávislé energetické komise při Úřadu vlády ČR. Nyní pracuje na ČVUT, je spoluautorem vědeckých publikací. Je někdejší velmistrem českých svobodných zednářů (2007 až 2010), v roce 2017 byl z řádu vyloučen. Podle tisku mělo být důvodem poškozování dobrého jména zednářů a vynášení informací. Hynek nařčení odmítá.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Dále čtěte: Nejsme autisti, jsme jenom zásadoví, říká pražský lídr Pirátů

ANO se bojí o Prahu. Do kampaně v metropoli nalije až 50 milionů korun

O senátních volbách v Praze čtěte zde:

Boj o Senát: Exministr financí Pilný versus kandidát na prezidenta Fischer

Boj o Senát v Praze 2: Hilšer vs. Jakl, kandiduje i herec Kratina. Ten chce „krotit mocižrouty“

Boj o Senát v Praze 4: Drahoš versus Syková, kandiduje i kritik EU Kuras

Senátorem Prahy 8 chce být Babišův kritik Wagenknecht i Hayato Okamura

URL| <http://echo24.cz/a/SjRkCb>

Babiš ztrácí klíčové odborníky na EU
25.9.2018 **Hospodářské noviny** str. 01 Titulní strana
Tomáš Pergler, Ondřej Houska

ÚŘAD VLÁDY OPUSTÍ TŘI VYSOCÍ ÚŘEDNÍCI, KTEŘÍ JEDNAJÍ S BRUSELEM

Vyjednávání s Evropskou unií si řídí premiér Andrej Babiš (ANO) nejraději po svém. Může si to dovolit i díky schopným lidem z Úřadu vlády, kteří jménem Česka s Bruselem každodenně jednají. O tři takové klíčové odborníky však Babiš v příštích měsících přijde.

Premiér už připustil odchod státního tajemníka pro evropské záležitosti Aleše Chmelaře, který je v evropských otázkách jeho nejbližším spolupracovníkem. Podle důvěryhodných zdrojů HN opouští úřad i dva důležití Chmelařovi podřízení Jan Král a Marek Souček, kteří řeší například migraci nebo hospodářskou politiku.

„Jsou to nejschopnější lidé na EU, kteří na Úřadu vlády jsou,“ zhodnotil končící trojici pod podmínkou anonymity zdroj, který v minulosti působil na obdobně vysoké pozici.

Důvody pro odchod trojice úředníků nejsou jednotné, ve všech případech ale podle zdrojů HN hraje roli jejich postoj k Babišovi. Výrazně se to týká Chmelaře, který do funkce nastoupil loni v létě za vlády Bohuslava Sobotky. Chmelařovy vztahy s Babišem jsou napjaté už delší dobu: jejich komunikace definitivně zamrzla před několika týdny poté, co se pohádali kvůli premiérově kritice na adresu sociální demokracie. Chmelař je členem ČSSD, jeho manželka Jana Maláčová je za tuto stranu ministryní práce a sociálních věcí.

Babiš na dotazy k odchodu úředníků nereagoval. Podle informací HN se nicméně chtěl Chmelaře zbavit hned poté, co se loni v prosinci stal premiérem, ale nesehnal za něj náhradu. Neuspěl ani na začátku léta, když oslovil tehdejšího šéfa české ambasády při EU Martina Povejšila.

Sám Chmelař nechtěl okolnosti ani termín svého chystaného odchodu upřesnit. „Pokračuji v práci pro předsedu vlády. O případné změně bych média informoval v době, kdy to bude relevantní,“ řekl HN. Podle lidí z jeho okolí by měl na Úřadě vlády skončit koncem října. Měl by se ucházet o post náměstka ministra zahraničí pro EU, který se uvolnil po přesunu Jakuba Dürra do čela českého zastoupení v Bruselu.

Král a Souček míří podle informací HN do České národní banky. Král by tam měl vést odbor zabývající se Evropskou unií, Souček bude pracovat pod ním.

Hledání náhrady za Chmelaře, který má titul z prestižní London School of Economics, ale i za jeho podřízené, nebude snadné. Babiš kolem sebe nemá mnoho lidí, kteří by rozuměli evropské politice, a mohli tak Chmelaře rychle nahradit. Výjimkou jsou europoslankyně za hnutí ANO Dita Charanzová a Martina Dlabajová. Oběma Babiš opakovaně nabízel významné funkce včetně ministerských, ale vždy odmítly.

Podle služebního zákona je na volná místa třeba vyhlásit výběrové řízení. Než se nástupci Chmelaře a spol. najdou, může premiér touto prací pouze někoho dočasně pověřit.

Předpokládaný odchod úředníků zaznamenali i zástupci velkých členských zemí Evropské unie. Tři vysoce postavení diplomaté se na dotaz HN shodli, že to není pozitivní signál. „Je to znepokojující. Otázka je, zda se to nějak projeví na tom, jak se teď bude Česko v EU chovat,“ uvedl jeden z diplomatů s tím, že v poslední době pozoruje velký obrat v Babišově přístupu k EU. Premiér se podle něj stále víc sbližuje s předsedou maďarské vlády Viktorom Orbánem, který ostře útočí na Brusel. „Doufám, že silná slova, která teď ohledně EU Babiš používá, jsou způsobena jen tím, že u vás probíhá předvolební kampaň,“ dodal.

Babiš před loňskými volbami do sněmovny EU tvrdě kritizoval. Ihned po svém vítězství ale rétoriku výrazně změnil a začal zdůrazňovat, že členství v unii je pro Česko zcela nezbytné, což i nedávno zopakoval. Zároveň ale začal unii opět kritizovat, především kvůli migraci. Počty běženců, kteří připlouvají do Evropy, se přitom snížily na úroveň z doby před vypuknutím migrační krize v roce 2015.

KDO ODCHÁZÍ Aleš Chmelař Výběrové řízení na pozici státního tajemníka pro evropské záležitosti vyhrál ještě za premiéra Bohuslava Sobotky. Vystudoval francouzskou Sciences Po a London School of Economics. Jan Král Od roku 2011 je ředitelem odboru koordinace evropských politik, na Úřadu vlády pracuje už jedenáct let. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** UK v Praze. Marek Souček Vedoucí klíčového oddělení, které patří pod Králův odbor. Zodpovídá za hospodářskou i zahraniční politiku, ale i za témata jako migrace.

O autorovi | Tomáš Pergler, Ondřej Houska, autori@economia.cz

Babiš ztrácí klíčové odborníky na Evropskou unii. Diplomaté se ptají, jak se to projeví na chování Česka

25.9.2018 iHNed.cz str. 00

Tomáš Pergler, Ondřej Houska

Vyjednávání s Evropskou unií si řídí premiér Andrej Babiš (ANO) nejraději po svém. Může si to dovolit i díky schopným lidem z Úřadu vlády, kteří jménem Česka s Bruselem každodenně jednají. O tři takové klíčové odborníky však Babiš v příštích měsících přijde.

Premiér už připustil odchod státního tajemníka pro evropské záležitosti Aleše Chmelaře, který je v evropských otázkách jeho nejbližším spolupracovníkem. Podle důvěryhodných zdrojů HN opouští úřad i dva důležití Chmelařovi podřízení Jan Král a Marek Souček, kteří řeší například migraci nebo hospodářskou politiku.

"Jsou to nejschopnější lidé na EU, kteří na Úřadu vlády jsou," zhodnotil končící trojici pod podmínkou anonymity zdroj, který v minulosti působil na obdobně vysoké pozici.

Kdo odchází

Aleš Chmelař

Výběrové řízení na pozici státního tajemníka pro evropské záležitosti vyhrál ještě za premiéra Bohuslava Sobotky. Vystudoval francouzskou Sciences Po a London School of Economics.

Jan Král

Od roku 2011 je ředitelem odboru koordinace evropských politik, na Úřadu vlády pracuje už jedenáct let. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** UK v Praze.

Marek Souček

Vedoucí klíčového oddělení, které patří pod Králův odbor. Zodpovídá za hospodářskou i zahraniční politiku, ale i za témata jako migrace.

Důvody pro odchod trojice úředníků nejsou jednotné, ve všech případech ale podle zdrojů HN hraje roli jejich postoj k Babišovi. Výrazně se to týká Chmelaře, který do funkce nastoupil loni v létě za vlády Bohuslava Sobotky. Chmelařovy vztahy s Babišem jsou napjaté už delší dobu: jejich komunikace definitivně zamrzla před několika týdny poté, co se pohádali kvůli premiérově kritice na adresu sociální demokracie. Chmelař je členem ČSSD, jeho manželka Jana Maláčová je za tuto stranu ministryní práce a sociálních věcí.

Babiš na dotazy k odchodu úředníků nereagoval. Podle informací HN se nicméně chtěl Chmelaře zbavit hned poté, co se loni v prosinci stal premiérem, ale nesehnal za něj náhradu. Neuspěl ani na začátku léta, když oslovil tehdejšího šéfa české ambasády při EU Martina Povejšila.

Sám Chmelař nechtěl okolnosti ani termín svého chystaného odchodu upřesnit. "Pokračuji v práci pro předsedu vlády. O případné změně bych média informoval v době, kdy to bude relevantní," řekl HN. Podle lidí z jeho okolí by měl na Úřadě vlády skončit koncem října. Měl by se ucházet o post náměstka ministra zahraničí pro EU, který se uvolnil po přesunu Jakuba Dürra do čela českého zastoupení v Bruselu.

Král a Souček míří podle informací HN do České národní banky. Král by tam měl vést odbor zabývající se Evropskou unií, Souček bude pracovat pod ním.

Hledání náhrady za Chmelaře, který má titul z prestižní London School of Economics, ale i za jeho podřízené, nebude snadné. Babiš kolem sebe nemá mnoho lidí, kteří by rozuměli evropské politice, a mohli tak Chmelaře rychle nahradit. Výjimkou jsou europoslankyně za hnutí ANO Dita Charanzová a Martina Dlabajová. Oběma Babiš opakovaně nabízel významné funkce včetně ministerských, ale vždy odmítly.

Podle služebního zákona je na volná místa třeba vyhlásit výběrové řízení. Než se nástupci Chmelaře a spol. najdou, může premiér touto prací pouze někoho dočasně pověřit.

Předpokládaný odchod úředníků zaznamenali i zástupci velkých členských zemí Evropské unie. Tři vysoce postavení diplomaté se na dotaz HN shodli, že to není pozitivní signál. "Je to znepokojující. Otázka je, zda se to nějak projeví na tom, jak se teď bude Česko v EU chovat," uvedl jeden z diplomatů s tím, že v poslední době pozoruje velký obrat v Babišově přístupu k EU. Premiér se podle něj stále víc sblíží s předsedou maďarské

vlády Viktorom Orbánem, který ostře útočí na Brusel. "Doufám, že silná slova, která teď ohledně EU Babiš používá, jsou způsobena jen tím, že u vás probíhá předvolební kampaň," dodal.

Babiš před loňskými volbami do sněmovny EU tvrdě kritizoval. Ihned po svém vítězství ale rétoriku výrazně změnil a začal zdůrazňovat, že členství v unii je pro Česko zcela nezbytné, což i nedávno zopakoval. Zároveň ale začal unii opět kritizovat, především kvůli migraci. Počty běženců, kteří připlouvají do Evropy, se přitom snížily na úroveň z doby před vypuknutím migrační krize v roce 2015.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66256740-babis-ztraci-klicove-odborniky-na-evropskou-unii-diplomate-se-ptaji-jak-se-to-projevi-na-chovani-ceska>

Jak na módní trendy

25.9.2018 klubknihomolu.cz str. 00

Dnes tady máme stylové tipy pro muže i ženy. Dámy ocení profesionální vhled do všech tajemství módy, zatímco muži budou jistě potěšeni knihou, která je provede světem vousů.

Patříte-li mezi vášnivé čtenářky módních časopisů a vůbec mezi nadšené milovnice módy, pak by ve vaší knihovničce neměla chybět publikace Síla stylu Barbary Nesvadbové. Vypilujte svůj styl k dokonalosti!

Síla stylu

Autorka: Barbara Nesvadbová

Počet stran: 224

Vazba: brožovaná

Formát: 180×200 mm

ISBN: 978-80-267-1254-1

Doporučená cena: 399 Kč

Knihu Síla stylu vydalo nakladatelství Motto.

Jak nepodlehnout trendům? Jak lichotit vlastní postavě? Jak najít šaty, za kterými se každý muž otočí? Móda je komunikační prostředek. Oblečení o nás říká víc, než si myslíme. A než jsme ochotné si přiznat. Jistě neplatí, že šaty dělají člověka. Nicméně první dojem na vaše okolí skutečně utváří. A první dojem je skoro stejně důležitý, jako první láska.

Ukázka z knihy

Když podrobíte pečlivě rešerši styl, kterým se oblékají géniové, závěr je překvapivý. Zjistíte, že to bývá převelice puristické a jednoduché.

Giorgio Armani a jeho černá trička, navy roláky a úzké kalhoty. Mark Zuckerberg – nenápadné, povětšinou šedé mikiny s kapucí. A nejde zapomenout na Steva Jobse v legendárním černém tričku se stojáčkem.

Takřka všichni návrháři mají jednoduchou základní uniformu. Lagerfeld přidal ještě kočku. A kočičí uniformu. Kdo by neznal doplňky Choupette! Nicméně třeba každodenní oblek jeho vlastní ikony Coco byl až nudně identický dekádu za dekádu.

Samozřejmě že se zmíněným lidem dostává kreativity, zvědavosti i peněz. A jistě to nejsou novodobí kněží striktního odpírání či záchrany ekosystému. Proč tedy? Z lenosti? Že nechtějí zatěžovat mozek zbytečným výběrem? Nebo se prostě jen definitivně zabydleli ve svém vlastním stylu a nemají nejmenší zájem hranici pohodlné jistoty přestoupit? (str. 8)

Stáhněte si celou ukázkou.

Barbara Nesvadbová

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi. Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři a poté následovaly další knihy, mimo jiné Bestiář, Pohádkář (oba tituly byly na základě jejího scénáře úspěšně zfilmovány), Pralinky, Laskonky a mnoho dalších. Založila nadační fond Bazaar Charity, aktivně pracuje pro neziskovou společnost Etincelle a zároveň podporuje UNICEF a centrum výcviku psů pro postižené osoby Helpees.

Informace byly čerpány ze stránek společnosti Albatros Media.

Motto je nakladatelství s pozitivním nábojem. Vydává kvalitní českou, převážně humoristickou beletrii a romány předních českých spisovatelek (Halina Pawłowska, Ivanka Devátá, Irena Obermannová, Barbara Nesvadbová). Objevuje i nové autorky (Eva Rýznerová, Michaela Klevisová) a uvádí na trh knihy nových žánrů, například foodwritingové romány Říkal jsi, Ti amo a Oběd v Paříži, které kombinují příběhy o lásce s recepty.

Vousáči, pozor! Pro vás tady máme Praktického průvodce světem vousů od Jeana Artignana, který vás provede výběrem, stříhacími způsoby péče o všemožné druhy vousů. Starejte se o svou tvář správně a s radostí!

Praktický průvodce světem vousů

Autor: Jean Artignan

Přeložila: Jitka Řihánková

Počet stran: 96

Vazba: vázaná

Formát: 155×220 mm

ISBN: 978-80-7565-336-9

Doporučená cena: 298 Kč

Knihu Praktický průvodce světem vousů vydalo nakladatelství Jota.

Nezbytný doplněk každého vousatého gentlemana. Ať už si vousy zvolíte z pohodlnosti, abyste vypadali starší, nebo z estetických důvodů, vždycky se v nich projeví mužská osobnost. V pracovním prostředí, kde byla dlouhou dobu normou hladce oholená tvář, provází návrat vousů jedna podmínka: aby byly čisté a dobře udržované. V tomto praktickém průvodci najdete rady, jak si vybrat vousy, aby odpovídaly vašemu stylu a vaší osobnosti; stříhat vousy (krátké, střední, dlouhé, vytvarované...) včetně podrobného popisu; pečovat o vousy a pleť pomocí nástrojů a pečujících přípravků; jak si vybrat, stříhat a udržovat kníř; jak se holiť tradičním způsobem, jak to provozují mistři holiči; jak se naučit tipy a triky, abyste se vyhnuli každodenním problémům.

Ukázka z knihy

A kde jsou v tom všem vousy?

Stejně jako u našich předků chrání tvář. Ale říkáte si, proč je mají pouze muži, a ženy ne?

Ve skutečnosti mají ženy na tváři tolik chlupů jako muži, ale jsou tak jemné a průhledné, že nejsou skoro vidět. U mužů se velkou měrou podílí testosteron, který způsobuje, že jejich chlupy jsou silnější a odolnější než chlupy u žen.

U muže je růst vousů urychlen nahromaděním hormonů v pubertě. Tyto hormony také způsobují, že se chlupy objevují i na jiných částech těla a souvisejí i se změnou hlasu, čímž posunují tělo do dospělosti.

obecně se první chmýří objevuje nad horním rtem kolem patnáctého roku a pak kolem věku 16 a 17 let na tvářích a na bradě. (str. 14)

Přečtěte si celou ukázkou.

Jean Artignan

Jean Artignan založil před několika lety blog BarbeChic, kde shromažďuje rady, jak pečovat o vousy, a ve svém e-shopu nabízí také potřeby pro holiče a prostředky péče pro muže.

Informace byly čerpány ze stránek nakladatelství Jota.

Nakladatelství JOTA vydalo za téměř třicet let své existence na českém knižním trhu více než 2 500 titulů v celkem téměř 8 milionech výtiscích. Na počátku mělo jediného zaměstnance, dnes jich má 24 a dalších 35 stálých externích spolupracovníků.

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete další knihy za skvělé ceny.

Zaujaly vás naše trendy tipy? Napište nám svůj názor v komentářích.

Doporučení:

Související knihy

Síla stylu

Nesvadbová, Barbara

Motto, 2018

OBJEDNAT

Praktický průvodce světem vousů

Artignan, Jean

Jota, 2018

OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/150692/jak-na-modni-trendy/>

Kyberataše: Je potřeba zametat elektronickou stopu

25.9.2018 tyden.cz str. 00 Byznys

David Jareš

Válka v kyberprostoru má mnoho podob - od dezinformačních kampaní přes pokus vypnout protivníkovi elektrárnu až po infiltraci jeho zbraňových systémů. Stejně jako státy jsou na internetu ohroženi i běžní uživatelé. Dodržovat digitální hygienu doporučuje Daniel Bagge, expert na kybernetickou bezpečnost a "kyberataše" na české ambasádě v USA.

Zneužití informací na sociálních sítích, krádeže dat... Kybernetická bezpečnost se skloňuje každý den. Jak jsou vlastně ohroženi běžní uživatelé internetu? Nestraší je pouze média?

Riziko je samozřejmě individuální, ale pozor si musí dávat i člověk, který není exponovaný v politice, byznysu nebo v bezpečnostní oblasti a nezajímají se o něho například zpravodajské služby cizích zemí. Stačí špatně chráněný počítač proti škodlivému softwaru a po kliknutí na nějaký hromadně rozesílaný soubor skončí se zašifrovanými daty. Kriminální entity rozesílají e-maily s ransomwarem (škodlivým programem, pozn. red.) a potom jen vymáhají peníze od napadených osob či institucí. Pokud člověk nechce přijít třeba o fotografie dětí nebo ty ze svatby, pravděpodobně bude muset zaplatit výpalné, abyste dostal dešifrovací klíč.

Kolik to stojí?

Většinou se platí v bitcoinech a vyjde to na stovky až tisíce korun. Bohužel se v poslední době objevují i útoky na konkrétní subjekty a pachatelé se snaží cíleně "nakazit" třeba městské nebo státní instituce, úřady, nemocnice, lékařské ordinace nebo elektrárny.

Jak je možné ohrozit třeba pacienta v nemocnici? Může se pachatel nabourat do systému a místo léku na vysoký tlak předepsat třeba látku s opačným účinkem?

To je jeden z extrémních scénářů, ale nevyvolávejme paniku. Útoky na nemocnice známe ze Spojených států nebo ze Singapuru, kde zablokovaly lékařskou dokumentaci. K napadení ransomwarem však došlo i v České republice. Také lékařská dokumentace je zboží, s nímž lze obchodovat. Na internetu se s podobnými informacemi obchoduje běžně a zdravotní nebo finanční záznamy jsou ty nejcennější.

Co tedy dělat pro to, aby mi někdo nezablokoval video ze svatby nebo neposlal do světa informace o mém zdraví?

Dodržovat digitální hygienu: používat silná hesla, neopakovat je a mít na každou službu jiné. Pracovat jen s důvěryhodnými aplikacemi, neklikat na neznámé odkazy v e-mailech či na podezřelých webových stránkách, pokud možno neotvírat přílohy od neznámých odesílatelů a v hromadných e-mailech. A mít se na pozoru před některými značkami elektroniky, které mohou být napadeny už v okamžiku nákupu.

Takže se může stát, že přijdu do obchodu a koupím si nový mobil, v němž už je škodlivý software?

Může. Je to plošná snaha dostat se do domácností a tahat z nich informace nebo "napíchnout" významnou osobnost či instituci. Ať už je to kriminální čin, obchodní zájem získávat spotřebitelská data, nebo úsilí nějaké bezpečnostní složky dostat se k informacím. Nemusí to být jen mobil, ale třeba i televize. Připojení televize na internet je už standard a lidé jsou líní, takže ji chtějí ovládat hlasem nebo pohybem, proto jsou tam kamery a mikrofony. Řekněme, že výrobce má propojení na nějaké subjekty, ať už státní, nebo kriminální - někdy se to těžko odděluje -, kterým informace od všech televizí bez třídění předává. Nebo někdo zkrátka zjistí, že konkrétní kus televize skončí v ministerské zasedačce nebo ložnici premiéra, takže ji využijí jako špiona.

To je Orwellův Velký bratr jako vystřížený. Nemusím se bát vlastní policie?

Nemám mandát tohle úplně komentovat, ale chápu otázku. Záleží na tom, co občané svému státu dovolí a co o sobě dokážou sdílet. Podívejte se, kolik toho na sebe sami práskneme na sociálních sítích. Česká policie se

však pohybuje v zákonných mantinelech a ty masové sledování občanů jako v románu 1984 nedovolují. To ovšem není případ jiných státních celků a jejich bezpečnostních složek.

Velké téma je například aféra kolem firmy Cambridge Analytica, která využívala data o uživatelích Facebooku k ovlivňování voleb. Nedělá se ale v tomto případě příliš velký problém z banálních věcí?

Vůbec bych to nepodceňoval. I když nebudeme mluvit o přímém ovlivňování, kvůli kampani je pro politické štáby důležité vědět, jak se voliči chovají, jaké mají preference, a jak se tedy podbízet. Sociální sítě máte zdánlivě zadarmo, ale ve skutečnosti platíte informacemi o svém spotřebitelském chování. Jste cíl. Mají váš psychologický profil tak podrobný, že by vám z toho mělo být úzko. Znájí vás lépe než vy sám. Chcete, aby nějaká společnost znala vaše nejnvtířnější touhy a nemohl jste s tím nic dělat?

Z toho, že se občas připojím na Facebook, olajkuji kamarádovi fotografii štiky a přečtu si pár článků, se udělá tak přesný profil?

Měří se věci, které si ani neuvědomujete, každé vaše hnutí. Nejde jen o to, že na sebe vědomě řeknete, kde jste se narodil, kde bydlíte a pracujete, to je to nejmenší. Informací je však i to, jak dlouho jste někde nechal kurzor, jak dlouho které stránky čtete, kdy a co sdílíte, jaká sledujete videa, komu co přeposíláte. Co máte otevřeno paralelně, co děláte, kdy se připojíte, jaké služby používáte...

Vždyť tvrdí, že používají anonymizovaná data a nelze z toho vyčíst, že jde o mě.

Jak to můžete vědět? Ve Spojených státech nyní řeší skandál, že nadnárodní korporace poskytující služby vyhledávání a cílené reklamy sice umožňovala vypnout vaši lokalizaci, ale ve skutečnosti nadále - i bez vašeho vědomí - sledovala, kde se pohybujete. A pak jsou zde firmy takzvaných datových integrátorů, jejichž předmětem činnosti je prostý sběr dat a jejich "zprocesování" do datových balíčků - například nákupní zvyky žen mezi pětadvaceti a pětatřiceti lety. Představte si to množství informací...

Když půjdeme z Pražského hradu na Václavské náměstí, každý náš krok zřejmě zaznamená kamera, přesná data o našem pohybu lze vyčíst i z mobilu. Je možné technologiím utéct?

Lze se samozřejmě skrýt, ale musíte razantně změnit způsob života, abyste nezanechával elektronickou stopu. A to většina lidí z pohodlnosti neudělá.

Ale i kdybych chtěl - bez účtu, mobilu a elektronické adresy dnes přece nedostanu ani práci.

Pokud chcete normálně fungovat, jste pod jistým společenským a technologickým diktátem, který musíte vyvážit svým chováním. Užívání mobilu a bankovního účtu ještě neznamená, že vás někdo sleduje, nicméně jsou to prostředky, kde zanecháváte stopy svého jednání a otisky svého profilu.

Dá se říct, že z kyberprostoru se stává další regulérní bitevní pole?

To už se dávno děje. Na bezpečnostní úrovni se to řeší, ale na politické se to ještě nedaří vysvětlovat. Narážíme také trochu na bariéru u běžných občanů - je to pro ně příliš abstraktní. Hrozby v kyberprostoru nejsou hmatatelné, špatně se popisují.

Daniel Bagge (33)

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, bezpečnostní studia na vojenské univerzitě bundeswehru / George C. Marshall Center v Německu, absolvoval studijní pobyty v USA, Izraeli a Německu a kurzy NATO. Do Národního centra kybernetické bezpečnosti nastoupil v roce 2013, v rámci Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost působil jako ředitel odboru kybernetických bezpečnostních politik. Od 1. srpna 2018 zastupuje Česko na ambasádě ve Washingtonu v USA jako "kyberatašé".

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/byznys/kyberatase-je-potreba-zametat-elektronickou-stopu_496595.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Černínský palác v úpadku 25.9.2018 echoprime.cz str. 00

Po čtyřech měsících bezvládní se před českou diplomacií konečně otevírá vyhlídka na to, že jí bude opět velet řádný ministr. Nominace Tomáše Petříčka (36) z ČSSD působí na první pohled tragicky, jako poslední tažení strany, která už nemá kde brát. Karel Schwarzenberg mluvil o „ostudě a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva“. Myslí se tím Petříčkova do očí bijící nezkušenost. Jeho dosavadní kariéra se rozvíjela po dvou kolejších: Evropský parlament a Praha 7, kde aktuálně kandiduje na starostu. Ale i v tom Evropském parlamentu byl pouze asistentem europoslance Miroslava Pocheho. Takže šéfem Černínského paláce se stává asistent jednoho poslance relativně málo významného parlamentu, byť ve Štrasburku.

Petříčkovu nominaci ale můžeme uchopit i za mnohem pozitivnější konec. Budoucí ministr (nepředpokládá se, že by ho prezident Zeman odmítl jmenovat) mluví dobře anglicky a obstojně francouzsky. Taky je pro chod úřadu nekonečně lepší nějaký ministr než žádný. Skončí dosavadní bezvládní, kdy na ministerstvo jednou týdně docházel, tedy řídil ho na pětínový úvazek, předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček. Zatřetí je třeba si připustit, že slabá figura ministra není jediným zdrojem slabosti Černínu. Ministerstvo zahraničí už nikdy nebude ten klíčový resort, jak si ho zapamatoval Karel Schwarzenberg.

Doba transakční

Někteří seniorní diplomaté v soukromých rozhovorech datují bezvládní na ministerstvu nikoli od letošního června, kdy byla ustavena Babišova vláda bez řádného ministra zahraničí, ale fakticky od jara 2014, kdy se šéfem diplomacie stal Lubomír Zaorálek. Jak je známo, Zaorálek tehdy vedl poziční války ve své straně a za podporu Mladých sociálních demokratů, které potřeboval, aby udržel funkci místopředsedy, na sjezdu v březnu 2015 zaplatil tím, že této skupině otevřel dveře do úřadu. Do diplomacie tehdy vstoupila nikoli po odborné, ale po politické lince téměř stovka mladších lidí, které lze nějak přiřadit k ČSSD. Většinou jsou v nižších pozicích, část z nich už ovšem za ty tři roky vyjela na zahraniční mise. „Taková politická invaze jako za Zaorálka, to se nedělo ani za Kavana,“ kroutí hlavou nejmenovaný veterán české diplomacie.

Půl roku Martina Stropnického od Vánoc 2017 do prázdnin 2018 lze označit za ztracený čas. Hlavním vkladem Stropnického bylo to, že na ministerských poradách obsluhovali účastníky číšníci. Bylo zřejmé, že stříhá metr, aby mohl sám vyjet na ambasádu, nakonec byl poctěn Tel Aviv.

Od červnového příchodu Miroslava Pocheho, jehož odmítl jmenovat prezident, a premiér ho tedy ani nenavrhl, se datuje přímé bezvládní. Poche dál vykonává mandát poslance Evropského parlamentu za ČSSD, na ministerstvu působí jako neplacený politický tajemník a šedá eminence. Od června je ministerstvo opět naplno v éře přízemních obchodů.

Miroslav Poche je člověk, který život pojímá jako řadu směn a služeb, které by ve své celkové bilanci měly být výhodné. Už při studiích na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze organizoval systém opisování přednášek, kdy si posléze zápisky mohli koupit studenti, kteří na hodině chyběli. Celostátními médii se mihl poprvé před osmi lety, kdy vyšlo najevo, že z nějakých důvodů maskoval svůj sponzorský dar straně tak, že ho přepsal na další členy. Samozřejmě že i nástup na ministerstvo zahraničí byl plněním. Předseda strany Jan Hamáček má v Pochem důležitého spojence, který mu letos v lednu na volebním sjezdu ČSSD zajistil podporu mocné pražské organizace a později se podílel jak na odmítnutí první nabídky účasti v Babišově vládě, tak na přijetí té druhé, o něco výhodnější.

Přestože význam ministerstva zahraničí dlouhodobě klesá, vedení úřadu se rozkošatilo. Tabulkově má mít zahraniční služba osm náměstků, což je samo o sobě absurdně vysoké číslo. Prvních dvacet let nového státu bývali náměstci maximálně čtyři, ještě Karel Schwarzenberg, který byl ministrem do roku 2013, držel náměstky pouze tři. Z osmi náměstkovských míst je dnes obsazeno šest, zbývá tedy obsadit dvě. I o takzvané odborné náměstky se ale vedou politické hry. Náměstkem pro bezpečnost by se měl stát Martin Povejšil, který se vrací z Bruselu, kde velvyslancoval u NATO a posléze u EU. Povejšil má zkušenosti a autoritu, je přirozená volba, nicméně pocheovské vedení ministerstva mu zatím nabídlo jen o patro nižší pozici ředitele odboru. Povejšila by jako náměstka akceptovalo za předpokladu, že bude považován za de facto politického náměstka ANO (ačkoli na rozdíl například od náměstka Martina Tlapy člověkem ANO ani premiéra Babiše není). Kouzlo této aritmetiky spočívá v tom, že pak by zase pocheovci mohli reklamovat nějaký další post pro stranu – pravděpodobně místo odborného náměstka pro člena ČSSD, dosud státního tajemníka pro Evropu na Úřadu vlády Aleše Chmelaře.

Výsledkem bude povážlivé rozmazání hranice mezi odbornými a politickými náměstký, kterou měl nalinkovat služební zákon přijatý minulou, sobotkovsko-babišovskou vládou.

Hlavní transakční pákou však z pohledu Pocheho skupiny v Černínu byly velvyslancecké nominace. Miroslav Poche dlouho věřil, že veto prezidenta – který ho nechtěl jmenovat oficiálně proto, že Poche v europarlamentu hlasoval tzv. prouprchlicky, ve skutečnosti spíš proto, že v prezidentské volbě Poche podporoval jeho soupeře – překoná. Takže se jeho skupina postavila proti záměru udělat novým velvyslancem v Číně viceguvernéra ČNB Vladimíra Tomšíka. Touto nominací by prezident vyhověl svému příteli, guvernérovi centrální banky Jiřímu Rusnokovi. Podobně se v létě zdrhlo jmenování Gustava Slamečky velvyslancem v Jižní Koreji. Slamečkovým životním partnerem je ředitel administrativní sekce a bezpečnosti v Kanceláři prezidenta republiky Jan Novák.

Nejpozději teď, kdy bylo oznámeno jméno Tomáš Petříček, hry na blokaci velvyslanců ztrácejí smysl. Vytvořil se předpoklad, že ta nejprimitivnější podoba transakční politiky bude opuštěna. Může se ale Petříček na Pochem emancipovat a řídit ministerstvo po svém?

Vyloučené to není. Pokud v komunálních volbách čeká v Praze sociální demokracii skutečně katastrofální, jednociferný výsledek, ze slavné Pocheho mašinerie se stane stín sebe sama. Petříček už měsíc na ministerstvu pracuje jako první náměstek, disponuje tedy nějakou vlastní mocenskou základnou. O funkci prvního náměstka se střetl s jiným exponentem ČSSD Lukášem Kauckým, který už v Černínu byl – a vyhrál Petříček. Musí tedy v sobě nosit i nějaký mocenský pud.

Tam dole u řeky

Tady ale v první řadě nejde o jména mladých sociálních demokratů, která dosud (Petříček) nebo donedávna (Poche) širší veřejnost nezná či neznala. Jde o pozvolný úpadek ministerstva zahraničí, k němuž jsou situační i objektivní důvody.

Evropská politika, která po roce 1989 tvořila převážnou část naší zahraniční politiky, se nově dělá na Úřadu vlády. To je přímý následek Lisabonské smlouvy a je ironií dějin, že zásada ever closer union, tedy nekonečné integrace, postihla z ústředních orgánů českého státu nejdřív evropeisty, kteří se právě na ministerstvu zahraničí dlouhodobě soustřeďovali. Sociálnědemokratická skupina, o níž byla řeč výše, dokonce i předchozí „schwarzenbergovce“ považuje za evropsky příliš vlažné. Ale je to vyšší, jaksi dějinný proces. V Rakousku odevzdal Sebastian Kurz ministerstvo zahraničí své nástupkyni loni v prosinci – a mezitím už stihl vyvést evropskou politiku z ministerstva zahraničí k sobě na kancléřský úřad.

V českém případě se k tomuto dějinnému vývoji přidává i tuzemské specifikum, osoba současného premiéra. Andrej Babiš má expanzivní povahu, takže si pod sebe převedl nejen evropskou politiku (když už jezdí na ty Evropské rady), ale například i všechno spojené s Visegrádskou skupinou. Ve vší nahotě se nové rozdělení sil projevilo před dvěma týdny, kdy Evropský parlament hlasoval pro disciplinární řízení s Maďarskem, a zatímco premiér podpořil Orbána, zastupující ministr zahraničí Hamáček podpořil šikanózní návrh EP. Hamáčkův postoj mohli zaregistrovat jen opravdoví fajnsmekři.

Kdyby ministerstvo v uplynulých měsících mělo řádného ministra a zaměstnanci od něho dostávali politické zadání, mohl by k Visegrádu vypracovat nějakou strategii středoevropský odbor MZV. Nic takového nevzniká. Na jiném důležitém a dlouhodobě podceňovaném poli by Černínský palác mohl hledat příští velké téma pro spolupráci s Washingtonem. Ani tady se po neuskutečněném plánu na radar v Brdech nic nového nelíhne.

Z ministerstva zahraničí se stává lehce nadbytečný prostředník, asi jako zastaralé telefonní centrály po nástupu mobilů. Velvyslanci v zahraničí zůstávají pro českou vládu důležití a profese velvyslance rozhodně ztrátou významu netrpí, ale víc než v minulosti se stává, že s nimi premiér telefonuje přímo.

Zvětšila se i skupina ambasad, kde si premiér dělá nárok určit velvyslance víceméně sám. Raným příkladem tohoto zájmu byla Budapešť. S Maďarskem Babiše nespojuje jen populární opozice vůči migrační politice Bruselu, ale například i mnohem účelovější odpor k reformě zemědělské politiky, speciálně k návrhu zastropovat dotace agrárním velkopodnikům. Dávno předtím, než Babišova vláda získala důvěru sněmovny, plánoval premiér do Budapešti poslat Tünde Barthovou, úřednici, která mu vedla kabinet na ministerstvu financí a později přímo Úřad vlády (a která prý je trnem v oku Babišově manželce Monice). Barthová však do Budapešti nechtěla a tak místo sebe doporučila ředitele tamní pobočky Czech Trade a svého známého Tibora Biala.

Bialova nominace se sice poté, co Hospodářské noviny v létě zveřejnily informaci, že Bial byl v Maďarsku členem pochybného řádu Vítěz, zdrhla. Přesto je česká ambasáda v Budapešti dosud fakticky vyňata ze standardního výběru velvyslanců.

Podobně si premiér ze systému určování velvyslanců vytáhl i české mise v Paříži, kam směřuje jeho kandidát Michel Fleischmann, a v Bratislavě. Tím se dostáváme k pojetí diplomacie jako odkládiště pro lidi, kteří Andreji Babišovi na předchozím místě překáželi nebo kteří pro něj pracovali a pracovali, až se mu stali břemenem. Takže do Bratislavy nastupuje dosluhující policejní prezident Tomáš Tuhý, jehož Babišovy Lidové noviny před dvěma lety nepravdivě skandalizovaly coby vynašeče policejních informací zločincům. Premiér Tuhému nedůvěřuje, protože ho kdysi jmenoval jeho osobní nepřítel, ministr vnitra Milan Chovanec. A na jakém postu

skončí neúspěšná pražská primátorka Prahy Adriana Krnáčová, to se zcela jistě nedozvíme před komunálními volbami, aby na hnutí ANO neupěl trafikantský odér.

URL| <https://echoprime.cz/a/Stgmr/cerninsky-palac-v-upadku>

Černínský palác v úpadku

25.9.2018 echoprime.cz str. 00 Eseje, Homepage
Daniel Kaiser

Po čtyřech měsících bezvládní se před českou diplomacií konečně otevírá vyhlídka na to, že jí bude opět velet řádný ministr. Nominace Tomáše Petříčka (36) z ČSSD působí na první pohled tragicky, jako poslední tažení strany, která už nemá kde brát. Karel Schwarzenberg mluvil o „ostudě a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva“. Myslí se tím Petříčkova do očí bijící nezkušenost. Jeho dosavadní kariéra se rozvíjela po dvou kolejích: Evropský parlament a Praha 7, kde aktuálně kandiduje na starostu. Ale i v tom Evropském parlamentu byl pouze asistentem europoslance Miroslava Pocheho. Takže šéfem Černínského paláce se stává asistent jednoho poslance relativně málo významného parlamentu, byť ve Štrasburku.

Po čtyřech měsících bezvládní se před českou diplomacií konečně otevírá vyhlídka na to, že jí bude opět velet řádný ministr. Nominace Tomáše Petříčka (36) z ČSSD působí na první pohled tragicky, jako poslední tažení strany, která už nemá kde brát. Karel Schwarzenberg mluvil o „ostudě a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva“. Myslí se tím Petříčkova do očí bijící nezkušenost. Jeho dosavadní kariéra se rozvíjela po dvou kolejích: Evropský parlament a Praha 7, kde aktuálně kandiduje na starostu. Ale i v tom Evropském parlamentu byl pouze asistentem europoslance Miroslava Pocheho. Takže šéfem Černínského paláce se stává asistent jednoho poslance relativně málo významného parlamentu, byť ve Štrasburku.

Petříčkovu nominaci ale můžeme uchopit i za mnohem pozitivnější konec. Budoucí ministr (nepředpokládá se, že by ho prezident Zeman odmítl jmenovat) mluví dobře anglicky a obstojně francouzsky. Taký je pro chod úřadu nekonečně lepší nějaký ministr než žádný. Skončí dosavadní bezvládní, kdy na ministerstvo jednou týdně docházel, tedy řídil ho na pětinový úvazek, předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček. Zatřetí je třeba si připustit, že slabá figura ministra není jediným zdrojem slabosti Černínu. Ministerstvo zahraničí už nikdy nebude ten klíčový resort, jak si ho zapamatoval Karel Schwarzenberg.

Doba transakční

Někteří seniorní diplomaté v soukromých rozhovorech datují bezvládní na ministerstvu nikoli od letošního června, kdy byla ustavena Babišova vláda bez řádného ministra zahraničí, ale fakticky od jara 2014, kdy se šéfem diplomacie stal Lubomír Zorálek. Jak je známo, Zorálek tehdy vedl poziční války ve své straně a za podporu Mladých sociálních demokratů, které potřeboval, aby udržel funkci místopředsedy, na sjezdu v březnu 2015 zaplatil tím, že této skupině otevřel dveře do úřadu. Do diplomacie tehdy vstoupila nikoli po odborné, ale po politické lince téměř stovka mladších lidí, které lze nějak přiřadit k ČSSD. Většinou jsou v nižších pozicích, část z nich už ovšem za ty tři roky vyjela na zahraniční mise. „Taková politická invaze jako za Zorálka, to se nedělo ani za Kavana,“ kroutí hlavou nejmenovaný veterán české diplomacie.

Půl roku Martina Stropnického od Vánoc 2017 do prázdnin 2018 lze označit za ztracený čas. Hlavním vkladem Stropnického bylo to, že na ministerských poradách obsluhovali účastníky číšníci. Bylo zřejmé, že stíhá metr, aby mohl sám vyjet na ambasádu, nakonec byl poctěn Tel Aviv.

Od červnového příchodu Miroslava Pocheho, jehož odmítl jmenovat prezident, a premiér ho tedy ani nenavrhl, se datuje přímé bezvládní. Poche dál vykonává mandát poslance Evropského parlamentu za ČSSD, na ministerstvu působí jako neplacený politický tajemník a šedá eminence. Od června je ministerstvo opět naplněno přízemními obchody.

Miroslav Poche je člověk, který život pojímá jako řadu směn a služeb, které by ve své celkové bilanci měly být výhodné. Už při studiích na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze organizoval systém opisování přednášek, kdy si posléze zápisky mohli koupit studenti, kteří na hodině chyběli. Celostátními médii se mihl poprvé před osmi

lety, kdy vyšlo najevo, že z nějakých důvodů maskoval svůj sponzorský dar straně tak, že ho přepsal na další členy. Samozřejmě že i nástup na ministerstvo zahraničí byl plněním. Předseda strany Jan Hamáček má v Pochem důležitého spojence, který mu letos v lednu na volebním sjezdu ČSSD zajistil podporu mocné pražské organizace a později se podílel jak na odmítnutí první nabídky účasti v Babišově vládě, tak na přijetí té druhé, o něco výhodnější.

Přestože význam ministerstva zahraničí dlouhodobě klesá, vedení úřadu se rozkošatilo. Tabulkově má mít zahraniční služba osm náměstků, což je samo o sobě absurdně vysoké číslo. Prvních dvacet let nového státu bývali náměstci maximálně čtyři, ještě Karel Schwarzenberg, který byl ministrem do roku 2013, držel náměstky pouze tři. Z osmi náměstkovských míst je dnes obsazeno šest, zbývá tedy obsadit dvě. I o takzvané odborné náměstky se ale vedou politické hry. Náměstkem pro bezpečnost by se měl stát Martin Povejšil, který se vrací z Bruselu, kde velvyslancoval u NATO a posléze u EU. Povejšil má zkušenosti a autoritu, je přirozená volba, nicméně pocheovské vedení ministerstva mu zatím nabídlo jen o patro nižší pozici ředitele odboru. Povejšila by jako náměstkyně akceptovala za předpokladu, že bude považován za de facto politického náměstka ANO (ačkoli na rozdíl například od náměstka Martina Tlapy člověkem ANO ani premiéra Babiše není). Kouzlo této aritmetiky spočívá v tom, že pak by zase pocheovci mohli reklamovat nějaký další post pro stranu – pravděpodobně místo odborného náměstka pro člena ČSSD, dosud státního tajemníka pro Evropu na Úřadu vlády Aleše Chmelaře. Výsledkem bude povážlivé rozmazání hranice mezi odbornými a politickými náměstky, kterou měl nalinkovat služební zákon přijatý minulou, sobotkovsko-babišovskou vládou.

Hlavní transakční pákou však z pohledu Pocheho skupiny v Černínu byly velvyslancecké nominace. Miroslav Poche dlouho věřil, že veto prezidenta – který ho nechtěl jmenovat oficiálně proto, že Poche v europarlamentu hlasoval tzv. prouprchlicky, ve skutečnosti spíš proto, že v prezidentské volbě Poche podporoval jeho soupeře – překoná. Takže se jeho skupina postavila proti záměru udělat novým velvyslancem v Číně viceguvernéra ČNB Vladimíra Tomšíka. Touto nominací by prezident vyhověl svému příteli, guvernérovi centrální banky Jiřímu Rusnokovi. Podobně se v létě zdrhlo jmenování Gustava Slamečky velvyslancem v Jižní Koreji. Slamečkovým životním partnerem je ředitel administrativní sekce a bezpečnosti v Kanceláři prezidenta republiky Jan Novák.

Nejpozději teď, kdy bylo oznámeno jméno Tomáš Petříček, hry na blokaci velvyslanců ztrácejí smysl. Vytvořil se předpoklad, že ta nejprimitivnější podoba transakční politiky bude opuštěna. Může se ale Petříček na Pochem emancipovat a řídit ministerstvo po svém?

Vyloučené to není. Pokud v komunálních volbách čeká v Praze sociální demokracii skutečně katastrofální, jednociferný výsledek, ze slavné Pocheho mašinerie se stane stín sebe sama. Petříček už měsíc na ministerstvu pracuje jako první náměstek, disponuje tedy nějakou vlastní mocenskou základnou. O funkci prvního náměstka se střetl s jiným exponentem ČSSD Lukášem Kauckým, který už v Černínu byl – a vyhrál Petříček. Musí tedy v sobě nosit i nějaký mocenský pud.

Tam dole u řeky

Tady ale v první řadě nejde o jména mladých sociálních demokratů, která dosud (Petříček) nebo donedávna (Poche) širší veřejnost nezná či neznala. Jde o pozvolný úpadek ministerstva zahraničí, k němuž jsou situační i objektivní důvody.

Evropská politika, která po roce 1989 tvořila převážnou část naší zahraniční politiky, se nově dělá na Úřadu vlády. To je přímý následek Lisabonské smlouvy a je ironií dějin, že zásada ever closer union, tedy nekonečné integrace, postihla z ústředních orgánů českého státu nejdřív evropeisty, kteří se právě na ministerstvu zahraničí dlouhodobě soustřeďovali. Sociálnědemokratická skupina, o níž byla řeč výše, dokonce i předchozí „schwarzenbergovce“ považuje za evropsky příliš vlažné. Ale je to vyšší, jaksi dějinný proces. V Rakousku odevzdal Sebastian Kurz ministerstvo zahraničí své nástupkyni loni v prosinci – a mezitím už stihl vyvést evropskou politiku z ministerstva zahraničí k sobě na kancléřský úřad.

V českém případě se k tomuto dějinnému vývoji přidává i tuzemské specifikum, osoba současného premiéra. Andrej Babiš má expanzivní povahu, takže si pod sebe převedl nejen evropskou politiku (když už jezdí na ty Evropské rady), ale například i všechno spojené s Visegrádskou skupinou. Ve vší nahotě se nové rozdělení sil projevilo před dvěma týdny, kdy Evropský parlament hlasoval pro disciplinární řízení s Maďarskem, a zatímco premiér podpořil Orbána, zastupující ministr zahraničí Hamáček podpořil šikanózní návrh EP. Hamáčkův postoj mohli zaregistrovat jen opravdoví fajnšmekři.

Kdyby ministerstvo v uplynulých měsících mělo řádného ministra a zaměstnanci od něho dostávali politické zadání, mohl by k Visegrádu vypracovat nějakou strategii středoevropský odbor MZV. Nic takového nevzniká. Na jiném důležitém a dlouhodobě podceňovaném poli by Černínský palác mohl hledat příští velké téma pro spolupráci s Washingtonem. Ani tady se po neuskutečněném plánu na radar v Brdech nic nového nelíhne.

Z ministerstva zahraničí se stává lehce nadbytečný prostředník, asi jako zastaralé telefonní centrály po nástupu mobilů. Velvyslanci v zahraničí zůstávají pro českou vládu důležití a profese velvyslance rozhodně ztrátou významu netrpí, ale víc než v minulosti se stává, že s nimi premiér telefonuje přímo.

Zvětšila se i skupina ambasad, kde si premiér dělá nárok určit velvyslance víceméně sám. Raným příkladem tohoto zájmu byla Budapešť. S Maďarskem Babiše nespojuje jen populární opozice vůči migrační politice Bruselu, ale například i mnohem účelovější odpor k reformě zemědělské politiky, speciálně k návrhu zastropovat dotace agrárním velkopodnikům. Dávno předtím, než Babišova vláda získala důvěru sněmovny, plánoval premiér do Budapešti poslat Tünde Barthovou, úřednici, která mu vedla kabinet na ministerstvu financí a později přímo Úřad vlády (a která prý je trnem v oku Babišově manželce Monice). Barthová však do Budapešti nechtěla a tak místo sebe doporučila ředitele tamní pobočky Czech Trade a svého známého Tibora Biala.

Bialova nominace se sice poté, co Hospodářské noviny v létě zveřejnily informaci, že Bial byl v Maďarsku členem pochybného řádu Vítěz, zadrhla. Přesto je česká ambasáda v Budapešti dosud fakticky vyňata ze standardního výběru velvyslanců.

Podobně si premiér ze systému určování velvyslanců vytáhl i české mise v Paříži, kam směřuje jeho kandidát Michel Fleischmann, a v Bratislavě. Tím se dostáváme k pojetí diplomacie jako odkladiště pro lidi, kteří Andreji Babišovi na předchozím místě překáželi nebo kteří pro něj pracovali a pracovali, až se mu stali břemenem. Takže do Bratislavy nastupuje dosluhující policejní prezident Tomáš Tuhý, jehož Babišovy Lidové noviny před dvěma lety nepravdivě skandalizovaly coby vynašeče policejních informací zločincům. Premiér Tuhému nedůvěřuje, protože ho kdysi jmenoval jeho osobní nepřítel, ministr vnitra Milan Chovanec. A na jakém postu skončí neúspěšná pražská primátorka Prahy Adriana Krnáčová, to se zcela jistě nedozvíme před komunálními volbami, aby na hnutí ANO neulpěl trafikantský odér.

URL| <http://echoprime.cz/a/Stgmr>

Ostrá slova na půdě OSN

25.9.2018 ČT 24 str. 07 22:00 Události, komentáře

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Tvrdá kritika Íránu z úst Donalda Trumpa. Americký prezident na půdě OSN znovu obvinil Teherán z podpory terorismu. Další sankce prý Spojené státy chystají v řádu dnů. Trump hájil taky rok starý odchod od dohody o íránském jádru. Svět podle šéfa Bílého domu musí respektovat zájmy Ameriky, a to v politice i byznysu.

Donald TRUMP, americký prezident

Moje vláda toho dokázala víc než jakákoliv jiná v dějinách naší země. Amerika je..., to je pravda..., takovou reakci jsem nečekal, ale v pořádku. Jakékoliv řešení humanitární krize v Sýrii musí zahrnovat rovněž strategii, jak se vypořádat s brutálním režimem, který je poháněn a financován zkorumpovanou diktaturou v Íránu. Nemůžeme dopustit, aby hlavní světový sponzor terorismu vlastnil nejnebezpečnější zbraně planety.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A přímo v New Yorku je náš zpravodaj David Miřejovský. Davide, ostrá slova si vyslechly desítky světových lídrů. Co právě po nich Trump v otázce Íránu žádá?

David MÍŘEJOVSKÝ, redaktor

Plné znění zpráv

Trump žádá, aby zcela izolovali Írán ekonomicky, aby s ním přestali obchodovat, aby přestali nakupovat jeho ropu. Cílem je zlomit teheránskému režimu vaz právě přes finance tak, aby už íránský režim nemohl financovat zahraniční ozbrojence, aby nemohl pomáhat například syrskému režimu prezidenta Bašára Asada a na domácím poli, aby už nemohl vyvíjet a vyrábět zbraně hromadného ničení. Tady je ale důležité připomenout, že Donald Trump vždy, když mluví o Íránu, tak zcela jasně rozděluje mezi vládnoucím íránským režimem a Íránem jako zemí obyčejných lidí. On už mnohokrát řekl, že se nechystá žádná zahraniční intervence, která by měla ten režim, kvůli které by ten režim měl padnout, ale že změna má přijít zezdola, právě z íránské společnosti.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ono se koneckonců čekalo i na to, že Trump zmíní Severní Koreu nebo obchodní spory. Co dalšího tedy zaznělo?

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Ano, o obchodu a financích hospodářství mluvil Donald Trump opravdu velmi dlouhou dobu. To využil také ke kritice Číny, která podle něj podvádí na mezinárodním trhu, že řekl, že Peking vlastně nedovoleně podporuje své podniky, podnikatele, kteří potom dumpingovými cenami ty trhy ovládají a že to musí přestat, že je právě čas na velmi razantní změny ve Světové obchodní organizaci. No, a potom také chválil, a chválil tedy, jak už jsme slyšeli, sebe, svoji vládu, ale, což se tak úplně nečekalo, pochválil i severokorejského lídra Kim Čong-una. On, když před rokem vystoupil tady v OSN vůbec poprvé, tak mluvil o Kim Čong-unovi jako o raketákovvi, který se má bát americké reakce a teď ho naopak dával za vzor všem ostatním světovým lídrům, jak daleko se dá během velmi krátké doby dojít v mírových rozhovorech, pokud je k tomu vůle. Zároveň ale nezapomněl zdůraznit, že sankce proti Severní Koreji zůstávají dál v platnosti a zůstanou až do té doby, než KLDK jasně neprokáže, že se vzdala svého jaderného programu.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pojďme ještě k jedné otázce. První den rozpravy nepatřil jen Donaldu Trumpovi, našel se mezi řečníky někdo, kdo mu oponoval?

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Ano, našel. A našlo se jich dokonce i víc. Samozřejmě tím prvním, který ho velmi ostře zkritizoval, a to se také čekalo, byl íránský prezident Rúhání, který dokonce řekl, že sankce proti jeho zemi jsou vlastně formou mezinárodního finančního terorismu a také řekl, že pokud se Spojeným státům nelíbí ta původně dojednaná íránská dohoda, takže se nic neděje, že podle něj ji Donald Trump vypověděl jen kvůli tomu, že ji dojednala předchozí americká administrativa a nabídl tedy nová jednání. Zároveň ale prohlásil, že Írán se nenechá dotlačit za jednací stůl nějakými výhrůzkami. Ohledně sankcí a finančního nátlaku, to je další věc, kterou kritizoval například i turecký prezident Erdogan, který tady také vystoupil s poměrně kritickým projevem, vymezil se vůči Donaldu Trumpovi a vzbudil tady dohady, zda tedy Turecko neodchází z toho, řekněme, tábora vedeného Spojenými státy spíše blíže k Rusku a současnému ruskému vedení. A dalším, kdo Donalda Trumpa kritizoval a vymezil se vůči němu jak kvůli sankcím, kvůli obchodnímu protekcionismu a také kvůli, řekněme, životnímu prostředí a odstoupení od pařížské dohody od klimatu, byl francouzský prezident Emmanuel Macron, který dokonce prohlásil, že státy světa by neměly uzavírat nové obchodní smlouvy s těmi zeměmi, a tím zcela jasně narážel na Spojené státy, které odstoupily právě od dohody o klimatu.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Zpravodaj ČT David Miřejovský. Děkuju ti.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

A další host Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity. Dobrý večer i vám.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Pojďme tedy zkusit najít ještě nějaká další témata, o kterých Daniela s Davidem nemluvili, především současné vztahy s mezi Evropskou unií a Spojenými státy. Jak byste je popsal ve světle i toho, co říkal Donald Trump a jak byste třeba popsal reakci nebo možnou reakci na ně ze strany Ruska?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Jsou samozřejmě komplikované, protože Donald Trump hodně mluví a bohužel každou chvíli mluví jinak, a to se netýká jenom Evropské unie, to se vlastně týká všech významných aktérů, pokud jde o...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Malý raketák a dnes vlastně téměř mírotvůrce.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Přesně tak, takže tam jaksi jsou obrovské rozpory a v zásadě samozřejmě, že on velice často hovoří o zájmech Spojených států, ale aspoň na mě to nejvíc nebo jako nejčastěji působí spíš tak, že on se snaží vlastně dělat jaksi self promotion, v čemž je bezesporu úspěšný. Pokud jde o Evropu, tak tam explicitně zaznělo jedno téma, to je německá energetická závislost na Rusku, to se týká tedy...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Nord Stream 2, on ho hodně kritizoval, chtělo by se říct, co mu je do toho.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Je mu do toho něco v tom slova smyslu, že on to vždycky nějakým způsobem naváže na bezpečnost a tady prostě Evropa má, a to není novinka, prostě ten jaksi dluh vůči ne této administrativě, ale vlastně vůči tomu, jakým způsobem sami Evropané staráme, respektive nedostatečným způsobem staráme o svoji bezpečnost. A co všechno jsme nechali na Američanech, kteří zase ale na druhou stranu vlastně Evropu, do značné míry byli spokojeni s tím, že Evropa je v téhle té pozici, protože o to oni jsou silnější.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

A myslíte, že mu opravdu jde o tu bezpečnost vámi zmiňovanou, já připomínám, že Rusko tvrdí, že pan Trump se pokouší přinutit Evropany k nákupu amerického zkapalněného zemního plynu a že možná to může být důvodem té jeho kritiky těch vazeb mezi Německem a Ruskem energetických třeba?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Já bych rád znal odpověď na tuhle tu otázku, ale bohužel nevidím Trumpovi do hlavy. Samozřejmě, že i tohle to je možné, on se ostatně nějak netají tím, že je takovým velkým "globálním" lobbistou za zájmy jaksi amerických korporací, včetně těch plynárenských pochopitelně.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Když mluvíme tedy o Rusku a o Evropské unii, není alibistické mluvit o pokračujících sankcích proti Rusku kvůli Krymu a pak s ním stavět plynovody po dně moří?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Je to obrovský problém v té rovině, řekněme, politické a v té rovině, řekněme, normativní. Na druhou stranu čistě technicky vzato tohle to je mimo režim těch sankcí, to znamená, je to taková ta z mého pohledu nešťastná, leč se zaťatými zuby, řekněme, obhajitelná pozice.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

A když mluvíme o Rusku, jak je teď podle vás sebevědomé, jak je sebevědomý i sám Vladimir Putin, připomeňme, že po volbách gubernátorů, z jejichž výsledku asi neměl Kreml úplně velkou radost, by člověk očekával možná malinko menší sebevědomí, malinko větší naštvanost.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Já si myslím, že teprve musíme počkat, co všechno se v Rusku bude dít, protože vlastně oni tím, co se stalo ve Vladivostoku, tak vlastně navařili tak jaksi tak velké množství "kaše," že ani oni to nedokázali zakamuflovat, možná proto ty volby teďka dopadly tak, jak dopadly, každopádně ruské sdělovací prostředky s v kontextu toho, o čem si tady povídáme, všimly toho, že Rusko v tentokrát vlastně v Trumpově řeči příliš zmíněno nebylo, několikrát tam bylo zmíněno nepřímo a přímo tam bylo zmíněno vlastně jednou jedinkrát už v té v souvislosti s tím spojovaným Nord Streamem.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Zůstaňme ještě tedy u Ruska, protože třeba kaše, kterou si možná teď ruské vedení vaří, v té duchodové reformě je něco, co by mohlo zvednout nějakou větší vlnu odporu nebo je to, nebo je to třeba jenom zbožné přání ruské opozice?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Může to zvednout jaksi vlnu odporu, protože...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Řekl bych, že zatím, alespoň tématicky, je to nevídané. Za dobu, kdy Putin vládne v Rusku, si nepamatuju, že by, že by někdo takhle dlouhodobě organizovaně k nějakému tématu takhle razantně vystupoval.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

No, ono jde spíš o to, ty, ty, v letech 2011/12 ty demonstrace na Bolotném náměstí byly vlastně ještě, ještě větší, ale tady jde spíš o to, že Kreml zatím vlastně nemá žádný důvod, aby tyhle ty jaksi vystoupení krotil tím způsobem, na který si zvykli, protože se toho vlastně zúčastňuje i ta ochočená opozice, to znamená, jak Žirinovského LDPR, tak zejména ruští, ruští komunisté. Nicméně já si, samozřejmě nemám žádnou křišťálovou kouli, ale myslím si, že to nebude dlouho trvat a uvidíme, že se Kreml pokusí nějakým způsobem tuhle tu věc dostat pod kontrolu.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Autokrati zpravidla v dobách klesající popularity vypouští třeba nějaký balonek, který má odvézt pozornost někam úplně jinam, tak by mě zajímalo, jestli třeba Vladimir Putin něco takového by možná mohl chystat.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

No, on ten balonek vypouštěl posledních několik let velice úspěšně, a to byly jeho takzvané úspěchy na mezinárodní scéně, kde prý Rusko takzvaně stalo z kolen, celý svět si vlastně znovu uvědomil, jak je Rusko mocné, nikdo si nemůže dovolit ignorovat ruskou pozici v Sýrii a leckde jinde. To je to, čím bylo vlastně veřejné mínění, znova zdůrazňuji, velice úspěšně v ruském případě v posledních 2-3 letech intenzivně krmeno a teď to vypadá, že se tahle ta věc vyčerpala. Uvidíme, jestli se vyčerpala absolutně, nebo jestli Kreml přijde s nějakou náhražkou, anebo jestli se jim podaří přifouknout tu agendu.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Na úplný závěr vraťme se zase zpátky k Donaldu Trumpovi a Vladimíru Putinovi. Vy jste sám říkal, že v tom Trumpově projevu vlastně Rusko téměř kromě toho Nord Streamu nefigurovalo, je to teď zase nějaká fáze vztahů mezi těmito dvěma státy, potažmo těmito dvěma politiky, protože ty vztahy jsou také dosti nevyzpytatelné, koneckonců vy jste mluvil o tom, že u pana Trumpa se člověk naděje leccího, čeho by se nadál třeba ještě včera.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Nemám tušení, je to možné. Mluví se o tom, že by se měli sejít, ale zatím nepadlo jediné konkrétní místo, ani datum, takže uvidíme.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Děkuju, že jste přišel, na shledanou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Já děkuji za pozvání, hezký večer.

Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové

24.9.2018 ihned.cz str. 00

Kateřina Frouzová

Andrej Babiš přinesl do politiky nové heslo: Řídit stát jako firmu. V minulých komunálních volbách jeho kandidáti z různých oborů podnikání nebo

zkušením manažeři slibovali, že povedou města jako profesionálové. Ne všude se to ale hnutí ANO v uplynulých čtyřech letech povedlo. Politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner proto upozorňuje, že voliči mohou být zklamaní - v některých městech se podobně jako v Praze koalice premiérova hnutí rozpadly.

Fenomén se však udržel a někteří podnikatelé v regionech jsou pro voliče atraktivními kandidáty. Pravicové a středové politické strany to vědí a ke svému volebnímu prospěchu využívají představy, že "kdo dokázal vybudovat dobrou firmu, postaví na nohy i město".

Strany prezentují podnikatele jako schopné manažery, kteří si s radnicí poradí, byrokracii zlikvidují, peníze ušetří a silnice i byty postaví. Sehnat takové lidi, ochotné zapojit se do politiky, ale není pro žádnou z partají jednoduché. Kandidát totiž volí mezi firmou a nejistou prací na radnici, z níž ho zastupitelé mohou ze dne na den "vyhodit". V komunální politice zkrátka neexistuje žádná dvouměsíční výpovědní lhůta, stejně jako starostové nedostávají "zlaté padáky" běžné u vysoce postavených manažerů. Výměnou za toto riziko však kandidáti získávají moc a vliv.

Kolik podnikatelů skutečně kandiduje a jak jsou úspěšní, říci nelze. Pod slovem podnikatel se totiž schovává poměrně různorodé spektrum uchazečů.

Pro ANO je nyní výjimečně důležitá Praha - nejen proto, že její rozpočet je skoro 70 miliard, což je více, než kolik má třeba ministerstvo obrany. Metropole je pro politický volební souboj klíčová i kvůli tomu, že vítězství v hlavním městě je symbolem úspěchu, kterým se po otevření uren šéfové stran ve světle televizních kamer rádi chlubí. I předseda vlády Andrej Babiš si po komplikovaném vyjednávání koalice, kritizované kvůli podpoře komunistů, přeje výsledek, který by mohl předhazovat svým kritikům.

URL| <https://modernirizeni.ihned.cz/c1-66252290-ridit-obec-jako-firmu-strany-se-pred-volbami-snazi-dostat-na-kandidatky-uspesne-byznysmeny-sazka-na-jistotu-to-neni-varuji-politologove>

Ženy do politiky patří

24.9.2018 jihlavske-listy.cz str. 00
Eva Nováková Pondělí

Eva Nováková

Eva Nováková je rodačka z Kladna, která se přes Londýn, Jeruzalém a Prahu dostala až do Jihlavy, z korporace do sociálních služeb. Vystudovala obor sociologie a sociální politika (Bc.) na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracuje jako vedoucí terénní sociální služby, kde má na starost dva projekty a tým deseti kolegů a kolegyně. Je členkou Pirátské strany. "Jihlava mi dala zcela novou zkušenost a ukázala mi, že člověku může záležet na rozvoji města, ve kterém se nenarodil. Zdejší komunita mě přijala, dala mi možnost se zapojit do různých aktivit, ať už kulturních nebo sociálních, a já bych jí to ráda vrátila prací v zastupitelstvu." Eva Nováková / Pondělí, 24. 9. 2018 v 9:44

Toto tvrzení stále ještě není samozřejmostí. Dokládají to i údaje zveřejněné Českým statistickým úřadem o podílu žen na kandidátkách stran usilujících o místa v obecních zastupitelstvech. Žen je na nich zhruba třetina. Lehce pod průměrem se se svými 30 procenty pohybuje i Jihlava.

Jsou tato čísla důvodem k radosti a oslavě nebo naopak smutku či rozhořčení? A co vlastně znamenají? Při bližším pohledu zjistíme, že většina žen do voleb vstupuje z nevolitelných pozic. Na kandidátních listinách některých stran na prvních pěti místech dokonce nejsou ženy zastoupeny vůbec. V realitě je situace tedy ještě horší, než naznačují statistiky.

Mohou si za to samy, když se o politiku nezajímají, znějí některé argumenty. Kdyby byly schopné, prosadit by se dokázaly, dodávají další. Má letmá zkušenost v politice mě ale vede k jiným závěrům. Prosadit se v pánském klubu vyžaduje opravdu silnou osobnost a vytrvalost. Opravdu je to ale něco, na čem bychom chtěli trvat? Nemohla by být politika spíše o spolupráci a vzájemné podpoře, která by vedla k vyššímu zapojování různých podreprezentovaných skupin, nejen žen?

Takové prostředí jsem po několika spíše nepříjemných zkušenostech našla. Důležité pro mě bylo, že jsem se ani na chvíli necítila tak, že bych jako žena nejprve musela projevít své schopnosti, a až potom začala být vnímána ostatními jako plnohodnotná členka skupiny. Od začátku byla atmosféra nastavena tak, že u každého člena bylo ceněno jeho profesní zázemí, případně jeho zkušenost a možný přínos celku. Všichni dostali čas, aby se s fungováním skupiny dostatečně seznámili a našli si pro své aktivní zapojení oblast, která jim vyhovuje, a ve které se cítí být silní a dobří. Pokud někdo něco neumí, je naprosto v pořádku říct si o pomoc, stejně tak samozřejmě je pomoc nabízet.

Věřím, že takto nastavené prostředí může pozitivně ovlivňovat i situaci za hranicemi vlastní strany. Těším se, že přínos žen ke kultivaci politické kultury bude patrný již letos na podzim

Tento článek byl publikován dne 24. 9. 2018 (Pondělí) v 9:44 v rubrice Politika. Komentáře můžete sledovat přes RSS 2.0 kanál. Můžete zanechat komentář nebo trackback z vašeho webu.

URL| <http://www.jihlavske-listy.cz/blog/2018/09/24/zeny-do-politiky-patri/>

Jak fungují MAS v zahraničí?

24.9.2018 Obec & finance str. 50 MAS v zahraničí
Vít Skála

Na stránkách časopisu OBEC & finance se pravidelně dozvídáte o místních akčních skupinách v České republice. V tomto článku představím příklady fungování MAS v zahraničí.

Na úvod pár čísel. V rámci minulého programového období (2007–2013) bylo v EU 2 416 MAS, které všechny celkem čerpaly 8,9 mld. € z rozpočtu EU. Tyto MAS pokrývají 95 % území EU, na kterém žije 28 % obyvatel EU, což je 143 miliónů osob. Počty místních akčních skupin v jednotlivých zemích Evropské unie jsou patrné z uvedeného grafu.

Podíváme se na čtyři zahraniční MAS ze čtyř zemí - z Rakouska, Irska, Francie a Itálie. Byť konkrétní data jsou starší, principy zůstávají, a stále nás tak může tato zkušenost inspirovat. Data a další poznatky z jednotlivých MAS vychází z mé osobní komunikace s představiteli těchto MAS, kterou jsem s nimi vedl v roce 2008.

Rakousko

Zkušenost MAS LAG Leader + Kamptal ukazuje, že aktivní činnost leží na bedrech pouze několika jedinců. MAS zahrnuje celkem 23 obcí, kde žije cca 50 tis. obyvatel. Z 12 členů MAS jsou pouze čtyři aktivní a mají pro rozvoj MAS zásadní roli. Tato MAS zaměstnává pouze jednoho člověka na plný úvazek. Podstatná část práce je činěna na dobrovolnické bázi.

Přítom tato organizace přispěla k vytvoření 7 nových pracovních míst v regionu s nezaměstnaností cca 6 %. Celkem bylo touto MAS podpořeno 25 projektů celkovou částkou 2 mil. €, tedy v přepočtu necelých 50 mil. Kč.

Jeden z úspěšných podpořených projektů byl zaměřený na marketingové propojení zahrad a vytvoření regionu zahrad jako turistického lákadla. I zde se však potýkají s nezájmem a např. projekt ryby a víno nebyl úspěšný, protože se do něj odmítli důležití aktéři zapojit.

Další charakteristiky této místní akční skupiny jsou zřejmé z uvedené tabulky.

V mnoha parametrech se tak jedná o MAS a zkušenost velmi podobnou s praxí v ČR. Možná to je dáno i relativně blízkou historickou a kulturní tradicí ČR a Rakouska.

Irsko

Irsko se od prostředí v České republice naopak v mnohém liší. Jak po geomorfologické, tak i po demografické a historicko-kulturní stránce. Oblast Kildare, kde působí MAS Kildare European Leader Teoranta, patří k těm rozvinutějším s relativně nízkou nezaměstnaností. Toto území je též specifické rychlým absorbováním rozvojových aktivit. Kromě činnosti MAS je v tomto regionu silně zastoupena i aktivní politická elita a působí zde také silné podnikatelské osobnosti. Podrobná charakteristika MAS je opět uvedena v tabulce.

Jedná se tak o relativně větší MAS. Tomu odpovídá i počet zaměstnanců a úctyhodný je počet vytvořených pracovních míst, který přesahuje tři sta. A to při celkové nezaměstnanosti pouze 4 %.

Podíl aktivních aktérů je mnohem větší než v Rakousku. Většina členů se aktivně do činnosti MAS zapojuje. Zaměření podpořených projektů bylo především v oblasti vzdělávání, výměny zkušenosti a podpory mladých lidí.

Problémy MAS zaznamenává spíše v technické rovině. V neustálém ladění procesů a komunikaci se zapojenými aktéry.

Francie

Z Francie jsem vybral pro srovnání MAS z oblasti přírodního parku Brenne, která se aktivně zaměřuje na přilákání mladých lidí na venkov, zejména vytvářením nových podnikatelských a pracovních příležitostí pro mladé. Snaží se aktivně zvrátit negativní demografickou strukturu venkova. Základní charakteristika MAS je také uvedena v tabulce. MAS operuje na území s velmi nízkou hustotou obyvatel. Má poměrně velký počet členů a podíl aktivních je podobně jako v Irsku nadpoloviční. MAS čerpala velmi nízké dotace (pouze 92 tis. €) a přesto se podařilo realizovat 50 projektů, díky nimž bylo vytvořeno téměř 40 nových pracovních míst převážně pro mladé lidi. Vzniklo přes 20 nových firem. Je vidět, že ne vždy je podpora regionu závislá na penězích. Aktivní přístup místních aktérů může nahradit milióny korun.

V této MAS potvrzují důležitost využívání principu subsidiarity. Na tom je založena metoda LEADER1. Projekt MAS Parc Naturel Regional de la Brenne by nebylo možné při centrálním plánování či plošném nařízení obdobných projektů z úrovně národního ministerstva realizovat. Myšlenka soutěže podnikatelských projektů a studentských námětů vzešla od místních představitelů, kteří též museli vyvinout značné úsilí, aby tento projekt prosadili v rámci programu Leader + a aby pro něj též získali podporu dostatečného počtu místních firem. Jako sponzory, poradce a konzultanty. Díky osobnímu nasazení několika místních aktérů se projekt podařilo úspěšně zrealizovat a výsledky jsou jasně měřitelné. Objem peněz, který byl projektu poskytnut z programu Leader +, byl nezbytný pro realizaci projektu; i s větší sumou peněz, ale bez zapojení a nasazení místních aktérů, by však projekt úspěšný nebyl.

1 V tomto programovém období se místo LEADER používá pojem CLLD. Itálie

Z Itálie jsem zvolil MAS z jihu Itálie, a to přímo ze Sicílie. Tento region trpí velkou nezaměstnaností (16 % v roce 2006) a disponuje specifickým kulturním pozadím. Nejedná se o nijak velkou MAS, přesto má čtyři zaměstnance na plný úvazek. A i zde se na životě MAS aktivně podílí pouze několik aktivních jedinců.

75 podpořených projektů, 500 nově vytvořených míst a cca 5,5 mil. € investovaných prostředků osvětluje počet zapojených zaměstnanců. Zajímavá je negativní zkušenost s působením místních orgánů. Ty život MAS nijak

neusnadňují, přestože MAS jednoznačně přináší celému regionu užitek. Díky MAS byl do chudého regionu doveden vysokorychlostní internet a další aktivity, který celkově život místních obyvatel oživil. Žel, i v některých regionech v ČR se stále objevují starostové a zastupitelé, kteří nevidí v činnosti MAS nějaký zásadní přínos pro území obce. A to přes objem prostředků, které tyto organizace do regionu evidentně přivedly. Podrobnější informace o MAS jsou také uvedeny v tabulce.

Závěr

Co si můžeme z této sondy do zahraničí odnést? Problémy, které prožívají české MAS, nejsou tak ojedinělé. Přestože historie MAS je v České republice oproti výše uvedeným zemím podstatně kratší, v současné době jsme prakticky na stejné úrovni, co se týká zkušeností, personálního vybavení a míry zapojení do evropských programů.

Neměli bychom ovšem zapomínat, že hlavní přínos MAS je v mobilizaci místního sociálního kapitálu. Sebevětší finanční prostředky, které nebudou spojeny s posilováním místních aktérů, trvalou změnu v regionu nepřinesou. Pokud bude současných „tučných“ let využito k propojování spolupráce místních aktérů, budou podporovány projekty využívající místní partnerství a nové podnikatelské příležitosti, můžeme očekávat trvalý rozvoj regionů. A to i když někdy evropské finanční zdroje „vyschnou“. Aktivizovaný sociální kapitál je podivuhodnou ekonomickou silou. Ale o tom třeba zas někdy přišť... PhDr. Ing. Vít Skála, Ph. D.

vystudoval mj. **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika, kde získal dva doktoráty v oblasti regionálního rozvoje. Podílel se na rozvoji MAS v ČR, tvorbě strategií LEADER několika MAS. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

V článku bylo čerpáno z těchto pramenů: • LEADER 2007-2013 implementation update. Leader/CLLD subgroup meeting. Brussels. 21. 4. 2015.

• SKÁLA, Vít. Mohou místní akční skupiny v ČR plnit roli strategického partnera menších obcí pro uplatňování prvků strategického vládnutí na venkově? Praha: Univerzita Karlova v Praze, **Fakulta sociálních věd**, Institut sociologických studií, katedra Veřejné a sociální politiky, 2009. s. 193. Vedoucí diplomové práce prof. PhDr. Martin Potůček, CSc.

Tabulka: Základní údaje o vybraných zahraničních MAS

Název MAS LAG LEADER + KAMPTAL KILDARE EUROPEAN LEADER TEORANTA PARC NATUREL RÉGIONAL DE LA BRENNE PLATANI QUISQUINA

Země Rakousko Irsko Francie Itálie

Velikost území MAS 979 km² 17 000 km² 1 660 km² 522 km²

Počet obyvatel na území MAS 50 259 164 000 31 075 35 000

Hustota obyvatel 51 obyv./km² 97 obyv./km² 19 obyv./km² 67 obyv./km²

Počet obcí na území MAS 23 8 měst + 38 vesnic 47 7

Nezaměstnanost v r.2000 5,4 % 4 % - 18 %

Nezaměstnanost v r.2006 6,25 % - 6,7 % 16 %

Počet členů MAS 12 21 42 (11 veřejných, 31 soukromých) 9

Počet aktivních členů 4 15 30 2

Počet zaměstnanců 1 6 - 4

Objem peněz z EU 2 000 000 € 3 887 400 € 92 181 € 5 454 000 €

Objem peněz z jiných zdrojů - 1 227 600 € NRDP - 0

Počet podpořených projektů 25 32 - 75

Počet podpořených organizací 25 30 30 70

Počet vytvořených pracovních míst 7 343 (v období 1995-2000) 38 500

Foto autor| Zdroj: LEADER 2007-2013

Foto popis| Graf: Počet MAS v jednotlivých státech EU.

Zkrácený týden. Dvě „top“ události. „Hike“ od ČNB i Fedu?

24.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, ČNB, Fed

Poslední zářijový týden nabídne hned dvě zasedání centrálních bankéřů, a bude to netradičně ve stejný den. O sazbách bude ve středu rozhodovat Česká národní banka a o pár hodin později se dozvíme rozhodnutí Fedu.

Zasedání bankovní rady ČNB se zúčastní kompletní sestava sedmi bankéřů. „Na trhu již několik týdnů převládá názor, že bankovní rada zvýší základní úrokovou sazbu o dalších 25 bazických bodů. Dojde tak k již třetímu zvýšení za sebou. Ve hře zůstává i čtvrté zvýšení v listopadu. Jednoznačné hlasování ve prospěch zvýšení sazeb je dáno především napjatým stavem trhu práce, který zvyšuje mzdové rozdělení a vytváří proinflační ekonomické prostředí. Inflaci do konce roku očekáváme nad cílem a významný je i růst cen výrobců,“ uvedl ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés.

Bankovní rada ČNB na počátku srpna jednomyslně zvýšila limitní úrokovou sazbu pro dvoutýdenní repo operace o 25 bazických bodů na 1,25 procenta a současně zvýšila lombardní sazbu o 25 bazických bodů na 2,25 procenta a diskontní sazbu o 20 bazických bodů na 0,25 procenta.

Z domácích dat dnes statistici zveřejní konjunkturální průzkum za září. V srpnu důvěra podnikatelů v ekonomiku mírně vzrostla, důvěra spotřebitelů se naopak snížila. Celková důvěra v ekonomiku se meziměsíčně mírně zvýšila.

Koruna se dnes ráno obchoduje na 25,60 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl ale držet v rozmezí 25,53 až 25,63 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,64 až 21,86 USDCZK.*

Také v případě Fedu se očekává, že sazby půjdou nahoru. Aktuální odhady trhu pracují se zvýšením amerických úrokových sazeb o 25 bazických bodů. Pro rok 2019 pak trh odhaduje nárůst sazeb o 46 bodů. To by odpovídalo dvěma kolům navýšování. Trh bude ve středu vyčkávat na případnou změnu komunikace ze strany Powella a spol.

Na devizových trzích je opět cítit napětí, ode dneška vstupují v platnost nová cla. List The Wall Street Journal v sobotu napsal, že Čína zrušila obchodní rozhovory se Spojenými státy, které se měly uskutečnit během příštích dnů. Šance na řešení sporu nebo jeho zmírnění tak klesají.

Zahraniční makroekonomický kalendář je první den v týdnu chudší. V Německu bude zveřejněn index podnikatelského klimatu Ifo a ve Spojených státech index aktivity chicagského Fedu.

Dolar se aktuálně vůči euru obchoduje na 1,1728 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 94,35 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1702 do 1,1825 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sabts/zkraceny-tyden-dve-top-udalosti-hike-od-cnb-i-fedu>

Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové

24.9.2018 ihned.cz str. 00

Andrej Babiš přinesl do politiky nové heslo: Řídit stát jako firmu. V minulých komunálních volbách jeho kandidáti z různých oborů podnikání nebo zkušení manažeři slibovali, že povedou města jako profesionálové. Ne všude se to ale hnutí ANO v uplynulých čtyřech letech povedlo. Politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner

proto upozorňuje, že voliči mohou být zklamaní - v některých městech se podobně jako v Praze koalice premiérova hnutí rozpadly.

Fenomén se však udržel a někteří podnikatelé v regionech jsou pro voliče atraktivními kandidáty. Pravicové a středové politické strany to vědí a ke svému volebnímu prospěchu využívají představy, že "kdo dokázal vybudovat dobrou firmu, postaví na nohy i město".

Strany prezentují podnikatele jako schopné manažery, kteří si s radnicí poradí, byrokracii zlikvidují, peníze ušetří a silnice i byty postaví. Sehnat takové lidi, ochotné zapojit se do politiky, ale není pro žádnou z partají jednoduché. Kandidát totiž volí mezi firmou a nejistou prací na radnici, z níž ho zastupitelé mohou ze dne na den "vyhodit". V komunální politice zkrátka neexistuje žádná dvouměsíční výpovědní lhůta, stejně jako starostové nedostávají "zlaté padáky" běžné u vysoce postavených manažerů. Výměnou za toto riziko však kandidáti získávají moc a vliv.

Bohatí s handicapem Kolik podnikatelů skutečně kandiduje a jak jsou úspěšní, říci nelze. Pod slovem podnikatel se totiž schovává poměrně různorodé spektrum uchazečů.

Pro ANO je nyní výjimečně důležitá Praha - nejen proto, že její rozpočet je skoro 70 miliard, což je více, než kolik má třeba ministerstvo obrany. Metropole je pro politický volební souboj klíčová i kvůli tomu, že vítězství v hlavním městě je symbolem úspěchu, kterým se po otevření uren šéfové stran ve světle televizních kamer rádi chlubí. I předseda vlády Andrej Babiš si po komplikovaném vyjednávání koalice, kritizované kvůli podpoře komunistů, přeje výsledek, který by mohl předhazovat svým kritikům.

Současnou primátorku Adrianu Krnáčovou proto Babiš v čele kandidátky nechtěl. Místo ní má "Prahu fakt nakopnout", jak stojí na billboardech hnutí, finančník Petr Stuchlík. "Pan premiér mě jednoho dne pozval na večeři, což se neodmítá. Nabídku mi dal on," vysvětloval pražský lídr ANO, proč se rozhodl kandidovat na primátora hlavního města.

A zatímco předseda vlády sází na podnikatele, Stuchlík vsadil do voleb svou budoucí kariéru. V průběhu července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytovala krátkodobé úvěry s vyššími úroky. A na začátku září vyjednával i o prodeji své poradenské firmy Fincentrum, jejíž odhadovaná cena se pohybuje ve stovkách milionů korun.

Pro ANO je významný podnikatel, jako je Stuchlík, důležitý kvůli propagaci. Již před loňskými poslaneckými volbami se hnutí snažilo ke kandidatuře přesvědčit několik klíčových českých byznysmenů. Na celostátní úrovni jim však plány mařil zákon o střetu zájmů, kvůli kterému musel Babiš přesunout své podniky a především společnost Agrofert do dvou svěřenských fondů.

Nevalně tehdy dopadli i Starostové a nezávislí. S velkou pompou loni v létě oznámili spolupráci a kandidaturu miliardáře a spolumajitele Jablotronu Dalibora Dědka. Za pár dní se ale kvůli neshodám rozešli.

Dobře naopak pro starosty dopadlo nynější angažmá některých uchazečů o křeslo v Senátu. V Teplicích za TOP 09 s podporou STAN kandiduje Pavel Šedlbauer, který byl roky viceprezidentem belgicko-japonské sklářské firmy AGC. Po dvanácti letech se vrátil do vlasti a naštal se. "Viděl jsem ten hrůzný vývoj, počínaje prezidentem a pokračuje současným premiérem. Směřujeme k autoritářskému systému řízení, který je rychlý a efektivní v začátku, ale rozděluje společnost a narůstá v ní napětí. Nemá to s demokracií nic společného. Začátek se dá vykládat libivě, ale pak je z toho průšvih," vysvětluje Šedlbauer, proč se rozhodl usilovat o mandát v horní komoře parlamentu. Přitom by nemusel nic dělat - peníze má a jak říká, mohl by si užívat a cestovat.

To, zda přídomek podnikatel na volebním lístku ke zvolení pomáhá, ale není úplně jisté. Výzkumy, které by to uměly změřit, neexistují. Už proto, že - jak připomíná politolog Lubomír Kopeček - existují například výrazně levicové regiony, kde má slovo "podnikatel" záporné vyznění, takže si ho lidé raději na lístek napsat nenechají. "Vím, že se svými názory to v Teplicích budu mít těžké," uvědomuje si Šedlbauer úskalí, před nímž politologové varují.

Také Liberec je městem, kde se hnutí ANO v posledních čtyřech letech nedařilo udržet vedení magistrátu v původní sestavě. Především tady přišlo o primátora - sesazený Tibor Batthyány v polovině volebního období přišel o členství v ANO a nyní kandiduje za uskupení PRO 2016.

Původní taktika oslovit voliče zapojením výrazného manažera do čela kandidátky se ale v Liberci před čtyřmi lety ANO vyplatila, takže nyní scénář - jen s jiným jménem - opakuje: do čela kandidátky postavilo zkušeného manažera Jiřího Němečka, ředitele Technického muzea Liberec.

Kariéru má výraznou: třidvacet let působil v podniku Lucas Autobrzd, několik let jako generální ředitel. Tři roky šéfoval jednomu ze závodů mladoboleslavské Škody Auto. Stejný čas přednášel jako externista na Technické univerzitě v Liberci. To ho ale, jak říká, neuspokojovalo. Když přišla nabídka vstoupit do politiky, nerozmýšlel se dlouho a funkcionářům ANO kývnul. "Peníze pro mne nejsou žádným motivem. Nejsem si jistý, jestli to tak lze publikovat, ale pokud vím, tak málo peněz, kolik je v politice, jsem snad nikdy nevydělával. Kdyby mi šlo o peníze, zůstanu ve fabrice," říká s nadsázkou Němeček.

Při líčení toho, co by rád prosadil, se beze slova "technika" neobejde. Je zjevné, že v případě úspěchu bude Němeček ve stotisícovém Liberci prosazovat technické vzdělávání dětí. "Kdyby nebylo průmyslu, kdo by zbytek národa živil?" ptá se řečnický, aby dodal svým plánům váhu. Je mu však jasné, že aktivity mimo politiku by jako možný primátor Liberce musel omezit. "Skloubit to nejde. Kdybych byl zvolený, musel bych z muzea odejít, byl by to střet zájmů," poznamenává lídr ANO.

Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města. autor: ČTK.

URL| <https://byznys.ihned.cz/podnikani/c1-66252290-ridit-obec-jako-firmu-strany-se-pred-volbami-snazi-dostat-na-kandidatky-uspesne-byznysmeny-sazka-na-jistotu-to-neni-varuji-politologove>

ŘÍDIT OBEC JAKO FIRMU

24.9.2018 **Hospodářské noviny str. 08 Panorama**

Kateřina Frouzová, Jan Wirnitzer

KDYŽ SE STRANY ROZHODUJÍ, ZDA POSTAVÍ DO ČELA KANDIDÁTKY PODNIKATELE, OBVYKLE SE NEJPRVE PODÍVAJÍ NA MAPU REPUBLIKY. V PRAVICOVÝCH REGIONECH JMÉNA BYZNYSMENŮ VOLIČE LÁKAJÍ, V LEVICOVÝCH KRAJÍCH JE NÁLEPKA PODNIKATEL SPÍŠ HANDICAPEM.

Andrej Babiš přinesl do politiky nové heslo: Řídit stát jako firmu. V minulých komunálních volbách jeho kandidáti z různých oborů podnikání nebo zkušení manažeři slibovali, že povedou města jako profesionálové. Ne všude se to ale hnutí ANO v uplynulých čtyřech letech povedlo. Politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner proto upozorňuje, že voliči mohou být zklamaní – v některých městech se podobně jako v Praze koalice premiérova hnutí rozpadly.

Fenomén se však udržel a někteří podnikatelé v regionech jsou pro voliče atraktivními kandidáty. Pravicové a středové politické strany to vědí a ke svému volebnímu prospěchu využívají představu, že „kdo dokázal vybudovat dobrou firmu, postaví na nohy i město“.

Strany prezentují podnikatele jako schopné manažery, kteří si s radnicí poradí, byrokracii zlikvidují, peníze ušetří a silnice i byty postaví. Sehnat takové lidi, ochotné zapojit se do politiky, ale není pro žádnou z partají jednoduché. Kandidát totiž volí mezi firmou a nejistou prací na radnici, z níž ho zastupitelé mohou ze dne na den „vyhodit“. V komunální politice zkrátka neexistuje žádná dvouměsíční výpovědní lhůta, stejně jako starostové nedostávají „zlaté padáky“ běžné u vysoce postavených manažerů. Výměnou za toto riziko však kandidáti získávají moc a vliv.

Bohatí s handicapem

Kolik podnikatelů skutečně kandiduje a jak jsou úspěšní, říci nelze. Pod slovem podnikatel se totiž schovává poměrně různorodé spektrum uchazečů.

Pro ANO je nyní výjimečně důležitá Praha – nejen proto, že její rozpočet je skoro 70 miliard, což je více, než kolik má třeba ministerstvo obrany. Metropole je pro politický volební souboj klíčová i kvůli tomu, že vítězství v hlavním městě je symbolem úspěchu, kterým se po otevření uren šéfové stran ve světle televizních kamer rádi chlubí. I předseda vlády Andrej Babiš si po komplikovaném vyjednávání koalice, kritizované kvůli podpoře komunistů, přeje výsledek, který by mohl předhazovat svým kritikům.

Současnou primátorku Adrianu Krnáčovou proto Babiš v čele kandidátky nechtěl. Místo ní má „Prahau fakt nakopnout“, jak stojí na billboardech hnutí, finančník Petr Stuchlík. „Pan premiér mě jednoho dne pozval na večeři, což se neodmítá. Nabídku mi dal on,“ vysvětloval pražský lídr ANO, proč se rozhodl kandidovat na primátora hlavního města.

A zatímco předseda vlády sází na podnikatele, Stuchlík vsadil do voleb svou budoucí kariéru. V průběhu července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytovala krátkodobé úvěry s vyššími úroky. A na začátku září vyjednával i o prodeji své poradenské firmy Fincentrum, jejíž odhadovaná cena se pohybuje ve stovkách milionů korun.

Pro ANO je významný podnikatel, jako je Stuchlík, důležitý kvůli propagaci. Již před loňskými poslaneckými volbami se hnutí snažilo ke kandidatuře přesvědčit několik klíčových českých byznysmenů. Na

celostátní úrovni jim však plány mařil zákon o střetu zájmů, kvůli kterému musel Babiš přesunout své podniky a především společnost Agrofert do dvou svěřenských fondů.

Nevalně tehdy dopadli i Starostové a nezávislí. S velkou pompou loni v létě oznámili spolupráci a kandidaturu miliardáře a spolumajitele Jablotronu Dalibora Dědka. Za pár dní se ale kvůli neshodám rozešli.

Dobře naopak pro starosty dopadlo nynější angažmá některých uchazečů o křeslo v Senátu. V Teplicích za TOP 09 s podporou STAN kandiduje Pavel Šedlbauer, který byl roky viceprezidentem belgicko-japonské sklářské firmy AGC. Po dvanácti letech se vrátil do vlasti a našval se. „Viděl jsem ten hrůzný vývoj, počínaje prezidentem a pokračuje současným premiérem. Směřujeme k autoritářskému systému řízení, který je rychlý a efektivní v začátku, ale rozděluje společnost a narůstá v ní napětí. Nemá to s demokracií nic moc společného. Začátek se dá vykládat lživě, ale pak je z toho průšvih,“ vysvětluje Šedlbauer, proč se rozhodl usilovat o mandát v horní komoře parlamentu. Přitom by nemusel nic dělat – peníze má a jak říká, mohl by si užívat a cestovat.

To, zda přídomek podnikatel na volebním lístku ke zvolení pomáhá, ale není úplně jisté. Výzkumy, které by to uměly změřit, neexistují. Už proto, že – jak připomíná politolog Lubomír Kopeček – existují například výrazně levicové regiony, kde má slovo „podnikatel“ záporné vyznění, takže si ho lidé raději na lístek napsat nenechají. „Vím, že se svými názory to v Teplicích budu mít těžké,“ uvědomuje si Šedlbauer úskalí, před nímž politologové varují.

Také Liberec je městem, kde se hnutí ANO v posledních čtyřech letech nedařilo udržet vedení magistrátu v původní sestavě. Především tady přišlo o primátora – sesazený Tibor Batthyány v polovině volebního období přišel o členství v ANO a nyní kandiduje za uskupení PRO 2016.

Původní taktika oslovit voliče zapojením výrazného manažera do čela kandidátky se ale v Liberci před čtyřmi lety ANO vyplatila, takže nyní scénář – jen s jiným jménem – opakuje: do čela kandidátky postavilo zkušeného manažera Jiřího Němečka, ředitele Technického muzea Liberec.

Kariéru má výraznou: třidvacet let působil v podniku Lucas Autobrzd, několik let jako generální ředitel. Tři roky šéfoval jednomu ze závodů mladoboleslavské Škody Auto. Stejný čas přednášel jako externista na Technické univerzitě v Liberci. To ho ale, jak říká, neuspokojovalo. Když přišla nabídka vstoupit do politiky, nerozmýšlel se dlouho a funkcionářům ANO kývnul. „Peníze pro mne nejsou žádným motivem. Nejsem si jistý, jestli to tak lze publikovat, ale pokud vím, tak málo peněz, kolik je v politice, jsem snad nikdy nevydělal. Kdyby mi šlo o peníze, zůstanu ve fabrice,“ říká s nadsázkou Němeček.

Při líčení toho, co by rád prosadil, se beze slova „technika“ neobejde. Je zjevné, že v případě úspěchu bude Němeček ve stotisícovém Liberci prosazovat technické vzdělávání dětí. „Kdyby nebylo průmyslu, kdo by zbytek národa živil?“ ptá se řečnický, aby dodal svým plánům váhu. Je mu však jasné, že aktivity mimo politiku by jako možný primátor Liberce musel omezit. „Skloubit to nejde. Kdybych byl zvolený, musel bych z muzea odejít, byl by to střet zájmů,“ poznamenává lídr ANO.

Politika a byznys (ne)jdou dohromady

Ti, kdo už podobným přerodem z manažera či podnikatele v politiku prošli, s libereckým lídrem Němečkem souhlasí. Vést byznys a město současně nejde, shoduje se primátor Brna za ANO Petr Vokřál s primátorem Jablonce nad Nisou Petrem Beitlem (ODS). Oba mají s podnikáním či řízením firem dlouholeté zkušenosti. Beitl se společně s Petrem Šmausem provozoval například známou restauraci na Ještědu nebo jizerskohorskou Prezidentskou chatu. Aby stíhal práci na radnici, přenechal drtivou většinu povinností ve firmě partnerovi.

Podobný plán jako Beitl má i lídr pirátů v Plzni, grafický designér Pavel Bosák. Jen místo společníka by v případě volebního úspěchu přenechal řízení firmy manželce. Bosák vybudoval v USA grafickou společnost, která v práci pokračuje i po přesunu jeho rodiny do Čech. Nedávno na něj přišla „krize středního věku“, jak sám říká, a rozhodl se angažovat ve větší míře v politice. Více než možnou finanční ztrátu však řeší omezení svobody, na kterou je zvyklý. „Pro mne je každá práce s pracovní dobou obrovskou ztrátou svobody, které si cením více než příjmu,“ přiznává Bosák.

Většina byznysmenů a manažerů, s nimiž HN v posledních dnech hovořily, si myslí, že vlastnosti podnikatelů jako houževnatost nebo schopnost dotahovat věci do konce se vyplatí i v politice. Bosák má ale opačný názor: „Podnikání je spíše špatná škola, osobně se mi nelíbí výklad politiky jako managementu. Na to máme na radnicích tajemníky nebo ředitele odborů. Politik má být zástupcem občanů a má hlídat, aby byla prosazována vůle voličů. Andrej Babiš by nám chtěl prodat, že stát je firma, ale není to tak, stát je obrovské fórum, kde se lidé dohadují o tom, co je jejich společná vůle, a pak ji prosazují,“ vysvětluje. Sám se pro politiku rozhodl v době, kdy bojoval proti výstavbě obřích průmyslových hal v plzeňské čtvrti Litice. „Začalo to halami a přerostlo v osobní misi, tak jsem to chtěl dotáhnout do konce,“ říká designér.

Zajímavým podnikatelským „úlovkem“ pirátů je vedle Bosáka i dvojka kandidátky v Brandýse nad Labem Patrik Zandl. Tento podnikatel zakládal zpravodajský web Mobil server, v roce 2005 se podílel na vzniku internetové televize Stream.cz a čtyři roky byl šéfredaktorem projektu Lupa.cz.

Zandl patří v Praze mezi známé tváře, to samé platí i pro Martina Kotase, majitele Mlýnské kavárny na Kampě. Kavárník se na začátku října pokusí stát se zastupitelem v Praze 1 za koalici lidovců a starostů. TOP 09 zase získala známého marketéra a producenta Jakuba Horáka. I on kandiduje do zastupitelstva první městské části. Do povědomí voličů se dostal především kampaněmi, které připravoval pro politické strany. Spolupracoval třeba s piráty, kteří v loňských poslaneckých volbách uspěli s nečekaným ziskem deseti procent.

Kandidujícím podnikatelům, zejména těm velkým, každopádně pomáhá to, že jsou v přímém kontaktu s institucemi. „Přicházejí do styku s místní správou, Hospodářskou komorou, bankami a tak dále,“ vyjmenovává sociolog Jan Herzmann. V kampani jim pak v případě velkých podniků přispějí svým dílem podpory i zaměstnanci. Počítá se i sponzoring zájmových spolků, který se vyplatil například magnátovi Ivo Valentovi z Uherského Hradiště.

Samo o sobě to ale nestačí. „Jiří Hlavatý byl také v regionu úspěšný a celkem známý podnikatel, ale jeho politická nekompetence, která se v určitou chvíli ukázala, ho zničila,“ připomíná politolog Kopeček případ šéfa textilní společnosti Juta a senátora za hnutí ANO, který zvolením do sněmovny pozbyl senátorský mandát. Hlavatý ztrátu mandátu nazval návratem do totality a z nutnosti opakovat senátní volby obvinil své voliče. V nadsázce dokonce naznačil, že by měli uhradit náklady na volby – a když se jich zúčastnil, ve druhém kole hladce prohrál.

NĚKTERÍ KANDIDÁTI Z ŘAD PODNIKATELŮ

Petr Stuchlík (ANO) kandidát na primátora Prahy Zakladatel poradenské společnosti Fincentrum, narozený 1977. Jako první přišel s on-line prodejem stavebního spoření. Zkušenosti s politikou zatím nemá, psal knihy o internetové reklamě. Založil společnost Fair Credit, nebankovního poskytovatele úvěrů, která čelí kritice Člověka v tísní za to, že poskytuje půjčky s vysokým úrokem chudým lidem. V roce 2014 podpořil vznik magazínu Reportér, který je k Babišovi kritický.

Pavel Bosák (piráti) kandidát na primátora Plzně Narodil se v roce 1970, s matkou emigroval do USA, kde vystudoval uměleckou grafiku. Od roku 2008 žije s rodinou v Česku, do veřejného života se zapojil bojem proti výstavbě průmyslových hal v Plzni-Liticích, kde je dodnes zastupitelem. Dosud na dálku provozuje grafickou firmu v San Francisku. Říká, že podnikání samotné nepokládá za dobrou školu pro dráhu politika, roli manažerů vidí spíš u náměstků. Pavel Šedlbauer (TOP 09 + STAN) kandidát na senátora v Teplicích Šéf představenstva FK Teplice se narodil v roce 1951. Vzděláním je chemik. Dvanáct let žil v Belgii, působil jako viceprezident evropské skupiny mezinárodní sklářské firmy AGC, je finančně zajištěný. Ve sklářství pracuje dodnes. Kritizuje rostoucí vliv komunistů a směřování České republiky k „autoritářskému systému řízení“, Česko podle něj musí zůstat součástí Západu, aby bylo bezpečné před Ruskem.

Tomáš Martinec (ODS a Soukromníci) kandidát na starostu Mělníka Vystudovaný ekonom a odborník na regionální rozvoj, narozen v roce 1978. Do podnikání se pustil založením prodejny nářadí, kterou dodnes provozuje, k tomu rozjel několik dalších firem, rok a půl působí jako šéf Hotelu Kokořín. Má šestiletou zkušenost s prací ve finančním výboru města Mělník. Loni v říjnu neúspěšně kandidoval do Poslanecké sněmovny za ODS. Vymezuje se proti Andreji Babišovi.

Jan Špilar (KDU-ČSL) kandidát na senátora v Brně Vystudovaný teolog a jeden z nejznámějších českých kadeřníků, svou společnost provozuje od roku 1993. Pojmenoval ji po známém filmu Stříhoruký Edward. Vstup do politiky zdůvodňuje neutěšenou situací v ní. Práci senátora hodlá věnovat tři dny v týdnu, zbylé dva dny plánuje stříhat. V parlamentu by se rád zabýval kromě jiného problematikou domácího násilí, s jehož oběťmi se jako dámský kadeřník setkává.

O autorovi| Kateřina Frouzová, Jan Wirtzner, autori@economia.cz

Foto autor| Foto: HN – Jiří Kořátko, Honza Mudra, ČTK, archiv Tomáše Martince

Foto popis| Brzy to vypukne Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města.

Řídit obec jako firmu: Strany se před volbami snaží dostat na kandidátky úspěšné byznysmeny. Sázka na jistotu to není, varují politologové

24.9.2018 iHNed.cz str. 00

Kateřina Frouzová, Jan Winitzer

Andrej Babiš přinesl do politiky nové heslo: Řídit stát jako firmu. V minulých komunálních volbách jeho kandidáti z různých oborů podnikání nebo zkušení manažeři slibovali, že povedou města jako profesionálové. Ne všude se to ale hnutí ANO v uplynulých čtyřech letech povedlo. Politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner proto upozorňuje, že voliči mohou být zklamaní - v některých městech se podobně jako v Praze koalice premiérova hnutí rozpadly.

Fenomén se však udržel a někteří podnikatelé v regionech jsou pro voliče atraktivními kandidáty. Pravicové a středové politické strany to vědí a ke svému volebnímu prospěchu využívají představ, že "kdo dokázal vybudovat dobrou firmu, postaví na nohy i město".

Strany prezentují podnikatele jako schopné manažery, kteří si s radnicí poradí, byrokracii zlikvidují, peníze ušetří a silnice i byty postaví. Sehnat takové lidi, ochotné zapojit se do politiky, ale není pro žádnou z partají jednoduché. Kandidát totiž volí mezi firmou a nejistou prací na radnici, z níž ho zastupitelé mohou ze dne na den "vyhodit". V komunální politice zkrátka neexistuje žádná dvouměsíční výpovědní lhůta, stejně jako starostové nedostávají "zlaté padáky" běžné u vysoce postavených manažerů. Výměnou za toto riziko však kandidáti získávají moc a vliv.

Řídit obec jako firmu

[další >](#) [poslední >>](#)

Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města.

Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města.

Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města.

Komunální a někde i senátní volby se blíží. Nejlépe o tom svědčí množství billboardů a plakátů, které zaplavilo česká města.

Celkem nalezeno: 4.

Zobrazují: 1 - 1.

[Další>](#)

[Konec>>](#)

Bohatí s handicapem

Kolik podnikatelů skutečně kandiduje a jak jsou úspěšní, říci nelze. Pod slovem podnikatel se totiž schovává poměrně různorodé spektrum uchazečů.

Pro ANO je nyní výjimečně důležitá Praha - nejen proto, že její rozpočet je skoro 70 miliard, což je více, než kolik má třeba ministerstvo obrany. Metropole je pro politický volební souboj klíčová i kvůli tomu, že vítězství v hlavním městě je symbolem úspěchu, kterým se po otevření uren šéfové stran ve světle televizních kamer rádi

chlubí. I předseda vlády Andrej Babiš si po komplikovaném vyjednávání koalice, kritizované kvůli podpoře komunistů, přeje výsledek, který by mohl předhazovat svým kritikům.

Někteří kandidáti z řad podnikatelů

Petr Stuchlík (ANO), kandidát na primátora Prahy

Zakladatel poradenské společnosti Fincentrum, narozený 1977. Jako první přišel s on-line prodejem stavebního spoření. Zkušenosti s politikou zatím nemá, psal knihy o internetové reklamě. Založil společnost Fair Credit, nebankovního poskytovatele úvěrů, která čelí kritice Člověka v tísni za to, že poskytuje půjčky s vysokým úrokem chudým lidem. V roce 2014 podpořil vznik magazínu Reportér, který je k Babišovi kritický.

Pavel Bosák (piráti), kandidát na primátora Plzně

Narodil se v roce 1970, s matkou emigroval do USA, kde vystudoval uměleckou grafiku. Od roku 2008 žije s rodinou v Česku, do veřejného života se zapojil bojem proti výstavbě průmyslových hal v Plzni-Liticích, kde je dodnes zastupitelem. Dosud na dálku provozuje grafickou firmu v San Francisku. Říká, že podnikání samotné nepokládá za dobrou školu pro dráhu politika, roli manažerů vidí spíš u náměstků.

Pavel Šedlbauer (TOP 09 + STAN), kandidát na senátora v Teplicích

Šéf představenstva FK Teplice se narodil v roce 1951. Vzděláním je chemik. Dvanáct let žil v Belgii, působil jako viceprezident evropské skupiny mezinárodní sklářské firmy AGC, je finančně zajištěný. Ve sklářství pracuje dodnes. Kritizuje rostoucí vliv komunistů a směřování České republiky k "autoritářskému systému řízení", Česko podle něj musí zůstat součástí Západu, aby bylo bezpečné před Ruskem.

Tomáš Martinec (ODS a Soukromníci), kandidát na starostu Mělníka

Vystudovaný ekonom a odborník na regionální rozvoj, narozen v roce 1978. Do podnikání se pustil založením prodejny náradí, kterou dodnes provozuje, k tomu rozjel několik dalších firem, rok a půl působí jako šéf Hotelu Kokořín. Má šestiletou zkušenost s prací ve finančním výboru města Mělník. Loni v říjnu neúspěšně kandidoval do Poslanecké sněmovny za ODS. Vymezuje se proti Andreji Babišovi.

Jan Špilar (KDU-ČSL), kandidát na senátora v Brně

Vystudovaný teolog a jeden z nejznámějších českých kadeřníků, svou společnost provozuje od roku 1993. Pojmenoval ji po známém filmu Střihoruký Edward. Vstup do politiky zdůvodňuje neutěšenou situací v ní. Práci senátora hodlá věnovat tři dny v týdnu, zbylé dva dny plánuje stříhat. V parlamentu by se rád zabýval kromě jiného problematikou domácího násilí, s jehož oběťmi se jako dámský kadeřník setkává.

Současnou primátorku Adrianu Krnáčovou proto Babiš v čele kandidátky nechtěl. Místo ní má "Prahu fakt nakopnout", jak stojí na billboardech hnutí, finančník Petr Stuchlík. "Pan premiér mě jednoho dne pozval na večeři, což se neodmítá. Nabídku mi dal on," vysvětloval pražský lídr ANO, proč se rozhodl kandidovat na primátora hlavního města.

A zatímco předseda vlády sází na podnikatele, Stuchlík vsadil do voleb svou budoucí kariéru. V průběhu července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytovala krátkodobé úvěry s vyššími úroky. A na začátku září vyjednával i o prodeji své poradenské firmy Fincentrum, jejíž odhadovaná cena se pohybuje ve stovkách milionů korun.

Pro ANO je významný podnikatel, jako je Stuchlík, důležitý kvůli propagaci. Již před loňskými poslaneckými volbami se hnutí snažilo ke kandidatuře přesvědčit několik klíčových českých byznysmenů. Na celostátní úrovni jim však plány mařil zákon o střetu zájmů, kvůli kterému musel Babiš přesunout své podniky a především společnost Agrofert do dvou svěřenských fondů.

Nevalně tehdy dopadli i Starostové a nezávislí. S velkou pompou loni v létě oznámili spolupráci a kandidaturu miliardáře a spolumatěitele Jablotronu Dalibora Dědka. Za pár dní se ale kvůli neshodám rozešli.

Dobře naopak pro starosty dopadlo nynější angažmá některých uchazečů o křeslo v Senátu. V Teplicích za TOP 09 s podporou STAN kandiduje Pavel Šedlbauer, který byl roky viceprezidentem belgicko-japonské sklářské firmy AGC. Po dvanácti letech se vrátil do vlasti a naštal se. "Viděl jsem ten hrůzný vývoj, počínaje prezidentem a pokračuje současným premiérem. Směřujeme k autoritářskému systému řízení, který je rychlý a efektivní v začátku, ale rozděluje společnost a narůstá v ní napětí. Nemá to s demokracií nic moc společného. Začátek se dá vykládat líbivě, ale pak je z toho průšvih," vysvětluje Šedlbauer, proč se rozhodl usilovat o mandát v horní komoře parlamentu. Přitom by nemusel nic dělat - peníze má a jak říká, mohl by si užívat a cestovat.

To, zda přídomek podnikatel na volebním lístku ke zvolení pomáhá, ale není úplně jisté. Výzkumy, které by to uměly změřit, neexistují. Už proto, že - jak připomíná politolog Lubomír Kopeček - existují například výrazně levicové regiony, kde má slovo "podnikatel" záporné vyznění, takže si ho lidé raději na lístek napsat nenechají. "Vím, že se svými názory to v Teplicích budu mít těžké," uvědomuje si Šedlbauer úskalí, před nímž politologové varují.

Také Liberec je městem, kde se hnutí ANO v posledních čtyřech letech nedařilo udržet vedení magistrátu v původní sestavě. Především tady přišlo o primátora - sesazený Tibor Batthyány v polovině volebního období přišel o členství v ANO a nyní kandiduje za uskupení PRO 2016.

Původní taktika oslovit voliče zapojením výrazného manažera do čela kandidátky se ale v Liberci před čtyřmi lety ANO vyplatila, takže nyní scénář - jen s jiným jménem - opakuje: do čela kandidátky postavilo zkušeného manažera Jiřího Němečka, ředitele Technického muzea Liberec.

Kariéru má výraznou: třidvacet let působil v podniku Lucas Autobrzd, několik let jako generální ředitel. Tři roky šéfoval jednomu ze závodů mladoboleslavské Škody Auto. Stejný čas přednášel jako externista na Technické univerzitě v Liberci. To ho ale, jak říká, neuspokojovalo. Když přišla nabídka vstoupit do politiky, nerozmýšlel se dlouho a funkcionářům ANO kývnul. "Peníze pro mne nejsou žádným motivem. Nejsem si jistý, jestli to tak lze publikovat, ale pokud vím, tak málo peněz, kolik je v politice, jsem snad nikdy nevydělal. Kdyby mi šlo o peníze, zůstanu ve fabrice," říká s nadsázkou Němeček.

Při líčení toho, co by rád prosadil, se beze slova "technika" neobejde. Je zjevné, že v případě úspěchu bude Němeček ve stotisícovém Liberci prosazovat technické vzdělávání dětí. "Kdyby nebylo průmyslu, kdo by zbytek národa živil?" ptá se řečnický, aby dodal svým plánům váhu. Je mu však jasné, že aktivity mimo politiku by jako možný primátor Liberce musel omezit. "Skloubit to nejde. Kdybych byl zvolený, musel bych z muzea odejít, byl by to střet zájmů," poznamenává lídr ANO.

Politika a byznys (ne)jdou dohromady

Ti, kdo už podobným přerodem z manažera či podnikatele v politiku prošli, s libereckým lídrem Němečkem souhlasí. Vést byznys a město současně nejde, shoduje se primátor Brna za ANO Petr Vokřál s primátorem Jablonce nad Nisou Petrem Beitlem (ODS). Oba mají s podnikáním či řízením firem dlouholeté zkušenosti. Beitl se společně s Petrem Šmausem provozoval například známou restauraci na Ještědu nebo jizerskohorskou Prezidentskou chatu. Aby stíhal práci na radnici, přenechal drtivou většinu povinností ve firmě partnerovi.

Podobný plán jako Beitl má i lídr pirátů v Plzni, grafický designér Pavel Bosák. Jen místo společníka by v případě volebního úspěchu přenechal řízení firmy manželce. Bosák vybudoval v USA grafickou společnost, která v práci pokračuje i po přesunu jeho rodiny do Čech. Nedávno na něj přišla "krize středního věku", jak sám říká, a rozhodl se angažovat ve větší míře v politice. Více než možnou finanční ztrátu však řeší omezení svobody, na kterou je zvyklý. "Pro mne je každá práce s pracovní dobou obrovskou ztrátou svobody, které si cením více než příjmu," přiznává Bosák.

Většina byznysmenů a manažerů, s nimiž HN v posledních dnech hovořily, si myslí, že vlastnosti podnikatelů jako houževnatost nebo schopnost dotahovat věci do konce se vyplatí i v politice. Bosák má ale opačný názor: "Podnikání je spíše špatná škola, osobně se mi nelíbí výklad politiky jako managementu. Na to máme na radnicích tajemníky nebo ředitele odborů. Politik má být zástupcem občanů a má hlídat, aby byla prosazována vůle voličů. Andrej Babiš by nám chtěl prodat, že stát je firma, ale není to tak, stát je obrovské fórum, kde se lidé dohadují o tom, co je jejich společná vůle, a pak ji prosazují," vysvětluje. Sám se pro politiku rozhodl v době, kdy

bojoval proti výstavbě obřích průmyslových hal v plzeňské čtvrti Litice. "Začalo to halami a přerostlo v osobní misi, tak jsem to chtěl dotáhnout do konce," říká designér.

Zajímavým podnikatelským "úlovkem" pirátů je vedle Bosáka i dvojka kandidátky v Brandýse nad Labem Patrik Zandl. Tento podnikatel zakládal zpravodajský web Mobil server, v roce 2005 se podílel na vzniku internetové televize Stream.cz a čtyři roky byl šéfredaktorem projektu Lupa.cz.

Zandl patří v Praze mezi známé tváře, to samé platí i pro Martina Kotase, majitele Mlýnské kavárny na Kampě. Kavárník se na začátku října pokusí stát se zastupitelem v Praze 1 za koalici lidovců a starostů. TOP 09 zase získala známého marketéra a producenta Jakuba Horáka. I on kandiduje do zastupitelstva první městské části. Do povědomí voličů se dostal především kampaněmi, které připravoval pro politické strany. Spolupracoval třeba s piráty, kteří v loňských poslaneckých volbách uspěli s nečekaným ziskem deseti procent.

Kandidujícím podnikatelům, zejména těm velkým, každopádně pomáhá to, že jsou v přímém kontaktu s institucemi. "Přicházejí do styku s místní správou, Hospodářskou komorou, bankami a tak dále," vyjmenovává sociolog Jan Herzmann. V kampani jim pak v případě velkých podniků přispějí svým dílem podpory i zaměstnanci. Počítá se i sponzoring zájmových spolků, který se vyplatil například magnátovi Ivo Valentovi z Uherského Hradiště.

Samo o sobě to ale nestačí. "Jiří Hlavatý byl také v regionu úspěšný a celkem známý podnikatel, ale jeho politická nekompetence, která se v určitou chvíli ukázala, ho zničila," připomíná politolog Kopeček případ šéfa textilní společnosti Juta a senátora za hnutí ANO, který zvolením do sněmovny pozbyl senátorský mandát. Hlavatý ztrátu mandátu nazval návratem do totality a z nutnosti opakovat senátní volby obvinil své voliče. V nadsázce dokonce naznačil, že by měli uhradit náklady na volby - a když se jich zúčastnil, ve druhém kole hladce prohrál.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66252290-ridit-obec-jako-firmu-strany-se-pred-volbami-snazi-dostat-na-kandidatky-uspesne-byznysmeny-sazka-na-jistotu-to-neni-varuji-politologove>

Nechte se obdarovat. Češi chtějí kvalitu, odlišnost a originalitu

24.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: iNETPrint, Fundlift, reklama, e-commerce

Čím mají firmy více peněz, tím více požadují originální dárky pro své klienty, kterými se odliší od ostatních. Občas se objeví zajímavé pokusy jako třeba tento rok propisky se svítícím logem. V rozhovoru pro server Roklen24 to řekl zakladatel firmy iNETPrint, Daniel Frouz. Do druhu dáreků podle něj silně promlouvá roční období. V rámci České republiky je v posledních letech patrný příklon k vyšší kvalitě, větší odlišnosti, kreativě a originalitě nakupovaných reklamních dáreků.

Když se podíváme na historii Vašeho podnikání, v roce 2003 jste založil společnost iNET Solutions s.r.o. a prvním projektem firmy byl web vizitky.net s interaktivním návrhářem vizitek a brzy poté web razitka.net. Jak na tyto začátky vzpomínáte?

První zhruba tři roky to byla pravá garážovka, vše vznikalo a řešilo se u mě v bytě 2+1. Na začátku jsem na to byl několik měsíců sám, vyřizoval jsem komunikaci se zákazníky, posílal objednávky do výroby i je následně vyzvedával, balil a vozil na poštu. To samozřejmě velmi rychle narazilo na hranici kapacity, proto jsem najal na obchodní provoz dva z kamarádů, kteří zrovna v té době končili v call centru GE banky. V jedné místnosti jsem programoval nový systém iNETPrint i spal, v druhé kolegové vyřizovali i balili zakázky. Nebyly to žádné kanceláře, vše byl klasický byt, koberce, gauč, knihovna atd. Ale bavilo nás to, bylo to určitě nejdívočejší období z celé historie podnikání. V té době jsem také udělal nejvíce chyb, ale na druhou stranu získal potřebné zkušenosti do budoucna.

Jak moc se od té doby změnilly reklamní předměty, které české firmy využívají?

Na reklamní předměty se lze z pohledu vývoje v čase podívat z několika pohledů. Popíšu spíše obecné trendy a vlivy, protože ČR většinou věrně následuje světové trendy a USA, jen má cca dva roky zpoždění.

Část sortimentu je poměrně stabilní a odolává zubu času – sem patří např. klasické psací potřeby, všelijaké hrnky, deštníky a podobné předměty denní potřeby. Mění se jen mírně, většinou se jen zkouší různé nové barvy nebo materiály podle módních trendů. Občas se objeví zajímavé pokusy jako např. tento rok propisky se svítícím logem (uvnitř mají LED, které prosvěcuje vygravírované logo).

Jaké reklamní předměty se prodávají, hodně ovlivňuje ekonomická situace na trhu. Čím mají firmy více peněz, tím více požadují originální dárky pro své klienty, kterými se odliší od ostatních firem. Pak častěji vymýšlí a nechávají si v Asii vyrábět velmi různorodé produkty přesně na míru s netradičním provedení reklamního označení (např. celý předmět ve tvaru jejich produktu, v barvách loga apod.). Naopak čím je finanční situace firem slabší, tím více se firmy přiklání k nákupu klasických levnějších předmětů z první kategorie a ve větším množství pro rozdávání.

Na vývoj reklamních předmětů v čase mají také vliv společenské a módní trendy. V posledních zhruba pěti letech se postupně více a více objevují různorodé Eko a Bio produkty. To znamená například předměty ze dřeva, z bambusu či v přírodě rozložitelných plastů. Tyto produkty nejčastěji poptávají velké firmy a korporace, jelikož mají tzv. CSR programy (závazky ke společenské odpovědnosti).

Silný vliv na podobu a vývoj reklamních předmětů pak mají samozřejmě technologie a hlavně jejich stále lepší dostupnost z pohledu ceny. Před mnoha lety začínali jako první masové elektronické reklamní předměty USB flash disky, které se kupodivu drží dodnes, byť už jsou pomalu na ústupu. U USB disků se každý rok výrazně navyšovala kapacita (během cca osmi let z prvních 128MB až na dnešních 128GB) a také vznikaly stovky a tisíce různých tvarů. Eko trendy přinesly např. USB disky ze dřeva a občas se objeví zajímavé nápady jako např. skleněné tělo, které má uvnitř vygravírované logo a může svítit. V posledních třech letech se očekával silný trend v podobě powerbank (záložních baterií), protože lidé mají více a více elektronických zařízení, která potřebují nabíjet. Ale zdaleka nedosáhly takové oblíbenosti jako USB disky a obávám se, že už nejspíše nedosáhnou (část problémů působí např. letecké omezení přeprav baterií kvůli riziku výbuchu). V posledních 3-4 letech je pak vidět rostoucí trend s elektronických reklamních předmětů – od např. bezdrátových sluchátek a reproduktorů, přes všemožná USB příslušenství k notebookům až třeba po širokou škálu různých fitness a zdravotních náramků. Zde očekávám nejrychlejší vývoj a rostoucí šíři sortimentu, protože se díky výrobě větších sérií postupně prolíná spotřebitelská elektronika s reklamní z pohledu ceny (tzn. dříve byla menší retailová elektronika moc drahá, dnes hodně zlevňuje a tím se otevírá možnost pro firmy dávat elektroniku i jako dárky).

Do podoby reklamních předmětů také hodně promlouvají technologie jejich potisku. Trendem posledních let a hlavně i do budoucna je digitální potisk, který umožní předměty potisknout plnobarevně a co nejméně se omezovat v tom kde a jak lze předmět vizuálně označit. Digitální technologie sice dnes mají ještě různá omezení a potisk bývá dražší než „staré“ technologie jako tampotisk/sítotisk, ale to se v následujících letech vyřeší, je to poměrně jasný trend, všichni výrobci na to tlačí. Důvodem je i snaha celý proces od návrhu potisku, přes schválení korektury až po následnou přípravu tisku a samotný tisk plně digitalizovat = automatizovat a eliminovat potřebu lidského zásahu. A pouze digitální technologie tisku tohoto může rozumně dosáhnout.

V rámci České republiky je v posledních letech patrný příklon k vyšší kvalitě, větší odlišnosti, kreativité a originalitě nakupovaných reklamních dáreků – firmy mají peníze, větší marketingové rozpočty a chtějí své klienty obdarovat něčím nestandardním co si zapamatují více než propisku z konference.

Můžete jmenovat některé významné klienty iNETPrint?

iNETPrint jsem od začátku budoval na masovém ovládnutí trhu SME pomocí on-line funkcionality, abychom nebyli závislí na pár velkých klientech, jejichž ztráta by znamenala nutnost třeba třetinu firmy uříznout (toto se v našem oboru mnoha agenturám v době krize 2008-2009 stalo). V prvních cca 12 letech jsme obsloužili desítky tisíc firem, které realizují většinou menší/střední zakázky a sám bych je neoznačil přímo za významné klienty, protože to nejsou dlouhodobé kontrakty. Ale vzpomínám si, že z velkých zakázek jsme vyráběli např. pro ČSOB diáře na míru za asi 700 tisíc korun a dokonce si to celé sami vyklikali online i zaplatili zálohu (ne banku nevídané). Několik let jsme pro EKO-KOM vyráběli různorodé předměty od triček po USB disky ve tvaru popelnic na tříděný odpad. V průběhu času jsme také dodávali různým státním institucím jako např. LOM Praha, Ministerstvo pro místní rozvoj a další. Už asi 12 let dodáváme textil na známé a velké dětské tábory Eldorado. Poslední 2-3 roky začínáme pootáčet naši strategii a začínáme se více zaměřovat na větší a korporátní klienty a dlouhodobé spolupráce, jelikož obsluha masy je poměrně nákladná a naráží na své hranice efektivity. V posledních letech jsme např. získali jako velkého zákazníka ŠKODU AUTO, pro kterou jsme v průběhu dvou let v několika zakázkách dodali celkem přes 50 tisíc speciálních deštníků, dodávali jsme bundy pro CETINu či krabičky první pomoci pro Pražské vodovody a kanalizace.

Jaké reklamní předměty jsou nyní „in“?

Vybrat co je opravdu „in“ je náročné, protože jen na EU trhu importéři a distributoři nabízí přes 25 tisíc různých předmětů (nepočítám barevné varianty). Do druhu dáreků promlouvá silně roční období – minimálně na léto a na Vánoce se dárky hodně liší. Pokud zůstaneme v možnostech menších a středních firem, bavme se o komoditním (skladovém) zboží – viditelný trend je v elektronice všeho druhu, široká nabídka je nově u

bezdrátových reproduktorů a u bezdrátových nabíječek. Z pohledu Vánoc má poslední roky silný trend (zážitková) gastronomie a vše co s ní souvisí – od stálíc v podobě firemních vín a různého dárkového alkoholu jako jsou exotické rумы a degustační sady, přes potřeby a sady do kuchyně a na vaření (včetně dražších designových kousků) až po kvalitní kávu, čaje či čokolády. Čerstvou novinkou na EU trzích je aplikace digitálního tisku na celé tělo termohrnků a lahví – oproti jednoduchému potisku logem má plnobarevný potisk kolem dokola celého těla hrnku mnohem větší sílu pro vizuální i marketingovou komunikaci.

Jsou rozdíly mezi tím, jaké reklamní předměty využívají velké firmy a jaké střední a malé podniky?

Určitě, vše je to nakonec o penězích a velikosti vyráběných sérií. Zjednodušeně, čím více kusů potřebujete vyrobit, tím spíše můžete jít do Asie/Afriky obecně a nechat si vyrobit předmět skutečně na míru a naprosto originální. Když budete chtít něčeho středně drahého 100 nebo 200 kusů, tak většinou můžete sáhnout jen po skladovém zboží a na něj natisknout logo. Případně můžete i najít nějakého výrobce v Čechách nebo v okolních zemích a nechat si takto malou sérii vyrobit na míru, ale většinou jsou omezené možnosti a hlavně kusová cena předmětu bude velmi vysoká, ekonomicky se to téměř nikdy nevyplatí. To je hlavní rozdíl mezi předměty, které kupují malé/střední vs. velké firmy. Menší firmy kupují menší série většinou komoditního skladového zboží a většinou jen na konkrétní akci/účel (nenakupují větší série na delší dobu). Případně najdou nějaký produkt, který lze přizpůsobit i v menší sérii 200-500 kusů, ale většinou jde o levnější věci na úrovni 50-300 Kč. Oproti tomu velké firmy mají ucelenější marketingovou strategii, mají peníze na to nechat si u kreativní agentury vymyslet a navrhnout zcela originální a unikátní předmět a pak jsou schopné i zafinancovat výrobu velké série tisíců i desítek tisíc kusů a používat takové předměty třeba i dva roky. U velkých firem je také vidět častější poptávka a příklon k trendům Eko/Bio právě kvůli jejich CSR závazkům (společenská odpovědnost). Malé firmy tyto věci většinou neřeší, jde jim hlavně o poměr výkon/cena výsledného dárku.

Jak byznys ve vašem segmentu ovlivňuje technologie 3D tisku?

Zatím bohužel minimálně a je to škoda. Na různých akcích a konferencích jsem zjišťoval, jaké jsou možnosti dnešního 3D tisku. Měl jsem představu, že by 3D tisk dobře fungoval např. pro prototypování a rychlou fyzickou výrobu a ukázkou právě originálních a na míru vyráběných předmětů. Tzn. grafik něco vymyslí a navrhne ve 3D, za pár hodin to 3D tiskárna vytiskne a druhý den má zákazník fyzický vzorek ke schválení na stole. Problém je ale v reklamním oboru barevnost. Fyzicky (tvarově) není problém předmět vyrobit. Ale aby si ze vzorku dovedl zákazník opravdu reálně představit, jak bude předmět vypadat, potřebuje ho mít v přesně požadovaných barvách a s požadovaným potiskem. A tady 3D tisk dnes selhává, respektive není na to stavěn. Umí předmět vytisknout, ale neumí ho efektivně buď tisknout z X barevných materiálů nebo nanést na závěr barevnou vrstvu/potisk. Někdo by musel vyrobený předmět ručně nabarvit a to by úplně rozbilo efektivnost 3D tisku. Uvidíme, jak se 3D tisk v dalších letech posune, zatím jsem nezaznamenal, že by se někdo více věnoval směru barevných schopností 3D tisku, jelikož to obory, kde se 3D tisk hlavně uplatňuje, nepotřebují.

A jaký vliv může mít v e-commerce umělá inteligence (AI) a virtuální/rozšířená realita (VR/AR)?

Jsem přesvědčen, že obrovský a do budoucna právě schopnost firem využít datovou analytiku, potenciál umělé inteligence i technologií virtuální/rozšířené reality rozhodne o vítězích a poražených. Nebude to sice hned, technologie se postupně rozvíjejí a lidé si na ně teprve zvykají, ale už dnes jsou vidět první kroky. V případě AI jsou to např. rozvíjející se chatboty, které umožní ušetřit náklady za lidi v call centrech a infolinkách a umožní v mnoha oborech obsloužit řádově více zákazníků a rychleji, než by kdy byli schopni lidé. Kvalita této komunikace sice dnes není perfektní, ale je to jen otázka času, než technologie dospěje. Kombinace dat a umělé inteligence umožní přizpůsobovat e-commerce tak, že každý zákazník uvidí něco jiného, jemu ušitého na míru (nejen např. z pohledu seřazení zboží, ale třeba i z pohledu celého prostředí e-shopu, způsobu komunikace v e-mailech atd.). Úroveň personalizace s těmito technologiemi dostane zcela nový rozměr.

VR/AR si svojí cestu bude myslím hledat trochu déle, adaptace těchto technologií mezi běžné spotřebitele jde pomaleji, než si výrobci představovali (primárně kvůli nákladům a ještě limitované kvalitě a schopnostech technologií). Ale je to dle mého názoru opět jen otázka času. Jakmile se tyto technologie dostatečně rozšíří mezi běžnou populaci, mají potenciál zcela změnit způsob prezentace a nakupování zboží. Už žádné obyčejné fotky a popisky, žádné procházení webového katalogu a stovek produktů. Při spojení VR s hlasovým ovládáním a gesty budete moci vstoupit do prostředí, ve kterém si budete hlasem vyvolávat rozličné produkty, které si budete prohlížet v plnohodnotném 3D a pomocí gest si budete moci produkty různě upravovat. Otevře se obrovské pole nových možností a e-commerce zákazníkům poskytne nové a mnohem silnější zážitky z nakupování.

Na Fundliftu nyní chcete od investorů získat 4,5 milionu korun, a to na cloudovou platformu PromoTron. Co je jejím cílem?

V iNETPrintu už řadu let chceme vytvořit specializovaný software, který celý proces při řešení reklamního zboží výrazně zefektivní a přinese zákazníkům zcela nové možnosti, co vše půjde realizovat on-line. Problém však je, že vývoj takovýchto aplikací je velmi nákladný, jediné firmě by se takové investice nevrátili. Proto vznikl projekt PromoTron jako spin-off iNETPrintu a výhradně technologická firma a nezávislý subjekt, který nebude reklamní zboží prodávat (nebude agenturám konkurovat). PromoTron bude realizovat tyto velké investice do vývoje

specializovaného software a následně bude tento software poskytovat a pronajímat za měsíční fee desítkám tisíc agentur a tiskáren z celé EU. Cílem platformy PromoTron je pomocí těchto SW služeb přinést firmám v reklamním oboru razantní zvýšení interní produktivity práce, zefektivnění procesů, získání nových klientů, obchodní diverzifikaci, zvýšení ziskovosti a také významnou úsporu času lidem na všech stranách obchodu. Kapitál z Fundliftu slouží primárně na dokončení vývoje prvních služeb a získání prvních zákazníků. Následně budeme v dalších minimálně dvou investičních kolech cílit na získání kapitálu 100-150 milionů korun pro vývoj dalších desítek služeb, hloubkovou integraci dat a penetraci EU trhů.

Můžete projekt PromoTron čtenářům přiblížit? Jaké problémy řeší?

Už dnes máme vymyšleno přes 25 specializovaných služeb. Popíšu zatím první dvě služby, které nyní intenzivně vyvíjíme a které budeme spouštět na začátku 2019. TronLogo je služba, která má za cíl celý proces od vizuálního návrhu potisku předmětu, přes jeho korekturu a schválení až po přípravu výrobních tiskových dat zkrátit z hodin až dnů na pouhé minuty a vše umožnit vyřešit on-line. Zjednodušeně přijdete do e-shopu s reklamními předměty, jednou nahrajete své logo a okamžitě ho uvidíte na veškerém zboží v realistickém zobrazení. Poté rovnou provedete on-line korekturu (tzn. nastavíte si velikost a umístění loga na předmětu), schválíte, jak vizualizace vypadá a pro agenturu systém rovnou vygeneruje výrobní tisková data. Už žádné posílání e-mailů a dopisování si s grafikem, aby logo trochu zvětšil a posunul doleva. Na jednoduché zakázky nebudou grafici, obchodníci ani produkční vůbec potřeba. Až bude tato služba v plné funkčnosti (cca konec 2019), dokáže ušetřit mezi 50-70% interních nákladů za pracovníky, kterým jinak zakázka musí projít rukama.

Druhá služba, TronDesigner, má za cíl umožnit lidem řešit zakázkové a na míru vyráběné zboží on-line. Přímou na webu a v plnohodnotném 3D prostředí si otevřete např. pero, deštník, hrnek či další předměty, budete moci tyto produkty konfigurovat (tzn. měnit materiály, barvy a další vlastnosti) a ihned v reálném čase uvidíte veškeré změny. Předmět si budete moci díky plnohodnotnému 3D prohlížet ze všech stran a samozřejmě v reálném čase uvidíte také kalkulaci ceny. Hned tak budete vědět, které provedení už třeba zvýšilo cenu nad rámec vašeho budgetu. Tyto zakázkové produkty se dnes řeší off-line přes e-maily a trvá i několik dnů, než se doberete vizuálního návrhu, které se klientovi líbí. S naší službou si budou marketéři ve firmách moci sami „hrát“ a navrhovat nové a originální předměty. On-line a během pár minut včetně okamžité znalosti ceny.

Jak se podle Vás bude byznys v segmentu dál vyvíjet, řekněme v horizontu pěti let? Jaké trendy budou dominovat? Co naopak skončí?

Určitě bude docházet ke konsolidaci, na trhu je obrovské množství subjektů (agentur), které nevytváří žádnou přidanou hodnotu. Větší budou kupovat malé a ti nejmenší a nejslabší budou krachovat. S očekávatelnou ekonomickou stagnací se tento proces jen urychlí. Velkým trendem dneška je digitalizace celého procesu reklamní zakázky, která je dnes hodně náročná na lidské zdroje. Cílem bude dosáhnout stavu, kdy si zákazník něco „vykliká“ na webu, ze skladu se zboží přiveze ke stroji a stroj začne tisknout s minimem lidského zásahu. Tuto cestu otevírají stroje na digitální plnobarevný potisk. Největší EU importéři a distributoři na tomto již intenzivně pracují. A na stejný trend míří i projekt PromoTron, tedy vše co nejvíce automatizovat a umožnit, aby práci odvedl stroj/software a co nejvíce se vyloučila lidská práce i lidská chyba. Samozřejmě ještě dlouho nebude možné pracovníky z procesu vyřadit úplně, ale software může 50-70% jednoduchých zakázek opravdu dobře automatizovat a lidé by se pak věnovali jen složitým anebo kreativním věcem místo stereotypní a stále dokola stejné práci. To je celosvětový trend, kam míří i robotizace a nejnovější technologie včetně AI.

Jaká je Vaše vize firmy v následující dekádě? Čeho byste chtěl dosáhnout?

V rámci PromoTronu je naší vizí pro pětiletý horizont stát se TOP 1 poskytovatelem specializovaných on-line služeb, nástrojů a pokročilé datové analytiky v oboru distribuce reklamního zboží v celé EU. Chceme být prioritním zdrojem dat a hlavní komunikační platformou pro všechny účastníky na trhu. Naším cílem je se také stát nejznámějším technologickým inovátorem v celém oboru.

V rámci iNETPrintu je naší vizí zařadit se mezi TOP 3 leadery na českém trhu a následně rozšířit koncept iNETPrintu do celé Evropy a stát se pro firemní zákazníky první volbou při řešení reklamních potřeb.

Jaký je Váš oblíbený reklamní předmět, pokud takový máte?

Powerbanka spojená s bezdrátovým reproduktorem – velmi praktická záležitost např. na grilování a různé akce. Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SrqPr/nechte-se-obdarovat-cesi-chteji-kvalitu-odlisnost-a-originalitu>

Soumrak vesnické kopané

24.9.2018 Týden str. 32 Téma

Pavel Baroch, Josef Kolina

Říká se, že správná vesnice má mít hospodu, školu, hasičárnu a fotbalový klub. Jakmile něco chybí, obec umírá. Za poslední roky přitom skončily stovky klubů. Netrpí tím jen společenský život ve vsích, ale i profesionální kopaná včetně reprezentačních družstev. Není kde brát.

Držitel Zlatého míče pro nejlepšího evropského hráče Pavel Nedvěd začínal ve vesnici Skalná u Chebu. Historicky nejlepší střelec české reprezentace Jan Koller poprvé kopl do meruny ve Smetanově Lhotě u Písku. Nebýt tisíců „neznámých“ týmů v zapadlých vesnicích a bezpočtu plácků mezi domy ve městech, nejspíš by nebylo ani velkých fotbalových hvězd. „Fotbal a velcí hráči se rodí především na ulici, na úrovni amatérského fotbalu,“ říká Verner Lička, dlouholetý hráč ostravského Baníku a nyní prezident Unie českých fotbalových trenérů.

Jenže vesnické i menší městské mančafy z české fotbalové mapy postupně mizí. Za poslední čtyři roky skončilo asi 350 klubů. Svě o tom ví i někdejší reprezentant Pavel Horváth. „Klub, ve kterém jsem začínal, už neexistuje,“ říká. Horváth jako malé dítě proháněl balon na škvárovém hřišti v pražském Břevnově. Teď na tom místě vyrůstá kancelářská budova. „No, je to ošklivý pohled,“ dodává fotbalista.

Děti bez meruny

Na vesnicích je zásadním problémem to, že nejsou lidi. Mnohé týmy mají věkový průměr klidně i čtyřicet let. A mladí většinou nikde. Mají jiné zájmy. Kopání do míče, kličky, hlavičky, nahrávky, góly... to už dnes mnoho dětí nebere. I když před lety byla kopaná pro skoro každého kluka na vesnici nebo maloměstě sport číslo jedna. A taky nejlepší zábava. „Když jsem byl malý, kopali jsme dvě hodiny před tréninkem a hodinu po něm,“ vzpomíná Pavel Horváth. Dnes to mnohdy vypadá tak, že matka přiveze autem syna pět minut před tréninkem, a jakmile je konec, zase ho naloží do auta a jede pryč. A to jen v případě, že má daný klub dětský nebo dorostenecký tým. Mnohá družstva o tom mohou jen snít. „Doba je jiná,“ konstatuje Horváth, který dnes trénuje druholigový Baník Sokolov.

Situace v některých menších klubech je opravdu kritická. Jak už bylo řečeno – nejsou lidi, a když pak mančafu z „pralesní ligy“ vypadnou z nějakého důvodu dva tři hráči, rázem je velká potíž dát dohromady jedenáctku pro víkendový zápas. Zažili to třeba ve středočeských Hořesedlích, nenápadné vsi na rušné trase mezi Prahou a Karlovými Vary. Z hlavní silnice ani tamní fotbalový „svatostánek“ není vidět. Ale když turista přijíždí na kole mezi poli od Kněževsi, cesta ho k fotbalovému hřišti dovede. Dříve tu bývalo pořádně živo. Na utkání chodila půlka vesnice, klobásy a pivo se prodávaly ve velkém, tržby spolu s nevelkým vstupným vydělávaly na provoz klubu, dvacet tisíc ročně ještě přihodila radnice.

Teď ale návštěvník vidí jen hřiště zarostlé travou a plevelem. „Skončili jsme v roce 2015, navíc ještě nešťastně v půli sezony. Kluci se tehdy rozhádali, odhlásili jsme se, a bylo po všem,“ vzpomíná na osudový rok místní fotbalový guru Jaroslav Machovec. I přes veškerou snahu místních fotbalových buditelů se Hořesedly připojily k zástupu obcí, které přišly o nejběžnější vesnickou sportovní kratochvíli.

„Je mi to fakt líto, protože vím, s jakým nadšením jsme tady fotbal v roce 2007 po dvacetileté pauze budovali. Chodili jsme tehdy hrát malý fotbal do haly a řekli jsme si, proč vlastně nehrajeme na velkém hřišti, když bychom tým v pohodě sestavili. Slovo dalo slovo, a za pár týdnů už stály tyhle šatny,“ ukazuje Machovec na tři stavební buňky překryté sedlovou střechou. Opravdu vypadají, že vznikly hodně rychle, z čirého nadšení a ze všeho, co bylo po ruce. Machovec ještě s jedním kamarádem vše táhl a tým šlapal. „To si nemyslete, tohle hřiště zažilo i rekordní vítězství 9:1 nad Oráčovem, když šest gólů dával kluk, kterého jsme tehdy přetáhli z Ročova. Byl jako zjevení a ostatní nám říkali, co jsme to dotáhli za divoča,“ směje se.

Rozhodčí dostal do držky

Tehdy, ve zlaté éře, se klubu přezdívalo Tryskáči. A nic nenasvědčovalo tomu, že by se měl tým poroučet na věčnost. Tím spíš, když obec zaplatila po urgencích fotbalového svazu nové šatny, aby měli hráči i rozhodčí lepší zázemí. „Stály přes půl milionu a jsou doteď krásné. No, podívejte se třeba tady,“ otvírá Machovec jedny dveře a ukazuje poměrně útulnou místnost. „Nejlepší kabina pro rozhodčí v celé lize. Udělali jsme jim tu dokonce sprchový kout, aby nás měli rádi. Ale stejně tu chudáci dostali párkrát do držky,“ přiznává fotbalový srdcař.

Jaroslav Machovec je opravdu ztělesněním vesnického fotbalového tahouna. Hraje od šesti let, v dorostu kopal ligu za pražské Uhelny sklady, jako dospělý pak divizi. A elán ho koneckonců neopouští ani teď, kdy ještě letos

na jaře, ve svých devětapadesáti letech, vyběhl na trávník v nedalekém Kounově. Když si s ním povídáte, vybaví se vám seriál Okresní přebor, klub Slavoj Houslice a nejvíc jeho předseda Václav Orel v podání Ludka Soboty. Jako byste se bavili s jeho druhým já. „Mám ten seriál rád, vesnický fotbal skvěle vystihli, takhle to opravdu chodí. Vždycky je to o dvou třech lidech, kteří to táhnou a žijí tím,“ povídá Machovec. Jenže v Hořesedlích ani tohle nadšení nestačilo. V sezoně, kdy se Tryskáčům nedařilo, se tým nesmiřitelně rozhádal. „Stačil víceméně jeden problémový člověk, který tu partu úplně rozbil, a kluci přestali chodit. Museli jsme tehdy zaplatit fotbalovému svazu desetitisícovou pokutu za opuštění soutěže v jejím průběhu a od té doby tu fotbal nemáme,“ shrnuje situaci Machovec.

Co se vykope, to se vykope

Podobně bídně a vlastně ze stejných důvodů skončil fotbal i v nedalekých Hořovičkách a Svojetíně. Vymykají se jen Mutějovice, kde se sice nehrálo v minulé sezoně, ale místní se nevzdali a fotbal do obce vrátili. „Hrávali jsme druhou třídu, což se už nedá bez několika tréninků týdně. Zůstal tady na to jeden člověk, a chlapi přestali chodit. Dali jsme si tedy rok pauzu, propadli se o dvě soutěže níž, ale dokázali jsme to poskládat znovu,“ říká mutějovický fotbalový nadšenec Václav Holý.

Obec si zachránila pověst, protože jde o tradiční fotbalovou výspu, kde se přes dvacet let hrávala krajská soutěž. Nyní se tu kope úplné dno, čtvrtá třída, ale aspoň že tak. „Možná i díky tomu na to mají kluci čas a jde to sladit s jejich prací. Nebudeme se nikam hnát, co se vykope, to se vykope, ale už teď to vypadá, že takhle dole moc dlouho nevydržíme. V tabulce jsme totiž první a vyhráváme o osm devět gólů. Ti fotbalisti tady prostě byli a jsou,“ chlubí se Václav Holý ze znovuzrozeného FK Chmel Mutějovice.

Jenže je otázka, jak tohle vzepětí vlastně dopadne. Tým totiž stárne, za mladíky jsou bráni třicetiletí hráči a mladší prostě nejsou. „S mladými je obrovský problém. Najednou se jim nabízí spousta konkurenčních sportů, a fotbal tím velmi trpí. Bylo zvykem, že téměř každá zdejší vesnice měla žáky i dorost, teď je to absolutní výjimka. Když už se nějakí mladí fotbalisté urodí, vyluxují je kluby z měst, například z Rakovníka,“ vykládá Holý.

Nedostatkem mladých fotbalistů trpí celý český fotbal. Ostatně i Hořesedly vychovaly jednu hvězdu, i když třeba až do Juventus Turín jako Pavel Nedvěd nedokráčela. „Nějaký Čihař, který tu vyrostl v té éře před dvaceti lety. Byl to šikovný kluk, který pak léta hrával krajskou B třídu,“ pochvaluje si úspěšného odchovance Machovec.

Vesnický fotbal na Rakovnicku tedy nezadržitelně stárne a kluby jsou rády, když udrží pohromadě jeden mančaft dospělých. Řada z nich se prostě jen tak tak drží nad vodou. I když jsou i výjimky, a to třeba Kněževes, která se může opřít o silného sponzora – velkořezníka, jenž klubu dopřává i díky tomu, že v něm hraje jeho syn. Takže také klasika.

Varování Jakuba Koháka

Ve zmiňovaném seriálu Okresní přebor si tamního brankáře Káju Vachopulose zahrál Jakub Kohák, který fotbal hraje a propaguje i „v civilu“. V létě natočil krátký dokument Konec fotbalu v Dolních Zálupech, v němž upozorňuje na to, že za posledních pět přišla zhruba každá desátá obec v zemi o svůj fotbalový tým. Ve snímku ukazuje hřiště zarostlé vysokou travou, rohový praporek, který slouží jako podpěra pro rajčata na zahrádce, rozpuštěný fotbalový míč coby květináč, ale také spoustu vyhraných pohárů, fotografie z doby, kdy se ve vesnici ještě chlapi honili za merunou, nebo skupinku bývalých fotbalistů, kteří se chodí modlit k „oltáři“ do stodoly, aby se do jejich obce kopaná zase vrátila.

„Nás to tady všechny mrzí, že tady skončil ten fotbal,“ říká ve filmu manželka někdejšího kapitána. Vypráví, jak se na hřišti všichni scházeli, když bylo utkání, jak se tam konaly dětské dny nebo tam cvičili hasiči.

„Amatérský fotbal vymírá,“ varuje Kohák. Jeho slova potvrzuje i výzkum společnosti Datank, která se tisícovky obyvatel ve vesnicích a menších městech dotazovala právě na amatérskou kopanou. Bezmála 45 procent respondentů uvedlo, že kopaná je důležitou součástí společenského života obce. A zhruba třetina má dojem, že činnost jejich klubu v posledních letech upadá. Přitom téměř polovina dotázaných je přesvědčena o tom, že fotbalový tým by měl být v každé obci.

Podle profesora Michala Lošťáka, který se na České zemědělské univerzitě zabývá rovněž různými aspekty života na venkově, je kopaná důležitá pro rozvoj vesnic. „Bez kolektivního sportu se tam sníží kvalita života,“ tvrdí Lošťák. „Jsou to vedle hasičů nebo myslivců právě fotbalisté, kolem nichž rotoval společenský život obce od plesů a tancovaček až po akce pro děti.“ Podle Svazu měst a obcí je fotbal a hřiště důležitým místem pro komunitní život obce, místem, kde se setkávají lidé, kde se o víkendech téměř pokaždé něco děje. Mnohé vesnice se přitom vylidňují a právě kopaná může pomoci tento negativní trend zastavit, nebo alespoň výrazně zbrzdí. „Když se přestane na vesnicích sportovat a společenský život vymizí, stáhnou se obyvatelé do městských center, vesnice se vyprázdňují a vlastně zaniknou,“ varuje předseda Svazu měst a obcí František Lukl.

A jeden z nejlepších českých fotbalistů Pavel Nedvěd před časem v rozhovoru pro Lidové noviny uvedl: „Krásně to řekla paní Jirásková ve filmu Kožené slunce: ‚Kde nehrajou fotbal, tam chcíp pes!‘ Každá vesnice by měla mít alespoň jeden výrazný sportovní tým, kterému se bude fandit. Kde není sport, tam je společnost ochuzená, tam je míň radosti.“

Příliš mnoho papírování

Fotbal doplácí mimo jiné na to, že děti a mládež dnes mají mnohem větší možnosti, jak trávit volný čas. A nemusí to být jen tolik omílané počítače, mobily a sociální sítě. Brankářská legenda Ivo Viktor si před časem postěžoval, jak jeho nejstarší vnuk utekl od kopané k plavání a florbalu. „Děti mají jinou zábavu, těžko se s tím smírju, protože za našich časů jsme na hřišti skoro spali. Nic jiného jsme neměli,“ řekl mistr Evropy z Bělehradu. Verner Lička přidal jinou příhodu. Blízko jeho bydliště vznikl nový sportovní areál. A Lička se bál, že děti na hřišti budou až moc hlasité. Jenže má klid, skoro nikdo tam nechodí.

Někteří experti upozorňují na to, že fotbal není tolik populární také kvůli individualizaci sportu, kdy si rodiče například myslí, že jejich syn spíše uspěje jako jednotlivec než v kolektivu. Podle Dina Numerata z Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy hraje svou roli rovněž úpadek dobrovolnictví. Spousta vesnických týmů funguje jen díky srdcařům, kteří za svůj klub dýchají. Jenže jejich motivaci mnohdy srážejí korupční aféry, podivné rozhodovací praktiky ve vedení fotbalové asociace, narůstající byrokracie anebo třeba to, že se za sebemenší prohřešek – například chybu v zápisu o utkání – platí pokuty. „Nedivím se, že mnozí dlouholetí zapálení funkcionáři nakonec sport, který milují, raději opouštějí,“ konstatuje František Lukl ze Svazu měst a obcí.

Samostatnou kapitolou jsou peníze. Pro mnohé kluby hrají finance – tedy jejich nedostatek – klíčovou roli. V zemi nyní působí zhruba čtyři tisíce týmů. Mnohé by potřebovaly vybudovat nové šatny, závlahové systémy nebo umělé trávníky. „Můžeme jim pomáhat, ale nemůžeme sami financovat čtyři tisíce klubů,“ tvrdí Otakar Mestek z fotbalové asociace. Úbytek hráčů je podle něho celoevropský problém, kterému se již několik let věnuje UEFA. Velkým varováním například je, že ve věku nad 15 let končí v Evropě s fotbalem asi čtyřicet procent kluků.

Ačkoli svaz mládežnické týmy finančně podporuje, Mestek předpokládá, že úbytek klubů bude pokračovat. „Uděláme všechno pro to, aby to bylo co nejpozvolnější,“ slibuje. Fotbalová asociace chce pomáhat družstvům například při podávání žádosti o grant na ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, zkouší také variantu, že by se nižší soutěže hrály s menším počtem hráčů.

Nevzdáváme se

Jeden žákovský fotbalový klub by možná brzy mohl vzniknout na Rakovnicku – ve zmiňovaných Hořesedlích, kde se před pár lety nepodařilo udržet dospělý mančaft. „Já totiž ten klub stále držím. Říkali mi, smíř se s tím a zruš ho úplně, ale já řekl Ne. Máme konto, stále platím elektřinu a věřím tomu, že to zase začne. Máme plán, že rozjedeme fotbal pro děcka,“ povídá fotbalový nadšenec Jaroslav Machovec. Na sezonu bude potřebovat několik desítek tisíc korun, které hodlá vymámit z obecního rozpočtu. Aby si věc „posichroval“, jde s heslem na obnovu tamního fotbalu do říjnových komunálních voleb. Problém nevidí ani s dopravou na zápasy. „Kdyžtak si v práci půjčím mikrobusek,“ tvrdí. Opírá se o branku, pozoruje hřiště zarůstající plevelem, ale v hlavě už má obraz malých kluků, kteří se tady honí za míčudou. Stejně jako on před mnoha lety. „S dětmi to bude za odměnu, takový fotbal hrou,“ dodává.

Foto autor| Foto: Robert Sedmík, ČTK, facebook

Foto popis| SRDCAŘ Jaroslav Machovec z Hořesedel u Rakovníka. Fotbal v obci nejprve po dvacetileté pauze obnovil, pak přihlížel jeho zkáze a teď má v plánu velký návrat. S dětským týmem.

Foto popis| LOUKA MÍSTO HŘIŠTĚ. Výjev z dokumentu Jakuba Koháka Konec fotbalu v Dolních Zálupech.

Foto popis| PAVEL HORVÁTH začínal v klubu, který už neexistuje.

Foto popis| JAKUB KOHÁK (vlevo) fotbal miluje. I ten vesnický.

Kapitoly z dějin kulturní revoluce na Západě (II)

24.9.2018 konzervativnilisty.cz str. 00

Napsal Jan Cholínský

Podstatou západní „kulturní revoluce“ („kontrakultury“, „sexuální revoluce“) let šedesátých byl útok na antickřesťanské základy západní kultury – především na filosoficko-antropologické chápání člověka potažmo na instituce manželství, rodiny, rodičovství, výchovy a vzdělávání, na hodnoty založené na rovnováze individuální svobody a odpovědnosti člověka. „Kulturní revoluce“¹

destabilizující kulturu jako civilizační základ vzešla z paralelního i symbiotického působení dvou západních sociálních sil – radikálně levicové politické ideologie a politizujícího destruktivního „antiumění“, podporovaných zvenčí ještě sovětskou vlivovou agenturou. Pro pochopení síly první je třeba vrátit se až do let dvacátých a třicátých.

Selhání a ožiování revolučního marxismu Když se po první světové válce ukázalo, že západním marxistickým (komunistickým) revolucionářům se nepodaří úspěšně napodobit bolševickou revoluci v Rusku, začali někteří z nich uvažovat – ať již byli či nebyli prostřednictvím tzv. Třetí internacionály (Kominterny) napojeni na Sovětský svaz² – o nových interpretacích marxismu a nových cestách revoluce.³ Pozoruhodný vliv získala židovsko-německá skupina marxistických teoretiků,⁴ jejíž intelektuální činnost se v padesátých a šedesátých letech stala jedním z pilířů „kulturní revoluce“ na Západě a později spoluutvářela tzv. postmoderní paradigma, které ovládlo západní humanitu a sociální vědy. Vzhledem k podílu této skupiny na celkovém charakteru a étosu „kulturní revoluce“ šedesátých let, jakož i k částečnému propojení s americkou kontrakulturou, bude dále představena podrobněji.⁵

V původně „revolučně nadějném“ Německu na Univerzitě J. W. Goetheho ve Frankfurtu byl v roce 1924 založen Ústav pro sociální výzkum (Institut für Sozialforschung), později známý jako Frankfurtská škola. Komunističtí a marxističtí „sociální badatelé“ tj. filosofové a sociologové, kteří zde působili, si v souladu se zadáním donátorů Ústavu⁶ mj. předsevzali zjistit, proč komunistická revoluce na Západě selhala a (vy)nalézt nové revoluční impulsy, v čemž jim měl pomoci také jejich výzkum uskutečňovaný v Sovětském svazu. Frankfurťští se od počátku třicátých let (kdy „staré marxisty“ nahradili „noví marxisté“) – pod vedením filosofa Maxe Horkheimera, jehož nejdůležitějšími spolupracovníky byli sociolog Erich Fromm (do roku 1939), filosof Herbert Marcuse a filosof a hudební teoretik Theodor Wiesengrund Adorno – stali vlivnými, byť nikoli jedinými intelektuálními radikály zabývajícími se teoreticky rozpoutáním komunistické resp. (anti)kulturní revoluce na Západě.⁷

Proč komunistická revoluce inspirovaná židovsko-německým filosofem a politickým revolucionářem Karlem Marxem na Západě selhala?

Ekonomická situace dělníků, kteří měli být podle teorie Marxe a jeho spolupracovníků nositeli revolučního étosu, se zde – vlivem sociální politiky a technologického rozvoje – postupně zlepšovala, primitivní bezohledný kapitalismus 19. století byl reformován. Poptávka zaměstnavatelů po odborné kvalifikaci dělníků a s ní spojený nárůst výše mezd se současným zaváděním programů sociálního zabezpečení pacifikovaly a rozdělily marxistické socialisty na tradiční revolucionáře a umírněnější reformisty („zrádce revoluce“). Od poslední čtvrtiny 19. století zde rovněž byla a úspěšně působila široce akceptovaná politická filosofie vycházející ze sociální nauky římskokatolické církve (odmítající sobecký individualistický liberalismus i otupující kolektivistický socialismus), z níž byla později odvozena tzv. křesťanská demokracie resp. křesťansko-demokratické politické strany.⁸ Kromě toho byl zastaven pokus o vývoz bolševické/komunistické revoluce na západ ať již přímou cestou sovětské expanze vpádem do Polska v roce 1919 zastavené polským vojenským vítězstvím – tzv. zázrakem na řece Visle, nebo nepřímou podporou revolučních sil ve španělské občanské válce ukončené počátkem roku 1939 vítězstvím protirepublikánské resp. antikomunistické fronty v čele s generálem Franciscem Frankem.⁹

Z hlediska původní koncepce marxistické revoluce už nebylo možné počítat s proletariátem neboli „vykořisťovaným dělnictvem“, jehož materiální životní úroveň se na Západě zvyšovala, jako s revoluční silou – potenciál pramenící z bídy a beznaděje se zdál být pro revoluční marxisty ztracen. Tuto situaci zásadně nezvrátila ani světová hospodářská krize ve třicátých letech, ani druhá světová válka.

Po druhé světové válce sice „umírnění“ socialisté (ti, co přijali za svou roli demokratických socialistů či sociálních demokratů v politickém systému liberální pluralitní demokracie¹⁰), kteří usilovali o centralizaci řízení ekonomiky, zestátnování výroby a maximalizaci ekonomické rovnosti parlamentní cestou, získali politický vliv, ale brzy o své pozice ve svobodných volbách zase přišli právě v důsledku této své politiky.¹¹ Byli nuceni ustoupit od principu omezování/likvidování soukromého vlastnictví a podnikání k politice maximalizování sociálního státu (rozvoje tzv. státu blahobytu), v poválečném prosperujícím systému měli šanci získávat politické preference pouze tlakem na zvyšování mezd a zdaňování bohatých či rozmanitými sociálními programy, nikoli požadavkem zásadní systémové změny. Zbořit „starý zkažený svět“ a v souladu s revolučním étosem od něho „osvobodit lid“ (včetně těch, kdo o takovéto „osvobození“ nestojí) zajištěním „nové spravedlnosti“ a „nové životní kvality“ prostřednictvím dělnické vzpoury, uzurpování absolutní moci a oloupení majetných, jako v bolševickém Rusku, již nebylo možné.

Svatba Marxe s Freudem Druhá tj. Horkheimerova garnitura Frankfurtské školy se záhy odvrátila od nerealizovatelné teorie tzv. austromarxismu (tj. snahy o postupné převzetí moci získáním většiny v parlamentu) svých předchůdců a pod Horkheimerovým vedením přišla s vlastní revoluční teorií, kterou postupně rozvíjela a upřesňovala. Její podstatou bylo staré materialistické pojetí člověka, opětovné zbožštění principu rovnostářství a nově rozvíjená teorie rafinované destrukce (pod hesly o „osvobození“ či „emancipaci“) západní křesťanské a kapitalistické kultury údajně omezující svobodu a psychofyzické potřeby jednotlivce. Nová „proticivilizační“ teorie se začala otáčet kolem formulování kritiky „západního kulturního prototypu“ tzv. autoritářské osobnosti údajně utvářené vžitými škodlivými morálními normami a rodičovskou autoritou údajně logicky završeného fašismem a nacismem.¹²

Mezi důležité dílčí cíle této „neomarxistické“ teorie patřilo zničení stávající západní sexuální a pracovní morálky. Nový revoluční nástroj – nazvaný nejspíše v roce 1937 „kritická teorie“ – byl obecně vystavěn na odmítnutí západní „kapitalistické“ a „buržoazní“ postosvátské kultury v nejširším slova smyslu (tj. de facto stále ještě z velké části kultury křesťansko-humanistické) a v ní přetrvávajícího systému hierarchie hodnot a norem lidského chování jako údajných nástrojů utlačujících člověka.¹³ Podstatnou součástí „kritické teorie“ bylo negování stávající „západní sociální autority“, přičemž speciální ingrediencí některých prací frankfurtských se stala politizující interpretace teorie o dominantní roli sexuálního pudu v osobnosti člověka neboli tzv. psychoanalýzy Sigmunda Freuda.

S využitím psychoanalýzy jako nástroje politické revoluce přišel nejprve (proti vůli svého učitele) Freudův žák, spolupracovník a pozdější protivník – rakouský psychiatr Wilhelm Reich, který během dalšího rozvíjení vlastního pojetí psychoanalýzy získal pověst oscilující mezi obrazem devianta a podvodníka.¹⁴ Mimořádně, od roku 1928 byl Reich členem Komunistické strany Rakouska a od roku 1930 Komunistické strany Německa, spolupracoval se sovětskými komunisty a navštěvoval Sovětský svaz, ale jeho pojetí marxismu-freudismu z důvodu nepraktické „extravagance“ a „hereze“ nakonec Sověti i jejich západní spojenci zavrhl. Reich útočil na instituci rodiny (a zejména na otcovskou autoritu) prostřednictvím propagování „nemoralistické výchovy“ tj. dle současného názvosloví navádění ke zneužívání dětí – doporučoval mj. systematické rozvíjení sexuálního pudu od dětského věku jako nástroj vzpoury proti údajně zotročující otcovské sadistické autoritě.¹⁵

Do kompendia Frankfurtské školy vsunul postuláty psychoanalýzy smíšené s marxismem Reichův dočasný berlínský spolupracovník a v letech 1930-1939 jeden z vůdčích představitelů (vedoucí oddělení sociální psychologie) frankfurtského Ústavu pro sociální výzkum sociolog a laický psychoanalytik Erich Fromm (opět proti vůli Freuda).¹⁶ Fromm přišel s teoretickou koncepcí odhalování škodlivosti autoritářských společenských norem projevující se také podle něj morálními mantinely pro sexualitu a autoritou otce v rodině jakožto hlavního nositele škodlivé společenské konvence, ale na rozdíl od Reicha při tom označil rodiče nikoli za zdroj, ale za „nositele i spoluoběti“ násilného sociálního dědictví či mezigeneračního přenosu této konvence.¹⁷ Výsledkem těchto úvah a koncepcí byla společná publikace Horkheimera, Fromma a Marcuseho: Studie o autoritě a rodině (1936)...¹⁸ později je ve vlastních intencích (nepříliš vzdálených Reichovi) rozvíjel a zpopularizoval filosof a sociolog Herbert Marcuse, který se stal jedním z dočasných „hrdinů“ kulturní revoluce i kontrakultury let šedesátých.¹⁹

Ještě před druhou světovou válkou však antikulturní teorie Reicha, Fromma a frankfurtských směřující k sexuální revoluci a rozvrácení rodiny prohrály s tradičními kulturními normami.

V Sovětském svazu se Reich stal personou non grata, když Stalin – zabývající se stabilizací komunismem rozvrácené ekonomiky a společnosti – koketování se sexuální revolucí zakázal. Neúspěchem skončila i Reichova mise u německých komunistů – jednou z reakcí na jeho „osvětovou činnost“ byla stížnost adresovaná stranickému ústředí DKP: „Reich chce změnit naše gymnastické sály na bordely“. Ani ve Francii nebyl atak proti výchově a rodině akceptován – jak je patrné z článku „Za záchranu rodiny“ publikovaném v hlavním komunistickém deníku L'Humanité v říjnu 1935,²⁰ kde francouzští komunisté poukazovali na nutnost vystříhat se sexuální revoluce způsobující krizi rodiny a demografickou krizi. Stálo v něm mj.: „Komunisté chtějí bojovat za obranu francouzské rodiny. Cestu nám ukazuje Sovětský svaz, ale je třeba začít s praktickou činností. Právo na lásku, lásku muže k ženě, lásku dětskou, lásku rodičovskou, to musí být témata naší ankety podporované dopisy našich čtenářů.“²¹

Frankfurtští rozvíjí kritickou teorii Horkheimer (a s ním i Adorno, nástupce Fromma v pozici vrchního ideologa frankfurtských)²² začal ve druhé polovině třicátých let – patrně i na základě své zkušenosti nabyvané během pobytu ve Spojených státech²³ – preferovat širěji pojatou a komplexnější tzv. „kritickou teorii“ atakující celou západní kulturu s jejím údajně logickým vyústěním ve fašismus, německém nacionálním socialismu a antisemitismu. V tomto stylu byly postupně publikovány Horkheimerova esej Tradiční a kritická teorie (1937), pojednání autorské dvojice Horkheimer-Adorno Dialektika osvícenství (1944, 1947), Horkheimerova Kritika instrumentálního rozumu (1947) a kolektivní práce Autoritativní osobnost (1950) zaštitěná Adornem.²⁴

Podstatu „kritické teorie“ výstižně charakterizoval slovenský matematik a křesťanskodemokratický politik Vladimír Palko ve své knize z roku 2012 nazvané *Lvy přicházejí*. Proč Evropa a Amerika směřují k nové tyranii : „Co je předmětem jejich kritiky? Útlak ve společnosti. Co je projevem útlaku? Skoro všechno. Společenské normy, které jsou lidé zvyklí dodržovat v rodině, v sexuální oblasti, ve škole. Respektování autority je pro ně útlak. Uznávání velikosti vlastní civilizace je útlak. Západ je pro ně utlačovatelská společnost. Komunistický Východ kritizují jen pro dogmatismus východní odnože marxismu.“²⁵

Kritická teorie směřující do akademických, uměleckých a politických kruhů představovala radikálně revoluční levicovou ideologickou koncepci, byť otevřeně nepropagovala tradiční marxistický třídní boj ani sexuální výchovu v Reichově stylu.²⁶ V této kritice „nedokončení osvícenské revoluce, která dle autorů ustrnula v nerovnostářském kapitalismu a v materialistickém konzumu“²⁷ ovšem nešlo pouze o útok na kapitalistický maloměšťácký konzumerismus (v paradoxním protikladu k Marxově „obraně nemajetného proletariátu“, z něhož se stali „líní maloměšťáci“ neschopní vzpoury, protože kapitalismus jim nyní zajišťoval dobrou životní úroveň),²⁸ ale na samé základy západní kultury tj. obecně na křesťanskou etiku, estetiku a étos práce včetně dehonestace hierarchicky organizované katolické církve jako podněcovatele „fašizujícího autoritářství“.²⁹

Polský analytik dějin marxismu Krzysztof Karoń shrnuje poselství „kritické teorie“ v tezí: ³⁰ západní společnost je ve své podstatě špatná, geneticky vadná, protože násilím realizuje zájmy dominující společenské třídy; jakákoliv snaha o nápravu společnosti pozitivní činností je chybou, správné je jedině permanentně veřejně stigmatizovat a tím destabilizovat a ničit západní kulturu (označovat ji za nelegitimní a škodlivou); základ pokroku není v pozitivní činnosti, ale ve veřejném kritizování a neustálé destabilizaci a destrukci status quo – pokroková není konstrukce, ale kritická destrukce (osvobození může spočívat jen v totálním zničení kultury, na což rezignoval dělnický proletariát); kultura a zvláště kultura katolická, s jejím kultem rozumnosti a vzdělávání, étosem výchovy a náboženské sexuální morálky, je nástrojem zotročení člověka omezujícím jeho přirozenou svobodu, především jeho sexuální pud a směřujícím k psychopatologii a fašizaci psychiky, dehumanizaci života a nakonec k holokaustu.³¹

Frankfurtští pozměnili rovnostářský marxismus ekonomický na rovnostářský neomarxismus kulturní při současném zachování a obrození jeho revolučního náboje, dle marxistického názvosloví otočili nauku o významu (ekonomické) základny a (kulturní) nadstavby – v tomto směřování ovšem nebyli jediní. Ke koncepci útoku nikoli pouze na západní ekonomický systém – tzv. kapitalismus a vlastníky „výrobních prostředků“, ale na celou západní kulturu a její křesťanské základy, dospěli souběžně i další teoretikové revoluce, jedním z nejznámějších se stal italský komunista Antonio Gramsci.³²

Když to nevycházelo s dělníky, pokoušeli se neomarxisté získat nový revoluční potenciál (a následný konflikt) v intelektuálech, sociálních menšinách a v mladých lidech. Cílem nových revolucionářů tak bylo mj. „emancipovat“ resp. „osvobodit“ mládež od tradiční výchovy a vzdělávání zajišťovaných dosavadními kulturními autoritami (rodičovskou, náboženskou, školní) včetně popření dosavadních pravidel pro sexuální život a produktivní étos práce. V důsledcích šlo především o atakování klíčových kulturních norem a sociálních rolí tmelících základní společenskou instituci, tedy promyšlený útok proti podstatě a stabilitě rodiny, jejíž rozvrácení mělo vést k oslabení a tím ovladatelnosti společnosti umožňujícímu její revoluční proměnu. Na místě je zde rovněž připomenout, že k rozbití rodiny jako základního prvku západní společnosti a k zásadním změnám ve výchově dětí směřovaly už práce či koncepce klasiků – „paleomarxistů“.³³

Představitelé Frankfurtské školy a jejich neomarxističtí souputníci a následovníci tedy opustili Marxovu stěžejní koncepci rovnosti ekonomické („lid“ strádá, protože je vykořisťovaný a chudý, protože nevlastní výrobní prostředky) a začali usilovat o rovnost kulturní (jedinec strádá a je frustrovaný, protože je zotročený vnějšími „kulturními normami“, zatímco jeho „rousseauovskou“ přirozeností jsou bezmezné „individuální normy a svobodné uspokojování vlastních potřeb“). Zatímco Marx doporučoval (a Lenin se Stalinem a jejich následovníky to realizovali) oloupit „představitel“ starého řádu tj. většinu lidí ve společnosti o majetek, frankfurtští a spol. hodlali za pomoci revoluční mládeže a sociálních menšin zbořit staré kulturní instituce a nahradit je svými utopickými vizemi.

Oněmi starými institucemi, které se vyvinuly v průběhu staletí jako atributy anticko-křesťanské civilizace a později byly více či méně modifikovány étosem humanismu, byly především: (1) pojetí člověka jako duchovně-materiální bytosti s odpovídající hierarchií hodnot; (2) koncepce manželství, rodiny a s nimi spojených sociálních rolí; (3) systém výchovy a vzdělávání kultivující lidskou biologickou přirozenost; (4) pozitivní vztah k práci jako prostředku rozvíjení kultury a hojnosti. Tyto instituce měly být zničeny nebo ovládnuty a transformovány do „emancipovaných“ institucí založených na materialistickém utopicko-romantickém pojetí člověka, na antiautoritativní výchově, na rozbití tradiční rodiny, na relativizaci sociálních rolí, na iracionálním vzdělávání a na znevažování cílevědomé práce.

Pokračování. Autor je historik.

Poznámky: ¹ Souhrnný popis vývoje „kulturní revoluce“ ve Spojených státech z křesťansko-konzervativního hlediska – KIMBALL, Roger: *The Long March. How the Cultural Revolution of the 1960 Changed America*.

Encounter Books, New York – London 2000 (k fenoménu a kontextu kulturní revoluce viz zvláště první kapitola „What is a Cultural Revolution?“ – s. 3–36). Souhrnný popis „kontrakultury“ šedesátých let ve Spojených státech a na Západě z anarchisticko-progresivistického hlediska – ROSZAK, Theodore: *The Making of Counterculture: Reflections on the Technocratic Society and Its Youthful Opposition*. University of California Press, 1995 (první vydání 1969, české vydání – *Zrod kontrakultury. Úvahy o technokratické společnosti a mládeži v opozici*. Malvern, Praha 2015.)

2 Diverzní činnost Komunistické internacionály resp. Kominterny na Západě je všeobecně známá, ale vzhledem k nedostupnosti sovětských archiválií uložených v Rusku nebyla odhalena v plném rozsahu. I dostupné zdroje však nepochybně prokazují její zločinný charakter. Viz např. HAYNES, John Earle:

Secret Cables of the Comintern, 1933-1943. With Fridrikh Igorevich Firsov and Harvey Klehr. Yale University Press, New Haven 2014.

3 K tématu např. – MURAVCHIK, Joshua: *Nebe na zemi. Vzestup a pád socialismu*. BB art, Praha 2003; KOLAKOWSKI, Leszek: *Glówny nurty marksizmu II, III*; GIDDENS, Anthony: *Třetí cesta a její kritici*. Mladá fronta, Praha 2004; MAREŠ, František: *Dialektický materialism*. Vlajka, Praha 1937; MAREŠ, František: *Socialism a komunism v moderním hnutí sociálním: ideje a taktika*. A. Svěcený, Praha 1926; MACEK, Josef: *Socialismus*. Státní nakladatelství, Praha 1925.

4 V roce 1923 byla v Německu uspořádána konference pod názvem *Erste Marxistische Arbeitswoche* (První marxistický týden práce) svolaná a financovaná mladým aktivním marxistou ze zámožné židovské rodiny Felixem Weilem. Na konferenci se diskutovalo o příčinách neúspěchů marxistické revoluce, řešení současných krizových situací, nových metodách boje a organizaci sociálních výzkumů.

5 K dějinám Frankfurtské školy období 1923-1969 a uskutečňování jejího programu ve Spolkové republice Německo – VALENTA, Martin: *Revoluce na pořadu dne*. Univerzita Karlova – **Fakulta sociálních věd** – Institut mezinárodních studií, Praha 2011.

6 Marxistické zaměření bylo oficiálním zadáním činnosti autonomního ústavu frankfurtské univerzity, jehož vznik inicioval a finančně podporoval syn zámožného židovského podnikatele mladý marxista Felix Weil, se souhlasem svého otce, který byl váženým občanem Frankfurtu a mecenášem univerzity. Viz např. VALENTA, s. 45-47.

7 Z dalších „inovátorů marxismu“ připomeňme filosofa maďarského původu György Lukacse s jeho přesvědčením o nutnosti vymýtit křesťanské základy Západu, italské komunisty Antonia Gramsciho a Altiera Spinelliho s jejich teoriemi antikřesťanské „kulturní revoluce“ v prvním případě a „evropské socialistické pseudofederace“ ve druhém případě, nebo značný vliv partnerského páru francouzských „kulturně-revolučních“ nihilistů Jean Paul Sartra a Simone de Beauvoirové.

8 K sociální nauce římskokatolické církve – Sociální encykliky (1891–1991), Zvon, Praha 1996; Kompendium sociální nauky církve, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2008. Zásadní roli v etablování katolické sociální nauky sehráli německý biskup Wilhelm von Keteler a německá politická strana Deutsche Zentrumspartei (Německá strana Centrum) – existující v letech 1870–1933.

9 NOWAK, Andrzej: *Ojczyzna ocalona. Wojna sowiecko-polska 1919–1920*. Biały Kruk, Krakow 2010. ROMERSTEIN, Herbert: *Heroic Victims: Stalin's Foreign Legion in the Spanish Civil War*. Council for the Defense of Freedom, Washington 1994.

10 Co se týče Československa po druhé světové válce, nelze o českých socialistických stranách hovořit – v intencích slova umírnění – ani jako o demokratických socialistech ani jako o sociálních demokratech. Politický systém tzv. lidové demokracie nastolený vládnoucí koalicí, tedy tzv. Národní frontou, nebyl demokratický v politickém slova smyslu, protože zakázal opozici, zrušil dělbu státní moci, znemožnil svobodu tisku i svobodné volby do zákonodárných orgánů.

11 Výstižným příkladem je situace ve Velké Británii po druhé světové válce, kde v parlamentních volbách zvítězila Labour Party a začala uskutečňovat socialistickou vizi, ale její způsoby a výsledky vyplývající ze socialistického programu vedly v následujících letech k její volební porážce. Autentickým dokladem tohoto stavu jsou i dobové politické komentáře nejvýznamnějšího českého exilového novináře nesocialistické orientace, dlouholetého redaktora BBC Rudolfa Kopeckého – publikované v českých kulturně-politických exilových periodikách *Bohemia*, *Národ*, *Modrá revue*, *Zpravodaj*.

12 Viz – *Studien über Autorität und Familie*. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung. Alcan, Paris 1936. K vývoji marxistického pojetí sociální reality v rámci Frankfurtské školy v jednotlivých dekáдах viz VALENTA, Martin: *Revoluce na pořadu dne*, s. 45-62.

13 Podstatu „kritické teorie“ výstižně charakterizoval slovenský matematik a křesťanskodemokratický politik Vladimír PALKO v knize *Levy prichádzajú. Prečo Európa a Amerika smerujú k novej tyranii* (Vyd. Michala Vaška, Prešov 2012). Západní kulturní normy napadené ideology Frankfurtské školy nebyly ukotveny pouze v postsovíčenském kapitalistickém liberalismu, ale spočívaly v tisíciletém odkazu anticko-křesťanské kultury.

14 Vše podstatné k teoriím psychiatra a psychoanalytika Wilhelma Reicha (1897-1957) a jejich praktickému uplatňování – kritické interpretace: KARON, Krysztof: Historia Marksizmu, části 3a, 3b ; DeMARCO, Donald – WIKER, Benjamin: Architekti kultury smrti. Res Claritatis, Praha 2011, s. 175-183; adorující interpretace: BOADELLA, Wilhelm: Wilhelm Reich: průkopník nového myšlení. Malvern, Olomouc 2013. O tématech a směřování Reichova výzkumu vypovídá následující výběr publikací:

Pudový charakter (1925); Funkce orgasmu (Wienna 1927), Dialektický marxismus a psychoanalýza (1929), Pohlavní zralost, zdrženlivost, manželská morálka (1930), Sexualita v kulturním boji (1936 – vydání z roku 1966 pod názvem Sexuální revoluce. O charakterovém sebeobrození člověka), Sexuální boj mládeže (1932), Průlom sexuální morálky (1932 – další vydání z roku 1972 jako Průlom donucovací a nutkové sexuální morálky), Analýza charakteru (1933), Co je třídní vědomí? (1934), Dialektický marxismus ve výzkumu života (1937), Éter, bůh a ďábel (1949), Orgonový enegretický akumulátor (1951), Emocionální mor lidstva: Kristovražda, Lidé v nesnázích (1953).

15 Zásadní Reichovou tezí bylo, že psychoanalytická terapie se zabývá pouze důsledky, zatímco je třeba věnovat se prevenci a „politicky prosadit“ plné prožívání orgasmu. Viz REICH, Wilhelm: Dialektischer Materialismus und Psychoanalyse.

16 Ke kontaktům sociologa a psychoanalytika Ericha Fromma (1900–1980) s Wilhelmem Reichem – KARON Krysztof: Historia Marksizmu 3a, FUNK, Reiner: Erich Fromm. Nakladatelství Lidové noviny, Praha 1994., s. 41-44. K Frommovu působení v Ústavu pro sociální výzkum ve funkci vedoucího sociálně psychologického oddělení – KARON Krysztof: Historia Marksizmu 3a, 3b ; VALENTA, Martin:

Revoluce na pořadu dne, s. 70-85, 283; FUNK, Reiner, s. 52-90. Frommovy práce z tohoto období –

O metodě a úkolu analytické sociální psychologie (1932); Psychoanalytická charakterologie a její význam pro sociální psychologii (1932); Studie o autoritě a rodině. (spoluautorství – autor sociálně psychologické části, 1936); K pocitu bezmoci (1937). Svě názory z období práce pro Ústav shrnul Fromm po svém rozchodu s Ústavem v práci Strach ze svobody (1941).

17 V roce 1929 prováděl Fromm v Berlíně jako začínající laický psychoanalytik výzkumy zaměřené na sexualitu dělníků a nižších úředníků. Ve svém pojetí marxisticko-freudistické sexuální revoluce vycházel z názoru, že jestliže systém, rodina, náboženství a výchova tlumí sexuální pud, pak uvolnění (osvobození) sexuálního pudu musí zničit výchovu, náboženství i systém. Sexuální revoluce musí zbořit základy systému výchovy a vzdělávání, čili systému reprodukce kultury, proto musí předcházet revoluci sociální. V názoru na příčinu společenského zla tj. autoritářství se Fromm shodl s Reichem, že klíčovou roli hraje otec rodiny – podle Fromma je ale otec pro dítě zejména prvním reprezentantem společenské autority a není zdrojem zla, nýbrž jeho sociálním přenašečem, samotnou příčinou zla je kapitalistický systém, z něhož mají být pomocí sexuální revoluce vysvobozeni nejen děti ale i rodiče. KARON, Krysztof, Historia marksizmu, 3a.

18 FROMM, Erich – HORKHEIMER, Max – MARCUSE, Herbert: Studien über Autorität und Familie. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung. Alcan, Paris 1936. Není bez zajímavosti, že tuto práci označil Reich za rozmělněný plagiát vlastní teorie (KARON, Krysztof, Historia marksizmu, 3a).

19 Filozof a revoluční ideolog Herbert Marcuse (1898–1979) se stal později důležitou postavou vzhledem ke svému vlivu na zradikalizovaná studentská hnutí zejména ve Spojených státech a ve Spolkové republice Německo v šedesátých letech – viz níže. K jeho životu a dílu – KARON, Krysztof:

Historia Marxizmu 3a, 3b ; STEIGERWALD, Robert: Třetí cesta Herberta Marcuseho. Svoboda, Praha 1971; z postmoderního hlediska – PROFANT, Martin: Herbert Marcuse. Příslib štěstí. Epocha, Praha 2017; VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 47-48, 117-147.

20 Článek vyšel pod názvem „Za záchranu rodiny“ (L’Humanité, 31. října 1935) a pozoruhodné na něm je, že tehdejší argumenty z řad komunistů jsou velmi podobné argumentům současných aktivistů organizace Hnutí pro life.

21 Po neúspěchu v Rakousku, Německu a Sovětském svazu se Reich přesunul do Spojených států, kde pokračoval ve své misi a přišel mj. s teorií lapačů sexuální energie a jejího dalšího využívání k léčebným účelům. Mezi jeho obdivovatele patřily i známé osobnosti světa umění – např. spisovatel Norman Mailer nebo herec a režisér Woody Allen, oproti tomu státní federální úřady vyhodnotily Reichovu činnost jako sérii podvodů.

22 K Maxi Horkheimerovi (1895–1973) a Theodoru Wiesengrundovi Adornovi (1903–1969) a jejich kritické teorii – analytická syntéza v interpretaci nekompromisně odmítající názory frankfurtských: KARON, Krysztof: Historia marksizmu, 3a, 3b ; věcný výčet interpretačně „postmodernisticky neutrální“ s přesahem k vlivu na revoluční studentské hnutí: VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 47-69, 88-116 (k personáliím).

23 I přes to, že už ve dvacátých letech zde proběhly pokusy o sexuální revoluci či alespoň emancipaci (např. levicově orientovaných progresivistek, jako byly zdravotnice a sexuální aktivistka Margaret Sangerová, v roce 1921 zakladatelka Americké ligy pro antikoncepci, nebo antropoložka Margaret Meadová propagující ve své slavné nicméně vyfabulované knize Dospívání v Samoi z roku 1928 „volný sexuální život domorodců“), byla americká společnost pevná a fungující – bez revolučního potenciálu, lidé akceptovali reálný kapitalismus a

možnost zlepšit své postavení vlastní prací. Horkheimer dospěl k názoru, že sama sexuální revoluce není schopna rozpoutat společenskou revoluci a změnit společenské základy a že je třeba mít k dispozici komplexnější ideologii ospravedlňující totální destrukci stávající reality. KARON, Krysztof: Historia Marxizmu 3a. 24 HORKHEIMER, Max: Traditionelle und kritische Theorie (1937); HORKHEIMER, Max – ADORNO, T: Philosophische Fragmente (New York – Los Angeles 1944, česky: Dialektika osvícenství. Oikoymenh, Praha 2009), druhé pozmeněné vydání: Dialektik der Aufklärung. Philosophische Fragmente. (Amsterdam, 1947); HORKHEIMER, Max: Eclipse of Reason/Zur Kritik der instrumentellen Vernunft (1947); ADORNO, Theodor W. – FRENKEL-BRUNSWIK, Else – LEVINSON, Daniel J. – SANFORD, R. Nevitt: The Authoritarian Personality. (New York 1950). Tato kolektivní práce zaštitěná Adornem vznikla na Kalifornské univerzitě v Berkeley postupně v letech 1943–1944–1947–1950, ale vydaná byla až v roce 1950, navazovala na teze práce Studie o autoritě a rodině. Další navazující práce ADORNA: Minima Moralia. Reflexionen aus dem beschädigten Leben. (Berlin, Frankfurt am Main 1951, česky: Minima moralia. Reflexe z porušeného života, Academia, Praha 2009); Negative Dialektik (Frankfurt am Main 1967).

25 Viz výše – PALKO: Levy přicházejí.

26 Pozoruhodné je, že podstata „kritické teorie“ byla v Dialektice osvícenství svými autory po skončení války zamaskována – změněním některých použitých klíčových pojmů v druhém vydání z roku 1947 oproti jejich původnímu znění z prvního vydání roku 1944 (např. pojem třídní boj byl vypuštěn, pojem revoluce/revoluční byl změněn na demokracie/demokratický přičemž obsah a smysl zůstal stejný). Autoři Dialektiky osvícenství dle Karoně předpokládali, že po druhé světové válce budou lidé toužit po klidném rodinném životě a nikoli po revolučním boji. Tamtéž. K záměně pojmů viz též VALENTA, Martin: Revoluce na pořadu dne, s. 96.

27 Podobně jako o sto let dříve Marxovy postuláty o vykořisťování proletariátu, byla dobová kritika konzumerismu částečně správnou diagnózou nosného kulturně-politického systému, ale návrhy na revoluční změnu byly stejně jako u Marxe (důsledky léčby byly mnohonásobně horší než nemoc samotná) ve své podstatě diletantské, na rozdíl od Marxova „hurákoléktivismu“ vedly k ještě katastrofálnějšímu nihilistickému individualismu ve smyslu „jedinec má právo na všechno“.

28 Valenta v tomto smyslu píše: „Kritika obsažená v Dialektice osvícenství by mohla být interpretována jako útok na osvícenskou tradici z něho vycházející společensko-ekonomické formace. Osvícenství ale bylo v Dialektice osvícenství hodnoceno vždy dialekticky. Jeho původní úmysl poznat a ovládnout přírodní síly, aby se lidstvo stalo pánem a nikoliv otrokem přírodních sil byl považován za správný.“ Avšak podle autorů Dialektiky „Ovládnuté a spoutané přírodní síly byly zapřaženy do služeb nových mocenských konstelací a k stále se prohlubujícímu odcizení.“ Viz Revoluce na pořadu dne, s. 111-112.

29 Tj. na základy evropské potažmo západní kultury odvozované z křesťanského pojetí člověka a zvláště pak z římskokatolického pojetí filosofické antropologie založené na principu objektivně dané duchovní podstaty člověka. Útok vedený frankfurtskými dialektiky nabádal k tomu, aby bylo navázáno na dle nich správnou materialisticky založenou podstatu osvícenství jakýmsi emancipovaným individualistickým rovnostářstvím. Co se týče jejich kritiky „kapitalistického konzumerismu“ bylo protikřesťanské zaměření frankfurtských objektivně paradoxní ale subjektivně (revolučně) logické – tyto křesťanské základy totiž chránily západní státy a jejich společnosti před dominancí otupujícího konzumu, mj. tím, že hájily autoritu objektivně platného mravního zákona a z něho odvozených etických a společenských norem.

30 Podstata „kritické teorie“ již byla popsána výše v poznámce 32 jako ideologie (anarchisticko-nihilistického vyznění), která kritizuje západní společnost, kulturu a civilizaci jako údajně od základu vystavěnou na škodlivých principech, přičemž sexuální revoluce se v rámci „kritické teorie“ stala jakýmsi sociotechnickým nástrojem. „Kritickou teorií“ představuje a kriticky analyzuje KARON, Krysztof: Historia Marxizmu 3a. Problematiku „kritické teorie“ představuje rovněž obsírně, ale na rozdíl od Karoně spíše deklamativně s náznaky pozitivního přijetí, Valenta v citované práci Revoluce na pořadu dne.

31 „Kritická teorie“ dle Karoně navazuje na tradiční marxismus a přece ho mění, tvoří nového člověka – člověka kritického, který je nepochybně osvobozen od všeho, co může být spojeno se zotročením i od neurózy, ale má i další typické vlastnosti: je neschopen podřídit se jakékoli disciplíně, neakceptuje realitu jako zdroj vědy, není schopen získat pracovní a psychickou kvalifikaci umožňující smysluplnou produktivní práci na úrovni existence složitějších technologií; takovýto „kritický člověk“ může být skvělým původcem různých spontánních činností zástupného charakteru resp. teoretikem a organizátorem společenské revolty, ale není schopen produkovat konkrétní statky. Výsledný efekt je dle Karoně ten, že „kritický člověk“ není schopen vytvářet statky, které sám nezbytně musí používat, proto je musí buď ukradnout, nebo zmanipulovat společnost, aby mu je sama dobrovolně odevzdala. Tamtéž.

32 K místu Antonia Gramsciho mezi teoretiky marxismu a jeho komunistickému revizionismu viz KOŁAKOWSKI, Leszek: Glównie nurty marksizmu III, s. 965-991.

33 V jejich základním textu tj. Manifestu komunistické strany stojí: „Na čem je založena nynější buržoazní rodina? Na kapitálu, na soukromém zisku. Plně vyvinuta existuje jedině pro buržoazii; jejím doplňkem však je

život bez rodiny, vnučený proletářům a veřejná prostituce. Buržoazní rodina ovšem zanikne spolu s tímto svým doplňkem a obojí zmizí se zánikem kapitálu.“ A dále o výchově dětí: „Ale vy tvrdíte, že nahrazení domácí výchovy společenskou výchovou chceme zrušit vztahy člověku nejdražší. A není také vaše výchova určována společností? Není určována společenskými vztahy, v nichž vychováváte, přímým či nepřímým vměšováním společnosti, prostřednictvím školy atd.? Komunisté si nevymýšlejí vliv společnosti na výchovu; mění pouze charakter výchovy, zbavují ji vlivu panující třídy.“ Karel Marx – Bedřich Engels: Manifest Komunistické strany. Svoboda, Praha 1973, s. 47. Další pozoruhodná stanoviska lze nalézt v samostatných pracích Friedricha Engelse.

URL| <http://konzervativnilisty.cz/index.php/176-cisla/zari-2018/1946-kapitoly-z-dejin-kulturni-revoluce-na-zapade-ii>

Vznikne kvůli mediální gramotnosti mezirezortní skupina?

23.9.2018 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

V rámci série odborných seminářů, které jsou zaměřeny na téma „Budoucnost mediální výchovy v České republice“ zorganizoval senátní školský výbor veřejné slyšení Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova. Více zde:

<http://www.ceskamedia.cz/clanek/107453/senat-organizuje-verejne-slyseni-akteri-vzdelavaci-politiky-a-medialni-vychova>

Mám skepsi vůči veřejným slyšením v Senátu. Většinou jde „pouze“ o povídací setkání, které nemá žádné konkrétní výstupy, tedy úkoly. Souvisí to s bezzucostí Senátu. Zákony dělá vláda, upravují či předkládají a schvalují poslanci. Na senátory (pojistku demokracie), zbývá většinou pouze diskutování, protože jejich návrhy zákonů nebo změn přehlasuje sněmovna. Dokonce ani pro prezidenta Miloše Zemana nejsou senátoři dostatečnou ligou pro řešení zahraniční politiky.

K budoucnosti mediální výchovy tentokrát konkrétní výstup (byť nesmělý) zazněl: Měla by vzniknout koordinovaná mezirezortní platforma, která zpracuje dlouhodobou strategii rozvoje mediální gramotnosti. Závěr je potřeba brát vážně, protože se na něm shodla většina náměstků ministerstev, kteří se slyšení zúčastnili. Závěr chtějí přenést i na vládní úroveň. Konkrétně jde o Václava Pícla (náměstka ministra školství), Jiřího Vzioutka (náměstka ministra kultury – rezort má na starosti mediální legislativu), Benedikta Vangeliho (vedoucího Centra proti terorismu a hybridním hrozbám Ministerstva vnitra) a Miladu Richterovou (místopředsedkyni Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která se kompetenčně o mediální výchovu stará a monitoruje). Vzhledem k době volného toku informací novými médii je vedle ministerstva školství klíčová potřeba Centra proti terorismu a hybridním hrozbám.

„Mediální gramotnost je klíčová pro život ve 21. století, potřebná pro život ve společnosti, ve které se média a digitální technologie stávají přirozenou součástí našeho každodenního života. Od chvíle, kdy se ráno probudíme, až do chvíle, kdy usínáme, a to během celého dne, při práci, studiu, občanských povinnostech, ve volném čase a v osobních vztazích,“ upozornil profesor Jan Jiráček, z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**, který veřejné slyšení moderoval a mediální gramotnosti se dlouhodobě věnuje.

Slyšení završilo sérii odborných seminářů na toto téma, které se v loňském roce uskutečnily v Senátu. Organizoval ho školský výbor za odborné spolupráce s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy a nadací Green Foundation.

URL| <http://ceskamedia.cz/clanek/108889/vznikne-kvuli-medialni-gramotnosti-mezirezortni-skupina>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskamedia.cz

Bolševická vláda, Praha není stádo?

23.9.2018 desitka.cz str. 00

Chcete veskrze neúspěšného politika ze strany, která kradla, podváděla a vinula k hrudi modré kmotry? Potom volte v komunálních volbách Filipa Humplíka z ODS, který chce být starostou Prahy 10.

Filip Humplík naposledy kandidoval do Parlamentu, ale za poslance zvolen nebyl. Do dolní komory se nedostal, ačkoliv do voleb vstupoval z druhého místa kandidátky ODS. Jenže počtem preferenčních hlasů ho přeskočili Václav Klaus mladší, Bohuslav Svoboda, Marek Benda a Pavel Žáček.

Musel se proto vzdát předsednictví celopražské buňky ODS. Zůstává pražským zastupitelem.

Během loňského roku opustil domovskou buňku v Praze 5 a po krátkých námluvách s Prahou 9 skončil jako člen ODS v Praze 10.

Filip Humplík vystudoval masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od roku 1992 pracuje v reklamě. Nejprve ve velkých agenturách Leo Burnett, Boomerang a Point2Point, později mu patřily Club Mark, zaměřený na guerilla marketing. Nyní je spolumajitelem reklamní skupiny Konektor, která pracuje pro ODS.

0 komentářů

23. 9. 2018, 21:27 / Napsal Kuba Turek / V kategorii Politika Zprávy.

URL| <http://desitka.cz/text-bolsevicka-vlado-praha-neni-stado/>

Návrh kandidáta na ministra zahraničí

23.9.2018 ČRo Plus str. 03 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Česko má nejen návrh rozpočtu, nový návrh rozpočtu, ale má také nový návrh na nového šéfa diplomacie, kterým by měl být dosavadní náměstek tohoto resortu Tomáš Petříček, podaří-li se mu tedy stéci Hrad. Shrnu to do jedné věty. Dalo se to čekat. Souhlasíte, pánové?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Pan Petříček, to nikdo čekat nemohl.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ne, pan Petříček, kdokoliv jiný. Spíš to, že to nebude pan Poche, tak jak říkal už před chvílí konečně Petr Hartman.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak někdo jiný se určitě čekat dal. To bylo evidentní, že pan Poche je neprůchozí, že ten odpor Miloše Zemana je opravdu velmi tuhý. Takže někdo jiný než Poche to se čekat dalo, ale že to bude vlastně Pocheho asistent, to se čekat nedalo. A v tom samozřejmě spočívá zásadní problém nového, patrně budoucího ministra zahraničí, že je to člověk vlastně neznámý, když se objevilo v médiích to jeho jméno, tak řada příslušníků politické elity na to reagovala jako tou otázkou: Kdo to je, znáte ho někdo? Takže a zejména pro funkci ministra zahraničí nominovat do tohoto úřadu člověka, kterého vlastně nikdo nezná ani doma, tak to si myslím, že je zásadní problém. Navíc je zásadní problém to, že on nemá žádné velké zkušenosti působil jako asistent, poslanec a pak krátký čas jako náměstek na tom ministerstvu. Může to být samozřejmě problém při navazování kontaktů v zahraničí. Otázkou je, jak moc vážně budou brát kolegové ministři zahraničí evropských jiných zemí. Ale zároveň to svědčí o tom, jak to chodí v sociální demokracii a svědčí to o tom, proč je sociální demokracie v krizi,

v jaké je, protože Poche sice neprošel, ale Poche má velký vliv v ČSSD, v pražské organizaci, ostatně pomáhal Hamáčkovi s tím referendem, aby ČSSD mohla vstoupit do vlády. Takže to je jako teritorium pražské organizace ČSSD, Černínský palác, ministerstvo zahraničí, ale když to nemůže být Poche, tak tam musí být někdo, kým Poche bude moci hýbat a řídit to a to je pan Petříček.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Samozřejmě, že měl pan Poche pravdu, když říkal, že to bude někdo, kdo bude s ním souznít v jeho názorech v podstatě.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Kdybychom vyšli z téhle logiky, co tady říkal kolega Mlejnek, když to nebude Poche, tak to bude někdo z pražské organizace, čili jeho asistent a když to nebude jeho asistent tak to bude jeho řidič.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Asistent jeho asistenta.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

A když to nebude jeho řidič, tak to bude jeho kůň. Ale ne, dál už ne. Já bych chtěl říct hlavní argument, který používala sociální demokracie, když uvažovala, že vstoupí do vlády. A ten hlavní argument byl, že když budou silné a výrazné osobnosti v té vládě, které budou reprezentovat tu stranu, pak tady získají určitý kredit pro tu stranu, tak sociální demokracie může tím vládním angažmá a tím, co tam vybojuje a co bude reprezentovat, ztělesňovat, přece jen jste více na očích, když jste vládní strana, tak získá prostě větší renomé a tak dále a tak dále. Tohle jde úplně proti tomu. Mimochodem, plzeňská organizace sociální demokracie, tuším krajská, se proti tomu postavila proti téhle té nominaci a řekla, že nechce být rukojmí pražské organizace ČSSD a tak dále a tak dále. Já myslím, že tahle ta nominace byla velmi předčasná, 14 dní před volbami je to velmi zvláštní, sociální demokracii čekají řádné volby, pardon, řádný sjezd. Já jen, když už ta situace se takto vyvinula s ministrem zahraničí, tak jsem myslel, že sociální demokracie přijde s nějakým reálným ale silným kompromisním řešením, například ministrem zahraničí jmenovat Jana Hamáčka, který byl před už 10 lety se stal předsedou zahraničního výboru.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Hovořilo se třeba také o panu Zaorálkovi.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Nebo. Pan Hamáček potom byl předsedou parlamentu. Je to přesně to, co říkal Josef Mlejnek, je za ním nějak deset let práce v zahraničně politické oblasti. Navazoval kontakty, má určité vazby, vyzná se v tom a ta funkce ministra zahraničí v téhle té turbulentní době, kdy se schází, kdy ta Evropská unie je v určité tenzi, tak ta je myslím, daleko větší a daleko silnější, než byla v minulosti a mělo by se k tomu přistupovat trochu odpovědněji.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Zazněly různé názory z různých stran. Například senátor Jiří Dienstbier, jméno kandidáta Petříčka kladně nepřijal. Řekl: "Byl by to špatný vtip, nešlo by o svéprávného ministra, ale o vykonavatele vůle Pocheho." To je to, o čem jsme hovořili. Nebo tu máme další pohled. "Případné jmenování bývalého asistenta pana Pocheho ministrem zahraničí, je ostuda a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva. Všude na světě jsou ministry zahraničních věcí buď důležití politici nebo vynikající osobnosti. My tu uspokojujeme pouze ctižádost pražské sociální demokracie," to řekl Karel Schwarzenberg z TOP 09, vlastně bývalý ministr zahraničí.

Petr HARTMAN, redaktor

Tady v tom případě je to důvod, o kterém jsme hovořili, je to situace uvnitř sociální demokracie. Tol je to podstatné. Já si myslím, že s touto nominací bude spokojen Andrej Babiš, protože když se hovoří o tom, že třeba

to bude prodloužená ruka Miroslava Pocheho, tak když si vezmeme, jakým způsobem byl prezentována zahraniční politika v poslední době, kdy tedy byl ministrem Jan Hamáček, byť na poloviční úvaze, když to takto řeknu, tak přeci tu zahraniční politiku prezentoval, reprezentoval Andrej Babiš, a reprezentoval ji takovým způsobem, že byla v rozporu s názory pana Pocheho, takže pokud pan Poche by měl vliv na ministerstvu zahraničí, tak neměl vliv na to, jakým způsobem je prezentována zahraniční politika, můžeme spekulovat o tom, jaký je stav ministerstva a zda tam dochází k nějakým, dejme tomu sporům, když to trošku budu personifikovat mezi Hradem a Pochem bylo jmenování velvyslanců a podobně. Ale to, jakým způsobem například Andrej Babiš se staví dejme tomu k problémům migrace, k problémům určité solidárnosti České republiky, můžeme si o tom myslet cokoliv, tak přeci jen je to jiný pohled než třeba zastává Miroslav Poche a dával ho najevo, takže já si myslím, že tím, že dojde ke změně na postu ministra zahraničí, je samozřejmě otázka, zda k ní dojde, zda to tedy projde přes Miloše Zemana, si nemyslím. Tak já si myslím, že opět záleží na sociální demokracii a na Andreji Babišovi, protože tady neustále zaznívá, že Miloš Zeman nejmenoval Miroslava Pocheho, ale on mu nebyl navržen, protože když si vezmeme tu realitu, když se skutečně jmenovali jednotliví ministři té vlády, tak tam pak jméno Poche de facto ve finále vůbec nefigurovalo, takže Miloš Zeman nemusel odmítat jmenovat Pocheho, protože vlastně regulérně oficiálně nebyl navržen.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Andrej Babiš mu to velmi usnadnil můžeme říci.

Petr HARTMAN, redaktor

Ano a Andreji Babišovi to velmi usnadnil Jan Hamáček tím, že netrval na svém takže proč by se Andrej Babiš angažoval v této věci, když mu vyhovoval ten stav, jaký byl a myslím si, že mu nebude proti mysli ani to, když se do čela ministerstva zahraničí postaví člověk, který není výraznou osobností, nemůže se opřít o nějakou silnou podporu, ať už veřejného mínění, vlastně spolustraníků a podobně.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Takže teď tu máme řekněme, další bezprecedentní krok, když to vezmu z té formální stránky, když vlastně vicepremiér píše, už napsal tedy prezidentovi o jmenování ministra. Přece není, to není podle ústavy, takovou věc má podávat premiér a nikoliv vicepremiér. Říkám to správně?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, říkáte to správně. Ten návrh na ministra podává premiér, protože to je jeho vláda. Ale samozřejmě ty vztahy jsou takové, že prostě jmenování ministra zahraničí je evidentní, že se na to musí domluvit prezident, premiér a předseda ČSSD, takže jak si to oni použijí nějaké komunikační kanály, to je celkem jedno. Ve finále je pak důležité, aby se splnila ta forma, to znamená, aby tedy Miloš Zeman dostal nějaký papír od premiéra, kde bude nějaký návrh.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Já myslím, že to, co říká Josef Mlejnek, je úplně správné, ale vychází to ze současné ústavy parlamentní republiky anebo z klasické parlamentní ústavy. Ale jak už jsem říkal předtím, my se spontánně začínáme čím dál víc a víc blížit, ale fakticky a nikoliv de jure k tomu francouzskému modelu a tohle, co jste popsali, to je přesně francouzský model, kdy pokud prezident ve Francii, takto, prezident ve Francii spolurozhoduje o tom, čemu se říkají silová ministerstva, čili ministerstvo zahraničí, ministerstvo vnitra, ministerstvo obrany, jmenování šéfů tajných služeb a podobně. A u nás tahle ta zvyklost, která nemá ústavní podklad, tak se spontánně začíná vznikat, usazovat a tady je třeba říct, že na tom, že je to vina nikoliv Miloše Zemana, nebo hlavně Miloše Zemana, ale těch, kteří mu to umožňují. A bylo by velmi nešťastné, kdyby ten příští prezident, který přijde po Miloši Zemanovi, pokračoval v této praxi, nebo ať udělá to, co udělal de Gaulle, který přišel s novou ústavou, nechal si ji prohlasovat v referendu a pak ta nová ústava bude platit. Ale zavádět něco jako de facto a to svědčí o.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak toto celé posunuje jinam, není to de jure, je to jak říkáte přesně de facto, ale je tu velké riziko, že ten další prezident se může držet v těchto kolejích, protože my už to budeme považovat zkrátka za standard.

Petr HARTMAN, redaktor

Záleží na tom, jak se chovají ostatní politici, když budeme mít silného premiéra, který půjde přesně v intencích ústavy, a bude trvat třeba na tom, aby ministry jeho vlády jmenoval prezident, tak si myslím, že buďto prezident mu vyhoví, nebo nevyhoví, takže to skončí u Ústavního soudu a nedovedu si představit, že by Ústavní soud souhlasil s tím, že prezident může takto ovlivňovat složení vlády.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Pak je tady ještě jedna věc, a která je jako obsahová a faktická, že ani prezident ale ani premiér nechťeli ministrem zahraničí pana Pocheho. A jestliže premiér Babiš zpočátku zastřeně v posledních týdnech už to dávali jednoznačně najevo, že nechce pana Pocheho, tak se s tím ta sociální demokracie, když je tak menšinová, když reprezentuje tak menšinovou vlastně sedmiprocentní zájem společenský, tak by se s tím měla nějak vyrovnat. A neměla by pořád tlačit to jedno a totéž jméno. Protože prezident a premiér prostě byli legitimně zvoleni, chtějí dělat nějakou zahraniční politiku, ta zahraniční politika je zčásti odlišná, než chce pan Poche. Pan Poche chce zase nemá za sebou nějakých 15 %, aby a sociální demokracie s ním, aby si mohla prosadit tu odlišnou politiku. Z tohoto také hodně pochází a je to třeba tady již zmínit.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jenom bych dodal, že určitě je pravda, že za to nemůže jenom Miloš Zeman. Kdyby Andrej Babiš se choval jinak, tak žádný posun směrem k francouzskému modelu, nebude a to vyžaduje právě koordinaci minimálně těchto dvou ústavních činitelů a je samozřejmě otázkou, jak se to bude vyvíjet dál.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Petr Fiala z ODS řekl: "Jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbourané době vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejně známy. Připomněl na adresu tedy stávajícího náměstka, který byl vlastně v Europarlamentu Pocheho asistentem. To je možná docela důležitá poznámka, že jeho názory opravdu neznáme. A on se chce sám jak sám osobně řekl, nejdřív sejít s prezidentem Zemanem, a do té doby se k tomu nechce vyjadřovat.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Ty jeho názory vycházejí z takové úzké, je to vlastně úzká skupina v sociální demokracii, hlavně kolem pražské organizace, která je, patří tam také náměstek Kaucký a další a je to, patřila tam exministryně Tominová, dnešní ministryně Maláčová, oni mají velice vyhraněné a silné prointegrační, proevropské názory, které jsou přece jen odlišné a myslím v mnoha směrech výrazně od toho, co chce prezident a premiér. A marná sláva, při sestavování té vlády se přihlíží k tomu, kdo má větší podporu nebo kdo získal větší podporu ve volbách a tady ta marginální skupina v sociální demokracii chce získat větší hlas, než by odpovídalo výsledku ve volbách. To je k tomu je třeba také přihlížet.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Bude Miroslav Poche v případě jmenování Tomáše Petříčka bude tou šedou eminencí v pozadí, pánové?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že může být. Tak je to jeho někdejší asistent, takže to je docela pravděpodobné, že ten vliv tam být může. Já bych poznamenal na adresu pana Petříčka i ministryně sociálních věcí za ČSSD Maláčové, že tady u nich si myslím, že oni mají společný problém, oni to jsou vlastně úředníci nebo dosud to byli úředníci, to ministryně Maláčové je to patrné, že ona dosud spíš vystupuje jako úřednice než jako politička, ona se učí být političkou a je otázka, jestli se jí o vůbec podaří. Myslím si dokonce, že je většina voličů si jí ani nespojuje s ČSSD. Že si myslí, že je to prostě nějaká úřednice od Babiše a tečka. A pokud se ona nedokáže prodat jako veřejnosti, že je politička z ČSSD, tak nebude přinášet ČSSD žádný bonus. Tady novým ministrem zahraničí

pravděpodobný, tak zatím neznáme jeho názory, protože on dosud vlastně politikem nebyl, neoslovoval veřejnost a je potom vlastně to, že ti lidé jsou úředníci a tudíž jako jezdí do Bruselu, mají tam kontakty, tak z toho může plynout i ten jejich postoj proevropský, který prostě dá tou jejich profesní zkušeností, ale jako to, že oni vlastně dosud nikdy nebyly v té situaci, kdy musí vylézt na tribunu v Čechách, oslovit veřejnost, tak to samozřejmě jejich názory nějakým způsobem profiluje a může se stát, že pokud budou ty názory ventilovat více na veřejnosti, takže prostě ČSSD zase o část voličů přijde nebo že nezískají voliče ČSSD nebo voliče tímto způsobem.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak zase třeba Bohumil Pečinka má rád film Přelet nad kukaččím hnízdem, jak tam ten říká: Nevyšlo to, ale aspoň jsem to zkusil. Tak můžeme možná uvažovat tímto způsobem. Co myslí Petr Hartman?

Petr HARTMAN, redaktor

Tak já nevím, zda to takto dopadne, ale co se týče ještě pana Petříčka, tak tam by nebylo ani tak úplně špatné, že neznáme jeho názory, samozřejmě by bylo lepší, kdyby byly známé, ale podle mě je rozhodující z pohledu sociální demokracie to, že neznáme názory sociální demokracie, protože ona je skutečně vnitřně rozdělená a tam jsou diametrálně odlišné pohledy, ať už se to týče vztahu k Evropské unii, ať už se to týče vztahu k Rusku, ať už se to týče třeba vztahu k prezidentu republiky, a to je myslím docela dost zásadní problém pro sociální demokracii a tím pádem i pro to, jakým způsobem se má prezidentovat z hlediska toho, že vlastně jí patří post ministra zahraničí a že když takto bude rozpolceně dále působit, tak pak s těžko hledá ten kompromis.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Ale ta sociální demokracie je ve zvláštním patu, protože ona měla sjezd, který se sešel jeden den, pak dva měsíce nic, pak se sešel zase, takzvaný mimořádný. Za pár měsíců se má sejít další a ten sjezd ani nezvolil nové předsednictvo a nový ústřední výkonný výbor.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak on ani neměl čas, protože oni si dali čas od deseti do osmnácti hodin.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Ti, kteří mohou za největší volební porážku od roku 1992, tam stále sedí. Takže ta sociální a pan Hamáček mezi těmihle různými proudy, křídly se snaží vyvažovat a výsledkem je, že ta loď se pořád točí na té vodě a nemá jasný směr.

Petr HARTMAN, redaktor

A názorně se to ukazuje na tom, že nejviditelnější představitelé sociální demokracie je předseda a první místopředseda, každý se v současné době chová trochu jinak, alespoň co se týká právě obsazení postu ministra zahraničí. My jsme hovořili o tom, že poněkud překvapivě tuto otázku řeší pár dnů před volbami, ale vypadá to, že Jan Hamáček se pokusil zastavit to, co se dělo, že například pan Zimola si dohodl schůzku s prezidentem republiky a řešili tam tuto věc, byť se dohodli, že už o této věci se nebude mluvit, alespoň v rámci sociální demokracie, nebo že sociální demokracie nebude toto téma otevírat, aby byl klid a nebylo tomu tak. Tak další otázka toho, v jaké situaci je sociální demokracie v současné době.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A kdo jsou ti voliči ČSSD v současné době. Respektive, kdo by měli být ti voliči? Jsou to lidé z menších měst, z vesnic, nebo naopak lidé chudší.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Sociální demokracie především by měla obnovit své ambice a tou ambicí je stát se minimálně 20, když už ne 30% stranou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

My už víme dobře, že ta levice stagnuje v podstatě v celé Evropě, není to jen v Česku.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

A když chce být takovou stranou a to musí být její ambicí, tak se musí rozkročit. Není možné, dělat tu politiku jako v posledních čtyřech letech, kdy politiku sociální demokracie dělala úzká skupina která chvíli říkala, že se chce orientovat na městské liberální voliče, kteří ovšem volí úplně jiné v Česku strany, a která tak trošku jako štítivě s vztahovala k těm tradičním voličům, jak jste o nich mluvil.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ta orientace na Jiřího Dienstbiera?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Nejen i Bohuslava Sobotku, který měnil pořad své preference veřejně, nemyslím někde v zákulisí, ale veřejně mluvil o těch svých voličích a výsledkem byl chaos, městští liberálové je nevolili a tradiční voliči od nich odešli a měli 7 %. Ta strana, tak to je jedna věc, druhá věc, ta strana ztratila právě to své široké rozkročení, protože dříve to byla strana, kde byl Jiří Dienstbier i Zdeněk Škromach a ta strana se ohromně zúžila. Ohromně se zúžila a ona se musí znovu rozkročit v tom svém vedení, po těch parlamentních volbách nezačali a to bude poslední šance sociální demokracie.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jsem v souvislosti s těmi posledními parlamentními volbami zaznamenal i průzkum, který jednak se ptal na závažnost témat v očích voličů. A sociální demokracie v těch volbách nasadila ta tradiční témata levicová, sociální, respondenti ta témata ČSSD označili jako nejlepší. Prostě top. A pak tam byla i další otázka, jestli ti voliči, ti respondenti, důvěřují těm politikům té strany, zda ta témata jsou schopni realizovat a nějak hájit ten zájem. A to bylo fiasko, pokud jde o ČSSD. Tam dopadli strašně špatně. To znamená, že oni mají dobrá témata, to znamená, když nasadí ta témata tradiční, levicová, sociálně demokratické, ale nemají lidi, jakoby veřejnost přestala věřit politikům ČSSD, že jsou schopni ta sociálnědemokratickou politiku prosazovat. Čím to je, těžko říct, jestli na to není nějaká jednoduchá odpověď, kde se poztrácela ta důvěra, ale pokud prostě politici ČSSD nezačnou v očích voličů stoupat nahoru v té roli, že ano, tenhle ten člověk, prostě když slíbí, že se zvýší důchody, tak mu to fakt splním, dokážu mu to říct.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Lehce provokativně, co jméno Jiří Paroubek?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jiří Paroubek, myslím si, že Jiří Paroubek by možná byl schopen ČSSD přinést hlasy. Ale nejsem si úplně jistý, jestli už ten současný, když bychom transportovali v čase Jiřího Paroubka ještě tak pět let zpátky, přece Jiří Paroubek už zase teď má aféru, rozvádí se a tak dál, proslul nějakým cvičením východoasijským a kdoví jakým.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tím více je slyšet v bulváru, takže to bych nebral.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ale nevím, jestli se tím získá voliče ČSSD. Pak se spojil s nějakými projekty, které úspěšné nebyly a to zase sráží, ale být samozřejmě jako politik, velký populista, tak Jiří Paroubek v té formě prostě deset let zpátky asi by ČSSD vytáhl trochu k lepšímu.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

On jako ten styl ledoborec, kdyby vytáhl ty kolty na Andreje Babiše, tak tam by opravdu došlo k té srážce a skutečně tam byl rovnocenným partnerem Andreji Babišovi, což třeba Bohuslav Sobotka nebyl.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je tady ten precedent. Já si to pamatuji jako dnes, kdy sociální demokracie někdy na jaře 2005 měla. Svůj sjezd, tam byl Jiří Paroubek nejdříve zvolen místopředsedou, poté odstoupil Stanislav Gross asi dva měsíce na to a on se stal premiérem a v té době měla sociální demokracie kolem 10% hlasů a on to vytáhl až na během jednoho roku na 32 % hlasů.

Petr HARTMAN, redaktor

Úspěch v politice musí být založen na důvěře nebo alespoň na vyvolání iluzí důvěry, že vím, co lidi trápí a že jim pomůžu ty problémy řešit a sociální demokracie to v minulosti nedokázala, bylo to názorně vidět například v tom, jak se postavila k řešení exekucí a podobných věcí, které trápí lidi a trápí voličské skupiny, které by mohly patřit do voličských skupin sociální demokracie a neudělala pro to vůbec nic, tak ti lidé pak nemají příliš důvodů věřit těmto politikům, že pro ně něco udělají. Já si myslím, že Jiří Paroubek už je minulost a že on sice pomohl sociální demokracii, ale pak se ukázalo, že v tom dalším vývoji už byl spíše pro ni přítěží, že oni si na poslední chvíli a dost pozdě uvědomili tenkrát před těmi dalšími volbami, že kampaň je postavená na Jiřím Paroubkovi, začala být kontraproduktivní a že jim začíná hlasy ubírat, tak se to snažili trochu upozadit a už to bylo pozdě a ty volby pak dopadly takovým způsobem, že Jiří Paroubek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pozor, ty volby dopadly takovým způsobem, že Jiří Paroubek vyhrál, získal 22 %, ne tolik, jak se čekalo. Teď dostali třikrát méně.

Petr HARTMAN, redaktor

Vyhrál je tolik, jak se čekalo, ale jestli svým chováním vlastně zajistil to.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Další otázka je, jestli tím, že je upozadovali, tak si naopak neubrali ta procenta.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Socdem vyhrála volby.

Petr HARTMAN, redaktor

Vyhrála volby, ale nemohla být u moci, protože Jiří Paroubek vytvořil takové podmínky, vlastně koaličního potenciálu, že nebylo možné, aby se stal premiérem.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Dobře, ale neplatí tedy argumentace, že tím, že když získala teď třikrát méně, tedy 7 % a je ve vládě, že je to lepší?

Petr HARTMAN, redaktor

Není to lepší, ale je otázka, jestli to bude lepší s Jiřím Paroubkem, to jsem myslel, že Jiří Paroubek, možná by to ani nebylo lepší.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

K těm volbám jenom poznámku, poslední poznámku. V těch volbách Miloš Zeman se svým projektem, pokud mě paměť neklame, tak byl těsně pod 5 %, čili tam včetně jako ČSSD trčila hlasy.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

To říká politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy, kterému děkuji za účast ve studiu.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Děkuji také zástupci šéfredaktora týdeníku Reflex Bohumilu Pečikovi, díky.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Díky, pěkný den.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A děkuji kolegovi, komentátorovi Českého rozhlasu Petru Hartmanovi, díky moc.

Petr HARTMAN, redaktor

Na slyšenou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí i Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.

Návrh státního rozpočtu 2019

23.9.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Zacílíme především na státní rozpočet schválený s relativně vysokým deficitem 40 miliard korun. Řeč bude také o druhém pokusu o dobytí Černínského paláce a s tím související situaci v ČSSD. Kulatý stůl se roztáčí, od mikrofonu zdraví Tomáš Procházka. A pozvání k dnešnímu kulatému, to jest nedělnímu stolu, přijali kolega komentátor Českého rozhlasu Petr Hartmann, Petře, vítěj.

Petr HARTMAN, redaktor

Dobrý den.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex Bohumil Pečinka, dobrý večer.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Dobrý večer, děkuji za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Národní rozpočtová rada nepovažuje za současné ekonomické situace schválení státního rozpočtu na příští rok, na kterém se v tomto týdnu shodla vláda za optimální. Kritizovala také rychlý růst povinných výdajů s tím, že můžou snížit manévrovací prostor vlády v případě ekonomické krize. Pánové, není to v čase konjunktury přepych nešetřit a neschovávat si něco na doby horší?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že to je přepych a nejde jen o to schovat si něco na horší časy. Jde o to, že je potřebné jsou strukturální změny, protože ta demografická situace dnes ještě možná je relativně příznivá ve srovnání třeba s některými jinými státy, ale postupem doby prostě se ten podíl důchodců bude dost rapidně zvětšovat a náklady na zdravotní péči také porostou a bez nějaké zásadní důchodové reformy se může českému rozpočtu za pět, deset, patnáct let v nějakém střednědobém výhledu stát, že se propadne do obrovského schodku, zejména za situace, kdy třeba nebude růst anebo ten růst bude velmi nízký. Takže my jsme v situaci, kdy by vlády dávno, dávno měly prostě prosazovat reformy penzijního systému, zdravotnictví a vůbec různých systémů sociálních dávek a tak dále. A místo toho, aby dělaly nějaké hluboké reformy a případně ty nebo přízeň doby, že roste ekonomika a stát vybere na daních poměrně značné sumy, tak místo toho, aby ty sumy nějak odkládali na ty reformy, tak je před volbami, tak vláda vezme lopatu a rozhazuje lidem peníze a já myslím, že to je hodně špatně.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

To je přesně ono, je to věc populismu, Bohumile Pečinko.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Tak my neznáme ještě všechny parametry toho zákona o státním rozpočtu. Neznají ho ani poslanci z rozpočtového výboru. To je třeba říct. Máme jen ty základní obrysy. Tady je ještě jedna věc, o které jsem si myslel, že se politici poučí a to je ta zkušenost z toho roku 2009, kdy tehdejší ministr financí Kalousek chtěl, respektive 2008 chtěl dělat rozpočet téměř vyrovnaný a pak došlo k obrovské akceleraci a schodek byl nakonec 200 miliard. Taková situace může opět nastat a tentokrát ten schodek už nebude 200 miliard, ale klidně 300 až 350 miliard, protože ta akcelerace těch platů je obrovská. Na druhou stranu je dobře, že se přidává určitým profesím jako učitelé, jako senioři, protože ty platy ne vůči Německu, ale nebo penze vůči Německu anebo Rakousku, ale i vůči zemím jako Španělsko nebo Portugalsko, jsou ještě hodně pod nějakou tou strukturou, která by odpovídala hrubému domácímu produktu, ale to je širší problém, který souvisí.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Trošku mi utíkáte z té otázky, zda to je či není populismus ze strany vládní koalice, když se podíváte na všechny ty kroky, které udělala.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nemohu tu vládní koalici za to kritizovat, protože ona je tak konstruována.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Nemusíte ji kritizovat, stačí, když ji tak označíte.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak teď po mně chcete odpověď zcela jasnou. Já jenom chci říct, že ta koalice je tak konstruována, na druhou stranu žijeme v éře, kdy ta ekonomika bezprecedentně roste, a kdy ty platy i vůči menším evropským zemím jsou stále nízké, takže je to logické, současně platí všechno to, co řekl můj předřečník a vždycky uměním vlády je udělat ten správný mix mezi tím, například tím růstem platů a těmi strukturálními reformami, protože kdyby došlo k tomu, co v letech 2008 a 2009, tak potom ty šetřící opatření budou tak drastická, která proti kterým ta Kalouskova, dejme tomu 50%.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Petr Hartman, co se týká toho populismu, tak jaký je tvůj názor?

Petr HARTMAN, redaktor

Tak já si nemyslím, že to je populismus, já bych se podíval na rozpočet dvěma pohledy. Jeden je pohled ekonomů, jeden je pohled politiků a samozřejmě ekonomové mají pravdu v tom, že když ekonomika roste, tak by rozpočet neměl být deficitní, měl by být přebytkový nebo minimálně vyrovnaný a nebyl by to z ekonomického pohledu žádný zásadní problém a politici pochopitelně využívají té možnosti, že rozpočet je vlastně zákon, který prosazuje vláda a záleží vlastně na vládní většině ve sněmovně. Ani Senát do toho vlastně nemluví tím způsobem, že by také schvaloval rozpočet a pochopitelně dokáže velmi obratně pracovat s rozpočtem a nejen tím, že využívají doby tučné k tomu, že přidávají na platech různým profesním skupinám nebo sociálním skupinám, ale pracují s tím také tím způsobem, jak ostatně hovořil Andrej Babiš, že důležité není, když to trochu zjednoduším, co se naplánuje a jak to skutečně bude, a já bych si dovolil tvrdit, že v poslední době přistupovali politici k rozpočtu tak, že ty rozdíl mezi tím plánovaným dejme tomu schodkem a pak skutečným stavem rozpočtu, kdy vám to uteče o 130 miliard korun, kdy plánujete hluboký deficit a najednou je z toho výrazný přebytek, tak to není věc nějaké mimořádné ekonomické situace, ale je to podle mého názoru záměr, že oni vlastně postaví rozpočet tak, aby potom mohli vydávat za svůj úspěch to, jak dobře hospodaří a to si myslím, že je spíše znak populismu, než to, že třeba v době konjunktury máme plánovaný deficit 40 miliard. To jak si s tím rozpočtem hraje.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A vzpomínáš si třeba na takzvaně vyrovnaný rozpočet Andreje Babiše za vlády Bohuslava Sobotky ještě jako ministr financí tedy?

Petr HARTMAN, redaktor

To byly právě ty dosahované ty rozpočty vyrovnané tím, jak se vyvíjela ekonomika a v minulosti jsme byli také svědky nejen toho, že rozpočet skončil dobře, protože se dařilo dobře ekonomice, že se například vybralo více na daních, ale bylo to také dáno také tím, že ta vláda měla vyčleněné určité peníze na investice a nedokázala je investovat a to z toho důvodu, že neměla připravené projekty a abych to přirovnal k tomu, že vy v rodině seženete peníze a řeknete si: Postavím si rodinný dům. Naplánujete si na to, kolik na to vydáte třeba 10 milionů a pak najednou zjistíte, že jste zapomněl požádat o stavební povolení, že nemáte žádný projekt a že zkrátka stavět nemůžete. Pak se můžete utěšovat v tom, jak skvěle hospodaříte, že jste ušetřili 10 milionů, ale ve skutečnosti pak nemáte kde bydlet. Takže to myslím, že je také podstatný rys, jak se v poslední době zachází se státním rozpočtem v České republice.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak oficiálně se uvádí, že prioritami rozpočtu jsou investice, zvyšování životní úrovně seniorů a růst platů ve státní správě. Ministryně Schillerová to komentovala tak, že bez deficitu by vláda nemohla splnit své sliby, ale pokud jsou tedy reálné ty sliby, tak se dostáváme zpět v tom kole. Bohumil Pečinka.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Také ty rozpočty se hodnotí každý podle svých preferencí a podle dejme tomu, vidění světa. Tahle vláda oproti rozpočtu z minulého roku dala zhruba o 35 až 40 miliard, což je těch deficitních 40 miliard více na investice. Ale řada ekonomů je za to kritizuje, proč tak masivně dělat veřejné investice ve chvíli, kdy ta ekonomika roste, kdy soukromí investoři si můžou půjčovat velice levně peníze, protože banky jsou dneska v té náladě, že otevírají dveře všem velkým investorům a půjčují téměř každému, kdo jde okolo. Takže můžeme často Miroslav Kalousek kritizuje rozpočet vlády, že je tam málo peněz na investice, ale ono se na to dá podívat i opačným pohledem, proč těch například 40 miliard se nedalo bokem, nenechala se ta ekonomika tak být a to někdo zase může protiargumentovat tím, že část těch investic byla z evropských peněz, musela se konfinancovat. Jsou to argumenty pořád dokola a mělo, já myslím, že by tady měla existovat instituce, jakou mají v Německu, která je nadvládní instituce, která dělá nějaké strategické výhledy a ten jeden ze strategických výhledů by měl být například do pěti, do deseti let, uděláme důchodovou reformu tak, aby ti, kteří půjdou za 15, za 20 let do důchodu, měli důstojnou penzi, například. A jestliže mám takovýhle výhled, tak potom nedávám 40 z roku na rok o 40 miliard více na investice, ale dám to například do fondu, který bude připravovat tu zemi na tu důchodovou reformu, protože potom, když to neuděláte, tak pak budete muset udělat to, co navrhoval před dvěma měsíci a o čem je velká debata v Rusku, že prostě se řekne, že od určitého věku, že se tak zvýší věk pro lidi, kteří jdou do penze, že vlastně polovina tu penzi nikdy brát nebude. Toto je budoucnost, buďto to budeme dělat nebo budeme chodit v 75 do důchodu.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Případně, protože to je opravdu něco naprosto nereálného. Josef Mlejnek chtěl reagovat.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jenom poznámku třeba k těm platům učitelů. Já souhlasím s tím, že je dobře, když dostanou přidáno. Jsou to skupiny dlouhodobě podhodnocované. Ale zároveň to ukazuje problematičnost toho ukazatele vyrovnaný státní rozpočet. Kdybychom učitelům nepřidali, vláda nepřidala učitelům a dosáhla takhle vyrovnaného státního rozpočtu, tak možná zatleskají všichni ekonomové, že rozpočet je vyrovnaný, ale bude reálně podhodnocený, poněvadž tady budou nějaké skupiny, které vlastně nedostávají tolik, kolik dostat měly, že se na to dá podívat i tak, že ta vláda přidává některým skupinám, tak vlastně dofinancovává ještě věci, které se měly udělat pět, deset let zpátky a když se na to podíváme na tu rozpočtovou problematiku komplexně, jakože je to něco, co v průběhu deseti let, tak bychom spočítali nějaký průměrný schodek, tak to třeba není tak hrozné, jak se to může jevit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já nevím, jestli bychom takto mohli přemýšlet, protože ty resty bychom našli v mnoha oborech, takhle bychom mohli počítat asi hodně dlouho.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Tam je třeba nutné říct, že politici by měli především tu ekonomiku odblokovávat. Měli by všechno, co soukromé iniciativě brání, tak by měli otevírat ty dveře, zjednodušovat zákony a většinu věcí nechávat na lidech. Samozřejmě, když je někdo státní zaměstnanec, tak je vázán na ten státní rozpočet, ale většina populace není vázána na ten státní rozpočet a tady by měla začít to, co dělá vládu vládou, že by měly osvobozovat ten prostor pro nějakou aktivitu, aby lidé pomohli si a bude ti pomoheno, aby protože dnes dochází k absurdním situacím, že jestliže chcete středně velkou stavbu, stavět, tak čtyři roky trvá vyřízení základní dokumentace a tři roky ta stavba, čili sedm let. Řada developerů od nás odchází.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

V tomhle tom žebříčku jsme dokonce poslední nebo předposlední v Evropě. Tam bojujeme s Rumunskem.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Jedna věc je, ten státní rozpočet je fajn, ale není to všemocný zákon, který by nějak ovlivňoval životní rytmus, styl v té zemi. Daleko důležitější jsou regulační a deregulační zákony, které brání iniciativě, brání tomu, aby nějak prostě brání rozvoji té země.

Petr HARTMAN, redaktor

Kdybych se měl ještě vrátit k těm mandatorním výdajům, tak můžeme sledovat skutečně, že ten podíl na celkovém státním rozpočtu neustále roste. Takže pokud budou takto politici pokračovat, tak si v budoucnu možná usnadní práci, že už nebudou muset vůbec sestavovat státní rozpočet, protože už na nic jiného nebudou peníze na nějaké investice a podobně, nebudou si s tím muset lámat hlavu, nebo pak si budou muset lámat hlavu jenom s tím zda když ten deficit bude, já nevím stovky miliard třeba, tak zda nám na to vůbec někdo půjčí, protože skutečně podíl mandatorních výdajů na státním rozpočtu se neustále zvyšuje a u těch investic samozřejmě také nezáleží pouze na tom objemu, což politici rádi zdůrazňují, ale na tom, jakým způsobem je investováno, zda to má nějaký smysl, protože můžete investovat do různých věcí a žádný efekt vám to nepřinese. Například můžete někde zainvestovat do vytvoření nějaké průmyslové zóny, ale když tam neseženete nějaké firmy, ať už domácí nebo zahraniční, které by tam byly ochotny působit podnikat a tím pádem zaměstnávat lidi, tak máte prázdnou zónu, která je naprosto nevyužitá, ale můžete vykazovat, že jste tedy investovali, že jste dobří, že jen nespoteřebujete peníze ve státním rozpočtu, ale že je investujete. Takže to je vždy záleží na úhlu pohledu, jak už zde zaznělo a na tom, do čeho se investuje, kdo co považuje za investici smysluplnou a kdo to naopak považuje za vyhozené peníze.

Za módu nikoho nekritizují, ale některé věci mi vadí

23.9.2018 metro.cz str. 00

Iveta Benáková

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi.

Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři a poté následovaly další knihy, mimo jiné Bestiář, Pohádkář, Pralinky nebo Laskonky. Nedávno jí vyšla kniha Síla stylu s podtitulem: Styl je vaše DNA. Nenechte si ho vzít. V ní kromě textu najdou čtenáři i konkrétní módní tipy.

Aktuálně vám vyšla kniha o hledání vlastního stylu – jak byste popsala ten váš?

Jako střízlivý, povětšinou v civilu nenápadný, nudně černý. Jako takové montérky (smích).

Co všechno čtenáři v knize Síla stylu najdou, pro koho je určena?

Pro kohokoliv, koho baví nejen se oblékat, ale i zkoumat svět a ostatní kolem sebe. Existuje úžasná kniha od Vladimíra 518, nazvaná Kmeny, kde jsou precizně popsány různé skupiny, někdo by řekl sociální minority, mně spíš přijde skupiny společnosti. A on ten komunikační signál nemusí být až tak nápadný, jako je třeba punk nebo scene styl, ale můžeme příslušnost ke skupině dekódovat podle sukně i kabelky.

Módu nazýváte komunikačním prostředkem, jaké jsou vaše osvědčené modely na různé příležitosti, poradte našim čtenářkám?

V Česku se ustálil dress code, což je fajn. Myslím, že nikdy nic se nezkaží černými koktejlkami. Existují prostě nesmrtelné a takřka komukoliv nositelné kousky, jako je bílá blůza a béžový baloňák. Nikdy nikoho nekritizují, nemám to v povaze, ale jediná věc mi vážně až bolestně vadí, a to jsou džíny do Národního. Jednou vedle v lóži seděl dokonce pán v jasně zelených šortkách. Chápu, že někdo na poslední chvíli koupí lístky a třeba nemá čas, pak asi o. k., ale vnímám trochu jako povinnost úctu k situaci, prostředí a protagonistům.

Když lidi s vámi přijdou na schůzku, „diagnostikujete je“ podle modelu

To bych si nedovolila. Ale podle očí, podle pohledu asi ano... A taky podle rukou. Naštěstí už zmizela ta děsná pomluva, že nás v zahraničí hodnotí podle bot. To už říkal kdysi dávno můj táta, na festivalech spisovatelů v Anglii vždycky bezpečně pozná Čecha (smích). Tak nevím, zda by byl pan Baťa rád.

Síla stylu je spíš o fotkách, módních doporučeních, chystáte i nějakou beletrii?

V říjnu mi vychází povídková knížka Momentky. A velmi ráda bych na knižní veletrh připravila pro Motto pokračování své pohádkové knížky. Tak uvidíme, zda ke mně příběhy přijdou. Jinak, na co se hrozně moc těším, bude uvedení knížek na divadlo. Laskonky režíruje Irena Žantovská, Bestiář Roman Štolpa. Tak snad to bude diváky bavit.

Na posledních vašich projektech, jako knihy Laskonky a Borůvky nebo váš Diář Báry Nesvadbové, se podíleli zajímaví mladí čeští výtvarníci – Pasta Oner, Dana Lédl nebo Martin Krajc. Máte v plánu pokračovat v těchto spolupracích? Máte vyhlédnutého nějakého dalšího talentovaného umělce?

V Momentkách má prostor Iva Skřivánek, spolužačka Martina Krajce. Sloupky pro Vogue ilustruje Musa. Čemu se teď aktuálně věnujete?

Našemu nadačnímu fondu Be Charity, původně jsme zamýšleli mít neziskovku jen pro radost a pomoc bližnímu, ale stává se z toho každodenní náplň. Kromě jiných akcí chystáme i populární bazárek na Žofíně, ten bude 22. listopadu, pak se přesuneme do Brna a Třince. Navrhla jsem klobouky pro firmu Tonak ke 100 letům republiky, budou se jmenovat Adina, Milena, Toyen a V&W. Vnímám je jako poctu osobnostem, které dodnes rezonují, baví a inspirují.

Barbara Nesvadbová / foto: Archiv.

URL| http://www.metro.cz/za-modu-nikoho-nekritizuji-ale-nektere-veci-mi-vadi-f8b-/spolecnost.aspx?c=A180920_072835_metro-spolecnost_hyr

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
metro.cz (*Společnost*)

Televize Barrandov už měsíc a půl v Česku porušuje svojí vysílací licenci

23.9.2018 ČT 24 str. 01 22:05 Newsroom ČT24

Luboš ROSÍ, moderátor

Pozor. Televize Barrandov už měsíc a půl v Česku porušuje svojí vysílací licenci. V rozhovoru pro ČT to takto doslova potvrdil místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, Martin Bezouška. Problém je jednoduchý. Televize jen tak o své vůli v létě zrušila zprávy. A už je do vysílání nevrátila. Místo toho divákům nabízí už asi osmý pořad jednoho, stále stejného, svého uvaděče. Jenže, podle místopředsedy Vysílací rady tohle prostě nejde. Licenci k tomu, aby Barrandov mohl vysílat, totiž televize dostala za podmínky, že bude mít v programu, kromě seriálů a dalších, třeba zábavných pořadů, taky zprávy, zpravodajství. Stejně jako další tzv. Plnoformátové televize.

/ Reklama /

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

2425. Právě tolik dní bude mít ještě televize Barrandov platnou licenci. Vysílat může až do roku 2025, tedy možná licenci získala jako plnoformátová televize. Její podmínky, ale podle vysílací rady neplní.

Martin BEZOUŠKA, místopředseda RRTV

Televize Barrandov je plnoformátová televize, čili zpravodajství tam je vlastně jedna z klíčových věcí, kterou se prezentují divákům. Tak, to je vlastně chyba, protože to je vlastně porušení licence.

Adam ČERNÝ, předseda Syndikátnovinářů ČR

To, jakým způsobem nenaplnuje podmínky licence, bilo do očí už drahou dobu, protože televizní stanice, která zruší televizní zpravodajství, to je prostě ve světě unikum. To je prostě věc, na kterou by měla ta rada, podle mého názoru, reagovat okamžitě.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dala televizi Barrandov 30 dní na to, aby vysvětlila, proč udělenou licenci porušuje. Aby tedy vysvětlila, proč v jejím vysílání chybí zpravodajství.

Daniel KÖPPL, výkonný ředitel, Empresa Media

Zatím nemám písemné vyjádření z rady, až ho budeme mít, tak k tomu samozřejmě stanovisko zaujmeme.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Podle licence musí TV Barrandov vysílat denní zpravodajský přehled několikrát denně. Zprávy ale v programu televize už přes měsíc chybí. Jaromír Soukup zpravodajskou relaci "Naše zprávy" zrušil, moderátory propustil a vymyslel již osmý pořad, který sám moderuje.

Kristýna DUŠÁK, bývalá moderátorka Našich zpráv na TV Barrandov

Bylo trochu cítit, že je to taková potápějící se loď. Probíhaly tam některé nekorektnosti, co se týkaly právě formy, jakou se odtamtad odcházel. Víceméně jsme se to dozvěděli spíš z ostatních médií.

/ Ukázka /

Daniel KÖPPL, výkonný ředitel, Empresa Media

Naplňujeme podmínky licence, tak jak, jako si je vykládáme my. My naplňujeme pojem zpravodajství v dnešním pojetí. Zpravodajství se posouvá ke komentovanému zpravodajství daleko více. Používá se daleko více třeba komických prvků a ironických prvků.

/ Ukázka /

Martin BEZOUŠKA, místopředseda RRTV

Čím víc právníků, tím víc názorů. Možné je všechno, jak zpravodajství, které, když ve schématu nebo ve vysílání není, tak tam prostě není.

Jaromír VOLEK, sociolog médií, Fakulta sociálních studií, MU v Brně

Když to trochu přeženu, tak v tomto pojetí, té into inovovaného zpravodajství by například mohla nastat situace, kdy jeden z diskutujících diváků, které si tam pan Soukup do těch diskuzí zve, vstane a zvolá: "Prší!" a bylo by to možné interpretovat jako informaci, která má zpravodajskou hodnotu. To je samozřejmě nesmysl.

Barbora OSVALDOVÁ, mediální analytička, **Fakulta sociálních věd** UK

Definice zpravodajství je, že by ten dotyčný měl vždycky nějakým způsobem shromažďovat informace, ty by měl dávat těm tzv. recipientům. Neměl by je přikreslovat, neměl by k tomu dávat žádný vlastní názor, protože to už je publicistika a v podstatě by měl informovat o těch závažných věcech a je otázka, jestli teda televize Barrandov tohle dělá.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Podle vás?

Barbora OSVALDOVÁ, mediální analytička, **Fakulta sociálních věd** UK

Podle mě ne.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Podle odborníků je přítom polemika nad definicí zpravodajství nebezpečná.

Jaromír VOLEK, sociolog médií, Fakulta sociálních studií, MU v Brně

Co je podle mého názoru ještě varovnější, řekněme v kontextu slabé mediální gramotnosti české populace, je to rozměňování definice, co je to zpravodajství. Tím se fakticky zpochybňuje novinářská práce, zpochybňuje se tím primárně práce novinářů profesionálů.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Rada už teď dala jasné stanovisko. Zprávy na Barrandově být musí.

Martin BEZOUŠKA, místopředseda RRTV

Podstata je v tom, je to plnoformátová televize, která má v podmínce licence, v podmínce licence zpravodajství, jako takového

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Tereza Šnoblová a redakce, Česká televize.

Luboš ROSÍ, moderátor

A to jsou ty dvě slova. Plnoformátová televize. V reportáži se o ní mluvilo několikrát. Proč je tento termín tak důležitý. Právě to je totiž při udělování licence zásadní. Televize, která chce získat licenci pro plnoformátový program, tak ta musí plnit přísnější podmínky, než ty ostatní. Pokračuje Tereza Šnoblová.

Tereza ŠNOBLOVÁ, moderátorka

Hezký večer. Obecně je možné, podle obsahu programu, vysílání rozdělit na plnoformátové a tematické. Tematické televizní programy jsou ty zaměřené pouze na jeden žánr. Například zpravodajské programy, hudební, sportovní nebo filmové. Televize s plnoformátovým programem ale musí přinášet program složený z více žánrů a témat. Kromě zpravodajství jde třeba o filmovou tvorbu, o pořady vzdělávací nebo dokumentární. Licencovaný plnoformátový program mají u nás, kromě České televize, celkem 4 provozovatelé. Barrandov, Televizní studio, FTV Prima, Televize Nova a Magical roof s programem JOJ family.

Luboš ROSÍ, moderátor

Terezo pojďme ale hlavně vysvětlit, jaký tedy teď bude postup v případě TV Barrandov.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Barrandov má teď 30 dní na to, aby radním vysvětlil, proč do programu nezařazuje zpravodajské pořady, jak mu ukládá licence. Pokud by rada nebyla s vysvětlením spokojena, může televizi upozornit, že porušuje zákon. Pokud by ani po té nedošlo k nápravě, hrozí televizi sankce a to až do výše 2,5 milionu korun.

Jaromír VOLEK, sociolog médií, Fakulta sociálních studií, MU v Brně

Může to tedy směřovat, teoreticky, jo, ono k tomu nedojde, ale teoreticky až k tomu, že se bude hrát o licenci. Toto je pochopitelně velmi významné ekonomicky, velmi významné pro ten mediální trh, byť Barrandov není lídr trhu. Jeho procenta se pohybují kolem té pětky, šestky, ale je to prostě relevantní hráč, který je mnohem relevantnější právě ve vztahu k té politické diskuzi.

Tereza ŠNOBLOVÁ, redaktorka

Ještě připomenu, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání poslala televizi Barrandov zhruba před měsícem, tedy v srpnu, pět upozornění na porušení zákona. Do pořadů si Jaromír Soukup podle nich nebral oponenty a před volbami zvýhodnil prezidentského kandidáta, Miloše Zemana. Rada nakonec zůstala jen u upozornění. V případě, že by se ale vytýkané chyby opět ve vysílání objevily, může televize Barrandov dostat pokutu.

Nejdřív autorita, pak funkce. U Petříčka je tomu obráceně, rýpl si Kalousek do kandidáta ČSSD

23.9.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
kozisekj

Prezident Miloš Zeman údajně ve středu slíbil předsedovi ČSSD Janu Hamáčkovi, že s nominací Tomáše Petříčka na post ministra zahraničí nebude dělat problémy. V Otázkách Václava Moravce to uvedl šéf poslanců ČSSD Jan Chvojka. Původního kandidáta Miroslava Pocheho totiž hlava státu jmenovat odmítá. Opozice však Petříčka kritizuje, podle šéfa poslaneckého klubu TOP 09 Miroslava Kalouska mu chybí „neformální autorita“. Petříček byl v Evropském parlamentu asistentem Pocheho.

„Já jsem dostal informaci od pana předsedy Hamáčka, že ve středu mluvil s panem prezidentem Zemanem a že mu údajně přislíbil, že žádné problémy nebudou,“ prozradil své informace ke jmenování Tomáše Petříčka ministrem předseda poslaneckého klubu ČSSD Chvojka.

„Je krajně politicky nevhodné, neseriózní a neprofesionální, pokud pan Chvojka veřejně – navíc v televizi – interpretuje krátké setkání mimo jednání vlády, u kterého vůbec nebyl přítomen,“ reagoval prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Poznamenal, že Zeman si chce nejprve promluvit s premiérem Andrejem Babišem (ANO), což se stane v úterý 2. října večer v Lánech, a až pak se sejde s Petříčkem. Kalousek: Petříček nemá autoritu

Podle Kalouska kromě formální autority, kterou člověk získává tím, že zastává důležitou funkci či roli, existuje i autorita neformální, která spočívá v tom, že je člověk vážený a dostává se mu pozornosti. „Je zvykem, a nejen v České republice, že do pozice ministra zahraničí se dává někdo s neformální autoritou, která je jen potvrzena funkcí,“ poznamenal s tím, že u Petříčka je tomu obráceně.

„I kdyby byl pan Petříček geniální, tak neformální autoritou vybaven není. Je příliš velký luxus zkoušet na funkci ministra zahraničí, jestli ji získá, nebo ne,“ myslí si Kalousek a obává se, že nastalá situace bude limitovat váhu české diplomacie i respekt České republiky.

Miroslav Kalousek
předseda poslaneckého klubu TOP 09

„Je těžký hřích sociální demokracie, že kvůli tomu, aby si vyřešila svůj vnitrostranický problém, poškodila Českou republiku tím, že navrhla člověka bez neformální autority.“

Miroslav Kalousek
předseda poslaneckého klubu TOP 09

Jan Chvojka oponoval příkladem rakouského kancléře, který se také stal ve velmi útlém věku ministrem a uznání si získal. Kromě toho dal Chvojka za příklad ministryni práce Janu Maláčovou (ČSSD), která byla v obdobné situaci jako Petříček a podle Chvojky se ukazuje, že dobře prosazuje politiku sociální demokracie. „To stejné očekávám od Tomáše Petříčka,“ uvedl.

„Je to naprosto nevhodné přirovnání. Sebastiana Kurze před tím někdo zvolil. Prošel nějakou soutěží. Pan Petříček neprošel vůbec žádnou soutěží,“ nesouhlasil Kalousek. Předseda poslaneckého klubu ČSSD ale namítl, že ministr zvolen být nemusí. Farský: Bude pokračovat dvojládí Zeman–Babiš

Jan Farský považuje nominaci Petříčka za propásnutou příležitost. „Vypadá to, že bude pokračovat dvojládí Miloše Zemana a Andreje Babiše v zahraniční politice. Jejich dočasné výstupy jsou bohužel dost zoufalé a pro Českou republiku a její budoucnost až nebezpečné,“ naznačil předseda poslaneckého klubu STAN, že Petříček by mohl být vůči premiérovi a prezidentovi submisivní.

Farský podotknul, že Petříček vstupuje do úřadu ve velmi nepříjemné konstelaci: jako náhrada, po dlouhém vyjednávání a ústupcích. „Nevím, jestli takhle slabou pozici na začátku svého mandátu vůbec nějaký ministr zahraničí měl,“ zamyslel se.

„Já pana Petříčka znám, je to velmi chytrý, vzdělaný, lidsky slušný a zkušený člověk. Myslím, že bude držet pozici sociální demokracie, které se občas mohou lišit od pozice premiéra nebo prezidenta,“ soudí Chvojka.

Odkaz

Kandidátem na ministra zahraničí je současný náměstek Tomáš Petříček

Zeman po středečním jednání vlády novinářům řekl, že se s Tomášem Petříčkem sejde, pokud mu ho premiér Andrej Babiš (ANO) přivede. Podle prezidenta se na středečním zasedání vlády o nominaci Petříčka nemluvilo.

Sociální demokraté původně navrhovali na šéfa diplomacie svého europoslance Miroslava Pocheho. Zeman ho ale odmítl, nepodporoval ho podle Chvojky ani Babiš. Zeman to zdůvodnil mimo jiné Pocheho postojem k migraci. Vedení ministerstva zahraničí dočasně převzal Hamáček. Petříček byl v minulosti Pocheho asistentem v Evropském parlamentu, od srpna 2018 působí jako náměstek na ministerstvu zahraničí.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Otázky Václava Moravce - 23. září
110.27 MB

Odkaz

Podcasty ČT24 na SoundCloudu

Odkaz

Podcasty ČT24 v iTunes

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2602604-nejdriv-autorita-pak-funkce-u-petricka-je-tomu-obracene-rypl-si-kalousek-do-kandidata>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Vztah Miloše Zemana k ČSSD

23.9.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Plné znění zpráv

Já se posunu v naší rozpravě trošku dál. Co říkáte na účast Miloše Zemana na jednání vlády, kde se schvaloval státní rozpočet, přestože to vůbec nepatří k jeho kompetencím?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Za mě jednoznačně, já celé měsíce říkám ,že on je čtvrtý koaliční partner té vlády, protože on tam nominoval ministra zemědělství, protože on tam nominoval do té první Babišovy vlády ministra vnitra, který je dnes ministrem obrany. On tam má své zájmy, on tu vládu obhajoval, když byl v parlamentu a obhajoval ji, když se hlasovalo o důvěře. Čili je to jeho vláda a dýchá s ní. Zákon o státním rozpočtu je vždycky vrcholem politické sezóny a on šel podpořit tuhle tu vládu. Udělal to mnohokrát. Já si vzpomínám že v srpnu, když odbory kritizovaly Andreje Babiše za to, že nechce ještě o něco víc zvýšit, ten požadavek byl tuším 10 %, zvýšení platů ve veřejné sféře, tak oni se sešli, šli na tiskovou konferenci a tam veřejně podpořil prezident republiky Andreje Babiše v tom, že to zvýšení bude nižší. Čili on s tou vládou dýchá. Je to jeho vláda a je to logické, že jí takto podpořil. Můžeme se bavit o tom, že prezident republiky by takto měl vystupovat. On vystupuje už dlouhou dobu jako francouzský prezident a francouzský prezident čas od času takto vystupuje. Čili tady on celý ten ústavní systém de facto trošku posunul k tomu francouzskému modelu a nikdo se tomu nebrání a on si nedává žádné zábrany. Takže já myslím, že je to v duchu nějaké logiky.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Vy jste, pane Pečinko, před dubnovým sjezdem sociálních demokratů uvedl, cituji: "Pro Miloše Zemana je ČSSD důležitá pouze jako mocenský nástroj." Není tam ale i ta emocionální rovina, že on je to jeho dítě, které přivedl na scénu, které vychoval a tak dále?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Samozřejmě, tam těch aspektů bude víc. Rozhodně on se daleko víc jako ke své straně chová k hnutí ANO nebo ke KSČM. Když si jen vezmeme poslední čtyři roky a způsob komunikace každé z těchto stran s ním, tak si myslím že ta ČSSD je mu nejdál a je tam nejméně lidí, které on kritizuje.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, váš názor? Vztah ČSSD a Miloš Zeman, stejně tak můžeme tam dát paralelu Václav Klaus a ODS. Myslím, že v tomto případě se dá uvažovat podobně. Ale váš názor.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ten vztah obou řekneme otců zakladatelů je podobný. Samozřejmě Miloš Zeman formálně není zakladatel ČSSD, ale je to někdo, kdo ji přivedl prostě do výšin okolo 30 % a do vlády. Takže to takhle můžeme brát. Tak oni se pak chovají, když odejdou z čela té strany takoví jako trošku zhrzení partneři, mají nějaké jiné představy, jak by ta strana měla vypadat, kudy by se měla ubírat, pořád to nějak komentují, mají tam nějaké oblíbence a neustále se snaží do té strany nějakým způsobem promlouvat a dokonce Václav Klaus má teďka v ODS syna, ten tam dělá problémy z hlediska většiny jiných členů a Miloš Zeman taktéž. Jako dcerka se prostě vyvíjí nějakým způsobem, jak se mu nepozdává. Neustále se snaží ji korigovat a tak dále.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, týdeník Reflex

Já bych k tomu chtěl jednu říct věc, že to není nějaká česká specifika nebo evropská specifika nebo specifika 20. století, ale aténská demokracie, ke které často vzhlížíme jako k nějakému inspirativnímu modelu, tak měla takový institut, že ty nejzasloužilejší vládce, kteří skončili v určitém období, tak je naložili na loď, dali jim tam mnoho žen, peněz, otroků a odvezli je na ostrov, kde oni pak dožívali. Já myslím, že ti aténští politici to dělali s určitým, reflexe určité zkušenosti, protože oni si mysleli, že ten demokratický vládce poté, co odejde z toho úřadu, bude natolik inklinovat k silovým řešením, například k zavedení tyranie v Aténách a že bude chtít svrhnout tu demokracii, že je vlastně pro tu demokracii nebezpečný a udělali jednu snad výjimku, jenom v historii a ten se právě choval, teď mi vypadlo to jeho jméno, jeden ze zakladatelů aténské demokracie a ten právě dělal všechny tyhle věci, o kterých tady mluvil kolega Mlejnek, takže neříkám, abychom se poučili z tohoto, ale chci jen říct, že ten odchod z té veřejné funkce je problematický a já vlastně neznám žádného

špičkového politika, který by odešel z funkce a který by začal plnohodnotný život. Všechny, co jsem poznal poté, po odchodu z politiky jsou tím nějak postiženi, i když v tom dalším životě vnějškově uspěli, mají peníze, rodina se jim nerozpadla a podobně, tak je tam obrovská frustrace a obrovsky připomínají nějaké rockové hudebníky, na které chodilo 100 tisíc lidí, a pak upadli v zapomenutí a celý život už jenom žili vzpomínkou na tu krásnou éru.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ale Miloš Zeman je přece v tomto výjimkou. On je takový ten Napoleon, který se třikrát vrátil tedy z Elby, ale z Vysočiny. Petře, jak hodnotíš tu sílu, kterou má Miloš Zeman reálně v ČSSD. Jaku páku tam má?

Petr HARTMAN, redaktor

Tak já myslím, že názorně se to dá ukázat právě na dění kolem obsazení ministra zahraničí, kdy jsme byli svědky toho, že Miloš Zeman měl výhrady vůči panu Pochemu a sociální demokracie si odhlasovala, že kandidátem na ministra zahraničí je pan Poche, dokonce si to i potvrdila ve vnitrostranickém referendu, ale pochopitelně uvnitř sociální demokracie byla nemalá část lidí, která nebyla příliš nakloněna tomuto řešení a Miloš Zeman zkrátka udělal všechno pro to, aby tomu tak nebylo a dostalo se mu podpory určité části sociální demokracie, byť tu stranu podle mého názoru poškozovalo a poškozuje v očích veřejnosti. Blíží se podzimní volby do Senátu a do komunálních zastupitelstev. Myslím si, že z pohledu sociální demokracie to budou dost klíčové volby, aby si potvrdila to, jak je na tom špatně a že na tom bude ještě asi hůře a třeba i to, co nyní činí, to znamená, její účast ve vládě ji příliš nepomáhá a Miloš Zeman rozhodně nedělá nic pro to, aby sociální demokracie nějak správně reflektovala to, co se kolem ní děje. Jakým způsobem mají na ni názor voliči nebo většina voličů, proč prohrála tak drtivě ve sněmovních volbách, a naopak ty problémy místo aby pomáhal řešit, tak je spíš buď to konzervuje nebo ještě prohlubuje a na tom se ukazuje skutečně ten vztah Miloše Zemana k sociální demokracii, že to není nějaké jeho hýčkané dítě, ale že to je dítě, které se odrodilo a které zasluhuje potrestat.

Experti z Univerzity Karlovy představili, co vybádali z grantu: Rusko za agresivní chování musí zaplatit, a to se neděje. Další na řadě bude Pobaltí

22.9.2018 politicke-listy.cz str. 00

Vladimir Putin

Bude válka? Příští útok Ruské federace povede s největší pravděpodobností na Pobaltí. To mj. zaznělo na besedě s autory publikace „Ruská agrese proti

Ukrajně“ Janem Šírem a Lubošem Švecem z Univerzity Karlovy v Praze. Akce, která se uskutečnila v rámci plzeňského knižního veletrhu, se zúčastnilo něco přes dvacet posluchačů, především studentů. Kniha vznikla díky grantu resortu školství i díky Institutu mezinárodních studií **FSV UK**.

Anketa

Jste rádi, že Sněmovna odmítla usnesení žádající přijetí sirotků ze Sýrie?

Ano

97%

Ne

3% hlasovalo: 15679 lidí

Kniha, která vyšla koncem minulého roku ve vydavatelství Karolinum a vznikala dva roky, je pro studenty UK dokonce zdarma.

Rusko rovná se agresor

„Reaguje na mimořádnou společenskou závažnost toho, co se odehrává prakticky na dohled od našich východních hranic. Je zde situace spojená s mezistátním ozbrojeným konfliktem, kdy jeden stát, snad poprvé od roku 1945, zabral území druhého státu, sousedního státu, silou. To se nás bytostně dotýká, protože se nejedná o nějaké vyjasňování nějakých záležitostí mezi dvěma státy, ale o přímou agresi,“ uvedl na úvod Jan Šír. „V důsledku toho došlo k dalšímu zhoršení bezpečnostního prostředí v našem bezprostředním okolí. Vztahy Ruska a Západu vykazují zcela jasné znaky další konfrontace a její eskalaci a gradaci,“ varoval dále přítomné.

„Kniha je výsledkem kvalitní práce specifického vysokoškolského výzkumu, financovaného díky grantu Ministerstva školství ČR,“ pochlubil se pak dále autor. „Velká část prací na tvorbě probíhala v roce 2016 a rok 2017 byl věnován finalizaci. Podílelo se na ní 16 pracovníků Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, což je naše domovské pracoviště. Spolupracovali i dva zahraniční kolegové, ukrajinský novinář a nezávislý ruský bezpečnostní expert,“ vypočítával Šír.

Luboš Švec pak zmínil, že publikace reaguje na okupaci Krymu a konflikt na východní Ukrajině. „Zabývá se analýzou základních konceptů procesu zahraniční politiky a vojenské strategie.“ Šír k tomu dodal, že se jedná o naprosto bezprecedentní útok. „Anexe svrchovaného území cizího státu je něco, co tady nemá obdoby. Víme, kam tolerance takového chování ve třicátých letech vedla. Mrzí mne, že v této situaci málo hovoří právníci,“ posteskl si a pobídl k větším sankcím vůči Rusku. „My v České republice se nacházíme v informační válce. Dezinformací vidíme všude kolem dost a dost,“ uvedl před auditoriem Šír. Poté konstatoval: „Mám i zkušenosti z Německa, kde jsem v tomto roce působil, že mediální diskurs je mimořádně fragmentován, polarizován a radikalizován,“ podělil se s přítomnými znepokojený autor.

Neřešme Banderu, řešme Kreml, a tvrdě!

„Jde o invazi jednoho státu do druhého a my tady řešíme, jestli Bandera byl fašista, nebo ne. To je příklad velice úspěšné informační operace, že se podstata problémů zamlžuje,“ ukázal na ruské aktivity Šír. „My v knize nabízíme věci oproštěné od veškerého balastu. Na našem území operují cizí mocnosti, především v informační oblasti. Jedním ze zjištění celého toho projektu je zjištění, že celá problematika je závažnější, než jsme si mysleli,“ řekl konsternovanému publiku.

Dotaz novinářky zněl: „Říkáte, že Ukrajinou to neskončí a že agrese je naplánovaná a bude pokračovat na další státy...“ Šír se poněkud ohradil: „Naplánovaná ne, ale pokud nebudeme vytvářet podmínky, aby se toto chování nevyplatilo, tak je logické, že ten, kdo se tímto způsobem chová, bude vyloučen, a proto jsou tak důležité sankce. Ten, kdo se chová způsobem, který je nezákonný, představuje zločin, který má naprosto destruktivní dopady, aby nesl důsledky. Zkoumají se třeba bezpečnostní aspekty v Pobaltí a přišlo se na tři scénáře ruské agrese,“ šokoval přítomné Šír a Švec si přisadil: „Když se podíváte do pohnutých dějin dvacátého století, lze hledat analogie, když agresor nebyl včas zastaven. Hrozí samozřejmě daleko větší konflikt, jestliže se neozve mezinárodní společenství, které dá jasně najevo, že agrese se nevyplácí.“

Nezájem politiků, omyly médií. Kdo za tím vším stojí?

Dotaz ženy k autorům byl, zda pánové zaznamenali zájem i z řad politiků. Šír si posteskl: „Jen sporadický. Politická reprezentace se nyní dynamicky proměňuje, stabilní strany se mění. O knihu se paradoxně zajímají především ti, kteří jsou aktuálně ohroženi, tedy ukrajinská strana. Na anglickou verzi už nemám sílu, společenské vědy jsou těžké na překlad,“ posteskl si.

„U nás se pořád hovoří o ukrajinské krizi, což je naprosto vyprázdněný pojem. Ruskou armádu nazýváme v konfliktu povstalci, rebely, domobranou. Hovořilo se o vypuknutí konfliktu, zahájení operace, to je typické pro média,“ uvedl ještě Šír. Nejedná se prý o žádnou občanskou válku, ale o bezprecedentní agresi, která zůstává bez rázné odpovědi.

Psali jsme:

Promlouvá ruská modelka: Otrávil mě Putin

Aktivista Janda se pustil do popisování, kde všude údajní ruští agenti v Evropě narazili. A nevynechal ani Česko Útok Reportérů ČT na prezidenta přes švýcarského právníka a Putina. Je to jinak a složitější, vážení diváci Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=174468-experti-z-univerzity-karlovy-predstavili--co-vybadali-z-grantu--rusko-za-agresivni-chovani-musi-zaplatit--a-to-se-nedeje.-dalsi-na-rade-bude-pobalti.html>

Experti z Univerzity Karlovy představili, co vybádali z grantu: Rusko za agresivní chování musí zaplatit, a to se neděje. Další na řadě bude Pobaltí

22.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Václav Fiala

Bude válka? Příští útok Ruské federace povede s největší pravděpodobností na Pobaltí. To mj. zaznělo na besedě s autory publikace „Ruská agrese proti Ukrajině“ Janem Šírem a Lubošem Švecem z Univerzity Karlovy

v Praze. Akce, která se uskutečnila v rámci plzeňského knižního veletrhu, se zúčastnilo něco přes dvacet posluchačů, především studentů. Kniha vznikla díky grantu resortu školství i díky Institutu mezinárodních studií **FSV UK**.

Kniha, která vyšla koncem minulého roku ve vydavatelství Karolinum a vznikala dva roky, je pro studenty UK dokonce zdarma. Rusko rovná se agresor „Reaguje na mimořádnou společenskou závažnost toho, co se odehrává prakticky na dohled od našich východních hranic. Je zde situace spojená s mezistátním ozbrojeným konfliktem, kdy jeden stát, snad poprvé od roku 1945, zabral území druhého státu, sousedního státu, silou. To se nás bytostně dotýká, protože se nejedná o nějaké vyjasňování nějakých záležitostí mezi dvěma státy, ale o přímou agresi,“ uvedl na úvod Jan Šír. „V důsledku toho došlo k dalšímu zhoršení bezpečnostního prostředí v našem bezprostředním okolí. Vztahy Ruska a Západu vykazují zcela jasné znaky další konfrontace a její eskalaci a gradaci,“ varoval dále přítomné. „Kniha je výsledkem kvalitní práce specifického vysokoškolského výzkumu, financovaného díky grantu Ministerstva školství ČR,“ pochlubil se pak dále autor. „Velká část prací na tvorbě probíhala v roce 2016 a rok 2017 byl věnován finalizaci. Podílelo se na ní 16 pracovníků Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, což je naše domovské pracoviště. Spolupracovali i dva zahraniční kolegové, ukrajinský novinář a nezávislý ruský bezpečnostní expert,“ vypočítával Šír. Luboš Švec pak zmínil, že publikace reaguje na okupaci Krymu a konflikt na východní Ukrajině. „Zabývá se analýzou základních konceptů procesu zahraniční politiky a vojenské strategie.“ Šír k tomu dodal, že se jedná o naprosto bezprecedentní útok. „Anexe svrchovaného území cizího státu je něco, co tady nemá obdoby. Víme, kam tolerance takového chování ve třicátých letech vedla. Mrzí mne, že v této situaci málo hovoří právníci,“ posteskl si a pobídl k větším sankcím vůči Rusku „My v České republice se nacházíme v informační válce. Dezinformací vidíme všude kolem dost a dost,“ uvedl před auditoriem Šír. Poté konstatoval: „Mám i zkušenosti z Německa, kde jsem v tomto roce působil, že mediální diskurs je mimořádně fragmentován, polarizován a radikalizován,“ podělil se s přítomnými znepokojený autor.

Neřešme Banderu, řešme Kreml, a tvrdě! „Jde o invazi jednoho státu do druhého a my tady řešíme, jestli Bandera byl fašista, nebo ne. To je příklad velice úspěšné informační operace, že se podstata problémů zamlžuje,“ ukázal na ruské aktivity Šír. „My v knize nabízíme věci oproštěné od veškerého balastu. Na našem území operují cizí mocnosti, především v informační oblasti. Jedním ze zjištění celého toho projektu je zjištění, že celá problematika je závažnější, než jsme si mysleli,“ řekl konsternovanému publiku. Dotaz novinářky zněl: „Říkal jste, že Ukrajinou to neskončí a že agrese je naplánovaná a bude pokračovat na další státy...“ Šír se poněkud ohradil: „Naplánovaná ne, ale pokud nebudeme vytvářet podmínky, aby se toto chování nevyplatilo, tak je logické, že ten, kdo se tímto způsobem chová, bude vyloučen, a proto jsou tak důležité sankce. Ten, kdo se chová způsobem, který je nezákonný, představuje zločin, který má naprosto destruktivní dopady, aby nesl důsledky. Zkoumají se třeba bezpečnostní aspekty v Pobaltí a přišlo se na tři scénáře ruské agrese,“ šokoval přítomné Šír a Švec si přisadil: „Když se podíváte do pohnutých dějin dvacátého století, lze hledat analogie, když agresor nebyl včas zastaven. Hrozí samozřejmě daleko větší konflikt, jestliže se neozve mezinárodní společenství, které dá jasně najevo, že agrese se nevyplácí.“ Nezájem politiků, omyly médií. Kdo za tím vším stojí? Dotaz ženy k autorům byl, zda pánové zaznamenali zájem i z řad politiků. Šír si posteskl: „Jen sporadický. Politická reprezentace se nyní dynamicky proměňuje, stabilní strany se mění. O knihu se paradoxně zajímají především ti, kteří jsou aktuálně ohroženi, tedy ukrajinská strana. Na anglickou verzi už nemám sílu, společenské vědy jsou těžké na překlad,“ posteskl si. „U nás se pořád hovoří o ukrajinské krizi, což je naprosto vyprázdňený pojem. Ruskou armádu nazýváme v konfliktu povstalci, rebely, domobranou. Hovořilo se o vypuknutí konfliktu, zahájení operace, to je typické pro média,“ uvedl ještě Šír. Nejedná se prý o žádnou občanskou válku, ale o bezprecedentní agresi, která zůstává bez rázné odpovědi.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Experti-z-Univerzity-Karlovy-predstavili-co-vybadali-z-grantu-Rusko-za-agresivni-chovani-musi-zaplatit-a-to-se-nedeje-Dalsi-na-rade-bude-Pobalti-552512?utm_source=nm&utm_medium=xml

Hudec (Generali): Hodně se teď ohlížíme po polské bance Pekao

22.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Akcie, investice, valuace, Polsko, Turecko, rozvojové trhy, Rusko, Generali

Specializujeme se na region východní a střední Evropy, včetně Ruska, Turecka a Balkánu. Mapujeme všechny trhy napříč od Polska po Turecko. Teď se hodně ohlížíme po polské Pekao SA, říká ve video rozhovoru Patrik Hudec, Head of Fund Portfolio Management, Generali Investments CEE. Investor Daniel Gladiš se ptá, jakým způsobem vyhledává investiční příležitosti.

Daniel Gladiš: Pamatuješ si, kdy jsi poprvé objevil investování do akcií?

Patrik Hudec : Tak to bylo na gymnáziu. Se spolužákem a nejlepším kamarádem jsme kupovali akcie SPT Telekom asi rok před splasknutím internetové bubliny. To byla moje první investice. Paradoxně v té době to probíhalo pouze na můj majetkový účet, protože kamarád ještě nebyl plnoletý.

Daniel Gladiš: Jak ta investice nakonec dopadla?

Patrik Hudec : Tím, že to bylo necelý rok před splasknutím internetové bubliny, tak jsme se poměrně dlouho počkali, než jsme se dostali alespoň na původní hodnotu. Myslím si, že to trvalo alespoň pět let s tím, že Telekom vyplácel atraktivní dividendu, takže ve výsledku to nebyla špatná investice, ale v té době jsme do toho šli s jinými představami o snadném a rychlém zbohatnutí, tedy že jsme chytřejší než zbytek trhu, ale to se nenaplnilo.

Daniel Gladiš: Můžeš nám teď, o 20 let později, popsat, jak vypadá tvůj investiční přístup dnes?

Patrik Hudec : Není to striktně vyhraněné, spíše kombinace několika přístupů. Určitě však převládá přístup hodnotového investování. Rádi se scházíme s firmami, managementem, hledáme konkurenční výhody, takže je to kvalitativní. Máme portfolia a fondy s rozličnými strategiemi, takže se to vlastně nedá posuzovat jen jedním směrem.

Daniel Gladiš: Jakým způsobem vyhledáváš investiční příležitosti? Máš na to nějaký recept?

Patrik Hudec : Specializujeme se na region východní a střední Evropy, včetně Ruska, Turecka a Balkánu. Mapujeme všechny trhy napříč od Polska po Turecko. Sledujeme, jak se firmám daří, jak si vedou valuačně, a pak nám přes screener nebo osobně na nějaké konferenci přijde nějaká investiční myšlenka, tak se na to podíváme detailněji.

Daniel Gladiš: Jsou nějaké typy firem, které ty preferuješ? Nebo jaká kritéria musí splňovat dobrá společnost?

Patrik Hudec : Hodně jsme svázáni investiční strategií, tím se hodně definuje to univerzum, do čeho chceme investovat v případě jednotlivých portfolií. Když se ale zamyslím, tak u mě převažují hodnotové firmy s větší tržní kapitalizací, které na ukazatelích vypadají levněji, začínají se odchylovat od střední hodnoty. Mám rád firmy, které vykazují stabilní a předvídatelné zisky, mají dobrý corporate government, a navíc působí levněji a já se domnívám, že by tomu tak být nemělo. Navíc pokud mají dobře definovanou dividendovou politiku.

Daniel Gladiš: Používáte ve své práci externí analýzy?

Patrik Hudec : Používáme, a to poměrně hodně. Náš záběr je tak obrovský, že bychom nebyli schopni je pokrýt. Přeci jen se specializujeme na náš region, ale výsledný záběr je globální. Já ho používám k tomu, abych si svůj názor na firmu potvrdil. Dělán to ale obráceně. Například když mám firmu, která se mi nelíbí, a chci ji prodat, najdu si analýzu, kde analytik doporučuje co nejrozdílnější strategii. Snažím se zjistit, proč to analytikovi vychází zcela odlišně, jestli jsem něco přehlédl nebo jestli on dává důraz na něco, co já považuji za přestřelené. Pak je v regionu pár analytiků, s kterými se znám osobně, vím že daný sektor i firmy znají od A do Z, tam pro mě ta analýza má přidanou hodnotu.

Daniel Gladiš: Kdo má podle tebe na tento region nejlepší research?

Patrik Hudec : Mám dobrou zkušenost s Českou spořitelnou, tedy Erste, určitě i Raiffeisenbank.

Daniel Gladiš: Tento region má v současnosti dvě země, které jsou trošku divoké, jsou to Turecko a Rusko. Znamená to, že se jim momentálně vyhýbáte, nebo v nich hledáte více příležitostí než obvykle?

Patrik Hudec : My se jim aktuálně vyhýbáme. V případě Turecka je ta situace složitější tím, že centrální banka není nezávislá. To znamená, že se špatně odhaduje, kam se monetární politika země až dostane. Těch nejistot je tam hodně a i klienti na to začínají být relativně citliví. Ty pohyby byly velké, a přece jen jsou to retailoví investoři, kteří jsou hodně dynamičtí, když trhy rostou a naopak hodně rizikově averzní, když se trhy otočí.

Daniel Gladiš: A co Rusko?

Patrik Hudec : V případě Ruska je to zajímavější. My jsme byli v Rusku historicky hodně aktivní a stále pro nás zůstává velmi zajímavým regionem i valuačně, nejen v rámci rozvojových trhů (emerging markets). Je však pravda, že historicky bylo vždy 30 až 40 procent pod průměrem emerging markets, což se moc nemění. Na druhou stranu se ukázalo, že ve chvíli, kdy trhy začaly růst, tak mělo dynamiku velmi vysokou a dalo se tam vydělat. Musím se však přiznat, že teď čekáme na výsledek sankcí kvůli vměšování se do voleb, protože v případě Rusalu se kvůli minulým sankcím úplně přestalo obchodovat s akciemi. Víme, že na seznamu Američanů jsou i některé ruské banky, ale nevíme, jak to bude ještě přesně vypadat. Na jednu stranu tu máme velkou pravděpodobnost, že ty akcie jsou podhodnocené a atraktivní, a malou, že se najednou ukáže, že tržní hodnota na burzách půjde výrazně dolů bez ohledu na fundament.

Daniel Gladiš: Když dáme stranou Rusko a Turecko, kam teď nejvíce směřují v tomto regionu vaše peníze?

Patrik Hudec : Aktuálně do Polska. My jsme se Polsku vyhýbali v letech, kdy probíhala penzijní reforma, ten odliv investorů tam byl obecně velký. Obrat nastal minulý rok, viděli jsme hezký růst. Částečné ochlazení však přišlo letos v lednu. Přišlo nám to, že se to trochu přehřívá. Růst polských bank nebo PKN Orlen byl příliš velký a rychlý. Lednová a únorová korekce ukázala, že jsme měli pravdu. Jednak se odbourala očekávání růstu sazeb, což zasáhlo polské banky. Ve stejné době se stáhl flow na emerging markets, což ovlivnilo i polský akciový trh. V květnu a červnu jsme se ale do Polska vrátili, protože nám přišlo zase atraktivní.

Daniel Gladiš: Mohl bys uvést příklad společnosti, která se ti teď zdá atraktivní?

Patrik Hudec : Hodně se teď ohlížíme po Pekao SA. Je to polská banka s hodně atraktivním dividendovým výnosem okolo sedmi procent. Price to book teď bude 1,30, což je srovnatelné s největší polskou bankou PKO BP. Netrpí však problémy hypoték ve švýcarském franku, další obavou u Pekao bylo spojení s další polskou bankou Alior, spojení však bylo odvoláno. V současnosti je Pekao asi za 112 zlotých, náš odhad je pak na ročním horizontu asi 140 až 150. Myslíme si, že i kdyby byly odhady příliš odvážné, tak downside je zde velice omezený.

Daniel Gladiš: Jak řešíte v těchto zemích měnové riziko? U Polska je to asi menší problém, ale u balkánských zemí či Ruska a Turecka větší.

Patrik Hudec : Tohle hodně závisí na investiční politice našeho klienta. Pro polské klienty je to třeba domácí měna, takže tam se to neřeší. Zpravidla ale měnové riziko zajišťujeme. Pokud máme fond s růstovou story s konvergencí měn evropských emerging markets směrem k euru, tak tam očekáváme dlouhodobě posilování. Zůstávají dvě speciality, turecká lira a ruský rubl. Tam nezajišťujeme, je to neskutečně drahé, když už jdeme tímto směrem, tak si vybíráme exportéry. To znamená firmu, která těží z oslabení měny, tedy takový přirozený hedge.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/ShT3u/hudec-generalni-hodne-se-ted-ohlizime-po-polske-bance-pekao>

VENKOV V PRAZE

21.9.2018 CITY LIFE str. 68 Patriot
Kristina Záborská

„Když někomu řeknu, že jsem z Děvína, zpravidla si představí Bratislavský hrad. Stejnomenou čtvrť zná málokdo, přitom tvoří pražské panoráma a z kopce nad Vltavou je nádherný výhled na město,“ představuje své rodiště docentka Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR na **FSV UK**.

VÍTE, KDE DĚVÍN LEŽÍ? ROZLEHLÝ KOPEC NAD LEVÝM BŘEHEM VLTAVY (JE JEN O 15 METRŮ NIŽŠÍ NEŽ PETŘÍN) DOSTAL JMÉNO PODLE HRADU, KTERÝ TU PRAVDĚPODOBŇE STÁL STĚŽÍ STO LET. Před rokem 1338 ho měl postavit Štěpán z Tetína, ale když pak hrad koupil kartuziánský klášter kolem roku 1370, zmínky o něm zmizely. Počátkem 16.

století zkoušeli vojáci na zřícenině dostřel nových pražských děl, v 19. století ruiny posloužily jako dostupné kameny pro stavbu statků v okolí. A přesto jsou pozůstatky hradu Děvín významným orientačním bodem a místní památkou.

KRÁLÍCI NA SKEJTU

V průběhu 19. století se zemědělský ráz kraje začal proměňovat v průmyslový - otevřel se tu lom, továrna na šamotové zboží, sklárna a vápenka.

„Děvín obepínal pás bunkrů, který důkladně střežila německá protiletectká obrana. Až ke konci války přiletěli Američané s cílem zničit továrnu na letecké motory Waltrovka a Škodovy závody pod Děvínem. Místo Waltrovky

srovnali se zemí sousedící vesnici Radlice, bomba pro Škodovku utrhla kus svahu nad Smíchovem,“ ukazuje Petr Kollmann, otec Denisy Hejlové, strmý sráz pod domem. Rodiče ho postavili v 80. letech na konci slepé ulice s výhledem na Vltavu a branické skály. Tehdy se na prudkém svahu rozkládal park s vinicí a borovice na jeho okraji váhavě mířily k nebi. Dnes zakrývají nádherný výhled i zarostlé rumišťe. Třeba se ještě dočká obnovy, místní usedlíci totiž svou čtvrť stále zvelebují. Zeleň je pro ně velmi důležitá, o čemž svědčí upravené staré zahrady. „Jedna z nejkrásnějších zahrad patřila malířce Evě Kmentové a sochaři Olbramu Zoubkovi. Na jaře v ní rozkvetla záplava petklíčů, z kterých vystupovaly sochy. Nikde jinde jsem nic podobného neviděla,“ usmívá se Denisa Hejlová. „Děvín v době mého dětství byl jedna velká vesnice. Bydleli jsme nahoře na kopci a chovali jsme králíky. Jednoho nám přivezl strejda Pavel a chtěl, abychom ho po něm pojmenovali. Brácha je učil jezdit na skejtu. Sousedé měli slepice, všude rostly ovocné stromy a stávaly skleníky na zeleninu. Pořád jsme lítali s ostatními dětmi venku a prozkoumávali zahrady, pole nebo různá tajuplná zákoutí.“

SOBÍM SPŘEŽENÍM DO ŠKOLY

Z centra sem dojedete autem za 10-15 minut, přesto si tu připadáte jak v jiném světě. Honosné rodinné vily z 20. i 70. let stojí v úzkých klikatých uličkách na úbočí prudkých svahů. Lidé se na ulici zdraví, protože se znají už po několik generací a vypadá to, že nikdo nikam nespěchá. Není kam, autobus sem jezdí jednou za patnáct minut, za stejný čas seběhnete schody dolů k Vltavě. „Dřív sem jezdil autobus jednou za půl hodiny, všichni se setkali na zastávce, a tak si povídali. V zimě se horko těžko prokousával sněhem, přezdívali jsme mu sobí spřežení. Sněhu bývalo tolik, že jsme běžkovali od domu rovnou do Prokopského údolí,“ vzpomíná Denisa.

Dnes sem občas vyrazí na procházky s rodinou, během deseti minut se ocitnou ve volné přírodě.

Začíná za novostavbami na kopci pod vodárenskou věží, která od roku 1976 sloužila k vyrovnání tlaku při přečerpávání pitné vody ze Želivky do vodovodu pro Jihozápadní Město. Navrhl ji Karel Hubáček, autor vysílače na Ještědu. Po úzké pěšině lesem dojdete na planinu s dechberoucím výhledem na město i do kraje. Volný prostor tzv. Dívčích hradů zaručuje výjimečný stepní charakter místa - minimum vody a půdy na vápencovém podloží.

OBNOVENÍ KOMUNITY

Kromě tříleté přestávky na Jarově, když její rodiče stavěli nový dům, a studijních pobytů v USA a Japonsku, strávila Denisa na Děvíně celý život.

Původně bydlela nahoře na kopci, v nejstarší části čtvrti, pak se rodina přestěhovala do domu na kraji zlíčovského kopce, do části Žvahov. Dnes už ale žije s manželem a dcerami v centru, protože to mají oba blíže do práce.

Sedmým rokem vede katedru marketingové komunikace a PR na **FSV UK**, vyučuje marketing a pracuje na různých projektech v soukromé i veřejné sféře. Vytvořila například studentskou platformu Markething.cz, která v současné době platí za komentátorskou špičku v oblasti marketingu a PR.

Dlouhodobě se angažovala v komunikaci výzkumů názorů veřejnosti na kouření a jeho zákaz v restauracích, který platí od loňského května. Teď se studenty spustila projekt Férová reklama, ve kterém přesvědčuje celebrity, aby označovaly příspěvky s reklamním obsahem. „Zjistili jsme řadou výzkumů, že děti sledují reklamu na sociálních médiích a nedokážou ji rozlišit od nekomerčních příspěvků. Nechápu, že firmy celebritám platí za to, že o nich napíší nebo se vyfotí v jejich produktech. Naposledy jsme přesvědčili manželku Leoše Mareše, Moniku, k dodržování tohoto kodexu,“ usmívá se Denisa Hejlová. Mimochodem Marešovi na Děvíně také bydlí, klidná čtvrť je mezi celebritami oblíbená. Jen jejich děti si už nehrají na ulicích a lidé se společně moc nepotkávají. Jedna ze starousedlic se to rozhodla změnit, a tak v téměř 90 letech zorganizovala setkání sousedů.

Mělo takový úspěch, že už chystá další.

Denisa Hejlová (39)

Vystudovala humanitní studia a mediální studia na Univerzitě Karlově, docenturu obhájila v oboru mediální a komunikační studia. Získala Fulbrightovo stipendium na Kolumbijské univerzitě v USA, rok studovala v Japonsku. Sedmým rokem vede katedru marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd UK**. Provádí výzkumy marketingové a politické komunikace a PR, založila se svými studenty weby Markething.cz a Ferovareklama.cz. Věnuje se školení a konzultacím v oblasti komunikace ve firmách, veřejných institucích i

neziskových organizacích. Je vdaná a má dvě děti. Zajímá se o japonskou kulturu, japonsky i mluví. Při studiu si udělala krejčovský kurz a občas si navrhuje a šije šaty.

DĚVÍN

*Rozkládá se na rozhraní Hlubočep a Radlic a zahrnuje přírodní lokality Prokopské a Dalejské údolí a Ctírad. *Z východní strany ho obepíná železniční trať Pražský Semmering s unikátními vysokými viadukty. *Říká se mu také Dívčí hrady, podle sídla vůdkyně odporu proti Přemyslovi Vlastě, nebo Brabenčák, podle ulice Na Brabenci. *Planina Dívčí hrady nabízí úchvatný výhled na město i vilovou zástavbu na Žvahově. Dojít nebo dojet na kole odtud můžete do Prokopského údolí. *Mezi výletní cíle patří pozůstatky zříceniny Děvín, kostel svatých Filipa a Jakuba na Zlíchově nebo kaple Panny Marie Bolestné. *Oblíbeným místem je restaurace Na Kopci v ulici K Závěrcce.

Foto autor| foto Jan Zátorský, Mafra

Foto popis| Restaurace Na Kopci. V domě naproti Denisa Hejlová vyrůstala a jako čtyřletá chodila do samoobsluhy, která tu tehdy fungovala, nakupovat. „Pak tu místo ní otevřel soused hospodu a moje máma písmomalířka mu tehdy malovala vývěsní štít a vymyslela název Na Kopci,“ směje se Denisa Hejlová. Jméno si nechali si i noví majitelé, kteří tu otevřeli vyhlášenou restauraci s česko-francouzskými specialitami.

Foto popis| Starý židovský hřbitov. „Dnes je ukrytý v odbočce ulice U Starého židovského hřbitova vedle lesa. Jako děti jsme si tu často hrály, fascinovaly mě kusy vyvřelého skla na různých místech,“ říká Denisa Hejlová.

Pozor! Populisté v politice mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program, varuje doktor Mejstřík

21.9.2018 pravdive.eu str. 00

REPORTÁŽ Cenzura ne. Zákony už máme, jen je dodržovat. „Jediné, co může fungovat, je skutečně ukázat lidem, že je to veřejná síť. Říct: jste skutečně zodpovědni za to, co ve veřejném prostoru říkáte!“ I o sociálních sítích byla v Olomouci řeč na přednášce a následné debatě s doktorem Martinem Mejstříkem z **Fakulty sociálních věd** UK Praha. Tématem byl populismus v evropské a české politice. „Mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program,“ varoval Mejstřík.

URL| <http://pravdive.eu/news/50599/pozor-populiste-v-politice-mohou-rozpoutat-jeste-neco-horsiho-nej-jen-radikalni-protiestablishmentovy-program-varuje-doktor-mejstrik>

Prezident Zeman se dnes v Německu sejde s německou kancléřkou Angelou

21.9.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Prezident Zeman se dnes v Německu sejde s německou kancléřkou Angelou Merkelovou. Od 11 hodin jednal také s německým prezidentem Frankem-Walterem Steinmeierem. Teď na zámku Bellevue společně obědvají. S oběma státníky má mluvit o vzájemných vztazích, Evropské unii, vztazích s Ruskem a o migraci, ve vysílání je teď Vladimír Handl z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

Dobrý den z Berlína.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Jak se, pokud jsme v poslední době tedy slyšeli, že vztahy mezi oběma zeměmi jsou vynikající, naposledy například tu od tehdejšího premiéra Sobotky loni začátkem roku, tak jak se na vztazích Česka a Německa v poslední době odráží ten diametrální pohled na problematiku migrace?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

Je třeba skutečně odlišit ta témata, o kterých hovoříme ve vztazích, protože ta celková velká agenda bilaterálních vztahů je velice dynamická a v podstatě pozitivní, máme vynikající fungující vztah hospodářský, spolupráce v nejrůznějších sektorech od zdravotnictví přes školství po policejní spolupráce a tak dále, čili to je ta praktická spolupráce, která skutečně běží, pak je tedy otázka některých těch krizových témat té evropské politiky jako například uprchlické krize, myslím si, že tam to po také té fázi velice horké jsme se dostali do určité normality, kdy německá strana ví, že prostě česká politika se jaksi manévrovala do určité slepé uličky a proto tedy těžko nachází nějaký konsenzus s německou politikou v té otázce přerozdělování uprchlíků, v ostatních otázkách té uprchlické politiky nebo krize si myslím, že ten dialog probíhá a je v podstatě funkční, to jsou ty otázky prevence, otázky ochrany hranic, otázky pomoci těm zemím a tak dále, čili řekl bych, že naučili jsme se jednat s tím, že skutečně jaksi se neshodneme v té otázce přerozdělování, ale v těch otázkách ostatních, v podstatě ten dialog probíhá konstruktivně.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Když odhlédneme od migrace, tak je tu ještě nějaký problém, o kterém se neshodneme a který by mohl být označován za nějaký neurologický bod těch vztahů Česka a Německa?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

V podstatě si nemyslím, že máme nějakou velkou agendu problematickou, určitě to není agenda minulosti, jsou země, samozřejmě je velká agenda, která prostě není ještě ujasněná a to je ta agenda té reformy Evropské unie a tam je problém na české straně v tom, že ta česká strana si úplně ještě nebyla schopná ujasnit, jakou Evropskou unii preferuje, jakým směrem by tedy chtěla se podílet na té reformě, to znamená zejména prohlubování eurozóny, zlepšování těch mechanismů fungování Evropské unie, tam je ten deficit spíše tohoto druhu, ale to není snad jako konflikt, spíše určitá taková mezi fáze, kdy Česká republika si musí jaksi lépe vyslovit a lépe definovat svůj postoj.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Na začátku září jednal v Německu premiér Babiš, proč následuje schůzka Angely Merkelové s prezidentem tak krátce po té?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

To je normální schůzka taková nástupnická, pan prezident byl znovu zvolen, takže on se jezdí představit jako prezident proto své nové prezidentské období je velmi pozitivní a vstřícné je, že prezident Frank-Walter Steinmeier pana prezidenta Zemana takto brzo pozval a je to skutečně oficiální návštěva třídní se všemi tedy poctami a tak dále, to je samozřejmě vstřícné gesto, ale řekl bych, že je to spíše tak jakoby součást té normality těch blízkých vztahů, které probíhají a toto je zase ta vrcholná úroveň, která má do určité míry spíše symbolický než nějak praktickopolitický charakter, prezident ani náš ani německý nejsou samozřejmě jaksi "nesrozumitelné" oblasti nějak zásadní, ale spíše je to o tom vyjádřit tu blízkost, tu souhru těchto dvou aktérů.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

No ovšem odpoledne následuje setkání prezidenta Zemana a kancléřky Merkelové, jak se na tom setkání může odrazit fakt, že Zeman ji mnohokrát kritizoval za příliš tolerantní přístup k nelegálním migrantům?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

Tak samozřejmě ty výroky pana prezidenta Zemana, ale i pana premiéra Babiše ohledně této uprchlické krize, role Angely Merkelové, jako že si je pozvala a tak dále, má se o ně postarat, nebo nedávné výroky tohoto druhu, že prostě nevezeme jediného uprchlíka, protože každý jeden z nich je ohrožení bezpečnosti státu, tak to samozřejmě "nesrozumitelné" výroky politické, které nás jaksi politického partnera degradovali, ale nemyslím si, že to nebude přímé téma rozhovoru, určitě se tomu kancléřka a prezident se k tomu vyjádří, protože není možné to obejít, ale nemyslím si, že by to bylo nějaké zásadní téma, protože tam se skutečně neshodnou, takže si myslím, že bude mluvit o těch věcích, kde je shoda a to je věcí samozřejmě více, vy jste nezmínila, ta schůzka je možné, že se budou debatovat tu otázku ruských sankcí, kde mají také rozdělené názory, ale i tam si myslím, že je možné, prostě diskutovat o těch politických a dalších aspektech, to je docela dobrá agenda a tam ta debata může být i docela produktivní.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Premiér Babiš, ale nakonec i prezident Zeman se v poslední době hodně přiklání k velmi těsné spolupráci se zeměmi V4 a často jsou v opozici proti Německu, může to naše vztahy s Německem částečně ochladit?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity

Já si myslím, že tady dochází k určitému posunu v ČR opravdu, protože před dvěma lety měl "nesrozumitelné" tady v Berlíně skvělý projev ministr zahraničí Jiří Zaorálek, který vlastně prezentoval koncepty české politiky vůči Visegrádu a vůči Německu a tam bylo přesně řečeno, že jsme jak zastánci Visegrádu jako Česká republika, budeme na ní pracovat, ale samozřejmě Visegrád jaksi nějakou protiněmeckou, dneska ta politika naše je v tomto poněkud méně jasná, protože jsme se dostali právě do toho konfliktu uprchlické krize, ale myslím si, že jsme prostě v takové mezifázi německá politika vnímá, že tady došlo k tomuto odcizení, ale zase to není nic, co by tady nebylo možné překlenout další spolupráci určité časovém výhledu, protože přece jenom ta krize odezněla v podstatě, není tak horká, dají se nějaké vztyčené body, které i v té spolupráci i v té prevenci a tak dále, protože já si myslím, že ano, je to sice problém, ale není to sice zásadní zlom nějaký, ta "nesrozumitelné" Visegrádu je zatížená skutečně touto otázkou, ale já si myslím, že skutečně se všechno řeší s určitým nějakým nadhledem, takže nemyslím si, že tohle nějaká, že by to byla nějaká katastrofa.

Věra ŠTECHROVÁ, redaktorka

Říká Vladimír Handl z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, děkujeme, na slyšenou.

UP One: Hedging před pádem. Nyní na Fundliftu

21.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Fundlift, ČR, Kanada, UP One, Snaha

Česká výrobní společnost Snaha a.s. je již od roku 1945 spojována s výrobou tradiční kožené páskové obuvi. Výroba bot je však dnes již upozaděna a Snaha a.s. se soustředí především na výrobu osobních ochranných prostředků proti pádu a zachycovacích postrojů, které vyrábí již od 50. let minulého století. Lezecké postroje, lana a sedáky pro práce ve výškách společnost vyrábí pod vlastní obchodní značkou UP One, která se řadí k předním českým výrobcům těchto výrobků a s níž se Snaha a.s. podařilo probojovat na zahraniční trhy a úspěšně dováží do Izraele, na Blízký východ a do zemí Evropské unie.

Za účelem expanze na další zahraniční trhy Snaha a.s. v letošním roce zahajuje spolupráci s kanadskou společností TUFF BUILT PRODUCTS Inc., která vyrábí protipádová bezpečnostní zařízení a kotvící systémy ochrany proti pádu. Výrobní programy obou společností se tedy vzájemně doplňují.

TUFF BUILT PRODUCTS působí na americkém a kanadském trhu již 40 let a má vybudovanou širokou distributorskou síť na své výrobky, do které nyní nabídne i výrobky Snahy a.s. UP One.

Emitent očekává, že expanzí na tyto trhy dojde k významnému navýšení výroby. K tomu je třeba zajistit dostatek komponentů ve skladu a dostatečné financování delší splatnosti faktur, které vyžadují američtí a kanadští obchodní partneři. Za tímto účelem firma poptává financování na Fundliftu.

O Snaze:O Fundliftu:Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sh9pT/up-one-hedging-pred-padem-nyni-na-fundliftu>

Obavy z celních šarvátek pozvolna mizí. A dolar slábne

21.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURUSD, USDCZK, EURCZK, Čína, USA, clo

Obavy z obchodních válek, nebo spíš celní přestřelky, mezi dvěma největšími ekonomikami opadly. S novými cly, které tento týden uvalily na zboží Washington a Peking a na které měny reagovaly je mírně, se trhy již vyrovnaly. Obchodníci tak neočekávají, že by tento spor mohl vyvolat prudký globální šok. Přínejmenším prozatím. Investoři svoji pozornost začínají pomalu upínat ke střednědobému zasedání Fedu. Čeká se, že sazby půjdou nahoru.

Čína svoji domácí politiku kvůli vnějším tlakům měnit nebude, upozornil Jing Ulrich z J.P. Morgan Chase. Problém je podle něj především v technologickém sektoru, kde by spolu obě velmoci mohly válčit. Posledních sedm měsíců „celních přestřelek“ může být začátkem dlouhodobého ekonomického konfliktu.

K návratu apetitu investorů směrem k rizikovějším aktivům přispělo i střednědobé vyjádření čínského premiéra Li Keqiang. Ten řekl, že Čína nemá v plánu zapojit se do oslabování domácí měny, aby tak na poli mezinárodního obchodu získala konkurenční výhodu.

Během včerejška posilovaly měny rozvíjejících se trhů. Index měn rozvoje trhu MSCI se dostal třítydenní maximum.

Ze zahraničních dat nás dnes čeká smršť indexů PMI segmentu průmyslu, služeb a kompozitního vyjádření, a to jak napříč eurozónou, tak z USA. Dolar se aktuálně vůči euru obchoduje na 1,177 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 93,90 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1712 do 1,1836 EURUSD.*

Koruně se včera vůči euru nedařilo, oslabilo dál nad úroveň 25,50 EURCZK. Za oslabením české měny nebyla žádná konkrétní rozbuška, investoři vybírají zisky, navíc při srovnání s maďarským forintem a polským zlotým byl také patrný výprodej, byť ne tak silný.

Také koruna se brzy dočká rozhodnutí bankovní rady ČNB o sazbách, které se koná příští týden a bude to netradičně již ve středu. Jednání se zúčastní všech sedm centrálních bankéřů.

Dnes nás žádná domácí data nečekají. Aktuálně se koruna obchoduje na 25,55 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,51 až 25,61 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,62 až 21,80 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SXiDy/obavy-z-celnich-sarvatek-pozvolna-mizi-a-dolar-slabne>

Zeman: AfD je proti Benešovým dekretům, což není v zájmu ČR

21.9.2018 ct24.cz str. 00 Svět
dolejsii

Šéfka německé vlády Angela Merkelová přijala odpoledne v budově berlínského kancléřství prezidenta Miloše Zemana. Kancléřka, která část svých studií absolvovala v Praze, přivítala Zemana českým pozdravem „dobrý den“. Během půlhodinové schůzky spolu politici hovořili o Evropské unii, vztazích se Spojenými státy a Ruskem i o migraci. Dopoledne se Zeman v Berlíně sešel se spolkovým prezidentem Frankem-Walterem Steinmeierem.

Alternativa pro Německo (AfD) je podle prezidenta Miloše Zemana proti Benešovým dekretům, což není v českém národním zájmu. Prezident to řekl novinářům v Berlíně, kde končí jeho třídenní návštěva Německa. Dal také najevo, že si přeje pokračování současné německé koalice konzervativní unie CDU/CSU a sociálních demokratů (SPD).

„Samozřejmě, že AfD je protiimigrační, a to je mi nesporně sympatické,“ podotkl český prezident při hodnocení německé politické scény. „Je ale dobré přečíst si její program jako celek a najednou zjistíte, že AfD odsuzuje Benešovy dekrety,“ uvedl. Na základě Benešových dekretů byli po druhé světové válce sudetští Němci v Československu zbaveni občanství i majetku.

V Německu je mu mírně sympatická sociální demokracie, s jejímiž představiteli se během své návštěvy spolkové republiky opakovaně setkal.

Tématem jednání s německou kancléřkou Angelou Merkelovou nebyly kvóty ani změny celoevropské azylové a imigrační politiky v rámci nařízení Dublin IV. Český prezident tak nepřipomněl svůj postoj ke kvótám ani k centřům pro uprchlíky v severní Africe.

Odkaz

Dublin IV staví jih proti východu Evropské unie. Říká, jak rozdělovat uprchlíky či slučovat rodiny

Německo a Česko jsou si podle Zemana jako sousedé blíže než kdykoliv před tím

Už dopoledne se Zeman v Berlíně sešel se spolkovým prezidentem Frankem-Walterem Steinmeierem. Německá hlava státu připomněla sté výročí založení Československa, osobnost prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka i události pražského jara před 50 lety. Steinmeier také poznamenal, že přátelství obou zemí rozhodně není samozřejmostí.

„Česká republika a Německo jsou si dnes jako sousedé a členové Evropské unie blíže než kdy dříve a skutečně je váže přátelství,“ uvedl Steinmeier podle svého úřadu. „Jako přátelé neseme společně zodpovědnost za překonání dlouhodobé evropské krize, za nalezení společných odpovědí na nezodpovězené otázky a především za to, aby Evropa zůstala ušetřena dalšího rozdělení na Východ a Západ.“

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Miloš Zeman a Frank-Walter Steinmeier

Zdroj: Reuters

Autor: Fabrizio Bensch

Společnému jednání mezi čtyřma očima a následnému obědu za účasti manželek prezidentů a delegací obou zemí předcházelo před polednem slavnostní přijetí českého prezidenta před zámkem Bellevue, při němž zazněly hymny obou zemí. Zeman se také zapsal do pamětní knihy.

Prezidenti diskutovali také o přeshraniční spolupráci, otázce euroregionů a o ekonomických vztazích a jejich rozšíření. Tématem byla i vnitřní politika obou zemí, reforma Evropské unie, evropský rozpočet, volby do Evropského parlamentu, migrace a vztahy s Ruskem.

V závěrečný den své třídenní oficiální návštěvy Německa se český prezident sešel také s bývalým kancléřem Gerhardem Schröderem, kterého ve čtvrtek označil za jednoho ze svých dvou největších německých přátel.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Miloš Zeman a Frank-Walter Steinmeier

Zdroj: ČTK

Autor: Deml Ondřej

„Miloš Zeman tady nemá úplně dobré jméno kvůli svým radikálním výrokům v otázce uprchlické krize a obecně německá politika i společnost se naučily vnímat rozdíl mezi vládou a prezidentem už v době prezidentství Václava Klause. Takže tam je určitý odstup k výrokům na prezidentské úrovni a Miloš Zeman skutečně není zatím nějakým tématem zdejších médií ani společenských diskusí,“ uvedl v ranním vysílání Studia 6 Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Během návštěvy se Zeman setkal i s bývalým eurokomisařem pro rozšíření Günterem Verheugenem nebo braniborským ministerským předsedou Dietmarem Woidtkem. Ve čtvrtek odpoledne pak jednal se zástupci německých firem, které investují v České republice. Právě hospodářská diplomacie je podle Handla Zemanova silná stránka.

přehrát

video

Zpravodaj ČT Václav Černohorský: Zeman při setkání s podnikateli lobboval za Česko

Zpravodaj ČT Václav Černohorský: Zeman při setkání s podnikateli lobboval za Česko

Studio 6 s Vladimírem Handlem: Zeman dělá výbornou hospodářskou diplomacií

„Byl to lobbing za Česko jako místo, kam by měly německé firmy dále a více investovat,“ uvedl zpravodaj ČT v Berlíně Václav Černohorský. Z německé strany podle něj zazněly výhrady týkající se nedostatku kvalifikovaných pracovních sil, Česko by prý také potřebovalo reformu školství s důrazem na praxi.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Prezident Miloš Zeman s ministerským předsedou Braniborska Dietmarem Woidtkem

Zdroj: ČTK

Autor: Deml Ondřej

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2600765-zeman-se-na-zaver-tridenni-navstevy-nemecka-setka-s-merkelovou-a-steinmeierem>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
ceskatelevize.cz, ceskatelevize.cz

PŘECE SE TO NEVYHODÍ!

21.9.2018 Marianne venkov & styl str. 114 Fejeton

Říká se, že rodina vás ovlivní na celý život. A je to tak. Někde se naučíte skládat ručníky do komínků, jinde sekat trávnik do podoby golfového hřiště, sprchovat se v šest hodin ráno studenou vodou, rovnat hrnky v polici ouškem vždycky jen napravo nebo správně zdobit domovní nástěnku. Já jsem se u nás doma naučila šetřit. Ale že se z toho stane moje profese, o tom jsem jako malá neměla nejmenší tušení.

KDYŽ VZPOMÍNÁM NA SVOJE DĚTSTVÍ, VYBAVÍ SE MI V TÉHLE SOUVISLOSTI DVĚ VÝRAZNÉ POSTAVY: BABIČKA DAGMAR A DĚDA KURT. Babičce, které se neřeklo jinak než Dáďa, bylo zatěžko cokoli vyhodit. Přes léto vždycky bydlela na chalupě, kde byla jen elektřina, a vodu si nosila v kanystrech z lesa, stejně jako vyschlé smrkové šišky, které v petrách tak dobře hořely.

S jídlem to na chalupě nebylo vůbec jednoduché, protože jsme ve vesnici neměli ani docela malý krámk, takže sem všechny zásoby musel babičce někdo přivést autem z nedaleké Plzně. Nejen tato skutečnost zapříčinila, že měla dokonale propracované nákupní seznamy. Všechno bylo rozplánované, rozporcované, zmražené nebo jinak zakonzervované. Nevyhodilo se nic, všechno se muselo zpracovat. Rohlíky si proto nepamatuju jinak než v gumovém stavu, a když náhodou poněkud postarší kousek sýra postihla zelenkavá plíseň, tak se to prostě odkrojilo.

Nedaleko odtud, v Karlových Varech, zas bydlel děda Kurt s babičkou Marií. Vzpomínám si, že jsme během návštěv často dostali chlupaté karlovarské knedlíky a k tomu kuře na paprice, nebo rovnou vepřo knedlo zelo. Během konzumování svátečního jídla nám pak děda nikdy nezapomněl vyprávět o létech v sovětském internačním táboře.

S bráchou tehdy kradli chleba malým okénkem v pekárně, a aby si přilepšili, chytali prý zajíce do nastražených ok.

A vůbec: dělali věci, které si já dneska už jen stěží dokážu představit. Něco z toho, čím na mne prarodiče zapůsobili, ve mně zůstalo až do pozdějších let. Semínko bylo zaseto, a tak když jsem náhodou s kamarády viděla film Z popelnice do lednice, kde se mluvilo o tom, že třetina jídla na světě se vyhodí, bylo celkem jasné, že tohle je téma, kterému se chci věnovat. Vznik neziskovky Zachraň jídlo byl vlastně úplně přirozeným vyústěním mých prázdninových zážitků z dětství.

Také díky činnosti Zachraň jídlo se z šetření potravinami stal trend. Lidé se snaží dojídat, kupují si křivou zeleninu a plánují nákupy čím dál víc. A tentokrát ne z nouze, ale z přehlcení.

Ne proto, že bychom neměli co do úst, ale že se nám prostě nelíbí to nezřízené vyhazování.

Lidé si mnohem více uvědomují, že výroba a transport jídla jsou neuvěřitelně náročné pro životní prostředí, takže všechno, co se podaří zachránit (rozuměj sníst), a ne vyhodit do koše, se počítá.

Vracíme se proto k radám a principům, které naše babičky a dědečkové dobře znali a praktikovali. Nakládáme, fermentujeme, správně skladujeme, sbíráme přebytky na polích... Postupně objevujeme už dávno objevené a nacházíme v tom nový smysl.

Myslím, že už bych se dneska za dědečka Kurta nestyděla jako před deseti lety, kdy během bratrancovy promoce v pražském hotelu Paříž sebral číšníkovi z tácu svou nedopitou lahev Prazdroje. Číšník mu ji totiž předčasně sebral ze stolu, načež ho děda zastavil, pivo dopil a postavil lahev zpátky na tác se slovy „Přece se to nevylijel!“

Dneska už by se mu asi nikdo nesmál. Dneska by to totiž bylo cool.

Anna Strejcová Absolvovala žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a v Zachraň jídlo je od úplného začátku. Komunikuje s novináři, píše texty, vyhledává příležitosti k medializaci a vymýšlí komunikační strategii. Kromě toho se s kolegou Adamem Podholou stará o chod organizace, snaží se profesionalizovat tým a hledat nové příležitosti k růstu. Zachranjidlo.cz

Foto autor| Foto: Štěpán Lohr a archiv Zachraň jídlo

Foto popis| Křivá mrkev a šetření potravinami je trendy i díky organizaci Zachraň jídlo.

POLITIKA: Nový kandidát na zamíni

21.9.2018 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Politika

Neviditelný pes, Jan Bartoň

Novým kandidátem ČSSD na post ministra zahraničí je Tomáš Petříček. V současnosti náměstek ministra zahraničí tak nahradil Miroslava Pocheho, kterého už zřejmě čekání přestalo bavit.

Novým kandidátem ČSSD na post ministra zahraničí je Tomáš Petříček. V současnosti náměstek ministra zahraničí tak nahradil Miroslava Pocheho, kterého už zřejmě čekání přestalo bavit.

Poté, co Poche demonstrativně a proti názorům českého prezidenta zvedl ruku pro potrestání Maďarska při hlasování v Evropském parlamentu, reagoval předseda ČSSD na jeho povahu velmi razantně a navrhl premiérovi Andreji Babišovi na pozici ministra zahraničí Tomáše Petříčka.

Vystudoval magisterské a doktorandské studium oboru mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, studoval také v Belgii a Velké Británii. Prošel řadami Mladých sociálních demokratů. V letech 2007 až 2009 a od roku 2014 byl asistentem poslanců Evropského parlamentu, a to Libora Roučka a Miroslava Pocheho. V roce 2016 byl také jeho asistentem, když Poche řídil jako volební manažer kampaň ČSSD do krajských voleb. Mezitím pracoval jako asistent na pražském magistrátu a působil v dozorčích radách a představenstvech několika společností, např. Rencar, Želivská provozní, Úpravná vody Želivka. Ve druhé polovině roku 2017 byl náměstkem ministryně sociálních věcí Michaely Marksové. Aktivně podporoval Petra Dolínka proti Miloslavu Ludvíkovi při rozhodování o pozici lídra kandidátky ČSSD pro sněmovní volby v roce 2017. V květnu 2018 ho obvodní organizace ČSSD Prahy 7 vybrala jako lídra své kandidátky pro volby do obecního zastupitelstva. 1. srpna 2018 byl jmenován politickým náměstkem Jana Hamáčka pověřeného řízením ministerstva zahraničních věcí. Poté, co prezident Miloš Zeman opakovaně odmítl jmenovat Miroslava Pocheho do funkce ministra zahraničí, nominovala Petříčka ČSSD jako svého dalšího kandidáta na tuto funkci. Je zastáncem názoru, že pro Českou republiku je nezbytné zůstat aktivním členem Evropské unie, a je proti referendu o možnosti vystoupení z EU.

Petříčkovi bude za několik dní 37 let a z výše uvedeného životopisu z Wikipedie plyne, že se prakticky od svých 26 let pohyboval v Evropském parlamentu jako asistent europoslanců ČSSD - Roučka a později Pocheho. Jak Rouček, tak Poche prokázali, že byli a jsou spolehlivými členy socialistické frakce Evropského parlamentu. Právě tato frakce a část frakce Evropské lidové strany podpořila požadavek na zahájení řízení s Maďarskem ve věci „opuštění evropských hodnot“.

Petříček je mladý člověk, to by však jistě nemělo být hlavním důvodem kritiky návrhu jmenovat ho ministrem zahraničí. Pokud mu česká pravice vyčítá, že „nezná jeho názory“, podivuji se tomu. Léta, která Petříček strávil po boku europoslanců ČSSD, jsou zárukou toho, že nasál „správné“ názory, vždyť se učil u mistrů české eurohujerské politiky. O jeho názorech proto není třeba pochybovat. Velmi relevantní je námitka Pirátů, že jeho jmenováním zůstane na Ministerstvu zahraničí silný vliv neúspěšného kandidáta na ministra Pocheho. Andrej Babiš sice Pochemu doporučuje „vrátit se do Bruselu“, ale europoslanci už stříhají metr a hodně z nich bude mít zřejmě velké potíže obhájit své postavení ve volbách na jaře příštího roku. Poche proto zřejmě bude stále na Ministerstvu zahraničí na „volné noze“, a může tak dál tahat za nitky české politiky.

Jan Hamáček, který slíbil „vyřešit Pocheho situaci“ do poloviny října, tedy do doby po komunálních a senátních volbách, prakticky nástup Petříčka na ministerstvo připravil již tím, že ho od srpna jmenoval politickým náměstkem. Hamáčekův „boj“ za Pocheho byl stejně jenom naoko, i když se Hamáček zaklínal usneseními

ČSSD. Taktika vyjít s novým jménem po volbách byla nakonec opuštěna a s pravdou ven se šlo o měsíc dříve. ČSSD je však v natolik špatné voličské kondici, že je to prašť jako uhoď. Obávám se, že politika ČSSD už zajímá tak málo lidí, že pokud tato strana překročí celostátně v komunálních volbách 5 % odevzdaných hlasů, bude to malý zázrak.

Hamáček však nemá žádného žolíka v ruce. Strana se mu doslova rozpadá pod rukama a on prostě nemá téměř žádný výběr než „mladé kádry“, o kterých veřejnost ví málo nebo vůbec nic. V místě, kde žiji, kandiduje současná starostka z ČSSD opět do zastupitelstva s heslem (parafrázuji) Férovost, pracovitost, slušnost. Právě to jsou ty nejméně vhodné vlastnosti jak pro politiku obecně, tak pro politiku vnitrostranickou. Politika není férová, slušnost se z ní už dávno vytratila a o pracovitosti politiků mám již dlouho oprávněné pochybnosti. Tragikomedie s Miroslavem Pochem coby „jediným kandidátem ČSSD“ na ministra zahraničí je dokladem, že vlastnosti, kterými se chlubí paní starostka na předvolebních plakátech, chybí nejvíce v nejvyšších patrech ČSSD.

Převzato se svolením autora z JanBarton.blog.idnes.cz

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/politika-novy-kandidat-na-zamini-dos-/p_politika.aspx?c=A180919_220043_p_politika_wag

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
neviditelnypes.lidovky.cz

Pozor! Populisté v politice mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program, varuje doktor Mejstřík

21.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Daniela Černá

REPORTÁŽ Cenzura ne. Zákony už máme, jen je dodržovat. „Jediné, co může fungovat, je skutečně ukázat lidem, že je to veřejná síť. Říct: jste skutečně zodpovědni za to, co ve veřejném prostoru říkáte!“ I o sociálních sítích byla v Olomouci řeč na přednášce a následné debatě s doktorem Martinem Mejstříkem z **Fakulty sociálních věd** UK Praha. Tématem byl populismus v evropské a české politice. „Mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program,“ varoval Mejstřík.

Populismus je sice zprofanovaný pojem, ale jistou charakteristiku má. O tom mluvil na přednášce v sále Arcidiecézního muzea v Olomouci doktor Martin Mejstřík. Že se populisté v politice objevují, svědčí o tom, že ve společnosti něco nefunguje. Hovořil také o krizi tradičních politických stran a důvodech, proč o ně ztrácejí lidé zájem. Vysvětloval, jaký mají populisté program, proč zdůrazňují slovo lid a čím se liší od ostatních politických stran. Na závěr přednášky, po které následovala debata, shrnul jejich pozitivní i negativní stránky. Populisté upozorňují na některá témata třeba zjednodušujícím způsobem, ale tak dlouho, že je tradiční strany začnou brát vážně. „Příklad je ve Francii, kde dlouhou dobu velké politické strany strkaly hlavu do písku před nepovedenou integrací lidí, kteří přicházeli ze severní Afriky, usazovali se na předměstích velkých měst, nebyli tím pádem vidět, nikdo se o ně nezajímal a politici se tvářili, že problém neexistuje.“ Národní fronta i další subjekty na problematice začaly získávat body, tak se toho chopily i tradiční strany. Právě tohle upozorňování může být pozitivní na přítomnosti populistů v politice. Naopak negativní je podle Mejstříka to, že populisté destabilizují společnost. „Říkají, že politické strany jsou špatně, musíme najít nějakou alternativu, nesmíte ničemu věřit, musíte se všeho bát. To vytváří náladu - Václav Havel by řekl blbou náladu - ve společnosti. Pak lidé mohou ztratit důvěru k samotným základům demokracie.“ Upozornil i na to, jak se změnilo vyjadřování politiků, na rozdíl, jak se vyjadřovali v 90. letech a dnes. „Jak se vyjadřují naši ústavní činitelé, jeden na druhého nebo na jiné... To by vůbec nemělo být akceptovatelné od nejvyšších státních představitelů. Ale je to tak. Je to bráno jako normativ. Společnost to pak přejímá, že je to něco normálního. Když politik bude mluvit sprostě na veřejnosti, tak proč bych já neměl mluvit sprostě, když je to dovoleno a nikomu to vlastně nevadí.“ Nebezpečné ze strany populistů ve volební kampani je, že tradiční strany místo toho, aby samy pracovaly na možnostech, jak se prosadit, pozorují populisty a přejímají jejich styl. Ale tím si nepomůžou. „Když něco začne říkat populistická strana, lidé to vidí jako originál, ale když to začne říkat tradiční strana, proč by lidé měli věřit těm, co to kopírují.“

Většinou se to pak mainstreamovým stranám vrátí. Příkladem je kampaň ČSSD v parlamentních volbách, která byla až populistická a víceméně se to minulo účinkem. Lidi nevěřili, že je to jejich program," vysvětlil Mejstřík. Populisté? Může být hůř. Podívejte se na Zlatý úsvit Mejstřík uvedl příklad Řecka a situaci, kdy se populisté dostali do vlády. Nakonec začali dělat mainstreamovou politiku, což voliče naštvalo. „Strana začala ztrácet voliče. Lidi, kteří si řekli: my jsme volili alternativu proti tradičním stranám, oni nás zradili, musíme najít alternativu, která je ještě více radikální, ještě větší změnu systému. V případě Řecka je to neonacistický Zlatý úsvit. To jsou lidé, kteří nosí hákové kříže, hajlují na náměstí," uvedl s tím, že nebudou mít procenta na vítězství ve volbách. Už současné preference jsou ale podle něj „šílené“. „Mají je proto, že lidé jsou rozladění, když populisté ve vládě zklamali.“ Právě v tom je další riziko populistů v politice. „Mohou rozpoutat ještě něco horšího, než jen radikální protiestablishmentový program.“ S přednáškou doktora Martina Mejstříka v přednáškovém sále Arcidiecézního muzea v Olomouci, za kterou sklidit velký potlesk, souvisela debata. A hned první otázka byla na tělo. „Koho budete volit?“ V reakci Mejstřík ujistil, že to nebude žádná z populistických stran. Další tazatel se zajímal o jeho názor na budoucnost, zda se situace vrátí do normálu. „To je nejtěžší otázka, co se stane s populismem. Často se s těmito stranami stává, jak jsou spojeny s lídrem, že v momentě, kdy odejde – zemře, jde do důchodu, přestane ho to bavit –, tak i strana většinou velmi rychle skončí. Jsou samozřejmě výjimky, kdy se straně podaří předat předsednictví. Můžete se podívat u nás. Kdyby Tomio Okamura odešel z politiky, strana do měsíce zanikne," reagoval Mejstřík. Lidé totiž nevolí stranu, ale konkrétního člověka. „U hnutí ANO by to trvalo déle, ale scénář by byl podobný. Otázkou je, do jaké míry budou lidé vyžadovat přítomnost silných osobností, kteří kolem sebe budou mít politickou stranu. Co se týká ideologie samotné, je to samozřejmě složitější. Žijeme v digitálním on-line světě a to nahrává zkratkovitosti. Těžko se dá říci, že populisté vymizí, ale můžeme s tím nějak pracovat.“ Důležitý je podle něj vzdělávací systém a to, aby se lidé uměli vyznat v záplavě informací, které se na ně valí. Zdůraznil, že situace s populismem se velmi liší v různých zemích. „Dá se předpokládat, že pokud se vyřeší problémy, které jsou v současné Evropě, vezme to hlavní argumenty populistickým stranám," dodal. Lidé se zajímali o to, co se bude dít do té doby, než doroste generace mediálně gramotnějších lidí. „Agentura Median zveřejnila průzkum, který dělali na středních školách, kdy dávala studentům porovnat na stejné téma informaci, která se zakládala na faktech, a pak informaci z nějakého dezinformačního média. Polovina studentů nedokázala správně určit, která zpráva je dezinformací. V tom český vzdělávací systém selhává," podotkl Mejstřík. „Můžeme vzít příklad z Finska, kde je systém velmi efektivní, ale budují ho od konce 80. let. Dezinformace tam nemají žádnou šanci se prosadit," dodal s tím, že se můžeme také podívat na to, kolik dávají peněz na školství. Cestou podle něj ale není omezování, protože když se něco bude zakazovat, tak o to více pak lidé budou blokované informace vyhledávat. Samozřejmě to ale neznamená, že by si lidé mohli dávat na Facebook, co chtějí. „Jediné, co může fungovat, je skutečně ukázat lidem, že je to veřejná síť. Říct: jste skutečně zodpovědní za to, co ve veřejném prostoru říkáte! Čím dál více se interakce mezi lidmi bude odehrávat přes digitální prostředky.“ Ne cenzura, ale dát najevo, že jsou lidé zodpovědní za svá slova. „Zákony máme, není potřeba nic přijímat.“

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Pozor-Populiste-v-politice-mohou-rozpoutat-jeste-neco-horsiho-nez-jen-radikalni-protiestablishmentovy-program-varuje-doktor-Mejstrik-552432?utm_source=nm&utm_medium=xml

Šéfa kontrarozvědky po vyhazovu povýšili. Merkelová i koalice se znovu otrásají, SPD je v krizi

20.9.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Německá koalice Angely Merkelové se potýká s další – letos už druhou – vážnou krizí, která její budoucnost ohrožuje. Jablkem sváru se stal spor o šéfa německých tajných služeb Hanse-George Maassena, který byl kvůli kontroverzním výrokům o situaci v Chemnitz sice odstraněn z vlivné funkce, namísto toho se však dostal na ještě lépe placenou pozici na ministerstvu vnitra. Celá kauza oslabila nejen kancléřku Merkelovou, ale celou její koalici. Vyvstávají znovu otázky, zde se jí podaří udržet kabinet až do konce funkčního období.

„Angela Merkelová je v mnoha koutech kontinentu považována za ‚královnu‘ Evropy, doma ale vypadá stále víc jako císařovna bez šatů.“ Tak začíná dnešní článek bruselského serveru Politico mapující aktuální krizi v těžko sestavované německé koalici. Důvodem rozporů je kauza kolem šéfa civilní kontrarozvědky Hanse-Georga

Maassena, který se stal terčem kritiky poté, co zpochybnil pravost videa z města Chemnitz zachycující útok na přistěhovalce, čímž nahrál protiimigračním, krajně pravicovým hlasům zaznívajícím na německé politické scéně. Později se ukázalo, že pro své výroky ohledně pravosti videa neměl pětapadesátiletý šéf kontrarozvedky žádné důkazy. Sám musel připustit, že video je autentické. Kauza však rozpoutala mezi členy koalice bouři – zatímco sociální demokraté (SPD) hlasitě volali po sesazení Maassena z funkce, ministr vnitra a šéf Křesťanskosociální unie Horst Seehofer se jej zastával. Pro vyhazov však byla i kancléřka z CDU.

Následovala série třístranných jednání, kdy se koaliční strany snažily na osudu Maassena dohodnout a v úterý padlo rozhodnutí – šéf Spolkového úřadu na ochranu ústavy (BfV) musí ve funkci skončit. Místo potrestání za nevážené výroky se však řešení celé kauzy pro Maassena jeví spíš jako odměna. Čeká ho totiž povýšení. Podle dohodnutého kompromisu má z čela úřadu zamířit na post státního tajemníka ministerstva vnitra, kde si platově o 2600 eur polepší. Ve funkci, kde bude mít mnohem větší zodpovědnost než nyní, navíc dostane na starost oblast vnitřní bezpečnosti i dohled nad policií.

Dojednaný kompromis se stal téměř okamžitě terčem ostré kritiky – především ze strany opozice a SPD, která jako jedna z koaličních stran volala po odstranění Maassena nejhlasitěji. Místopředseda sociálních demokratů Ralf Stegner ji označil za „katastrofu“, bývalý šéf SPD Sigmar Gabriel za „šílenost“ a Natascha Kohnenová z vedení strany zase prohlásila, že ve funkci má skončit i sám ministr vnitra z CSU Horst Seehofer.

Podle Politica tak kauza opět rozproudila pochybnosti, zda vláda Merkelové přežije až do konce svého mandátu. Jde navíc už o druhou krizi, která činnost německé koalice ochromila – poprvé se tak stalo začátkem léta, kdy se Seehofer pustil do boje s Merkelovou a SPD kvůli odmítání migrantů na německých hranicích.

„Celá koalice se tím oslabila a prohrála – to je beze sporu,“ popisuje současnou situaci pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** UK Vladimír Handl. „Samozřejmě to je oslabení Merkelové, protože nebyla schopná se prosadit. Je to už druhá letošní krize, kterou vyvolal Horst Seehofer z CSU a ona opět neuměla prosadit rychlé a přijatelné řešení, takže se to táhlo dlouhou dobu a poškodilo to celkový obraz vlády,“ říká pro INFO.CZ s tím, že kvůli řešení těchto krizí se vláda nemůže věnovat klíčovým tématům, jako je bezpečnost.

„Určitě je to projev oslabení Merkelové, ale také projev problematického působení ministra vnitra Seehofera, který se sice v tomto případě dokázal prosadit, ale popudil proti koalici další část veřejného mínění. Výsledkem toho je, že všichni ztrácejí,“ dodává odborník na německou politiku s tím, že nejhůř z celé situace vycházejí sociální demokraté.

Ti přitom podle Handla udělali jednu velkou chybu. „SPD udělala ve vládě poměrně dost pozitivních kroků, ať už v oblasti bytové a důchodové politiky nebo zkvalitnění zařízení pro děti. Tyto pozitivní kroky ale nejsou vidět, protože se koalice utápí v bojích a v této konkrétní krizi to SPD navíc nepojala úplně prakticky – to, co se mělo vyjednat za zavřenými dveřmi, bylo příliš viditelné,“ tvrdí expert s tím, že kompromis je obecně vnímaný jako porážka SPD.

Podle odborníka navíc kauza prohlubuje vnitřní rozdělení SPD v čele s Andreou Nahlesovou, do které byly jako do nové lídryně strany vkládány velké naděje. Loňské parlamentní volby, které skončily historickým propadem SPD, totiž sociální demokracii zasadily tvrdou ránu. Nahlesová proto měla za úkol stranu pozvednout, zajistit prosazování programu SPD v koalici a přilákat jí voliče zpět. Ne vše se ale daří a situace je pro Nahlesovou o to horší, že právě její strana musela Maassenovi na ministerstvu vnitra uvolnit místo, aby měl být kam po vyhazovu z čela BfV „uklizen“.

Podle Handla se navíc Nahlesová hlasitým voláním po odchodu Maassena sama dostala do pastí a ukazuje se, že její strana není schopná se v koalici tří stran prosadit. „Nedaří se dosáhnout toho, co Andrea Nahlesová slibovala a mezi členy SPD skutečně roste zuřivý odpor vůči celé koalici. Je tedy otázka, jestli to není nějaký předstupeň rozpadu vlády,“ varuje expert **FSV UK**.

Krize v Německu však může mít podle Politica negativní vliv na celou Evropskou unii, kde je právě Německo spolu s Francií považováno za hlavní motor jejího budoucího směřování. „V době, kdy mnozí v Evropě od Berlína očekávají vedení a řeší se další směřování EU, přináší oslabení Merkelové na domácí půdě do kontinentální politiky další element nestability,“ píše bruselský server s tím, že vedle Merkelové čelí hlubokým problémům doma i francouzský prezident Emmanuel Macron. Na řešení reformy Evropské unie jim proto nezbývá čas.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/sefa-kontrarozvedky-po-vyhazovu-povysili-merkelova-i-koalice-se-znovu-otrasaji-spd-je-v-krizi-36441.html>

Šéfa kontrarozvědky po vyhazovu povýšili. Merkelová i koalice se znovu otrásají, SPD je v krizi

20.9.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Německá koalice Angely Merkelové se potýká s další – letos už druhou – vážnou krizí, která její budoucnost ohrožuje. Jablkem sváru se stal spor o šéfa německých tajných služeb Hanse-George Maassena, který byl kvůli kontroverzním výrokům o situaci v Chemnitz sice odstraněn z vlivné funkce, namísto toho se však dostal na ještě lépe placenou pozici na ministerstvu vnitra. Celá kauza oslabil nejen kancléřku Merkelovou, ale celou její koalici. Vystávají znovu otázky, zde se jí podaří udržet kabinet až do konce funkčního období.

„Angela Merkelová je v mnoha koutech kontinentu považována za ‚královnu‘ Evropy, doma ale vypadá stále víc jako císařovna bez šatů.“ Tak začíná dnešní článek bruselského serveru Politico mapující aktuální krizi v těžko sestavované německé koalici. Důvodem rozporů je kauza kolem šéfa civilní kontrarozvědky Hanse-Georga Maassena, který se stal terčem kritiky poté, co zpochybnil pravost videa z města Chemnitz zachycující útok na přistěhovalce, čímž nahrál protiimigračním, krajně pravicovým hlasům zaznívajícím na německé politické scéně.

Později se ukázalo, že pro své výroky ohledně pravosti videa neměl pětapadesátiletý šéf kontrarozvědky žádné důkazy. Sám musel připustit, že video je autentické. Kauza však rozpoutala mezi členy koalice bouři – zatímco sociální demokraté (SPD) hlasitě volali po sesazení Maassena z funkce, ministr vnitra a šéf Křesťanskosociální unie Horst Seehofer se jej zastával. Pro vyhazov však byla i kancléřka z CDU.

Následovala série třístranných jednání, kdy se koaliční strany snažily na osudu Maassena dohodnout a v úterý padlo rozhodnutí – šéf Spolkového úřadu na ochranu ústavy (BfV) musí ve funkci skončit. Místo potrestání za nevážené výroky se však řešení celé kauzy pro Maassena jeví spíš jako odměna. Čeká ho totiž povýšení. Podle dohodnutého kompromisu má z čela úřadu zamířit na post státního tajemníka ministerstva vnitra, kde si platově o 2600 eur polepší. Ve funkci, kde bude mít mnohem větší zodpovědnost než nyní, navíc dostane na starost oblast vnitřní bezpečnosti i dohled nad policií.

Dojednaný kompromis se stal téměř okamžitě terčem ostré kritiky – především ze strany opozice a SPD, která jako jedna z koaličních stran volala po odstranění Maassena nejhlasitěji. Místopředseda sociálních demokratů Ralf Stegner ji označil za „katastrofu“, bývalý šéf SPD Sigmar Gabriel za „šílenost“ a Natascha Kohnenová z vedení strany zase prohlásila, že ve funkci má skončit i sám ministr vnitra z CSU Horst Seehofer.

Podle Politica tak kauza opět rozproudila pochybnosti, zda vláda Merkelové přežije až do konce svého mandátu. Jde navíc už o druhou krizi, která činnost německé koalice ochromila – poprvé se tak stalo začátkem léta, kdy se Seehofer pustil do boje s Merkelovou a SPD kvůli odmítání migrantů na německých hranicích.

„Celá koalice se tím oslabil a prohrála – to je beze sporu,“ popisuje současnou situaci pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** UK Vladimír Handl. „Samozřejmě to je oslabení Merkelové, protože nebyla schopná se prosadit. Je to už druhá letošní krize, kterou vyvolal Horst Seehofer z CSU a ona opět neuměla prosadit rychlé a přijatelné řešení, takže se to táhlo dlouhou dobu a poškodilo to celkový obraz vlády,“ říká pro INFO.CZ s tím, že kvůli řešení těchto krizí se vláda nemůže věnovat klíčovým tématům, jako je bezpečnost.

„Určitě je to projev oslabení Merkelové, ale také projev problematického působení ministra vnitra Seehofera, který se sice v tomto případě dokázal prosadit, ale popudil proti koalici další část veřejného mínění. Výsledkem toho je, že všichni ztrácejí,“ dodává odborník na německou politiku s tím, že nejhůř z celé situace vycházejí sociální demokraté.

Ti přitom podle Handla udělali jednu velkou chybu. „SPD udělala ve vládě poměrně dost pozitivních kroků, ať už v oblasti bytové a důchodové politiky nebo zkvalitnění zařízení pro děti. Tyto pozitivní kroky ale nejsou vidět, protože se koalice utápí v bojích a v této konkrétní krizi to SPD navíc nepojala úplně prakticky – to, co se mělo vyjednat za zavřenými dveřmi, bylo příliš viditelné,“ tvrdí expert s tím, že kompromis je obecně vnímaný jako porážka SPD.

Podle odborníka navíc kauza prohlubuje vnitřní rozdělení SPD v čele s Andreou Nahlesovou, do které byly jako do nové lídryně strany vkládány velké naděje. Loňské parlamentní volby, které skončily historickým propadem SPD, totiž sociální demokracii zasadily tvrdou ránu. Nahlesová proto měla za úkol stranu pozvednout, zajistit prosazování programu SPD v koalici a přilákat jí voliče zpět. Ne vše se ale daří a situace je pro Nahlesovou o to horší, že právě její strana musela Maassenovi na ministerstvu vnitra uvolnit místo, aby měl být kam po vyhazovu z čela BfV „uklizen“.

Podle Handla se navíc Nahlesová hlasitým voláním po odchodu Maassena sama dostala do pastí a ukazuje se, že její strana není schopná se v koalici tří stran prosadit. „Nedaří se dosáhnout toho, co Andrea Nahlesová slibovala a mezi členy SPD skutečně roste zuřivý odpor vůči celé koalici. Je tedy otázka, jestli to není nějaký předstupeň rozpadu vlády,“ varuje expert **FSV UK**.

Krise v Německu však může mít podle Politica negativní vliv na celou Evropskou unii, kde je právě Německo spolu s Francií považováno za hlavní motor jejího budoucího směřování. „V době, kdy mnozí v Evropě od Berlína očekávají vedení a řeší se další směřování EU, přináší oslabení Merkelové na domácí půdě do kontinentální politiky další element nestability,“ píše bruselský server s tím, že vedle Merkelové čelí hlubokým problémům doma i francouzský prezident Emmanuel Macron. Na řešení reformy Evropské unie jim proto nezbývá čas.

URL| <https://www.info.cz/clanek/36441/sefa-kontrarozvedky-po-vyhazovu-povysili-merkelova-i-koalice-se-znovu-otrasaji-spd-je-v-krizi>

Chotovinská Perspektiva sází na mládí

20.9.2018 Tábořský deník str. 08 Téma

JIŘÍ DINTAR

Často slyšíme, že mladí nemají o dění kolem sebe a obecně o komunální politiku zájem. Chotovinské hnutí Perspektiva ale tento pohled nesdílí. Jeho členům je okolo dvaceti let a v celém okrese sestavili bezkonkurenčně nejmladší kandidátní listinu. Chotoviny - O rozhovor jsme požádali lídra kandidátky, jedenadvacetiletého studenta Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Václava Pražáka.

* Kdy vás napadlo, že se aktivně vložíte do politického dění?

O možnosti kandidovat do komunálních voleb jsme začali přemýšlet před dvěma roky. Máme silný vztah k Chotovinám, proto nám možnost kandidovat do komunálních voleb po dosažení požadovaného věku přišla logická, chtěli jsme se totiž podílet na jejím chodu a spravování. Záleží nám na tom, aby každý občan Chotovin žil spokojený a šťastný život.

* Kde jste hledali ostatní kandidáty?

Naši stranu tvoří lidé výhradně kolem 21 let. Výjimkou je pouze jeden starší člen, kterému je 28 let. Všichni se v podstatě známe ještě ze základní školy či z hraní fotbalu za místní klub. Prakticky nikdo nebyl proti tomu, aby figuroval na kandidátní listině. Nechceme ale kandidovat pouze jedno volební období, chceme udržet jméno Perspektiva co nejdéle a nepředpokládáme, že bychom kandidovali pouze v nadcházejících volbách.

* Můžete podrobněji popsat, o co chcete v případě zvolení usilovat, co chcete v Chotovinách změnit?

Zhruba před rokem jsme založili i vlastní webovou stránku, na které najdete kromě seznamu kandidátů také nejdůležitější položku: volební program, který je celkem bohatý. Najdete v něm spoustu idejí, inovací či řešení daných problémů. Konkrétně chceme sehnat dětského lékaře, protože se stále nenašla náhrada za toho minulého, který v Chotovinách ordinoval. V kulturním domě bychom rádi uspořádali několik hudebních koncertů. Na to navazuje myšlenka uspořádání alespoň jednodenního hudebního festivalu. Nadále chceme zkrášlovat veřejná prostranství a modernizovat místní komunikace či chodníky a veřejné osvětlení. Naši velkou pozornost má i sportovní odvětví a také vzdělání, které je zde na velmi dobré úrovni.

* Vaše sdružení hodně vsadilo i na propagaci pomocí sociálních sítí...

Před pár dny jsme spustili i stránku na Facebooku, abychom oslovili co nejvíce voličů i skrze sociální sítě. Po Chotovinách a jejích místních částech již visí volební plakáty a přímo ve středu obce lze vidět velký volební banner. Do všech domácností navíc bude doručen celý volební program v tištěné podobě. Před nadcházejícími volbami nemáme žádná přehnaná očekávání. Moc dobře víme, že lidé jsou obecně především k těm mladším kandidátům velice skeptičtí, avšak i my chceme všem ukázat, že se dokážeme pohybovat v politickém prostředí plném zkušenějších kandidátů, a že na věku v tomto případě rozhodně nezáleží.

Foto autor| Foto: archiv sdružení

Foto popis| SDRUŽENÍ PERSPEKTIVA jde v Chotovinách do komunálních voleb s nejmladší kandidátní listinou. Většinu kandidátů je jen mírně přes dvacet let.

Region| Jižní Čechy

Konference Veřejná politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací

20.9.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Politika výzkumu a vývoje
Vedavyzkum.cz

V Technologickém centru AV ČR se ve čtvrtek 20. 9. 2018 konal první ročník odborné konference Veřejná politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací 2018. Jejím cílem je podpořit diskusi nad tématy a problémy vědní politiky v České republice.

Konferenci pořádala společnost alevia spolu s Technologickým centrem AV ČR (TC AV), Centrem pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (CESES) a Tertiary Education & Research Institute (TERI). Portál Vedavyzkum.cz byl mediálním partnerem.

Michal Pazour z TC AV ČR v úvodním příspěvku zdůraznil, že při tvorbě vědní politiky je důležité sledovat globální trendy, neboť právě z nich se stávají klíčová témata ve výzkumu, určují příležitosti pro mezinárodní spolupráci i zvyšují tlak na veřejné prostředky. Pro Českou republiku vznikají podle Pazoura příležitosti v souvislosti s přípravou nových politik v oblasti, zejména nové Národní RIS3 strategie, Národní politiky výzkumu, vývoje a inovací, nového programovacího období v rámci strukturálních fondů EU a nového rámcového programu Horizont Evropa. Česká republika by se podle něj měla zamyslet nad tím, jakým způsobem může přispět k řešení globálních témat, které se budou v těchto politikách odrážet.

V dalším příspěvku se Aleš Vlk (TERI) zabýval otázkou jak hodnotit dopady veřejných investic do výzkumu a vývoje na příkladech zemí Visegrádské čtyřky. Udržitelnosti výzkumných infrastruktur v českém a evropském kontextu se zase věnovali Ondřej Hradil z CEITEC MU a Vlastimil Růžička, emeritní rektor VŠCHT v Praze.

V odpoledním bloku zazněly příspěvky absolventů Komplexního vzdělávacího programu v oblasti výzkumu, vývoje a inovací a dalších přednášejících, z nichž některé vám postupně zprostředkujeme i na portálu Vedavyzkum.cz. Diskutována byla následující témata:

Horizont Evropa (Roman Badík)

Pracovní podmínky v české vědě (Kateřina Cidlinská)

Metodika hodnocení výzkumných organizací (Michal Zouhar)

Projektový management ve VaV (Hana Čáslavová)

Právo veřejné podpory (Michal Beluský)

Transfer znalostí a technologií (Otomar Sláma)

Ochrana duševního vlastnictví – autorské a průmyslové právo (Ludmila Tatranská)

Poskytování licencí ve VaV (Jan Vašek)

Spolupráce veřejného a soukromého sektoru (David Prycl)

Uplatnění výsledků společenskovedního výzkumu v praxi (Hana Kosová)

V průběhu diskuse zazněly i některé provokativní otázky, například zda může vládní Rada pro výzkum, vývoj a inovace (RVVI) složená převážně ze zástupců příjemců veřejných prostředků na výzkum a vývoj, opustit

současný technicko-operativní přístup a soustředit se více na strategické řízení v politice výzkumu a vývoje, nebo zda nemá Česká republika s ohledem na svou velikost příliš mnoho nejrůznějších subjektů provádějících výzkum a vývoj.

Již nyní je jasné, že se organizátoři pokusí v příštím roce zrealizovat druhý, neméně úspěšný, ročník této konference.

Autor: Vědavýzkum.cz (JS)

URL| <https://vedavyzkum.cz/politika-vyzkumu-a-vyvoje/politika-vyzkumu-a-vyvoje/konference-verejna-politika-v-oblasti-vyzkumu-vyvoje-a-inovaci>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
vedavyzkum.cz

Volební kandidáty na okrese dělí 69 let

20.9.2018 Kladenský deník str. 04 Zpravodajství/Kladensko
KATEŘINA NIČ HUSÁROVÁ

Politika kvete v každém věku. Alespoň to naznačují volební listiny napříč okresy. O místa v zastupitelstvech se uchází kandidáti čerstvě dospělí, ale i tací, kteří již dávno oslavili 80. narozeniny. Nejmladším kandidátům na Kladensku je tak pouhých 18 let, naopak tomu nejstaršímu je 87 roků. Kandidáty tak dělí až 69 let.

Nejmladší věkovou kategorii komunálních politiků reprezentuje celkem 6 osmnáctiletých lidí. Mezi nimi je i student posledního ročníku osmiletého gymnázia ve Slaném Jiří Baňka. Ten kandiduje za KDU-ČSL, NK a do politiky jde plný očekávání. I když má před maturitou, v rozptýlení politikou nespátňuje problém. „Ke křesťanským demokratům mám blízko už delší dobu. Můj vstup do politiky přišel samovolně, zkrátka jsem na to měl chuť. Ne, že bychom měli ve škole málo povinností, ale spíše je to potřeba zapojit se do veřejného dění,“ řekl student. Po gymnáziu by rád studoval například na **fakultě sociálních věd** politologii. Nevyhýbá se ani myšlence, že by jednou mohl být profesionálním politikem. „Může se to stát. A proto je nejlepší začít v komunální politice odspodu a postupně se vyvíjet,“ dodal mladík s tím, že pokud by se stal zastupitelem, chtěl by se specializovat na zlepšení stavu veřejné zeleně a především na regulaci reklamy ve městě. „Máme krásné historické centrum a někdy si do něj pouštíme reklamu tak nevhodně, že kazí vzhled jádra,“ doplnil student.

Podstatně zkušenějším protipólem studenta Jiřího Baňky je devítka na kandidátce KSČM v Bratronicích. Tou je doktor filozofie Radoslav Müller, který v červenci oslavil 87.

narozeniny. V zastupitelstvu byl od roku 1990 a 12 let byl i místostarostou. „Kolegové mě i letos umluvili, abych je podpořil, takže nebylo zbylí. Máme hezkou obec, přesto je co zlepšovat, například chodníky,“ řekl senior, který je stále aktivní. Nově se třeba podílel na knize Bratronická zastavení. Kromě Radoslava Müllera se o přízeň voličů napříč Kladenskem uchází ještě několik lidí, kteří buď dovršili, nebo už překročili hranici osmdesátí let. Na kandidátkách tak figuruje jeden čtyřiaosmdesátiletý, čtyři dvaosmdesátiletí, dva jednaosmdesátiletí a tři čerství osmdesátníci.

Počet kandidátů na okrese a jejich věk

KLADNO

Okres Věk 18–29 Věk 65–94 Celkem kandidátů

Benešov 256 295 2783

Beroun 152 240 2091

KLADNO 305 295 2413

Kolín 183 224 2078

Plné znění zpráv

Kutná Hora 179 232 2021
Mělník 151 219 1966
Mladá Boleslav 157 266 2419
Nymburk 207 223 2245
Příbram 240 283 2874
Rakovník 167 202 1706
Středočeský kraj 2243 3174 27933

Foto popis|
Region| Střední Čechy

Mladí jdou do voleb s nadšením, to nechybí ani dříve narozeným

20.9.2018 kladensky.denik.cz str. 00 Moje Kladensko

Kateřina Nič Husárová

Kladensko /INFOGRAFIKA/ - Přízeň voličů si chtějí v letošních komunálních volbách získat lidé napříč profesemi. Ať už jsou mezi nimi akademici, řemeslníci nebo senioři, všichni tvrdí jediné, že pro svoje město či vesnici chtějí jen to nejlepší. Kladenský deník si udělal tentokrát malý průzkum, jaký mají zájem o politiku na Kladensku sotva plnoletí adepti a jaká je v regionu nejvyšší hranice lidí v seniorském věku.

"Co se týká Kladenska, mezi mladými je letos celkem šest osmnáctiletých lidí, přičemž vůbec nejstaršímu kandidátovi je 87 roků. Kladenský deník se vypravil za oběma z nich a položil jim několik otázek.

K těm, kteří zatím pořádně netuší, co je při půtkách a šarvátkách v zastupitelstvu čeká, přesto mají ambice a odvahu, patří například student posledního ročníku osmiletého gymnázia ve Slaném Jiří Baňka, který kandiduje za KDU-ČSL, NK. Do politiky jde s nadšením a plný očekávání.

I když má Jirka před maturitou, v rozptýlení politikou nespátřuje problém. „Ke křesťanským demokratům mám blízko už delší dobu, dříve jsem preferoval TOP 09, přičemž jejich zástupci jsou také na stejné kandidátce. Můj vstup do politiky přišel tak nějak samovolně, zkrátka jsem na to měl chuť. Ne, že bychom měli ve škole málo povinností, ale spíše je to moje osobní potřeba zapojit se do veřejného dění. Navíc si myslím, že mladých lidí je v politice málo,“ říká student. Podle svých slov nemá obavy, že by ho politika měla příliš zdržovat od učení a navíc má podporu rodičů, kteří jsou jinak apolitičtí.

Jedna z Jirkových cest po gymnáziu by mohla vést na **fakultu sociálních věd**, kde by rád studoval politologii. Nevyhýbá se myšlence, že by jednou mohl být profesionálním politikem. „Může se to stát. A proto je asi úplně nejlepší začít v komunální politice odspodu a postupně se vyvíjet,“ dodává.

Jiří je asi nejvíce inspirován příkladem svého dědy, který byl roky zastupitelem v Zichovci. „Pokud se mi podaří získat mandát zastupitele, rád bych se specializoval na zlepšení stavu veřejné zeleně a především na regulaci reklamy v centru Slaného. Máme krásné historické město a někdy si do něj pouštíme reklamu tak nevhodně, že kazí vzhled jádra,“ uzavírá student.

Podstatně zkušenějším protipólem studenta Jiřího je letošní bezkonkurenčně nejstarší kandidát voleb na Kladensku. Tím je devítka na kandidátce KSČM v Bratronicích - doktor filozofie, učitel a voják z povolání, Radoslav Müller, který v červenci oslavil 87. narozeniny. V tamním zastupitelstvu byl od roku 1990 třikrát místostarostou. Přesto ho elán neopouští.

„Minule jsem se do zastupitelstva nedostal, ale tentokrát nebylo zbylí. Kolegové mě umluvili, abych je na kandidátce podpořil. Takže jsem jim vyhověl a obsadil poslední pozici. Manželka by byla raději, abych byl už více doma, ale já jsem rád, když mohu být prospěšný i druhým. Máme hezkou obec, přesto je stále co zlepšovat, například chodníky,“ říká senior, který je mimořádně aktivní a letos se zasloužil, coby spoluautor, o vydání knihy Bratronická zastavení.

Převedeme-li zájem mladých kandidátů o komunální politiku do řeči čísel, na Kladensku jich v kategorii od 18 do 29 let kandiduje pouze 1,1 procenta. V kategorii kandidátů nad pětadesát let je na Kladensku zájem ještě o desetinu procenta slabší, přičemž ve středních Čechách je to číslo v této kategorii vůbec nejnižší. Zájem mladých je shodný s Kladenskem v rámci středních Čech na Praze-západ a v Mladé Boleslavi.

Nejvíce mladých kandiduje naopak na Rakovnicku, a to 2,6 procenta. I v tomto okrese jsou senioři ze Středočechů ve své kategorii neaktivnější. Do voleb jich jde 1,8 procenta.

"

URL| https://kladensky.denik.cz/zpravy_region/mladi-jdou-do-voleb-s-nadsenim-to-nechybi-casto-ani-drive-narozenym-20180920.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

kladensky.denik.cz

Olomouc před komunálními volbami

20.9.2018 ČT 1 str. 04 18:00 Události v regionech - Ostrava

Jan PIRKL, moderátor

A já už teď do Prahy zdravím analytika České televize a politologa **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Kamila Švece. Hezký dobrý den. V roce 2014 zvítězilo v Olomouci hnutí ANO, ale do vedení města se nedostalo. Může se to znovu opakovat, že vítěz ve vedení města nebude a je to tak správně?

Kamil ŠVEC, analytik České televize

Já se domnívám, že ta situace v roce 2014 byla trošku odlišná tím, že hnutí ANO jako nové hnutí v komunální politice vedlo vysoce konfrontační kampaň vůči těm takzvaným zavedeným, nebo tradičním politickým stranám. A proto s hnutím ANO, málo která politická strana nakonec chtěla spolupracovat. Nejen v Olomouci. A domnívám se, že toto se může právě s těmito volbami změnit, protože ANO již nebude tím nováčkem.

Jan PIRKL, moderátor

Ve vedení Olomouce teď byly čtyři strany. Což většinou znamená kompromisy a ústupky. Ale přesto se koalice na rozdíl od jiných měst udržela a taky nedošlo k zásadnějším problémům. Prospěla tato stabilita Olomouce, nebo naopak právě kvůli těm kompromisům se vlastně nemohlo město nijak rozvíjet. Jak uvedl Martin Laštůvka v reportáži.

Kamil ŠVEC, analytik České televize

Když to srovnáme s těmi jinými městy, kde k těm rozpadům, nebo přeskupování v koalicích docházelo, tak z tohoto pohledu, z hlediska politického, je spíše výhodou to, že tedy ta koalice vydržela, respektive že město měl stabilní vládu po celé ty čtyři roky, třeba i za cenu nějakých ústupků. On k tomu směřuje i ten volební systém, který podporuje spíše to koaliční a proporční vládnutí.

Jan PIRKL, moderátor

Letos v Olomouci kandiduje celkem 16 stran a hnutí. V roce 2014, jak už jsme říkali, bylo jich 14. Přitom od roku 2006, byla v minulých volbách volební účast nejnižší. Zhruba 31,5%. Ukazuje to na jedné straně menší zájem voličů, ale vznik nových subjektů, které chtějí nabídnout nějakou změnu.

Kamil ŠVEC, analytik České televize

Co se týká té volební účasti, tak je především na představitelích města, aby se pokusili s tou volební účastí nějakým způsobem něco udělat, respektive aby se ji snažili pozvednout. Jelikož je to i pro ty samotné politické představitele důležité, aby měli nějakou vlastní zpětnou vazbu a aby se do toho rozhodování zapojilo co možná nejvíce voličů. Co se týká toho počtu těch subjektů, tak on je sice možná mírně vyšší, nicméně domnívám se že z hlediska toho kdo má šanci uspět, ten počet může být podobný, možná s drobnými obměnami.

Jan PIRKL, moderátor

To je ta moje další otázka, protože v tom roce 2014 se do zastupitelstva dostalo 8 subjektů. Může se tedy jejich počet letos zvýšit? Do zastupitelstva se totiž třeba snaží dostat strany a hnutí, které tam zatím nejsou, ale byly

úspěšně třeba ve volbách do Poslanecké sněmovny. A ještě jedna taková podotázka. Co by ten větší počet stran, pokud by se tam tedy dostaly, znamenal pro to fungování města? Případně pro skládání koalice.

Kamil ŠVEC, analytik České televize

On ten úspěch stran ve sněmovních volbách, nemusí nutně znamenat i úspěch v komunálních volbách. Protože máme politické strany a politická hnutí, která sice byly na té úrovni sněmovní úspěšná, ale nedokáží třeba na té komunální úrovni sehnat dostatečný počet kvalitních a pro voliče zajímavých kandidátů. Co se týká té proměny, tak jak jsem již předběhl vaší otázku, respektive jak jsem již naznačil, domnívám se že ten počet se může lišit možná drobně, ale některé subjekty, které by uspěly, tak můžou uspět na úkor jiných, které ten úspěch mít nebudou.

Za módu nikoho nekritizují, ale některé věci mi vadí

20.9.2018 Metro str. 18 Kultura

IVETA BENÁKOVÁ

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi. Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři a poté následovaly další knihy, mimo jiné Bestiář, Pohádkář, Pralinky nebo Laskonky. Nedávno jí vyšla kniha Síla stylu s podtitulem: Styl je vaše DNA. Nenechte si ho vzít. V ní kromě textu najdou čtenáři i konkrétní módní tipy.

*

Aktuálně vám vyšla kniha o hledání vlastního stylu – jak byste popsala ten váš?

Jako střízlivý, povětšinou v civilu nenápadný, nudně černý. Jako takové montérky (smích).

* Co všechno čtenáři v knize Síla stylu najdou, pro koho je určena?

Pro kohokoliv, koho baví nejen se oblékat, ale i zkoumat svět a ostatní kolem sebe. Existuje úžasná kniha od Vladimíra 518, nazvaná Kmeny, kde jsou precizně popsány různé skupiny, někdo by řekl sociální minority, mně spíše přijde skupiny společnosti. A on ten komunikační signál nemusí být až tak nápadný, jako je třeba punk nebo scene styl, ale můžeme příslušnost ke skupině dekódovat podle sukňe i kabelky.

* Módu nazýváte komunikačním prostředkem, jaké jsou vaše osvědčené modely na různé příležitosti, poradte našim čtenářkám?

V Česku se ustálil dress code, což je fajn. Myslím, že nikdy nic se nezkaží černými koktejkami. Existují prostě nesmrtelné a takřka komukoliv nositelné kousky, jako je bílá blůza a béžový baloňák. Nikdy nikoho nekritizují, nemám to v povaze, ale jediná věc mi vážně až bolestně vadí, a to jsou džíny do Národního. Jednou vedle v lóži seděl dokonce pán v jasně zelených šortkách. Chápu, že někdo na poslední chvíli koupí lístky a třeba nemá čas, pak asi o. k., ale vnímám trochu jako povinnost úctu k situaci, prostředí a protagonistům.

* Když lidi s vámi přijdou na schůzku, „diagnostikujete je“ podle modelu?

To bych si nedovolila. Ale podle očí, podle pohledu asi ano... A taky podle rukou. Naštěstí už zmizela ta děsná pomluva, že nás v zahraničí hodnotí podle bot. To už říkal kdysi dávno můj táta, že na festivalech spisovatelů v Anglii vždycky bezpečně pozná Čecha (smích). Tak nevím, zda by byl pan Baťa rád.

* Síla stylu je spíše o fotkách, módních doporučeních, chystáte i nějakou beletrii?

V říjnu mi vychází povídková knížka Momentky. A velmi ráda bych na knižní veletrh připravila pro Motto pokračování své pohádkové knížky. Tak uvidíme, zda ke mně příběhy přijdou. Jinak, na co se hrozně moc těším, bude uvedení knížek na divadlo. Laskonky režíruje Irena Žantovská, Bestiář Roman Štolpa. Tak snad to bude diváky bavit.

* Na posledních vašich projektech, jako knihy Laskonky a Borůvky nebo váš Diář Báry Nesvadbové, se podíleli zajímaví mladí čeští výtvarníci – Pasta Oner, Dana Lédl nebo Martin Krajc. Máte v plánu pokračovat v těchto spolupracích? Máte vyhlédnutého nějakého dalšího talentovaného umělce?

V Momentkách má prostor Iva Skřivánek, spolužačka Martina Krajce. Sloupky pro Vogue ilustruje Musa.

* Čemu se teď aktuálně věnujete?

Našemu nadačnímu fondu Be Charity, původně jsme zamýšleli mít neziskovku jen pro radost a pomoc bližnímu, ale stává se z toho každodenní náplň. Kromě jiných akcí chystáme i populární bazárek na Žofíně, ten bude 22. listopadu, pak se přesuneme do Brna a Třince. Navrhla jsem klobouky pro firmu Tonak ke 100 letům republiky, budou se jmenovat Adina, Milena, Toyen a V&W. Vnímám je jako poctu osobnostem, které dodnes rezonují, baví a inspirují.

O autorovi| IVETA BENÁKOVÁ, iveta.benakova@metro.cz

Foto autor| ARC HIV

Foto popis| Barbara Nesvadbová

Regionalni mutace| Metro - Praha

Cirkus vs. aktivisté

20.9.2018 reflex.cz str. 00 Hlavní články

Jiří X. Doležal

Ochranařské kampaně bývají trapné, momentální tažení proti Národnímu cirkusu originál Berousek ovšem překonává všechna očekávání. Nejenže aktivisté protestují proti týrání divokých slonů, kteří nejsou divocí – a už vůbec je nikdo netýrá. Především útočí na tradiční český cirkus kvůli člověku, jenž má stejné příjmení a letos v létě ho policie obvinila ze zabíjení tygrů na maso, avšak s majitelem cirkusu Berousek nemá vůbec nic společného.

Tím neznámějším Berouskem ze slavného rodu cirkusových umělců je momentálně pan Jiří Berousek z Národního cirkusu originál Berousek. V České republice žije ovšem také pan Ludvík Berousek, jenž provozoval zoopark a kterého letos v létě policisté obvinili, že zabíjí pro bohaté Asiaty tygry na maso. A pan Jiří Berousek má kvůli tomu malér. S Ludvíkem Berouskem ho přitom spojuje jen příjmení. Nejsou dokonce ani nějak blíž příbuzní.

„Ano, začalo to tím, že měl malér se zvířaty člověk, který má stejné příjmení jako já. Pak nepříliš šťastně promluvil v médiích ředitel pražské zoo o chovu slonů v cirkusech a nakonec se toho chytili někteří letenští obyvatelé a už se to rozběhlo,“ vysvětluje nyní Jiří Berousek. Jeho cirkus rozbil své šapitó na pražské Letné. Dělá to tak ostatně po desítky let. K téhle čtvrti za tu dobu patří a za cirkusem sem jezdí děti z celé Prahy.

Celá kampaň vedená proti jeho cirkusu a drezúře zvířat našla v popsané shodě příjmení nový kabát. Ve skutečnosti však trvá už několik let. „Za ty roky, co na nás útočí, jsme zažili kdeco. Prostě nám škodí. V Praze na Hájích nám postříkali maringotky sprejem. U Berouna z výběhu vypustili šest zeber – prý na svobodu. Byla tma, jedna zebra zabloudila, spadla do řeky a utopila se. Když aktivisté přišli loni na podzim před náš cirkus demonstrovat proti tomu, jak týráme zvířata, měli s sebou spoustu psů. Na vodítku. Bylo horko, ale ochranaři ty své psy nechali hodiny na slunci bez vody. To by se u nás v životě nestalo. Obtěžovali návštěvníky. Navíc demonstrovali na pozemcích, které jsme měli pronajaté, takže je nakonec vyváděla policie,“ vypravuje Jiří Berousek.

Bijí je, trápí a mučí!

Vybírám z diskuse o Národním cirkusu Jiřího Berouska na letenské facebookové stránce. Dominik: „Ten milión č***ků (v originále nevytečkováno – pozn. red.) v této diskusi, kteří obhajují cirkus, si dělá srandu, že jo? Protože jinak nevím, jak může být někdo takový amorální psychopat!“

Michal: „Asi takhle se zachází se zvířaty u Berouska!“ Následuje článek o zmíněném Ludvíku Berouskovi, jenž ve svém zooparku zabíjel tygry.

Podobných odkazů je plný internet. Takže opravdu jen namátkou. Mluvčí mezinárodního hnutí 269life Barbora Malá tvrdí: „Videozáznamy ze zahraničí prokazují, že se při výcviku používá násilí, jako je bití, elektrické tyče nebo odpírání potravy.“

Internetové stránky soucitne.cz: „Zvířata žijí v nevyhovujících a nepřírozených podmínkách, pod nátlakem jsou nucena k drezúře, a to jen pro lidské potěšení.“

Aktivisté z organizace Svoboda zvířat: „Drezéři pro dosažení požadovaného ‚kousku‘ zvířata bijí, používají elektrické tyče, odpírají jim potravu a vodu.“

Na dalším aktivistickém serveru se píše: „Zvířata jsou v cirkusech držena ve špatných a jim velmi nevyhovujících podmínkách... Při výcviku jsou často užívány velmi kruté metody a zvířata jsou bolestivě trestána. V cirkusech navíc drží převážně zvířata divoká, nedomestikovaná, která jsou přirozeně zvyklá obývat teritoria o velké rozloze, přežívání v cirkusu je pro ně tedy opravdu týráním.“

A protože se aktivisté rádi dovolávají rádobyvědeckých argumentů, je tu i bakalářská práce Anety Kletečkové z **fakulty sociálních věd** UK z roku 2015. Mimo jiné se v ní říká: „Jedním z hlavních lákadel cirkusové manéže je drezúra divokých zvířat. Zvířata jsou držena v nepřírozených podmínkách bez dostatku pohybu. Nevyhovující podmínky a krutá drezúra zvířat mají za následek nejen podlomení fyzického, ale hlavně psychického zdraví.“

A dále: „Stačí se jen hlouběji zamyslet: jak je možné, že divoká zvířata, jako jsou sloni, začnou na povel tančit? Jak je možné naučit medvěda jezdit na kole? Odpověď na tyto otázky je snadná – jde to pouze násilným výcvikem, při němž jsou zvířata záměrně stresována, brutálně bita a týrána rozličnými způsoby.“

Jak se učí medvěd?

Autorka této bakalářské práce i další citovaní aktivisté nevědí o zvířatech vůbec nic. Negativním podmiňováním je totiž lze něco odnaučit (když váš pes začne v pubertě napadat děti, lze to z něj vytlouct), avšak naučit cokoli můžete zvíře jen odměňováním. Trestáním mu totiž nevysvětlíte, co po něm chcete, nerozumí slovům. Jen odměně.

Medvěd vyleze na kolo, dostane tatranku. Ukážou mu, jak šlapat. Když mu to dojde, odrazí se, či dokonce šlápne na pedál. Dostane dvě tatranky. A když popojede metr, dostane tři tatranky. Chápavému medvědovi musíte od tohoto momentu schovávat kolo, jinak by pořád bicykloval, aby dostal další tatranku. Nezajímá ho udržení důstojnosti medvěda, ale žrádlo.

Přesně tak to funguje i v Národním cirkusu originál Berousek. Mají tu šest medvědích sourozenců. Všichni se tu narodili (jejich babička hrála ve filmu Šest medvědů s Cibulkou). Při představeních jezdí na motorce. Při tréninku dostávají piškoty a další pamlsky, jejich běžnou potravou je ovoce. „Ne každé zvíře se hodí na výcvik. První půlrok zjišťujeme, co které baví. A rozhodně do nich nepouštíme elektriku, jak někdo tvrdí. Tahle šelma má běžně 260 kilogramů, a kdybych jí dělal něco špatného, ublíží mi,“ vysvětluje Jiří Berousek.

Nic z toho naše aktivistka-vědkyně neví. Zato poučuje: „Pokud jste někdy v cirkusu viděli tančícího medvídko, věřte, že tento medvěd to nedělal z vlastní vůle. Při výcviku jsou medvědi na řetězu postaveni na horkou plochu, kde jsou jim pálena chodidla. Bolest je nutí přešlapovat, takže to vypadá, že tančí. Během takového výcviku je pouštěna stále stejná hudba. Po stovkách popálenin na chodidlech a opakované melodii je medvěd natolik vyděšen, že v manéži stačí pustit známou hudbu a medvěd začne ‚tančit‘. Tento výcvik se neustále opakuje, aby mělo zvíře bolest na paměti.“

Jenže tohle už není jenom hloupost, ale sprostá lež. Tuto metodu skutečně používali – na poutích a v minulém století – řečtí kočovní Romové. Dnes je všude v civilizovaném světě přirozeně zakázána. V Česku se nikdy nevyskytla a aktivistka-vědkyně Adéla Kletečková si to jednoduše vymyslela.

Šelmy tu neměli a nemají

Ještě donedávna by bylo těžko představitelné, aby v Reflexu vyšel popis toho, jak se v cirkusu kydá slonovi a podstrojuje medvědovi. Ochránáři však svou naprostou nevědomostí učinili i z něčeho tak irelevantního celospolečenské téma. Zašli jsme se proto do cirkusu Jiřího Berouska na Letenské pláni podívat.

Cirkus, a konkrétně Národní cirkus originál Berousek, má víc než stoletou tradici a patří neodmyslitelně k naší kultuře, stejně jako k ní už od neolitu (to určitě) – ale spíš už od paleolitu (alespoň u psů) – patří spolupráce člověka a zvířete.

Týrání zvířat v cirkusech, které je dnes trnem v oku ochranářům, skončilo nejpozději dva roky po revoluci, to znamená skoro před třiceti lety. Ochrana cirkusových zvířat byla trendem v devadesátých letech. Já sám seděl týden v malé transportní kleci pro medvěda na Staroměstském náměstí, a protože medvědy a vůbec zvířata mají všichni rádi, zasáhl stát. Nastolil zákonné podmínky, podle nichž se musí mít zvířata v cirkusech stejně dobře, jako se mají v zoo, a určitě lépe než v soukromých chovech. Dobré zacházení s nimi pak pečlivě kontroluje a vymáhá. O tom všem ovšem současní aktivisté nemají zřejmě ani páru.

Takže v první řadě – veškerý výcvik je zajišťován pozitivním podmiňováním. To jest odměnou za výkon, nikoli trestáním.

Za druhé – velkým trnem v oku kritiků cirkusu Jiřího Berouska je zneužívání tygrů a lvů k zábavě a jejich drezúra. Ve skutečnosti tento cirkus velké kočkovité šelmy nechová a nikdy nechoval.

Třetím bodem kritiky je fakt, že cirkus zneužívá k zábavě „divoká zvířata“. Ve skutečnosti z volně žijících druhů chovají u Jiřího Berouska (kromě papoušků, kterým je to fakt jedno) pouze jednoho slona, medvědy a zebry. Slon je přitom zvíře polodivoké, s člověkem spolupracuje už osm tisíc let. Zebra je příslušníkem rodu Equus, česky kůň. Zebra je tedy africký divoký kůň a koně, jak známo od neolitu, spolupracují s člověkem ochotně a rádi. Prokazuje to například Zoo Praha, která chovem v lidské péči zachránila koně Převalského jako druh. Konečně i medvěd je učenlivý (a zcela účelově se chovající) všežravec, jenž se nechá „ochočit“ tím ochotněji, čím víc za své kousky dostává žrádla. A je s tím plně spokojený. O divokosti medvědů svědčí například i to, jak si v okolí tatranských hotelů přestali opatřovat potravu přirozenou cestou a jak začali chodit k lidským obydlím vyžírat zbytky z popelnic a žebrať u kuchyní.

Kromě těchto „divokých“ druhů mají u Jiřího Berouska jen domácí, tedy hospodářská zvířata. Například dvouhrbé velbloudy, jednohrbé dromedáry a různé druhy volů – buvola indického, minizebu či highlandera. Tedy zvířata, která se jinde chovají ve stáji.

Berouskovi dvouhrbí velbloudi z Kazachstánu dokonce pocházejí ze zemědělské výroby a byli chováni na maso, takže kdyby je Jiří Berousek nekoupil do cirkusu, tamní obyvatelé je už dávno snědli.

Jak se žije u Berousků

Budíček mají u Berousků zvířata před šestou ráno (není to jako v případě lidí týrání, zvířata se probouzejí s rozbřeskem normálně). Tehdy přicházejí ošetřovatelé zkontrolovat, jak proběhla noc, zda jsou jejich chovanci v pořádku, a servírují snídani. Nažrat dostávají třikrát denně, ale jedno ze žrádel je lehčí, jenom přesnídávka. Kvůli obezitě.

Slon tráví většinu času volně, bez jakéhokoliv upoutání. Přes den je ve výběhu ohrazeném elektrickým ohradníkem, o kterém ovšem dobře ví, je chytrý, takže nedostává žádné elektrošoky. Pokud klima a blízkost řeky umožňují, je pravidelně koupán. V ustájení má dřevěnou podlážku, aby nestál na holé zemi. Klesne-li vnější teplota pod deset stupňů, začnou mu ve stáji topit. Na noc je slon pochopitelně uvázan, ovšem jen za jednu přední a jednu zadní nohu (ne za všechny čtyři, jak se to dělá v Indii). A „uvazovací nohy“ se den po dni střídají, pondělí levá přední a pravá zadní, úterý pravá přední a levá zadní, aby se slon neotlačil. Stáj tu má, podobně jako v zoo, propojenou s výběhem, aby mohl podle vlastní vůle pobývat v interiéru či exteriéru. Jak se mu právě zachce.

Kontrola při každém stěhování

Kontrolu vykonává stát ze zákona pokaždé, když se cirkus stěhuje z okresu do okresu, takže wellness Berouskových zvířat je úředně prověřen každé dva až tři měsíce, podle toho, jak rychle střídá cirkus štace.

Veterináři kontrolují stav podestýlky, dodržování předpisů a zcela nekompromisně také velikost klecí a výběhů. Držení zvířat v malých klecích bylo klíčovým argumentem kampaně, jíž jsem se před třiceti lety účastnil, takže se tento aspekt dodnes hlídá. Pokud by měl slon o metr menší výběh, než nařizuje státní norma, dostanou Berouskovi pokutu, až jim naroste chobot.

Veterinář zároveň kontroluje, zda jsou chovanci dobře krmeni, u zvěře vybavené kopyty zabroušenost a udržovanost kopyt. Dále prověří podestlání (jestli zvířata leží na měkkém) a přepravní boxy (jestli jsou dost velké). Následuje studium očkovacích průkazů a dokladů o provedeném odčervení.

V neposlední řadě pak podrobný dozor nad celkovým stavem zvířat v cirkuse zajišťuje veřejnost. Zvířata tu denně pozorují lidé, kteří je mají rádi (často jim dokonce podsouvají lidské vlastnosti a myšlení). A to nejen při představení. Cirkusový zvěřinec je otevřený veřejnosti.

Poněkud hysterický dohled pak zajišťují ochranáři, kteří cirkusy navštěvují často nepoznání, vybaveni kamerami a fotoaparáty, aby ulovili nějaký důkaz o týrání zvířat a měli proti čemu bojovat.

A dovolím si srovnání: nikdy jsem neviděl lidské dítě, a to ani v těch nejproblematičtějších rodinách, jehož wellness by stát i veřejnost věnovaly takové úsilí, jaké věnují wellness velblouda, medvěda a slona v dnešním českém cirkuse. Každé dva měsíce chodí totiž sociálka jen k těm opravdu nejméně přizpůsobivým rodinám. Zato cirkusového medvěda kontroluje stát každé dva měsíce s naprostou samozřejmostí.

Výsledek? Mrtvé zvíře!

Co se tedy dá k poslední kampani říct?

Nejspíš to, že ti hipsteři z Letné, kteří se nyní proměnili ve vášnivé ochranáře, znají možná docela přesně cestu z kadeřnictví na farmářský trh, kde se prodává falešný med ze supermarketu, přelitý do etnicky vypadajících keramických nádob, ale nejspíš nebyli nikdy v přírodě. O zvířatech, natož fungování cirkusu, ve skutečnosti nevědí vůbec nic. Zato mají pevné názory a neochvějná morální stanoviska.

Proto je prosím, aby se nadále soustředili na ondulování plnovousů a nákupy na trzích. Pokud je totiž výsledkem ochranářské kampaně skupiny aktivistů utopená zebra, jako se to stalo v Berouně, je tato skupina ochranářů jen bandou hlupáků.

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/89978/cirkus-vs-aktiviste>

CIRKUS VS. AKTIVISTÉ

20.9.2018 Reflex str. 28 Téma

JIŘÍ X. DOLEŽAL

Ochranářské kampaně bývají trapné, **MOMENTÁLNÍ TAŽENÍ PROTI NÁRODNÍMU CIRKUSU ORIGINAL BEROUSEK OVŠEM PŘEKONÁVÁ VŠECHNA OČEKÁVÁNÍ.** Nejenže aktivisté protestují proti týrání divokých slonů, kteří nejsou divocí – a už vůbec je nikdo netýrá. Především útočí na tradiční český cirkus kvůli člověku, jenž má stejné příjmení a letos v létě ho policie obvinila ze zabíjení tygrů na maso, avšak s majitelem cirkusu Berousek nemá vůbec nic společného.

TÍM NEJZNÁMĚJŠÍM Berouskem ze slavného rodu cirkusových umělců je momentálně pan Jiří Berousek z Národního cirkusu originál Berousek. V České republice žije ovšem také pan Ludvík Berousek, jenž provozoval zoopark a kterého letos v létě policisté obvinili, že zabíjí pro bohaté Asiaty tygry na maso. A pan Jiří Berousek má kvůli tomu malér. S Ludvíkem Berouskem ho přitom spojuje jen příjmení. Nejsou dokonce ani nějak blíž příbuzní.

„Ano, začalo to tím, že měl malér se zvířaty člověk, který má stejné příjmení jako já. Pak nepříliš šťastně promluvil v médiích ředitel pražské zoo o chovu slonů v cirkusech a nakonec se toho chytli někteří letenští obyvatelé a už se to rozběhlo,“ vysvětluje nyní Jiří Berousek. Jeho cirkus rozbil své šapitó na pražské Letné. Dělá to tak ostatně po desítky let. K téhle čtvrti za tu dobu patří a za cirkusem sem jezdí děti z celé Prahy.

Celá kampaň vedená proti jeho cirkusu a drezúře zvířat našla v popsané shodě příjmení nový kabát. Ve skutečnosti však trvá už několik let. „Za ty roky, co na nás útočí, jsme zažili kdeco. Prostě nám škodí. V Praze na Hájích nám postříkali maringotky sprejem. U Berouna z výběhu vypustili šest zeber – prý na svobodu. Byla tma, jedna zebra zabloudila, spadla do řeky a utopila se. Když aktivisté přišli loni na podzim před náš cirkus demonstrovat proti tomu, jak týráme zvířata, měli s sebou spoustu psů. Na vodítku. Bylo horko, ale ochránáři ty své psy nechali hodiny na slunci bez vody. To by se u nás v životě nestalo. Obtěžovali návštěvníky. Navíc demonstrovali na pozemcích, které jsme měli pronajaté, takže je nakonec vyváděla policie,“ vypravuje Jiří Berousek.

B? Í JE, TRÁPÍ A MUČÍ!

Vybírám z diskuse o Národním cirkusu Jiřího Berouska na letenské facebookové stránce. Dominik: „Ten milión č***ků (v originále nevytečkováno – pozn. red.) v této diskusi, kteří obhajují cirkus, si dělá srandu, že jo? Protože jinak nevím, jak může být někdo takový amorální psychopat!“

Michal: „Asi takhle se zachází se zvířaty u Berouska!“ Následuje článek o zmíněném Ludvíku Berouskovi, jenž ve svém zooparku zabíjel tygry.

Podobných odkazů je plný internet.

Takže opravdu jen namátkou. Mluvčí mezinárodního hnutí 269life Barbora Malá tvrdí: „Videozáznamy ze zahraničí prokazují, že se při výcviku používá násilí, jako je bití, elektrické tyče nebo odpírání potravy.“

Internetové stránky soucitne.

cz: „Zvířata žijí v nevyhovujících a nepřírozených podmínkách, pod nátlakem jsou nucena k drezúře, a to jen pro lidské potěšení.“

Aktivisté z organizace Svoboda zvířat: „Drezéři pro dosažení požadovaného ‚kousku‘ zvířata bijí, používají elektrické tyče, odpírají jim potravu a vodu.“

Na dalším aktivistickém serveru se píše: „Zvířata jsou v cirkusech držena ve špatných a jim velmi nevyhovujících podmínkách... Při výcviku jsou často užívány velmi kruté metody a zvířata jsou bolestivě trestána. V cirkusech navíc drží převážně zvířata divoká, nedomestikovaná, která jsou přirozeně zvyklá obývat teritoria o velké rozloze, přežívání v cirkusu je pro ně tedy opravdu týráním.“

A protože se aktivisté rádi dovolávají rádobyvědeckých argumentů, je tu i bakalářská práce Anety Kletečkové z **fakulty sociálních věd** UK z roku 2015. Mimo jiné se v ní říká: „Jedním z hlavních lákadel cirkusové manéže je drezúra divokých zvířat. Zvířata jsou držena v nepřírozených podmínkách bez dostatku pohybu. Nevyhovující podmínky a krutá drezúra zvířat mají za následek nejen podlomení fyzického, ale hlavně psychického zdraví.“

A dále: „Stačí se jen hlouběji zamyslet: jak je možné, že divoká zvířata, jako jsou sloni, začnou na povel tančit? Jak je možné naučit medvěda jezdit na kole? Odpověď na tyto otázky je snadná – jde to pouze násilným výcvikem, při němž jsou zvířata záměrně stresována, brutálně bita a týrána rozličnými způsoby.“

JAK SE UČÍ MEDVĚD?

Autorka této bakalářské práce i další citovaní aktivisté nevědí o zvířatech vůbec nic. Negativním podmiňováním je totiž lze něco odnaučit (když váš pes začne v pubertě napadat děti, lze to z něj vyloučit), avšak naučit cokoli můžete zvíře jen odměňováním. Trestáním mu totiž nevysvětlíte, co po něm chcete, nerozumí slovům. Jen odměně.

Medvěd vyleze na kolo, dostane tatrunku. Ukážou mu, jak šlapat. Když mu to dojde, odrazí se, či dokonce šlápne na pedál. Dostane dvě tatranky. A když popojede metr, dostane tři tatranky. Chápavému medvědovi musíte od tohoto momentu schovávat kolo, jinak by pořád bicykloval, aby dostal další tatrunku. Nezajímá ho udržení důstojnosti medvěda, ale žrádlo.

Přesně tak to funguje i v Národním cirkusu originál Berousek.

Mají tu šest medvědích sourozenců. Všichni se tu narodili (jejich babička hrála ve filmu Šest medvědů s Cibulkou). Při představeních jezdí na motorce. Při tréninku dostávají piškoty a další pamlsky, jejich běžnou potravou je ovoce. „Ne každé zvíře se hodí na výcvik. První půlrok zjišťujeme, co které baví. A rozhodně do nich nepouštíme elektriku, jak někdo tvrdí. Tahle šelma má běžně 260 kilogramů, a kdybych jí dělal něco špatného, ublíží mi,“ vysvětluje Jiří Berousek.

Nic z toho naše aktivistka-vědkyně neví. Zato poučuje: „Pokud jste někdy v cirkusu viděli tančícího medvídku, věřte, že tento medvěd to nedělal z vlastní vůle. Při výcviku jsou medvědi na řetězu postaveni na horkou plochu, kde jsou jim pálena chodidla. Bolest je nutí přešlapovat, takže to vypadá, že tančí. Během takového výcviku je pouštěna stále stejná hudba. Po stovkách popálenin na chodidlech a opakované melodii je

medvěd natolik vyděšen, že v manéži stačí pustit známou hudbu a medvěd začne ‚tančit‘. Tento výcvik se neustále opakuje, aby mělo zvíře bolest na paměti.“

Jenže tohle už není jenom hloupost, ale sprostá lež. Tuto metodu skutečně používali – na poutích a v minulém století – řečtí kočovní Romové. Dnes je všude v civilizovaném světě přirozeně zakázána. V Česku se nikdy nevykytla a aktivistkavědkyně Adéla Kletečková si to jednoduše vymyslela.

ŠELMY TU NEMĚLI A NEMAJÍ

Ještě donedávna by bylo těžko představitelné, aby v Refl exu vyšel popis toho, jak se v cirkusu kydá slonovi a podstrojuje medvědovi.

Ochranáři však svou naprostou nevědomostí učinili i z něčeho tak irelevantního celospolečenské téma. Zašli jsme se proto do cirkusu Jiřího Berouska na Letenské pláni podívat.

Cirkus, a konkrétně Národní cirkus originál Berousek, má víc než stoletou tradici a patří neodmyslitelně k naší kultuře, stejně jako k ní už od neolitu (to určitě) – ale spíš už od paleolitu (alespoň u psů) – patří spolupráce člověka a zvířete.

Týrání zvířat v cirkusech, které je dnes trnem v oku ochranářům, skončilo nejpozději dva roky po revoluci, to znamená skoro před třiceti lety. Ochrana cirkusových zvířat byla trendem v devadesátých letech. Já sám seděl týden v malé transportní kleci pro medvěda na Staroměstském náměstí, a protože medvědy a vůbec zvířata mají všichni rádi, zasáhl stát. Nastolil zákonné podmínky, podle nichž se musí mít zvířata v cirkusech stejně dobře, jako se mají v zoo, a určitě lépe než v soukromých chovech. Dobré zacházení s nimi pak pečlivě kontroluje a vymáhá. O tom všem ovšem současní aktivisté nemají zřejmě ani páru.

Takže v první řadě – veškerý výcvik je zajišťován pozitivním podmiňováním. To jest odměnou za výkon, nikoli trestáním.

Za druhé – velkým trnem v oku kritiků cirkusu Jiřího Berouska je zneužívání tygrů a lvů k zábavě a jejich drezúra. Ve skutečnosti tento cirkus velké kočkovité šelmy nechová a nikdy nechoval.

Třetím bodem kritiky je fakt, že cirkus zneužívá k zábavě „divoká zvířata“. Ve skutečnosti z volně žijících druhů chovají u Jiřího Berouska (kromě papoušků, kterým je to fakt jedno) pouze jednoho slona, medvědy a zebry. Slon je přitom zvíře polodivoké, s člověkem spolupracuje už osm tisíc let. Zebra je příslušníkem rodu Equus, česky kůň. Zebra je tedy africký divoký kůň a koně, jak známo od neolitu, spolupracují s člověkem ochotně a rádi. Prokazuje to například Zoo Praha, která chovem v lidské péči zachránila koně Převalského jako druh. Konečně i medvěd je učenlivý (a zcela účelově se chovající) všežravec, jenž se nechá „ochotit“ tím ochotněji, čím víc za své kousky dostává žrádla. A je s tím plně spokojený. O divokosti medvědů svědčí například i to, jak si v okolí tatranských hotelů přestali opatřovat potravu přirozenou cestou a jak začali chodit k lidským obydlím vyžít zbytky z popelnic a žebrať u kuchyní.

Kromě těchto „divokých“ druhů mají u Jiřího Berouska jen domácí, tedy hospodářská zvířata. Například dvouhrbé velbloudy, jednohrbé dromedáry a různé druhy volů – buvola indického, minizebu či highlandera. Tedy zvířata, která se jinde chovají ve stáji. Berouskovi dvouhrbí velbloudi z Kazachstánu dokonce pocházejí ze zemědělské výroby a byli chováni na maso, takže kdyby je Jiří Berousek nekoupil do cirkusu, tamní obyvatelé je už dávno snědli.

JAK SE Ž? E U BEROUSKŮ

Budíček mají u Berousků zvířata před šestou ráno (není to jako v případě lidí týrání, zvířata se probouzejí s rozbřeskem normálně). Tehdy přicházejí ošetřovatelé zkontrolovat, jak proběhla noc, zda jsou jejich chovanci v pořádku, a servírují snídani. Nažrat dostávají třikrát denně, ale jedno ze žrádel je lehčí, jenom přesnídávka. Kvůli obezitě.

Slon tráví většinu času volně, bez jakéhokoliv upoutání. Přes den je ve výběhu ohrazeném elektrickým ohradníkem, o kterém ovšem dobře ví, je chytrý, takže nedostává žádné elektrošoky. Pokud klima a blízkost řeky umožňují, je pravidelně koupán. V ustájení má dřevěnou podlahku, aby nestál na holé zemi. Klesne-li vnější teplota pod deset stupňů, začnou mu ve stáji topit. Na noc je slon pochopitelně uvázan, ovšem jen za jednu přední a jednu zadní nohu (ne za všechny čtyři, jak se to dělá v Indii). A „uvazovací nohy“ se den po dni střídají, pondělí levá přední a pravá zadní, úterý pravá přední a levá zadní, aby se slon neotlačil. Stáj tu má, podobně jako v zoo, propojenou s výběhem, aby mohl podle vlastní vůle pobývat v interiéru či exteriéru. Jak se mu právě zachce.

KONTROLA PŘI KAŽDÉM STĚHOVÁNÍ

Kontrolu vykonává stát ze zákona pokaždé, když se cirkus stěhuje z okresu do okresu, takže wellness Berouskových zvířat je úředně prověřen každé dva až tři měsíce, podle toho, jak rychle střídá cirkus štace. Veterináři kontrolují stav podestýlky, dodržování předpisů a zcela nekompromisně také velikost klecí a výběhů. Držení zvířat v malých klecích bylo klíčovým argumentem kampaně, jíž jsem se před třiceti lety účastnil, takže se tento aspekt dodnes hlídá. Pokud by měl slon o metr menší výběh, než nařizuje státní norma, dostanou Berouskovi pokutu, až jim naroste chobot.

Veterinář zároveň kontroluje, zda jsou chovanci dobře krmeni, u zvěře vybavené kopyty zabroušenost a udržovanost kopyt. Dále prověří podestlání (jestli zvířata leží na měkkém) a přepravní boxy (jestli jsou dost velké). Následuje studium očkovacích průkazů a dokladů o provedeném odčervení. V neposlední řadě pak podrobný dozor nad celkovým stavem zvířat v cirkuse zajišťuje veřejnost.

Zvířata tu denně pozorují lidé, kteří je mají rádi (často jim dokonce podsouvají lidské vlastnosti a myšlení). A to nejen při představení. Cirkusový zvěřinec je otevřený veřejnosti.

Poněkud hysterický dohled pak zajišťují ochranáři, kteří cirkusy navštěvují často nepoznání, vybaveni kamerami a fotoaparáty, aby ulovili nějaký důkaz o týrání zvířat a měli proti čemu bojovat.

A dovolím si srovnání: nikdy jsem neviděl lidské dítě, a to ani v těch nejproblematičtějších rodinách, jehož wellness by stát i veřejnost věnovaly takové úsilí, jaké věnují wellness velblouda, medvěda a slona v dnešním českém cirkuse. Každé dva měsíce chodí totiž sociálka jen k těm opravdu nejméně přizpůsobivým rodinám. Zato cirkusového medvěda kontroluje stát každé dva měsíce s naprostou samozřejmostí.

VÝSLEDEK? MRTVÉ ZVÍŘE!

Co se tedy dá k poslední kampani říct?

Nejspíš to, že ti hipsteři z Letné, kteří se nyní proměnili ve vášnivé ochranáře, znají možná docela přesně cestu z kadeřnictví na farmářský trh, kde se prodává falešný med ze supermarketu, přelitý do etnicky vypadajících keramických nádob, ale nejspíš nebyli nikdy v přírodě. O zvířatech, natož fungování cirkusu, ve skutečnosti nevědí vůbec nic. Zato mají pevné názory a neochvějná morální stanoviska.

Proto je prosím, aby se nadále soustředili na ondulování plnovousů a nákupy na trzích. Pokud je totiž výsledkem ochranářské kampaně skupiny aktivistů utopená zebra, jako se to stalo v Berouně, je tato skupina ochranářů jen bandou hlupáků.

OCHRANÁŘI ZVÍŘAT „OSVOBODILI“ ZEBRU A TA SE OSVOBODILI UTOPILA V NEJBLIŽŠÍ ŘECE NAUČIT COKOLI MŮŽETE ZVÍŘE JEN ODMĚŇOVÁNÍM. TRESTÁNÍM MU TOTIŽ NEVYSVĚTLÍTE, CO PO NĚM CHCETE. CIRKUS PATŘÍ K PRAŽSKÉ LETNÉ STEJNĚ NEODMYSLITELNĚ JAKO FOTBAL NA SPARTĚ. SAMOZŘEJMĚ, MŮŽE SE TO NĚKOMU NELÍBIT, ALE OBOJE JE SOUČÁSTÍ ZDEJŠÍHO GENIA LOCI.

Foto autor| FOTO FRANTIŠEK ORTMANN

Foto autor| FOTO ČTK (2×)

Foto popis| NAIŘE je 46 let. „Polovinu života strávila v polském cirkusu. Ve vztahu k ostatním slonům s ní byl problém. Vždycky byla spíš samotářka. Ale s lidmi vychází skvěle. Je krotká, inteligentní a vůbec je to takový náš miláček,“ vysvětluje Jiří Berousek. „Jakmile získá pocit, že je někdo hloupější než ona, začne mu dělat naschvály. Stačí nový ošetřovatel a hned mu cloumá žebříkem.“

Foto popis| Minizebu jménem NERO pochází z vyškovské zoo, vedle něj (vpravo) skotský náhorní skot JOHNY. „Kdybych Johnnyho nekoupil na inzerát, šel by do měsíce na porážku,“ říká majitel cirkusu.

Foto popis| SÁRA (vpravo) je dromedár a narodila se v Belgii. Je jí sedm. Matka velblouda dvouhrbého DŽAFARA k nám přijela z Kazachstánu. Také ona se chystala na porážku. Do České republiky tehdy dorazilo třicet takových velbloudů.

Foto popis| Za chvíli začíná odpolední vystoupení

Foto popis| Žebry CÉSAR, ROCKY a SONY pocházejí ze zoo. Další samice čeká každou chvíli mládě.

Foto popis| Teprve pod šapitó začíná ten pravý život

Foto popis| Cirkus, to je samozřejmě také svébytná estetika

Foto popis| V Brně-Lišni protestovalo proti vystoupení cirkusu Sultán Berousek sdružení Kolektiv pro zvířata. O potřebách zvířat a jejich skutečném životě v cirkusu toho tihle mladí lidé moc nevědí.

Foto popis| Jiří Berousek čte vzkazy na Facebooku. Třeba tenhle: „Zvířata zachránit. Berousky nakopat do prdele, cirkus zapálit. Že se nestydí takhle týrat zvířata.“

Krátce

19.9.2018 Týdeník Chebsko str. 03 O čem se mluví
(bur)

DOBŘÍ ZADAVATEL. V celorepublikovém srovnávacím hodnocení zadavatelů veřejných zakázek za období let 2015 až 2017 získalo město Cheb ocenění Dobrý zadavatel. V kategorii velkých měst s počtem obyvatel nad 20 tisíc skončilo v konkurenci šesti desítek zadavatelů na šestém místě jen s minimálním odstupem za trojicí nejlepších.

Hodnocení prostřednictvím takzvaného zIndexu vychází z dat získaných v rámci akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Miloš Zeman zahájil oficiální návštěvu Německa

19.9.2018 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Miloš Zeman dnes zahájil třídní oficiální návštěvu Německa. S vojenskými poctami ho uvítal prezident Frank-Walter Steinmeier až v pátek, kdy se český host setká i s kancléřkou Angelou Merkelovou. Ve čtvrtek pak je na programu mimo jiné schůzka se zástupci německých firem, které investují v Česku. A dnes v podvečer prezidenta Zemana uvítal bývalý eurokomisař pro rozšíření Unie Güntger Verheugen. A já už zdravím Vladimíra Handla z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den. Pana Verheugena označuje Miloš Zeman za svého přítele a předloni ho také vyznamenal Řádem Bílého lva. Nakolik si myslíte, rozuměli v otázkách aktuální agendy Unie nebo česko-německých vztahů?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pan Verheugen patří mezi řekl bych tak mírně kritické hlasy, pokud jde o unijní politiku, je poměrně skeptický vůči některým politikám Evropské unie, zejména vůči tedy nějakému urychlenému prohlubování Evropské unie nebo nějaké radikální reformě. Takže si myslím, že v této oblasti asi najdou společnou řeč. Nevím, jestli se panu Verheugenovi nějak radikálně nebo konkrétně vymezovat v té otázce uprchlické politiky, to si nejsem úplně jist, on není momentálně příliš viditelný, přeci jen je to důchodce. Ale samozřejmě jeho poji s panem prezidentem Zemanem skutečně vynikající spolupráce koncem 90. let zejména v době vyjednávání té česko-německé deklarace roku 1997 a potom rozšiřování Evropské unie, kde skutečně Verheugen byl klíčový a byl velice nápomocen právě i přípravě České republiky pro vstup do Evropské unie.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Do jaké míry podle vás doléhají na německou politickou scénu komentáře českého prezidenta k diskusi kolem migrace a nově teď k postupu Unie proti Maďarsku, jehož vláda podle Bruselu zpochybňuje některé základní evropské hodnoty a podobně.

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já bych řekl, že to je Česká republika a ani pan prezident nejsou příliš viditelní v německém mediálním prostoru ani v německé politice. Když se objevují, tak poněkud řekl bych na takovém kraji, který až se používá jakoby takový bizarní příklad některých pozic právě k té otázce uprchlické krize, některé výroky pana prezidenta, ale i pana premiéra ve stylu, pozval si uprchlíky Matka Merkelová nebo paní Merkelová, tak by se o ně měla postarat. Takto samozřejmě v německém kontextu je vnímáno jako vyjádření řekl bych takové třetí cenové skupiny, ve kterém vlastně ani nenásleduje nějaká debata. V podstatě česká politika těmito výroky se, řekl bych, degraduje do polohy, ze které se vlastně už ani nedebatuje. Čili tohle to si myslím, že je problém ne problém kritiky konkrétních kroků, i třeba německé vlády nebo evropské politiky v těch oblastech, ale teď ten způsob, jakým se ta témata oslovují, tak skutečně je degradující.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A s kým si myslíte, že by si mohl Miloš Zeman na té návštěvě rozumět především nebo kde v Německých politických kruzích má vyslovené sympatizanty?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já jsem jednou z výzkumného důvodu se byl podívat na jaksi proces Pegidy v Drážďanech a tam měl skutečně i svůj portrét, kam byl vyzván těmi účastníky toho shromáždění asi před dvěma lety. Myslím si, že se určitě najde nějaké sympatizanty z nějaké alternativy pro Německo, ale je třeba v některých kruzích části CSU. V zásadě si myslím, že ale ani tak nejde o to, ve kterých kruzích má nějakou sympatii, spíš si myslím, že jsou některá témata, která prostě jsou funkční a která i on funkčně oslovuje, to znamená, samozřejmě rozvoj vzájemné spolupráce, zejména ekonomické, tam skutečně žádný problém není. Další téma je, že posilování evropské zahraniční bezpečnostní politiky, případně posilování těch obranných programů a projektů, takže já bych řekl, že spíš jde o témata, ve kterých se dá mluvit a dá se o nich mluvit jaksi konstruktivně. A tak několik témat, kde to prostě nefunguje.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje odborník na německé dění Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme a mějte se hezky, na slyšenou.

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji na shledanou.

Kumulace politických funkcí je nemravná a měla by být zakázána, tvrdí Daniel Kroupa

19.9.2018 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova
Michael Erhart, Veronika Sedláčková

V podzimních komunálních volbách kandiduje i 127 zákonodárců. Někteří z nich tvrdí, že z poslanecké lavice toho pro svou obec dokážou udělat víc, nešídí ale naopak jeden z úřadů? A neměli by pracovat pro blaho všech? V pořadu Pro a proti Českého rozhlasu Plus diskutovali politologové Daniel Kroupa a Lukáš Hájek.

„Jedná se o velký nemrav, který by měl z našeho politického života vymizet. Což je mi jasné, že je tak trochu utopie,“ říká politolog Daniel Kroupa. Podle něj by ideálně měli problém vyřešit voliči, pokud to ale nepůjde, je pro zákonnou úpravu.

Co ale říká na námitku, že pokud by lidé nechtěli politika s více funkcemi, tak by ho do nich nezvolili? „To platí jen velmi částečně. U nás nemáme přímo volené starosty či hejtmany a volič nemůže vědět, zda dotyčný nebude kandidovat i do Poslanecké sněmovny. Nebo už v ní je, ale tato informace se v hluku volební kampaně k voličům nedostává,“ reaguje Kroupa.

Problém Kroupa vidí v nedostatečné aktivní účasti lidí na politickém životě. Připouští také, že pokud by byl přijat příliš přísný zákon proti kumulaci funkcí, tak by v některých obcích nemuseli mít starostu.

S Kroupou souhlasí, že poslanec je povinen jednat v obecném zájmu, nikoli své funkce zneužívat k získávání výhod pro svou obec, přestože taková je politická realita. „Je hezké, že 100 obcí má ‚svého‘ poslance, ale v České republice je obcí více než šest tisíc,“ přitakává Hájek.

Hájek ale poukazuje i na to, že kumulace funkcí může mít některé pozitivní efekty, byť ty negativní celkově převažují. V západní Evropě prý například poslanci s více funkcemi pokládají více otázek, protože je na ně větší tlak ze strany voličů.

Dalším pozitivem je profesionalizace politiky. „Politik se často obává o znovuzvolení. Kumulace mandátů ho určitým způsobem jistí a nemusí mít takový strach o živobytí. Musíme si uvědomit, že spousta poslanců platí hypotéky a politický život je velmi nejistý. Tohle musíme v rámci debaty zohlednit, v některých ohledech je dopad pozitivní,“ doplňuje politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/komunalni-volby-kumulace-politici_1809191124_pj

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

irozhlas.cz (*Zprávy z domova*), rozhlas.cz

Dnešek: varhanní koncert, Divoké historky, kino naslepo, populismus i rozhovor s dálkovým plavcem

19.9.2018 olomouc.cz str. 00

Zuzana Doleželová

Jsme v polovině týdne! Také máte pocit, že září utíká mnohem rychleji, když je venku tak krásně? Pokud nemáte naplánovaný žádný výlet do okolí, určitě si zábavu na večer vyberete i v Olomouci. Podívejte se, co se koná.

V 17:00 se v Mozarteu uskuteční přednáška Martina Mejstříka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou pořádá Moravsko-slezská křesťanská akademie a Arcidiecézní muzeum. Tématem bude populismus v evropské a české politice. Vstup je volný.

Vlastivědného muzea. Výstavou vás provede kurátor Mgr. Zdražil. Vzhledem k tomu, že na prohlídku je omezený počet míst, je dobré se předem ohlásit v kanceláři Vlastivědné společnosti muzejní na náměstí Republiky.

Pokud milujete (stejně jako já) zvuk Englerových varhan, neměli byste si od 19:00 nechat ujít závěrečný koncert 50. ročníku Mezinárodního varhanního festivalu v chrámu sv. Mořice. Za varhany usedne francouzský hudebník Daniel Roth a na programu budou Ch. M. Widor, L. Vierne, M. Dupré. Vstupné je 150 korun.

Zajímavou podívanou chystá i Divadlo Tramtarie. V 19:00 startují Divoké historky. Těšte se na "šest minipříběhů ze života úplně normálních lidí, kterým jednoho krásného dne úplně normálně ruply nervy," jak zní anotace. Vstupenky za 250 korun seženete tady.

Othello, příběh o vojevůdci, který podlehl žárlivosti, patří bezesporu k Shakespearovým nejslavnějším tragédiím. Vy si ji budete moci vychutnat v Moravském divadle v 19:00. Lístky koupíte zde.

V Divadle na cucky v 19:00 začíná pravidelný cyklus literárních večerů na pomezí autorských čtení a performance s názvem Oživ(lé) texty. Vystoupí písničkář Pavel Čadek společně s básníkem Tomášem Tichým, na pódiu se s nimi objeví i neznámí autoři, kteří si píšou do šuplíku. Vstup je zdarma.

Kino naslepo vás čeká ve 20:00 v Metropolu. Budou se prodávat běžné vstupenky za 80 korun a asi 15 až 20 minut po začátku filmu budete mít možnost odejít ze sálu a vrátit lístek v případě, že jste již snímek viděli, nebo se vám nelíbí.

Veškeré akce, které se dnes konají, naleznete zde.

URL| <https://www.olomouc.cz/zpravy/clanek/Dnesek-29145>

Dnešek: varhanní koncert, Divoké historky, kino naslepo, populismus i rozhovor s dálkovým plavcem

19.9.2018 olomouc.cz str. 00

Zuzana Doleželová

Jsme v polovině týdne! Také máte pocit, že září utíká mnohem rychleji, když je venku tak krásně? Pokud nemáte naplánovaný žádný výlet do okolí, určitě si zábavu na večer vyberete i v Olomouci. Podívejte se, co se koná.

V 17:00 se v Mozarteu uskuteční přednáška Martina Mejstříka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou pořádá Moravsko-slezská křesťanská akademie a Arcidiecézní muzeum. Tématem bude populismus v evropské a české politice. Vstup je volný.

Vlastivědného muzea. Výstavou vás provede kurátor Mgr. Zdražil. Vzhledem k tomu, že na prohlídku je omezený počet míst, je dobré se předem ohlásit v kanceláři Vlastivědné společnosti muzejní na náměstí Republiky.

Pokud milujete (stejně jako já) zvuk Englerových varhan, neměli byste si od 19:00 nechat ujít závěrečný koncert 50. ročníku Mezinárodního varhanního festivalu v chrámu sv. Mořice. Za varhany usedne francouzský hudebník Daniel Roth a na programu budou Ch. M. Widor, L. Vierne, M. Dupré. Vstupné je 150 korun.

Zajímavou podívanou chystá i Divadlo Tramtarie. V 19:00 startují Divoké historky. Těšte se na "šest minipříběhů ze života úplně normálních lidí, kterým jednoho krásného dne úplně normálně ruply nervy," jak zní anotace. Vstupenky za 250 korun seženete tady.

Othello, příběh o vojevůdci, který podlehl žárlivosti, patří bezesporu k Shakespearovým nejslavnějším tragédiím. Vy si ji budete moci vychutnat v Moravském divadle v 19:00. Lístky koupíte zde.

V Divadle na cucky v 19:00 začíná pravidelný cyklus literárních večerů na pomezí autorských čtení a performance s názvem Oživ(lé) texty. Vystoupí písničkář Pavel Čadek společně s básníkem Tomášem Tichým, na pódiu se s nimi objeví i neznámí autoři, kteří si píšou do šuplíku. Vstup je zdarma.

Kino naslepo vás čeká ve 20:00 v Metropolu. Budou se prodávat běžné vstupenky za 80 korun a asi 15 až 20 minut po začátku filmu budete mít možnost odejít ze sálu a vrátit lístek v případě, že jste již snímek viděli, nebo se vám nelíbí.

Veškeré akce, které se dnes konají, naleznete zde.

URL| https://www.olomouc.cz/zpravy/clanek/Dnesek-29145?utm_source=otvirak

Petříček dělal pro Pocheho, Netolického i Marksovou

19.9.2018 Právo str.03 Zpravodajství
(kab, ČTK)

Tomáš Petříček strávil nejvíce pracovních let coby asistent v Evropském parlamentu, za sebou má však i sedm měsíců v pozici náměstka na ministerstvu práce a sociálních věcí. Místopředsedovi ČSSD a pardubickému hejtmanovi Martinu Netolickému zase v roce 2016 pomáhal s kampaní pro krajské volby.

Petříček se narodil 27. září 1981, vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Magisterskou diplomovou práci, kterou obor v roce 2006 zakončil, vypracoval s názvem „Politika nebo rozvoj? Vztahy ACP-EU od 90. let v kontextu nových rozvojových trendů“. Studium na Univerzitě Karlově zakončil titulem Ph. D.

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu, je autorem několika odborných publikací.

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu nebo studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

V letech 2007 až 2009 pracoval pro europoslance Libora Roučka (ČSSD). „K nominaci se vyjadřovat nechci, to je věc pana předsedy Hamáčka. Ale jako s asistentem se mi s ním spolupracovalo dobře,“ řekl Právu Rouček na adresu Petříčka. V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant. Zastával přitom řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval v letech 2007 až 2009 a od roku 2014 do letošního července. Během sedmiměsíční přestávky v roce 2017 pracoval jako náměstek ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

ČSSD daroval 310 tisíc korun

V roce 2016 se zase podílel na přípravě kampaně pro svého vrstevníka Netolického. S ním se zná ještě ze svého působení v Mladých soc. dem., jejichž členem byl v letech 2002 až 2004.

Členem ČSSD je od roku 2005. V partaji zastával i pozici vedoucího zahraničního oddělení. V současnosti vede kandidátku v komunálních volbách v Praze 7.

Podle serveru Euro.cz Petříček straně před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval 310 tisíc korun, což bylo víc, než kolik straně poslal sám Poche.

Petříček byl členem statutárních orgánů několika společností: Rencar, a. s., Wineproject, s. r. o., Úpravna vody Želivka, a. s., Želivská provozní, a. s. V letech 2012 až 2014 byl k tomu externím vyučujícím na Univerzitě Karlově.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu, je autorem několika odborných publikací

Foto autor| Foto ČTK – Kateřina Šulová

Foto popis| Tomáš Petříček, náměstek ministra zahraničí, kterého ČSSD včera navrhla do čela tohoto resortu.

Pocheho má nahradit jeho asistent Petříček

19.9.2018 E15 str. 02 Události

Pavel Otto

ČSSD navrhuje jmenovat na post šéfa diplomacie náměstka ministra zahraničí Tomáše Petříčka. Podle opozice nemá politické zkušenosti.

Dva a půl měsíce od jmenování druhé vlády Andreje Babiše (ANO), v níž šéf sociální demokracie Jan Hamáček zastává posty ministrů vnitra i zahraničí, přestala ČSSD prosazovat europoslance Miroslava Pocheho do čela Černínského paláce. Místo něj navrhla náměstka ministra zahraničí Tomáše Petříčka, který funkci vykonává teprve od srpna.

Donedávna byl asistentem Pocheho.

Hamáček je přesvědčen, že úřad zvládne. „ČSSD situaci kolem ministerstva zahraničí nezavinila, nebyla respektována naše nominace,“ řekl v narážce na prezidenta Miloše Zemana, který odmítl Pocheho jmenovat.

Oproti dosavadním zvykostem premiér hlavě státu ustoupil, v poslední době začal kandidáta oranžových kritizovat. „Sliboval jsem, že situaci vyřeším a řešení jsme teď našli,“ dodal Hamáček.

Babiš nominaci koaličního partnera akceptuje. „Chápu to tak, že problém je vyřešen,“ konstatoval. Poche, jehož působení na ministerstvu považuje za velice negativní, se podle něj může vrátit do Bruselu.

Petříček se hodlá co nejdříve sejit s Babišem a Zemanem. „Budu chtít znát jejich názor na mou případnou účast ve vládě. Do té doby se nebudu k věci vyjadřovat,“ napsal v tiskové zprávě.

Poche zatím neví, zda bude na ministerstvu dál politickým tajemníkem. „To záleží na novém ministrovi. O tom jsme opravdu ještě nediskutovali,“ sdělil deníku E15. Vlivný člen pražské organizace socialistů své angažmá vysvětluje tak, že pomáhá Hamáčkově s řízením resortu.

I když je lídr opoziční ODS Petr Fiala rád, že Babiš s Hamáčkem snad už našli nového ministra zahraničí, z Petříčka je zneklidněn.

„V současné rozbourané době má tak důležitou funkci vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy,“ míní.

Piráti dokonce označili Petříčka za Pocheho loutku.

Podle čestného předsedy TOP 09 Karla Schwarzenberga řídí ve světě diplomacii buď důležití politici, nebo vynikající osobnosti. „My uspokojujeme jen tížďadost pražské ČSSD,“ prohlásil.

Zda Zeman Petříčka jmenuje, není jasné. Zřejmě se rozhodne až 2. října, kdy má v Lánech schůzku s Babišem. „Bude to příležitost pečlivě a v klidu probrat všechny záležitosti,“ uvedl mluvčí Hradu Jiří Ovčáček.

Exministr zahraničí Karel Schwarzenberg (TOP 09): Případné jmenování bývalého asistenta pana Pocheho ministrem zahraničí je ostuda a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva.

Poslanec Pirátů Jan Lipavský: Zdá se tedy, že sociální demokraté ustoupili tlaku Miloše Zemana, stáhli brigádníka Miroslava Pocheho a nasazují místo něj jakousi jeho light verzi.

Poslanec KSČM Leo Luzar: Nominace pana Petříčka je překvapením. Pro mě osobně je nepopsanou kartou. Nevím, jaké jsou názory budoucího ministra zahraničí.

Poslanec ODS Jan Skopeček: Pokud platí, že pan Petříček byl asistent pana Pocheho, má jeho dobrozdání a pravděpodobně i stejné názory, tak jediný postoj prezidenta Zemana je, že ho musí odmítnout.

Tomáš Petříček (36)

• vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii v Británii a Belgii • asistent poslance Evropského parlamentu (2007 až 2009) • náměstek ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD, 2017) • náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018) • členem ČSSD (od 2005) • nyní kandiduje na starostu Prahy 7

Foto autor| Foto čtk

Foto popis| Ohlasy na nominaci Tomáše Petříčka

Tomáš Petříček - nový kandidát ČSSD na ministra zahraničí

19.9.2018 politicke-listy.cz str. 00

Novým kandidátem ČSSD na post ministra zahraničí je Tomáš Petříček. V současnosti náměstek ministra zahraničí tak nahradil Miroslava Pocheho, kterého už zřejmě čekání přestalo bavit.

Poté, co Miroslav Poche demonstrativně a proti názorům českého prezidenta zvedl ruku pro potrestání Maďarska při hlasování v Evropském parlamentu, reagoval předseda ČSSD na jeho povahu velmi razantně a navrhl premiérovi Andreji Babišovi na pozici ministra zahraničí Tomáše Petříčka.

Vystudoval magisterské a doktorandské studium oboru mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, studoval také v Belgii a Velké Británii. Prošel řadami Mladých sociálních demokratů. V letech 2007 až 2009 a od roku 2014 byl asistentem poslanců Evropského parlamentu, a to Libora Roučka a Miroslava Pocheho. V roce 2016 byl také jeho asistentem, když Poche řídil jako volební manažer kampaň ČSSD do krajských voleb. Mezitím pracoval jako asistent na pražském magistrátu a působil v dozorčích radách a představenstvech několika společností, např. Rencar, Želivská provozní, Úpravná vody Želivka. Ve druhé polovině roku 2017 byl náměstkem ministryně sociálních věcí Michaely Marksové. Aktivně podporoval Petra Dolínka proti Miloslavu Ludvíkovi při rozhodování o pozici lídra kandidátky ČSSD pro sněmovní volby v roce 2017. V květnu 2018 ho obvodní organizace ČSSD Prahy 7 vybrala jako lídra své kandidátky pro volby do obecního zastupitelstva. 1. srpna 2018 byl jmenován politickým náměstkem Jana Hamáčka pověřeného řízením ministerstva zahraničních věcí. Poté, co prezident Miloš Zeman opakovaně odmítl jmenovat Miroslava Pocheho do funkce ministra zahraničí, nominovala Petříčka ČSSD jako svého dalšího kandidáta na tuto funkci. Je zastáncem názoru, že pro Českou republiku je nezbytné zůstat aktivním členem Evropské unie, a je proti referendu o možnosti vystoupení z EU.

Petříčkovi bude za několik dní 37 let a z výše uvedeného životopisu z Wikipedie plyne, že se prakticky od svých 26 let pohyboval v Evropském parlamentu jako asistent europoslanců ČSSD, Roučka a později Pocheho. Jak Rouček tak Poche prokázali, že jsou a byli spolehlivými členy socialistické frakce Evropského parlamentu. Právě tato frakce a část frakce Evropské lidové strany podpořila požadavek na zahájení řízení s Maďarskem ve věci „opuštění evropských hodnot“.

Petříček je mladý člověk, to by však jistě nemělo být hlavním důvodem kritiky návrhu jmenovat ho ministrem zahraničí. Pokud mu česká pravice vyčítá, že „nezná jeho názory“, podivují se tomu. Léta, která Petříček strávil po boku europoslanců ČSSD jsou zárukou toho, že nasál „správné“ názory, vždyť se učil u mistrů české eurohujerské politiky. O jeho názorech proto není třeba pochybovat. Velmi relevantní je námitka Pirátů, že jeho jmenováním zůstane na Ministerstvu zahraničí silný vliv neúspěšného kandidáta na ministra Pocheho. Andrej Babiš sice Pochemu doporučuje „vrátit se do Bruselu“, ale europoslanci už stříhají metr a hodně z nich bude mít zřejmě velké potíže obhájit své postavení ve volbách na jaře příštího roku. Poche proto zřejmě bude stále na Ministerstvu zahraničí na „volné noze“ a může tak dál tahat za nitky české politiky.

Jan Hamáček, který slíbil „vyřešit Pocheho situaci“ do poloviny října, tedy do doby po komunálních a senátních volbách, prakticky nástup Petříčka na ministerstvo připravil již tím, že ho od srpna jmenoval politickým náměstkem. Hamáčkův „boj“ za Pocheho byl stejně jenom na oko, i když se Hamáček zaklínal usneseními ČSSD. Taktika vyjít s novým jménem po volbách byla nakonec opuštěna a s pravdou ven se šlo o měsíc dříve. ČSSD je však v natolik špatné voličské kondici, že je to prašť jako uhoď. Obávám se, že politika ČSSD už

zajímá tak málo lidí, že pokud tato strana překročí celostátně v komunálních volbách 5% odevzdaných hlasů, bude to malý zázrak.

Hamáček však nemá žádného žolíka v ruce. Strana se mu doslova rozpadá pod rukama a on prostě nemá téměř žádný výběr než „mladé kádry“, o kterých veřejnost ví málo nebo vůbec nic. V místě, kde žijí, kandiduje současná starostka z ČSSD opět do zastupitelstva s heslem (parafrázuji) Férovost, pracovitost, slušnost. Právě to jsou ty nejméně vhodné vlastnosti jak pro politiku obecně, tak i pro politiku vnitrostranickou. Politika není férová, slušnost se z ní už dávno vytratila a o pracovitosti politiků mám již dlouho oprávněné pochybnosti. Tragikomedie s Miroslavem Pochem coby „jediným kandidátem ČSSD“ na ministra zahraničí je dokladem, že vlastnosti, kterými se chlubí paní starostka na předvolebních plakátech, chybí nejvíce v nejvyšších patrech ČSSD.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=174042-tomas-petricek---novy-kandidat-Cssd-na-ministra-zahranici.html>

Neznámý Petříček? Kurze také dřív nikdo neznal, namítá Foldyna

19.9.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
bahounkovap

Místopředseda ČSSD Jaroslav Foldyna odmítá kritiku na adresu nového nominanta do čela ministerstva zahraničí. Zejména z opozičních stran zní, že Tomáš Petříček (ČSSD) je zcela neznámým jménem a pro tak významnou pozici nemá dost zkušeností. „Kdo z nás znal v minulosti rakouského ministra zahraničí (Sebastiana) Kurze? A dnes je to jeden z nejznámějších politiků,“ namítl v Událostech, komentářích Jaroslav Foldyna s odkazem na současného rakouského kancléře.

Dosavadního prvního náměstka na ministerstvu zahraničí Tomáše Petříčka představil předseda ČSSD Jan Hamáček coby možného šéfa resortu v úterý. Sociální demokraté tak ustoupili ve sporu o nominaci europoslance Miroslava Pocheho, kterého do čela diplomacie odmítl jmenovat prezident Miloš Zeman.

ČSSD původně chtěla přijít s novým jménem až po říjnových volbách. Změna rozhodnutí Jana Hamáčka proto byla podle Foldyny překvapením i pro užší vedení strany. Žádná velká diskuse se podle něj kolem osoby Tomáše Petříčka nevedla: „Jan Hamáček má svou zodpovědnost za jména, která přináší.“

Fakta

Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností – Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Daniel Pawlas, Jan Lipavský a Jaroslav Foldyna hosty Událostí, komentářů

Zdroj: ČT24

I když Foldyna s Petříčkem několikrát řešil odborné otázky zahraniční politiky, přiznává, že i pro něj je nominant do čela české diplomacie málo zřetelnou osobností. Navzdory tomu odmítá kritiku znějící z jiných částí politického spektra: „Co je nerespektující na člověku, který má dosažené vysokoškolské vzdělání, nedělal ho v Plzni po večerech a má praxi z Evropského parlamentu?“ Piráti nominanta ČSSD odmítají, komunisté by mu dali šanci

Velmi kriticky se k osobě Tomáše Petříčka stavějí zejména Piráti. Vadí jim jeho minulost v pražské ČSSD. „Z té plejády jmen, která má ČSSD k dispozici, je toto to nejhorší z možných,“ poznamenal v Událostech, komentářích místopředseda sněmovního zahraničního výboru Jan Lipavský.

Piráti se také obávají, že v situaci, kdy se bývalý asistent Miroslava Pocheho stane ministrem zahraničí a Miroslav Poche v resortu dál setrvá, nový ministr bude Pocheho „pouhou loutkou“.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČT24

Smířlivěji se k nominaci Tomáše Petříčka staví komunisté. „Máme dávat příležitost novým lidem. Ono se ukáže, jestli je pan Petříček člověkem na svém místě. To ukáže čas,“ uvedl komunistický poslanec a člen zahraničního výboru Daniel Pawlas. „Třeba sociální demokracie konečně objevila novou zajímavou tvář,“ dodal.

Stáhněte si rozhovor s Jaroslavem Foldynou, Janem Lipavským a Danielem Pawlasem z UK z 18. 9. 2018 v mp3
13.35 MB

" frameBorder="0" allowfullscreen webkitallowfullscreen mozallowfullscreen oallowfullscreen msallowfullscreen>

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2598674-neznamy-petricek-kurze-take-driv-nikdo-neznal-namita-foldyna>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Čína přilila do ohně obchodní války, trhy jsou v klidu

19.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, dolar, euro, koruna, EURUSD, EURCZK, USDCZK

Včerejší oznámení Číny o odvetných clech na americké produkty se na měnovém trhu příliš neprojevalo. Trh už je zahlcen novinovými titulky o obchodní válce a nereaguje na ně tak silně jako dříve. Jediný výraznější pohyb byl pozorován u amerických dluhopisů.

Čínská cla byla nakonec ohlášena v menším rozsahu, než jaký byl možná mnohými očekáván. V odvetě na americká cla namířená na čínské zboží v objemu 200 miliard dolarů zavede Čína cla v rozsahu 60 miliard. Cla se dotknou více než pět tisíc amerických výrobků už 24. září letošního roku, přičemž jejich výše se bude pohybovat v rozmezí 5 až 10 %.

Jistou úlevou bylo i doprovodné oznámení čínské strany, že k nově zavedeným clům sníží některá dříve oznámená z 20 na 10 %. Přestože na měnovém trhu ani tato zpráva nevyvolala velký rozruch, pomohla akciím jak ve Spojených státech, tak v Asii.

Jediný výraznější pohyb spojený s novými cly byl pozorován u amerických dluhopisů, kde se 10letý instrument přehoupl nad psychologickou hranici 3 %, což je jeho nejvyšší hodnota od května. Stalo se tak vinou očekávání silnějšího růstu americké inflace spojené právě se cly. Svou trochou mohla přispět i informace o tom, že expozice Číny na amerických bondech klesla v červenci na 6měsíční minimum o velikosti 1,171 bilionu dolarů.

„Je trochu zklamáním, že dřívější cla nevedla ke konstruktivnějšímu dialogu,“ komentoval situaci ministr obchodu Spojených států Wilbur Ross a dodal, že USA se cly „nestřílely od boku“. Nedomnívá se však, že by se dovozní poplatky dotkly amerických spotřebitelů. „Nakonec si nikdo ničeho nevšimne,“ prohlásil.

Obchodní válka jako taková je ale často citována jako možná rozbuška budoucí hospodářské krize. To potvrdil i včera zveřejněný výzkum Bank of America Merrill Lynch. Celkem 43 % respondentů z řad investorů považuje právě obchodní válku za největší hrozbu pro budoucí vývoj ekonomiky.

Výsledky výzkumu ukazují na rostoucí pesimismus investorů. Jejich nálada je nejhorší od prosince roku 2011, kdy vrcholila evropská dluhová krize. Globální pokles ekonomik v následujících 12 měsících očekává 24 % dotázaných investorů. A chovají se podle toho. „Investoři drží více hotovosti, čímž nám říkají, že očekávají pokles ekonomiky,“ řekl ke studii jeden z autorů. Držba hotovosti je ve Spojených státech nejvyšší za poslední rok a půl.

Za zahraničních dat nás dnes čeká britská inflace, stavebnictví v eurozóně a bilance amerického běžného účtu. Aktuálně se dolar vůči euru obchoduje na 1,168 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,51 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1640 do 1,1763 EURUSD.*

Česká koruna během včerejška mírně posílila k euru pod 25,43 a k dolaru si přes posilování během dne nakonec udržela minimální změnu. Očekávání zvýšení úrokových sazeb České národní banky v příštím týdnu se projevilo již dříve. Včerejšek nepřinesl žádný nový komentář českého centrálního bankéře, kteří měli poslední šanci do očekávání promluvit, jelikož dnešním dnem započala mediální karanténa.

Dnes nás žádná domácí data nečekají. Aktuálně se koruna obchoduje na 25,42 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,40 až 25,48 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,64 až 21,84 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/STnLs/cina-prilila-do-ohne-obchodni-valky-trhy-jsou-v-klidu>

Anketa: Jak zvýšit počet žen ve vedení škol

19.9.2018 universitas.cz str. 00

Na českých vysokých školách a ve vědě je žen hodně, jenže ne na rozhodujících pozicích. Docentek je u nás jen pětadvacet procent, profesorek patnáct. Rektorky veřejných vysokých škol máme v celé zemi jen dvě. V Evropě jsme tím trošku raritou, upozorňuje rektorka Mendelovy univerzity Danuše Nerudová. Co s tím? Pomoci akademičkám a vědkyním, které se rozhodly mít děti. Hledat hosty na konferenci cíleně i mezi ženami. Být na pozoru před projevy sexismu a zesměšňováním ambic. V anketě Universitas odpovídají dvě rektorky a tři děkanky.

- 1) Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen?
- 2) Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?
- 3) Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

prof. Ing. Hana Machková, CSc.rektorka, Vysoká škola ekonomická v Praze

Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen?

Určitě ano. Ženy mohou ve vedení českých vysokých škol zastávat stejné funkce jako muži. Například funkci kvestora, která byla dříve spojena s mužskou rolí, protože se jedná o vrcholovou manažerskou funkci v oblasti finančního řízení, dnes zastává řada žen, a to i na těch největších univerzitách, které hospodaří s miliardovými rozpočty, například na Karlově či Masarykově univerzitě. Kvestor ale není funkce volená, je vybírán na základě běžného výběrového řízení.

Problém je s nejvyšší funkcí, tedy s funkcí rektora, kdy na veřejných vysokých školách máme pouze dvě ženy, a to na VŠE a na Mendelově univerzitě v Brně. Na soukromých vysokých školách je zastoupení žen četnější. V komoře soukromých vysokých škol ČR je 25 % žen. Malý podíl žen je i ve funkcích děkana, což je také funkce volená, která je spojena s velkou pravomocí a zodpovědností. Myslím si, že ženy do značné míry odrazuje již samotný proces volby. Jednak proto, že ženy jsou méně soutěživé, ale hlavně proto, že se obávají průvodních jevů, například agresivních forem volební kampaně na sociálních sítích, které bohužel často volby provázejí.

Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?

Nejsem příznivcem kvót ani jakýchkoli kariérních zvýhodnění, na vysokých školách by se mi tyto formy podpory zdály nedůstojné. Jsem ale velkým příznivcem podpory mladých žen po návratu z rodičovské dovolené. Tam celý problém začíná, protože ženy naberou určité „kariérní zpoždění“. Proto máme na VŠE mateřskou školu, kterou budeme rozšiřovat i o předškolní oddělení, a přemýšlíme nad tím, že bychom zavedli i další formy podpory pro nové nastartování vědecké kariéry žen po návratu z rodičovské dovolené. A je třeba si také připomenout problém nedostatečných služeb v oblasti péče o seniory. Ženy, které aspirují na nejvyšší funkce ve vedení vysokých škol, mají sice obvykle již odrostlé děti, zato však řeší problémy spojené s péčí o rodiče. I proto se do nejvyšších funkcí nehrnou. Mluvím z vlastní zkušenosti.

Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

Žádná. Věřím ale, že můj osobní příběh bude pro kolegyně dobrou inspirací a budou se o nejvyšší funkce stále více ucházet. Mimochodem jsem druhá rektorka VŠE v novodobé historii VŠE a s profesorkou Durčákovou, historicky první rektorkou, jsme stále v kontaktu. Ona je dlouhodobě, vlastně po celou dobu mé profesní kariéry, mou velkou podporovatelkou.

prof. Ing. Danuše Nerudová, Ph.D. rektorka, Mendelova univerzita v Brně

Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen?

Předem je nutno říci, že jsme v Evropě tak trochu raritou. V Evropské unii existuje sdružení European Woman Rectors Association, které sdružuje ženy na pozicích rektorek. Musím říci, že z ostatních členských zemí tam figuruje daleko více žen, než je tomu v případě ČR. Nedávno jsme v Brně měli delegaci bavorských rektorů a s nimi přijela předsedkyně bavorské konference rektorů. Německo je tedy důkazem toho, že je možné mít nejenom premiérku, ale i předsedkyni konference rektorů. Mám-li se vrátit k otázce, tak ano, myslím si, že by ve vedení českých vysokých škol mělo být více žen. A to z toho důvodu, že každá podobná disproporce je nepřírozená a plodí další, a to je i tento případ.

Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?

Osobně jsem odpůrkyní kvót a považuji je za něco téměř nedůstojného. Domnívám se, že zásadním faktorem je vnitřní kultura organizace a připuštění si toho, že problém rovnosti příležitostí skutečně existuje. Druhým krokem pak samozřejmě je, aby vedení univerzit a fakult šlo příkladem a dotazovalo se, jak je možné, že např. na dané konferenci není v hlavní panelu žádná žena. Zřídka kdy je to totiž tím, že by v daném oboru neexistovala odbornice, ale pouze tím, že organizátor prostě toto hledisko nevzal v potaz. Další opatření je samozřejmě třeba činit v oblasti kariérních plánů žen na vysokých školách, a to v podobě umožnění částečných úvazků a podobně.

Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

V tuto chvíli jsme jediná univerzita v ČR, která ve spolupráci s ministerstvem práce a sociálních věcí provádí genderový audit. Na základě jeho výsledků budou samozřejmě přijata opatření k tomu, abychom u nás na univerzitě zlepšili rovnost příležitostí. Dalším projektem, který bych ráda realizovala, je mentoring schopných žen a jejich motivování k tomu, aby měly chuť o tyto vedoucí pozice soutěžit. Již dnes hovořím se ženami ve vedení univerzity o tom, že se budeme snažit vytipovat ženy s potenciálem a snažit se jim předávat zkušenosti. Dalším nástrojem, který bych ráda zavedla, je něco, co je na západ od nás známo jako programy „be compliant or explain“. Tedy že obecně platí dodržování rovných příležitostí, a pokud je dodržet nelze, musí být vysvětleno proč. Zkušenosti ukazují, že tento „pozitivní přístup“ k řešení problému funguje lépe než zákazy.

JUDr. Zdenka Papoušková, Ph.D. děkanka, Právnická fakulta, Univerzita Palackého v Olomouci

Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen?

Mám za to, že je kvantitativně úplně jedno, kolik je kde žen. Nevidím jediný důvod, proč by ve vedení českých vysokých škol mělo být více žen, či nemělo. Jde o kvalitu odvedené práce. O to, zda člověk ve vedení univerzity nebo fakulty dělá svou práci správně, pro dobro vysoké školy a v souladu s celospolečenským vývojem a ekonomickou situací ve vysokém školství.

Otázka měla spíše znít, zda ženy ve vedení vysokých škol vůbec chtějí být? Jsem bohužel přesvědčená, že ženy stejně jako do politiky primárně do vedení vysokých škol nechtějí. Ne, že by neměly potřebné schopnosti. Mají je! Jen je na ně dnes kladeno příliš mnoho úkolů. Jsou stavěny před množství výzev a ony se s nimi chtějí vypořádat co nejlépe. Zvládat při takové funkci rodinu je velmi náročné. A důležitý je i přístup mužů, kolegů. Pokud se už najde schopná žena, která tuto odpovědnou a náročnou funkci může dělat, neměli by muži brát její snahu jako útok proti sobě samým. Měli by s ní spojit síly, spolupracovat a důvěřovat si, teprve pak bude její práce prospěšná nejen pro jednotlivé univerzity či fakulty, ale i pro celé vysoké školství v České republice.

Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?

Akademické prostředí je podle mě specifické tím, že nerozlišuje mezi ženami a muži. Podívejte se na podmínky habilitačních řízení, podmínky doktorských studijních programů... Zároveň si ale nemyslím, že by bylo správné ženy zvýhodňovat například kvótami nebo granty, protože by to nakonec mělo opačný efekt. Ženy si určitě podporu ze strany zaměstnavatele – vysoké školy – zaslouží. Viděla bych ji ovšem na úrovni vytvoření vhodných „společensko-sociálních“ podmínek. Například zajištění hlídání dětí. Aby žena mohla v klidu dělat svou práci, a to bez ohledu na to, zda má, či nemá vyšší funkci. Ke zlepšení situace by zřejmě pomohlo i odpovídající ohodnocení. Mzdy na univerzitách by měly být na takové úrovni, aby si zázemí, podporu žena mohla sama zabezpečit. Pak by se i počet žen ve vedoucích funkcích, podle mého názoru, mohl zvýšit.

Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

Když jsem před třemi lety sestavovala svůj proděkanský tým, chtěla jsem ve vedení schopné lidi napříč fakultou – katedrami, obory. Dalším kritériem byla genderová vyváženost. A výsledek? Z pěti proděkanských křesel patří hned tři ženám. Co se vedení kateder týče, těch má naše právnická fakulta v současnosti osm. I zde máme síly genderově vyváženě rozložené, je to čtyři na čtyři. K tomuto stavu jsme se dostali přirozeně, žádná opatření

nebyla nutná. A věřím, že tomu tak bude i nadále. S čistým svědomím mohu říct, že na fakultě máme schopné a šikovné ženy i muže. A toho si velmi cením.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D. děkanka, Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové
Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen? Bylo by fajn, kdyby to tak bylo, protože ženy k vedoucím pozicím většinou musely projít složitější cestou než muži. Obvykle čelily celé řadě předsudků a genderových stereotypů. Takto vybavené ženy pak s větší pravděpodobností budou činit zdravá a nezatížená rozhodnutí.

Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?

Přestože současnou situaci, kdy v Česku ženy ve vrcholných pozicích velmi chybí a jejich postavení není zcela rovné, považuji za velmi nešťastnou, nejsem zastávkyní zavádění kvót či nějakých pozitivně diskriminačních opatření. Univerzity musí být otevřeným a nediskriminujícím prostředím, které bude všechny kvalitní adepty na vedoucí funkce motivovat k tomu, aby o ně usilovali. Na příkladu své fakulty, kde jsme v minulém roce na děkanátu pracovali ve složení tři ženy a jeden muž (nyní je složení vyrovnané), vidím, že nepotřebujeme institucionalizované pobídky a vystačíme si s rovným přístupem založeným na preferenci kvality.

Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

Na UHK jsme nepřijali žádná speciální opatření. Do vedoucích funkcí jsou lidé voleni akademickými senáty, a to na základě nařízení platného vysokoškolského zákona. V případě proděkanů a prorektorů jde o výběr přímého nadřízeného taktéž projednaný senátem. Tedy v podstatě záleží na reflexi genderové otázky ze strany rektora a děkanky či děkana, případně na tlaku akademických senátů, které mohou problematiku genderu rovněž tematizovat.

PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D. děkanka, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Myslíte si, že by mělo být ve vedení českých vysokých škol více žen?

Nikdy jsem nebyla příznivkyní sociálně-inženýrských „hurá akcí“ jako pojďme někde zvýšit počet žen, pojďme zvýšit počet zástupců minorit a podobně. Připadá mi správné srovnat čísla, říct, kolik je ve vedení univerzit žen, kolik mužů, a zeptat se na to, proč tomu tak je. Když se podíváte na počty docentek a profesorek na Univerzitě Karlově, ze kterých se pak logicky rekrutují nejvyšší reprezentantky univerzity, zjistíte, že tato čísla setrvale rostou, což je skvělá zpráva. Zároveň když vidíte, jak poměr mezi muži a ženami vypadal před dvaceti lety, nepřekvapí vás, že je ve vedení univerzity nebo fakult menšina žen. Akademické prostředí bylo dlouhou dobu hodně předpojaté vůči ženám, znám desítky děsivých historek o zacházení, jakého se před lety dostalo mým kolegyním či jejich kamarádkám, často od respektovaných autorit oboru. Zesměšňování ambic, nedůstojné rádooby vtípy, podceňování kvůli skloubení rodinného a pracovního života. Zároveň vnímám, jak se atmosféra během posledních let změnila. Zažila jsem podobnou věc kdysi v redakci sportu České televize. Vždy se musí nějak začít a podstatné je, aby ve vedení instituce byli lidé, kteří nemají předsudky a nevybírají si kolegy podle pohlaví, ale podle toho, co daný člověk umí.

S nástupem rektora Zimy přišlo do vedení univerzity hned několik schopných prorektorek, které ukázaly, že jakékoliv podceňování není na místě, a otevřely tak cestu dalším. Když jsem před čtyřmi lety kandidovala na ředitelku Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, zeptal se mě jeden z emeritních představitelů naší fakulty, zda kandiduju, hahaha, abych vedla nějakou dívčí válku. Udržela jsem emoce na uzdě a odpověděla, že to bych musela být pěkně hloupá, protože všichni víme, jak dívčí válka dopadla. Od té chvíle mě začal brát vážně a atmosféra pohovoru se úplně proměnila. Přesto musím říct, že jsem v tom okamžiku nevěřila tomu, že se nacházíme na začátku 21. století. Na druhé straně, jeho hlas jsem získala a domnívám se, že jsem ho i částečně přesvědčila, že se ve svém stereotypním přístupu plete. Zároveň jsem se pak mezi kolegy řediteli (byla jsem první ředitelkou institutu na FSV) nikdy nesetkala s podceňováním nebo jakkoliv nekorektním chováním. Když jsem kandidovala na děkanku fakulty, gender nebyl v předvolebním boji veřejným tématem, a ač z kuloárů vím, že se podobná argumentace objevila, byla smetena ze stolu jako nepřipadná, z čehož je vidět pokrok v uvažování. Abych však neutekla od otázky – myslím si, že by ve vedení českých vysokých škol v současnosti už mohlo být víc žen, zároveň se ovšem domnívám, že k tomu postupně dochází a tento trend bude ještě intenzivnější právě proto, že stoupá počet docentek a profesorek v akademické populaci. Podstatné je, aby bylo akademické prostředí vůči ženám v managementu prosté předsudků a aby výběrové komise a akademické senáty nebyly vůči ženám, které se o pozice ucházejí, apriori negativně předpojaté, tedy aby soutěž byla férová.

Jaká opatření by podle vás měly školy přijmout, aby se situace se zastoupením žen zlepšila?

Obecně, co se týče kariérních podmínek pro ženy na vysoké škole, je především důležité, aby ženy mohly po návratu z rodičovské pracovat tak, jak jim to jejich situace umožňuje. To znamená vytvořit dostatečně flexibilní prostředí (ve společenských vědách to možné je), aby ten, kdo chce, mohl pracovat na část úvazku klidně při mateřské či rodičovské dovolené, případně se vracel záhy na úvazek plný. Nebo pokud si žena přeje být s dítětem doma celou „standardní“ dobu, byl najatý zástup za její celý úvazek na tři roky. U motivovaných zaměstnankyň se vám takový individuální přístup maximálně vyplatí. Jeho podmínkou je nicméně i férový postoj

žen, kterých se to týká. To znamená, že své představy jasně formulují, společně je prodiskutujete a následně úmluvu oboustranně dodržujete. Co se týče kariérního postupu, tak jestliže neztrácíte léta izolací od oboru a máte alespoň nějaký kontakt, stoupá se vám pak samozřejmě lépe, to je realita. V poslední době je v rámci většího zapojování mužů do péče o děti a domácnost čím dál častější i to, že s požadavkem na úpravu pracovní činnosti přicházejí také kolegové. Nevidím důvod, proč nevyjít vstříc také jim, například formou home office, když je třeba, aby se postarali o nemocné dítě, ale zvládnou přitom pracovat na dálku, eventuálně úpravou výše úvazku.

Jaká opatření jsou přijata na vaší škole, aby se do vedení univerzity či jejích fakult dostalo více žen?

Kromě podpory flexibilních úvazků je to u nás na fakultě ještě poskytování takzvaného školkovného, tedy příspěvku na školku pro rodiče dětí ve věku 2 až 4 let. Je to opatření, které jsem zaváděla ještě jako členka kolegia rektora pro sociální záležitosti pro celou univerzitu. Nově máme na fakultě pro zaměstnance administrativy s dětmi mladšími deseti let každý týden možnost jednoho dne home office, pokud jsou děti nemocné. Totéž nabízíme těm, kteří ve své rodině pečují o seniora. A co se týče obsazování pozic, setkávám se u některých kolegů s tím, že když se jich zeptáte, koho by vám doporučili, vypadne z nich vždy mužské jméno. Až když dodáte, zda neznají i nějakou schopnou ženu, nezdá se, že by přijdou s pedagožkou či výzkumnicí, která je buď stejně dobrá, nebo dokonce lepší než člověk, kterého uvedli jako prvního. Ale první volbu pro ně prostě představuje muž. Ve chvíli, kdy se díky podobným otázkám a také většímu výskytu žen ve vedoucích funkcích podaří „přepólovat“ myšlení takto uvažujících lidí, bude to skvělé. Nějakým násilným narovnáváním čísel a poměrů toho ale nedosáhnete.

URL| <https://www.universitas.cz/tema/1662-anketa-jak-zvysit-pocet-zen-ve-vedeni-skol>

ČSSD ustoupila Zemanovi. Velet diplomacii má Pocheho asistent

18.9.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Předseda ČSSD Jan Hamáček vyzval dopisem premiéra Andreje Babiše (ANO), aby navrhl prezidentovi Miloši Zemanovi jmenovat ministrem zahraničních věcí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Hamáček řekl, že je přesvědčen, že Petříček funkci zvládne.

ČSSD tak ustoupila ve sporu o nominaci europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD), kterého do čela ministerstva zahraničí odmítl v červnu jmenovat prezident Miloš Zeman. Prezident by měl záležitost s Babišem probrat za dva týdny, informoval Hrad. Petříček se chce s prezidentem i premiérem brzy sejít; uvedl, že je potěšen důvěrou, kterou do něj sociální demokracie vložila. "V nejbližší době se chci sejít s premiérem a panem prezidentem a budu chtít znát jejich názor na mou případnou účast ve vládě v této funkci. Do té doby prosím o pochopení, že se nebudu k věci více vyjadřovat."

Hamáček zopakoval, že ČSSD nezavinila situaci, kdy sám musel vykonávat funkci ministra zahraničí vedle pozice ministra vnitra. Předseda ČSSD původně avizoval, že situaci vyřeší až po říjnových volbách, nicméně s nynějším řešením vyšel na veřejnosti nakonec hned v okamžiku, kdy se ukázalo jako "průchodné a adekvátní". S Pochem o změně nominace mluvil, europoslanec ji podle něj akceptoval.

Prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček předpokládá, že Zeman bude o věci mluvit s Babišem. "Mají spolu naplánováno pravidelné setkání, které se uskuteční ve večerních hodinách 2. října na zámku v Lánech, kdy bude příležitost pečlivě a v klidu všechny záležitosti probrat," uvedl mluvčí.

Šestatřicetiletý Petříček byl Pocheho asistentem, od roku 2014 s několikaměsíční přestávkou pracoval v Evropském parlamentu. V roce 2017 své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem na ministerstvu práce a sociálních věcí. Pracoval také na pražském magistrátu nebo byl členem představenstva společnosti Želivská provozní. Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách. Na ministerstvu působí od začátku srpna.

Zeman koncem června Pocheho nejmenoval ministrem, i když mu ho Babiš v souladu s koaliční dohodou s ČSSD navrhl. Po několika dnech dohadů o ústavnosti počínání prezidenta Hrad a úřad vlády vysvětlily, že Babiš doručil Zemanovi ještě alternativní návrh, kde pro případ odmítnutí Pocheho žádal, aby byl řízením české diplomacie pověřen Hamáček, který je zároveň ministrem vnitra.

Zeman v polovině července řekl, že považuje otázku obsazení ministerstva zahraničí za uzavřenou. Jak dlouho bude Hamáček současně řídit dva resorty, nechal čistě na něm. Poche se po jmenování Hamáčka stal v Černínském paláci politickým tajemníkem. Babiš začátkem září řekl, že Poche působí na ministerstvu zahraničí negativně a šéfem resortu se nestane. ČSSD dosud na Pocheho nominaci trvala s tím, že Babiš má dodržovat koaliční smlouvu a nominovat kandidáta, kterého vybere ČSSD.

Kdo je Tomáš Petříček

Datum narození: 27. září 1981

Vzdělání: vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu; absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Současná funkce: náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018).

Praxe: v letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu, v letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant; zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD); v Evropském parlamentu pracoval vedle let 2007 až 2009 od roku 2014 do letošního července s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD); byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.; v letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách: v letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD; ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ostatní:

- Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.
- Je autorem několika odborných publikací.
- Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.
- Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách do zastupitelstev obcí.
- Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD "více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche". Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 tisíc, částku rozepsal na čtyři menší dary.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/cssd-ustoupila-zemanovi-velet-diplomacii-ma-pocheho-asistent_496367.html

ČSSD ustoupila Zemanovi? Pravice není z Petříčka nadšená, ostře se vyjádřil Schwarzenberg

18.9.2018 24zpravy.com str. 00

"Na jednu stranu jsem rád, že premiér Babiš a (předseda ČSSD) Jan Hamáček snad konečně našli nového ministra zahraničí.

Na druhou stranu jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbouřené době vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy," napsal na twitteru Fiala.

"Žádné překvapení. Od počátku bylo zřejmé, že to bude ČSSD, kdo ve sporu o ministra zahraničí s Andrejem Babišem a Milošem Zemanem ustoupí. Je to jeden z dalších políčků pro sociální demokracii, a zcela určitě ne poslední," uvedl na twitteru Pospíšil. Na tiskové konferenci doplnil, že Petříček nemá zkušenosti z exekutivy, a proto reálním ministrem zahraničí bude Babiš. ČSSD podle něj nevybrala osobnost, která by měla respekt v diplomatických kruzích.

"Případné jmenování bivalého asistenta pana Pocheho ministrem zahraniční je ostuda a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva. Všude na světě jsou ministry zahraničních věcí buď důležití politici, nebo vynikající osobnosti. My tu uspokojujeme pouze ctižádost pražské sociální demokracie," reagoval na nominaci Petříčka Schwarzenberg. Petříček je stejně jako Poche členem pražské ČSSD.

Místopředseda STAN Vít Rakušan řekl, že s návrhem Petříčka nemá hnutí problém. Kritizoval skutečnost, že ministerstvo zahraničí dlouho nemělo plnohodnotného ministra, podle něj to Česku škodilo. "Zahraniční politika potřebuje hlavu," řekl. Podle lidovců změna nominace na ministra zahraničí nehraje roli. "Pro nás je nepřijatelná vláda, která se opírá o komunisty, taková vláda tady být nemá," řekl dnes předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek. Pro komunisty, kteří tolerují menšinový kabinet ANO a ČSSD, byla nominace Petříčka překvapením. "Pro mě osobně je nepopsanou kartou. Nevím, jaké jsou názory budoucího ministra zahraničí," řekl poslanec Leo Luzar (KSČM). Komunisté si podle něj počkají, jaké budou první Petříčkovy reálné kroky při řízení zahraniční politiky.

Podle lidovců změna nominace na ministra zahraničí nehraje roli. "Pro nás je nepřijatelná vláda, která se opírá o komunisty, taková vláda tady být nemá," řekl dnes předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek.

Hnutí SPD vadí samotná skutečnost, že ministerstvo zahraničí vede ČSSD. "Nemají žádnou koncepci zahraniční politiky, protože dělají to, co jim řekne Evropská unie," řekl o sociální demokracii místopředseda SPD Radim Fiala.

ČSSD původně nominovala na ministra zahraničí svého europoslance Miroslava Pocheho. Zeman ale jeho nominaci odmítl, kriticky se k němu později vyjádřil i Babiš. Petříček, kteri v současnosti působí na ministerstvu zahraničí jako náměstek, byl dříve Pocheho asistentem v Evropském parlamentu.

"Je to vynikající volba. Pan Petříček je vzdělání a manažersky zdatní člověk, je to velmi dobrá volba," uvedl dnes Poche. Dodal, že jde o Hamáčkův viběr, ale on o něm věděl.

Petříček vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické vizkumy v Bruselu. Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval Petříček ČSSD "více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche". Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310.000, částku rozepsal na čtyři menší dary.

ČSSD ustoupila Zemanovi? Pravice není z Petříčka nadšená, ostře se vyjádřil Schwarzenberg ČSSD ustoupila Zemanovi? Pravice není z Petříčka nadšená, ostře se vyjádřil Schwarzenberg ČSSD ustoupila Zemanovi? Pravice není z Petříčka nadšená, ostře se vyjádřil Schwarzenberg

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/cssd-ustoupila-zemanovi-pravice-neni-z-petricka-nadsena-ostre-se-vyjadril-schwarzenberg/233919-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

24zpravy.com

Kumulace politických funkcí je nemravná a měla by být zakázána, tvrdí

Daniel Kroupa

18.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Jana Přinosilová

V podzimních komunálních volbách kandiduje i 127 zákonodárců. Někteří z nich tvrdí, že z poslanecké lavice toho pro svou obec dokáží udělat víc, nešídí ale naopak jeden z úřadů? A neměli by pracovat pro blaho všech?

„Jedná se o velký nemrav, který by měl z našeho politického života vymizet. Což je mi jasné, že je tak trochu utopie,“ říká politolog Daniel Kroupa. Podle něj by ideálně měli problém vyřešit voliči, pokud to ale nepůjde, je pro zákonnou úpravu.

Co ale říká na námitku, že pokud by lidé nechtěli politika s více funkcemi, tak by ho do nich nezvolili? „To platí jen velmi částečně. U nás nemáme přímo volené starosty či hejtmany a volič nemůže vědět, zda dotyčný nebude kandidovat i do Poslanecké sněmovny. Nebo už v ní je, ale tato informace se v hluku volební kampaně k voličům nedostává,“ reaguje Kroupa.

Zneužívá se toho, že poslanec je svým pánem. Sám si definuje svou činnost a může říci, že naplnil to, co si stanovil. To je pak snadné úkoly plnit, i když do parlamentu dochází jen na hlasování.

Daniel Kroupa

Problém Kroupa vidí v nedostatečné aktivní účasti lidí na politickém životě. Připouští také, že pokud by byl přijat příliš přísný zákon proti kumulaci funkcí, tak by v některých obcích nemuseli mít starostu.

Poslanci na své poslední schůzi přijali v prvním čtení vládní návrh, který zpomaluje zvyšování odměn ústavních činitelů. Podle původního plánu by se totiž politikům od ledna zvýšily platy o 15-20 tisíc korun. Za pomalejší růst platů ve Sněmovně bojuje zejména SPD a Pirátská strana.

Skupina poslanců hnutí ANO spolu s Jakubem Michálkem z Pirátské strany chce prosadit snížení platů komunálních politiků, kteří zasedají v parlamentu či ve vládě. Kroupa by ho podpořil, ale považuje ho za velmi nedůsledný.

„Platy jsou chybně konstruovány jako odměna za práci, ta je ale neměřitelná. Měla by to být jednotná částka pro všechny poslance a senátory bez všech koeficientů. Tam máte funkce, ve kterých dostanete třeba dvojnásobný plat,“ kritizuje Kroupa s tím, že při kumulaci postů by dotyčný ztrácel příspěvek v každé další funkci.

Málo lidí, moc politiků Politolog Lukáš Hájek připomíná, že problémem není jen nedostatek lidí v politice, ale i příliš mnoho obcí. „Například ve Finsku není tolik politických pozic, které je třeba obsazovat, a kumulace funkcí tam není takový problém,“ uvádí s tím, že v českých komunálních volbách se rozděluje 60 tisíc mandátů.

S Kroupou souhlasí, že poslanec je povinen jednat v obecném zájmu, nikoli své funkce zneužívat k získávání výhod pro svou obec, přestože taková je politická realita. „Je hezké, že 100 obcí má svého poslance, ale v České republice je obcí více než 6 tisíc,“ přitakává Hájek.

Nebyl bych pro úplný zákaz, protože nemůžeme stoprocentně předpokládat, co se stane. Navrhuji jít postupnou cestou a zakázat kumulaci platů. Pokud problém přetrvá, můžeme přitvrdit.

Lukáš Hájek

Hájek ale poukazuje i na to, že kumulace funkcí může mít některé pozitivní efekty, byť ty negativní celkově převažují. V západní Evropě prý například poslanci s více funkcemi pokládají více otázek, protože je na ně větší tlak ze strany voličů.

Čtete také

Platy zastupitelů, hejtmánů i primátorů se od ledna zvýší. Vláda schválila sedmiprocentní růst

Dalším pozitivem je profesionalizace politiky. „Politik se často obává o znovuzvolení. Kumulace mandátů ho určitým způsobem jistí a nemusí mít takový strach o živobytí. Musíme si uvědomit, že spousta poslanců platí hypotéky a politický život je velmi nejistý. Tohle musíme v rámci debaty zohlednit, v některých ohledech je dopad pozitivní,“ doplňuje politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/kumulace-politicky-funkci-je-nemravna-a-mela-byt-zakazana-tvrdi-daniel-kroupa-7615054>

Diskuse: Miroslav Poche: Petříček je vynikající volba, v europarlamentu končím

18.9.2018 denik.cz str. 00

Miroslav Poche: Petříček je vynikající volba, v europarlamentu končím /ANKETA/ Těsně před komunálními volbami se šéf ČSSD Jan Hamáček rozhodl rozetnout otázku definitivního obsazení funkce ministra zahraničí. Jeho novým kandidátem je dosavadní náměstek resortu a bývalý asistent europoslance Miroslava Pocheho Tomáš Petříček (37). Dopis s návrhem na jeho jmenování Hamáček již odeslal premiéru Babišovi. Prezident Miloš Zeman ho probere s předsedou vlády na večeři v Lánech 2. října. Diskutovat mohou pouze přihlášení uživatelé

()

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Jan toky (24565) 18.09.2018 15:56:47

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

()

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

reagovat (51796) 18.09.2018 13:51:26

Mám z toho opravdu velkou radost, protože ČSSD dokonale pracuje na svém vlastním zničení. Kdo by to řekl, že tuto stranu zničí a pošle do nicoty někdo, kdo vyšel z jejího středu?! Díky, Poche, odvádíš skvělou práci.

1 30

()

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Re: Ten Zeman věděl pro nechce toho Pocheho za ministra...

reagovat ()

Bývaly doby kdy Zeman něco věděl, teď už jenom visí na Nejedlým.

(46545) 18.09.2018 14:42:10

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

()

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

reagovat VS kráječ (44796) 18.09.2018 14:58:14

Přítom dobře věděl co si pouští do baráku. Ale rozkaz Bruselu zněl jasně: Okamura nebo dotace! Zvolil dotace (a socany)

8 12

Myslím to v kladném slova smyslu - pan Tomáš Petříček má pro tuto funkci ty nejlepší předpoklady. A považovat 37-letého chlapa za "nezkušeného" je pěkná drzost!

reagovat (46545) 18.09.2018 16:15:00

Je absolventem **Fakulty sociálních věd**, má titul PhD v oboru Mezinárodních vztahů. Tématem jeho disertační práce byly: "Perspektivy energetické bezpečnosti Evropské unie." Ovládá velmi dobře angličtinu, francouzštinu a španělštinu - nejvýznamnější jazyky v rámci EU. V letech 2014-17 působil jako poradce člena parlamentu EU v Bruselu, stejně jako od ledna do července tohoto roku. Nemluvě o jeho stážích v Evropském parlamentu během studia. Má za sebou dost velkou publikační činnost i v zahraničních médiích

8 4

Příspěvek jsme ověřili a neporušuje naše

()

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52249) 18.09.2018 16:31:11

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52251) 18.09.2018 17:27:53

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52249) 18.09.2018 17:34:42

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52249) 18.09.2018 17:35:57

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52251) 18.09.2018 17:45:37

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52249) 18.09.2018 17:50:17

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

Arthur Dent (52251) 18.09.2018 17:51:46

Tento příspěvek byl smazán z důvodu nevhodnosti či neslušnosti obsahu.

URL| <https://www.denik.cz/diskuse/miroslav-poche-petricek-je-vynikajici-volba-v-europarlamentu-koncim.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

denik.cz

ČSSD obětovala Pocheho. Na ministra zahraničí navrhuje náměstka Petříčka

18.9.2018 euro.cz str. 00 Politika

Sociální demokracie navrhne do funkce ministra zahraničních věcí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD), který dříve dělal asistenta europoslanci a původnímu kandidátovi na funkci Miroslavu Pochemu (ČSSD). Premiér Andrej Babiš (ANO) uvedl, že nominaci Petříčka na ministra akceptuje. Týdeník Euro již dříve informoval, že Petříček před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD 310 tisíc korun, více než jeho šéf Poche.

ČSSD tímto krokem ustoupila ve sporu o nominaci europoslance Miroslava Pocheho, kterého do čela ministerstva zahraničí odmítl v červnu jmenovat prezident Miloš Zeman.

Předseda strany a vicepremiér Jan Hamáček zopakoval, že ČSSD nezavinila situaci, kdy sám musel vykonávat funkci ministra zahraničí vedle pozice ministra vnitra. Předseda ČSSD původně avizoval, že situaci vyřeší až po říjnových volbách, nicméně s nynějším řešením vyšel na veřejnosti nakonec hned v okamžiku, kdy se ukázalo jako „průchodné a adekvátní“.

„Je to vynikající volba. Pan Petříček je vzdělaný a manažersky zdatný člověk, je to velmi dobrá volba,“ uvedl Poche. Dodal, že jde o Hamáčkův výběr, ale on o něm věděl.

„Jsem potěšen důvěrou ČSSD v mou osobu a děkuji za nominaci na ministra zahraničí,“ řekl Petříček. „V nejbližší době se chci sejit s premiérem a panem prezidentem a budu chtít znát jejich názor na mou případnou účast ve vládě v této funkci,“ dodal s tím, že se do té doby nebude k věci více vyjadřovat.

Prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček předpokládá, že Zeman bude o věci mluvit s Babišem. „Mají spolu naplánováno pravidelné setkání, které se uskuteční ve večerních hodinách 2. října na zámku v Lánech, kdy bude příležitost pečlivě a v klidu všechny záležitosti probrat,“ uvedl mluvčí.

Petříček byl Pocheho asistentem, od roku 2014 s několikaměsíční přestávkou pracoval v Evropském parlamentu. V roce 2017 své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem na ministerstvu práce a sociálních věcí. Pracoval také na pražském magistrátu nebo byl členem představenstva společnosti Želivská provozní. Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách. Na ministerstvu působí od začátku srpna.

Čtěte komentář: Díky, Poche

Zeman koncem června Pocheho nejmenoval ministrem, i když mu ho premiér Andrej Babiš (ANO) v souladu s koaliční dohodou s ČSSD navrhl. Po několika dnech dohadů o ústavnosti počínání prezidenta Hrad a úřad vlády vysvětlily, že Babiš doručil Zemanovi ještě alternativní návrh, kde pro případ odmítnutí Pocheho žádal, aby byl řízením české diplomacie pověřen Hamáček, který je zároveň ministrem vnitra.

Zeman v polovině července řekl, že považuje otázku obsazení ministerstva zahraničí za uzavřenou. Jak dlouho bude Hamáček současně řídit dva resorty, nechal čistě na něm. Poche se po jmenování Hamáčka stal v Černínském paláci politickým tajemníkem. Babiš začátkem září řekl, že Poche působí na ministerstvu zahraničí negativně a šéfem resortu se nestane. ČSSD dosud na Pocheho nominaci trvala s tím, že Babiš má dodržovat koaliční smlouvu a nominovat kandidáta, kterého vybere ČSSD.

Opozice: Petříček nemá dost politických zkušeností

Opoziční politici poukazují na fakt, že Petříček nemá dostatek politických zkušeností. „Na jednu stranu jsem rád, že premiér Babiš a (předseda ČSSD) Jan Hamáček snad konečně našli nového ministra zahraničí. Na druhou stranu jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbourané době vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy,“ napsal na twitteru předseda ODS Petr Fiala.

„Žádné překvapení. Od počátku bylo zřejmé, že to bude ČSSD, kdo ve sporu o ministra zahraničí s Andrejem Babišem a Milošem Zemanem ustoupí. Je to jeden z dalších políčků pro sociální demokracii, a zcela určitě ne poslední,“ uvedl na twitteru předseda TOP 09 Jiří Pospíšil. Na tiskové konferenci doplnil, že Petříček nemá zkušenosti z exekutivy, a proto reálným ministrem zahraničí bude Babiš. ČSSD podle něj nevybrala osobnost, která by měla respekt v diplomatických kruzích.

Na jednu stranu jsem rád, že premiér Babiš a J.Hamáček snad konečně našli nového ministra zahraničí. Na druhou stranu jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbourané době vykonávat člověk bez větších pol. zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy.— Petr Fiala (@P_Fiala) 18. září 2018

Nominaci Petříčka zkritizoval i bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg (TOP 09). „Případné jmenování bývalého asistenta pana Pocheho ministrem zahraničí je ostuda a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva. Všude na světě jsou ministry zahraničních věcí buď důležití politici, nebo vynikající osobnosti. My tu uspokojujeme pouze ctižádost pražské sociální demokracie,“ reagoval na nominaci Petříčka Schwarzenberg.

Místopředseda STAN Vít Rakušan řekl, že s návrhem Petříčka nemá hnutí problém. Kritizoval skutečnost, že ministerstvo zahraničí dlouho nemělo plnohodnotného ministra, podle něj to Česku škodilo. „Zahraníční politika potřebuje hlavu,“ řekl.

Pro komunisty, kteří tolerují menšinový kabinet ANO a ČSSD, byla nominace Petříčka překvapením. „Pro mě osobně je nepopsanou kartou. Nevím, jaké jsou názory budoucího ministra zahraničí,“ řekl poslanec Leo Luzar (KSČM). Komunisté si podle něj počkají, jaké budou první Petříčkovy reálné kroky při řízení zahraniční politiky.

Podle koaličního hnutí ANO je nominace ministra v kompetenci ČSSD a poslanecký klub se jí nezabýval.

Tomáš Petříček (36)

- **Vzdělání:** vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu; absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

- **Současná funkce:** náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018).

- **Praxe:** v letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu, v letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant; zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD); v Evropském parlamentu pracoval vedle let 2007 až 2009 od roku 2014 do letošního července s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD); byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úprava vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.; v letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

- **Členství v politických stranách:** v letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD; ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Přečtěte si základní informace k blížícím se volbám:

Senátní volby 2018. Jak, kdy a kde se letos volí

Komunální volby se blíží. Vše, co potřebujete vědět

Kde si zvolíte své zastupitele: volební místnosti pro komunální volby

Komunální volby 2018: kdy a jak se volí?

Dále čtěte:

Nekontrolovaná migrace je pro Česko hrozbou, říká Hamáček. Chce omezovat její příčiny

Obliba Babiše klesla, přesto zůstává nejoblíbenějším politikem

Program vlády má jen dva body: zrušit Babišovo stíhání a rozmnožit jeho majetek

URL| <https://www.euro.cz:443/politika/cssd-obetuje-pocheho-na-ministra-zahranici-pry-navrhne-namestka-petricka-1421809>

Kandidátem na ministra zahraničí je současný náměstek Tomáš Petříček

18.9.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
svitakm

Sociální demokracie navrhla na post ministra zahraničních věcí dosavadního prvního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Zjistila to Česká televize. Předseda strany Jan Hamáček už odeslal dopis premiérovi Andreji Babišovi, aby navrhl prezidentovi jmenovat právě Petříčka. Šéf ČSSD je přesvědčen, že Petříček funkci zvládne. ČSSD tak ustupuje ve sporu o nominaci europoslance Miroslava Pocheho, kterého do čela diplomacie odmítl jmenovat prezident Miloš Zeman.

Petříček v tiskovém prohlášení uvedl, že je potěšen důvěrou, kterou do něj sociální demokracie vložila. „V nejbližší době se chci sejt s premiérem a panem prezidentem a budu chtít znát jejich názor na mou případnou účast ve vládě v této funkci. Do té doby prosím o pochopení, že se nebudu k věci více vyjadřovat,“ uvedl.

Jan Hamáček původně avizoval, že situaci vyřeší až po říjnových volbách, nicméně s nynějším řešením nakonec vyšel na veřejnost hned v okamžiku, kdy se ukázalo jako „průchodné a adekvátní“. S Pochem prý o změně nominace mluvil a europoslanec ji podle Hamáčka akceptoval.

Sám Poche později uvedl, že je s výběrem Tomáše Petříčka spokojený. „Je to vynikající volba. Pan Petříček je vzdělaný a manažersky zdatný člověk, je to velmi dobrá volba,“ uvedl. Dodal, že jde o Hamáčkův výběr, ale on o něm věděl.

Tomáš Petříček byl Pocheho asistentem, od roku 2014 s několikaměsíční přestávkou pracoval v Evropském parlamentu. V roce 2017 své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem na ministerstvu práce a sociálních věcí. Pracoval také na pražském magistrátu a byl členem představenstva společnosti Želivská provozní. Je lídrem kandidátky ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách.

Fakta
Životopis Tomáše Petříčka

Životopis Tomáše Petříčka

Praxe:

Od srpna 2018 působí jako náměstek ministra zahraničních věcí.

V letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu.

V letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant.

Zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD).

V Evropském parlamentu pracoval také od roku 2014 do července 2018 s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové (ČSSD).

Byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravna vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.

V letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách:

V letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD. Ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2018.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD „více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche“. Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 000 Kč, částku rozepsal na čtyři menší dary.

Vzdělání:

Vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.).

Absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu.

Absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Ostatní:

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Zdroj: ČTK

Uzavření dlouhého sporu

Ministerstvo zahraničí vede Jan Hamáček, který je zároveň ministrem vnitra. Do čela resortu nastoupil, protože prezident odmítl jmenovat stranického kandidáta a europoslance Miroslava Pocheho. Ten nyní působí v Černínském paláci jako politický tajemník.

Zeman koncem června Pocheho nejmenoval ministrem, i když mu ho premiér Andrej Babiš (ANO) v souladu s koaliční dohodou s ČSSD navrhl. Po několika dnech dohadů o ústavnosti počínání prezidenta Hrad a Úřad vlády vysvětlily, že Babiš doručil Zemanovi ještě alternativní návrh, kde pro případ odmítnutí Pocheho žádal, aby byl řízením české diplomacie pověřen Hamáček.

Odkaz

Spor o Miroslava Pocheho na webu ČT24

Babiš začátkem září řekl, že Poche působí na ministerstvu zahraničí negativně a šéfem resortu se nestane. ČSSD dosud na Pocheho nominaci trvala s tím, že Babiš má dodržovat koaliční smlouvu a nominovat kandidáta, kterého vybere ČSSD. Poslanec ANO Jaroslav Bžoch řekl v rozhovoru pro Události, že se Andrej Babiš s nominací Tomáše Petříčka zřejmě ztotožní.

Jak zareaguje prezident Zeman, ale v ANO zatím nevědí. „Těžko můžeme u pana prezidenta předvídat. Věřím, že i pan prezident ví, že v zájmu všech je, aby ministerstvo zahraničních věcí mělo svého ministra,“ řekl Bžoch.

Fakta

Výběr událostí kolem jmenování ministra zahraničních věcí ve druhé vládě Andreje Babiše

Výběr událostí kolem jmenování ministra zahraničních věcí ve druhé vládě Andreje Babiše

Poté, co se hnutí ANO Andreje Babiše dohodlo na sestavení vlády v koalici s ČSSD a podporou KSČM, sociální demokracii připadlo i křeslo ministra zahraničních věcí. ČSSD do této funkce navrhla europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD). S jeho nominací ale nesouhlasil prezident Miloš Zeman s odkazem na to, že Poche zpochybňuje odmítání migračních kvót a českou proizraelskou politiku. Podle některých médií mohla být příčinou Zemanovy neochoty Pocheho jmenovat i europoslancova podpora Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše v lednové volbě prezidenta.

Babiš 17. června seznámil Zemana s návrhy na nové ministry. Prezident poté řekl, že požádá Pocheho, aby zvážil kandidaturu a usnadnil vznik vlády. Představitelé ČSSD několikrát uvedli, že na nominaci Pocheho trvají.

Poche se sešel s prezidentem, Zeman mu doporučil, aby kvůli svým postojům k migraci a nařčením z korupce neusiloval o funkci ministra zahraničí. Předseda ČSSD Jan Hamáček po schůzce se Zemanem řekl, že by pro něj bylo přijatelné, aby po nějakou dobu řídil MZV, pokud by prezident odmítl Pocheho jmenovat.

Zeman jmenoval druhou Babišovu vládu 27. června. Podle očekávání nejmenoval ministrem zahraničí Pocheho, řízením úřadu pověřil Hamáčka, kterého zároveň jmenoval ministrem vnitra. Babiš sice jmenování Pocheho navrhl, zároveň ale zaslal prezidentovi dopis, kde jako alternativu navrhl pověřit vedením MZV Hamáčka. Poche se poté stal na ministerstvu zahraničí politickým tajemníkem. Podle některých médií Poche z této pozice ministerstvo fakticky vedl.

V polovině července Zeman řekl, že otázku obsazení ministerstva zahraničí považuje za uzavřenou. To, jak dlouho povede Hamáček současně ministerstva vnitra i zahraničí, ponechal čistě na něm.

Premiér Babiš 2. září řekl v pořadu Partie televize Prima, že Poche působí na ministerstvu zahraničí negativně a šéfem resortu se nestane. Hamáček ČTK napsal, že nebude věc komentovat. Hamáček již dříve oznámil, že chce spor o nominaci Pocheho řešit až po komunálních a senátních volbách 5. a 6. října 2018. Poche uvedl, že uvnitř ČSSD cítí velkou podporu a že Babiš by měl respektovat koaliční smlouvu, a tím i nominace na ministry.

Zdroj: ČTK

Opozice nejásá

„Na jednu stranu jsem rád, že premiér Babiš a (předseda ČSSD) Jan Hamáček snad konečně našli nového ministra zahraničí. Na druhou stranu jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbourané době vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy,“ napsal na Twitteru předseda ODS Petr Fiala.

Piráti považují Petříčka za nepřijatelného kandidáta, který jim vadí z podobných důvodů jako Poche. „Tomáš Petříček má hluboké kořeny v pražské ČSSD, kterou my považujeme za hluboce problematickou,“ řekl poslanec Pirátů Jan Lipavský.

Hnutí SPD vadí samotná skutečnost, že ministerstvo zahraničí vede ČSSD. „Nemají žádnou koncepci zahraniční politiky, protože dělají to, co jim řekne Evropská unie,“ řekl o sociální demokracii místopředseda SPD Radim Fiala.

Pro KSČM, která toleruje menšinový kabinet ANO a ČSSD, byla nominace Petříčka překvapením. „Pro mě osobně je nepopsanou kartou. Nevím, jaké jsou názory budoucího ministra zahraničí,“ řekl poslanec Leo Luzar (KSČM). Komunisté si podle něj počkají, jaké budou první Petříčkovy reálné kroky při řízení zahraniční politiky.

Podle KDU-ČSL změna nominace na ministra zahraničí nehraje roli. „Pro nás je nepřijatelná vláda, která se opírá o komunisty, taková vláda tady být nemá,“ řekl předseda lidovců Pavel Bělobrádek.

„Žádné překvapení. Od počátku bylo zřejmé, že to bude ČSSD, kdo ve sporu o ministra zahraničí s Andrejem Babišem a Milošem Zemanem ustoupí. Je to jeden z dalších políčků pro sociální demokracii, a zcela určitě ne poslední,“ uvedl na Twitteru předseda TOP 09 Jiří Pospíšil. Jeho stranický kolega a bývalý šéf diplomacie Karel Schwarzenberg označil nominaci Petříčka za ponížení české zahraniční politiky. Řekl, že jinde se vybírají významní politici, tady jde o uspokojení pražské ČSSD.

Místopředseda STAN Vít Rakušan řekl, že hnutí nemá s návrhem Petříčka problém. Kritizoval skutečnost, že ministerstvo zahraničí dlouho nemělo plnohodnotného ministra, podle něj to Česku škodilo. „Zahraniční politika potřebuje hlavu,“ řekl.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2597723-kandidatem-na-ministra-zahranici-je-soucasny-namestek-tomas-petricek>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Kandidátem na šéfa diplomacie je náměstek Petříček. Loutka bez zkušeností, kritizuje opozice

18.9.2018 zpravy.tiscali.cz str. 00 Zprávy / Aktuality
šar

Šéf ČSSD, vicepremiér Jan Hamáček vyzval v úterý dopisem premiéra Andreje Babiše (ANO), aby navrhl prezidentovi Miloši Zemanovi jmenovat ministrem zahraničních věcí dosavadního náměstka Tomáše Petříčka (ČSSD). Hamáček novinářům řekl, že je přesvědčen, že Petříček funkci zvládne. ČSSD tak ustoupila ve sporu o nominaci europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD), kterého do čela ministerstva zahraničí odmítl v červnu jmenovat prezident Miloš Zeman.

Hamáček zopakoval, že ČSSD nezavinila situaci, kdy sám musel vykonávat funkci ministra zahraničí vedle pozice ministra vnitra. Předseda ČSSD původně avizoval, že situaci vyřeší až po říjnových volbách, nicméně s nynějším řešením vyšel na veřejnosti nakonec hned v okamžiku, kdy se ukázalo jako "průchodné a adekvátní". S Pochem o změně nominace mluvil, europoslanec ji podle něj akceptoval.

Prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček předpokládá, že Zeman bude o věci mluvit s Babišem. "Mají spolu naplánováno pravidelné setkání, které se uskuteční ve večerních hodinách 2. října na zámku v Lánech, kdy bude příležitost pečlivě a v klidu všechny záležitosti probrat," uvedl mluvčí. Poche chválí

Europoslanec Miroslav Poche považuje výběr náměstka Tomáše Petříčka (oba ČSSD) do čela diplomacie za vynikající volbu. Je to vzdělaný a manažersky zdatný člověk, řekl Poche potom, co novou nominaci projednal klub sociálních demokratů.

Šestatřicetiletý Petříček byl Pocheho asistentem, od roku 2014 s několikaměsíční přestávkou pracoval v Evropském parlamentu. V roce 2017 své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem na ministerstvu práce a sociálních věcí. Pracoval také na pražském magistrátu nebo byl členem představenstva společnosti Želivská provozní. Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách. Na ministerstvu působí od začátku srpna.

ČTĚTE TAKÉ: Hlásná trouba názorů Miroslava Pocheho

Opozici se však výběr Petříčka nelíbí.

"Na jednu stranu jsem rád, že premiér Babiš a (předseda ČSSD) Jan Hamáček snad konečně našli nového ministra zahraničí. Na druhou stranu jsem trochu zneklidněn, že tuto funkci má v této rozbourané době vykonávat člověk bez větších politických zkušeností, jehož názory navíc nejsou veřejnosti známy," napsal na twitteru šéf ODS Petr Fiala.

'Lehčí' verze Pocheho?

Poslanec ODS Jan Skopeček upozornil, že Petříček má jako bývalý Pocheho asistent blízko k odmítnutému kandidátovi.

"Pan prezident Zeman nejmenoval pana Pocheho kvůli jeho názorům na migraci a celou řadu dalších věcí. Pokud platí, že pan Petříček byl jeho asistent, má jeho dobrozdání, pravděpodobně i stejné názory, tak podle mého názoru je jediný postoj pro prezidenta Zemana, že ho musí odmítnout stejně jako Pocheho," řekl.

Na spojení Petříčka s Pochem poukazují i Piráti. "Zdá se tedy, že (sociální demokraté) ustoupili tlaku Miloše Zemana, stáhli brigádníka Miroslava Pocheho a nasazují jakousi jeho light verzi," řekl pirátský poslanec Jan Lipavský. "Jako kandidát je pro nás naprosto nepřijatelný, bude to jenom další loutka, která bude řízena Miroslavem Pochem," dodal.

"Žádné překvapení. Od počátku bylo zřejmé, že to bude ČSSD, kdo ve sporu o ministra zahraničí s Andrejem Babišem a Milošem Zemanem ustoupí. Je to jeden z dalších políček pro sociální demokracii, a zcela určitě ne poslední," napsal pak předseda TOP 09 Jiří Pospíšil. Na tiskové konferenci doplnil, že Petříček nemá zkušenosti z exekutivy, a proto reálným ministrem zahraničí bude Babiš. ČSSD podle něj nevybrala osobnost, která by měla respekt v diplomatických kruzích.

"Případné jmenování bývalého asistenta pana Pocheho ministrem zahraničí je ostuda a znehodnocení tohoto klíčového ministerstva. Všude na světě jsou ministry zahraničních věcí buď důležití politici, nebo vynikající osobnosti. My tu uspokojujeme pouze ctižádost pražské sociální demokracie," reagoval na nominaci Petříčka Schwarzenberg. Petříček je stejně jako Poche členem pražské ČSSD.

Místopředseda STAN Vít Rakušan řekl, že s návrhem Petříčka nemá hnutí problém. Kritizoval skutečnost, že ministerstvo zahraničí dlouho nemělo plnohodnotného ministra, podle něj to Česku škodilo. "Zahraníční politika potřebuje hlavu," řekl.

Překvapení komunisté

Pro komunisty, kteří tolerují menšinový kabinet ANO a ČSSD, byla nominace Petříčka překvapením. "Pro mě osobně je nepopsanou kartou. Nevím, jaké jsou názory budoucího ministra zahraničí," řekl poslanec Leo Lúzar (KSČM). Komunisté si podle něj počkají, jaké budou první Petříčkovy reálné kroky při řízení zahraniční politiky.

Podle lidovců změna nominace na ministra zahraničí nehraje roli. "Pro nás je nepřijatelná vláda, která se opírá o komunisty, taková vláda tady být nemá," řekl dnes předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek.

Hnutí SPD vadí samotná skutečnost, že ministerstvo zahraničí vede ČSSD. "Nemají žádnou koncepci zahraniční politiky, protože dělají to, co jim řekne Evropská unie," řekl o sociální demokracii místopředseda SPD Radim Fiala.

Zeman koncem června Pocheho nejmenoval ministrem, i když mu ho Babiš v souladu s koaliční dohodou s ČSSD navrhl. Po několika dnech dohadů o ústavnosti počínání prezidenta Hrad a úřad vlády vysvětlily, že Babiš doručil Zemanovi ještě alternativní návrh, kde pro případ odmítnutí Pocheho žádal, aby byl řízením české diplomacie pověřen Hamáček, který je zároveň ministrem vnitra.

Zeman v polovině července řekl, že považuje otázku obsazení ministerstva zahraničí za uzavřenou. Jak dlouho bude Hamáček současně řídit dva resorty, nechal čistě na něm. Poche se po jmenování Hamáčka stal v Černínském paláci politickým tajemníkem. Babiš začátkem září řekl, že Poche působí na ministerstvu zahraničí

negativně a šéfem resortu se nestane. ČSSD dosud na Pocheho nominaci trvala s tím, že Babiš má dodržovat koaliční smlouvu a nominovat kandidáta, kterého vybere ČSSD.

Vizitka Tomáše Petříčka:

Datum narození: 27. září 1981

Vzdělání: vystudoval obor mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.), absolvoval i magisterské obory zaměřené na mezinárodní politiku a ekonomii na Warwické univerzitě v Británii a v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu; absolvoval studijní pobyt na Svobodné univerzitě v Bruselu a stáže na českém velvyslanectví v Belgii a u Evropského parlamentu.

Současná funkce: náměstek ministra zahraničních věcí (od srpna 2018).

Praxe: v letech 2007 až 2009 byl asistentem poslance Evropského parlamentu, v letech 2009 až 2017 působil jako samostatný konzultant; zastával řadu funkcí, mimo jiné byl asistentem pražského radního a člena zastupitelstva a asistentem a poradcem europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD); v Evropském parlamentu pracoval vedle let 2007 až 2009 od roku 2014 do letošního července s několikaměsíční přestávkou v roce 2017, kdy své působení v EP přerušil a sedm měsíců byl náměstkem ministryně práce a sociálních věcí Michaely Markové (ČSSD); byl členem statutárních orgánů několika společností - Rencar, a.s., Wineproject, s.r.o., Úpravná vody Želivka, a.s., Želivská provozní, a.s.; v letech 2012 až 2014 byl externím vyučujícím na Fakultě sociálních studií UK.

Členství v politických stranách: v letech 2002 až 2004 byl členem Mladých sociálních demokratů, od roku 2005 je členem ČSSD; ve straně byl mimo jiné vedoucím zahraničního oddělení.

Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu.

Je autorem několika odborných publikací.

Jako své zájmy uvádí cyklistiku, triatlon, běh, četbu, historii, cestování, zahrádkářství a vaření.

Vede kandidátku ČSSD v Praze 7 v letošních říjnových volbách do zastupitelstev obcí.

Podle serveru euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval ČSSD "více peněz než sám jeho šéf a pozdější europoslanec Poche". Petříček dle euro.cz poskytl celkem 310 tisíc, částku rozepsal na čtyři menší dary.

URL| <https://zpravy.tiscali.cz/kandidatem-na-sefa-diplomacie-je-namestek-petricek-loutka-bez-zkusenosti-kritizuje-opozice-318322>

Plné znění zpráv

Novým ministrem zahraničí by se mohl stát Tomáš Petříček

18.9.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Novým ministrem zahraničí by se měl stát dosavadní náměstek na ministerstvu Tomáš Petříček z ČSSD. Předseda strany, vicepremiér Jan Hamáček dnes vyzval dopisem premiéra Andreje Babiše, aby jej navrhl prezidentovi Miloši Zemanovi k jmenování. Původně strana navrhovala na post ministra Miroslava Pocheho. Toho ale odmítl prezident jmenovat. Miroslav Poche dnes Českému rozhlasu napsal, že Tomáš Petříček podle něho bude silný ministr, který, a teď cituji, "bude korigovat bláboly Andreje Babiše o Evropě". Později to v našem vysílání vysvětlil Miroslav Poche takto:

Miroslav POCHE, europoslanec /ČSSD/

Když se podíváte, já jsem velmi premiéra chválil za to, že začal tu bilaterální diplomacii v létě, bezprostředně po tom, co vláda získala důvěru, na druhou stranu se ukazuje, že pan premiér nemá úplně jasné názory opřené o nějakou znalost věcí týkajících se migrace nebo bilaterálních vztahů jednotlivými zeměmi. A ukazuje se, že je potřeba, aby Česká republika měla ministra zahraničních věcí plnohodnotného, který bude schopen to vyvážit.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká Miroslav Poche pro Český rozhlas. Prezident by měl záležitost s premiérem Babišem probrat za dva týdny, informoval dnes Pražský hrad. Petříček se chce s prezidentem i premiérem brzy sejít. A Andrej Babiš, teď je jeho vyjádření pro deník Právo, Andrej Babiš akceptuje nominaci Petříčka na ministra zahraničí, řekl, že problém kolem obsazení ministerstva považuje za vyřešený. A ještě jedna reakce z opozice. "Nominace Petříčka je ponížením české zahraniční politiky," uvedl bývalý šéf diplomacie Karel Schwarzenberg z TOP 09. "Jinde se vybírají významní politici, tady jde o uspokojení pražské ČSSD," řekl doslova. Petr Nováček, komentátor Českého rozhlasu, je teď s námi ve spojení. Petře, vítej.

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Hezký den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Kdo je Tomáš Petříček?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Kdo je Tomáš, to bychom také chtěli /nesrozumitelné/, něco o něm víme. Je mu 36 let, vystudoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, z téhož oboru má magisterský titul a také velký doktorát, jak se říká, Ph.D., studoval také v Belgii, ve Velké Británii, jinými slovy, po teoretické stránce bude asi dobře připraven na obor, po praktické, no, v oboru zatím nenesl žádnou větší osobní odpovědnost, nemá zkušenosti, to říká opozice. Na druhé straně od roku, tuším, 2008 pracoval jako asistent postupně dvou sociálnědemokratických europoslanců. Jinými slovy, něco v tom Bruselu slyšel a něco odposlouchal.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře, ale v tom případě má, Petře, pardon, má v tom případě pravdu Karel Schwarzenberg, když říká, že jinde se vybírají významní politici a že tady jde o uspokojení pražské ČSSD? I z toho, co teď říkáš o jeho praxi, může to tak působit?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

To, co tady říkám, říkám taky proto, abych nemusel odpovědět jednou větou po knížeti Schwarzenbergovi. Ten konec je přesně tak, jak to je. Muselo se vyhovět pražské organizaci sociální demokracie. Výběr Petříčkův, toť vítězství pražské vítězství sociální demokracie, sociální demokracii. Petříček je Pocheho člověk a znalci říkají toto, neudělá jedinou záležitost bez toho, aniž by jí konzultovat s Miroslavem Pochem, to je jedna věc. A za druhé, on je ovšem člověk takový jaksi soft, jemný, konsiliantní, a proto tím taky odpovídám trochu na tu, co jsme měli zkraje tu ukázkou, která se týkala vyjádření pana Pocheho k zahraničně-politickým dovednostem premiéra Babiše. Tohle to, myslím, nový ministr zahraničí zvládne, protože on je právě znám tím, že se dovede v určitých situacích briskně orientovat a přizpůsobovat se. A jestli chceš ještě něco dalšího, tak je to kádr mladých sociálních demokratů, kteří za, kteří ve své době nastoupili frontálně na ministerstvu zahraničních věcí a tam se zakopali, zejména tedy za ministrování pana Zaorálka.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře. Já, Petře, navážu tam, kde ty jsi skončil o Andreji Babišovi, o tom, jak jsi vlastně tito dva budou rozumět, protože Andrej Babiš se hodně začíná angažovat v zahraniční politice, takže kdo vlastně v té zahraniční politice teď bude mít to hlavní slovo? Bude to Andrej Babiš, anebo ministr zahraničí?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

No, všimni si, že Andrej Babiš /nesrozumitelné/ tady dělá Evropu hlavně. On to taky říká, že jeho hlavním zájmem je Evropa. To už jsme tady měli, jestli se pamatuješ, jsme tady měli /nesrozumitelné/, a takže ministr zahraničních věcí, tehdy Kavan, měl na starosti jaksi všechno a z toho bylo vyděleno záležitosti evropské, ale, ale ono se to neosvědčilo. Proč to říkám, protože ta Evropa je pro nás samozřejmě naprosto stěžejní. A je pravda, že páni premiérova vyjádření zejména na evropské půdě nejsou zrovna souznějící. Jinými slovy, když

tam bude ministr zahraničí, který to bude, který to dokáže uvádět alespoň částečně na pravou míru, aby Evropa věděla, co vlastně chceme, tak já to vidím jako užitečnou záležitost mezi námi.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře. My neznáme úplně přesně, nebo já neznám, možná ty ano, ale neznám úplně přesně třeba, jaké jsou politické postoje Tomáše Petříčka, ale pokud je to ...

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Myslím, že to neví nikdo.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Pokud je to člověk Miroslava Pocheho, tak si vzpomeňme, že u Miroslava Pocheho hodně vadilo, že třeba v parlamentu hlasoval pro kvóty na přerozdělování uprchlíků, naposledy zase podpořil řízení proti Maďarsku, to hodně kritizoval Andrej Babiš, takže budou třeba toto klíčové otázky, které si musí Tomáš Petříček s Andrejem Babišem vyjasnit?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

No, jistě asi ano, ale o jeho, jeho povaze říkají ti, kteří znají budoucího ministra zahraničí, téměř jistě se jím stane, dobře, tak bude to asi tak, že zůstane při tom názoru, ale mezitím se najde nějaké, nějaký, nějaká taková měkká ústupová cesta, ale může být výjimka, ale může to být takto, ale my přece jenom, no, to si dovedu prostě představit, že to nebude kámen na kámen, ministerstvu zahraničních věcí proti, proti úřadu vlády, tak jako v minulosti bohužel u nás občas chvílemi bývalo.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Je jisté, Petře, že pan prezident Zeman pana Petříčka jmenuje?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Jisté není nic, zvlášť ne to, co ... /výpadek signálu/ ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, teď nám Petr Nováček na malou chvíli vypadl, ale my samozřejmě máme to štěstí, že Petr Nováček vždycky udrží myšlenku. Petře, už jsi zpátky.

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

... mimořádně určit osobnost, ale je to velmi pravděpodobné, protože předseda sociální demokracie Hamáček dává jasně na vědomí, že tím by chtěl tuto záležitost ukončit a myslím si, že ji nakonec bude chtít ukončit už konečně prezident. Mezi námi, kdyby odmítl pana Pocheho, tak pak už je to skutečně na ústavní spor, protože pak by se ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Pana Petříčka, kdyby odmítl, rozumím.

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Pardon, omlouvám se.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ne, rozumím, v pořádku.

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Ano, kdyby odmítl pana Petříčka podle mě jako odmítl pana Pocheho, tak pak už by to bylo skutečně na Ústavní soud, /nesrozumitelné/ záležitost, která by přímo okamžitě ohrožovala Babišovu vládu.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já ještě tady mám před sebou výrok Andreje Babiš, který teď cituje server Novinky.cz. Andrej Babiš to řekl tedy deníku Právo: "Akceptuji to, že je to nominace ČSSD. Chápu to tak, že problém je vyřešen. Pan Poche ministr nebude. Svou misi splnil, takže se může vrátit do Bruselu a věnovat se Evropskému parlamentu a bojovat za zájmy České republiky v rámci V4. Tím je to vyřešeno." Co za tím, pardon, Petře, co za tím je? Naznačuje Andrej Babiš, že si nepřeje, aby Miroslav Poche v jakékoliv pozici dál na ministerstvu zahraničí působil?

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Helenko, já jsem si tenhle ten, těhle několik vět stačil přečíst těsně předtím, než jsme šli do vysílání. Ten konec je opravdu roztomilý. No, zdá se, že, že to bude tak, jak, jak říkáš, ale na druhé straně podívej se, jestli je to s budoucím ministrem zahraničí tak, jak je, že totiž neudělá nic proti vůli pana Pocheho, tak pan Poche může opravdu klidně odjet do Bruselu a ministr zahraničí tady nebude vykoná..., dělat žádnou takovou politiku, která by panu Pochemu, jinak jaksi šéfovi, že jo, hlavnímu člověku pražské organizace sociální demokracie, nevyhovovala. To je jedna věc, jo. A ale druhá věc, kdyby se rozhodl nový ministr zahraničí jmenovat pana Pocheho dejme tomu svým náměstkem, tak by mu v tom nemohl nikdo zabránit, protože to je čistě v kompetenci příslušného ministra.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Petr Nováček, komentátor Českého rozhlasu. Petře, děkuju mockrát, na shledanou.

Petr NOVÁČEK, komentátor Českého rozhlasu

Já děkuju taky mockrát, na shledanou.

Nerozhodují a mají nižší platy. Ženy na univerzitách

18.9.2018 universitas.cz str. 00

O podstatných věcech v českém školství i vědě rozhodují v drtivé většině muži. Například české vysoké školy mají jen dvě rektorky a necelou třetinu prorektorek. Podle rozsáhlé monitorovací zprávy Sociologického ústavu AV ČR je sice žen v akademickém prostředí více než před deseti lety, ale jejich počet roste příliš pomalu. Co s tím? Mnoho univerzit zavádí příspěvky na školku, dětské skupiny nebo flexibilní úvazky.

Nůžky mezi zastoupením žen a mužů v české akademické sféře se uzavírají. Ovšem jen mírně a velmi pomalu. Zatímco v roce 2005 působilo na českých vysokých školách 22 % docentek a 11 % profesorek, o deset let později, v roce 2015, už mezi muži učilo 25 % docentek a 15 % profesorek. Vyplývá to z rozsáhlé Monitorovací zprávy za rok 2015, která mapuje postavení žen na českých vysokých školách a ve vědě a již loni publikovalo Národní kontaktní centrum – gender a věda Sociologického ústavu AV ČR. Celkem na českých vysokých školách působí přes sedmnáct tisíc pedagogů, ženy z toho podle zprávy v roce 2015 tvořily necelých 36 %. (Na začátku září 2018 vyšla další monitorovací zpráva, za rok 2016. Uzávěrka tohoto textu byla před vydáním zprávy, připravujeme další články z aktuálními daty – pozn. red.).

„Podíl žen ve výzkumu téměř stagnuje, a to již celé desetiletí. Je proto nutné konstatovat, že český výzkum dlouhodobě není schopen dát příležitost kvalifikovaným ženám. Negativní dopady to má nejen na tvůrčí a profesní rozvoj konkrétních badatelek, ale zejména na český výzkum jako celek, protože tím přichází o nápady a řešení, jež by nás jako společnost mohly posouvat dál,“ shrnuje výsledky šetření autorka monitorovací zprávy Hana Tenglerová.

Méně rozhodovacích postů Vypovídající je i pohled na to, kdo v akademické sféře rozhoduje: Také v roce 2015 to byli převážně muži. Celkové zastoupení žen stojících v čele výzkumných, vysokoškolských a dalších institucí výzkumu a vývoje, jako jsou grantové agentury, Rada vysokých škol či Rada pro výzkum, vývoj a inovace, dosáhlo v roce 2015 jen 10,3 %.

Podle přehledu, který si letos v červenci udělala redakce Universitas.cz, stojí v čele osmadvaceti českých veřejných a státních vysokých škol jen dvě rektorky a z celkového počtu 118 prorektorů je jen 32 žen-prorektorek. Konkrétně 27 %, tedy necelá třetina.

Nižší platy Disproporce se ukazuje i v platech. Jak ukazují data ministerstva školství, zatímco docenti v Česku berou v průměru téměř 57 tisíc korun hrubého a profesori 73 tisíc, docentky dosáhnou na 50 tisíc a profesorky na 69 tisíc korun hrubého.

V roce 2015 se také v Česku udělilo více než osmdesát osm desítek cen za vědecký výkon, inovace či pedagogickou práci. Ovšem ženy se staly laureátkami jen v 17 % případů.

Existují ale i ocenění, která se udělují pouze vědkyním. Například cena L'Oréal Pro ženy ve vědě. V soutěži mohou každý rok získat finanční podporu dvě nadějně vědkyně ve věkových kategoriích do 35 let a od 36 do 45 let, které na základě předložených vědeckých projektů vybere odborná porota. V České republice se uděluje už od roku 2006 a ocenění již získalo přes 30 mladých vědkyň. Ty mohou získat částku ve výši až 250 000 korun, kterou nemusejí použít jen na výzkum. Mohou z ní zaplatit svůj osobní rozvoj, například školení a vzdělávání, nebo třeba chůvu pro své dítě. Rozhodnutí, jak s výhrou naloží, je zcela na nich.

„Hlavním cílem je podpořit mladé vědkyně již od začátku jejich kariéry. Právě to je totiž období, kdy je případné počáteční neúspěchy mohou odradit od dalších snah v odborné činnosti. Společnost L'Oréal by tak ráda motivovala další generace mladých dívek, které zatím třeba jen zvažují vědeckou kariéru a jejichž nadání naše země potřebuje,“ říká generální ředitel L'Oréal v Česku Tomáš Hruška.

Na Vysoké škole technologické (VŠCHT) zase nově ustanovili Cenu Julie Hamáčkové, která mimo jiné vybírá a oceňuje ženy za mimořádný přínos k rozvoji vědy, výzkumu nebo pedagogiky. „Soutěž proběhla již ve třech ročnících a konala se vždy v měsíci listopadu, týden před celoškolskou Studentskou vědeckou konferencí,“ podotýká její spolupořadatelka Anna Mittnerová z VŠCHT.

Rektorka: Jednání se ženami jsou věcnější Jednou ze dvou českých rektorek je od letošního února i Danuše Nerudová, která stojí v čele Mendelovy univerzity v Brně. Tato univerzita má jako jedna z mála mezi prorektory více žen než mužů. Z pěti jsou tři prorektorky. „Při výběru užšího vedení univerzity pro mne byly hlavním měřítkem odborné kvality, schopnosti a ochota pilně pracovat. To, že nakonec z těchto měřítek vyšli tři prorektorky a dva prorektoři, nebylo záměrem,“ vysvětluje Nerudová.

Nikdo z jejich mužských kolegů prý zatím genderovou vyváženost neřešil. „Troufám si však říct, že to širšímu kolektivu vedení univerzity prospělo. Změnily se zavedené vzorce jednání, které se uplatňovaly v ryze mužském kolektivu. Jednání jsou více věcná a konstruktivní,“ připouští Nerudová.

Přečtěte si rozhovor s Danuší Nerudovou.

Fakt, že žen na důležitých pozicích vysokých škol přibývá, ale velmi pomalu, hodnotí Nerudová kladně, jako jakousi první vlaštovku. „Cesta k vyšším číslům ovšem bude velmi dlouhá. Ze své zkušenosti vím, že velmi často to bývají ženy samy, které jsou příčinou těchto nízkých počtů. A to proto, že na rozdíl od mužů se velmi často zbytečně podceňují a přisuzují větší váhu svým případným slabinám, než by na jejich místě kladli muži,“ myslí si Nerudová. Dodává, že i proto nemají žádnou děkanku. „Žádná žena se nepokusila kandidovat, a to ani na jedné z fakult. Kandidovali pouze muži,“ vysvětluje Nerudová.

V Evropě je podle ní Česko tak trochu raritou. V Evropské unii existuje sdružení European Woman Rectors Association, které sdružuje ženy na pozicích rektorek. „Musím říct, že z ostatních členských zemí tam figuruje daleko více žen, než je tomu v případě ČR,“ upozorňuje Nerudová. Podle její kolegyně děkanky Zdenky Papouškové, která vede Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, je důležitý i přístup mužů, kolegů. „Pokud se už najde schopná žena, která tuto odpovědnou a náročnou funkci dělat může, neměli by muži její snahu brát jako útok proti sobě samým,“ doporučuje Papoušková.

Dívčí válku nevedeme, vtipkuje děkanka Podle českých děkanek bylo akademické prostředí dlouhou dobu vůči ženám hodně předpojaté. Například děkanka pražské **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Alice Němcová Tejkalová prý zná desítky děsivých historek o zacházení, jakého se před lety dostalo jejím kolegyním či jejich kamarádkám, často od respektovaných autorit oboru. Šlo o zesměšňování ambic, nedůstojné rádo by vtipy nebo podceňování kvůli skloubení rodinného a pracovního života.

Exkluzivně: Text Times Higher Education o genderové vyváženosti na evropských univerzitách.

„Zažila jsem podobnou věc kdysi v redakci sportu České televize. Zároveň ale vnímám, jak se atmosféra během posledních let změnila. Vždy se musí nějak začít a podstatné je, aby ve vedení instituce byli lidé, kteří nemají předsudky a nevybírají si kolegy podle pohlaví, ale podle toho, co daný člověk umí,“ soudí Němcová Tejkalová. S nástupem současného rektora UK Tomáše Zímy přišlo podle ní do vedení univerzity hned několik schopných prorektorek, které ukázaly, že jakékoliv podceňování není na místě, a otevřely tak cestu dalším.

„Když jsem před čtyřmi lety kandidovala na ředitelku Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, zeptal se mě jeden z emeritních představitelů naší fakulty, zda kandiduju, abych vedla nějakou dívčí válku. Udržela jsem emoce na uzdě a odpověděla, že bych musela být pěkně hloupá, protože všichni víme, jak dívčí válka dopadla,“ usmívá se dnes Němcová Tejkalová.

Již brzy: Anketa mezi rektorkami a děkankami

Když se některých kolegů zeptá, koho by jí doporučili, vždy z nich vypadne mužské jméno. Až když dodá, zda neznají i nějakou schopnou ženu, nezfídka přijdou s pedagožkou či výzkumnicí, která je buď stejně dobrá, nebo dokonce lepší než člověk, kterého uvedli jako prvního. „Ale první volbu pro ně představuje muž. Až se díky podobným otázkám a také většímu výskytu žen ve vedoucích funkcích podaří ‚přepólovat‘ myšlení takto uvažujících lidí, bude to skvělé,“ myslí si Němcová Tejkalová.

Přes kvóty cesta nevede Brněnská Mendelova univerzita už zahájila plán, jak dostat více žen na rozhodovací pozice. V tuto chvíli je jedinou univerzitou v Česku, která ve spolupráci s ministerstvem práce a sociálních věcí provádí genderový audit. Na základě jeho výsledků přijme škola opatření k tomu, aby se rovnost příležitostí na univerzitě zlepšila.

„Dalším projektem, který bych ráda realizovala, je mentoring schopných žen a jejich motivování k tomu, aby měly chuť o vedoucí pozice soutěžit,“ plánuje Nerudová.

Již dnes hovoří se ženami ve vedení univerzity o tom, že se budou snažit vytipovat ženy s potenciálem a předávat jim zkušenosti. „Dalším nástrojem, který bych ráda zavedla, je něco, co je na západ od nás známo jako programy ‚be compliant or explain‘. Tedy že obecně platí dodržování rovných příležitostí, a pokud je dodržet nelze, musí být vysvětleno proč. Zkušenosti ukazují, že tento pozitivní přístup k řešení problému funguje lépe než zákazy,“ podotýká Nerudová.

Přes kvóty podle ní cesta nevede. „Jsem odpůrkyní kvót a považuji je za něco téměř až nedůstojného,“ tvrdí rezolutně. Zásadním faktorem je podle ní vnitřní kultura univerzity a připuštění si toho, že problém rovnosti příležitostí skutečně existuje. „Druhým krokem pak samozřejmě je, aby vedení univerzit a fakult šlo příkladem a ptalo se, jak je možné, že například na určité konferenci není v hlavním panelu žena,“ navrhuje Nerudová.

Na VŠE rozšíří školku Druhou vysokou školou, která má ve svém čele ženu, je pražská Vysoká škola ekonomická (VŠE). Její rektorka Hana Machková také není příznivkyní kvót ani jakýchkoli jiných kariérních zvýhodnění pro obsazování vrcholných orgánů univerzit ženami. „Na vysokých školách by se mi tyto formy podpory zdály nedůstojné. Jsem ale velkým příznivcem podpory mladých žen po návratu z rodičovské dovolené. Tam celý problém začíná, protože ženy naberou určité kariérní zpoždění,“ shrnuje Machková.

Podle Machkové se ženy do vedení univerzit, například na post rektora nebo děkana, neženou i proto, že jde o funkci volenou. „Myslím si, že ženy do značné míry odrazuje již samotný proces volby. Jednak proto, že jsou méně soutěživé, ale hlavně proto, že se obávají průvodních jevů, například agresivních forem volební kampaně na sociálních sítích, které bohužel často volby provázejí,“ soudí Machková.

Na VŠE již mají mateřskou školu, kterou budou rozšiřovat i o předškolní oddělení a přemýšlejí nad tím, že by zavedli i jiné formy podpory pro nové nastartování vědecké kariéry žen po návratu z rodičovské dovolené.

Vědkyně-matky se často musí pracovně uskromnit Právě skloubení osobního a pracovního života představuje pro české vědkyně velké téma. Psychologický ústav AV ČR loni provedl rozsáhlý průzkum mezi dvěma tisíci českými vědci a jedním z doporučení bylo pomáhat akademikům lépe skloubit pracovní a soukromý život. To může mnohým z nich pomoci ulevit od stresu, který je jedním ze spouštěčů profesního vyhoření. I sami dotázaní to ve svých odpovědích naznačují. „Naše fakulta otevřela školku – co bych za to dala v době, kdy se mě to týkalo! Teď vidím kolegy, jak to využívají, protože školka je od 2,5 let, což je super. Navíc je to školka, kde člověk vidí, jak funguje, a běží skvěle. Připadá mi to úplně úžasné,“ napsala dotázaná vědkyně.

URL| <https://www.universitas.cz/tema/1644-nerozhoduji-a-maji-nizsi-platy-zeny-na-univerzitach>

V blížících se komunálních volbách kandiduje i 127 stávajících členů parlamentu

18.9.2018 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V blížících se komunálních volbách kandiduje i 127 stávajících členů parlamentu. Někteří tvrdí, že z poslanecké lavice můžou pro svou obec udělat víc, než co by řadový komunální politici. Mají pak ale na svou práci čas nebo

jeden z úřadů šidí, aby si dokázali udržet obě funkce? Více za okamžik. Našimi hosty jsou politolog z **Fakulty sociálních věd** Institutu politologických studií Univerzity Karlovy Lukáš Hájek, dobrý den.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Taky filozof, politolog a bývalý politik, který přednáší na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem Daniel Kroupa, dobrý den.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pánové, prosím první otázka, požádám o stručnou odpověď na ní, protože se problému pak budeme samozřejmě budeme věnovat samozřejmě víc v té následující půl hodině ale přece jen pane Hájků, může být vhodné nebo rozhodně ne, když politici kumulují funkce, tak jak jsem naznačila na začátku?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Co je důležité, tak je definovat z jakého pohledu se na to díváme, protože existují pohledy, kdy můžeme říci, že tam jsou některé pozitivní efekty, kumulace mandátů, ale osobně můžu říci, že když se na to podíváme celkově, tak ty negativní efekty převažují.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Daniel Kroupa?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Já bych řekl ještě ostřeji, že se jedná o velký nemrav, který by měl z naší, z našeho politického života pokud možno zmizet, což je mi jasné, že je tak trochu utopie, ale měli by to zejména řešit voliči, ale když to nepůjde voliči, tak bych uvítal i řešení zákonem, tedy zákaz souběhu některých funkcí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vy jste pane Hájků řekl, že záleží na úhlu pohledu. Tady pan Kroupa to nazval doslova nemravem, cituji-li. Takže z jakého úhlu pohledu bychom se na to mohli dívat pozitivně, že třeba poslanec nebo poslankyně je zároveň starostkou, hejtmankou, hejtmánem nebo radním či zastupitelkou?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Těch úhlů pohledu, těch možných úhlů pohledu je hned několik. Existují odborné výzkumy, které se zabývají tím, jaký dopad má kumulace mandátů třeba na parlamentní aktivitu poslanců. To téma se zkoumá běžně v západní Evropě. Ukazuje se, že třeba poslanci, kteří kumulují svoje funkce, tak následně v parlamentu třeba pokládají více otázek, protože je na ně vytvářen větší tlak ze strany voličů od těch lokálních úrovní. Takže na tu parlamentní aktivitu to nakonec může mít pozitivní vliv. Jsou tam ale třeba i další projevy jako je profesionalizace politiky. A politik má často velkou obavu o to, zda bude v následujících volbách zvolen. Zda může v té svojí práci pokračovat. Kumulace mandátů ho určitým způsobem jistí a on nemusí mít takový strach.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Přijde o jednu funkci, zůstane další?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Přesně tak, svým způsobem dokonce živobytí. Musíme si uvědomit, že řada poslanců skutečně platí hypotéky, musí z něčeho žít a ten politický život je velmi nejistý. A tohle to jsou všechno jevy, které my musíme v rámci té debaty zohlednit a v některých těch ohledech, tak skutečně ten dopad potom je pozitivní.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Kroupo, jsou tady tedy dva pozitivnější úhly pohled, než je ten váš a to jednak začneme tou první námitkou, se politici, kteří pohybují-li se na komunální úrovni víc věnují těm záležitostem lidí, které zastupují třeba na městě, obci nebo v kraji a také v parlamentu. Potom se snaží víc vycházet vstříc požadavkům svých voličů, taky těch voličů je víc. Nemůže to být relevantní argument?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Já bych řekl, že o tom platí to staré přísloví, šedivá je teorie, zelený strom života. A tahle ta teorie sice zdůvodňuje docela hezky, proč by mohl být pan nebo proč má být pan starosta zároveň poslancem, ale realita je taková, že pokud skutečně v parlamentu pracujete a ta práce nebo respektive ta činnost politická spočívá v tom, že studujete zákony, že připravujete pozměňovací návrhy, že projednáváte ty zákony se všemi, jichž se týká. A připravujete si vystoupení věci a podobně, tak tyhle, tohle to se nedá stihnout souběžně s žádnou jinou funkcí jinak, než když zkrátka něco z toho vezmete na hůl. Zneužívá se často toho, že poslanec je svým pánem. O tom, co bude dělat, si rozhoduje on sám, nemá nad sebou žádného šéfa, když tedy pomineme toho abstraktního Trošku voličku, ale on si definuje tu svojí činnost sám a může říct, já jsem naplnil to, co jsem si, to co jsem si stanovil. No jo no, ale když je teda v tomto ohledu teda tím, kdo rozhoduje a ukládá si úkoly, no tak to je pak snadné je splnit, i když jde potom do parlamentu jenom na hlasování a často ani ne na to, protože když potom třeba dochází k opravdu velmi důležitým hlasováním a zároveň pan starosta nebo primátor má ve své nebo hejtman má ve svém obvodu také nějakou takovou záležitost, no tak většinou dává přednost tomu, co je v obvodu, což je blíž, kde to voliči více uvidí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Bližší košile než kabátá.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Ano.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A nekladou se tedy pane Hájků politici, kteří kumulují funkce na různých úrovních laťku, myslím pracovního nasazení tak nízko, aby byli, dokázali splnit úkoly a vlastně je nikdo nekontroluje, ale práce trpí?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

To samozřejmě a na to nemusíme dělat žádné složité výzkumy. Stačí se zeptat těch samotných politiků, kteří mandáty kumulují. Naštěstí se objevuje velká řada z nich, kteří jsou upřímní a řeknou, že ty funkce nelze vykonávat na 100 procent, ať už jde o 2 funkce nebo dokonce 3 nebo 4. My si totiž musíme uvědomit, že v České republice neexistuje zákon na to, který by omezoval souběh dokonce více funkcí. To znamená, že poslanec může být aktivní na národní úrovni, následně na té krajské úrovni.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

I na evropské třeba ne?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Tam už je to složitější.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tam už je to složitější.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Tam je, tam to řeší zákon ohledně voleb do Evropského parlamentu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tam už to není úplně jednoduché.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Ale, když půjdeme dolů, ještě do té komunální úrovně, tak poslanec může být aktivní na té komunální úrovni a dokonce ještě v některých městských částech těch větších měst. To znamená, že tady máme 4 úrovně, které lze kombinovat dohromady, a to se bavíme jenom o zastupitelstvech, protože ještě je možné být radní.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Třeba poslanec Jan Čížinský by mohl vyprávět.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Přesně tak a ještě je možné být radním, to znamená, to se následně dokonce násobí dvěma, takže my máme příklady některých poslanců, kteří měli dokonce další 3 nebo třeba i 4 funkce té poslanecké a to pochopitelně stíhat všechno na sto procent nejde.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je pravda, že pane Kroupo někteří politici říkají, a to je skutečně fakt, nestíháme to úplně naplno, ale snažíme se a přenášíme kompetence na svoje spolupracovníky, třeba na té komunální úrovni, ale pak tedy rozhoduje volič. Sice není žádná kontrola z venku, ale kdyby voliči a voličky nechtěly takového člověka, který je exponovaný i v komunální politice i v parlamentu, tak by ho asi nevolili.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

No, je třeba říci, že tenhle ten argument platí jenom částečně a to velmi částečně, protože u nás nemáme přímo voleného starostu nebo hejtmána, a ten volič nemůže vědět, když volí komunálních volbách, zda ten dotyčný zároveň tedy potom bude kandidovat do Poslanecké sněmovny.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ted' už tam třeba je a lidé kandidují.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Ano, třeba to, třeba to ví, ale tahle ta informace se v tom hluku volební kampaně k těm voličům vlastně nedostává. A já se také, jsem také přesvědčen o tom, že naprostá většina voličů tohle to nevnímá a neví, a kdyby se to dozvěděla v plné míře, tak v nich probublá hněv a jistě takovému politikovi svůj hlas nedají.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Myslíte si to taky pane Hájků, že voliči spíš nevědí, že jejich zástupci mají těch funkcí víc a ne že jim to nevadí?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

To je samozřejmě těžké říci, tam fungují 2 elementy proti sobě. Jeden může být právě ten, že voličům to může vadit, oni to zjistí, že ten poslanec kumuluje ty mandáty a může to být negativní pro případné znovuzvolení toho poslance. Na druhé straně ti voliči si mohou uvědomovat, že ten poslanec může z titulu své funkce lépe reprezentovat svoji obec. Může například samozřejmě v rámci jednání o státním rozpočtu například být mnohem schopnější v přidělování prostředků na konkrétní projekty.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Porcování medvěda?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Přesně tak samozřejmě. I na to jsou výzkumu například z amerického kongresu, které ukazují, že právě tito poslanci přirozeně mají povinnost vůči svým voličům třeba právě na té místní úrovni, a proto se tam tyhle efekty vlastně vzájemně dostávají do protikladu a nelze jednoznačně říci, co třeba ti voliči můžou preferovat. U každého to může být jinak.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale může to tak být pane Kroupo, že poslanec, senátor, který je zároveň starostou či žena starostkou nebo radní, tak můžou vymoci víc pro svou obec na té parlamentní úrovni?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

No, ale tady už se skutečně dostáváme na tu úroveň v té politické nemravnosti. Jako poslanec je politik povinen jednat v obecném zájmu a ne zneužívat své funkce k tomu, aby získával výhody pro svojí obec.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Některé poslanci to v této komunální kampani vykládají jako svojí výhodu.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

A ještě se tím, ještě se tím chlubí. To porcování medvěda je přeci velká nemravnost. Vzniklo to, já jsem vlastně tehdy to zažil, když to vzniklo, tehdy předseda rozpočtového výboru se dohodl s ministrem financí, který byl každý rok zoufalý z toho, že mu poslanci úplně převorali rozpočet, tak předseda rozpočtového výboru mu řekl, víš co, tak uděláme to tak, že do té části, že vymezíme část, do které se zasahovat nebude a ty nám dáš balík peněz, který my si mezi sebou rozporcujeme. A na tomhle kompromisu se potom dělá tahle ta nemravnost. Jistěže to bylo menší zlo, ale bylo to pořád ještě zlo. Víte, stejně tak pro své voliče v daném obvodu dělá jednotlivý poslanec, pokud chce být znovu zvolen, tak potřebuje něco, čím může mávat, že pro své voliče udělá, ale měly by to být věci, kterou jsou v obecném zájmu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ne jen v tom partikulárním.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

A ne na úkor druhých. Vždyť jsme zažili to, že si někde stavěli.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Obrovské aquaparky, ve kterých se utopily desítky milionů.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale voda už tam nebyla.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Ano, nakonec se tam ta voda nedostala a ty peníze všechny šly, šly do větru.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak pane Hájku, vy jste chtěl reagovat?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Ono je hezké, že například 100 obcí má svého poslance v uvozovkách, ale v České republice jich chybí více než 6 tisíc. To znamená, že těch zbylých 6 tisíc obcí nemá toho svého poslance, takže naprosto souhlasím s tím, že poslanci mají primárně reprezentovat samozřejmě Českou republiku jako takovou, protože jsou na té národní úrovni. Jenom už, když se podíváme na sliby.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže by to neměla být jejich výhoda, že jsou v parlamentu a zároveň kandidují do komunální politiky?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

My se musíme věnovat té politické realitě. Tou politickou realitou je, že je to výhoda pro ty dané obce, ale zároveň poslanec musí reprezentovat Českou republiku. Když se podíváme už jenom na sliby, tak poslanec ve svém slibu říká, že bude právě konat pro občany České republiky, zatímco na té komunální úrovni říká, že bude konat ve prospěch občanů té obce. To znamená, už když ten poslanec /nesrozumitelné/ mandáty skládá tyto sliby.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak je mírně schizofrenní.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Tak je ve střetu zájmů a už v tu chvíli, kdy ta slova vyslovuje, tak si protiřečí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Naladili jste Český rozhlas Plus, který hostí dva politology Daniela Kroupu a Lukáše Hájka. Pak tady pane Kroupo bylo taky před chvílí zmíněná taková věc, že se politici pokud mají více funkcí, neobávají tolik, že přijdou o jednu. Jsou profesionálnější, jsou nezávislejší, můžou tak jednat, tedy líp než, když mají jenom jednu funkci, o kterou se bojí. Viděl byste to podobně?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

No, já bych to viděl právě naopak. Ten, ten poslanec, který nemáme tyto, tuto jistotu, no tak musí vyvíjet daleko vyšší aktivitu vůči svým voličům, aby si ho ráčili všimnout. Ten starosta, který je zároveň v senátu nebo ve sněmovně, no tak má situaci v tomto ohledu usnadněnou, protože ti voliči vidí jeho činnost na obci. Občas je to tak, že všichni vědí, že tam nikdo lepší, kdo by tu obec mohl řídit není. No, tak on sbírá tuto výhodu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

No, ale nemůže to být tak, že třeba méně podléhá vlivu lobistů, když je na dvou židlích, protože nepotřebuje vyslyšet různé žádosti, které jsou kompenzovány třeba některými dary?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Já bych řekl korupčníků, lobisté v té, v tom původním slova smyslu jsou lidé, kteří informují o zájmu nějaké skupiny. Jakmile k tomu ovšem začnou přidávat peníze, no tak pak je to, pak je to špatné, ale ono, ono to platí i obráceně. Ten starosta poslanec může podlehnout korupci v daleko větší míře, protože má v ruce daleko větší prostředky, jak to udělat. To, co řekneme rozjelo korupci v 90. letech, sice bylo na vrcholové úrovni politiky a souviselo s privatizací a s podobnými rozhodnutími, ale když privatizace pominula, tak se korupce přestěhovala na obce a kraje, kde si pan starosta přihrával kšefty svým příbuzným, kteří měli firmy. Nikdo si toho moc nevšímal. No, a když dostal poslanecký mandát, no tak mohl dát těmhle těm lidem podíl také na státních zakázkách.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže byste tam věděl větší riziko pane Hájku, a to, co pan Kroupa zmínil na začátku, že by se v Česku mohlo nebo mělo dokonce začít uvažovat o změně zákonů v přímém zákazu kumulace funkcí, jako je to třeba ve Francii. Byl byste pro?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Já s tímto úplně nesouhlasím, tady se ukazuje, že jsou takové ty 3 cesty, jak tu kumulaci mandátů řešit. Tou první cestou je ten francouzský způsob. To znamená direktivně nařídit, že není možné kumulovat. Druhou cestou je způsob, který se aplikuje v Belgii. Ten je takový nepřímý, protože on se věnuje třeba zákonu o střetu zájmů. To znamená, že politici musí hlásit ty jednotlivé funkce, které všechny mají, ne jenom v politice, ale právě i třeba v soukromé sféře.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A kde to musejí hlásit?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Jsou na to zřízené speciální úřady, je to veřejně přístupné, tak aby voliči.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže každý se může podívat?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Přesně tak, aby k tomu měli přístup. Následně není třeba možné kumulovat platy. To je ten nepřímý způsob, a pak se ukazuje ještě jeden způsob. To je jakási autoregulace, která probíhá třeba v Německu. V Německu žádné zákony omezující kumulaci mandátů nejsou, ale přesto se tam kumulace v podstatě neobjevuje, protože se ukazuje, že třeba politické strany v podstatě zabraňují těm politikům v takovém chování. Je to vliv.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To už mluvíme o určité politické kultuře?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Je to věc politické kultury přesně tak, to jsem měl přesně na jazyku a my se teď musíme rozhodnout v České republice, jaký ten způsob zvolíme. To, že je to problém, to je jednoznačné, protože když srovnáme ta čísla v porovnání s dalšími zeměmi v Evropě, tak my ta čísla kumulace mandátů poslanců máme velmi vysoká, a ten zákon tady zatím neexistuje.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale pro úplný zákaz vy byste nebyl, spíš pro ty nepřímé způsoby omezení?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Já bych nebyl pro úplný zákaz, protože velkou nevýhodu politiky a politologie je, že my nemůžeme provádět experimenty. To znamená, že ty zásahy, které děláme do toho prostředí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pak žijeme.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Pak my nemůžeme zcela jasně, bohužel nemůžeme na 100 procent předpokládat, co se stane. To znamená, já navrhuji, jít spíše tou postupnou cestou. To znamená například zakázat kumulaci platů, abychom skutečně znemožnili těm politikům, kteří skutečně chtějí pouze kumulovat platy, získávat peněžní výhody a další výhody tohoto řekněme pudového charakteru v uvozovkách, tak abychom odflitrovali je a můžeme pozorovat, kolika procent poslanců se to bude týkat. Následně, když zjistíme, že ten efekt je stále stejný, ten problém zůstává, tak pochopitelně můžeme přitvrdit.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Přitvrdíme, tak pane Kroupo, vy byste byl pro úplný zákaz okamžitě?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Já bych řekl tam, kde je vysoká politická kultura, která díky tedy v povědomí voličů nedovolí tuto kumulaci, tak tam není potřeba zákon. Ale francouzský parlamentů byl plný starostů, kteří těchto funkcí zneužívali a nezbylo jim, než to řešit zákonem. A my jsme ve velmi podobné situaci a jsem přesvědčen, že tomu dnes už asi nejde zabránit jinak než takovým zákonem. Ovšem politické strany, které nyní jsou v parlamentu, tak tomu rozhodně nejsou nakloněny, protože je to ještě řekněme, má to ještě jednu důležitou dimenzi, že totiž u nás politický, politického života se účastní příliš malé procento obyvatelstva aktivně. V Německu politické strany mají statisícové.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nejsou lidi?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Ano. Sta tisícová členstva a my jsme si ze socialismu přinesli tedy to heslo nejsou lidi. A ve chvíli, kdyby se přijal opravdu tvrdý restriktivní zákon, tak by to vedlo možná k tomu, že by v některých obcích zkrátka neměli starostu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Hájku, vy jste chtěl reagovat?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

I ve Francii, kdy je tedy dnes kumulace mandátů zcela zakázaná, tak k tomu dospěli postupně. Nejprve se omezoval například ten celkový počet mandátů, který je možné kumulovat a teprve, když se právě zjistilo, že to pořád nefunguje, tak se přistoupilo k tomu úplně nejrestriktivnějšímu řešení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Proti a proti diskutují Lukáš Hájek a Daniel Kroupa. Je tady na stole v českém parlamentu jeden návrh místopředsedy České pirátské strany Jakuba Michálka a taky zástupců ano, ty chtějí prosadit, aby se snížily

platy komunálních a krajských politiků, hejtmanů, starostů, kteří jsou v parlamentu nebo ve vládě. Byl by to pane Kroupo ten první krok k omezení, podpořil byste takový záměr?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Rozhodně bych ho podpořil, ale jenom dodám, je to krok velmi nedůsledný, protože jsem hluboce přesvědčen o tom, že, ale jsem v tom bohužel sám, že ty, ty platy, že jsou chybně konstruovány. Jsou konstruovány jako by šlo o odměnu za práci. Ta práce je absolutně neměřitelná. Vy nemůžete porovnat, jestli funkcionář v parlamentu vykonává více práce než poslanec, který pilně píše pozměňovací návrhy. A já se domnívám, že by se mělo vycházet z toho, že se nejedná o odměnu za práci, ale že jsou to prostředky, které jsou dány pro možnost výkonu mandátu pro chudé i bohaté stejně. To znamená, měla by to být jednotná částka v parlamentu pro všechny funkce a pro všechny poslance a senátory.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Bez těch náhrad, který jsme svědky teď?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Bez všech koeficientů. Tam máte funkce, že dostanete klidně dvojnásobný, dvojnásobný plat, přitom ten funkcionář nedělá nic jiného, než uděluje slovo a připravuje nebo podílí se na přípravě agendy.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže všem stejně?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Takže všem, všem dát stejný, stejný plat a jestliže někdo kumuluje teda funkce, tak ztrácí nárok na výkon mandátu, teda příspěvek na výkon mandátu v každé další funkci. Toto si myslím, že by bylo řešení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Co vy byste říkal na tohle řešení pane Hájku?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Jak jsem předtím řekl, že bychom měli jít tou postupnou cestou, tak toto není ani jeden krůček, to je spíš takové polechtání.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy to, co jsem zmínila, návrh současný poslanců některých.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Protože, když se do toho zákona podíváme, tak on umožňuje pořád brát ten, brát tu odměnu i na té místní a třeba krajské úrovni. Ten plat se akorát snižuje na myslím, že 0,4 násobek. To znamená, že ten plat tam pořád je. A to je skutečně pouze polechtání, protože my tím nedokážeme eliminovat právě ani ty poslance, kteří to dělají skutečně jenom kvůli tomu, aby měli vyšší a peněžní odměnu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Daniel Kroupa už to zlehka načal, ale pane Hájku, do jaké míry se na kumulaci funkcí podepisuje fakt, že politické strany mají zkrátka málo lidí, které by na ty kandidátky uvedly.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

To je samozřejmě realita, které čelíme. My, když se podíváme třeba na komunální volby, kde se rozděluje asi 60 tisíc mandátů, tak v obecních zastupitelstvech pochopitelně žádná strana nemá ani tolik straníků, aby mohla, mohla všechny ty mandáty obsadit, aby vůbec mohla vlastně kandidovat všude. Takže to ukazuje, že pochopitelně my tady máme i tento problém. To znamená, ne jenom málo lidí v politice, ale například i příliš mnoho obcí. I to je jev, který se podepisuje pod kumulací mandátů, protože ve Finsku není tolik úrovní politiky, není tam třeba tolik obcí, není tam tolik politických pozic, které je třeba obsazovat, a proto tam právě kumulace mandátů není takový problém. Zatímco třeba u nás nebo ve Francii ten počet obcí na jednoho obyvatele nebo na tisíc obyvatel, to je samozřejmě jedno, tak je velmi vysoký, a to je právě ten důvod, proč je potřeba obsadit některými lidmi, kteří třeba i komolí mandáty.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nebylo by řešením, jak bojovat proti kumulaci funkcí pane Kroupo, zrušit některé z těch funkcí, tedy že máme zbytečně příliš mnoho obcí, možná příliš mnoho politických postů, aby v nich mohlo být více lidí?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

No, v této věci já bych postupoval spíše tak, že opravdu tam, kde si nejsou schopni zvolit starostu, tak ta obec se přičlení k té, k té bližší, čili přirozenou cestou, nikoliv, nikoliv.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Shora.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Jsou totiž malé obce, které si ti lidé dokáží opravdu dobře řídit sami a přičlenění k větší obci by je poškodilo, tak do tohohle bych je netlačil.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já jsem zachytila jeden konkrétní příklad za všechny, předseda ČSSD Jan Hamáček, také ministr vnitra a také ministr zahraničních věcí kandiduje ve svém rodném městě Mladé Boleslavi na posledním kandidátce. Říká, že tím chce podpořit stranu ve svém rodném městě. Jak myslíte, že pane Hájkou můžou voliči vnímat takové gesto? Podpoří Jan Hamáček tímto v Mladé Boleslavi sociální demokracii. Může to zafungovat takovéto taktizování?

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Svým způsobem to určitě funguje. Česká republika není zase tak velká. To znamená, že ta například mediální sféra, která je silná především na té národní úrovni, tak hraje zásadní roli a na tu národní úroveň médií se dostanou především poslanci, ministři, ti vrcholní představitelé státu právě jako třeba Jan Hamáček. A to mu dává mnohem větší sílu v tom podpořit třeba právě místní kandidátku, než pochopitelně kandidátům, kteří jsou třeba známí na té místní úrovni, ale přeci jen nejsou každý druhý den v těch večerních zprávách.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V televizi. Tak pane Kroupo, nemůžou to voliči vnímat i tak, že se na kandidátku dostávají lidé, kteří vlastně zvolení být nechtějí?

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

No, tak to mohou vnímat voliči, kteří nemají politické vzdělání, kterým chybí politické vzdělání, kteří se nezajímají o to, co se v politice odehrává, kteří jsou vystaveni fragmentaci médií. To znamená absence politické diskuze v naší zemi, celkové politické diskuze a zkrátka dobře, je jim tak trošku jedno, co tam nahoře se děje, oni si to tam ty páni nějak zařídí. Tohle je ale taková příliš poddanská, ne-li až otrocká mentalita. Já se domnívám, že v této věci je opravdu nezbytně nutné, dokud je ještě trochu času, změnit poměry.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Říká filozof politolog, taky bývalý politik, který přednáší na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem Daniel Kroupa a mluvila jsem taky s politologem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Lukášem Hájkem. Pánové, díky oběma, na shledanou.

Lukáš HÁJEK, politolog z Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Daniel KROUPA, filozof, politolog a vysokoškolský učitel

Na shledanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pěkný den přeje Veronika Sedláčková.

Nové jméno v čele diplomacie: Tomáš Petříček

18.9.2018 ČT 24 str. 01 22:00 Události, komentáře

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Ministerstvo zahraniční má vést současný náměstek Tomáš Petříček. Nominaci oznámil předseda ČSSD Jan Hamáček a zopakoval, že sociální demokracie průtahy kolem obsazení tohoto postu nezavinila.

Jan HAMÁČEK, vicepremiér, předseda strany /ČSSD/

Pan premiér od mě obdržel v souladu i s koaliční smlouvou příslušný dopis a já očekávám, že jej postoupí společně se svým dopisem na Pražský hrad.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Pana Petříčka jsem viděl včera na Slovensku vlastně asi poprvé, takže určitě já se s ním setkám a ho navrhnou panu prezidentovi.

Miroslav POCHE, původní kandidát na ministra zahraničí /ČSSD/

Zcela jistě ta politika, kterou Andrej Babiš poslední týdny dělá, není úplně, která by sociální demokracii vyhovovala, tak možná i proto Jan Hamáček přistoupil k tomu rychlejšímu řešení.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Původně navrhovaný Miroslav Poche byl od začátku nepřijatelný pro prezidenta a posléze i premiéra. Nového adepta Tomáše Petříčka zase kritizuje část opozice. Třeba podle ODS a TOP 09 je nezkušený a veřejnost nezná jeho názory.

Jan SKOPEČEK, místopředseda poslaneckého klubu strany /ODS/

Je něco divného, když slyšíme jméno, které musíme googlovat a zjišťovat si, co vlastně ten člověk je, co má za sebou na tak prestižní a tak důležité místo, jako je ministr zahraničí.

Tomáš PETŘÍČEK, kandidát na ministra zahraničí /ČSSD/

Já věřím, že zkušenosti mám. Celý život jsem se zahraniční politice věnoval. Rád bych nyní tyto zkušenosti využil v pozici ministra zahraničních věcí.

Radim FIALA, předseda poslaneckého klubu hnutí /SPD/

My nesouhlasíme s tím, aby, aby byl na ministerstvu zahraničí nominant sociální demokracie. Koneckonců my nesouhlasíme ani s tím, aby sociální demokracie jakkoliv tvořila zahraniční politiku České republiky.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

A hosty Událostí, komentářů jsou Jaroslav Foldyna, místopředseda ČSSD a poslanec. Dobrý večer.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Dobrý večer.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Daniel Pawlas, člen zahraničního výboru Poslanecké sněmovny. A Jan Lipavský, místopředseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny. Dobrý večer.

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Dobrý večer.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Dobrý večer.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pánové Pawlasi a Lipavský, když jste dnes slyšeli, že ČSSD má nového kandidáta na ministra zahraničí, řekli jste si "no konečně", anebo "kdo to je"?

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

No, víceméně to byl docela šok, že si toto sociální demokracie dovolí předložit jako kandidáta na ministra zahraničí. Kvalifikací pana Petříčka je, že dělal celou svoji kariéru asistenta. To znamená ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

K tomu se dostaneme. Takže bylo to "no konečně, už máme nového kandidáta", nebo "kdo to je"? Znáte ho?

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

No, to jméno samozřejmě známé je, protože nyní působí jako politický náměstek na ministerstvu zahraničních věcí a z té plejády jmen, které má ČSSD k dispozici, je to pravděpodobně to nejhorší z možných.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Pawlasi.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Já bych s tímto názorem nesouhlasil. Já si myslím, že to je nominant sociální demokracie. Určitě je to člověk nový, my ho neznáme, ale neznamená to, že když je člověk nový, že je neschopný. Já si myslím, že máme dávat příležitost novým lidem a ono se ukáže, jestli pan Petříček je člověk na svém místě. To ukáže čas.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Vy jste teď takový smířlivý, ale když byl ve hře pan Poche, tak KSČM byla poměrně dost tvrdě proti. Dokonce jste hrozili tím, že nepodpoříte vládu. Tak jak to, že najednou vám nevadí člověk, který byl jeho pravou rukou? Co se změnilo na pozici KSČM?

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

To znamená, že když byl pravou rukou, neznamená, že to je pan Poche. On je to pan Petříček, mluví za sebe a jak říkám, čas ukáže, jestli je to dobrý ministr zahraničních věcí.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Foldyno, vás to, předpokládám, nepřekvapilo, protože jste místopředsedou ČSSD, tak předpokládám, že to jméno bylo ve hře ve vedení sociální demokracie a že jste ho neslyšel dnes poprvé.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Paní redaktorko, mě překvapilo, protože pan předseda přišel a řekl toto jméno ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Bez diskuse s vámi? To byla nějaká jeho partyzánská akce?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

My jsme nějakou velkou diskusi moc o tom nevedli, abych se přiznal. Nicméně žádný předseda sociální demokracie nevedl se svými místopředsedy nějakou složitou diskusi o tom, koho bude nominovat. A nevzpomínám si na to, že bychom věci schvalovali. Čili Jan Hamáček má svoji zodpovědnost za ty jména, které, které přednáší. Já pana Petříčka znám pouze z toho, že byl jmenován náměstkem na ministerstvu, několikrát jsem s ním telefonicky hovořil o věcech, které se týkají politiky západního Balkánu, a přiznám se, pro mě je také málo zřetelnou osobností z minulosti. Nicméně podotknu jednu věc, kdo z nás znal v minulosti ministra zahraničních věcí, pana Kurze a dneska je to jeden z neznámějších politiků.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře. Tak moc nevíme, o kom je řeč a Marcela nám pana Petříčka představí.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Ano, pro ty, kdo tedy nevědí. Šestatřicetiletý Tomáš Petříček absolvoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Studoval taky na Warwické univerzitě ve Velké Británii, anebo v Evropském centru pro mezinárodní a strategické výzkumy v Bruselu. Ovládá angličtinu, francouzštinu a španělštinu. Dva roky byl členem Mladých sociálních demokratů. Do ČSSD vstoupil v roce 2005. Podle serveru Euro.cz před volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 daroval straně 310 tisíc korun a tuhle částku rozepsal na čtyři menší dary. A ještě profesní kariéry. Momentálně je tedy náměstkem na ministerstvu zahraničí a stejný post zastával loni taky na ministerstvu práce. Kromě toho střídavě působil jako asistent nebo poradce europoslanců, včetně už jmenovaného Miroslava Pocheho. Pro něj pracoval i v pražské komunální politice. Pane místopředsedo Foldyno, i z té vaší první odpovědi, vy si tedy myslíte, že ČSSD má lepší, silnější kandidáty?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já si, paní redaktorko, v této chvíli moc nemyslím, neboť respektive odpovědnost za ... No, omlouvám se, že to takhle přiznám.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Málokdo to tady přizná ve studiu, že zrovna si moc nemyslí.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já tedy myslím v tomto pohledu takto. Pan předseda Hamáček nese určitou odpovědnost a to jsou jména, která přednesl on. Já si myslím, že ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Vadí vám to, že jste ho slyšel dnes vlastně poprvé?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

No, jestli mi to vadí.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

No, vadí vám to?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Slyšel jsem ho poprvé, ano, to se přiznám.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

A vadí vám to, nebo ne? Chtěl byste, čekal byste jako místopředseda, že za vámi váš předseda přijde a řekne: "Podívejte se, mám tady toho a toho kandidáta."

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Tak byl jsem překvapen poněkud, ale jsem rád na druhou stranu, a tady už to zaznělo, že sociální demokracie se konečně rozhodla. Já jsem jasně říkal dopředu, že nejsem příznivcem toho, aby Česká strana sociálně demokratická šla do střetu s prezidentem republiky. To podotýkám, pro mě to byl jeden z axiomů toho, že jsem chtěl, abychom se co nejdříve rozhodli a našli řešení.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře. A tady máte jistotu, že nepůjdete do nějakého střetu s prezidentem? Má sociální demokracie předjednáno s Milošem Zemanem, že pana Petříčka do funkce jmenuje? Nemůže se stát, že vám Miloš Zeman toho 2. října řekne ...

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Jestli se to může stát, slovo, nemůže se stát, v politice to takhle ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Ne, dobře, tak máte to předjednané s panem prezidentem?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já si nemyslím, že to je předjednané, nicméně není to asi, nebude to nějakým velkým překvapením pro pana prezidenta. Domnívám se, že Jan Hamáček, protože to je jeho odpovědnost, koho jmenoval. Jan Hamáček je předseda sociální demokracie, vicepremiér.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Vy jste místopředseda.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já jsem místopředseda. To je taková malá funkcička.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře. Pane Lipavský, řekněte mi, vy jste dnes na tiskové konferenci zkritizovali velmi ostře ...

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Ano.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

... pana kandidáta. Řekněte mi, co vám na něm tak moc vadí, protože jsme viděli tu vizitku. Tam není nic kontroverzního, ale vy jste měli nějaké výhrady. Tak nám je, prosím, řekněte.

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Ten základní problém spočívá v tom, že nyní ministerstvo zahraničí je řízeno stínově brigádníkem Pochem, který je zároveň europoslancem. To je ten základní problém. Pokud se asistent tohoto europoslance stane ministrem zahraničí České republiky a pan Poche tam bude působit dál, tak to bude pouze loutka a bude to naprosto směšná situace. A z ČSSD, pardon, ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Pawlasi, toho vy se nebojíte?

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

... nezaznělo, že by se něco na této situaci mělo měnit.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Víte, tady se pořád říká, že to je nějaká pravá, levá ruka pana Pocheho. On je to pan Petříček. Tady se neustále hovoří, že hledáme nové politické tváře. Dejme panu Petříčkovi šanci, ať se ukáže. Třeba zjistíme, že to je vynikající ministr zahraničních věcí.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře a vám třeba osobně nevadí, že neznáte jeho názory na zahraniční politiku, na to, co jsou jeho priority, že dopředu žádná veřejná diskuse o tomhle jméně nebyla? Nevadí vám to?

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Je to nepopsaný list, to znamená ten člověk se bude teprve profilovat. Je to určitý risk sociální demokracie a je to jejich nominant a uvidíme, co se bude dít dál.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Co tedy, pane Lipavský, vy teď čekáte, že bude nový kandidát na ministra zahraničí dělat nebo co byste očekával, že bude v té funkci dělat?

Jan LIPA VSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Já tedy jenom ještě bych reagoval na nepopsaný list. Samozřejmě nepopsaný list to není. Je to člověk, který má hluboké kořeny v pražské ČSSD, o které si každý může udělat vlastní názor na základě působení ČSSD v Praze. Co se týče toho, co bude dělat, tak samozřejmě ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Co od něj očekáváte?

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Já očekávám, že představí nějakou vizi nebo že řekne, jak má česká zahraniční politika vypadat. My už prostě jsme de facto rok bez ministra zahraničních věcí. Stropnický nedělal vůbec nic, Hamáček to nestihá a jaksi nyní tam teda dáme figuru, která víceméně bude jaksi asi reprezentovat zájmy pana Poche. Tak ať teda aspoň řekne, jak si sociální demokracie tu zahraniční politiku představuje.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Pane kolego, vy jste představitel strany Pirátů, já vás také nepodezřívám s tím, že běháte s baseballkou a s páskou na puse jako Antifa po Praze a honíte lidi.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Správně. Neběháme.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

A já vás také ... a přesto vím, že vaši lidé s touto organizací významně spolupracují, fotografují se s nimi. Takže, prosím vás, lehce ...

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Ted' už vyrábíte lži trošku.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

... lehce uberte ze svých ataků sociální demokracie. Pana Petříčka neznám, abych mohl ...

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Tak představte seriózního kandidáta na ministra zahraničí.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

A co je neseriózní na člověku, který má dosažené vysokoškolské vzdělání, nedělal ho v Plzni po večerech, má nějakou praxi z Evropského parlamentu. Podívejte se, opravdu vraťme se třeba k tomu jménu Kurze. Kurz byl pro nás, pro evropské politiky naprosto neznámý politik, stal se ministrem zahraničních věcí. Dneska je to nepřehlédnutelný politik.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Kurz je profesionální politik, předseda své strany, velice úspěšný charismatický člověk ve své zemi.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

No, může se to stát.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

On vyhrál volby. On má legitimitu občanů.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já očekávám od pana Petříčka. Já budu rád, když se mu to povede.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pan Pawlas se vám trochu směje. Tak mně řekněte, pane Pawlasi, čemu se teď usmíváte?

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Pan Petříček se proasistentoval do své pozice.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

No výborně.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Protože každý striktně stojí za svým názorem a já skutečně tvrdím, tady se neustále říká, že se nám snad ministerstvo zahraničí hrouť. To není pravda. Tam jsou kompetentní náměstci, ředitelé sekcí, to znamená zahraniční politika je jasně daná. Přichází nový ministr, což je dobře, protože ten úřad se stabilizuje a pan Petříček ukáže, co v něm je. Tady se, říkám, neustále volá po nových jménech, takže třeba sociální demokracie konečně objevila novou zajímavou tvář.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

To uvidíme. A, pane Foldyno, ještě mi řekněte, váš předseda Jan Hamáček postupně vlastně měnil ten termín, kdy oznámí jméno kandidáta. Ten poslední termín byl po volbách. Teď máme tři týdny do voleb. Co se změnilo, že to jméno takhle vystřelil najednou z ničeho nic nečekaně i pro vás nečekaně?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Kolega Hamáček jistě cítil tu nervozitu kolem toho, že jsme nebyli schopni tu situaci vyřešit. Kolem nás se odvíjí celá řada věcí.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Tak teď se všichni uklidnili, že to bude po volbách a najednou bum, rána.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Tak do jisté, tak slovo uklidnili bych nepoužil. Prostě bylo to řečeno a já jsem s panem Hamáčkem mluvil už před 14 dny. On mi říkal "ano, já připravuju kroky tak, abychom to stihli dříve, abychom veřejnosti ukázali, že jsme schopni rozhodnout". Takže já si myslím, že Honza Hamáček splnil, co predikoval. Udělal to dřív.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Tak pojďme teďko k jedné věci, kterou možná ministr zahraničí bude muset řešit ...

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Já bych ještě reagoval.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

... nebo se k ní bude muset vyjádřit. To je věc, o které se dnes hodně mluví, a to jsou sirotci ze Sýrie. Řekněte mi, pánové, jestli vy si umíte v té vyostřené debatě, která tu je, vůbec představit, že by sem nějaké ty děti přišly. Nebylo by vám jich nakonec líto, že přijdou do země, která se dokáže pohádat o 50 dětí? Pane, pane Lipavský.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Ta debata je velice symbolická. My vlastně nevíme, jak ten konkrétní návrh vypadá. Bylo to hodně vystřeleno do veřejného prostoru. Nicméně já věřím tomu, že bychom se o ně dokázali postarat. Lidé jsou lidé a to potom vždycky jsou takové ty silné prohlášení, ale potom, když potkáte konkrétního člověka, konkrétní osud, tak samozřejmě ty věci najednou fungují úplně jinak.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Pawlasi.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

To znamená ano, věřím, že ano.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Víte, já si myslím, že to je opravdu výstřel do tmy. Jestli někdo řekl 50, mohlo to být 100, mohlo to být 500. Ti sirotci už jsou tady léta. Netýká se to jenom Sýrie. Samozřejmě víme, že jsou tady humanitární krize v Jemenu, kde umírají denně stovky dětí a de facto to nikoho nezajímá v tuto chvíli, protože to není mediálně zajímavé. Proto si myslím ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře a není možná to, že se o tom začne mluvit, začátek něčeho, že o tom začnou lidi přemýšlet, a že nám neunikne ta podstata, tedy pomoci někomu, kdo je v nouzi?

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Samozřejmě ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Je přece jedno, jestli to začne padesáti nebo stem nebo dvaceti lidmi, ale to, že se o tom ... mně jde o ten způsob, jakým se tu o tom bavíme. Pane Foldyno, zdá se vám to adekvátní udělat takový humbuk a takovou akci kvůli padesáti dětem?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Řekla jste to naprosto ... No, tak vy jste řekla naprosto přesně humbuk a akce. Ono mně to připadá jako z pohádky fake news. Paní nějaká poslankyně Evropského parlamentu vzkáže do České republiky, že sem přijde 50 sirotků. Jednou jsou to batolata ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Ona to nevkázala, ona přišla s tím návrhem, ale mně jde spíš o ten humbuk kolem ...

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Jo, ona přišla s tím návrhem. A kdyby s tím návrhem přišel pan prezident Asad a požádal českou vládu, že chce pomoc, ta válka v Sýrii končí, už je tam poslední ohnisko, čili Sýrie v této chvíli jaksí bude schopna řešit za pomoci jiných států. Kdyby přišlo OSN a řekla České republice a definovala, co vlastně po nás chce. Jsou to batolata, sirotci? Jak se dobatolili do toho Řecka? To je komické. Ta debata je tragikomická.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dnes do Sýrie se asi těžko někdo může vrátit, do země, kde ještě pořád se bojuje, kde není ...

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

V Sýrii se bojuje už jenom v Idlibu.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře, ale jsou tam místa, která nejsou úplně pod kontrolou a nikdo neví, co se tam bude dít. Ale teď mi řekněte, zítra čeká ve sněmovně vás všechny debata o tomhle tématu, TOP 09 chce navrhnout, aby sněmovna vyzvala vládu k tomu, aby přijala uprchlíky nebo těch 50 dětí nebo to je jedno, jaký počet. Řekněte mi, prosím, stručně ano - ne, jestli vy, Piráti, podpoříte ten návrh TOP 09, nebo ne?

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

My podpoříme, abysme o tom debatovali, ale až na základě té debaty a jak ten návrh bude vypadat. My jsme ani neměli možnost si přečíst, co nám, co vlastně TOPka navrhuje, takže já teďka nevím, k čemu bych se vyjadřoval.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Pawlasi, vy?

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Já mám úplně stejný totožný názor. Já nevím, o čem se tady v tuto chvíli bavíme, jaké jsou vlastně parametry té pomoci. Já bych možná jenom uvedl ještě jeden příklad, který je důležitý. My tady neustále se bavíme o Evropě, která by měla pomáhat, ale podívejme se i na země Arabského poloostrova, Saúdskou Arábii, Spojené arabské emiráty, Omán, bohaté země a je zajímavé, že Saúdská Arábie v současné době chce vyhostit pět milionů svých spoluobčanů ...

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Dobře. Takže zatím nevíte, jestli podpoříte návrh TOP 09.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

... muslimského původu.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pane Foldyno, vy?

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Já jsem připraven podpořit jakýkoli konkrétní návrh, který nebude fake news, a toto je z mého hlediska fake news, politický populismus a TOP 09 hraje svoji poslední písničku. Díky.

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Pánové, děkuju vám za to, že jste přišli do Událostí, komentářů. Hezký večer.

Jaroslav FOLDYNA, místopředseda strany /ČSSD/

Děkuju.

Jan LIPAŤSKÝ, místopředseda zahraničního výboru, PS /Piráti/

Děkujeme za pozvání.

Daniel PAWLAS, člen zahraničního výboru, PS /KSČM/

Hezký večer.

Rusko o sestřelení letu MH17

17.9.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Kauza MH17 a Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pane Šíre, první otázka, proč Rusko otevírá kauzu MH17 právě teď?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já se domnívám, že se jedná o preventivní desinformaci, to vyšetřování tragédie letu MH17 postupuje možná pomaleji než by si všichni přáli. Nicméně postupuje velice precizně. V květnu byly zveřejněny poměrně konkrétní závěry v tom smyslu, že let byl sestřelen raketovým systémem, který byl součástí 53. protiraketové brigády ruských ozbrojených sil /nesrozumitelné/ v Kursku. Byla podrobně zmapována cesta, kterou se dostal ten raketový systém z Ruska do té válečné zóny na východě Ukrajiny a nazpátek a bylo současně s tím oznámeno, že vyšetřování už má vytipovány konkrétní přímé vykonavatele tohoto zločinu. Tudiž lze předpokládat, že v nejbližší době dalším krokem ze strany toho mezinárodního vyšetřování bude zveřejnění konkrétních jmen. A Ruská federace tím dnešním vystoupením tou informační operací, již bylo toto vystoupení součástí, si může připravovat svoje pozice pro další nepříznivé zprávy, které velmi pravděpodobně pro Rusko přijdou.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Rusko tvrdí, že chce, nebo tvrdilo, že chce být součástí vyšetřování. Přitom na tom stávajícím, přes výzvu toho mezinárodního vyšetřovacího týmu, nespolečovalo. Proč?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já se domnívám, že už jsem na to částečně odpověděl. Jde o to, že smyslem toho vyšetřování je zaprvé nalézt pravdu, zjistit, co se ve skutečnosti stalo. A za druhé pohnat ty, kdo za to nesou zodpovědnost, k trestní zodpovědnosti. Samozřejmě nechci předjímat právní kvalifikaci, kterou to mezinárodní vyšetřování, potažmo následný soud, může vynést. Nicméně těch možností, které připadají v úvahu, není moc. Ta lepší varianta pro Rusko by byla ta, že se jedná o nějaký akt státem podporovaného terorismu. Ta horší varianta je ta, že skutečně se jedná o válečný zločin, to znamená porušení mezinárodního humanitárního práva. Základem válečného práva je to, že se činí rozdíl mezi /nesrozumitelné/ s tím, že legitimním cílem válečné akce mohou být právě pouze /nesrozumitelné/. A každá z těch zúčastněných stran, které jsou zapojeny do toho ozbrojeného konfliktu, je povinna šetřit civilní obyvatelstvo, pokud někdo operuje s vyspělým raketovým systémem, jehož součástí jsou samonaváděcí nebo samonaváděné hlavice v oblasti, kudy procházejí civilní letecké koridory, musí být minimálně srozuměn s tím, že může nějaké civilní letadlo sestřelit. Tudiž lze dovést úmysl v tomto případě a pro Rusko ta situace je ještě pikantní v tom ohledu, že Rusko oficiálně není stranou tohoto konfliktu, alespoň to je oficiální pozice ruského nejvyššího politického vojenského vedení. A v případě, že na největší válečný zločin, ke kterému na Ukrajině došlo, nesou zodpovědnost příslušníci ozbrojených sil Ruské federace. To samozřejmě navádí k dalším závěrům v tom smyslu, že se jedná o ruskou agresi. To znamená další vlastně nepromlčitelný zločin ve smyslu mezinárodního trestního práva. A to je něco, co o stávajícím politickém a

vojenském vedení Ruské federace samozřejmě vysílá zprávu do světa, která se neslučuje s tím, jak by Rusko samo chtělo být vnímáno.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Téma, které budeme samozřejmě také v Horizontu dál sledovat. I s Janem Šírem, z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme za návštěvu ve studiu a přeje hezký večer.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Děkuji za pozvání.

V Senátu se uskutečnilo veřejné slyšení k budoucnosti mediální výchovy (17.09.2018)

17.9.2018 senat.cz str. 00
Denisa Čermáková

V pondělí 17. září 2018 proběhlo v Jednacím sále Senátu veřejné slyšení „Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“, které uspořádal Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu lidská práva a petice v čele se senátorem Václavem Chaloupkem. Hlavním bodem slyšení bylo zhodnotit současný stav mediální gramotnosti, rizika a výzvy s ní spojené a kroky k jejímu zlepšení.

„Mediální gramotnost je klíčová pro život ve 21. století, potřebná pro život ve společnosti, ve které se média a digitální technologie stávají přirozenou součástí našeho každodenního života. Od chvíle, kdy se ráno probudíme, až do chvíle, kdy usínáme, a to během celého dne, při práci, studiu, občanských povinnostech, ve volném čase a v osobních vztazích,“ upozornil profesor Jan Jiráček, z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**, který veřejné slyšení moderoval a mediální gramotnosti se dlouhodobě věnuje.

Slyšení završilo sérii odborných seminářů na toto téma, které se v loňském roce uskutečnily v Senátu. Cílem bylo společně uvažovat o teoretických i praktických problémech, kterým tato oblast v současnosti čelí, a to například diskutovat o šíři konceptu mediální gramotnosti, mezioborových přesazích či konkrétních výzvách, kterým jsou vystaveni jednotliví aktéři.

Slyšení se konalo za účasti Václava Píclá, náměstka ministra školství, Jiřího Vzíenteka, náměstka ministra kultury, Benedikta Vangeliho, vedoucího Centra proti terorismu a hybridním hrozbám Ministerstva vnitra, Milady Richterové, místopředsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a řady další zástupců veřejných, neziskových a akademických institucí. Zúčastnění zástupci většiny dotčených institucí se shodli, že je třeba vytvořit koordinované mezirezortní platformy, jejichž cílem by mělo být zpracování dlouhodobé strategie rozvoje mediální gramotnosti v České republice.

Veřejné slyšení školského výboru se uskutečnilo za odborné spolupráce s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy a nadací Green Foundation.

, 17.09.2018

17.09.2018 09:00 Veřejné slyšení „Budoucnost mediální výchovy: Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“

URL| https://www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?ke_dni=21.12.2015&O=10&id=2545&from=V

V Senátu se uskutečnilo veřejné slyšení k budoucnosti mediální výchovy (17.09.2018)

17.9.2018 senat.cz str. 00
Denisa Čermáková

V pondělí 17. září 2018 proběhlo v Jednacím sále Senátu veřejné slyšení „Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“, které uspořádal Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu lidská práva a petice v čele se senátorem

Václavem Chaloupkem. Hlavním bodem slyšení bylo zhodnotit současný stav mediální gramotnosti, rizika a výzvy s ní spojené a kroky k jejímu zlepšení.

„Mediální gramotnost je klíčová pro život ve 21. století, potřebná pro život ve společnosti, ve které se média a digitální technologie stávají přirozenou součástí našeho každodenního života. Od chvíle, kdy se ráno probudíme, až do chvíle, kdy usínáme, a to během celého dne, při práci, studiu, občanských povinnostech, ve volném čase a v osobních vztazích,“ upozornil profesor Jan Jiráček, z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**, který veřejné slyšení moderoval a mediální gramotnosti se dlouhodobě věnuje.

Slyšení završilo sérii odborných seminářů na toto téma, které se v loňském roce uskutečnily v Senátu. Cílem bylo společně uvažovat o teoretických i praktických problémech, kterým tato oblast v současnosti čelí, a to například diskutovat o šíři konceptu mediální gramotnosti, mezioborových přesazích či konkrétních výzvách, kterým jsou vystaveni jednotliví aktéři.

Slyšení se konalo za účasti Václava Píclá, náměstka ministra školství, Jiřího Vzíenteka, náměstka ministra kultury, Benedikta Vangeliho, vedoucího Centra proti terorismu a hybridním hrozbám Ministerstva vnitra, Milady Richterové, místopředsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a řady další zástupců veřejných, neziskových a akademických institucí. Zúčastnění zástupci většiny dotčených institucí se shodli, že je třeba vytvořit koordinované mezirezortní platformy, jejichž cílem by mělo být zpracování dlouhodobé strategie rozvoje mediální gramotnosti v České republice.

Veřejné slyšení školského výboru se uskutečnilo za odborné spolupráce s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy a nadací Green Foundation.

, 17.09.2018

17.09.2018 09:00 Veřejné slyšení „Budoucnost mediální výchovy: Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“

URL| https://www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?ke_dni=21.12.2015&O=10&id=2545&from=M

Přednáška: Populismus v evropské a české politice

17.9.2018 [ado.cz](#) str. 00

Moravsko-slezská křesťanská akademie Olomouc zve na přednášku, kterou prosloví PhDr. Martin Mejstřík, vyučující na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pod názvem „Populismus v evropské a české politice“ se koná ve středu 19. září 2018 od 17.00 v přednáškovém sále Arcidiecézního muzea.

URL| <http://www.ado.cz/planovane-akce/prednaska-populismus-v-evropske-ceske-politice>

Kovanda ekonomem a tváří Rusňákova fondu

17.9.2018 [mediar.cz](#) str. 00 Články

Ondřej Aust

Lukáš Kovanda

Mediálně známý ekonom Lukáš Kovanda, který dosud působil jako hlavní ekonom společnosti Cyrrus, se stal tváří investičních fondů Czech Fund ze skupiny DRFG Davida Rusňáka. Má hledat nové investiční příležitosti a svými vystoupeními v médiích či na odborných akcích propagovat značku Rusňákových fondů, výlučně zaměřeného na české komerční nemovitosti.

Kovanda vystudoval demografii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Doktorát získal na Národohospodářské fakultě VŠE. Od roku 2007 spolupracoval s časopisem Týden, nejprve jako redaktor, poté coby hlavní ekonomický analytik. V roce 2012 řídil redakci ekonomického týdeníku Profit. Nyní je stálým spolupracovníkem Reflexu a Českého rozhlasu. V letech 2017 a 2018 byl členem expertního týmu poradců neúspěšného prezidentského kandidáta Jiřího Drahoše.

Po Martinovi Slaném, který do DRFG přišel z Institutu Václava Klause, je Kovanda druhou ekonomickou posilou Rusňákovy investiční skupiny během jednoho měsíce.

URL| <https://www.mediar.cz/kovanda-ekonomem-a-tvari-rusnakova-fondu/>

Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou

17.9.2018 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00

Hans Štembera, Adolfa Hitlera

Hutná studie, kterou měly ParlamentníListy.cz možnost listovat, analyzuje proces mírového uspořádání s Německem po druhé světové válce a

československou, respektive českou účast na něm v časovém horizontu více než šedesáti let. Titul, který čítá bezmála pět stovek stran, v těchto dnech vydává nakladatelství Dokořán.

Knihou profesora Jaroslava Kučery (*1955) zkoumá, jaký vliv měl "faktor času" na konstelaci aktérů mírového uspořádání, na jeho formální proceduru, na strukturu jeho materiálních problémů a v neposlední řadě na postavení Československa a České republiky v jeho kontextu, tedy především na možnosti české zahraniční politiky prosazovat v jeho rámci své specifické zájmy.

Ve formě exkurzu toto úctyhodné dílo představuje také vyhnanecké svazy ve Spolkové republice Německo a jejich vliv na vnitřní a zahraniční politiku země. Zvláštní pozornost věnuje třem otázkám, které měly v kontextu česko-německých vztahů obzvláštní význam: německým reparacím, právu sudetoněmeckých vyhnanců na návrat do vlasti a problémům spojeným s konfiskací jejich majetku.

více o knize na stránkách nakladatele

O autorovi: Prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc. je český historik. Předmětem jeho specializace jsou české dějiny 20. století a česko-německé vztahy. Vystudoval historii a němčinu na Filozofické fakultě UK, posléze působil jako vědecký pracovník Akademie věd. V letech 1991-1994 byl vědeckým pracovníkem na Institutu für Zeitgeschichte v Mnichově. Od roku 1995 přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zastával řadu akademických funkcí, v letech 1997-1999 a 2007-2009 byl proděkanem fakulty. Předmětem jeho výzkumné práce jsou různé aspekty českých dějin ve 20. století. Počátkem 90. let se věnoval otázkám nuceného vysídlení sudetoněmeckého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce, mj. připravil pro společnou československo-německou komisi historiků studii o tzv. odsunových ztrátách sudetoněmeckého obyvatelstva.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=173857-od-protihitlerovske-koalice-k-Cesko-nemecke-deklaraci.-listovali-jsme-unikatni-knihou.html>

Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou

17.9.2018 [parlamentnilisty.cz](http://www.parlamentnilisty.cz) str. 00

Tomáš A. Nový

Hutná studie, kterou měly ParlamentníListy.cz možnost listovat, analyzuje proces mírového uspořádání s Německem po druhé světové válce a československou, respektive českou účast na něm v časovém horizontu více než šedesáti let. Titul, který čítá bezmála pět stovek stran, v těchto dnech vydává nakladatelství Dokořán.

Knihou profesora Jaroslava Kučery (*1955) zkoumá, jaký vliv měl 'faktor času' na konstelaci aktérů mírového uspořádání, na jeho formální proceduru, na strukturu jeho materiálních problémů a v neposlední řadě

na postavení Československa a České republiky v jeho kontextu, tedy především na možnosti české zahraniční politiky prosazovat v jeho rámci své specifické zájmy. Ve formě exkurzu toto úctyhodné dílo představuje také vyhnanecké svazy ve Spolkové republice Německo a jejich vliv na vnitřní a zahraniční politiku země. Zvláštní pozornost věnuje třem otázkám, které měly v kontextu česko-německých vztahů obzvláštní význam: německým reparacím, právu sudetoněmeckých vyhnanců na návrat do vlasti a problémům spojeným s konfiskací jejich majetku. více o knize na stránkách nakladatele O autorovi: Prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc. je český historik. Předmětem jeho specializace jsou české dějiny 20. století a česko-německé vztahy. Vystudoval historii a němčinu na Filozofické fakultě UK, posléze působil jako vědecký pracovník Akademie věd. V letech 1991-1994 byl vědeckým pracovníkem na Institutu für Zeitgeschichte v Mnichově. Od roku 1995 přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zastával řadu akademických funkcí, v letech 1997-1999 a 2007-2009 byl proděkanem fakulty. Předmětem jeho výzkumné práce jsou různé aspekty českých dějin ve 20. století. Počátkem 90. let se věnoval otázkám nuceného vysídlení sudetoněmeckého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce, mj. připravil pro společnou československo-německou komisi historiků studii o tzv. odsunových ztrátách sudetoněmeckého obyvatelstva.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Od-protihitlerovske-koalice-k-Cesko-nemecke-deklaraci-Listovali-jsme-unikatni-knihou-551816?utm_source=nm&utm_medium=xml

Od protihitlerovské koalice k Česko-německé deklaraci. Listovali jsme unikátní knihou

17.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Hans Štembera, Adolfa Hitlera

Hutná studie, kterou měly ParlamentníListy.cz možnost listovat, analyzuje proces mírového uspořádání s Německem po druhé světové válce a československou, respektive českou účast na něm v časovém horizontu více než šedesáti let. Titul, který čítá bezmála pět stovek stran, v těchto dnech vydává nakladatelství Dokořán.

Knihy profesora Jaroslava Kučery (*1955) zkoumá, jaký vliv měl "faktor času" na konstelaci aktérů mírového uspořádání, na jeho formální proceduru, na strukturu jeho materiálních problémů a v neposlední řadě na postavení Československa a České republiky v jeho kontextu, tedy především na možnosti české zahraniční politiky prosazovat v jeho rámci své specifické zájmy.

Ve formě exkurzu toto úctyhodné dílo představuje také vyhnanecké svazy ve Spolkové republice Německo a jejich vliv na vnitřní a zahraniční politiku země. Zvláštní pozornost věnuje třem otázkám, které měly v kontextu česko-německých vztahů obzvláštní význam: německým reparacím, právu sudetoněmeckých vyhnanců na návrat do vlasti a problémům spojeným s konfiskací jejich majetku.

O autorovi: Prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc. je český historik. Předmětem jeho specializace jsou české dějiny 20. století a česko-německé vztahy. Vystudoval historii a němčinu na Filozofické fakultě UK, posléze působil jako vědecký pracovník Akademie věd. V letech 1991-1994 byl vědeckým pracovníkem na Institutu für Zeitgeschichte v Mnichově. Od roku 1995 přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zastával řadu akademických funkcí, v letech 1997-1999 a 2007-2009 byl proděkanem fakulty. Předmětem jeho výzkumné práce jsou různé aspekty českých dějin ve 20. století. Počátkem 90. let se věnoval otázkám nuceného vysídlení sudetoněmeckého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce, mj. připravil pro společnou československo-německou komisi historiků studii o tzv. odsunových ztrátách sudetoněmeckého obyvatelstva.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Od-protihitlerovske-koalice-k-Cesko-nemecke-deklaraci-Listovali-jsme-unikatni-knihou-551816>

Putin a Erdogan chtějí v Ildíbu zřídit demilitarizovanou zónu

17.9.2018 ct24.cz str. 00 Svět

bahounkovap

Rusko a Turecko vytvoří v syrské provincii Idlīb do poloviny října demilitarizovanou zónu oddělující bojující strany, která bude pod ruskou a tureckou kontrolou. V jihoruském letovisku Soči se na tom po zhruba čtyřhodinovém rozhovoru dohodli prezidenti obou zemí Vladimir Putin a Recep Tayyip Erdogan. O vojenskou operaci se podle Moskvy nejedná.

„Rozhodli jsme se vytvořit podél linie dotyku (vládních a povstaleckých jednotek) do 15. října patnáct až dvacet kilometrů širokou demilitarizovanou zónu,“ řekl Putin. Hlídkování v této zóně má probíhat koordinovaně.

Ruský ministr obrany Sergej Šojgu v této souvislosti Putina doplnil ujištěním, že o žádnou novou vojenskou operaci v Idlíbu se nejedná.

Provincie Idlīb na severozápadě Sýrie je poslední větší baštou oponentů syrské vlády, která se podle očekávání stane cílem ofenzivy syrských vládních jednotek a jejich ruských a iránských spojenců. Jednání mezi Moskvou, Teheránem a Ankarou s cílem ofenzivu odvrátit, byla dosud neúspěšná. Ofenziva Damašku v Idlíbu, s níž Turecko nesouhlasí, by mohla být rozhodující bitvou syrské války.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Rozložení sil v Sýrii – září 2018

Zdroj: syria.liveuamap.com

Z dojednané demilitarizované zóny mají podle Putina být „vyvedeni“ islamističtí radikálové včetně bojovníků fronty An-Nusra. K 10. říjnu mají být na návrh Erdogana ze zóny staženy tanky, raketové zbraně, děla a minomety všech bojových skupin stojících v opozici vůči Damašku.

Kontrolovat pásmo mají mobilní hlídky turecké armády a ruské vojenské policie. Do konce roku má být obnoveno dopravní spojení mezi syrským Aleppem na jedné straně a městy Latakija a Hamá na straně druhé. Komunikace spojující tyto lokality procházejí právě provincií Idlīb.

přehrát

video

Politolog Emil Aslan o situaci v Idlíbu

Politolog: Asad nemá na obsazení Idlíbu dost sil

„Je třeba si uvědomit, že Bašár Asad a jeho spojenci nemají dostatečné vojenské síly k tomu, aby obsadily Idlīb. Podle posledních informací Asadova armáda čítá něco kolem dvaceti až třiceti tisíc lidí, z nichž jen hrstka je bojeschopná,“ upozornil ve vysílání ČT politolog Emil Aslan z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dodal, že podle různých informací je v oblasti Idlíbu kolem osmdesáti tisíc protirežimních bojovníků.

Upozornil také, že Írán, který Asadovi poskytl významnou podporu v dosavadních bojích, si frontální útok nepřeje. „Mohli by přijít o tisíce svých lidí, což by mělo i nějaké politické implikace na politickou situaci v Islámské republice Írán,“ vysvětlil.

Rusko, Írán a Turecko, které jsou do války v Sýrii ze zahraničních zemí nejvíce zapojeny, se proto snaží na řešení situace kolem Idlíbu domluvit. Turecko má přitom v oblasti strategické zájmy. Za prvé leží na jeho hranicích a za druhé v ní žije menšina příbuzná Turkům. „Turci se snaží profilovat jako ochránci těchto svých etnických bratří na území severozápadní Sýrie,“ řekl Aslan. Turecká vláda podle něj bude usilovat o dohodu, která by jí zachovala v oblasti vliv skrze jimi ovládané místní jednotky.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2597549-putin-a-erdogan-chteji-v-idlibu-zridit-demilitarizovanou-zonu>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

ceskatelevize.cz

Vizitky hlavních kandidátů na primátora v Praze

17.9.2018 vz24.cz str. 00

Praha - Vizitky vybraných pražských volebních lídrů politických stran a hnutí před volbami do zastupitelstev obcí, které se konají 5. a 6. října (řazeno abecedně podle názvů stran):

ANO 2011:

Petr Stuchlík (41) - spoluzakladatel finanční a poradenské společnosti Fincentrum; začátkem září bylo oznámeno, že firmu kupuje švýcarská skupina Swiss Life. Stuchlík řekl, že k 4. září končí jako předseda představenstva Fincentra a do konce měsíce ukončí i svůj zaměstnanecký poměr. Absolvoval Fakultu managementu na Vysoké škole ekonomické v Praze (2001), studoval marketing na Erasmově univerzitě v Rotterdamu a management na Harvard Business School v USA. Fincentrum spoluzaložil v dubnu 2000, v červnu následujícího roku prodal webovou stránku skupině Mafra, kde v letech 2002 až 2006 vedl obchodní oddělení elektronických médií. V lednu 2014 koupil rozhlasové stanice Expres FM a Classic FM (nyní Classic Praha), loni v červnu získala dvě třetiny rádií česká internetová jednička Seznam.cz. Koncem letošního července prodal svůj podíl ve společnosti Fair Credit, která poskytuje krátkodobé půjčky s vysokým úrokem. Jeho partnerem je David Šimoník, mluvčí společnosti Kapsch.

ČSSD:Jakub Landovský (42) - náměstek ministra obrany (od března 2015); nejdříve byl politickým náměstkem, poté se přesunul do čela sekce obranné strategie. Vystudoval politologii a právo. V letech 2000 až 2006 pracoval na ministerstvu zahraničí, mimo jiné jako asistent zvláštního zpravodaje pro lidská práva v bývalé Jugoslávii Jiřího Dienstbiera. V letech 2005 až 2006 působil jako vědecký pracovník na Oregonské státní univerzitě v USA, následně pracoval v nadaci Forum 2000. V letech 2007 až 2010 byl poradcem předsedy zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, posléze pracoval jako advokát. Vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Členem ČSSD je od roku 2006. Syn herce a disidenta Pavla Landovského je ženatý a má tři děti.

KSČM:Marta Semelová (58) - bývalá poslankyně, pražská zastupitelka (od října 2006). Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a poté 25 let působila jako učitelka matematiky, tělesné výchovy a českého jazyka na základní škole. Ve Sněmovně zasedala v letech 2010 až 2017. Je předsedkyní krajské organizace KSČM v Praze (od 2002). Několikrát neúspěšně kandidovala na funkci místopředsedkyně strany, v níž je odbornicí na školství. V minulosti na sebe upozornila několika kontroverzními postoji, například uctíváním Klementa Gottwalda či zpochybněním okolností justiční vraždy Milady Horákové. V podzimních volbách kandiduje i do Senátu za Prahu 12. Má dvě děti.

ODS:Bohuslav Svoboda (74) - bývalý primátor Prahy, poslanec (od října 2013), pražský zastupitel (od října 2010) a zastupitel Prahy 2 (od října 2014). Profesi lékař - gynekolog a porodník byl v letech 1990 až 2011 přednostou Gynekologicko-porodnické kliniky 3. Lékařské fakulty (LF) UK a pražské Fakultní nemocnice (FN) Královské Vinohrady, v roce 1998 FN krátce řídil. V letech 2003 až 2010 působil jako děkan 3. LF UK, v období 1992 až 1998 byl prezidentem České lékařské komory. Od dubna 2016 je šéfem gynekologie Ústřední vojenské nemocnice ve Střešovicích. Od roku 2010 je členem ODS. Pražským primátorem byl od listopadu 2010 do května 2013. Problémy s městskou kartou opencard jej spolu s dalšími lidmi přivedly až před soud. Sněmovna letos v lednu odmítla Svobodu v této kauze vydat k trestnímu stíhání. Odvolací řízení tak bude moci pokračovat až po skončení jeho poslaneckého mandátu. Je potřeť ženatý, má čtyři syny a dceru.

Piráti:

Zdeněk Hřib (37) - lékař, je garantem strany pro oblast zdravotnictví. Absolvent lékařské fakulty Univerzity Karlovy (2006) pochází z rodiny architektů. Je ředitelem obecně prospěšné společnosti Institut pro aplikovaný výzkum, edukaci a řízení ve zdravotnictví a zabývá se výzkumem v oblasti efektivity a kvality veřejných služeb. V předchozím zaměstnání navrhl a realizoval několik informačních systémů pro veřejnou správu. Členem Pirátů je od dubna 2017. Letos v lednu se stal členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP). Hřib je ženatý, má dva syny a dceru.

Praha Sobě (PS):

Jan Čížinský (40) - poslanec (od října 2017), zastupitel Prahy (od října 2014) a starosta Prahy 7 (od listopadu 2014). Vystudoval historii a latinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Pracoval jako učitel na základní a střední škole i pedagog na Filozofické fakultě. Dělal rovněž asistenta poslance a později poradce ministra a předsedy Legislativní rady vlády Cyrila Svobody a asistenta poslance a bývalého ministra zemědělství Mariana Jurečky. Před lety na sebe upozornil bojem proti stavbě obchodního centra v Praze 7 nebo referendem o nákladné stavbě radnice. S politikou začal Čížinský koketovat v komunálních volbách v roce 1998 jako nestraník za KDU-ČSL. Členem lidovců byl pak v letech 2003 až 2018. Je ženatý a má tři dcery.

Spojené síly pro Prahu (TOP 09, Starostové, KDU-ČSL, LES a Demokraté Jana Kasla):

Jiří Pospíšil (42) - europoslanec (od července 2014) a předseda TOP 09. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni (1999) začal pracovat jako advokátní koncipient, právo též vyučoval. V roce 2002 byl poprvé zvolen za ODS do Sněmovny, v níž zasedal do června 2014, kdy se dostal do Evropského parlamentu. V období 2012 až 2013 byl místopředsedou Sněmovny. Pospíšil v minulosti zastával úřad ministra spravedlnosti, nejdříve v letech 2006 až 2009 v první a druhé vládě Mirka Topolánka (ODS), a poté opět mezi roky 2010 až 2012 v kabinetu Petra Nečase (ODS). V období 2006 až 2007 a 2010 až 2011 byl také předsedou Legislativní rady vlády. V letech 2009 až 2010 působil jako děkan právnické fakulty v Plzni. Zasedal rovněž v zastupitelstvu Plzeňského kraje, a to v letech 2000 až 2004 a 2012 až 2018. Byl členem ODA (1994 až 1998), v období 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS; členem a předsedou TOP 09 je pak od roku 2017. Pospíšil v posledních letech úzce spolupracuje s mecenáškou umění Medou Mládkovou, která stojí za Museem Kampa. Je mimo jiné předsedou správní rady Nadace Jana a Medy Mládkových. Je svobodný a bezdětný.

Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD):

Hynek Beran (57) - energetik. Vystudoval Elektrotechnickou fakultu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) v Praze. Působil jako tajemník nezávislé energetické komise při Úřadu vlády ČR. Nyní pracuje na ČVUT, je spoluautorem vědeckých publikací. Je někdejší velmistrem českých svobodných zednářů (2007 až 2010), v roce 2017 byl z řádu vyloučen. Podle tisku mělo být důvodem poškozování dobrého jména zednářů a vynášení informací. Hynek nařčení odmítá.

Zelení:

Ondřej Mirovský (39) - pražský zastupitel (od roku 2014) a místostarosta Prahy 7 (od roku 2014). Je absolventem ochrany a tvorby životního prostředí na Přírodovědecké fakultě UK v Praze (2004), vystudoval také postgraduální kurz environmentálního managementu v Amsterdamu. Pracoval pro několik mezinárodních organizací v Evropě. Specializoval se na problematiku vlivu fondů Evropské unie na životní prostředí. Zastával pozici národního kontaktu pro rámcové programy pro vědu a výzkum EU v oblasti kosmonautiky v Technologickém centru Akademie věd. Členem Strany zelených je od roku 2005 (nyní je spolupředsedou strany v Praze). Je ženatý a má dva syny.

URL| <http://www.vz24.cz/clanky/vizitky-hlavnich-kandidatu-na-primatora-v-praze/>

MUZEUM UMĚNÍ OLOMOUC

17.9.2018 Olomoucké listy str. 17

4. 9., 10:00 Arcidiecézní muzeum Olomouc: Co umění umí Jak zpívá voda? Workshop pro děti od 2 do 6 let v doprovodu dospělé osoby. DĚTI VSTUPNÉ 20 Kč. DOSPĚLÝ DOPROVOD ZDARMA Rezervace nutná: Terezie Čermáková, cermakova@muo.cz, 585 514 299 4. 9., 16:00 Arcidiecézní muzeum Olomouc: Co umění umí Jak zpívá voda? Workshop pro děti od 2 do 6 let v doprovodu dospělé osoby. DĚTI VSTUPNÉ 20 Kč. DOSPĚLÝ DOPROVOD ZDARMA Rezervace nutná: Terezie Čermáková, cermakova@muo.cz, 585 514 299 6. 9., 18:30 Mozarteum: Zde se nacházíte / Václavské náměstí v proměnách

času. Vernisáž výstavy. VSTUP VOLNÝ DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ 6. 9., 19:00 Divadlo hudby: Jan Komárek a kol.: Kabaret Velázquez

Pohybově-výtvarné divadlo. VSTUPNÉ 180/120 Kč 7. 9., 19:00 Terasa CAFÉ 87: Plum Dumplings

Koncert. VSTUP VOLNÝ 8.–9. 9., 10:00 Arcidiecézní muzeum Olomouc: Ještě než zavrou...

Zdíkův palác před rekonstrukcí. Samoobslužný program pro děti a dospělé. VSTUP VOLNÝ 8. 9., 14:00 Arcidiecézní muzeum Olomouc: Zde se nacházíte / Václavské náměstí v proměnách času. Komentovaná prohlídka výstavy s jejím kurátorem Miroslavem Kindlem. VSTUP VOLNÝ 8. 9., 10:00 Kino CENTRAL: Poslední prohlídka bývalého kina Central před jeho rekonstrukcí. S historií, přítomností i budoucností kina Central vás

seznámí Alexandr Jeništa. VSTUP VOLNÝ 8.–9. 9., 21:16 Muzeum moderního umění: 9:16 pm gallery Videoart galerie umístěná ve výloze Muzea umění Olomouc VSTUP VOLNÝ 9. 9., 10:00 Arcidiecézní muzeum Olomouc: Zde se nacházíte / Václavské náměstí v proměnách času. Komentovaná prohlídka výstavy s jejím kurátorem Miroslavem Kindlem. VSTUP VOLNÝ 9. 9., 14:00 Kino CENTRAL: Poslední prohlídka bývalého kina Central před jeho rekonstrukcí. S historií, přítomností i budoucností kina Central vás seznámí Alexandr Jeništa. VSTUP VOLNÝ 9. 9., 14:00 Divadlo hudby: Loutka + hřiště = Loutkoviště
Divadelní workshop. VSTUP VOLNÝ 12. 9., 18:30 Divadlo hudby: Štefan Berec: Kompozice rodiny
425. vernisáž v Divadle hudby. VSTUP VOLNÝ 13. 9., 19:00 Divadlo hudby: Olivy: úvodní výstřel sezony
Divadelní improvizace. VSTUPNÉ 150/100 Kč 14. 9., 18:30 Mozarteum: Lea Vítková zve na...
Začínáme operetkou. Koncert. VSTUPNÉ 50 Kč 14. 9., 18:30 CAFÉ 87: MaraSCauD: Po nocích
Dernisáž výstavy za přítomnosti okouzující autorky, představitelky evropského expresionismu Marascaud. VSTUP VOLNÝ.
18. 9., 18:30 CAFÉ 87: Pozvání na skleničku – Osobnosti Olomouckého kraje Hostem Vladimíra Hrabala je olomoucký architekt Pavel Pospíšil VSTUPNÉ 50 Kč 18. 9., 19:00 Mozarteum: Earth: Den na zázračné planetě
FILMART Arcidiecézního muzea Olomouc / z cyklu Současný artový film.
VSTUPNÉ 60/30 Kč 19. 9., 17:00 Mozarteum: Populismus v evropské a české politice Přednáška Martina Mejstříka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.
VSTUP VOLNÝ 20. 9., 17:00 Chrám Panny Marie Sněžné: Krzysztof Penderecki: Credo Koncert k zahájení výstavy Rozlomená doba 1908-1928 / Avantgardní umění ve střední Evropě a zahájení festivalu Podzimního festivalu duchovní hudby. VSTUPNÉ 750/500/250 Kč 21. 9., 10:00 Muzeum moderního umění: Rozlomená doba 1908-1928 / Avantgardní umění ve střední Evropě. Velkolepá výstava mapující umění střední Evropy v přelomové době let 1908 až 1928.

Nová cla? Trump to dnes udělá. Co na to Peking a dolar?

17.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Trh dnes bude vyčkávat na další kroky amerického prezidenta Donalda Trumpa, který by podle listu The Wall Street Journal měl oznámit další cla na dovoz z Číny. Investoři budou čekat na podrobnější detaily, vztahy mezi ekonomickými giganty by se mohly dále zhoršit. Opatření má za cíl omezit dopad na americké spotřebitele, kteří se chystají na předvánoční nákupní sezonu. Nová cla postihnou osobní elektroniku, nábytek, dětské autosedačky nebo třeba pneumatiky.

Podle zdrojů The Wall Street Journal mají být cla desetiprocentní. Původně přitom měly být 25procentní. Deník také napsal, že Peking by mohl odmítnout obchodní jednání, nechce totiž jednat pod tlakem.

Spojené státy pozvaly Čínu k novému kolu obchodních rozhovorů, které by měli vést ministr financí Steven Mnuchin a čínský vicepremiér. Měli by se sejít příští týden, a to 27. a 28. září. Pokud by se jednání neuskutečnila, bylo by to vnímáno „velmi negativně“, obchodní napětí mezi zeměmi by dále eskalovalo, upozornila analytička Citi Johanna Chua. Podle analytiků JPMorgan mohou nová cla znamenat, že Čínu situace povede k přímým vývozním omezením, jež situaci dále zhorší.

Z makrodat dnes bude oznámena inflace v eurozóně. Index spotřebitelských cen by měl v srpnu meziročně zpomalit na dvě procenta z červencových 2,1 procenta. Meziměsíčně by pak měl růst o 0,2 procenta, když v červenci klesl o 0,3 procenta. Ve Spojených státech bude zveřejněn Empire index průmyslové aktivity za září.

Pozornost investorů se také zaměří na střednědobou schůzku vedoucích představitelů Evropské unie v rakouském Salcburku. Očekává se, že vyjednaváč Michel Barnier bude mít flexibilnější pozici k uzavření dohody s Británií. To by mohlo podpořit evropské měny.

Dolar se vůči euru nyní obchoduje na 1,1635 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 94,91 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1628 do 1,1739 EURUSD.*

Koruně se minulý týden dařilo, zpevnila vůči oběma hlavním světovým měnám. Vůči euru prolomila úroveň 25,50 EURCZK, pod níž byla naposled v polovině května. Proti dolaru se pak dostala pod 22,00 USDCZK.

Na počátku nového týdne se dozvíme také nová tuzemská data. Český statistický úřad oznámí indexy cen výrobců za srpen a také index cen dovozu a vývozu za červenec.

Aktuálně se koruna obchoduje na 25,45 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,42 až 25,53 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,78 až 22,88 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Si6Gc/nova-cla-trump-to-dnes-udela-co-na-to-pekings-a-dolar>

Je třeba zametat elektronickou stopu

17.9.2018 Týden str. 58 Svět

David Jareš

Válka v kyberprostoru má mnoho podob – od dezinformačních kampaní přes pokus vypnout protivníkovi elektrárnu až po infiltraci jeho zbraňových systémů. Stejně jako státy jsou na internetu ohroženi i běžní uživatelé. Dodržovat digitální hygienu doporučuje DANIEL BAGGE, expert na kybernetickou bezpečnost a „kyberataše“ na české ambasádě v USA.

* Zneužití informací na sociálních sítích, krádeže dat... Kybernetická bezpečnost se skloňuje každý den. Jak jsou vlastně ohroženi běžní uživatelé internetu? Nestraší je pouze média?

Riziko je samozřejmě individuální, ale pozor si musí dávat i člověk, který není exponovaný v politice, byznysu nebo v bezpečnostní oblasti a nezajímají se o něho například zpravodajské služby cizích zemí. Stačí špatně chráněný počítač proti škodlivému softwaru, a po kliknutí na nějaký hromadně rozesílaný soubor skončí se zašifrovanými daty. Kriminální entity rozesílají e-maily s ransomwarem (škodlivým programem, pozn. red.) a potom jen vymáhají peníze od napadených osob či institucí. Pokud člověk nechce přijít třeba o fotografie dětí nebo ty ze svatby, pravděpodobně bude muset zaplatit výpalné, abyste dostal dešifrovací klíč.

* Kolik to stojí?

Většinou se platí v bitcoinech a vyjde to na stovky až tisíce korun. Bohužel se v poslední době objevují i útoky na konkrétní subjekty a pachatelé se snaží cíleně „nakazit“ třeba městské nebo státní instituce, úřady, nemocnice, lékařské ordinace nebo elektrárny.

* Jak je možné ohrozit třeba pacienta v nemocnici? Může se pachatel nabourat do systému a místo léku na vysoký tlak předepsat třeba látku s opačným účinkem?

To je jeden z extrémních scénářů, ale nevyvolávejme paniku. Útoky na nemocnice známe ze Spojených států nebo ze Singapuru, kde zablokovaly lékařskou dokumentaci. K napadení ransomwarem však došlo i v České republice. Také lékařská dokumentace je zboží, s nímž lze obchodovat. Na internetu se s podobnými informacemi obchoduje běžně a zdravotní nebo finanční záznamy jsou ty nejcennější.

* Co tedy dělat pro to, aby mi někdo nezablokoval video ze svatby nebo neposlal do světa informace o mém zdraví? Dodržovat digitální hygienu: používat silná hesla, neopakovat je a mít na každou službu jiné. Pracovat jen s důvěryhodnými aplikacemi, neklikat na neznámé odkazy v e-mailech či na podezřelých webových stránkách, pokud možno neotvírat přílohy od neznámých odesílatelů a v hromadných e-mailech. A mít se na pozoru před některými značkami elektroniky, které mohou být napadeny už v okamžiku nákupu.

* Takže se může stát, že přijdu do obchodu a koupím si nový mobil, v němž už je škodlivý software?

Může. Je to plošná snaha dostat se do domácností a tahat z nich informace nebo „napíchnout“ významnou osobnost či instituci. Ať už je to kriminální čin, obchodní zájem získávat spotřebitelská data, nebo úsilí nějaké bezpečnostní složky dostat se k informacím. Nemusí to být jen mobil, ale třeba i televize. Připojení televize na internet je už standard a lidé jsou líní, takže ji chtějí ovládat hlasem nebo pohybem, proto jsou tam kamery a mikrofony. Řekněme, že výrobce má propojení na nějaké subjekty, ať už státní, nebo kriminální – někdy se to těžko odděluje –, kterým informace od všech televizí bez třídění předává. Nebo někdo zkrátka zjistí, že konkrétní kus televize skončí v ministerské zasedačce nebo ložnici premiéra, takže ji využijí jako špiona.

* To je Orwellův Velký bratr jako vystřižený. Nemusím se bát vlastní policie?

Nemám mandát tohle úplně komentovat, ale chápu otázku. Záleží na tom, co občané svému státu dovolí a co o sobě dokážou sdílet. Podívejte se, kolik toho na sebe sami praskneme na sociálních sítích. Česká policie se však pohybuje v zákonných mantinelech a ty masové sledování občanů jako v románu 1984 nedovolují. To ovšem není případ jiných státních celků a jejich bezpečnostních složek.

* Velké téma je například aféra kolem firmy Cambridge Analytica, která využívala data o uživateli Facebooku k ovlivňování voleb. Nedělá se ale v tomto případě příliš velký problém z banálních věcí?

Vůbec bych to nepodceňoval. I když nebudeme mluvit o přímém ovlivňování, kvůli kampani je pro politické štáby důležité vědět, jak se voliči chovají, jaké mají preference, a jak se tedy podbízet. Sociální sítě máte zdánlivě zadarmo, ale ve skutečnosti platíte informacemi o svém spotřebitelském chování. Jste cíl. Mají váš psychologický profil tak podrobný, že by vám z toho mělo být úzko. Znají vás lépe než vy sám. Chcete, aby nějaká společnost znala vaše nejnvtřnější touhy a nemohl jste s tím nic dělat?

* Z toho, že se občas připojím na Facebook, olajkuji kamarádovi fotografii štiky a přečtu si pár článků, se udělá tak přesný profil?

Měří se věci, které si ani neuvědomujete, každé vaše hnutí. Nejde jen o to, že na sebe vědomě řeknete, kde jste se narodil, kde bydlíte a pracujete, to je to nejmenší. Informací je však i to, jak dlouho jste někde nechal kurzor, jak dlouho které stránky čtete, kdy a co sdílíte, jaká sledujete videa, komu co přeposíláte. Co máte otevřeno paralelně, co děláte, kdy se připojujete, jaké služby používáte...

* Vždyť tvrdí, že používají anonymizovaná data a nelze z toho vyčíst, že jde o mě.

Jak to můžete vědět? Ve Spojených státech nyní řeší skandál, že nadnárodní korporace poskytující služby vyhledávání a cílené reklamy sice umožňovala vypnout vaši lokalizaci, ale ve skutečnosti nadále – i bez vašeho vědomí – sledovala, kde se pohybujete. A pak jsou zde firmy takzvaných datových integrátorů, jejichž předmětem činnosti je prostý sběr dat a jejich „zpracování“ do datových balíčků – například nákupní zvyky žen mezi pětadvaceti a pětatřiceti lety. Představte si to množství informací...

* Když půjdeme z Pražského hradu na Václavské náměstí, každý náš krok zřejmě zaznamená kamera, přesná data o našem pohybu lze vyčíst i z mobilu. Je možné technologiím utéct?

Lze se samozřejmě skrýt, ale musíte razantně změnit způsob života, abyste nezanechával elektronickou stopu. A to většina lidí z pohodlnosti neudělá.

* Ale i kdybych chtěl – bez účtu, mobilu a elektronické adresy dnes přece nedostanu ani práci.

Pokud chcete normálně fungovat, jste pod jistým společenským a technologickým diktátem, který musíte vyvážit svým chováním. Užívání mobilu a bankovního účtu ještě neznamená, že vás někdo sleduje, nicméně jsou to prostředky, kde zanecháváte stopy svého jednání a otisky svého profilu.

* Dá se říct, že z kyberprostoru se stává další regulérní bitevní pole?

To už se dávno děje. Na bezpečnostní úrovni se to řeší, ale na politické se to ještě nedaří vysvětlovat. Narážíme také trochu na bariéru u běžných občanů – je to pro ně příliš abstraktní. Hrozby v kyberprostoru nejsou hmatatelné, špatně se popisují.

Daniel Bagge (33)

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, bezpečnostní studia na vojenské univerzitě bundeswehru/ /George C. Marshall Center v Německu, absolvoval studijní pobyty v USA, Izraeli a Německu a kurzy NATO. Do Národního centra kybernetické bezpečnosti nastoupil v roce 2013, v rámci Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost působil jako ředitel odboru kybernetických bezpečnostních politik. Od 1. srpna 2018 zastupuje Česko na ambasádě ve Washingtonu v USA jako „kyberataš“.

Foto autor| Foto: Depositphotos, Getty Images, archiv

Foto popis| NEPROZRAZUJTE PŘÍLIŠ. Sociální sítě máte zdánlivě zadarmo, ale ve skutečnosti platíte informacemi o svém spotřebitelském chování. Jste cíl, říká Daniel Bagge.

Foto popis| VELKÝ BRATR. Před technologiemi se můžete skrýt, ale musíte razantně změnit způsob života. To většina lidí z pohodlnosti neudělá.

Intelligentní sítě a jejich ochrana proti kybernetickým útokům

17.9.2018 PRO-ENERGY str. 46 Elektroenergetika

Jan Feryna

V posledních letech se mezi laickou i odbornou veřejností rezonuje téma kybernetických útoků a kybernetické bezpečnosti. První závažnější kybernetický útok proběhl v Estonsku v roce 2007.

Kybernetický prostor se stal tzv. „pátou doménou války“, armády napříč NATO budují „kybernetické síly“. V ČR má jejich velitelství vzniknout v lednu 2019, zatímco Rusko rozšiřuje své schopnosti v této oblasti (známá je tzv. „trollí farma“ v Sankt Petěrburgu). Kybernetický prostor je využíván nejen k informačním a vlivovým operacím všech stran konfl iktů, ale také pro útoky na citlivá místa protivníka, jako jsou weby politických stran, vlád, televizní a rozhlasové vysílání, sociální sítě nebo právě energetická infrastruktura daného státu. Jako příklad může posloužit první zaznamenaný, vysoce sofistikovaný a velice úspěšný kybernetický útok na ukrajinskou energetickou infrastrukturu v prosinci 2015.

Jak se zdá, kybernetický prostor skýtá doposud netušené možnosti pro vedení války. Energetická infrastruktura je pro normální fungování státu životně důležitá (vzpomeňme na spory o dodávky plynu z Ruska přes Ukrajinu z roku 2008) a zatím také vysoce zranitelná. S nástupem tzv. „chytrých sítí“ do energetického sektoru se dá očekávat, že tyto sítě budou pod ještě větším tlakem ze strany kybernetických útočníků a bude docházet k různým výpadkům a přerušením dodávek elektrické energie nebo plynu k zákazníkům.

CO TO JSOU A JAK FUNGUJÍ TZV. „CHYTRÉ SÍTĚ“?

Intelligentní energetické sítě (anglicky „Smart Grids“) jsou systémy, které umožňují distribuovat energii spolehlivější, účinnější, bezpečnější a pro zákazníky přívětivější cestou. V zásadě jde o to, aby se ze zastaralé jednosměrné sítě vytvořila tzv. obousměrná síť, na kterou budou mít vliv jak dodavatelé, tak zákazníci, kteří se budou moci podílet na regulování výroby a spotřeby (nejen) elektrické energie. Důležitou technologickou součástí inteligentních sítí bude bezpochyby možnost ukládání elektrické energie. Právě díky tomuto systému bude (a v některých zemích už je, např. v Itálii) možné v reálném čase měřit spotřebu elektrické energie a tomu poté přizpůsobit výrobu. V konečném důsledku se tak mohou tímto přístupem a zapojením všech obnovitelných zdrojů energie (OZE) ušetřit jak přírodní zdroje, tak peníze zákazníků. Intelligentní sítě sestávají ze třech částí: ?

výrobní místa elektrické energie (elektrárny,

solární panely), ? řídicí centrum shromažďující veškeré

informace a ? koncový zákazník vybavený inteligentními měřicími přístroji.

Hlavními výzvami, kterým inteligentní sítě čelí, jsou: ? cenová dostupnost – nákup a zavedení inteligentních měřících zařízení bude vyžadovat poměrně vysoké investice. Zůstává otázkou, kdo za tyto případně špatné investice ponese zodpovědnost a odkud se vezmou finanční prostředky; ? čistota – počítá se se zapojením všech možných obnovitelných zdrojů energie a postupným snižováním závislosti na neobnovitelných zdrojích energie; ? spolehlivost – nové způsoby přeměny a distribuce elektřiny budou muset být spolehlivé, ať už se

jedná o výpadky v důsledku přírodních katastrof nebo cílených útoků; ? bezpečnost – vzhledem k systému, jakým budou inteligentní sítě řízeny a ovládány, je potřeba zajistit 100% zabezpečení proti kybernetickým, ale i jiným cíleným útokům. V případě dokončení a 100% propojení všech částí inteligentní sítě je velmi pravděpodobné, že se právě inteligentní sítě a jejich řídicí prvky stanou terčem útoků.

ČESKÁ REPUBLIKA A INTELIGENTNÍ ŘEŠENÍ

V roce 2010 byl ve Vrchlabí spuštěn pilotní projekt „ČEZ Smart region Vrchlabí“, který má za cíl demonstrovat funkčnost a benefity nově zaváděných inteligentních sítí. Tento projekt patří do celoevropské sítě demonstračních projektů „Grid4EU“.

Asi nejzářnějším příkladem „Chytrého města“ je Plzeň. Z hlediska usnadnění života občanům realizuje město mnohé „Smart projekty“. Mezi hlavní projekty patří tzv. „inteligentní zastávky MHD“. Ty poskytují cestujícím pomocí kamer, GPS a dalších technologií aktuální informace ohledně příjezdu a odjezdu prostředků MHD. Plzeň také spustila projekt tzv. „Internetu věcí“, čili propojení různých senzorů s internetem a následné spojení s chytrou elektronikou. Podle oficiálního webu „Smart City Plzeň“ se „Internet věcí“ dá využít v zemědělství, v průmyslu a dopravě. V poslední jmenované oblasti se již částečně využívá. Město spustilo aplikaci s názvem Vizualizace intenzity dopravy, jež může sloužit pro koordinaci stavebních prací, které mohou mít vliv na dopravu ve městě.

V létě 2018 začalo také testování tzv. „inteligentních dálnic“ kolem Prahy. Konkrétně se jedná o propojení úseků dálnic D0, D5 a D11. ŘSD nainstalovalo na úsek Mirošovice – Rudná u Prahy 29 komunikačních zařízení, která mají za úkol pomocí GPS, C-ITS, wi-fi, Bluetooth a mobilních sítí 3G/4G/LTE-V spolupracovat s komunikačními systémy automobilů a zasílat jim informace o aktuálním dění na silnici. Zatím bohužel není technologií C-ITS vybaveno mnoho automobilů v ČR, ale předpokládá se, že jejich počet poroste a do roku 2020 by jich po evropských silnicích mělo jezdit zhruba 10 milionů.

Podle průzkumu pro MPO se s pojmem „Inteligentní sítě“ setkalo přes 50 % respondentů, a to zejména v souvislosti s úsporou energie a snížením finančních nákladů na domácnost. V současné době lze ovšem říct, že vzhledem ke stáří přenosové soustavy v ČR je přechod na inteligentní sítě více než nutný a pro české zákazníky přínosný. Pro 75 % respondentů představuje pojem inteligentní síť možnost vzdáleného ovládní všech spotřebičů, což je důsledkem větší elektronizace a stoupajícího používání „inteligentních zařízení“ v každodenním životě. 70 % dotázaných by byla ochotna své domácí spotřebiče používat v nočních hodinách, pakliže by cena elektřiny byla nízká nebo nulová. Z hlediska cílů projektů inteligentních sítí (zejména cíle pro čistou elektrickou energii) naopak odpovědělo pouze 33 % lidí, že by neváhali zakoupit dražší domácí spotřebič, pokud by byl šetrný k životnímu prostředí. O problematiku fotovoltaiky se zajímá pouze 8 % dotázaných, stále tak přetrvává určitý strach a nedůvěra k OZE a jejich začleňování do rozvodné sítě. 58 % dotázaných nesleduje energetickou spotřebu domácích spotřebičů.

MPO připravilo Národní akční plán pro chytré sítě pro roky 2015 – 2020 s výhledem do roku 2040. Tento plán předpokládá postupné zavedení inteligentních sítí a dalších prostředků v několika etapách (do roku 2019, 2020 – 2024, 2025 – 2029, 2030 – 2040). Zároveň předpokládá postupný úpadek zájmu o klasické centrální zdroje elektřiny a přechod na výrobu elektřiny z decentralizovaných zdrojů. Akční plán také uvádí, že proměna energetiky v ČR bude velmi nákladná, zejména pro provozovatele soustav.

JAK CHRÁNIT INTELIGENTNÍ SÍŤ PŘED KYBERNETICKÝMI ÚTOKY?

Tím, jak je v rámci inteligentních sítí vše řízeno elektronikou, stávají se inteligentní sítě zranitelnými vůči kybernetickým útokům. Odstrašující příklady uvedené v další části tohoto článku se netýkají inteligentních sítí, ale spíše energetického sektoru jako celku.

Mezi hlavní rizika spojená s kybernetickými útoky (nejen) na inteligentní sítě v oblasti energetiky patří: ? narušení trhu – potenciální prolomení ochrany dat o cenách energetických komodit může závažně narušit trh, ale i ostatní průmysl; ? fyzické poškození zařízení – příkladem může být útok na zařízení přehrady, což může vyústit v zatopení určité oblasti a v neposlední řadě narušení dodávek vody; ? národní bezpečnost – narušení infrastruktury potřebné pro chod státu (rozvodná síť, řídicí jednotky, ropovody a plynovody, v budoucnu také akumulární zařízení) může de facto vést ke zhroucení ekonomiky a sociální krizi, jež následně může vyústit ve změnu politického systému v zemi; ? oběti na životech – viz příklad útoku

na zařízení přehrady; ? finanční ztráty – důsledek náprav škod vyjmenovaných výše.

Mezi nejdůležitější aspekty obrany inteligentních sítí patří: ? vzdělávání koncových uživatelů (v případě inteligentních sítí jsou to běžní zákazníci/ domácnosti) – zejména co se týče obrany proti malwaru. Podle šéfa bezpečnosti společnosti ČEZ jsou koncoví uživatelé těmi nejzranitelnějšími body; ? výchova špičkových odborníků v IT oblasti

a jejich následné zapracování do státní správy; ? spolupráce vlády a soukromého sektoru – předávání zkušeností a informací a spolupráce s ozbrojenými a bezpečnostními složkami země; ? zabezpečení SCADA systémů proti malwaru; ? zálohování důležitých dat – nastavení systémů, údaje o cenách a spotřebě elektrické energie; ? pravidelný nácvik reakce na kybernetický útok

(rozdělení na tzv. red a blue týmy); ? zabezpečení sítě Internetu věcí proti případným útokům na periferie inteligentních sítí.

2007: ÚSPĚŠNÝ KYBERNETICKÝ ÚTOK NA DIGITALIZOVANÉ ESTONSKO

Estonsko je obecně považováno za vysoce digitalizovaný stát, který nabízí možnost využít mnoha služeb státní správy z pohodlí domova od osobního počítače. Digitální cestu nastoupilo Estonsko po rozpadu SSSR v roce 1991 a již v roce 1998 měla každá škola v zemi přístup k internetu. V roce 2000 uznala estonská vláda přístup k internetu jako lidské právo. Od té doby ušla země velký kus cesty k tomu, aby se stala vysoce digitalizovanou – občané mohou např.: ? elektronicky volit (v tomto aspektu si Estonsko jako vzor zvolil ve své knize „O čem sním, když náhodou spím“ český premiér Andrej Babiš), ? pomocí elektronického podpisu vyplňovat daňová přiznání, registrovat se jako podnikatel, ? využívat tzv. E-health – „digitální zdravotní kartu“ – v systému jsou zaznamenány diagnózy, snímky z RTG, recepty atd.

(obdobný měl být systém IZIP v ČR).

Tyto vymoženosti mají ovšem své nevýhody. Tou největší je vysoká zranitelnost celého systému vůči kybernetickým útokům. V roce 2007 se Estonsko stalo kvůli zdánlivě malicherné příčině terčem kybernetického útoku, který do té doby neměl v Evropě obdoby a donutil reagovat velké množství států po celém světě a zahrnout do vojenských doktrín tzv. pátou dimenzi boje – kybernetický prostor. Jednalo se o klasické DDoS útoky (Uživatel/é zahltlí přístupy v jeden konkrétní okamžik vybraný web, který není na tolik přístupů dimenzovaný. To poté vede k znepřístupnění webu běžným uživatelům). Zasaženy byly weby prezidenta, vlády, politických stran, sdělovacích prostředků, ale také informační systémy, poskytovatelé internetového připojení. Výsledkem tohoto útoku bylo vcelku závažné vyřazení zmíněných webů, ale také mobilních sítí a některých nouzových linek (hlavním cílem bylo vyřadit z provozu celý výše popsany digitální systém).

Jelikož se podařilo podle několika IP adres dohledat, že útočníci pochází z Ruska, obvinila estonská vláda Rusko z organizovaného kybernetického útoku. Rusko toto obvinění pochopitelně odmítlo. Z toho útoku se Estonsko poučilo – začalo více spolupracovat se spojenci, národními a mezinárodními organizacemi pro zvýšení kybernetické ochrany svých elektronických služeb. V říjnu 2008 vzniklo v Tallinnu NATO Cyber Defence Centre of Excellence.

2015: LOKÁLNÍ BLACKOUT NA UKRAJINĚ PO KYBERNETICKÉM ÚTOKU

Na konci roku 2015 došlo ke kybernetickým útokům na ukrajinskou energetickou soustavu, které postihly přibližně 230 000 lidí na dobu od jedné do šesti hodin. Tyto útoky jsou považovány za první úspěšný útok na energetickou soustavu vůbec. Útočníci použili na rozdíl od kybernetických útoků v Estonsku v roce 2007 „sofistikovanější metody“. Mezi ně patří např.: ? spear phishing – tzv. cílený phishing, kdy se útočník snaží získat citlivá osobní data oběti – jména, hesla atd. (používá se např. při snaze získat přihlašovací údaje do internetového bankovníctví – e-mail se „tváří“ jako důvěryhodná komunikace od banky); ? použití malwaru Black Energy verze 3 – dokonalejší trojský kůň než předchozí verze, soustředí se na software dispečerských systémů; ? použití VPN – virtuální privátní sítě; ? modifikovaný software KillDisk (používá se k vymazávání pevného disku) pro vymazání hlavního spouštěcího záznamu nebo souborů se záznamy; ? telefonický DDoS útok na call centrum jednotlivých společností.

Tyto útoky byly vedeny na energetickou soustavu na regionální úrovni, a proto se bez přísunu elektrické energie ocitly domácnosti pouze v některých částech Ukrajiny (např. Ivanofrankivská oblast). Útočníci, jež byli podle obvinění ukrajinské strany (která odkazuje na sledování IP adres) z Ruska, využili určité zastaralosti a nedostatečné kybernetické ochrany rozvodných elektrických sítí a řídicích systémů.

KYBERNETICKÉ ÚTOKY NA AMERICKOU ENERGETICKOU INFRASTRUKTURU 2016–2018

Od roku 2016 probíhají podle vyšetřování Department of Homeland Security a FBI kybernetické útoky na americkou energetickou infrastrukturu. Minimálně jednou byl zaznamenán pokus o útok na řídicí systémy jaderné elektrárny. Tyto pokusy ovšem nebyly úspěšné. Terči útoků se staly zejména malé komerční firmy, kde došlo k malwarovým a spear-phishingovým útokům, které útočníkům zajistily vzdálený přístup do energetických sítí. Hlavní snahou útočníků zodpovědných za tyto útoky bylo podle výzkumu společnosti Symantec zjistit, jak ovládací systémy energetické infrastruktury fungují a zároveň získat k nim přístup.

Terči dalších útoků v průběhu let 2016 a 2017 se staly plynovody, úpravny vody a další infrastruktura důležitá pro chod státu. Podle studie společnosti Siemens z roku 2017 čelilo 68 % ropných společností v USA určitému druhu ohrožení v kybernetickém prostoru (za posledních 12 měsíců od uveřejnění studie).

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ NA ZÁVĚR

V části věnované inteligentním řešením bylo nastíněno, jak k tomuto konceptu přistupují města a stát obecně. Domnívám se, že toto je správná cesta, jak běžným uživatelům ukázat funkčnost a benefity inteligentních řešení (konkrétně v oblasti energetiky) a přesvědčit je, aby investovali do chytrých řešení ve své domácnosti. Dalším aspektem je fakt, že momentálně dorůstá generace, jež prožila celé dětství v digitální době a v budoucnu bude spoléhat právě na inteligentní elektroniku a další zařízení, včetně inteligentních sítí.

Zároveň s nástupem inteligentních sítí přichází otázka, zda nebude už inteligentních řešení kolem nás moc. Výrobci inzerují chytrá řešení pro domácnost, úklid, sport, kancelář, domácí mazlíčky a mnoho dalšího. Zanedlouho se zkrátka může stát, že bez chytrého řešení, které nám nabídne chytrá elektronika, neuděláme ani krok. Nepovede to ale k degeneraci člověka?

O AUTOROVI

JAN FERYNA studuje obor Politologie a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Zajímá se o geopolitiku a geostrategii.

V budoucnu se chce zabývat hybridními a asymetrickými konflikty, elektronickým bojem a kybernetickou bezpečností.

Pro webový portál energy-hub píše kratší články na téma propojení politiky/ geopolitiky a energetiky.

Kontakt:

ferynajan@gmail.com

Foto popis|

Senát organizuje veřejné slyšení „Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova“

16.9.2018 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

V rámci série odborných seminářů, které jsou zaměřeny na téma „Budoucnost mediální výchovy v České republice“ pořádá zítra dopoledne senátní školský výbor veřejné slyšení Aktéři vzdělávací politiky a mediální výchova. Odbornou spolupráci poskytli Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy a nadace Green Foundation. Na semináři by měli vystoupit mimo jiné profesor mediálních studií Jan Jiráček, Markéta Zezulková a Lucie Šťastná. Shrnou stav mediální výchovy a mediální gramotnosti.

Následně proběhne moderovaná diskuse se zástupci šesti ministerstev (zejména MŠMT a MK), Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a senátory ze Stálé komise pro sdělovací prostředky, Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice.

Mediální gramotnost je dlouhodobé téma. V posledních letech v souvislosti s rozvojem sociálních sítí, komunikačních platforem a zásadními změnami ve světové politice a účelovým rozdělováním společnosti u nás, je více než naléhavé. Proto je dobře, že mediální gramotnost dostane prostor na veřejném slyšení ve Valdštejnském paláci. Problém Senátu ovšem tkví v jeho bezzubosti, která je umocněna načasováním semináře těsně před volbami. Otázkou také je, co konkrétního udělala senátní Stálá komise pro sdělovací prostředky v končícím dvouletém období. Předsedkyně komise Daniela Filipi (ODS) neodpovídala na dotazy novinářů, pro „vytuzení odbornosti“ byl členem komise bývalý poslanec a senátor Petr Bratský (ODS). Komise řešila za dva roky pouze zpolitizovanou kauzu reportáží Janka Kroupy v Českém rozhlasu. Jinak se zabývala především pozvánkami na různé akce a zahraniční návštěvy.

URL| <http://ceskamedia.cz/clanek/107453/senat-organizuje-verejne-slyseni-akteri-vzdelavaci-politiky-a-medialni-vychova>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskamedia.cz

Bára Nesvadbová: Nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné

16.9.2018 denik.cz str. 00 Magazín

Filip Lukeš

/ROZHOVOR/ Spisovatelka a novinářka Bára Nesvadbová opustila po sedmnácti letech práci šéfredaktorky módního časopisu. Rozhodně ale nezahálí. Vydala módního průvodce Síla stylu, v říjnu představí svou povídkovou knížku Momentky, věnuje se charitě a snaží se být co nejlepším rodičem.

"Sedmnáct let jste byla šéfredaktorkou módního časopisu Harper's Bazaar. To je dlouhá doba. Obrečela jste ten okamžik, kdy jste řekla této práci sbohem?Ne, naposledy jsem nad prací plakala nad jednou kritikou povídky. A to bylo ještě na veřejnosti. Profesor Černoušek mne tenkrát laskavě utěšoval. Dej mu pánbůh lehký nebe.

Máte svou vlastní módní značku Bibloo. Prozradte o ní něco.Tu má pan Skala, já pro ně jen vytvořila limitovanou kolekci, kterou teď koncem září ještě doplníme o čtyři podzimní šaty. Tuším, že už je takřka rozprodaná, zbylo jen pár triček, nicméně ty věci se dají doobjednat, že se ušijí na žádost. Část výtěžku šla na rehabilitaci jedné naší holčičky z fondu, Elenky.

Na začátku září vyšel váš průvodce módou nazvaný Síla stylu. Co je v knize?Je to knížka nejen o tom, co jsem se za těch šestnáct let v módním průmyslu naučila, ale hlavně o svobodě vlastní volby. Moc nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné. Oblékání vnímám jako komunikační kanál.

Přijde mi, že vy sama jste se vždy oblékala dost odvážně, přitom o sobě tvrdíte, že jste stydlivá. To je nějaký obranný mechanismus stydlivých? Oslnit a tím se stát neviditelnou?Vážně? Já mám pocit, že chodím spíš v kapsáčích. Velké dekolty mi dělá Táňa Kovářiková na akce, ale jestli vám to přijde odvážné, řeknu jí, ať to kapku utáhne. A stydlivá, to říkají moji přátelé vždy, když mne přemlouvají, ať si sundám na pláži aspoň tu košili.

Vaši rodiče byli oba psychiatři. Když se s odstupem podíváte na jejich výchovu, byla hodná odborníkům na lidskou psychiku? Byla vzorová?Byla jejich vlastní. Vzorová jistě ne. Ale láskyplná určitě.

Po rozvodu už jste nezaložila další rodinu, mimo jiné proto, že jste se bála, aby se Bibi jako vyženěná dcera neocitla na druhé koleji. Vůbec, máte strach, abyste ji nezklamala, aby jí někdo neublížil. Jaká povaha je vaše dcera?Snažím se být co nejlepším rodičem, jako každý z nás, kdo má děti. A ano, potřeba být funkčním přístavem pro Bi je pro mne jednou z nejdůležitějších na světě. Bi je velmi přátelská, empatická, už dospělá dívka. Je mojí skvělou přítelkyní, za což jsem moc vděčná.

O prázdninách jste spolu byly na festivalu v polské Gdyni. Jaké to bylo?Skvělé, byli i Depešáci! Reálný návrat do postpubertálních botek. Jely jsme přes Krakov, byla jsem tam poprvé, nádherné město. Byla jsem na tripu s mámou, dcerou a její kamarádkou, takže holčičárna. A bylo moc hezké trávit výletní čas s maminkou.

Bibi má ráda zvířata, proto také nejí maso. Kolik zvířat momentálně máte doma?Máme devět koček a dva psy. Měli jsme tři, ale Garpíšek, mé milované zvíře, bohužel letos zemřel. To byl úžasný retrívr, hodný, chytrý, trpělivý, vnímavý. Dá se říct, že všechny ty kočky vychoval on. Ony jsou nalezcenci, nepožijou si je programově, jsou to zachráněni bezdomovci, mouři. Takže k nám domů přišly v dost úzkostném stavu a Garp pomohl vybudovat důvěru v lidi, ve zvířata, ve svět. A to ho jako štěně radili utratit, měl leukémii. No a dožil se krásných šestnácti.

Vešel by se vůbec do vaší domácnosti plné žen a zvířat ještě nějaký muž?Myslím, že když se dva lidé mají rádi, vidí spíše to hezké, ty plusy, neuvažují, že by se někam neměli vejít, když jsou pozváni.

Hodně se zabýváte feminismem a emancipací. Proč je to pro vás tak důležité téma?Protože jsem přesvědčena, že jsme teď právě v dost nespravedlivém módu, alespoň co se platových podmínek týče. A i rozdělení rolí, myslím, že kde je střídavá péče, měla by být i střídavá povinnost. Jen se toho celého neladu a neuspořádání, které v současné době panuje, trošku bojím. Nějak vnitřně cítím, že je mi vlastně nesmírně líto, jak mizivou váhu má dnes rodina.

Někde jste řekla, že váš otec vás nikdy moc nechválil. Není ten boj za rovnoprávnost žen třeba také snahou zpětně dokázat otci, že jste stejně dobrá jako on? Vysoká psychiatrická. Nevím. Možná. Těžko říct.

Jestliže něco vyčítáte dnešním ženám, je to jejich závislost na mužích a to, že dělají šťastnými všechny kolem sebe a na sebe zapomínají. Myslím, že tím ale trpí někteří muži. Jak se díváte na takového muže v domácnosti, který myje nádobí a pere? Tak, že má rád svoji ženu, když z ní nedělá služku a dělí se o provoz domácnosti. Ono to uspořádání je ale děsně individuální, každému přece vyhovuje něco zcela jiného. A kdybych byla ženou v domácnosti, také by mne ani v patě nenapadlo, aby muž, který chodí do práce, žehlil své košile. Myslím, že je to zbytečné povídání, že každý si to přeci zařídí tak, aby tyhle praktické věci vyhovovaly všem zúčastněným.

Vaše knihy jsou o sexu, lásce, nevěře, zklamání, zkrátka o vztazích. Kdo nebo co, kromě vašich vlastních zážitků, bývá nejčastěji inspirací pro příběhy, které tak ráda popisujete? Já neustále kradu zážitky svým kamarádkám. No, a pak mám asi až příliš velkou fantazii. Naštěstí je těch knih už tolik, že mne nikdo nemůže podezírat z popisování svého života. To by bylo nejmíň na sedm světů... Víte, on každý spisovatel píše dost „ze sebe“, což ještě neznamená, že píše o sobě. Teď jsem přečetla za léto extrémně hodně detektivek a fantazií oněch norských autorů bych vážně mít nechtěla. Bohudík za nevinné storky o lásce.

Nicméně jsou napsané dost odvážně. Čím to, že papíru svěříte to, co byste třeba jinak nevyпустиła z úst? Sama nevím.

kapitola

Pralinky, Laskonky, Brusinky, Borůvky – to jsou názvy vašich knih, ve kterých jsou fejetony nebo povídky. Ta cukrářská a ovocnářská oblast je vám něčím blízká? Vůbec. Začalo to Brusinkami, pouhou asociací, že se jednalo o krátké fejetony, takové sarkastické, tak jsem chtěla něco, co pálí nebo štípe a nedá se toho sníst moc najednou, a pak už se to nabalovalo. (smích)

Kdy a kde vlastně píšete nejraději? V noci u kuchyňského stolu. Jsem asi přesným opakem Virginie Woolfové, rozhodně nepotřebuji Vlastní pokoj. Ráda vnímám svět naší domácnosti, no a píšu, když už všichni ostatní spí.

Knihy Bestiář a Pohádkář byli zfilmováni a dosáhly značného úspěchu. Právě Pohádkáře se prodalo přes sto tisíc výtisků, to je něco nevídaného. Myslíte, že by se to dalo ještě někdy zopakovat? Víte, nepřemýšlím nad knížkou prizmatem čtenářského úspěchu, knížka pro mne není komerční produkt, je to láska a poctivost sdělení. Kolik se prodalo výtisků vaší poslední knihy? Laskonek? Asi dvacet pět? Myslím... Já to nepočítám.

Jak se vám líbily filmy natočené podle vašich knih? Jsou to filmy režisérů, kteří byli tak milí, že si vybrali moji látku. Mám je oba ráda. Jak ty filmy, tak ty režiséry. Nejsem kontrolující autor, který by chtěl být na place a vše kontrolovat, film vnímám jako interpretaci knihy.

Mimochodem na námět vašeho otce byly natočeny mé oblíbené filmy Pane, vy jste vdova nebo třeba Zítřka vstanu a opařím se čajem. Jaký vztah máte k těmto snímkům? Tak teda Zítřka vstanu je můj nejméně oblíbený, reálně se v něm nevyznám, pořad nevím, kdo je kdo. (smích) Mám moc ráda tatínkovy povídky. A tu poslední knížku Peklo Beneš.

Co píšete teď, nebo už jste dopsala a čeká to na vydání? Koncem října vydávám povídkovou knížku Momentky. Z té mám dost trému. Obsahuje texty, na kterých mi opravdu záleží. Tak jsem zvědavá na reakce. Po dlouhé době mám vážně trému.

A chystá se i nějaký film a divadlo, jestli se nemýlím... Ano, pro divadlo připravuje Irena Žantovská Laskonky a Roman Štolpa Bestiář. A Honza Drbohlav leží ve scénáři na Přítelkyně, to je ten film.

Kromě knih pro dospělé píšete i pro děti. Kdo je ve vašich představách dětský čtenář, ke kterému se obracíte? Milovala jsem dobu, kdy byla Bi dítě. Upřímně, nic na světě mne nebavilo víc než dětský svět. Přátelé se mi posmívali, vždy jsem je opouštěla a trávila čas s dětmi na hřišti nebo čtením. Měla jsem štěstí, že se podě mnou žádná skluzavka neutrhla. Takže pohádky jsem psávala pro kamarády Bi v době těsně předškolní. Nevím, zda to ještě půjde vrátit, ten kouzelný dětský svět je mi teď už vzdálený. Možná až Bi bude mít děti, když mi je třeba na chvíli půjčí, tak budu s láskou pohádková babička.

Kdybychom měli vyjmenovat vaše charitativní aktivity, trvalo by to hodně dlouho. Co vás v této oblasti nejvíce zaměstnává a také naplňuje? Určitě fond Be Charity, 27 postiženým dětem hradíme rehabilitace a pomůcky. Kdokoliv, kdo pro náš fond pracuje, je dobrovolník. Je pro mne velmi důležité mít čistý štít. Vnímám velký rozdíl mezi klasickou filantropií a mezi placenou prací s dobrým úmyslem.

Moc si vážím možnosti být zapojena do projektů Etincelle, máme už třináct podniků, třeba kavárničku Mezi řádky naproti Švandáku, kde jsou i sci-fi knížky po tátovi, celá jeho knihovna, ve všech těch podnicích pracují mentálně handicapovaní lidé. Pevně věřím, že možnost chodit do práce je obrovskou životní změnou, plusem.

Na podzim chystáme s fondem spoustu akcí, tenisový turnaj, charitativní večeri, naši oblíbenou žofínskou hadrárnu, Giving Tuesday výzvu, kolekci pro Tonak, je toho spousta.

Vaše motto je: Lepší konec s velkou hrůzou než hrůza bez konce. To mi musíte vysvětlit. Proč se vám líbí zrovna tahle věta? Je to takové motto ke koncům vztahů, objevila jsem ho v pubertě, symbolizuje, že lepší, než se dlouho hádat a vzájemně trápit, je jít od sebe. Ale nezapomeňte, oblíbila jsem si ho v osmnácti. Možná bych ho jako vdaná máma tří dětí viděla zcela jinak. Člověk se i na obyčejná zvolání dívá často jen vlastní, omezenou, optikou.

Bára Nesvadbová Spisovatelka a novinářka se narodila 14. ledna 1975 v Praze do rodiny dvou lékařů, psychiatrů. Otec Josef Nesvadba byl také spisovatelem sci-fi literatury. Po akademickém gymnáziu Štěpánská absolvovala **Fakultu sociálních věd** UK, Pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy, měla televizní pořady Tvář v tvář a Muži podle Nesvadbové. Sedmnáct let byla šéfredaktorkou české edice prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. V rámci charitativních projektů navrhuje boty a oblečení. Plynně hovoří a překládá z angličtiny, němčiny a ruštiny. Její prvotinou byla kniha Řízkaři (2005). Další kniha Bestiář (2007) se stala předlohou pro stejnojmenný film a Barbara Nesvadbová se podílela na přípravě scénáře. Následovala povídková kniha Život nanečisto (2008) a román Pohádkář (2009), který devatenáct týdnů vedl žebříček prodejnosti. V roce 2014 byl zfilmován Vladimírem Michálkem. Bára Nesvadbová dále vydala sbírky fejetonů a povídek Brusinky, Borůvky, Pralinky, Laskonky, knížku pro děti Garpíškoviny aneb Bibi a čtyři kočky a dvě novely o ženském přátelství Přítelkyně. Spolu s Alenou Ježkovou a Natálií Kocábovou napsala povídkovou knihu Tři maminky a tatínek a loni vydala Díář Báry Nesvadbové – ojedinelý zápisník s milníky feminismu a texty o emancipaci. Jejím bývalým manželem je politik Karel Březina. S ním má dceru Bibianu Nesvadbovou.

URL| <https://www.denik.cz/magazin/bara-nesvadbova-nesouhlasim-kdyz-kdokoliv-komukoliv-rika-co-je-spravne-20180913.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
decinsky.denik.cz

Překládají Khanovu akademii. Spolupracovníkům musíme důvěřovat, říká Jirůtková

16.9.2018 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Věda
Lidové noviny, Radka Kvačková

Vysvětlovat, co je Khan Academy, je možná zbytečné, protože jde o pojem po celém světě už léta známý. Připomeňme jen krátce, že vznikla, když chtěl americký vysokoškolák z Harvardu Salman Khan na dálku vysvětlit neteři jakési učivo z matematiky, jež jí moc nešlo.

Nejdříve skypoval, pak začal používat názorná videa. Nejen pro neteř, ale i pro její spolužáky, neboť chtěli taky. V roce 2006 na tom základě vznikla nezisková organizace a internetová stránka s dalšími a dalšími videi a dalšími disciplínami. Ovšem v angličtině. K tomu, aby mohli tuhle vymoženost sledovat i čeští žáci a studenti, ne dost zběhlí v cizím jazyce, museli ale nastoupit nadšenci, kteří překládají, a dnes dokonce nejen to. Jednou z nich je dvaadvacetiletá studentka Petra Jirůtková.

LN: Jak jste se k překladům Khanovy akademie dostala?

Já byla jako sedmnáctiletá středoškolačka rok ve Skotsku. Když jsem se vrátila, říkala jsem si, že bych měla tu svoji nově nabytou angličtinu nějak využít. Když na mě jednou z internetu náhodou vykoukla pozvánka na tak zvaný překladatelský maraton Khan Academy, zaujalo mě to. Zašla jsem tedy na matematicko-fyzikální fakultu, kde se akce konala. Z přítomných lidí na mě sálala tak skvělá energie, že jsem se do věci ponořila hlouběji a začala působit v užším týmu.

LN: Kdo to překládání tenkrát organizoval?

Nápad překládat Khan Academy do češtiny měli původně dva lidi, jmenovitě Ota Jícha a Markéta Matějčková, kteří o sobě napřed vůbec nevěděli.

LN: Studenti?

Třeba Markéta byla v té době, pokud vím, na mateřské a předtím už v zaměstnání. Ale studenti jsou v tom týmu taky. Třeba já jsem studentka.

LN: Pedagogiky?

Ne, ekonomie. Studentů pedagogických oborů s námi kupodivu moc nespolupracuje.

LN: Pokud vím, původně se dala videa s překladem najít jen na YouTube...

Ano. Teprve časem, přesněji v roce 2012, vznikl web Khanova škola česky, kde se videa s titulky dala najít uspořádaná do logických a navazujících celků. Musím říct, že je za tím dost práce.

LN: Kolik vás je v realizačním týmu teď?

Markéta Matějčková a Otakar Jícha se nakonec domluvili, spojili a celý projekt rozjeli, teď je nás ve vedení pět, k tomu plus minus deset překladatelů a videotvůrců, kteří ale rotují.

LN: Ovšem překlady nedělají jen tyto lidé...

Samozřejmě, překládají i různé skupiny dobrovolníků. My jsme až na vrcholu, abychom ty věci kompletovali, korigovali a editovali.

LN: V těch videích je spousta odborných termínů. Jak víte, že jsou správně přeložené?

No snažíme se. Musíme svým spolupracovníkům důvěřovat. Každý z nás, co na věci děláme, má trochu jiné zaměření, takže spektrum odbornosti máme docela široké. Je ale taky potřeba říct, že samotné znalosti ještě nezaručují dobrý překlad.

LN: Sponzoruje ty překlady někdo?

V zásadě šlo vždycky o dobrovolnickou činnost. Když bylo potřeba trochu peněz na nejnужnější provozní náklady, jako třeba na malé občerstvení pro lidi, co se zúčastňovali překladatelských maratonů, nárazově nás podpořili například Martin Roman nebo Karel Janeček. Teď jsme se ale posunuli. Khanova škola byl portál, který jsme si naprogramovali vlastně sami. Ale vždycky jsme si říkali, že až jednoho dne budeme mít víc financí a budou větší možnosti, tak to vylepšíme. Teď už dva roky máme partnerství s portálem Bakaláři. To je ten, co poskytuje elektronické třídnice. Takže máme něco na provoz realizačního týmu a můžeme zaškolit i nějaké lidi na kontrolování překladů. Taky americká strana nám vychází vstříc. Oni původně nepředpokládali, že se Khan Academy bude překládat i do jiných jazyků. Dnes už se to ale dost rozjelo. Khan Academy je dostupná ve třiceti různých řečech.

LN: Počkejte, aby bylo lidem jasné, jak co hledat... Máme tu www.khanacademy.org v angličtině. Pak existuje www.khanovaskola.cz v češtině. A ještě něco?

Před několika měsíci jsme spustili adresu Cs.khanacademy.org. Ta má oproti původní české stránce Khanovaskola.cz spoustu dalších nástrojů. Kromě videí jsou tam také cvičení a různé nástroje pro učitele. Výuka je personalizovaná. Pro tyhle stránky si některá videa z původní Khan Academy dokonce přetáčíme. Například matematiku pro nejmenší, protože ty šestileté či sedmileté děti by asi těžko četly titulky. Počítáme taky s učiteli. Učitel si může založit na Cs.khanacademy.org třeba i svoji třídu a pracovat s ní v hodinách. Každý žák tam může mít svůj účet. Když si ho učitel rozklikne, přesně vidí, s čím kdo bojuje, co musí procvičovat.

LN: Procvičovat lze, jen když si zřídíte účet?

Ne, lze to dělat i bez přihlášení, akorát nepřihlášeným se ty výsledky neukládají, nelze sbírat body. Možná bychom měli ale také říct, že na Cs.khanacademy.org zatím není tolik témat jako na Khanovaskola.cz.

LN: Kolik videí má dnes Khanovaškola.cz?

Celkem 3800. Khan Academy v angličtině jich má ale už přes devět tisíc, a to v disciplínách matematika, fyzika, chemie, organická chemie, historie, zdravotnictví a lékařství, finančnictví, ekonomie, biologie, astronomie, kosmologie. Asi nemusím připomínat, že za ní už dávno nestojí jen Salman Khan sám, ale že už má obrovský tým videotvůrců a lidí, kteří vymýšlejí k videím různá interaktivní cvičení.

LN: Možná bychom mohli poradit, jak se co nejrychleji dostat na žádané doučování. Co mám dělat, když jsem nebyla ve škole a chci se cestou pana Khana dozvědět, co to jsou například izotopy?

Nejjednodušší je dát si do vyhledávače „izotopy khan“. A pak si vybrat, jestli to chci vysvětlit v češtině, nebo v angličtině. Většinou naskočí Khanovaskola.cz s titulky, některá videa jsou dokonce dabovaná, což se podařilo v rámci projektu, který jsme svého času dělali se společností Scio. Na projektu Cs.khanacademy.org pracujeme teprve rok a půl, a proto tam nenajdete všechno. Máme tam jen tři kapitoly z matematiky: matematika pro nejmenší, aritmetika a trigonometrie. Pak třeba astronomii nebo programování.

LN: Mně se některý ten výklad na Khanově škole zdá dost rychlý...

Musíte vycházet z toho, jak dlouhá videa je divák, který se obrací právě na ně, schopen akceptovat. Ví se, že tak čtyři až pět minut. Do té metráže by se měl člověk vejít s vysvětlením podstaty věci. My, i když něco přetáčíme, snažíme se dodržet americkou metráž. Sledujeme, jak tam téma vysvětlili, a snažíme se to vysvětlit úplně stejně a dodržet časový rámec. Některá videa mají deset i patnáct minut. To jsou ale ta starší, teď už je trend jiný.

LN: Máte vy někde třeba kanceláře?

Ale kdež, my jsme každý jinde a děláme o večerech a o víkendech. Například Markéta Matějčková pracuje často z Kanady, Daniel Hollas je teď ve Švýcarsku, já byla půl roku na Erasmu v Kostnici.

LN: Kde berete na tuhle práci čas?

Třeba v té Kostnici jsem chodila do školy jen dva dny v týdnu, protože jsem měla dostatek kreditů. Tam jsem se téhle práci mohla věnovat tak dvě tři hodiny denně.

LN: Hlásí se vám další dobrovolníci?

Ano, píší, že by chtěli překládat. Jenom se někdy stane, že ne umějí dost dobře anglicky. A pak je s tím ještě hodně práce pro editora.

LN: Říkala jste, že něco přetáčíte. Máte teď ambici všechna videa přetočit?

Ne, to by bylo zbytečné, protože si myslíme, že vyšší ročníky by měly umět anglicky aspoň trochu.

LN: Umějí?

Mohu mluvit jenom z vlastní zkušenosti. Vystudovala jsem pražské soukromé gymnázium PORG, takže já byla angličtinou krmená od primy.

LN: Neměly by školy učit základní termíny exaktních předmětů taky anglicky?

To je koncept rovněž soukromého Nového PORG, který není s tím původním v Libni totožný. Já se v angličtině jiné předměty než angličtinu neučila, ale myslím, že by bylo fajn, kdyby učitel myslel na to, že kyselina není všude kyselina. Nemusel by žákům přímo říkat, jak se co řekne anglicky, mohl by jim ale pustit anglickou Khan Academy nebo její českou verzi a ono by to vyplynulo samo.

LN: Je ve světě něco, co by bylo Khanově akademii podobné?

Pokud vím, tak ne, určitě ne v takovém rozsahu. Existuje hodně online kurzů, ale ty jsou většinou v angličtině a cílí hlavně na vysokoškoláky.

LN: Může se člověk podle Khana naučit třeba programovat?

Ano, Khan Academy má podle mě jeden z nejlepších interaktivních kurzů programování – od tvorby webových stránek až po programování v jazyce JavaScript. V české verzi máme v tuto chvíli k dispozici základní kurz práce s SQL. Jedinečnost těchto kurzů spočívá také v tom, že nejde o klasické video. Je tam zvukový záznam a interaktivní skript, který se automaticky mění spolu s tím, co říká hlas. Zvukovou stopu jsem namlouvala v češtině já a musím říct, že mi to dalo hodně zabrat. Je potřeba strefovat se naprosto přesně. Pro ty, kdo interaktivní kurz sledují, je ovšem skvělé, že si mohou výklad kdykoliv zastavit a všechno si tak zvaně osahat v daném kódu.

LN: Bylo by výhodou, kdyby bylo mezi vašimi dobrovolníky víc učitelů nebo budoucích učitelů?

Učitelé z praxe tam nějakí jsou, studenti pedagogických fakult, jak už bylo řečeno, spíš ne. Ale s těmi učiteli je to složité. Často mají svůj zavedený způsob výkladu, který se pro video tolik nehodí. Faktem je, že by mnozí asi natočili úplně jiné video, než natočím třeba já.

LN: Vy studujete kde?

Já jsem skončila bakalariát ekonomie na **fakultě sociálních věd**, ale je mezi námi hodně lidí z matematicko-fyzikální fakulty, Vysoké školy chemicko-technologické a z dalších škol.

URL| https://relax.lidovky.cz/prekladaji-khanovu-akademii-spolupracovnikum-musime-duverovat-rika-jirutkova-g0p-/veda.aspx?c=A180915_185559_In_veda_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

lidovky.cz

Město získalo ocenění za zakázky

15.9.2018 Chebský deník str. 03 Region - zpravodajství
(bur)

Cheb–V celorepublikovém srovnávacím hodnocení zadavatelů veřejných zakázek za období let 2015 až 2017 získalo město Cheb ocenění Dobrý zadavatel. V kategorii velkých měst s počtem obyvatel nad 20 tisíc skončilo v konkurenci šesti desítek zadavatelů na šestém místě jen s minimálním odstupem za trojicí nejlepších. Hodnocení prostřednictvím takzvaného zIndexu vychází z dat získaných v rámci akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Region| Západní Čechy

Město získalo ocenění za zakázky
15.9.2018 chebsky.denik.cz str. 00 Moje Chebsko
Jan Buriánek

Cheb - V celorepublikovém srovnávacím hodnocení zadavatelů veřejných zakázek za období let 2015 až 2017 získalo město Cheb ocenění Dobrý zadavatel.

"V kategorii velkých měst s počtem obyvatel nad 20 tisíc skončilo v konkurenci šesti desítek zadavatelů na šestém místě jen s minimálním odstupem za trojicí nejlepších. Hodnocení prostřednictvím takzvaného zIndexu vychází z dat získaných v rámci akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze."

URL| https://chebsky.denik.cz/zpravy_region/mesto-ziskalo-oceneni-za-zakazky-20180915.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
chebsky.denik.cz

Pravoslavnému světu hrozí rozkol. Konstantinopol se pře s Moskvou o Ukrajinu

15.9.2018 rozhlas.cz str. 00
Svět Ve

Při srpnovém setkání v istanbulsém Fanaru oznámil konstantinopolský patriarcha Bartoloměj ruskému patriarchovi Kirillovi svůj úmysl darovat ukrajinské pravoslavné církvi autokefalii. Získala by tak samostatné postavení, které ji zbaví závislosti na Moskvě. Následky schůzky, která se proměnila v diplomatickou roztržku, na sebe nenechaly dlouho čekat.

Minulý pátek vyslal patriarcha Bartoloměj na Ukrajinu své zplnomocněnce – takzvané exarchy – kteří mají za úkol svolat na začátku října ustavující sněm autokefální Ukrajinské církve. A vedení moskevského patriarchátu mu na oplátku pohrozilo rozkolem světového pravoslaví. Ten by ale ve skutečnosti znamenal jen dobrovolnou izolaci ruské církve od zbytku pravoslavného světa, uvádí v komentáři pro vydání Novaja Gazeta Alexandr Soldatov.

Ruská pravoslavná církev nevystupuje proti zahraničním vojenským intervencím. Naopak, je jedním z nástrojů ruského militarismu, píše v analýze na serveru Riddle, věnujícímu se politice a společnosti v dnešním Rusku, ruský komentátor a politolog Ivan Preobraženskij.

Na plánovaném sněmu budou ke Konstantinopolskému patriarchátu připojeny hned dvě ukrajinské pravoslavné církve s vlastní jurisdikcí, které Moskva i Konstantinopol doposud považovaly za odpadlické. Dnes pod ně spadá více než 6000 farností po celé Ukrajině.

Sněm podpoří i někteří biskupové Ukrajinské pravoslavné církve podřízené Moskvě, kteří podporují myšlenku samostatnosti ukrajinské církve. Spojením těchto tří církví by pak měla s požehnáním Konstantinopolského patriarchátu vzniknout jednotná autokefální Ukrajinská církev, uvádí Alexandr Soldatov.

Bezprostředně poté, co patriarcha Bartoloměj vyslal na Ukrajinu své exarchy, vystoupila Moskvou kontrolovaná část ukrajinské církve s ostrým prohlášením, v němž označila snahy o převzetí ukrajinských církví za „vpád na své nezpochybnitelné kanonické území“. Celý problém tkví podle Alexandra Soldatova v tom, že na starobyrou Kyjevskou metropolii si dlouhodobě dělají nárok Moskva i Konstantinopol.

Moskva tvrdí, že Konstantinopol se Kyjevské metropolie vzdala v roce 1686, kdy patriarcha Dionýsios IV. povolil Moskvě dosadit do Kyjeva své metropolity. Z hlediska církevního práva však podle Alexandra Soldatova – autora komentáře, ve skutečnosti Kyjev pod Moskevskou jurisdikci nikdy nepřešel.

Až do počátku 20. století držela Moskva ukrajinskou církev pevně ve svých rukou. Jakmile se však po říjnové revoluci západní část Kyjevské metropolie ocitla na polském území, Konstantinopol nad ní obnovila svou jurisdikci a v roce 1924 jí věnovala nezávislost. Nezávislá ukrajinská církev se pak za druhé světové války rozšířila na celou Ukrajinu a po jejím skončení se až do roku 1990 nacházela v emigraci.

V důsledku demokratických změn na Ukrajině a čtyřleté války na Donbase dnes Moskva znovu zcela ztratila kontrolu nad Ukrajinou. A když se dnes Konstantinopol snaží převzít kontrolu nad ukrajinskou církví, jedná ve stejné logice, jako ve dvacátých, čtyřicátých a devadesátých letech 20. století, domnívá se Alexandr Soldatov.

Vedení ruské pravoslavné církve podle něj svým prohlášením z konce minulého týdne v podstatě rozpoutalo válku v pravoslavném světě. Válka může mít různý průběh. Pokud bude Moskva Konstantinopolský patriarchát i nadále uznávat za pravoslavný a udrží s ním i přes jeho vpád na Ukrajinu kanonické styky, konflikt bude mít mírnější průběh jakési občanské války.

Pokud však Moskva označí Konstantinopoli a všechny další místní pravoslavné církve za zrádce a nepřátele pravoslaví, může podle Soldatova dojít i k otevřenému konfliktu. Toto radikální řešení má přitom podle autora komentáře v ruské pravoslavné církvi řadu zastánců.

Bývalý patriarchův pověřenec pro styky s veřejností Vsevolod Čaplin označil konstantinopolského patriarchu Bartoloměje z? „kacíře a papežence“ a jeho synod za „pokrytce, podvodníky a bludaře“. Vlivný lídr konzervativní Asociace pravoslavných expertů Kirill Frolov dokonce na sociálních sítích přirovnal vyslání exarchů na Ukrajinu s napadením Sovětského svazu nacistickým Německem.

A dokonce moskevský metropolita Ilarion, který je všeobecně považovaný za liberála, hrozí Konstantinopoli novým velkým schizmatem, které podle něj svým dopadem předčí to z roku 1054, uvádí v Nové Gazetě Alexandr Soldatov. Posledním krokem, který může způsobit totální roztržku a globální interkonfesijní válku, se přitom podle něj může stát vyhlášení autokefality ukrajinské církve na začátku října.

V ruské pravoslavné církvi je podle Soldatova i řada církevních hodnostářů, kteří vystupují proti blížícímu se mezinárodnímu kolapsu pravoslavné církve. Ti však podle něj na takto důležité církevně-politické rozhodnutí nemají žádný vliv.

Poslední slovo nebude mít podle komentátora dokonce ani patriarcha Kirill, ale Kreml. Konflikt s Konstantinopolským patriarchátem je pro Putina projekcí jeho napjatých vztahů se Západem, což neslibuje jednotě pravoslavného světa nic dobrého.

Ruská státní média už prezentují ukrajinskou autokefalií jako „čistě americký rusofobský projekt“ a demonizují postavu patriarchy Bartoloměje. A podle Alexandra Soldatova dokonce připravují ruské obyvatelstvo na to, že vyhlášení autokefalie může vyprovokovat skutečnou rusko-ukrajinskou válku.

Příští rok uplyne sto let od chvíle, kdy ruští bolševici v noci ze 16. na 17. července roku 1918 ve sklepě dnes již neexistujícího Ipatjevova domu v ruském Jekatěrinburgu brutálně zavraždili cara Mikuláše II., jeho manželku a jejich pět dětí. Navzdory mnoha vyšetřováním a vědeckým expertízám, pravoslavná církev stále zpochybňuje dnes již všeobecně akceptovanou verzi jedné z nejtemnějších kapitol ruské historie.

Pokud se vedení Ruské pravoslavné církve rozhodne zpřetřhat vztahy se světovým pravoslavím, bude však pro to muset najít ideologické a teologické ospravedlnění. Přitom jedinou alternativní ideologií, kterou dnes mají ruští pravoslavní teologové po ruce, je takzvané autentické pravoslaví.

To představuje tvrdý kanonický konzervativismus, odsouzení „kacířského ekumenismu“ a přerušování styků se všemi západními nepravoslavnými křesťany, uvádí Alexandr Soldatov.

Základy ideologie autentického pravoslaví se rodily za druhé světové války a za její otce jsou považováni Josif Stalin a metropolita Sergej. Kombinuje proto ultrakonzervativní teologické myšlenky a hrdost na sovětskou minulost. Takový rudo-bílý patriotismus se přitom ideálně shoduje s Putinovou ideologií, v níž jsou promíchány protizápadní postoje, izolacionismus a imperiální šovinismus.

V případě takového vývoje však bude muset jít moskevský patriarcha Kirill sám proti sobě. Jako významný církevní hodnostář se zformoval na zasedáních ekumenické Světové rady církví v Ženevě, a dokonce ve Vatikánu.

Papež František by mohl v budoucnu zamířit do Moskvy. Řekl to vatikánský státní sekretář, kardinál Pietro Parolin. Podle něj je ale třeba víc času na přípravu návštěvy. Parolin včera jednal se šéfem ruské diplomacie Sergejem Lavrovem, naplánované má i setkání s patriarchou pravoslavné církve Kirillem a ruským prezidentem Vladimírem Putinem. „Papež v Rusku ještě nikdy nebyl,“ říká Jan Šíra z katedry ruských a východoevropských studií pražské **Fakulty sociálních věd**.

Ještě minulý rok vyzdvihoval své historicky první setkání s římským Papežem a spřádal dalekosáhlé plány na sblížení či dokonce spojení s katolíky. S vynuceným přechodem na ultrakonzervativní pozice by se musel všech těchto plánů vzdát a zcela se stáhnout z mezinárodní arény.

V Moskvě už se začíná mluvit o tom, že příliš ekumenického patriarchu by mohl brzy nahradit Putinovi daleko bližší a xenofobně naladěný metropolita Tichon Ševkunov, který má reputaci carského zpovědníka. To by ovšem nastalo skutečné splnutí světské a církevní moci. Ostatně i pravoslavný lid si Tichona považuje více než Kirilla a chrámy by se možná zase začaly plnit.

Proces vyhlášení kyjevské autokefalie je v každém případě ve stadiu, kdy je daleko zajímavější pozorovat, co se děje v Moskvě. V Kyjevě už totiž slaví vítězství, kdežto jak se po osamostatnění ukrajinské církve zachová

moskevský patriarchát, ví zatím jen Bůh, uzavírá svůj komentář na stránkách vydání Novaja Gazeta Alexandr Soldatov.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/pravoslavnemu-svetu-hrozi-rozkol-konstantinopol-se-pre-s-moskvou-o-ukrajinu-7613167>

Tábor dobře zadává veřejné zakázky

14.9.2018 Tábořský deník str. 01 Titulní strana

IVANA VLNOVÁ

Město na řece Lužnici získalo druhé místo v žebříčku hodnocení zadavatelů veřejných zakázek zIndex.

Tábor – Tábor je tak podle webu zindex.cz dobrým zadavatelem.

Informace o zakázkách jsou podle něj kvalitní a konkurence je dostatečná. Výpočtem získaný parametr, takzvaný zIndex, je výstupem akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Tábor získal 82% hodnocení v kategorii velká města s více než 20 tisíci obyvateli. Předběhl tak Písek jsou (17. místo se 76 %), Strakonice nebo České Budějovice (obě města obsadila 28. místo se 73 %).

O 1 % Táboru uteklo prvenství.

To získal Děčín s 83 % zIndexu. Výsledek potěšil tábořského tajemníka Lubomíra Šrámka. „Jsme rádi, že to takhle dopadlo.

Ani jednou nedošlo k pochybení, které by řešil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,“ dodal. Strana 2

Region| Jižní Čechy

Cheb získal ocenění Dobrý zadavatel

14.9.2018 cheb.cz str. 00

Ocenění znamená, že město při zadávání veřejných zakázek postupuje transparentně, hospodárně a v souladu s protikorupčními kodexy

Město Cheb získalo v celorepublikovém srovnávacím hodnocení zadavatelů veřejných zakázek za období let 2015 až 2017 ocenění Dobrý zadavatel. V kategorii velkých měst s počtem obyvatel nad 20 tisíc skončilo v konkurenci šesti desítek zadavatelů na šestém místě jen s minimálním odstupem za trojicí nejlepších. Hodnocení prostřednictvím takzvaného zIndexu vychází z dat získaných v rámci akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Hodnotí se přitom, zda města a další zadavatelé veřejných zakázek postupují transparentně, hospodárně a v souladu s protikorupčními kodexy. „Je to výborný výsledek, který naprosto jasně ukazuje, že na chebské radnici nemůže být o jakémkoliv korupci při zadávání veřejných zakázek ani řeč. V jedné z dílčích kategorií, kde se hodnotí počet chyb a kvalita údajů ve vypisovaných zakázkách, jsme dokonce zvítězili. Stejně tak mě těší, že ve sledovaném tříletém období nezjistil Úřad na ochranu hospodářské soutěže v našich zakázkách žádné pochybení,“ řekl starosta Chebu Zdeněk Hrkal. Podrobné informace jsou k dispozici na webu

URL| <http://www.cheb.cz/cheb%2Dziskal%2Doceneni%2Ddobry%2Dzadavatel/d-970840/p1=56554>

Tábor dobře zadává veřejné zakázky

14.9.2018 taborsky.denik.cz str. 00 Moje Tábořsko

Ivana Vlnová

Tábor - Město na řece Lužnici získalo druhé místo v žebříčku hodnocení zadavatelů veřejných zakázek zIndex.

"Tábor je tak podle webu zindex.cz dobrým zadavatelem. Informace o zakázkách jsou podle něj kvalitní a konkurence je dostatečná. Výpočtem získaný parametr, takzvaný zIndex, je výstupem akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Tábor získal 82% hodnocení v kategorii velká města s více než 20 tisíci obyvateli. Předběhl tak Písek (17. místo se 76 %), Strakonice nebo České Budějovice (obě města obsadila 28. místo se 73 %). O 1 % Tábora uteklo prvenství. To získal Děčín s 83 % zIndexu. Výsledek potěšil tábořského tajemníka Lubomíra Šrámka. „Jsme rádi, že to takhle dopadlo. Ani jednou nedošlo k pochybení, které by řešil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,“ dodal. Lubomír Šrámek dále zmínil, že město nezadávalo žádné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění. „To jsou dvě kritéria, v kterých jsme získali 100 %,“ konstatoval tábořský tajemník. Vysoké hodnocení Tábor obdržel také za kvalitu dat, kterou zadává do věstníku. „Byli jsme příjemně překvapeni. Na to, jaký je nyní nedostatek pracovních sil a ceny letí nahoru, tak v celkovém hodnocení vycházíme velmi dobře,“ vyjádřil se tábořský starosta Jiří Fišer. Takzvaný zIndex analyzuje, zda zadavatelé postupovali hospodárně a v souladu s doporučeními Ministerstva pro místní rozvoj, Evropské komise a dalšími organizacemi. Výsledky se vztahují na zakázky vypsané v tříletém období. ZIndex také sleduje dostupnost veřejných zakázek. Zkoumá i to, zda je veřejná soutěž kvalitní a zda mají lidé možnost zjistit, kam peníze „tečou“."

URL| https://taborsky.denik.cz/zpravy_region/tabor-dobre-zadava-verejne-zakazky-20180914.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
taborsky.denik.cz

Valašské Meziříčí se umístilo v první desítce nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek

14.9.2018 echovalasska.cz str. 00
Renata Votrubová, Val Meziříčí

Val. Meziříčí - Val. Meziříčí se v kategorii velkých měst s více jak 20 tisíci obyvateli umístilo v zadávání veřejných zakázek na desátém místě společně se statutárním městem Liberec. Vyplývá to z hodnocení dat, které provedli ekonomové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„S výsledky hodnocení jsem velmi spokojen. Těší mě, že naše město zadává veřejné zakázky na tak vysoké úrovni. Je to pro nás dobrá vizitka,“ okomentoval úspěch města valašskomeziříčský starosta Robert Stržínek. Valašské Meziříčí uspělo z hlediska bezchybnosti, otevřenosti a transparentnosti zadávání zakázek. Hodnocení zIndexu vychází z dat o zadávání veřejných zakázek za poslední tři roky a kombinuje devět ukazatelů. Hodnotí například kolik společností o zakázky soutěží, zda města zakázky často neruší nebo zda o nich správně informují.

V téže analýze za léta 2013-2015 se Valašské Meziříčí umístilo se ziskem 75 procent na 14. místě. „Získání lepší pozice pro Valašské Meziříčí je velice pozitivní, obzvlášť s ohledem na skutečnost, že v průběhu sledovaného období došlo ke zrušení původního zákona a jeho nahrazení zcela novým zákonem o zadávání veřejných zakázek. Nový předpis přinesl nemálo změn oproti původní úpravě, s nimiž se museli zadavatelé vyrovnat,“ sdělil vedoucí odboru kanceláře starosty Libor Kolář.

„Způsob zadávání veřejných zakázek se snažíme neustále vylepšovat. Již od roku 2009 jsme zavedli elektronické podávání nabídek u zakázek malého rozsahu přes systém proe.biz, který se osvědčil, když usnadnil způsob podávání nabídek a zvýšil transparentnost celého procesu. Nyní se připravujeme na elektronické přijímání nabídek u zakázek zadávaných podle zákona,“ uvedla Lucie Rapantová, vedoucí právního oddělení, která má na starost zadávání veřejných zakázek.

Výsledky hodnocení jsou k dispozici na webových stránkách www.zindex.cz.

Ing. Renata Votrubová, tisková mluvčí MěÚ Val. Meziříčí

URL| <https://www.echovalasska.cz/zpravodajstvi/valasske-mezirici-se-umistilo-v-prvni-desitce-nejlepsich-mest-v-zadavani-verejnych-zakazek/>

Finanční krize

14.9.2018 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Zítří si připomeneme 10. výročí pádu americké banky Lehman Brothers, který odstartoval finanční krizi. Reagovaly na ni evropské vlády a americká administrativa před 10 lety správně? Jaké dědictví, nejenom ekonomické, nám krize zanechala? Jak tyto události pozměnily svět? A jsme dnes na případnou recesi připraveni lépe, než v roce 2008? Ve studiu už vítám své dva dnešní hosty. Michala Mejstříka, profesora ekonomie z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A také Pavla Kohouta, ekonoma, spoluzakladatele a předsedu správní rady Robot Asset Management. Dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pánové, ta úvodní otázka je stejná pro oba, poprosím o stručnější odpověď. Jaká je ta bilance po 10 letech vašimi očima, poučila se Evropa, Spojené státy z finanční krize, má teď takové nástroje, které by jí zabránily? Pane Mejstříku.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já myslím, že ve Spojených státech ta zpětná vazba, která tam zafungovala, skutečně věci pomohla, a když pomínu některé poslední kroky současného amerického prezidenta, které trošičku vybočují, tak si myslím, že to poučení je tam mnohem větší než v Evropě. Co se týče Evropy, tam já mám určité pochybnosti.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Vy to vidíte jinak, pane Kohoute?

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Já to vidím v zásadě podobně. Já asi v tomto směru nebudu příliš polemizovat s panem profesorem, protože já si rovněž myslím, že americká odpověď na finanční krizi před 10 lety byla převážně správně, netvrdím, že dokonalá, samozřejmě v takových situacích se dělají chyby, ale v zásadě to podstatné tam bylo uděláno dobře. Naproti tomu Evropa podle mého názoru na to zareagovala částečně se zpožděním, částečně trochu přehnaně a možná dokonce v některých okamžicích hystericky. Mám tím namysli zejména ten obrovský důraz na překotné zavádění různých forem regulace, což bylo zaváděno pod takovým tím limitem, že původcem krize byl neregulovaný trh.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Zdá se vám tedy, pane Kohoute, že ta současná situace, co se evropského bankovního finančního systému týká, je, že přeregulovaný i kvůli finanční krizi před 10 lety?

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Ano, já si myslím, že současný finanční a bankovní trh v Evropě je skutečně přeregulovaný a týká se to nejenom bank, ale týká se to i takových drobností nebo detailů, jako když si chcete jako normální řadový investor koupit nějaký celkem neškodný konzervativní dluhopisový fond, tak je to procedura, jako kdybyste si vyřizovali skoro zbrojní průkaz, trošku přeháním, ale zas tak moc ne.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Souhlasíte s takovým pohledem, pane Mejstříku, je to jeden z dopadů finanční krize?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já jsem trošku toho názoru, že jsou segmenty, které nebyly dobře regulovány, a to jsou třeba spotřebitelské úvěry, v tomto směru si myslím, že jsou segmenty, které tady, například když máme zákon o spotřebitelských úvěrech, nejenom v Čechách, ale prostě v některých státech Evropy, které jsou adekvátnější, protože vlastně potencionální původce krize ve Spojených státech, oni na to sami američtí ekonomové v tuto dobu upozorňují, jsou již ne bankovní poskytovatelé, ale nebankovní poskytovatelé úvěrů. A tím, že vzniká celá řada nebankovních poskytovatelů úvěrů, a to nejenom ve Spojených státech a v Evropě, dokonce velký problém teď mají v samotné Číně, kde jim vznikla stovka takových neregulovaných PTP, tak prostě v té finanční oblasti pro běžného občana monitorovat kvalitní je poskytovatel jeho úvěrů, nebo jak kvalitní jsou ty podklady, které dostává, jestli se nedostává do rukou nějakých skutečně vyděračů, lichvářů a tak dále, tak o který ho připraví nejenom o jeho peníze, ale dokonce i o jeho majetek, tak tam by si, myslím, že zrovna v této oblasti ta určitá míra regulace má a transparence má významný smysl.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Právě, když říkáte, že tam by mohlo dojít na nějaké případné roznětky další krize, to platí pouze ale pro Spojené státy nebo i na tom evropském...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, v tuto chvíli ten segment, vlastně bankovní, o kterém tady padla řeč, že je opravdu regulovaný nebo přeregulovaný, potud bych souhlasil. Já si spíš myslím, že velká chyba celého systému bankovního bylo, že skutečně se dlouhá léta před rokem 2008 orientoval na té, na ty krátkodobé /nesrozumitelné/, to znamená, čtvrtletní výsledky, které potom ovlivňovaly odměňování těch manažerů, ať už přímo nebo obcemi, které obratem prodával, a to je věc, kde bych skutečně, tam je smysluplné odkládat takovéto odměny, až v závislosti na nějakých dlouhodobějších výsledcích. To se jak v Americe úplně v plné míře neděje a tam naopak šli tou cestou možná až přeregulace, jak to tady zaznělo, ale tím se přesunula část těch hráčů mimo ten přeregulovaný trh právě do té oblasti nebankovních poskytovatelů úvěrů a tam zase už vzniká poměrně značná skupina těch hráčů, kteří teoreticky opakují ty stejné chyby, jako tomu bylo v minulosti.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pane Kohoute, jak ale vlastně odhadnout tu míru té správné regulace, protože české banky před těmi 10 lety například obstály velmi dobře i díky tomu, že byly bezpečné, byly bezpečné i díky určitým regulacím.

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

České banky byly v první řadě před 10 lety bezpečné proto, že svoji finanční a bankovní krizi si odbyly už před předchozími 10 lety, to znamená koncem 90. let. Takže tou dobou v roce 2008 byly už zachráněné, už byla sanované z veřejných peněz, a měly už zavedené takové dobré procedury, takové nové informační systémy moderní, rozhodovací systémy a procedury například pro schvalování hypoték a podobných úvěrů, takže v roce 2008 české banky byly ve své nejlepší formě a tu krizi přestály celkem velmi slušně.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

No právě, když se ptáme, říkáte, ony už vlastně měly zavedeny ty kontrolní mechanismy po té své první krizi, tak jestli teď 10 let po té krizi amerických bank a tedy těch regulací, které se zavádějí i na evropské scéně, jestli se nemůžou ukázat, že jsou vlastně správně.

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Takhle, regulace to je natolik široký pojem, že nelze říct, jestli to je dobře nebo špatně. Nelze říct, jestli regulace, pokud jsou přísné, jsou dobré a málo přísné jsou špatné nebo naopak, jde o to, jak ty regulace jsou komplikované, jaké tam jsou případné díry, protože čím komplikovanější systém regulací, tak tím větší riziko různých nedostatků a děr se tam může vyskytnout. A pak je také otázky, jaké náklady ty regulace mají. A tohle to je všechno komplexní systém a já nemůžu říct, že bych pro regulaci nebo proti regulacím, já můžu maximálně tvrdit, že jsem pro ty správné regulace a teď je otázka, co to jsou ty správné regulace. Velmi dobře se osvědčila regulace, která probíhá, je praktikována už po dlouhou řádku let v Kanadě a ty regulace pro kanadské banky jsou daleko jednodušší, než pro banky ve Spojených státech. Tam se v podstatě jedná o to, že kanadské banky nesmějí půjčovat více, než je určitý násobek jejich likvidního kapitálu, zatímco americké banky byly regulovány mnohem složitěji a také se ukázalo, že to nebylo moc dobře. Kanadské banky vlastně nebyly postiženy tou americkou bankovní krizí, což je možná překvapivé, dokonce ani ve 30. letech kanadské banky nebyly tak zasažené jako americké.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych jenom k tomu dodal...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ano, prosím.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...ještě pár drobností, jednak guvernér kanadský si ho de facto půjčili Britové, takže de facto, když se podíváte na guvernéra, který slouží ve Velké Británii, tak je to vlastně Kanadčan, ano, což jenom tím doplňuji to předchozí sdělení, ale já ještě přeci jenom bych nerad přeskočil jeden bod, já bych to všechno nechtěl svádět na ty obchodní hráče, ta krize nám přinesla jedno velké poučení, že nesmyslné intervence státu mohou sehrát velmi neblahou roli. Já na tom mám autentickou vzpomínku, protože v 90. letech jsem tam pravidelně jezdil do Spojených států i jako..., a navštěvoval jsem různé banky, včetně těch /nesrozumitelné/ a dalších, umisťoval jsem tam dokonce české jednotlivce a tak dále, a měl jsem zájem, aby některé z bank zainvestovaly v Čechách. Oni už tehdy, si vzpomínám jako dnes v Society Bank v Ohio v Clevelandu mi jasně řekli, po naší špatné zkušenosti s rozvíjejícím se trhem, roku 2007 v Mexiku, nic takového, my máme něco daleko lepšího, u nás v Ohio, v Clevelandu, máme cíl dosáhnout poměrně vysokého počtu, který nám, počtu hypoték u těch sociálně slabších lidí, kteří budou muset šetřit, aby splatili své dluhy, protože my jim dáme domy na hypotéku a výsledkem toho je, že nás stát bude podporovat, dokonce si ty naše dluhy odkoupí, vlastně ty investiční nástroje, pomocí svých nástrojů sekundárních, což je třeba ta /nesrozumitelné/ a oni už si s tím nějak poradí a to jen ten byznys nejít do riskantních evropských trhů. Rozumíte, a taková ta autentická zkušenost vedla právě k tomu, že ta intervence, ono se to jmenuje FUB, to znamená, to je nějaký ten department pro rozvoj měst a obcí ve Spojených státech, jako něco, který přímo dával cíle a měl na to velké prostředky.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A přispěla tady k hypoteční krizi, která...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A vygeneroval obrovské množství vlastně nebonitních hypoték, které tedy ti lidé nikdy nespláceli, v prvé řadě. A za druhé, jak často kritizují ekonomové za to, že tu situaci neodhalili, dokonce já bych řekl, že řada jich to odhalila, ono se to dá různě dokumentovat nejrůznějším způsobem, ale já sám jsem zase při nějakých diskusích tehdy se zaměstnanci úředníky toho FEDu na toto téma v roce 2007 slyšel, že oni jsou toho názoru, že jejich úřednické modely, ne jaksi akademické modely, jim jasně říkají, že nejspolehlivější nástroj je vlastně vztah mezi úvěrem a jeho kolaterálem, to jest tím, co ručím. A proto, že kolaterál v té době rostl, protože tehdy centrální banka tam vkládala obrovské peníze, a teď jsme zase u dalšího zdroje té krize, k poučení, to znamená v té době se také svým způsobem tiskly peníze, ano, tak víceméně inflačně rostly ceny těch nemovitostí, tak oni

automaticky, místo splácení těch dluhů, tak oni automaticky se jim zvyšovala hodnota toho zajištění v rostoucí ceně bytů a domů, a oni dokonce podle amerických hypoték měli právo si dále půjčovat, proti tomu rostoucí...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Jestli tomu rozumím správně, pane Mejstříku, tak vy říkáte, že vlastně ten, ten, ta původní, řekněme, státní intervence po tom způsobila celou nebo mohla spolu způsobit celou tu krizi a následně byla nutná další státní intervence, která tu krizi sanovala.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže na tom bychom jako neměli zapomínat, že prostě ta intervence, která má podle amerických pravidel Home ownership, jo, vlastnictví domů, je něco, co patří mezi americké hodnoty, ale současně, pokud se to udělá takto nešikovně, tak to vyvolá obrovskou nesmyslnou aktivitu, která se potom přenesla i do obchodních bank, které vlastně se chytily stejného modelu, protože de facto ty státní instituce, jak jsem o tom hovořil, třeba /nesrozumitelné/, tak zabalily ty hypotéky do nějakých balíčků a posílaly na trh a podobně to začaly dělat i ty ostatní, takže výsledek byl ten, že de facto stát sám se silně přičinil tímhle tím způsobem o jeden, jednoho z těch spouštěčů té krize.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pane Kohoute, vidíte ty příčiny podobně, jako pan Mejstřík, i tu významnou roli státu?

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Velmi podobně. Když je řeč o krizi, tak se často lidé ptají, jako kdo vlastně za to může, ale ono vlastně není možné ukázat na jednoho člověka nebo na jednu instituci nebo na několik lidí a říct, tihle ti zločinci za to mohou, protože těch faktorů, které k tomu přispěly, těch bylo víc, byla to legislativa, byla to politika federálního rezervního systému, byly to politiky, vnitřní politiky jednotlivých bank, a koneckonců to byli také sami spotřebitelé a klienti, kteří si brali hypotéky, aniž by si předem spočítali, jestli budou mít na splácení, takže vlastně ta vina je, dá se říct kolektivní, od těch nejnižších pater až po ty nejvyšší.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Říká Pavel Kohout, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management a mým hostem dnes v Pro a proti je také profesor ekonomie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michal Mejstřík. Pánové, mluvili jsme o těch příčinách. Jak je to teď v současnosti, bývalý dlouholetý šéf Evropské centrální banky Jean-Claude Trichet mluví o tom, že světová ekonomika je stále stejně křehká, jak byla před 10 lety. Souhlasíte a opravdu nedošlo k nějakému vyztužení po té krizi?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já bych zdůraznil jeden aspekt, který skutečně se změnil, už jste to tada sama jaksi zmínila, de facto banky, které se staly potom spolupůvodcem, ale i tedy obětí té krize, tak byly zachraňovány z veřejných peněz, ty veřejné peníze se podařilo splatit tím, že stát zase ty znárodněné banky s jednou významnou výjimkou ve Velké Británii, tak znova vlastně prodal a někde na tom i vydělal. Na straně druhé ta tragédie, která vlastně tehdy provázela celou řadu těchto kroků, tak byla právě spojena s tou krátkodobostí podnětů, které vedly k tomu, jak se v angličtině říká, k tomu "gradechování," k tomu chování, kdy lidé vlastně se nechovají dlouhodobě logicky, já jsem...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale jsou rozhazovační.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, jsou, prostě snaží se okamžitě získat co největší prostředky, což když porovnáte chování bank v 90. letech, kdy já jsem třeba působil v Londýně, tak tam skutečně takzvaná samoregulace velmi dobře fungovala, protože ti

bankéři si uvědomovali, že když někomu půjčují, takže to za 4 roky musí splatit a že oni u toho budou, ano, ale když se blížila, když jsme byli právě v těch letech, o kterých hovoříme, 2008/2009, tak to chování tím, že se orientovali všichni na krátkodobé výsledky, tak chování těch bankéřů, ale i normálních šéfů firem na finančním trhu se úplně změnilo a byli posedlí těmi krátkodobými výsledky za každou cenu a byli ochotní...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A ta situace je teď jiná.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...nesmyslných rizik. Teď jsme teda v situaci, v čem je to jiné a v čem je to stejné, bohužel Evropa, na rozdíl od Ameriky, nezpomalila záchranu vlastně, která se používá pomocí takzvaného kvantitativního uvolňování. Když se podíváte na kvantitativní uvolňování ve Spojených státech, tak tam to zafungovalo. A proč? Protože mají americké hypotéky. Americká hypotéka znamená, že ti postižení občané vrátili klíčky od domů a v tu chvíli byli zbaveni všech potenciálních závazků. V Evropě to tak není. Když vrátíte klíček od domu, kterým ručíte za svůj úvěr, tak vám stále zůstává ta nesplacená část úvěru sebou. V Americe to znamenalo, že okamžitě se ti lidé oddlužili, tím pádem byli připraveni si půjčovat znova a znova vstupovat do toho procesu, to znamená, když americká vláda tam pouštěla nějaké peníze právě pomocí kvantitativního uvolňování, tak ten trh se pohnul, V Evropě nic takového nebylo. V Americe klesly ceny nemovitostí díky tomuto procesu, protože ty, které byly vráceny, se vrátily na trh, v Evropě nic takového nenastalo, to znamená, v Evropě jsme v tomhle tom směru, nevím, jestli slovo křehčí je na místě. Já bych spíš řekl zpomalení, jo, a vlastně ta zpětná vazba nám tak dobře nereaguje. A výsledek je ten, že zatímco v Americe v tuto chvíli, nevím ta přesná data, ale zhruba je tam 20% HDP z hlediska bilance z centrálních bank, tak ta v Evropě to neustále rychle narůstá. Já asi před 5 lety, když jsem to přednášel našim studentům, tak jsem říkal, jsme trošku nad úroveň Spojených států, jo, teď když člověk myslí ty poslední věci, tak si říká, vždyť v Evropě panuje v tuto chvíli velmi pozitivní situace.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ano.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A proč my vlastně tak rychle neustále podporujeme byznys, no, protože šéf centrální banky, pan Draghi, je vlastně bývalý italský guvernér a nejslabším článkem evropské finanční soustavy je právě, je právě italské bankovníctví, takže...

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Já dám prostor ještě panu Kohoutovi také, aby mi řekl to, co on si myslí právě o té světové ekonomice, jestli je opravdu stejně křehká, jako když to bylo v době krize. Jak mluvil bývalý šéf ECB Trichet.

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Já se soustředím spíš na Spojené státy a Evropu, přičemž ta Evropa je komplikovanější. Spojené státy jsou na tom v současné době poměrně dobře, protože žádná čísla nezaznamenávají, že by ve Spojených státech docházelo k nějaké úvěrové bublině. Naopak bankovní aktivita je tam taková, řekněme, umírněná a podíl špatných úvěrů dokonce klesá. Naproti tomu Evropa je na tom mnohem obtížněji, protože sice to vypadá, že v současné době Evropa prochází konjunkturou a také to tak je, ale když se podíváte na to, jak vypadají evropské banky, italské banky, italská bankovní krize je stará známá věc, ale třeba i německé banky na tom nejsou úplně nejlépe. Největší německá banka Deutsche Bank byla nedávno vyřazena z akciového indexu DAX, protože její hodnota postupně klesá pod tíhou různých komplikací, které tady nebudu rozvádět do detailů. A Evropa má hlavně ten problém, že je více zadlužená, než Amerika. Mám tím namysli bankovní dluhy, spíše než státní dluhy. A Evropa je také příliš závislá na bankovním úvěrování. Ve Spojených státech se firmy mnohem častěji i financují emisemi akcií nebo dluhopisů, zatímco evropské firmy se příliš spoléhají na bankovní úvěrování.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Vy jste říkal, pane Kohoute, že v Americe tedy nejsou žádné náznaky toho, že by tu byla úvěrová bublina, a to tak bylo před 10 lety, byly tu nějaké indikátory, kterých si zodpovědní lidé nevšimli nebo to přišlo ráz na ráz, protože se často mluví o tom, že se to nedalo takto predikovat.

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Ano, byly tam indikátory, pouze ty indikátory byly málo známé a skoro nikdo si jich příliš nevšímal. Nicméně pokud se podíváte na historii třeba podílu delikventních, neboli špatných úvěrů, tak tento podíl tehdy rostl. Pokud se podíváte na procento amerických bank, které zvolňovaly nebo zpříšňovaly svoji úvěrovou politiku, tak ten rok 2006 nebo 7 byl tenkrát velmi přehřátý a trvalo to až do roku 2008. A mohl bych uvést ještě několik dalších indikátorů, které tenkrát v letech 2007 a 2008 blikaly oranžově nebo rudě. V současné době je to na zelené úrovni.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A teď v Americe nic neblíká. Jsme tedy, pane Kohoute, třeba na pokraji nebo v nějakém blízkém horizontu čeká nás nějaká ekonomická nebo finanční nebo bankovní krize, protože říkáme, jsou tu dluhy bank, státní dluhy a jak by eventuálně Evropa takové krizi čelila?

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Tak podle mého názoru Evropa v podstatě pořád vlastně nevybředla z té bankovní krize, která už trvá od roku 2008, přinejmenším některé části Evropy, jako je Itálie a Řecko, ale jsou i jiné rizikové body nebo rizikové státy v rámci Evropské unie, mám teď namysli zemi, která je třeba nejvíce zadlužena z hlediska domácností. Největší dluh domácností, to možná leckoho překvapí, má v rámci Evropské unie Dánsko, 133,5 % hrubého domácího produktu, dluhy dánských domácností. Pak je tady Nizozemsko, to má 120 % HDP dluhů domácností. Takže je docela dobře možné, že nějaká příští finanční krize zasáhne třeba Nizozemsko.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Právě, jak, nebo jaký horizont vy vidíte, pane Mejstříku, protože ohlížíme se za krizí, která byla před 10 lety a mluvíme sice o tom, že Evropa je tedy v konjunktuře, ale je tu ten zdvižený prst, krize zase nastane. Jak je na ní připravena?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Obecně já jsem příznivcem dávných dob takzvané evoluční ekonomie, to znamená, já si myslím, že určité krize jsou ozdravné, že většinou v těch dobách jako teď vidíme okolo sebe, tak se lidé pouštějí do, mnohdy do projektů právě proto, že jsou levné peníze, které nemají šanci na dlouhodobější úspěch, takže takové projekty skutečně nemají právo na život, abych to tak řekl. Některé firmy se prodávají, vlastně když jdou na burzu, také za přehnané ceny. Já si myslím, že Evropa trochu právě díky tomu chování pana Draghiho vystřídala svůj prach právě v té oblasti, o které teď hovoříme, té monetární politiky, protože stále drží velice nízké úrokové sazby a na straně druhé nesmírně rychle zvyšuje vlastně ta svá aktiva, tiskne peníze vlastně proti ničemu, jo, já jsem velice rád, že v Čechách v tomto směru jsme trošku obezřetnější, zase podobně jako v té minulé situaci, protože my v tuto chvíli jednak ty svoje, tu svoji míru zadlužení relativně snižujeme, jsem přesvědčen, že by to šlo dělat i trošku razantněji a efektivněji. Neprošli jsme si reformami. Ale na straně druhé centrální banka je jakoby v tomto směru lépe připravena, vytvořily se tady různé nástroje, jestli budou dostatečné případně nebo nedostatečné, to ponechme stranou. Českou republiku jako řadím mezi ty země, které jsou mírně připravenější, jo, než některé jiné země Evropy.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Než zbytek Evropy.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bohužel Česká republika tím, že 84 % exportu jde do Evropy, z toho třetina jde do sousedního Německa, ale z toho sousedního Německa tam zůstalo jenom 40 % toho našeho vývozu a dalších 40 % je přepracováno a 20 %

je jenom reexportováno, to znamená, těch 60 % našeho vývozu do Německa jde de facto do světa. A teď nám záleží na tom, jestli se opravdu vážně rozehrají ty světové obchodní války, které by skutečně ten relativní poklid mohly významně rozšířit a dopadnout právě z několika směrů na rozvíjející se země.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ještě stručně, Pavel Kohout, jak to vidí s možnou blížící se recesí, nebo v jakém horizontu a jak by Česká republika obstála?

Pavel KOHOUT, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management

Já nechci v tomto směru nic předpovídat, protože si myslím, že tohle to se ani nedá dobře předpovídat, ale myslím si, že Česká republika by se měla trochu soustředit na to, aby měla vlastně i svojí skutečnou vlastní ekonomiku, abychom nebyli pouze takové příslušenství německé nebo západoevropské ekonomiky, abych prostě také měli něco trochu vlastního, ale to už je problematika, která přesahuje zřejmě téma tohoto pořadu.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ano. I časově, pánové, nám už náš limit vypršel. Mými hosty dnes byl Pavel Kohout, ekonom, spoluzakladatel a předseda správní rady Robot Asset Management. Děkuji. Také profesor ekonomie z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michal Mejstřík. Děkuji, na shledanou.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Od mikrofonu se loučí Karolína Koubová.

Táborská radnice dobře zadává veřejné zakázky

14.9.2018 Jindřichohradecký deník str. 03 Jindřichohradecko - Jižní Čechy
IVANA VLNOVÁ

Tábor – Tábor je podle webu zindex.cz dobrým zadavatelem veřejných zakázek. Informace o zakázkách jsou podle těchto kritérií kvalitní a konkurence je dostatečná.

Výpočtem získaný parametr, takzvaný zIndex, je výstupem akademického výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Tábor získal 82% hodnocení v kategorii velká města s více než 20 tisíci obyvateli. Předběhl tak Písek (17. místo se 76 %), Strakonice nebo České Budějovice (obě města obsadila 28. místo se 73 %).

O 1 % uteklo Táboru prvenství. To získal Děčín s 83 % zIndexu. Výsledek potěšil táborského tajemníka tajemníŠrámka. tajemníLubomíra Šrámka.

„Jsme rádi, že to takhle dopadlo. Ani jednou nedošlo k pochybení, poÚřad popro které by řešil Úřad ochranu hospodářské soutěže,“ dodal.

Lubomír Šrámek dále zmínil, že město nezádávalo žádné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění. „To jsou dvě kritéria, v kterých jsme získali sto procent,“ konstatoval táborský tajemník.

DATA DO VĚSTNÍKU

Vysoké hodnocení Tábor obdržel také za kvalitu dat, která zadává do věstníku.

„Byli jsme příjemně překvapeni. Na to, jaký je dnes nedostatek pracovních sil a ceny letí nahoru, tak v celkovém hodnocení vycházíme velmi dobře,“ vyjádřil se táborský starosta Jiří Fišer.

Takzvaný zIndex analyzuje, zda zadavatelé postupovali hospodárně a v souladu s doporučeními Ministerstva pro místní rozvoj, Evropské komise a dalších organizací.

Výsledky se vztahují na zakázky vypsané v tříletém období. ZIndex také sleduje dostupnost veřejných zakázek. Zkoumá i to, zda je veřejná soutěž kvalitní a zda mají lidé možnost zjistit, kam peníze „tečou“.

„Jsme rádi, že to takhle dopadlo. Ani jednou nedošlo k pochybení, které by řešil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.“ tábořský tajemník Lubomír Šrámek

„Byli jsme příjemně překvapeni. Na to, jaký je dnes nedostatek pracovních sil a ceny letí nahoru, tak v celkovém hodnocení vycházíme velmi dobře.“

táborský starosta Jiří Fišer

Foto popis|
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Prachatický deník (*Prachaticko - Jižní Čechy*, str. 03)

Na případnou finanční krizi je Česko mírně připraveno, věří ekonom Michal Mejstřík

14.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Jana Přinosilová

V září uplynulo 10 let od pádu americké banky Lehman Brothers, který odstartoval finanční krizi. Reagovaly na ni americké i světové instituce a vlády správně? Jsme dnes na případnou recesi připraveni lépe než v roce 2008?

„Zpětná vazba, která na krizi zafungovala ve Spojených státech, skutečně pomohla... Poučení z krize je mnohem větší než v Evropě,“ uvedl v pořadu Pro a proti Michal Mejstřík, profesor ekonomie z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podle něj jsou potenciálním původcem další krize už ne bankovní, ale nebankovní poskytovatelé úvěrů. „Je velmi těžké monitorovat, jak kvalitní je pro běžného občana poskytovatel jeho úvěru... tady určitá míra regulace a transparence má smysl.“

„Právě v oblasti nebankovních poskytovatelů úvěrů vzniká velká skupina těch hráčů, kteří opakují stejné chyby jako v minulosti,“ upozornil expert.

Krize nám přinesla jedno velké poučení: že nesmyslné intervence státu mohou sehrát velmi neblahou roli... Stát se sám silně přičinil o jeden ze spouštěčů této krize.

Michal Mejstřík

Také vysvětlil, že velká chyba celého bankovního systému byla, že se dlouhá léta před rokem 2008 orientoval na krátkodobé, čtvrtletní výsledky, které pak ovlivňovaly odměňování manažerů.

Profesor je prý sám zastáncem evoluční teorie, která tvrdí, že určité krize jsou ozdravné.

„Jsem velice rád, že v Čechách jsme obezřetnější, snižujeme svou míru zadlužení... Centrální banka je lépe připravena... Českou republiku řadím mezi ty země, které jsou mírně připravenější na krizi, než jiné v Evropě,“ shrnul Michal Mejstřík.

Ekonom Pavel Kohout ze společnosti Robot Asset Management souhlasí, že americká odpověď na finanční krizi byla převážně správná. „Naproti tomu Evropa zareagovala se zpožděním, částečně přehnaně a občas i hystericky, zejména důrazem na zavádění regulací.“

„České banky krizi v roce 2008 ustály relativně dobře, protože si svou krizi prošly koncem 90. let. Tou dobou už byly zachráněné, sanované z veřejných peněz a měly zavedené dobré procedury pro schvalování hypoték a úvěrů.“

Kohout připomněl, že čím komplikovanější systém regulací, tím větší pravděpodobnost nedostatků a děr. „Nemůžu říci, jestli jsem pro, nebo proti regulacím, maximálně můžu tvrdit, že jsem pro ty správné. Otázkou je, které to jsou.“

Faktorů, které ke krizi přispěly, bylo více. Legislativa, politika Federálního rezervního systému, vnitřní politiky jednotlivých bank i sami jejich klienti, kteří si brali hypotéky, aniž by měli na splácení. Vina je kolektivní, od nejvyšších pater až po nejnižší.

Pavel Kohout

„Spojené státy jsou na tom nyní poměrně dobře, podle čísel tam k úvěrové bublině nedochází. Bankovní aktivita je tam umírněná a podíl špatných úvěrů klesá.“

Evropa je ale v obtížnější situaci. „Evropa má hlavně problém, že je více zadlužená než Amerika, mám na mysli bankovní dluhy. Jsme také více závislí na bankovním úvěrování.“

„Česká republika by se měla soustředit na to, aby měla svojí skutečně vlastní ekonomiku a nebyli jsme pouze příslušenstvím německé nebo západoevropské ekonomiky,“ doporučil Pavel Kohout.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/na-pripadnou-financni-krizi-je-cesko-mirne-pripraveno-veri-ekonom-michal-7612621>

Jihlava je boží!

14.9.2018 jihlavske-listy.cz str. 00

Eva Nováková Pátek

Eva Nováková

Eva Nováková je rodačka z Kladna, která se přes Londýn, Ramalláh a Prahu dostala až do Jihlavy, z korporace do sociálních služeb. Vystudovala obor sociologie a sociální politika (Bc.) na **Fakultě sociálních věd** UK. Pracuje jako vedoucí terénní sociální služby, kde má na starost dva projekty a tým deseti kolegů a kolegyně. Je členkou Pirátské strany. "Jihlava mi dala zcela novou zkušenost a ukázala mi, že člověku může záležet na rozvoji města, ve kterém se nenarodil. Zdejší komunita mě přijala, dala mi možnost se zapojit do různých aktivit, ať už kulturních nebo sociálních, a já bych jí to ráda vrátila prací v zastupitelstvu." Eva Nováková / Pátek, 14. 9. 2018 v 12:59

Toto jednoduché zvolání může evokovat mnoho významů a každý si v něm může najít to své. Někomu připomíná bránu Matky Boží, jiný v něm hledá duchovní rozměr našeho města. Pro mě osobně znamená to, že Jihlava je skvělým místem pro život.

Když jsem se sem před třemi lety stěhovala, znala jsem Jihlavu jen z Mezinárodního festivalu dokumentárního filmu. Tak nějak jsem si představovala, že festivalový týden asi neodráží realitu všedního dne a plánovala si, jak budu po večerech vyšívát a učit se cizí jazyky.

Z omylu mě vyvedlo hned prvních pár dnů a týdnů strávených v Jihlavě. Po Dni Charity, kdy náměstí zaplnili rodiny a přátelé dětí, které vystupovaly na pódiu, následovala otevíračka nového klubu Bezdědomí a Veganské hody, organizované skupinou dobrovolníků, z nichž většina ve volném čase vaří pro lidi bez domova.

Jsou to právě oni, kdo mi ukázali, že Jihlava žije. Dodnes se trochu červenám, když si vzpomenu, jak museli poslouchat dotazy mých pražských kamarádů: „A co ty v té Jihlavě vlastně děláš? Není tam mrtvo?“ Přiznám se, že jsem jim zprvu neodporovala. Pak jsem si ale uvědomila, že to jsou místa jako kino Dukla, divadlo DIOD nebo jihlavské náměstí, které by nám mohl závidět leckterý Pražák. Z Prahy jsem odjížděla s tím, že těch 10 akcí denně, které se tam konají, není ani možné stíhat. V Jihlavě už se začínám cítit podobně.

Filmové kluby, kurzy akrobacie na šálách, komunitní akce, divadelní představení na netradičních místech, městské hry, skvělé kavárny a různé skupiny aktivních lidí. To je jen zlomek toho, co Jihlava nabízí. Pestrá kultura za přijatelnou cenu a možnost realizace vlastních projektů – to byly vedle práce důvody, proč jsem si Jihlavu zamilovala. Práce v Charitě mi ukázala i problémy, se kterými se zdejší lidé potýkají. Naučila mě pokoře, porozumění a dala mi odhodlání zapojit se do jejich řešení na systémové úrovni.

Jihlava mě v mnohém obohatila a cítím, že je čas jí to vrátit. Proto jsem se rozhodla kandidovat ve volbách za Piráty v rámci koalice Žijeme Jihlavou!

Chceme otevřít radnici lidem a zapojit je do rozhodování. Chceme podporovat projekty nadšenců, které přispívají k lepšímu životu v Jihlavě, posilovat sociální soudržnost a budovat kapacity dostupného bydlení tak, aby se na dění v Jihlavě mohli podílet i ti, kdo dnes řeší spíše existenční problémy.

Žijeme Jihlavou a jedeme v tom všichni! Jak říká jedna skvělá žena: "Jihlava je nový Berlín, jen o tom ještě neví." Jenom společně dokážeme rozvinout potenciál Jihlavy a udělat z ní místo k životu pro každého.

Tento článek byl publikován dne 14. 9. 2018 (Pátek) v 12:59 v rubrice Politika. Komentáře můžete sledovat přes RSS 2.0 kanál. Můžete zanechat komentář nebo trackback z vašeho webu.

URL| <http://www.jihlavske-listy.cz/blog/2018/09/14/jihlava-je-bozi/>

Ostrov klidu od Jana Mayena

14.9.2018 5plus2 str. 01 Titulní strana
MILOSLAV LUBAS

Petr Pokorný je vystudovaný sklář a žurnalista. Hodně svého života ale dává i obrazům plným harmonie
ČESKÁ LÍPA

„Můj život je nezajímavý. Neudálo se v něm nic zvláštního. Jenom to, že maluji.“

Slova jihoslovanského malíře Gabriela Stupici provázejí tvorbu rodáka z České Lípy Petra Pokorného. Absolvent Karlovy univerzity, bývalý redaktor MF DNES vystavuje od čtvrtka své práce pod jménem Jan Mayen v Centru textilního tisku v České Lípě. Jeho díla tam zůstanou do konce roku.

„V tomto neutěšeném světě a společnosti mě víc a víc těší, láká a zbavuje stresů hlavně práce, hra a potěšení s barvou,“ říká Pokorný. „Sám jsem zvědav, co se mi ještě podaří udělat.“ Pokorného práce skončily u majitelů nejen v Česku, ale i Bavorsku a Švýcarsku. Za posledních 32 let měl samostatné výstavy v Praze a v severních Čechách. „Vystavuji ale zřídka. Jsem v zásadě uzavřený člověk, pokoušející se vytvářet pomocí barev jiné světy. Vyhledávám ostrovy klidu,“ světuje se Pokorný. „Maluji především pro potěšení, z vnitřního pocitu, z nutkání. Hodně obrazů tvořím pro své blízké.“

Pokorného obklopoval zájem o umění od dětství. Již od první třídy začal chodit na výtvarný obor lidové školy umění. Vedl ho známý českolipský výtvarník, akademický malíř Rudolf Novotný. „Později ho vystředila Jana Langerová, výborná výtvarná pedagožka,“ uvádí Pokorný. „Děti i své odrostlé žáky dokázala k výtvarnictví nenásilně, přesto pevně připoutat. Vždy se dokázala postarat o přátelskou a inspirující atmosféru.“ Jako dospělý se Pokorný pouštěl do koláží. Před nedávnem si pořídil spreje a barvy na graffiti. „Hraji si s nimi, samozřejmě jen na plátně a různých deskách,“ podotýká Pokorný. Z tuzemských moderních umělců Pokorného podněcovali třeba Josef Šíma, Jan Zrzavý, Mikuláš Medek a Jiří John. Z Libereckého kraje pak Vladimír Komárek.

„Jeho práce se mi vždy líbily, navíc moje obrázky osobně pochválil, když byl v u nás v České Lípě na besedě,“ poznamená Pokorný. „Vladimíra Komárka jsem vezl svým autem z Nedvězí do Lípy a pak zpět.“

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 3 Obrazy klidu od Jana Mayena přivádějí do stavu beztlíže

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

Pokorný vzpomíná na Komárka jako na krásnou bytost. Do paměti se mu vryla jeho slova: „Na to, aby se člověk v umění mohl proslavit, na to musí být především dlouho živej, aby si za tím mohl chodit. Spoléhat na druhý lidi je nejisté. Každý by chtěl být van Gogh, ale ucho aby si za něj užil někdo jinej. Člověk taky nemůže chtít, aby se ty jeho věci líbily všem lidem. Žádný malíř nemůže malovat pro všechny. Pro všechny může malovat akorát komunál.“ Pokorný obdivoval i obrazy Josefa Jíry. Z cizích malířů ho upoutali Paul Cézanne, Marc Chagall, Paul Klee nebo slovinský Gabriel Stupica.

Upoutal ho uvázlý parník

Pokorný dává za pravdu Stupicovu citátu: „Umělecký čin, to je krátký okamžik harmonie. Zdá se mi, že posláním umění je toto: Řešit neřešitelné, v jiné rovině, v jiném, umělém světě, v němž vládne do jisté míry stav beztlíže.“

Katalánský avantgardní malíř a sochař Antoni Tàpies Pokorného velmi zaujal experimentováním s různými materiály, aby umocnil bezútěšnost povrchu, naznačoval pocit zániku jako procesu uplyvajících času, kdy se nádherné věci, i bytosti, mění v trosky a prach.

„Tak na mě zapůsobil i příběh zaoceánského parníku America. Nakonec uvázl u ostrova Tenerife,“ upozorňuje Pokorný. „Ještě než ho definitivně pohltil oceán, jel jsem se na tento symbol pomíjivosti podívat. Obraz na plakátku mé výstavy vznikl právě pod dojmem rozpadu ještě nedávno překrásné lodi.“

Protože lidí s jeho příjmením se po Česku potuluje spousta, tak si na obrázky plánoval dávat jinou „značku“. Po vojně v roce 1984 našel Zeměpisný magazín někdy z roku 1945, kde se nacházel článek s titulkem „Ostrov Jan Mayen mohl patřit Československu“.

„Mohou si ho přečíst i návštěvníci českolipské výstavy. Pojednává o jistém holandském námořním kapitánovi, který doplul do zamrzlých končin na severu a zabral ničí ostrov. Pojmenoval ho podle sebe Jan Mayen,“ vysvětluje Pokorný. „Po vzniku Československé republiky ho mladému státu nabídl. Poslanci pro něj ale neměli pochopení. Mně se jméno Jan Mayen zalíbilo a podepisuji jím své obrazy.“

V nevelkém, avšak krásném prostoru galerie Centra textilního tisku v České Lípě představí Pokorný hlavně malby z posledních několika let. Většinou je vytvořil akrylovými barvami. Malby doplní několika kolážemi a assemblážemi. Přidá i pár maloformátových graffiti.

Jeho barvou je modř

„Do řady mých obrazů vstupují určité zážitky, dojmy a podněty z řeckých ostrovů, ale poslední dobou rovněž motivy z procházek po polích kolem mého domu, kde vnímám detaily, celoroční proměny nebo sbírám kameny,“ říká Pokorný. „Abstraktně laděnými obrazy chci přinášet lidem klid, mír, uvolněnost a harmonii. Chci uklidňovat diváka od napětí, stresu, navozovat pohodu. Asi proto často беру do ruky modrou barvu... Podporuje vnímání, je to barva nostalgie a touhy i melancholie.“

Petr Pokorný / Jan Mayen se narodil v létě 1962 v České Lípě. Věnuje se malbě, kolážím, asamblážím, kombinovaným technikám.

Vystudoval na sklářské škole v Novém Boru (1977-1981), lidové škole umění (malba, grafika, 1969–1981), a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval ve sklářství, reklamě a médiích. V minulosti se zúčastnil několika skupinových výstav v severních Čechách. Vystavoval také samostatně. Jméno „Mayen“ používá od roku 1984.

32 let vystavuje Petr Pokorný své obrazy pod jménem Jan Mayen.

Foto autor| FOTO ARCHIV PETRA POKORNÉHO

Foto autor| FOTO 2x ARCHIV JANA MAYENA

Foto popis| Petr Pokorný hledá v malování útěchu.

Foto popis| Petr Pokorný (Jan Mayen) prošel ve svém životě sklářským podnikem Crystalex nebo Mladou frontou DNES. Nyní je vedoucím informačního centra.

Foto popis| Moře je pro Jana Mayena velkou inspirací. Rád cestuje na řecké ostrovy. V poslední době ho nicméně ke tvorbě podněcuje také krajina na jeho rodném Českolipsku.

Regionalni mutace| 5plus2 - Liberecký kraj

Po krizi přišel útok na Západ. Podpora odpůrců liberální demokracie stoupá s klesající ekonomickou jistotou obyvatel

14.9.2018 ihned.cz str. 00

"Západ je v pr*eli. Po*rali jsme to... Se Západem je konec," říká americký ministr financí Hank Paulson v britském dokumentárním dramatu The Last Days of Lehman Brothers.

Není to historicky doložený výrok. Ale přesto vyjadřuje náladu, která v nejvyšších patrech politické i ekonomické moci vládla téměř na den před deseti lety - v době, kdy se hroutila americká investiční banka Lehman Brothers. A nejen ona. V ohrožení byl celý finanční systém USA, přičemž bylo zřejmé, že nákaza se brzy rozšíří do světa. A bylo jen otázkou času, kdy se krize z finančního sektoru rozšíří dál a vyvolá krachy firem a miliony lidí připraví o práci. Mnohým se tehdy zdálo, že nepřichází běžná recese, ale hluboká krize, která může položit ekonomiku demokratických zemí světa. Tedy zničit to, čemu politicky a hodnotově říkáme Západ.

Tento katastrofický scénář naštěstí nenastal. Západní svět spadl do hluboké recese, největší od velké hospodářské krize z přelomu 20. a 30. let minulého století, nezaměstnanost vystřelila nahoru. Až na pár výjimek se ale státy z této recese celkem rychle dostaly, a to i díky okamžitým krokům vlád a centrálních bank.

Přesto je ale dnes Západ a jeho hodnoty liberální demokracie, tolerance a kapitalismu v ohrožení. Útočí na ně populisté různého zabarvení, největší úspěch ale u voličů mají ti krajně pravicoví či nacionalističtí. Ostrou kritiku stávajícího uspořádání a snahu ho od základů "přeorat" najdeme v různé míře u politiků, jako je Donald Trump, Marine Le Penová, Viktor Orbán nebo třeba Tomio Okamura. Částečně sem patří i Andrej Babiš, kterého rakouský profesor politologie Reinhard Heinisch označuje za "centristického populistu".

Světová finanční a hospodářská krize se pro tyto politiky stala odrazovým můstkem, díky kterému se někteří z nich dostali k moci, jiní k ní nemají daleko. V důsledku krize i úsporných opatření, která následovala brzy po zavedení zmíněného ekonomického stimulu, vystoupil do popředí trend patrný už od 80. let - výrazně rostoucí nerovnost.

"Podpora populistických nebo autoritářských stran souvisí s klesající ekonomickou jistotou velké části populace. O tuto jistotu lidé přicházejí kvůli narušení státu blahobytu, jak byl na Západě budován po druhé světové válce," říká Ondřej Císař z Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Infografika

Infografika

VÝVOJ AMERICKÉHO AKCIOVÉHO INDEXU S&P 500

Konkrétní čísla to jasně dokazují - příjmy poloviny Američanů se oproti 70. létům minulého století až donedávna v reálném vyjádření nezvýšily vůbec. Ale příjem jednoho procenta nejbohatších Američanů stoupl o 216 procent. Zatímco v roce 1970 prakticky každý 30letý obyvatel USA vydělával víc než jeho rodiče ve stejném věku, dnes to platí jen o polovině třicátníků. Americký sen o tom, že se děti budou mít lépe než jejich rodiče, je pro miliony lidí skutečně jen snem.

Sny se nehroubí jen Američanům - mladí Italové do 35 let mají o více než čtvrtinu nižší příjmy, než na jaké dosáhli stejně staří lidé před 25 lety. Naopak současní italští důchodci jsou o čtvrtinu bohatší než jejich předchůdci před čtvrtstoletím. V Česku je sice nerovnost výrazně nižší než na Západě, ale i tady si 35 až 40 procent domácností nemůže dovolit cestovat do zahraničí a nemají na nenadálé výdaje do 10 tisíc korun.

Kdo jsou zástupci lidu

Těžko se proto divit, že tito lidé jsou nespokojeni a že rozbuškou jejich nespokojenosti se stala největší krize kapitalismu za desítky let. V USA nebo v řadě zemí západní Evropy nostalgicky vzpomínají na staré dobré časy. V Česku jim zní v uších nesplněné sliby, že se budou mít stejně dobře jako třeba Němci. A ovšem taky skandály politiků na pravici i levici. Lidé pak volí tak, jak volí - tedy populisty.

Ti ani náhodou nemají řešení těchto problémů. Spíš naopak, jak vidíme na příkladu Trumpa, jehož ekonomická politika vede k ještě rychlejšímu bohatnutí těch, kteří už bohatí jsou. Ale politici jako Trump o problémech obyčejných lidí mluví. Dávají najevo, že jim na nich záleží. Podobný příklad z Česka - byl to Tomio Okamura, kdo začal hlasitě upozorňovat na problém exekucí, zatímco ostatní politiky to tehdy nezajímalo.

Když politiky, jako je Trump, Okamura nebo Le Penová, označujeme za populisty, není to jen fráze. Ano, termín populismus se často používá jako nálepka, a to například tehdy, když nějaký politik navrhne zvýšení daní pro bohaté, či naopak jejich razantní pokles pro úplně všechny nebo třeba štedřejší sociální dávky. V politologii však má termín populismus svou přesnou definici.

"Pokud by populisté získali dostatečně velkou moc, vytvořili by autoritativní stát, jenž by vyloučil všechny ty, které oni sami nepovažují za skutečnou součást lidu," píše v knize Co je to populismus profesor americké Princetonské univerzity Jan-Werner Müller, světově uznávaný odborník na politické myšlení. Populisté jsou podle něj ti politici, kteří "tvrdí, že jsou jediní reprezentanti lidu" a své protivníky vyobrazují jako zástupce nemorálních a zkorumpovaných elit.

Ne každý, kdo kritizuje elity, je populist. Elity, ať už politické, podnikatelské či mediální, často zaslouží kritizovat víc než dost. Populistou je ten, kdo je zároveň i antipluralista, tedy, jak řečeno, tvrdí, že jen on je legitimním reprezentantem zájmů lidu.

Jsou to právě populisté, kteří v posledních letech dokázali nejlépe vystihnout "ducha doby" a v řadě zemí bodují. Více než nerovnost nebo příjmy ale v každodenní politice často zdůrazňují témata jako migrace nebo odpor k cizincům. "Lidé, kteří volí Trumpa nebo hlasovali pro brexit či pro populisty v Česku, mají strach z kulturního ohrožení - z Mexičanů, Romů, migrantů nebo lidí z východní Evropy, kteří odešli pracovat do Británie," připomíná sociolog Ondřej Císař.

Ekonomické a sociální otázky jdou ale podle něj s pocitem ohrožení ze strany cizinců ruku v ruce. "Kdo toto ohrožení cítí? Ti, kteří jsou ohroženi také sociálně-ekonomicky a nemohou se spolehnout na jistoty, jež ještě nedávno měli." Lidé, jejichž příjmy stagnují, se tak neobracejí jen proti ekonomickým aspektům globalizace, ale i proti jejím dalším projevům, jako jsou tolerance vůči menšinám či cizincům nebo představa, že migrace, pokud se nevymkne kontrole, prospívá všem. Tyto postoje přitom od 90. let zdomácněly na levici i na pravici. Nespokojenci tak hledají alternativu jinde a tu nejpřesvědčivější, aspoň zdánlivě, jim nabízejí populisté.

Jak zastavit populisty?

Co by měly tradiční politické strany dělat, aby razantní nástup populistů zastavily? Analytici jsou takřka všeobecně přesvědčeni, že sociální demokraté by se měli tak trochu vrátit ke kořenům. Zhruba od 90. let začali mluvit o právech sexuálních a etnických menšin či o boji s klimatickými změnami. A zapomněli na své tradiční voliče, zaměstnance s nižším vzděláním, jež ohrožuje třeba přesun výroby do Číny. Právě tito lidé dnes v celých zástupech volí Trumpa nebo Le Penovu.

"Je potřeba, aby ekonomická jistota byla opět dosažitelná i pro ty, kteří nejsou ve vyšších sociálních patrech," shrnuje Císař. Konkrétně to podle něj znamená například snahu, aby nadnárodní firmy platily více daní než dnes, kdy se zdanění často vyhýbají útekem do daňových rájů. Globalizace jim to umožňuje, pracující podobně snadnou možnost úniku nemají. A tak je zdanění práce vysoké a často roste.

"Řešit tyto věci je ale hrozně náročné, protože to nelze udělat na úrovni jednotlivých států. Česko prostě nemůže libovolně zvýšit firemní daň, protože zahraniční investoři by jednoduše odešli," upozorňuje Císař. Nutná je tedy celosvětová dohoda, ale ta se zatím ani v náznaku nerýsuje.

Jenže i kdyby se podařilo nerovnost ve společnosti snížit a hůře postaveným občanům vrátit staré naděje, že se jejich děti budou mít lépe, bylo by po problému? Stále by tu přece byl strach z migrace a odpor proti všemu, co je jiné. "Jednotlivé země se určitě budou víc uzavírat do sebe. Čeká nás restriktivnější režim, například vzhledem k migraci," je přesvědčen Císař.

Podle něj tedy není otázkou, jestli tyto změny nastanou, ale kdo je bude provádět. "Jde o to, aby se tato řešení udržela v civilizované formě. Aby je nedostali šanci aplikovat politici jako Le Penová nebo Okamura, ale ti, u kterých nejsou pochybnosti o tom, že jsou demokratičtí," varuje Císař a pozitivně zmiňuje například mladého rakouského kancléře Sebastiana Kurze.

I z těchto slov je patrné, že se tradiční politické strany a jejich lídři musí odhodlat k poměrně zásadním změnám v ekonomické i bezpečnostní sféře, pokud nechťejí Západ přenechat populistům. Výše uvedené může znít radikálně, z hlediska ekonomiky možná až příliš levicově. Češi jsou ale podle Císaře stále v zajetí dojmu, že za jakoukoliv kritikou některých aspektů kapitalismu se schovává snaha o návrat před rok 1989. Což samozřejmě není pravda. Koneckonců o tom, že dnešní podoba kapitalismu s obrovskou rolí finančního sektoru odtrženého od reálné ekonomiky si zasluhuje hlubokou reformu, pokud má odrazit útoky, se nedávno podrobně rozepsal i deník Financial Times. Tedy doslova bible globálních ekonomických a politických elit.

Zdá se, že po několika desítkách let prohlubování spolupráce a vzájemného otevírání se dochází k zastavení globalizace, která možná v některých aspektech dokonce ustoupí. Prezident Trump se svou touhou po zdech a clech to už dělá v praxi.

Co to vše znamená pro Evropu, jejíž velká část je zvyklá na to, že hranice neexistují? Může místo sice občas problematické, ale přece jen spolupráce v rámci Evropské unie přijít ne snad konfrontace, ale třeba zuřivé spory? "Jak se říká, obyčejní lidé nevědí, že všechno je možné. Mám ale pocit, že vnější ohrožení, ať už hospodářské nebo třeba environmentální, bude evropské země nutit spíše spolupracovat. Jsem přesvědčen, že taková spolupráce je nutná. Ale je to z mé strany spíš pocit a přání než výsledek nějaké analýzy," říká s opatrnou nadějí Ondřej Císař.

Evropští populisté - Marine Le Penová, Tomio Okamura a Geert Wilders.

Foto: HN – Björn Steinz

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci nebo přímo šéfredaktorovi. Děkujeme.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66244410-po-krizi-prisel-utok-na-zapad-podpora-odpurcu-liberalni-demokracie-stoupa-s-klesajici-ekonomickou-jistotou-obyvatel>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

ihned.cz, ihned.cz

Po krizi přišel útok na Západ

14.9.2018 **Hospodářské noviny** str. 02 **Téma**
Ondřej Houska

Miliony voličů začaly dávat hlasy populistům. Tradiční politici je mohou porazit, jen když něco udělají s rostoucí sociální nerovností a přívrou hranice migraci.

Západ je v pr*eli. Po*rali jsme to... Se Západem je konec," říká americký ministr financí Hank Paulson v britském dokumentárním dramatu The Last Days of Lehman Brothers. Není to historicky doložený výrok. Ale přesto vyjadřuje náladu, která v nejvyšších patrech politické i ekonomické moci vládla téměř na den před deseti lety – v době, kdy se hroutila americká investiční banka Lehman Brothers.

A nejen ona. V ohrožení byl celý finanční systém USA, přičemž bylo zřejmé, že náказа se brzy rozšíří do světa. A bylo jen otázkou času, kdy se krize z finančního sektoru rozšíří dál a vyvolá krachy firem a miliony lidí připraví o práci. Mnohým se tehdy zdálo, že nepřichází běžná recese, ale hluboká krize, která může položit ekonomiku demokratických zemí světa. Tedy zničit to, čemu politicky a hodnotově říkáme Západ.

Tento katastrofický scénář našťestí nenastal. Západní svět spadl do hluboké recese, největší od velké hospodářské krize z přelomu 20. a 30. let minulého století, nezaměstnanost vystřelila nahoru. Až na pár výjimek se ale státy z této recese celkem rychle dostaly, a to i díky okamžitým krokům vlád a centrálních bank.

Přesto je ale dnes Západ a jeho hodnoty liberální demokracie, tolerance a kapitalismu v ohrožení. Útočí na ně populisté různého zabarvení, největší úspěch ale u voličů mají ti krajně pravicoví či nacionalističtí. Ostrou kritiku stávajícího uspořádání a snahu ho od základů „přeorat“ najdeme v různé míře u politiků, jako je Donald Trump, Marine Le Penová, Viktor Orbán nebo třeba Tomio Okamura. Částečně sem patří i Andrej Babiš, kterého rakouský profesor politologie Reinhard Heinisch označuje za „centristického populistu“.

Světová finanční a hospodářská krize se pro tyto politiky stala odrazovým můstkem, díky kterému se někteří z nich dostali k moci, jiní k ní nemají daleko. V důsledku krize i úsporných opatření, která následovala brzy po zavedení zmíněného ekonomického stimulu, vystoupil do popředí trend patrný už od 80. let – výrazně rostoucí nerovnost.

„Podpora populistických nebo autoritářských stran souvisí s klesající ekonomickou jistotou velké části populace. O tuto jistotu lidé přicházejí kvůli narušení státu blahobytu, jak byl na Západě budován po druhé světové válce,“ říká Ondřej Císař z Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Konkrétní čísla to jasně dokazují – příjmy poloviny Američanů se oproti 70. létům minulého století až donedávna v reálném vyjádření nezvýšily vůbec. Ale příjem jednoho procenta nejbohatších Američanů stoupl o 216 procent. Zatímco v roce 1970 prakticky každý 30letý obyvatel USA vydělával víc než jeho rodiče ve stejném věku, dnes to platí jen o polovině třicátníků. Americký sen o tom, že se děti budou mít lépe než jejich rodiče, je pro miliony lidí skutečně jen snem.

Sny se nehroutí jen Američanům – mladí Italové do 35 let mají o více než čtvrtinu nižší příjmy, než na jaké dosáhli stejně staří lidé před 25 lety. Naopak současní italské důchodci jsou o čtvrtinu bohatší než jejich předchůdci před čtvrtstoletím. V Česku je sice nerovnost výrazně nižší než na Západě, ale i tady si 35 až 40 procent domácností nemůže dovolit cestovat do zahraničí a nemají na nenadálé výdaje do 10 tisíc korun.

Kdo jsou zástupci lidu

Těžko se proto divit, že tito lidé jsou nespokojení a že rozbuškou jejich nespokojenosti se stala největší krize kapitalismu za desítky let. V USA nebo v řadě zemí západní Evropy nostalgicky vzpomínají na staré dobré časy. V Česku jim zní v uších nesplněné sliby, že se budou mít stejně dobře jako třeba Němci. A ovšem taky skandály politiků na pravici i levici. Lidé pak volí tak, jak volí – tedy populisty.

Ti ani náhodou nemají řešení těchto problémů. Spíš naopak, jak vidíme na příkladu Trumpa, jehož ekonomická politika vede k ještě rychlejšímu bohatnutí těch, kteří už bohatí jsou. Ale politici jako Trump o problémech obyčejných lidí mluví. Dávají najevo, že jim na nich záleží. Podobný příklad z Česka – byl to Tomio Okamura, kdo začal hlasitě upozorňovat na problém exekucí, zatímco ostatní politiky to tehdy nezajímalo.

Když politiky, jako je Trump, Okamura nebo Le Penová, označujeme za populisty, není to jen fráze. Ano, termín populismus se často používá jako nálepka, a to například tehdy, když nějaký politik navrhne zvýšení daní pro bohaté, či naopak jejich razantní pokles pro úplně všechny nebo třeba štedřejší sociální dávky. V politologii však má termín populismus svou přesnou definici.

„Pokud by populisté získali dostatečně velkou moc, vytvořili by autoritativní stát, jenž by vyloučil všechny ty, které oni sami nepovažují za skutečnou součást lidu,“ píše v knize Co je to populismus profesor americké Princetonské univerzity Jan-Werner Müller, světově uznávaný odborník na politické myšlení. Populisté jsou podle něj ti politici, kteří „tvrdí, že jsou jediní reprezentanti lidu“ a své protivníky vyobrazují jako zástupce nemorálních a zkorumpovaných elit.

Ne každý, kdo kritizuje elity, je populist. Elity, ať už politické, podnikatelské či mediální, často zaslouží kritizovat víc než dost. Populistou je ten, kdo je zároveň i antipluralista, tedy, jak řečeno, tvrdí, že jen on je legitimním reprezentantem zájmů lidu.

Jsou to právě populisté, kteří v posledních letech dokázali nejlépe vystihnout „ducha doby“ a v řadě zemí bodují. Více než nerovnost nebo příjmy ale v každodenní politice často zdůrazňují témata jako migrace nebo odpor k cizincům. „Lidé, kteří volí Trumpa nebo hlasovali pro brexit či pro populisty v Česku, mají strach z kulturního ohrožení – z Mexičanů, Romů, migrantů nebo lidí z východní Evropy, kteří odešli pracovat do Británie,“ připomíná sociolog Ondřej Císař.

Ekonomické a sociální otázky jdou ale podle něj s pocitem ohrožení ze strany cizinců ruku v ruce. „Kdo toto ohrožení cítí? Ti, kteří jsou ohroženi také sociálně-ekonomicky a nemohou se spolehnout na jistoty, jež ještě nedávno měli.“ Lidé, jejichž příjmy stagnují, se tak neobracejí jen proti ekonomickým aspektům globalizace, ale i proti jejím dalším projevům, jako jsou tolerance vůči menšinám či cizincům nebo představa, že migrace, pokud se nevymkne kontrole, prospívá všem. Tyto postoje přitom od 90. let zdomácněly na levici i na pravici. Nespokojenci tak hledají alternativu jinde a tu nejprěsvědčivější, aspoň zdánlivě, jim nabízejí populisté.

Jak zastavit populisty?

Co by měly tradiční politické strany dělat, aby razantní nástup populistů zastavily? Analytici jsou takřka všeobecně přesvědčeni, že sociální demokraté by se měli tak trochu vrátit ke kořenům. Zhruba od 90. let začali mluvit o právech sexuálních a etnických menšin či o boji s klimatickými změnami. A zapomněli na své tradiční voliče, zaměstnance s nižším vzděláním, jež ohrožuje třeba přesun výroby do Číny. Právě tito lidé dnes v celých zástupech volí Trumpa nebo Le Penovou.

„Je potřeba, aby ekonomická jistota byla opět dosažitelná i pro ty, kteří nejsou ve vyšších sociálních patrech,“ shrnuje Císař. Konkrétně to podle něj znamená například snahu, aby nadnárodní firmy platily více daní než dnes, kdy se zdanění často vyhýbají útekem do daňových rájů. Globalizace jim to umožňuje, pracující podobně snadnou možnost úniku nemají. A tak je zdanění práce vysoké a často roste.

„Řešit tyto věci je ale hrozně náročné, protože to nelze udělat na úrovni jednotlivých států. Česko prostě nemůže libovolně zvýšit firemní daň, protože zahraniční investoři by jednoduše odešli,“ upozorňuje Císař. Nutná je tedy celosvětová dohoda, ale ta se zatím ani v náznaku nerýsuje.

Jenže i kdyby se podařilo nerovnost ve společnosti snížit a hůře postaveným občanům vrátit staré naděje, že se jejich děti budou mít lépe, bylo by po problému? Stále by tu přece byl strach z migrace a odpor proti všemu, co je jiné. „Jednotlivé země se určitě budou víc uzavírat do sebe. Čeká nás restriktivnější režim, například vzhledem k migraci,“ je přesvědčen Císař.

Podle něj tedy není otázkou, jestli tyto změny nastanou, ale kdo je bude provádět. „Jde o to, aby se tato řešení udržela v civilizované formě. Aby je nedostali šanci aplikovat politici jako Le Penová nebo Okamura, ale ti, u kterých nejsou pochybnosti o tom, že jsou demokratičtí,“ varuje Císař a pozitivně zmiňuje například mladého rakouského kancléře Sebastiana Kurze.

I z těchto slov je patrné, že se tradiční politické strany a jejich lídři musí rozhodnout k poměrně zásadním změnám v ekonomické i bezpečnostní sféře, pokud nechtějí Západ přenechat populistům. Výše uvedené může znít radikálně, z hlediska ekonomiky možná až příliš levicově. Češi jsou ale podle Císaře stále v zajetí dojmu, že za jakoukoliv kritikou některých aspektů kapitalismu se schovává snaha o návrat před rok 1989. Což samozřejmě není pravda. Koneckonců o tom, že dnešní podoba kapitalismu s obrovskou rolí finančního sektoru odtrženého od reálné ekonomiky si zasluhuje hlubokou reformu, pokud má odrazit útoky, se nedávno podrobně rozepsal i deník Financial Times. Tedy doslova bible globálních ekonomických a politických elit.

Zdá se, že po několika desítkách let prohlubování spolupráce a vzájemného otevírání se dochází k zastavení globalizace, která možná v některých aspektech dokonce ustoupí. Prezident Trump se svou touhou po zdech a clech to už dělá v praxi.

Co to vše znamená pro Evropu, jejíž velká část je zvyklá na to, že hranice neexistují? Může místo sice občas problematické, ale přece jen spolupráce v rámci Evropské unie přijít ne snad konfrontace, ale třeba zuřivé spory? „Jak se říká, obyčejní lidé nevědí, že všechno je možné. Mám ale pocit, že vnější ohrožení, ať už hospodářské nebo třeba environmentální, bude evropské země nutit spíše spolupracovat. Jsem přesvědčen, že taková spolupráce je nutná. Ale je to z mé strany spíš pocit a přání než výsledek nějaké analýzy,“ říká s opatrnou nadějí Ondřej Císař.

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor | Foto: Reuters

Foto popis | VÝVOJ AMERICKÉHO AKCIOVÉHO INDEXU S&P 500

Foto popis | Svého dna se nejsledovanější 666,79 americký akciový index S&P 500 dotkl bodu 6. března 2009.

Po krizi přišel útok na Západ. Podpora odpůrců liberální demokracie stoupá s klesající ekonomickou jistotou obyvatel

14.9.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

„Západ je v pr*eli. Po*rali jsme to... Se Západem je konec,“ říká americký ministr financí Hank Paulson v britském dokumentárním dramatu The Last Days of Lehman Brothers. Není to historicky doložený výrok. Ale přesto vyjadřuje náladu, která v nejvyšších patrech politické i ekonomické moci vládla téměř na den před deseti lety - v době, kdy se hroutila americká investiční banka Lehman Brothers.

A nejen ona. V ohrožení byl celý finanční systém USA, přičemž bylo zřejmé, že nákaza se brzy rozšíří do světa. A bylo jen otázkou času, kdy se krize z finančního sektoru rozšíří dál a vyvolá krachy firem a miliony lidí připraví o práci. Mnohým se tehdy zdálo, že nepřichází běžná recese, ale hluboká krize, která může položit ekonomiku demokratických zemí světa. Tedy zničit to, čemu politicky a hodnotově říkáme Západ.

Tento katastrofický scénář našťestí nenastal. Západní svět spadl do hluboké recese, největší od velké hospodářské krize z přelomu 20. a 30. let minulého století, nezaměstnanost vystřelila nahoru. Až na pár výjimek se ale státy z této recese celkem rychle dostaly, a to i díky okamžitým krokům vlád a centrálních bank.

Přesto je ale dnes Západ a jeho hodnoty liberální demokracie, tolerance a kapitalismu v ohrožení. Útočí na ně populisté různého zabarvení, největší úspěch ale u voličů mají ti krajně pravicoví či nacionalističtí. Ostrou kritiku stávajícího uspořádání a snahu ho od základů "přeorat" najdeme v různé míře u politiků, jako je Donald Trump, Marine Le Penová, Viktor Orbán nebo třeba Tomio Okamura. Částečně sem patří i Andrej Babiš, kterého rakouský profesor politologie Reinhard Heinisch označuje za "centristického populistu".

Světová finanční a hospodářská krize se pro tyto politiky stala odrazovým můstkem, díky kterému se někteří z nich dostali k moci, jiní k ní nemají daleko. V důsledku krize i úsporných opatření, která následovala brzy po zavedení zmíněného ekonomického stimulu, vystoupil do popředí trend patrný už od 80. let - výrazně rostoucí nerovnost.

"Podpora populistických nebo autoritářských stran souvisí s klesající ekonomickou jistotou velké části populace. O tuto jistotu lidé přicházejí kvůli narušení státu blahobytu, jak byl na Západě budován po druhé světové válce," říká Ondřej Císař z Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Konkrétní čísla to jasně dokazují - příjmy poloviny Američanů se oproti 70. létům minulého století až donedávna v reálném vyjádření nevyšly vůbec. Ale příjem jednoho procenta nejbohatších Američanů stoupl o 216 procent. Zatímco v roce 1970 prakticky každý 30letý obyvatel USA vydělával víc než jeho rodiče ve stejném věku, dnes to platí jen o polovině třicátníků. Americký sen o tom, že se děti budou mít lépe než jejich rodiče, je pro miliony lidí skutečně jen snem.

Sny se nehroubí jen Američanům - mladí Italové do 35 let mají o více než čtvrtinu nižší příjmy, než na jaké dosáhli stejně staří lidé před 25 lety. Naopak současní italská důchodci jsou o čtvrtinu bohatší než jejich předchůdci před čtvrtstoletím. V Česku je sice nerovnost výrazně nižší než na Západě, ale i tady si 35 až 40 procent domácností nemůže dovolit cestovat do zahraničí a nemají na nenadálé výdaje do 10 tisíc korun.

Kdo jsou zástupci lidu

Těžko se proto divit, že tito lidé jsou nespokojení a že rozbuškou jejich nespokojenosti se stala největší krize kapitalismu za desítky let. V USA nebo v řadě zemí západní Evropy nostalgicky vzpomínají na staré dobré časy. V Česku jim zní v uších nesplněné sliby, že se budou mít stejně dobře jako třeba Němci. A ovšem taky skandály politiků na pravici i levici. Lidé pak volí tak, jak volí - tedy populisty.

Ti ani náhodou nemají řešení těchto problémů. Spíš naopak, jak vidíme na příkladu Trumpa, jehož ekonomická politika vede k ještě rychlejšímu bohatnutí těch, kteří už bohatí jsou. Ale politici jako Trump o problémech obyčejných lidí mluví. Dávají najevo, že jim na nich záleží. Podobný příklad z Česka - byl to Tomio Okamura, kdo začal hlasitě upozorňovat na problém exekucí, zatímco ostatní politiky to tehdy nezajímalo.

Když politiky, jako je Trump, Okamura nebo Le Penová, označujeme za populisty, není to jen fráze. Ano, termín populismus se často používá jako nálepka, a to například tehdy, když nějaký politik navrhne zvýšení daní pro bohaté, či naopak jejich razantní pokles pro úplně všechny nebo třeba štedřejší sociální dávky. V politologii však má termín populismus svou přesnou definici.

"Pokud by populisté získali dostatečně velkou moc, vytvořili by autoritativní stát, jenž by vyloučil všechny ty, které oni sami nepovažují za skutečnou součást lidu," píše v knize Co je to populismus profesor americké Princetonské univerzity Jan-Werner Müller, světově uznávaný odborník na politické myšlení. Populisté jsou podle něj ti politici, kteří "tvrdí, že jsou jediní reprezentanti lidu" a své protivníky vyobrazují jako zástupce nemorálních a zkorumpovaných elit.

Ne každý, kdo kritizuje elity, je populist. Elity, ať už politické, podnikatelské či mediální, často zaslouží kritizovat víc než dost. Populistou je ten, kdo je zároveň i antipluralista, tedy, jak řečeno, tvrdí, že jen on je legitimním reprezentantem zájmů lidu.

Jsou to právě populisté, kteří v posledních letech dokázali nejlépe vystihnout "ducha doby" a v řadě zemí bodují. Více než nerovnost nebo příjmy ale v každodenní politice často zdůrazňují témata jako migrace nebo odpor k cizincům. "Lidé, kteří volí Trumpa nebo hlasovali pro brexit či pro populisty v Česku, mají strach z kulturního ohrožení - z Mexičanů, Romů, migrantů nebo lidí z východní Evropy, kteří odešli pracovat do Británie," připomíná sociolog Ondřej Císař.

Ekonomické a sociální otázky jdou ale podle něj s pocitem ohrožení ze strany cizinců ruku v ruce. "Kdo toto ohrožení cítí? Ti, kteří jsou ohrožení také sociálně-ekonomicky a nemohou se spolehnout na jistoty, jež ještě nedávno měli." Lidé, jejichž příjmy stagnují, se tak neobracejí jen proti ekonomickým aspektům globalizace, ale i proti jejím dalším projevům, jako jsou tolerance vůči menšinám či cizincům nebo představa, že migrace, pokud se nevymkne kontrole, prospívá všem. Tyto postoje přitom od 90. let zdomácněly na levici i na pravici. Nespokojenci tak hledají alternativu jinde a tu nejpřesvědčivější, aspoň zdánlivě, jim nabízejí populisté.

Jak zastavit populisty?

Co by měly tradiční politické strany dělat, aby razantní nástup populistů zastavily? Analytici jsou takřka všeobecně přesvědčeni, že sociální demokraté by se měli tak trochu vrátit ke kořenům. Zhruba od 90. let začali mluvit o právech sexuálních a etnických menšin či o boji s klimatickými změnami. A zapomněli na své tradiční voliče, zaměstnance s nižším vzděláním, jež ohrožuje třeba přesun výroby do Číny. Právě tito lidé dnes v celých zástupech volí Trumpa nebo Le Penovou.

"Je potřeba, aby ekonomická jistota byla opět dosažitelná i pro ty, kteří nejsou ve vyšších sociálních patrech," shrnuje Císař. Konkrétně to podle něj znamená například snahu, aby nadnárodní firmy platily více daní než dnes, kdy se zdanění často vyhýbají útekem do daňových rájů. Globalizace jim to umožňuje, pracující podobně snadnou možnost úniku nemají. A tak je zdanění práce vysoké a často roste.

"Řešit tyto věci je ale hrozně náročné, protože to nelze udělat na úrovni jednotlivých států. Česko prostě nemůže libovolně zvýšit firemní daň, protože zahraniční investoři by jednoduše odešli," upozorňuje Císař. Nutná je tedy celosvětová dohoda, ale ta se zatím ani v náznaku nerýsuje.

Jenže i kdyby se podařilo nerovnost ve společnosti snížit a hůře postaveným občanům vrátit staré naděje, že se jejich děti budou mít lépe, bylo by po problému? Stále by tu přece byl strach z migrace a odpor proti všemu, co je jiné. "Jednotlivé země se určitě budou víc uzavírat do sebe. Čeká nás restriktivnější režim, například vzhledem k migraci," je přesvědčen Císař.

Podle něj tedy není otázkou, jestli tyto změny nastanou, ale kdo je bude provádět. "Jde o to, aby se tato řešení udržela v civilizované formě. Aby je nedostali šanci aplikovat politici jako Le Penová nebo Okamura, ale ti, u kterých nejsou pochybnosti o tom, že jsou demokratičtí," varuje Císař a pozitivně zmiňuje například mladého rakouského kancléře Sebastiana Kurze.

I z těchto slov je patrné, že se tradiční politické strany a jejich lídři musí odhodlat k poměrně zásadním změnám v ekonomické i bezpečnostní sféře, pokud nechťejí Západ přenechat populistům. Výše uvedené může znít radikálně, z hlediska ekonomiky možná až příliš levicově. Češi jsou ale podle Císaře stále v zajetí dojmu, že za jakoukoliv kritikou některých aspektů kapitalismu se schovává snaha o návrat před rok 1989. Což samozřejmě není pravda. Koneckonců o tom, že dnešní podoba kapitalismu s obrovskou rolí finančního sektoru odtrženého od reálné ekonomiky si zasluhuje hlubokou reformu, pokud má odrazit útoky, se nedávno podrobně rozepsal i deník Financial Times. Tedy doslova bible globálních ekonomických a politických elit.

Zdá se, že po několika desítkách let prohlubování spolupráce a vzájemného otevírání se dochází k zastavení globalizace, která možná v některých aspektech dokonce ustoupí. Prezident Trump se svou touhou po zdech a clech to už dělá v praxi.

Co to vše znamená pro Evropu, jejíž velká část je zvyklá na to, že hranice neexistují? Může místo sice občas problematické, ale přece jen spolupráce v rámci Evropské unie přijít ne snad konfrontace, ale třeba zuřivé spory? "Jak se říká, obyčejní lidé nevědí, že všechno je možné. Mám ale pocit, že vnější ohrožení, ať už hospodářské nebo třeba environmentální, bude evropské země nutit spíše spolupracovat. Jsem přesvědčen, že taková spolupráce je nutná. Ale je to z mé strany spíš pocit a přání než výsledek nějaké analýzy," říká s opatrnou nadějí Ondřej Císař.

Evropští populisté - Marine Le Penová, Tomio Okamura a Geert Wilders.

Foto: HN – Björn Steinz

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66244410-po-krizi-prisel-utok-na-zapad-podpora-odpurcu-liberalni-democracie-stoupa-s-klesajici-ekonomickou-jistotou-obyvatel>

Učit se to, co mě baví. Ale kde?

14.9.2018 i60.cz str. 00

Tady je přehled hlavních možností vzdělávání pro seniory s odkazy na internet. Byl vytvořen již loni a nyní je většina kurzů univerzit třetího věku (U3V) již obsazená. Tak aspoň pro budoucí inspiraci jsou zde všechny U3V a z ostatních možností alespoň příklady.

I. Univerzity třetího věku (U3V)

Následující přehled, který v této podobě dosud neexistoval, je pracovní pomůckou pro zájemce. Některé školy organizují kurzy U3V centrálně (za všechny fakulty, např. Technická univerzita Liberec), jinde zveřejňují nabídku jednotlivé fakulty (např. ČVUT). Musíte si zaklikat...

A) Česká zemědělská univerzita v Praze

<https://u3v.czu.cz/cs/>

1) Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

<https://www.af.czu.cz/cs/r-7640-celozivotni-vzdelavani/r-9738-nase-zahrada/predstaveni-oboru.html>

2) Technická fakulta

<https://www.tf.czu.cz/cs/r-6969-studium/r-9604-u3v>

3) Fakulta tropického zemědělství

<https://www.ftz.czu.cz/cs/r-6857-studium/r-7197-celozivotni-vzdelavani-a-u3v>

4) Provozně ekonomická fakulta

<https://www.pef.czu.cz/cs/r-7008-studium/r-7023-u3v-vu3v>

5) Fakulta lesnická a dřevařská

<https://www.fld.czu.cz/cs/r-6825-studium/r-8296-u3v>

6) Institut vzdělávání a poradenství

<https://www.ivp.czu.cz/cs/r-6930-studium/r-6944-u3v>

B) České vysoké učení technické v Praze

<https://www.cvut.cz/univerzita-tretiho-veku-u3v>

Seznam kurzů: <https://czv.cvut.cz/u3v.php>

1) Fakulta stavební

<http://web.fsv.cvut.cz/zajemce-o-studium/kurzy-celozivotni-vzdelavani-a-skoleni/#heading-1>

2) Fakulta architektury

<https://www.fa.cvut.cz/Cz/Studium/KurzyCelozivotnihoVzdelavani>

3) Fakulta dopravní

<https://www.fd.cvut.cz/>

4) Fakulta elektrotechnická

<http://www.fel.cvut.cz/cz/prestudent/CZV.html>

5) Masarykův ústav vyšších studií

<http://www.muvs.cvut.cz/czv/u3v/>

C) Masarykova univerzita

<http://u3v.muni.cz/>

D) Mendelova univerzita v Brně
<http://icv.mendelu.cz/u3v>

E) Slezská univerzita v Opavě
<http://czv.slu.cz/>

F) Technická univerzita v Liberci
<https://www.cdv.tul.cz/index.php/univerzita-tretiho-veku/>

G) Univerzita Hradec Králové
<https://www.uhk.cz/cs-CZ/PDF/Studium/Centrum-celozivotniho-vzdelavani/Univerzita-tretiho-veku>

1) Fakulta informatiky a managementu

<https://www.uhk.cz/cs-CZ/FIM/Katedry-a-soucasti/Institut-dalsiho-vzdelavani-IDV-FIM>

2) Pedagogická fakulta

<https://www.uhk.cz/cs-CZ/PDF/Studium/Centrum-celozivotniho-vzdelavani>

3) Ústav sociální práce

<https://www.uhk.cz/cs-CZ/USP/Studium/Centrum-celozivotniho-vzdelavani>

H) Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem
<https://www.ujep.cz/cs/univerzita-tretiho-veku>

I) Univerzita Karlova v Praze
<https://www.cuni.cz/UK-51.html>

1) 1. Lékařská fakulta

<https://www.lf1.cuni.cz/u3v?f=dalsi-vzdelavani>

2) 2. Lékařská fakulta

<http://www.lf2.cuni.cz/studium/univerzita-3-veku-na-2-lekarske-fakulte-uk>

3) 3. Lékařská fakulta

<https://www.lf3.cuni.cz/3LF-195.html>

4) Filosofická fakulta

<https://www.ff.cuni.cz/studium/dalsi-vzdelavani/univerzita-tretiho-veku/>

5) Přírodovědecká fakulta

<https://www.natur.cuni.cz/fakulta/studium/czv/u3v>

6) Matematickofyzikální fakulta

<https://www.mff.cuni.cz/studium/czv/u3v.htm>

7) Pedagogická fakulta

<http://pages.pedf.cuni.cz/czv/univerzita-tretiho-veku/>

8) **Fakulta sociálních věd**

<https://utv.fsv.cuni.cz/>

9) Fakulta tělesné výchovy a sportu

<https://www.ftvs.cuni.cz/FTVS-56.html>

10) Fakulta humanitních studií

<https://fhs.cuni.cz/FHS-597.html>

11) Katolická teologická fakulta

<https://www.ktf.cuni.cz/KTF-269.html>

12) Husitská teologická fakulta

<https://www.htf.cuni.cz/HTF-94.html>

13) Právnická fakulta

<https://www.prf.cuni.cz/dalsi-vzdelavani-1404044244.html>

14) Lékařská fakulta UK v Plzni

<http://www.lfp.cuni.cz/sekce/412-univerzita-tretiho-veku.html>

15) Lékařská fakulta UK v Hradci Králové

<https://www.lfhk.cuni.cz/Dalsi-vzdelavani/Univerzita-tretiho-veku/Zakladni-informace-Univerzita-tretiho-veku/>

J) Univerzita Pardubice

<https://www.upce.cz/studium/czv/u3v.html>

K) Univerzita Palackého v Olomouci

<https://u3v.upol.cz/>

L) Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

<http://www.utb.cz/chci-studovat/univerzita-tretiho-veku?lang=1>

M) Veterinární a farmaceutická univerzita Brno

<http://www.vfu.cz/studium/icv/u3v/index.html>

N) Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

<https://www.vsb.cz/cs/chci-studovat/dalsi-vzdelavani>

1) Hornicko-geologická fakulta

<https://geopavilon.vsb.cz/cs/u3v/>

2) Fakulta metalurgie a materiálového inženýrství

<https://www.fmmi.vsb.cz/u3v/aktuality/>

3) Fakulta strojní

<https://www.vsb.cz/energetika21stoleti/cs/u3v/>

4) Ekonomická fakulta

<https://www.ekf.vsb.cz/u3v/cs/o-nas/>

5) Fakulta bezpečnostního inženýrství

<https://www.fbi.vsb.cz/U3V/cs/>

O) Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

<https://cv.vscht.cz/u3v>

P) Vysoká škola ekonomická v Praze

<http://u3v.vse.cz/>

Q) Vysoká škola polytechnická v Jihlavě

<http://u3v.vspj.cz/obecne-informace>

R) Vysoké učení technické v Brně

<http://www.lli.vutbr.cz/u3v>

S) Západočeská univerzita v Plzni

<https://u3v.zcu.cz/>

T) Janáčkova Akademie múzických umění

1) Divadelní fakulta

<http://difa.jamu.cz/u3v/>

2) Hudební fakulta

<http://hf.jamu.cz/u3v/>

U) Jihočeská univerzita

<http://czv.jcu.cz/cs/univerzita-tretiho-veku>

1) Zdravotně sociální fakulta

<http://www.zsf.jcu.cz/cs/czv/univerzita-tretiho-veku-u3v>

2) Teologická fakulta

<http://www.tf.jcu.cz/o-fakulte/celozivotni-vzdelavani/univerzita-tretiho-veku>

3) Ekonomická fakulta

<http://www.ef.jcu.cz/studium/univerzita-tretiho-veku>

4) Filozofická fakulta

[http://www.ff.jcu.cz/univerzita-tretiho-](http://www.ff.jcu.cz/univerzita-tretiho-veku1?p_p_id=56_INSTANCE_4mNaGhju9aab&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view)

[veku1?p_p_id=56_INSTANCE_4mNaGhju9aab&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view](http://www.ff.jcu.cz/univerzita-tretiho-veku1?p_p_id=56_INSTANCE_4mNaGhju9aab&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view)

5) Společný program pedagogické fakulty a fakulty rybářství a ochrany vod

<http://www.frov.jcu.cz/cs/aktuality-menu/aktuality/2212-11-tyden-2017-na-frov-ju?highlight=WyJ0XHUwMTU5ZXRcdTAwZWRobyIsInZcdTAxMWJrdSIsInRcdTAxNTIldFx1MDBIZGhviHZcdTAxMWJrdSJd>

V) Mladoboleslavská univerzita třetího věku a volného času seniorů
<http://www.sskolemb.cz/cs/horni-menu/univerzita-3-veku-a-volny-cas/>

Nejčastější tematikou v kurzech U3V je Informatika, Filologie a Historické vědy. Co si ale pod tím musíme prakticky představit? Většina kurzů informatiky jsou různé kurzy zvyšující počítačovou gramotnost seniorů. Je to však i vytváření a správa webových stránek, úprava fotografií nebo vytváření rodokmenu za pomoci digitálních technologií. Pod filologií jsou jazykové kurzy, nejčastějším předmětem je angličtina. Historické vědy jsou rozmanitější, neboť jde jak o konkrétní, časově, místně a věcně určené dějiny (jako jsou Opevněné kostely ve středověku), tak o přehledová a diskusní témata (např. Evropská duchovní kultura neb Genealogie v praxi). V U3V se dají studovat opravdu nejroztodivnější předměty a témata. Většinou nejsou prakticky zaměřená (jako zahrada, vaření nebo ruční práce); jsou pro zábavu, osobní záliby, využití volného času a taky pro získání nových přátelství a známostí.

II. Další poskytovatelé vzdělávání seniorům

U3V se zaměřují především na rozšiřování poznatků seniorů a jen málo na zlepšování jejich dovedností. Naproti tomu ostatní poskytovatelé, mimoškolské instituce, mají nabídku orientovanou výrazně do praxe. Převládají zde 4 skupiny kurzů: jazykové, počítačové, umělecké a tělesná cvičení.

V obrovském množství subjektů převažují místní kluby seniorů a jednotlivé domovy pro seniory, které jsou pořadatelé jednotlivých přednášek, jež na sebe nenavazují, a nelze proto ve většině případů hovořit o kurzech nebo ucelenějším studiu. Nejrozsáhlejší nabídku mají v Praze Remedium, Život 90 a Centrum celoživotního vzdělávání Domovina Dany Steinové v Praze 7, v Ostravě Městská knihovna, v Plzni D klub a Totem. Na příkladu Brna vidíme rozmanitost právních forem poskytovatelů mimouniverzitního vzdělávání pro seniory a také rozmanitost v tematickém zaměření.

Vesna, o. p. s. Brno pořádá kurzy s rozmanitou tematikou: tvůrčí psaní, paličkování, kreslení pravou mozkovou hemisférou, jazykové a počítačové kurzy, trénink paměti, tělesná cvičení, tanec, hudební výuka. Všechny kurzy jsou přístupné jak seniorům, tak mladším, nejedná se o specializované akce pro seniory (ovšemže populace v ekonomicky aktivním věku by rovněž mohla navštěvovat kurzy U3V, kdyby to umožnily podmínky, a v případě lidí nad 50 nebo 55 let tomu skutečně tak bývá).

Městská část Brno – Komín organizuje kurzy pro seniory: Trénink paměti, angličtina, němčina, aquaerobik, kurz Nordic Walking aj.

Senior akademie Městské policie Brno zahrnuje několik studijních programů ve formátu podobném U3V. V základním programu se vyučuje právo oběti trestných činů, prevence domácího násilí, bezpečí seniorů v silničním provozu, prevence majetkové kriminality, jak funguje důchodový systém a systém sociálních dávek, prevence požárů, drogová kriminalita, práva spotřebitelů, kondiční cvičení, první pomoc, kurz sebeobrany, internetová bezpečnost. Kromě cvičení jde většinou o několikahodinové přednášky doplněné dotazy z publika. Pokročilý program je více zaměřen na práci městské a státní policie, obchodní inspekce, celní správy apod. Jsou sem však zařazena i témata psychologie stárnutí, finanční gramotnosti a zdravotní cvičení. Studijní program má rozsah 96 hodin.

Do popředí se v posledních letech dostává problematika mezigeneračního učení. Mezigenerační studium zajišťuje např. Přírodovědecká fakulta UK v tématicke ochrany životního prostředí. Většina mezigeneračních aktivit se však odehrává mimo organizované vzdělávání (např. spoluprací dětských a seniorských institucí) nebo v projektech typu „žáci SŠ učí seniory“. Centrum celoživotního vzdělávání Dany Steinové v Praze patří mezi ty, kteří v poslední době založili Univerzitu pro prarodiče a vnoučata (6-12 let).

Výčet dalších poskytovatelů vzdělání seniorů tedy nebude úplný, neboť řada z nich realizuje pouze jednotlivé kurzy nebo jednorázové akce anebo je nezveřejňuje na internetu (jsou interní záležitostí dané instituce). To se týká především jednorázových akcí v místním měřítku. Jde řádově o tisíce vzdělávacích akcí.

a) Kluby třetího věku

Kluby jsou sdružením starších občanů s cílem společného trávení volného času. Kluby mohou mít různé odborné zaměření, jejich častou aktivitou jsou i jednorázové vzdělávací akce dle momentálně převažujícího zájmu. Příklady:

1) Klub Aktiv České Budějovice

<http://www.klubaktiv.cz/>

2) Centrum sociálních služeb Jeseník

<http://www.cssjes.cz/nase-sluzby/aktivity-pro-seniory/akademie-tretiho-veku>

3) Život 90 Praha

<https://www.zivot90.cz/15-kurzy-akce/264-program-kurzu-a-akci>

4) Centrum Rosa Praha 8

<http://www.centrumrosa.cz/>

5) Czech Press Photo

<https://www.czechpressphoto.cz/cpc/vyuka-workshopy/seniorske-programy/>

6) Sport pod Palačákem Brno (součást U3V VUT Brno)

<http://www.sportpodpalacakem.cz/sluzby/seniorske-programy-aktivni-stari/>

7) Klub Remedium Praha

<http://www.remEDIUM.cz/programy-pro-seniory/programy-pro-seniory.php>

b) Akademie třetího věku

Poskytují zájmové semestrální studium určené seniorům. Typicky se zaměřují na přednáškové cykly zaměřené na medicínskou problematiku, občansko-sociální vzdělávání, kulturu, umění, přípravu na stáří, cvičení, exkurze, rukodělné kroužky. Častým pořadatelem akademie je Český červený kříž, avšak bývají organizovány pod záštitou různých organizací, jako jsou muzea, kulturní domy nebo i střední školy.

1) Vzdělávací institut Středočeského kraje

<https://www.visk.cz/a3v-akademie-tretiho-veku>

2) Akademie třetího věku v Brně

<http://www.a3vbrno.cz/index.php?page=vzdelavani-senioru>

3) Univerzita obrany v Brně

https://www.unob.cz/studium/Stranky/kurz_tretiho_veku.aspx

4) Zonerama – Akademický klub třetího věku (tvorba fotografií)

<https://www.zonerama.com/akademie3v/21559>

c) E-learningové vzdělávání a Virtuální univerzita třetího věku (VU3V)

Nemusíte jezdit do Prahy nebo jiných velkých měst! Nejdokonalejším poskytovatelem uceleného virtuálního vzdělávání je Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity: <https://e-senior.czu.cz/course/index.php?categoryid=3> a <https://e-senior.czu.cz/course/view.php?id=12>

Pořádají množství kurzů na různá témata. Po celé republice mají mnoho desítek konzultačních středisek. Společná výuka probíhá v konzultačním středisku 1x za 14 dní. Výukové materiály ke kurzům jsou posluchačům během semestru kdykoli přístupné přes internet. Každý kurz obsahuje 6 vyučovacích videopřednášek. Po splnění studijních povinností a absolvování 6 individuálních kurzů se posluchač může v příslušném semestru zúčastnit slavnostní promoce v aule ČZU v Praze.

Jiné souvislé e-learningové vzdělávání vyhrazené seniorům nebylo zjištěno. Samozřejmě, senioři se mohou běžně účastnit jiných e-learningových akcí určených veřejnosti bez omezení věku.

(Zpracoval O. Čepelka – oldrich.cepelka@tima-liberec.cz)

URL| <https://www.i60.cz/clanek/detail/20717/ucit-se-to-co-me-bavi-ale-kde>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[i60.cz](https://www.i60.cz)

NAŠE PRAHA

14.9.2018 Elle str. 272 Mix
ANNA BASIKOVÁ

MILÍ PRAŽÁCI, PŘEMÝŠLÍTE, KAM VYRAZIT NA VÝLET NEBO NA DOBRÉ JÍDLO? VE KTERÉM MĚSTĚ SE VÁM BUDE LÍBIT A KDE OBJEVÍTE ZASE NĚCO NOVÉHO? MÁME NÁPAD. CO TAKHLE NIKAM NEJEZDIT? NAŠLI JSME PRO VÁS TY NEJVÍC HOT PODNIKY A MÍSTA V PRAZE A ZEPTALI SE NAŠICH PŘÁTEL A SPOLUPRACOVNÍKŮ, KDE NEJRADĚJI TRÁVÍ ČAS.

HONG KONG

V KARLÍNĚ VZNIKLO NOVÉ ASIJSKÉ BISTRO, JMENUJE SE HONG KONG KARLÍN A DÁT S ITUM ŮŽ E T E S L A D K É I S L A N Ě S N Í D A N Ě , NUDLE Z WOKU, RŮZNÉ VARIANTY KANTONSKÉ KACHNY, BŮČEK, NUDLOVÉ POLÉVKY, V E G A N S K É J Í D L O A S A M O Z Ř E J M Ě K Á V U , Č A J E A D R I N K Y . P Ř I P R A V U J Í T U I D E N N Í M E N U . M Y J S M E S E M Á L E M R O Z P L Y N U L I B L A H E M , J A K S T R A Š N Ě D O B R Ě T O B Y L O . T A K Ž E J E S T L I M Á T E R Á D I A S I J S K O U K U C H Y N I , N A V Š T I V T E P O D N I K N E D A L E K O T U N E L U , K T E R Ý P R O P O J U J E Ž I Ž K O V S K A R L Í N E M . D I Á Ŕ E V E Z M Ě T E S S E B O U A U D Ě L E J T E S I R E Z E R V A C I N A V Í C E N E Ž J E D E N V E Č E R . S E M S E U R Č I T Ě B U D E T E H O D N Ě R Á D I V R A C E T .
WWW.HONGKONGKARLIN.CZ THÁMOVA 2 2 1 / 7 , 1 8 6 0 0 , P R A H A 8

TIP 1

BOŽIDARA

NÁVRHÁŘKA Prahu nelze nemilovat. Je nádherná a pro mě dokonalá. Velikostí je ideální, skvělá dostupnost, služby na špičkové úrovni, čistota, bezpečnost, historie. Navíc má neskutečné kouzlo. Nejraději mám Malou Stranu, Břevnov a Karlín, kde bydlím. Je to takový malý svět sám pro sebe. Moje top secret places jsou Unijazz – čítárna, kam chodíval i Václav Havel. Já sem chodím hrát šachy a každý čtvrtek tu promítají staré filmy. Pak Kasárna Karlín, Přístav 18600, La Piccola Perla (malinká italská restaurace v Perlovce) a kouzelná jugoslávská restaurace Luka Lu. ART I S E M E

P O S L E D N Í D O B O U S E Z P R A H Y S T Á V Á M Í S T O , K D E V Á Ź N Ě C H C E M E B Ý T A J S M E T U R Á D I . S T A R Ě Č Á S T I M Ě S T A P O D L O U H Ý C H L E T E C H O Ž Í V A J Í , A T Y , K T E R É Ž I L Y J E N P R O T U R I S T Y , S E N Á M P O M A L U V R A C E J Í . J A K O T Ř E B A T A H L E V I L A N A M A L Ě S T R A N Ě . P R O J D Ě T E S L A V N O U L E N N O N O V O U Z D Í A V S T U P T E D O N Á D H E R N Ě Z A H R A D Y , K D E

NAJDETE NEJSTARŠÍ STROM V MĚSTĚ I OSMI SET LETOU KAPLI. POMĚSÍCÍ CHREKONSTRUKCETUVZNIK LKRÁSNÝ PROSTOR PLNÝ TOHONEJLEPŠÍHO, CO ČESKÝ DESIGN NABÍZÍ. PŘIJÍT SEM MŮŽETE I NA LEKCE JÓGY NEBO SPOUSTU ZAJÍMAVÝCH PŘEDNÁŠEK.

WWW.ARTISEME.COM VELKOPŘEVORSKÉ NÁMĚSTÍ 4, 11800, PRAHA 1 PAUSE TERIA

VĚTŠINOU PLATÍ, ŽE MY PRAŽÁCI SE V CENTRU MOC NEVYSKYTUJEME.

SPOUSTA TURISTŮ A PŘEDRAŽENÉ A NAPROSTO NEKVALITNÍ KAVÁRNY NEBO RESTAURACE, KDE NABÍZEJÍ GULÁŠ V CHLEBU A PŘÍŠERNÉ KAFE, NÁM HO DOST OTRÁVILY. TO SE ALE ROZHODNĚ MĚNÍ. TŘEBA ZA ROHEM OD STAROMĚSTSKÉHO NÁMĚSTÍ NAJDETE TUHLE ÚTULNOU KAVÁRNU.

V PAUSE TERII SERÁZEMOCITNETEVÚPLNĚ JINÉM SVĚTĚ, KDE ČAS PLYNE POMA LEJIAJETUBOŽSKÝ KLID. TAKŽE AŽ SI PROKLESTÍTE CESTU DAVYLIDÍ, VŠECHNY STAROSTI NECHTE VENKU A VYCHUTNEJTE SI ČERSTVĚ PRAŽENOU KÁVU, KOLÁČ NEBO DORT. V NABÍDKĚ NECHYBÍ ANI KLASICKÝ AVOKÁDOVÝ CHLEBA, OBŘÍ LÍVANEC ČI OMELETA.

WWW.PAUSETERIA.CZ URADNICE 11/4, 11000, PRAHA 1

TIP 2

JANJA PROKIĆ

ŠPERKAŘKA Nejlepší den v Praze? Ráno dlouho vstávám, a pak si jdu dát snídani do Spižírny nebo k žižkovské věži do La Bottega Gastronomica. Pomalu se s Eliškou přes Riegrovy sady přesunu pěšky do svého ateliéru. Chvilí něco dělám, než si zajdu s Terezou na zmrzlinu do Angelato. Pak jdu na výstavu a večer na večeři s partnerem nebo s přáteli. Večerní sraz se smečkou v „Riegráči“ je nutnost. Vinohrady mám totiž nejradši. Poměrně velkou část svého života se točím kolem náměstí Jiřího z Poděbrad. Miluju Plečnickův kostel Nejsvětějšího srdce Páně, který je výjimečný nejen vizuálně, ale i energií. Mám ráda malé kavárny, trhy a taky se náhodně potkávat s přáteli na ulici a prohodit s nimi pár sousedských slov. Praha je příjemná na žití. Je akorát velká a není tak stresující jako jiná hlavní města. Na jídlo chodím poslední dobou nejradši do Taro na Smíchově a do Jam & Co. ve Vršovicích. Tam za rohem také nejčastěji navštěvuji kino Pilotů. Kromě jídla a kultury se ráda procházím nebo běhám, a to si zajedu buď do Šárky, nebo do Kunratic. ELIŠKA

ŠPERKY ELIŠKY LHOVSKÉ OBDIVUJEME UŽ DLOUHO, PROTO JSME RÁDI, ŽE NYNÍ OTEVŘELA SVŮJ VLASTNÍ SHOWROOM.

NAJDETE HO V HOLEŠOVICÍCH A JET O ZÁROVEŇ DÍLNA, KDE ELIŠKA TVOŘÍ VŠECHNY TY NÁDHERNÉ KOUSKY.

V NABÍDKĚ JSOU KOLEKCE NEW ARCHEOLOGY, THE FUTURE IS NOW A SPIRIT OFFLINE. ZÁROVEŇ SETUMLADÁ ŠPERKAŘKA VĚNUJE ZAKÁZKOVÉ TVORBĚ.

TVOŘÍ ORIGINÁLNÍ ŠPERKY A V HOJNÉM MÍŘE TAKÉ SNUBNÍ A ZÁSNUBNÍ PRSTENY. SHOWROOM ZATÍM NEMÁ PEVNOU OTEVÍRACÍ DOBU, MŮŽETE SE MPŘIJÍT PO PŘEDCHOZÍM OBJEDNÁNÍ NA ELISKALHOTSKA@SEZNAM.CZ NEBO NA TELEFONU 605 212 419.

WWW.ELISKALHOTSKA.CZ PŘÍSTAVNÍ 15, 17000, PRAHA 7

TIP 3

MARKÉTA PAVLEJE

FOOD BLOGGERKA Praha je moje rodné město a k různým čtvrtím se vážou pro mě už docela zásadní a hodnotné vzpomínky, takže sentiment hraje velkou roli. Čím déle žiju v Hlubočepích, tím to tu mám raději. Vyrostla jsem u Tančícího domu, takže lokalita Karlova náměstí je mi blízká, ale Hlubočepy jsou výjimečné tím, že se tam cítíte jako na vesnici, ale přitom v centru můžete být za sedm minut. Praha je krásné město, které nabízí mnoho možností. Kultura i gastronomie jsou na vysoké úrovni. Nejraději mám Újezd, Petřín a Kampu. Cítím se tam vždy jako na dovolené. S dětmi chodím ráda na Střelecký ostrov, kde krmíme labutě a racky a pak zajdeme do Angelata na zmrzlinu. Na schůzky nebo slavnostní oběd či večeři mám ráda Cafe Savoy a Cafe Lounge. A Cafe de Paris už je skoro vzpomínkové místo. Ideální den je pro mě letní neděle, v Praze ani noha kromě pár zbloudilých turistů a my se s manželem a dětmi jen tak touláme. Zajdeme na dobrý oběd, zmrzlinu,

na výstavu, na labuť, třeba i na Letnou si trochu zasportovat, taky většinou nezapomeneme navštívit i naše koně.

KUCHYŇ

POKUD HLEDÁTE OPRAVDU EXKLUZIVNÍ ZÁŽITEK, VYDEJTE SE DO KUCHYŇ NĚ NA HRADĚ V SALMOVSKÉ PALÁCI, KTERÝ SOUSEDÍ PŘÍMOSPRAŽSKÝ MHRADEM. ZDE JŠÍ VÝHLED VÁS DOSTANE DO KOLEN. STEJNĚ JAK O MENU A MARKA

JANOUCHA, KTERÉ SE KAŽDÝ DEN OBMĚŇUJE. KONCEPT PODNIKUJE POSTAVEN NA POKRMECH NAŠICH PŘEDKŮ, DŮMYSLNĚ VYBRANÝCH RECEPTECH Z ESTAŘÍCH KUCHAŘEK A DOBŘE OŠETŘENÉM PIVU. KUCHYŇ CHCE NAVRÁTIT PRAŽAN NA HRAD A NA BÍZÍ JIM K TOMU VSKUTKU VELKORYSÉ PODMÍNKY.

VÍCENĚŽ 150 MÍST, DESIGNOVÝ INTERIÉR TEREZY FRAŇKOVÉ A SPOUSTU ČERSTVÝCH DOBROT. POCHUTNÁTE SI TU TŘEBANASVÍČKOVÉSEMETANOU, DAŇČÍ MGULÁŠI, ŘÍZKU Z KOTLETY, KOPROVCE, LEČUISEKANÉ. USTOLUSI

VYBERETE PŘEDKRM NEBO POLÉVKU A PŘÍMOU PLOTNÝ V CENTRÁLNÍMÍSTNOSTI NAHLÉDNETE POD POKLIČKU, ABYSTE SI VYBRALI Z TOHO, CO MISTR KUCHAŘDNESNAVAŘIL DOBRÉHO. NAUVÍ TANOU NECHYBÍ PANÁK SLIVOVI CEŽUFÁNEK, KTERÝ ZBOŘÍ VŠECHNY LEDY. KUCHYŇ JEMÍSTO, KAM PROSTĚ MUSÍTE JÍT. AVZÍTVŠECHNY, KTEŘÍ SE DO PRAHY PŘIJEDOU PODÍVAT. ZN. DOBRÉ JÍDLO AVÝHLED ZAMILION INCLUDED.

KUCHYŇ NA HRADĚ, HRADČANSKÉ NÁM. 118/1, PRAHA 1 TEL. +420736152891 WWW.AMBI.CZ MAMA SHELTER

HOLEŠOVICKÝ PARK HOTEL SE PROMĚNIL V ÚTULNÝ

HOTEL PROMILENÍALY, OBYČEJNĚ TURISTY I ZANEPRÁZDNĚNÉ BYZNYSMENY AJMENUJE SE MAMA SHELTER NEBO LIVMAMINČINĚSKŘÍNI. FRANCOUZSKÁ

RODINA TENTOKONCEPTPOSEDMIMÍSTECH VESVĚTĚPŘINESLAIDO PRAHY A SLIBUJE, ŽE TO HLE

JE VÍCENĚŽNEOSOBNÍHOTELSVELKOUPOSTELÍAMINIBAREM. JETO MÍSTO, KAM SE BUDETE CHTÍT

VRACET POCELÉMDNISTRÁVENÉMMEZILIDMI.

BUDETE SETUCÍTIT JAKODOMA. NECHYBÍ CINEMA KOUTEK, FOTBÁLEK, K ULEČNÍK, HRACÍ AUTOMATY, BAR, PIZZERIE, RESTAURACE A KAŽDÝ ČTVRT EKAPÁTEK

POUŠTÍ MUZIKU DJ. INTERIÉR JE TAK BAREVNÝ A BLÁZNIVÝ, ŽE NEBUDETE VĚDĚT, KAM SE MÁTE DÍVAT DŘÍV. UDĚLEJTE SI REZERVACIA ZA JDETE SE MSPARTOUNAFAJNVEČEŘI.

WWW.MAMASHELTER.COM/EN/PRAQUEVELETRŽNÍ1502/20,17000PRAHA7

TIP 4

ELIŠKA PODZIMKOVÁ

ILUSTRÁTORKA Pokaždé, když se vrátím z cest, kde objevuju nová města, se pak procházím Prahou a hrdě si v duchu říkám, že je stejně nejkrásnější. Mám ráda, jak malá je a zároveň je tu spousta věcí, co člověk může dělat. Nejraději mám asi tu naši sedmičku. Bydlím na Letné třetí rok a stále mě neomrzelo dění v našich ulicích. Nové podniky, akce a setkávání známých na každém rohu. Miluju taky svoji skvělou střechu, kde sedáváme s kamarády s pivem a koukáme na západ slunce a na kostel sv. Antonína. Ideální den v Praze by podle mě vypadal takto: ranní projížďka na Rekolety ve Stromovce. Oběd v jedné z pravých italských restaurací San Carlo, výborné kafe třeba ve One Sip Coffee, nějaká výstava a večer drink například v Bullerbynu, Bokovce nebo v Bonvivantu. Jediné, co mě hodně mrzí, je centrum Prahy, které patří turistům a nemá už s naší kulturou skoro nic společného. Trdelníky, ruské matrojošky, gumové masky Hitlera a thajské masáže tam přece nemají co dělat. Je škoda, že jsme tomuto obětovali svoje krásné centrum. Měli bychom se snažit získat ho zpět. Ale mám tu ráda třeba Roesel Cafe v nejrušnější ulici Prahy v Mostecké. Krásný starý dům, kde vyrostla skvělá kavárna, a přesně tak by se v takových místech mělo podnikat...

COFFEE SPOT

VÝBĚROVOU KÁVU OD RODINNÉ PRAŽÍRNÝ COFFEESPOTNAJDETE UŽ A S I NA PATNÁCTI MÍSTECH. NEDÁVNO KONEČNĚ OTEVŘELISVŮJVLASTNÍ ESPRESSO BAR NA VINOHRADĚCH.

PROVOZUJÍ HO DVA MILÍKLUCI, KTEŘÍ

VÁM PŘI PRAVÍ ZRNKOVOU KÁVU, ESPRESSO I BATCH BREW. K TOMU S I DEJTE LIMONÁDU, NĚCO SLADKÉHO NEBO S I KUPT E JE JICH VYHLÁŠENÝ CHLEBA.

WWW.COFFEESPOT.CZ LUCEMBURSKÁ 22, 130 00 PRAHA

CA PHE

PO VINOHRADĚCH A KARLÍNU TEĎ SVŮJ BOOM ZAŽÍVAJÍ I HOLEŠOVICE.

A TAK TUNA J AŘEVZNIKLOVIETNAMSKÉ BISTRO LEHCE OKOŘENĚNÉEVROPSKÝM STYLEM, KDE MAJÍ INSTAFRIENDLY INTERIÉR, SKVĚLOUKÁVU ZEVR OPSKÝCH PRAŽÍRENIT Y NEJLEPŠÍVIETNAMSKÉ DOBROT Y A KAŽDÝ DEN PŘI PRAVU JÍDENNÍ MENU. ÚTULNÝ INTERIÉR N AVRHLO DUO ANDREA & MARTINA (ANDREA KROUPOVÁ A MARTINA ŠANDOVÁ), JE JICH ŽJMÉNA JSOU VÁM MOŽNÁ POVĚDOMÁ. TYHLE HOLKY SE PODÍLELY I NA DESIGNU KAVÁRN Y PAUSE TERIA A DESIGN STORU A RTISEME. NICMÉNĚ SKVĚLOU ZPRÁVOU JE, ŽE TAD Y M YSLÍ I NARANNÍ PTÁČATA. OTEVŘ ENO MAJÍ UŽ OD PŮLO SMÉ, TAK ŽE S I T I HNETESNÍDANIJEŠTĚPŘEDZAČÁTKEM PRACOVNÍ DOBY. URČITĚ S I DEJTESNÍDAŇOVÉPHO, CHÁOGA (SLANÁ RÝŽOVÁ KA ŠE S KUŘECÍM MASEM) NEBO TŘEBAXŌINGOT (SLADKÁ RÝŽE S KOKOSOVÝM MLÉKEM A OVOCEM). ABYCHOM TO SHRNULI, TAHL E KAVÁRNA S I VÁS JEDNODUŠEZÍSKÁ A BUDETE S E S E MRÁDIVRACET.

WWW.CA-PHE.CZ U PRŮHONU 9, 170 00, PRAHA 7 TIP 5

DO THU TRANG

BLOGGERKA Ačkoli mě to vždy táhlo do světových velkoměst, od prvních vysokoškolských let miluju Národní třídu a ráda chodím kolem Sítělečáku až na druhou stranu na Újezd. Vždy mě na téhle části Prahy oslovovala její nedávná historie a vzpomínám, jak jsme jako studenti **Fakulty sociálních věd** seděli v budově „na Hollaru“ přímo na Smetanově nábřeží a měli výhled na Pražský hrad.

Když se nad tou „Národkou“ tak zamýšlím, napadá mě, že na kousíčku země tu najdete dávnou i nedávnou historii, moderní i tradiční architekturu, ikonickou kulturní stavbu, prvorepublikové i studentské kavárny, fast food i tradiční české restaurace, ale také designové obchody českých návrhářů.

Mám-li před sebou nabitý den, směřuju pracovní schůzky do legendární kavárny a restaurace Louvre. Je to jedna z mála opravdových a původních kaváren v centru města, kde se potkávají místní lidé a turisté, zpravidla velmi nadšené Korejky, jež si s notnou dávkou radosti prohlížejí pařížskou dekoraci.

Do Louvru si můžete ráno zajít na skvělé lívance s malinovým sirupem a večer na kulečník, třeba po návštěvě Národního divadla. Osobně mám o trošku blíže k Nové scéně, budově, kterou navrhl Karel Prager.

Věděli jste, že se jedná o první multimediální divadlo na světě? Milovníkům netradičních míst proto doporučuji navštívit její útroby, a to i kvůli café Nona.

Zajděte sem ale až večer, abyste viděli přes ulici svítit secesní skvost – dům Pojišťovny Praha. A můj tajný tip? Uhneme-li do ulice Karolíny Světlé, najdeme vedle sebe dva skvělé minimpodniky. Jedním z nich je designový obchod Kurátor.

Druhým je Bistro 18, kde je tak málo místa, že můžete skončit u stolu někoho cizího. Ale to je právě to kouzlo! Těchto pár řádek vám píšu v naději, že až budete někdy mít chvíli na procházku, vzpomenete si a navštívíte některé z těchto míst. Zaslouží si to. A vy také.

A já si právě udělala plán na zítřejší odpoledne.

POKOJ

DOBRÝCH A KVALITNÍCH KVĚTINÁŘSTVÍNENÍ NIKDY DOST. V HOLEŠOVICÍCH TEĎ MŮŽEME NAKUPOVAT KRÁSNÉ POKOJOVKY, KNIHY O ROSTLINÁCH I POKOJOVÉ ROZPRAŠOVAČE, KTERÉ NÁDHERNĚ VONÍ. WWW.POKOJ.STORE SCHNIRCHOVA 1257/4, 17000 PRAHA, 7

Foto autor| FOTO HONZA ZIMA

Foto autor| FOTO HONZA ZIMA

Foto autor| FOTO HONZA ZIMA

Foto autor| FOTO HONZA ZIMA

Foto autor| FOTO HONZA ZIMA

Foto popis| Hong Kong Karlín

Foto popis| V Hong Kong Karlín si rozhodně dejte jejich signature dish – křupavý bůček s typickou asijskou omáčkou. K tomu salát z papáji a manga s kachnou a jako dezert tapioku se slaným karamellem

Foto popis| V design storu Artiseme koupíte stylové kousky do domácnosti

Foto popis| Pauseria je klidnou oázou v centru Prahy

Foto popis| Na zahradě Artiseme pravidelně probíhají lekce jógy

Foto popis| Showroom šperkařky Elišky Lhotské

Foto popis| Mama Shelter je rozhodně víc než jen obyčejný hotel

Foto popis| Kavárna Ca phe oživila Holešovice. Ochutnejte místní Bún bo Nam Bò. Mňam!

Nová pravidla pro hypotéky nejde obcházet, v září prodeje ještě zesílí

13.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Hypoteční Banka

Tagy: ČR, hypotéka, Hypoteční banka, ČNB

Budoucnost bankovníctví a osobních financí vidím ve dvou rovinách. Jedna je zjednodušování, automatizace a digitalizace, jejichž cílem je, aby se klient mohl obsloužit sám pohodlně odkudkoli a kdykoli. Druhá rovina se týká zásadních finančních rozhodnutí, která mají významný a dlouhodobý vliv na život klienta. V rozhovoru pro server Roklen24 to řekl generální ředitel Hypoteční banky (HB) Jiří Feix. Dodal, že úrokové sazby hypoték budou pravděpodobně v nejbližších měsících a možná i letech, pokračovat v růstu.

Když jste loni v květnu nastupoval do funkce, uvedl jste, že Vaším hlavním cílem je především dále podporovat a rozvíjet unikátní zaměření Hypoteční banky na oblast bydlení. Jak se Vám daří tento cíl plnit?

Myslím, že tento cíl se nám daří průběžně naplňovat. Hypoteční banka je jasným číslem jedna ve financování bydlení s více než 200 tisíci kusů hypoték. Nabízíme pro své klienty vychytané služby, pokračujeme v digitalizaci (viz naše oceňovaná Hypoteční zóna, kterou využívá více než 70 tisíc klientů), zlepšujeme naše produkty (od července jsme spustili doplňkovou část hypotéky umožňující bez prokazování účelu čerpat až 30 procent z celkové výše úvěru) a v neposlední řadě se snažíme být v souvislosti s bydlením společensky odpovědní a zavádíme tzv. Zelené projekty (viz Zelená hypotéka).

Podle posledních údajů Fincentrum Hypoindexu letos v červenci meziročně zájem o hypoteční úvěry klesl, ale jen o 200 uzavřených hypoték. Objemy byly ale naopak vyšší. Jaká jsou čísla v Hypoteční bance?

Prodeje jsou vyšší než v předchozích měsících a očekáváme, že v září ještě zesílí.

Jak vnímáte novou aktivitu státu, který chce pomáhat mladým s financováním bydlení? Nabídl poskytování půjček pro mladé s úrokovou sazbou 1,12 procenta. Celkem je tak ve hře 650 milionů korun.

Program podpory bydlení pro mladé je svými parametry zajímavou alternativou, ale míří na velmi omezenou skupinu domácností. Hranice úvěru 1,2 milionu korun pro koupi bytu nestačí ve větších městech, kde ceny bytových jednotek jsou významně vyšší. Současně celkový objem prostředků vymezených vládou je na trhu bydlení kapkou v moři. Program považujeme za zajímavý počín, nicméně plošnější zásah by přinesla dotace úrokové sazby, která by umožnila kombinaci běžného hypotečního úvěru se státními prostředky. Vzhledem k potřebě vkladu zástavního práva na nemovitost se musí domácnosti rozhodnout, zda budou nemovitost financovat ze státních nebo komerčních zdrojů.

Průměrná úroková sazba hypoték byla na minimu v prosinci 2016, a to na úrovni 1,77 procenta. V červenci stoupla na 2,5 procenta z červnových 2,49 procenta. Je to věštění z křišťálové koule, ale přesto se zeptám. Kde bude podle Vás sazba za rok, za tři nebo za pět let?

Dle stávajícího vývoje naší ekonomiky a také dle prohlášení ČNB, která hodlá i v budoucnu pokračovat v postupném zvyšování úrokových sazeb, se dá očekávat, že úrokové sazby hypoték budou pravděpodobně v nejbližších měsících a možná i letech, pokračovat v růstu. Ale jak dlouho to bude trvat, jak rychle to bude a jaké konkrétní hodnoty budou sazby dosahovat, by bylo pouhé dohadování.

ČNB v červnu uvedla, že od října zpřísní pravidla pro poskytování hypoték o požadavky na výši příjmu domácnosti. Dluh žadatele o hypotéku by nově neměl překročit devítinásobek jeho ročního čistého příjmu. Žadatel by měl současně na splátku všech dluhů vynakládat nejvýše 45 procent svého měsíčního čistého příjmu. Jak se na tento krok centrální banky HB připravuje?

Klíčové je to, že nová pravidla platí pro hypotéky podepsané od 1. října, ale mezi prvním jednáním o hypotéce a samotným podpisem smlouvy často uběhne měsíc i více. Chtěli jsme si být jistí, že nová pravidla budeme od 1. října dodržovat, a posuzujeme tedy podle nich již zářijové žádosti. Čili jsme na tato pravidla připraveni a již nyní je používáme.

Bude podle Vás možné tato nová pravidla nějak obejít? Jak budou žadatelé o úvěr reagovat?

Pravidla se obcházet nedají, ale předpokládáme, že si klienti ke splnění podmínek pro hypoteční úvěr vypomohou spolužadatelem v úvěru, dozajištěním další nemovitostí, případně sníží požadovanou výši úvěru resp. vyberou si nemovitost za nižší cenu, aby poměr splátky k příjmům vyhovoval novým pravidlům.

Jakou roli podle Vás při sjednání hypotéky hrají a budou hrát finanční poradci?

V České republice mají finanční poradci při prodeji hypoték velmi významnou roli a podílí se na sjednávání většiny nových hypoték. Jejich role je významná zejména u hypoték nových, kdy se klienti často s hypotékou setkávají poprvé a potřebují někoho, kdo by jim vše vysvětlil, pomohl se rozhodnout a provedl je celým procesem sjednání hypotéky. Myslím, že dokud se převod nemovitosti a sjednání hypotéky pro klienty dramaticky nezjednoduší a znalost produktu se více nerozšíří v běžné populaci, budou mít poradci stále významnou roli.

V oblasti spotřebitelských úvěrů se na český trh se dostávají peer-to-peer platformy jako například zonky.cz. Jak vidíte budoucnost takový projektů? Nehrozí, že s příchodem prvního zavrácování tuzemské ekonomiky a nárůstem nesplacených půjček bude peer-to-peer lending v ohrožení?

To samozřejmě ukáže jen čas. Dnes je to pro investory poměrně zajímavá alternativa zhodnocení peněz a jsou ochotni investovat zde část svých prostředků. Je však jasné, že rizika pro investory tu jsou, a v případě, že ekonomika poklesne, tak se ztráty zvýší a atraktivita pro investory bude nižší.

S tím souvisí i velice široká otázka, jak vnímáte budoucnost bankovníctví?

Budoucnost bankovníctví a osobních financí vidím ve dvou rovinách, které se vzájemně doplňují, ale částečně jsou také protichůdné. Jedna rovina je zjednodušování, automatizace a digitalizace, jejichž cílem je, aby se klient mohl obsloužit sám pohodlně odkudkoli a kdykoli (to se týká zejména jednodušších produktů a operací). Druhá rovina se týká zásadních finančních rozhodnutí (jako jsou investice, financování bydlení, životní pojištění), která mají významný a dlouhodobý vliv na život klienta. U těchto rozhodnutí se jen málokdo spoléhá sám na sebe a chce se s někým důvěryhodným a kvalifikovaným poradit. I ve finančním poradenství bude digitalizace pomáhat, ale klíčovou roli, zde bude dlouho hrát člověk.

Osobní otázka na závěr. Jak to máte s financováním bydlením vy? Bral jste si někdy hypotéku? A pokud ano, máte ji již splacenou?

Já jsem si poslední hypotéku na vlastní bydlení vzal před dvěma lety a stále ji spokojeně splácím. Již předtím jsem si v různých fázích života hypotéku bral dvakrát a zpětně to vidím, že to ve všech případech bylo dobré rozhodnutí, kterého jsem nelitoval.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sibue/nova-pravidla-pro-hypoteky-nejde-obchazet-v-zari-prodeje-jeste-zesili>

Získali Neplejtváka. Z velkých měst Ústeckého kraje se do první třicítky dostal pouze Děčín

12.9.2018 Týdeník Děčínsko str. 02

(sv)

Zaujalo nás

Děčín – Ekonomové z Univerzity Karlovy ocenili zadávání zakázek v Děčíně. Město neplýtvá, získalo proto cenu Neplejtváka pro celorepublikově nejlepšího zadavatele mezi velkými městy. Při předchozím hodnocení před dvěma lety skončil na 14. místě.

Jen jediný procentní bod dělí v žebříčku zindex.cz Děčín od druhého Šumperka a Tábora. Ekonomové z **Fakulty sociálních věd** UK vyzdvihi zejména kvalitu dat ve Věstníku veřejných zakázek, podporu soutěží nebo to, že na cenu Děčín soutěží jen polovinu zakázek.

„Vždy zvažujeme, zda nejlevnější cena znamená také kvalitu. Vybíráme proto také podle rychlosti realizace stavby nebo schopnosti zaměstnávat osoby se ztíženým přístupem na trh práce,“ řekla děčínská primátorka Marie Blažková.

Sto procentní hodnocení získal Děčín v dílčí kategorii řešení městských zakázek antimonopolním úřadem. Ten se totiž v období 2015–17, které nejčerstvější žebříček sleduje, nemusel zabývat ani jednou děčínskou zakázkou. Zindex sleduje také podíl obchodů města soutěžených podle zákona o veřejných zakázkách. Za sledované tři roky Děčín utratil 1,6 miliardy korun, z toho 832 milionů ve formě veřejné zakázky. Zbývajících téměř 780 milionů byly malé zakázky či výjimky ze zákona. Naopak velmi podprůměrně dopadl Děčín při hodnocení koncentrace jednotlivých dodavatelů.

» „Vždy zvažujeme, zda nejlevnější cena znamená také kvalitu.“ děčínská primátorka Marie Blažková

TELH hlásí novinky: Dvě televize, nová pravidla a chuť na rekord

12.9.2018 hokej.cz str. 00

Něco přes čtyři měsíce trvaly extraligové prázdniny, teď se tuzemská nejvyšší soutěž zase hlásí o slovo. Tipsport extraliga nakrojí 81. ročník a slibuje několik novinek. Týkají se televizního vysílání, úprav pravidel i dalších témat. Úvodní kolo startuje šesti zápasy v pátek 14. září

Poslední zápas prvního kola proběhne o den později, duel mezi Piráty Chomutov a Kometou Brno bude vysílat O2 TV Sport. Placený kanál se dohodl na pětileté smlouvě se společností BPA sport marketing, která je výhradním marketingovým partnerem TELH, o přenosy se O2 TV Sport bude dělit s Českou televizí.

Start v pátek, nový mistr nejpozději 30. dubna 2019

Základní část TEHL proběhne beze změn. Znovu dojde na 52 kol, to poslední je na programu v pátek 8. března 2019. Mistrovský titul obhájí brněnská Kometa, klub s rekordním počtem 13 prvenství porazil v jarním finále třinecké Oceláře 4:1 na zápasy. Předkolo Generali play off odstartuje prvními zápasy v pondělí 11. března 2019, nový mistr TELH bude znám nejpozději v úterý 30. dubna 2019.

Ve skupině o umístění se bude znovu bojovat o udržení. Stejně jako v minulé sezoně bude k vidění atraktivní rozšířená baráž. V té se utkají dva nejhorší kluby TELH s vítězi semifinále Chance ligy. Definitivní složení účastníků nejvyšší soutěže pro sezonu 2019-20 bude jasné nejpozději v úterý 23. dubna 2019, kdy proběhne poslední 12. kolo baráže.

Foto: Karel Švec, Český hokej

Minulý ročník byl pro nejvyšší soutěž rekordní z hlediska návštěvnosti, na jedno utkání dorazilo v průměru 5455 diváků. Celkem jich bylo 1.985.460. „Byli bychom rádi, kdybychom takhle čísla dokázali posunout a třeba i prolomit hranici dvou miliónů diváků.“ přeje si ředitel TELH Josef Řezníček.

Licence bez výhrad. Trenérská výzva až od příští sezony

Kompletní čtrnáctka klubů splnila veškeré podmínky a získala licenci, tři z nich s výjimkami. Mladá Boleslav nemá dostatečnou kapacitu stadionu a místa k sezení, která se týkají i Litvínova. Zlín dostal výtku za kabinu pro rozhodčí a ošetřovnu. „Ale hospodaření klubů bylo naprosto v pořádku, neměli jsme žádné výhrady,“ pochvaluje si Řezníček.

Vedení soutěže chystalo některé technické novinky, jednou z nich měla být tzv. Coaching Challenge. Ovšem projekt Trenérské výzvy je posunut až na další ročník 2019-20, jak byl původně plánován. „Kluby o to hodně stály, jde o velmi náročnou věc s ohledem na IT a Branková studia. Systém Videoref je vynikající pomůckou, jednoznačně se vyplatí a Tipsport extraligu posune. Ovšem v polovině srpna jsme to měli odzkoušené pouze na dvou stadionech, proto záměr o rok posuneme,“ vysvětluje šéf soutěže.

Důležitá novinka se týká disciplinární komise. Jako předseda ji od roku 2010 vedl Karel Holý, nyní ho ve funkci vystřídal bývalý vynikající útočník a střelec Viktor Ujčík. „Kluby žádaly ve vedení disciplinárky změnu, Karel Holý od nic nedostal zelenou,“ připomíná Řezníček. V komisi skončil také někdejší zkušený obránce Radim Tesařík, místo něj nastoupil dlouholetý čarový rozhodčí Jaromír Bláha. V disciplinární komisi nadále pracují Tomáš Jelínek, Vladimír Macholda a Libor Procházka.

Bitky a góly bruslí. Dvě výjimky z úprav pravidel podle IIHF

V minulém ročníku vyvolaly velkou odezvu postihy, které kluby dostaly za nevhodné chování fanoušků. Vedení Tipsport extraligy na problému pracuje, volí nový postup. „Kluby se podílejí na vzniku tzv. systému opatření, který by měl v tomto ohledu pomoci. Stalo se tak i ve spolupráci s Ministerstvem vnitra ČR a **Fakultou sociálních věd** Masarykovy univerzity v Brně. Kluby nově nebudou postihovány za chování fanoušků, ale za

prohřešky proti zmíněnému systému opatření," říká Řezníček. Podle jeho slov je důležitá prevence, práce s fanoušky na sociálních sítích. Dále chování aktérů utkáni na ledě, stejně tak bezpečnostní prvky jako instalace kamerových systému a podobně.

Foto: Karel Švec, Český hokej

Už v přípravných zápasech diváci poznali, že rozhodčí uplatňují zavedení některých nových pravidel. „Na jarním kongresu je odsouhlasila IIHF, naše komise na to pouze reaguje a pravidla aplikuje v tuzemských soutěžích," vysvětluje šéf komise rozhodčích Vladimír Šindler. Upozorňuje ovšem, že ve dvou případech se bude pískat dle dřívějších zvyklostí: týká se to pravidel pro bitku a gól dosažený bruslí. „U bitky dostane trest ve hře pouze hráč, který ji začal. Nikoli podle výkladu IIHF hráči, co se do ní zapojili. U gólu bruslí nebude branka uznána jen v případě, že došlo ke kopnutí," doplňuje Šindler.

Přenosy na HokejkaTV budou za rozumné ceny

Výhradním marketingovým partnerem TELH bude už 23. sezonu společnost BPA sport marketing. „Na jaře nám skončilo období dlouhodobých smluv s partnery, jsem ráda, že jsme se dohodli na další spolupráci. A že se nám povedlo přivést i některé nové. Generálním partnerem zůstává společnost Tipsport, hlavními partnery jsou Generali a Radegast," informuje ředitelka BPA Jana Obermajerová.

Pokračuje řada soutěží pro fanoušky jako Zlatá helma SENCOR, Hokejová tombola 50:50, Ledová klapka. Radegast opět chystá Radegast Index, jemuž poslední dobou vládne vítkovický Jan Výtisk, startuje také druhý ročník druhý ročník ročník soutěže Extraligová NEJ.

V souvislosti s nástupem placeného kanálu O2 TV Sport nemůže HokejkaTV vysílat zdarma přenosy z TELH. „Od října budou zpoplatněny cenami, které jsou podle nás dostupné. Měsíčně to bude za 99 korun, balíček na sezonu stojí 499 korun. V nabídce živých přenosů budou chybět jen zápasy, které bude vysílat O2 TV sport. Práva na sestřihy z utkání získal web iSport.cz," uzavírá Jana Obermajerová.

Program úvodu Tipsport extraligy 2018-19 Pátek 14. září – 1. kolo:

17:30 HC Škoda Plzeň – Bílí Tygři Liberec

17:30 BK Mladá Boleslav – HC VERVA Litvínov

17:30 PSG Berani Zlín – HC Oceláři Třinec

18:00 HC Dynamo Pardubice – HC VÍTKOVICE RIDERA

18:00 HC Olomouc – HC Energie Karlovy Vary

18:30 HC Sparta Praha – Mountfield HK (O2 TV sport)

Sobota 15. září – dohrávka 1. kola:

15:30 Piráti Chomutov – HC Kometa Brno (O2 TV sport)

Neděle 16. září – 2. kolo:

14:00 Bílí Tygři Liberec – HC Dynamo Pardubice

15:00 HC Oceláři Třinec – HC Olomouc

15:30 HC Energie Karlovy Vary – BK Boleslav

17:00 Mountfield HK – Piráti Chomutov

17:20 HC Kometa Brno – HC Škoda Plzeň (ČT sport)

17:30 HC VÍTKOVICE RIDERA – HC Sparta Praha

17:30 HC VERVA Litvínov – PSG Berani Zlín

Více k tématu

URL | <http://www.hokej.cz/telh-hlasi-novinky-dve-televize-nova-pravidla-a-chut-na-rekord/5033000>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

hokej.cz

Demonstrace Katalánců v Barceloně

11.9.2018 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Svět si připomíná teroristické útoky z 11. září roku 2001. Zhruba milion Katalánců nyní v Barceloně demonstruje za nezávislost u příležitosti výročí připojení regionu ke španělské koruně v roce 1714, které připadá právě na tento den. Hlavním smyslem manifestace je domoci se propuštění 9 katalánských vůdců, kteří jsou kvůli své roli v loňském referendu a jednostranném vyhlášení nezávislosti Katalánska ve vyšetřovací vazbě a čelí obvinění ze

vzpoury. O nejpálčivější otázce španělské politiky si více řekneme s politologem Martinem Mejstříkem z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Po těch loňských překotných událostech by možná ani jeden nevěřil, že otázka nezávislosti má stále tak velkou podporu nebo jak vnímáte tu milionovou účast na demonstraci? O čem svědčí?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak svědčí to o tom, že skutečně vlastně ty, ten dnešní den byl, jak už zaznělo, výročí tedy toho připojení, připojení Katalánska ke Španělsku. A ti Katalánci chtějí demonstrovat to, že pro ně ta otázka není skutečně mrtvá. To, že španělský stát "zpacifikoval" ty procesy z minulého roku, tak to ale neznamená, že ti Katalánci prostě nějak, jak zapomněli na tu otázku. Naopak je velmi živá a ten dnešek je tomu, tím dokladem.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaké jsou šance, že ti separatističtí vůdci v dohledné době opustí vazbu? Na čem to záleží?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak záleží to na tom, do jaké míry budou ochotní ti katalánští politici, kteří teď jsou, teď jsou vlastně tedy ti, co jsou na svobodě a jsou v čele těch snah, do jaké míry oni budou ochotni ke kompromisům. Zatím to moc nevypadá, protože paradoxně vlastně oboum, i těm Kataláncům vlastně vyhovuje, že ty své lídry mají v tom vězení, protože díky tomu se mohou scházet, díky tomu mohou protestovat, díky tomu mohou zase v těch lidech více, řekněme, rozdmýchat ty nálady pro odtržení od Španělska.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Má podporu ta nová kampaň za nezávislost Katalánska, katalánského premiéra Quim Torra, kterou zahájil před týdnem?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Podle mě a vlastně ty průzkumy od devadesátých let zůstávají prakticky stále stejné. Katalánsko je, katalánská společnost je rozdělena plus minus 50 na 50 celou tu dobu a myslím si, že současná situace není, na tom nic nemění. Prostě skutečně tam je, je to rozdělené 50 na 50 a nevidím tam nějaký posun ani na jednu nebo na druhou stranu.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Tak není spíš ta větší změna citelnější na straně Madridu v otázce přístupu ke katalánské otázce, kdy se tam po červnových volbách ujal moci socialistický premiér Pedro Sánchez?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je viditelná změna, protože Pedro Sánchez, který tedy se dostal do vlády tím, že nasbíral dostatečný počet poslanců, aby vyslovili předchozí vládě nedůvěru, tak právě jedním, jednou z těch sil politických, na kterou, o kterou se musel opřít, tak byli právě i katalánští poslanci v tom velkém celošpanělském parlamentu. Takže on

jim určitě za to musel slíbit minimálně to, že bude, řekněme alespoň ochoten k nějakým kompromisům, ke kterým předchází Ragulova pravicová vláda rozhodně nebyla ochotna.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaké by to mohly být kompromisy?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak může to být právě třeba propustit nějaké, propustit nějaké, nějaké ty politické představitele. Dále vlastně existuje tady neplatný, neplatný katalánský statut, který zrušil španělský ústavní soud, může to být právě otevření té otázky. Ani ti socialisté samozřejmě nikdy nepřistoupí k jakékoli formě odtržení Katalánska. Nicméně na rozdíl od pravicové Lidové strany mohou být alespoň ochotni revidovat třeba ten status, posílit třeba tu katalánskou, katalánskou autonomii.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Do Španělska nyní nejvíce přicházejí migranti z Afriky. Liší se nějak přístupy ústřední vlády v Madridu a regionální v Barceloně v téhle té otázce, nebo jsou zajedno?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To si myslím, že není ta otázka, není ta otázka, která by zrovna Katalánci v tomhle páčila, protože vlastně i samotní Katalánci, ona ta vláda nebo ti separatisté jsou prakticky od ultralevicových, ultralevicových, skutečně až extremistů až po pravicové síly. Ty lidi, ty politiky, ty lidi v Katalánsku vlastně sjednocuje ta myšlenka ... Ti, co chtějí tu nezávislost, sjednocuje ta myšlenka a nějaké, řekněme, postoje k migrantům v tomhle nehrají moc velkou roli.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podotýká politolog Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií při **Fakultě sociálních věd**. Děkujeme za rozhovor, na slyšenou.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Vojenské manévry v Rusku

11.9.2018 ČT 24 str. 08 21:31 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A u telefonu je politický geograf u Univerzity Karlovy Michael Romancov, dobrý večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Podle náčelníka generálního štábu Gerasimova jde o větší manévry než to známé sovětské cvičení Západ z roku 1981. Proč se ruská armáda pouští do tak gigantické a jistě nákladné akce?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

S největší pravděpodobností proto, aby zaprvé Rusové ukázali, co všechno jsou schopni uvést do pohybu, protože vedle toho, kolik jaksí vojáků a kusů techniky bude zapojeno, tak je zapotřebí si uvědomit, že ten stát tím také demonstruje, řekněme, své nějaké logistické kapacity a schopnosti. Ukázat, ať už těm státům, které participují a neb, protože je údajně na tom cvičení akreditováno téměř stovka vojenských pozorovatelů ze zahraničí, tak vlastně demonstrovat celému světu schopnosti ruských ozbrojených sil. A v neposlední řadě určitě také ukázat novou techniku, protože Rusko poté, co vlastně z jeho pohledu úspěšně vystoupilo v Sýrii, tak výrazným způsobem navýšilo svůj podíl na světových zbrojních trzích.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Rusko každopádně říká, že manévry nejsou proti nikomu namířeny. Kde ale Moskva vidí možné budoucí ohrožení? Spíše na Západě? A nebo na Východě s velkým V? Tedy tam, kde se cvičení koná?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Pokud vezmeme v úvahu to, jakým způsobem ruský politický establishment v posledních, řekněme, 5 letech si hodnotí rizika, tak jednoznačně na Západě. Vedle toho potom ale také ve střední Asii, kde vlastně je neustále zdůrazňováno nebezpečí vlastně možného nástupu islámského fundamentalismu. Částečně také v Zakavkazsku, ale rozhodně ten prioritní směr, alespoň soudě teda dle výroků ruské politické elity Západ a vlastně o Dálném východě se v téhle té souvislosti v posledních letech vůbec nemluví.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Na rozdíl od loňského roku, kdy Rusové cvičili u západní hranice, se tentokrát Moskva, zdá se, snaží uklidnit sousedy, jak jste zmínil, přizvala také Čínu a Mongolsko. A prezident Putin se navíc setkává s čínským prezidentem a později také s japonským premiérem. Jak důležitá je tahle diplomatická linka?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Já myslím, že ona samozřejmě diplomatická je. Na druhou stranu je zapotřebí si uvědomit, že se v posledních letech nepodařilo Rusku realizovat žádný zásadní průlom. Japonci si hodně slibovali od toho zhoršení vztahů mezi Ruskem a západní Evropou, respektive Spojenými státy. Ale navzdory několikáté už schůzce mezi premiérem Abem a Putinem se zdá, že obě strany nepokročily vůbec v tom, že by uzavřely mírovou smlouvu, která stále chybí mezi oběma zeměmi vlastně od konce druhé světové války. Nebo, že by se jakýmkoliv způsobem přiblížily řešení sporu o /nesrozumitelné/ ostrovy. A pokud jde o rusko-čínské vztahy, tak ruští odborníci říkají, že ty politické vztahy jsou sice výborné, že se, v uvozovkách, na obou stranách jaksí mává těmi vlajkami a scházejí se ruský a čínský prezident a požívají spolu národní jídla a tak dál. Ale nedošlo zase k průlomu, který si Moskva slibovala v ekonomických vztazích.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Tolik Michael Romancov, děkujeme.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Na shledanou.

Možnosti stáží na Ministerstvu zemědělství v akademickém roce 2018/19

11.9.2018 nicm.cz str. 00

Ministerstvo zemědělství nabízí možnost odborných stáží pro studenty a studentky vysokých škol.

Stáž je bezplatná, v rozmezí obvykle 2–4 týdny. Stážista či stážistka bude mít možnost nahlédnout pod pokličku ministerstva a jeho odborných agend jako např.:

společná zemědělská a rybářská politika, vodní a lesní hospodářství, rostlinné a živočišné komodity a výzkum v této oblasti, potravinářské výrobky, informační technologie, veřejné zakázky, dotace.

Na konci stáže garant i stážista vyplní hodnocení stáže.

Ministerstvo zemědělství uzavřelo Memorandum o vzájemné spolupráci s Vysokou školou ekonomickou v Praze, s Mendelovou univerzitou v Brně, s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno, s Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích, Fakultou rybářství a ochrany vod a se Zemědělskou fakultou, s Českou zemědělskou univerzitou v Praze. Dále spolupracujeme s Univerzitou Karlovou - Právnickou fakultou a **Fakultou sociálních věd**, s Českým vysokým učením technickým v Praze a Vysokou školou CEVRO Institut.

V příloze Informace pro stážisty 2018 naleznete informace o způsobu výběru stážistů a o realizaci.

V případě zájmu o odbornou stáž vyplňte dotazník (odkaz níže) a spolu s motivačním dopisem a životopisem odešlete na adresu staz@mze.cz.

Dotazník a další podrobné informace najdete zde.

Vložila: M. Plisková, září 2018

Zdroj: <https://bit.ly/2OaW7WL>

URL| <http://nicm.cz/moznosti-stazi-na-ministerstvu-zemedelstvi-v-akademickem-roce>

Masivní manévry ruské armády

11.9.2018 ČT 24 str. 01 22:00 Události, komentáře

Michal KUBAL, moderátor

Rusko zahájilo největší vojenské cvičení od roku 1981. Manévry pořádá v době, kdy jsou jeho vztahy se Západem nejhorší od konce studené války. NATO i Spojené státy chtějí průběh cvičení pozorně sledovat.

Miroslav KARAS, zpravodaj ČT, Telemba, Burjatsko

Tady v jednom z neznámějších a největších vojenských výcvikových prostorů v Telebě v Burjatsku se zítra vojáci soustředí na protivzdušnou obranu, jinde se připravují jednotky pozemního vojska, letectva a námořnictva. Celkem tu je 297 tisíc vojáků, tisícovka letadel a vrtulníků a přes 36 tisíc tanků, obrněných vozidel a transportérů.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Hosty ve studiu jsou dva poslanci, Alexander Černý z KSČM, místopředseda výboru pro obranu, a Pavel Žáček z ODS, místopředseda výboru bezpečnostního. Dobrý večer, pánové.

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Dobrý večer.

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Dobrý večer.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

300 tisíc vojáků, to je obrovská síla, je to jako celá francouzská armáda, je to víc, než má britská armáda a je to 10krát víc, víc než tolik, kolik má armáda česká, ta má 25 tisíc lidí. Početně to odpovídá vlastně těm největším bitvám 2 světové války. Nacvičuje se mobilizace, v akci jsou tisíce kusů techniky. Máme se tedy bát, pane Žáčku?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Tak je to samozřejmě neobvyklé, když to vezmete, skoro 1/3 ruské armády, pokud to není Potěmkinova vesnice, pokud to není nějaká součást nějakého informační, informační /nesrozumitelné/ kampaně, tak si myslím, že to je vážná věc, protože není úplně zřejmé, na co to je reakce. Můžeme samozřejmě hledat důvody vnitropolitické, zahraničně politické, předpokládám, že o nich budeme diskutovat, ale je, je to určitě zvláštní.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane Černý, vaše reakce?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Já s tím naprosto souhlasím, mně se taky ten počet vůbec nelíbí. Je to obrovská masa. Když si představím, jak logisticky náročné je přemístit například tisíc vojáků a tady se budou pohybovat desítky nebo dokonce stovky tisíc lidí. Je to obrovská mostrozní akce, která na jedné straně sice dokladuje, což je asi záměrem, čeho jsou ruské ozbrojené síly schopny, ale, ale na druhou stranu si myslím, že ty náklady, ty investice, které s tím musí být nutně spojeny, to obrovské nasazení, takový cvičení se připravuje ne měsíce, to je pomalu na roky taková příprava, je to prostě podle mě mrhání prostředky a rozhodně je to škoda, že to dospělo tak daleko.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

O cvičení ruské armády mluvil v Interview ČT24 taky generál Petr Pavel, někdejší náčelník Generálního štábu České armády a teď předseda vojenského výboru NATO. Tak si ho pojďme poslechnout.

arm. gen. Petr PAVEL, bývalý náčelník Generálního štábu AČR /Interview ČT24, 31. 8. 2018/

Tam je opravdu obrovská síla, která bude cvičit. Má se procvičovat v podstatě celý rozsah operací, od těch základních taktických úrovních, až po tu strategickou, včetně výsadkových sil, včetně strategických jaderných sil. Cvičení se má účastnit Čína menším kontingentem a Mongolsko a nedá se to nezvat jinak než jako velice seriózní příprava na velký konflikt.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

To říká tedy generál Petr Pavel, opravuji někdejší náčelník Generálního štábu a někdejší předseda vojenského výboru NATO. Je to tedy, pane Žáčku, podle vás příprava na nějaký velký konflikt?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Tak já si myslím, že to je určitý signál světu a říkám, má to své zahraničně politické důvody, vnitropolitické důvody, o tom, že Rusko zůstává silné, že má silnou armádu. Myslím si, že je to signál nejenom pro NATO, ale i pro případné partnery či oponenty v Asii a nemusím se domnívat, jenom že jde o situaci na Korejském poloostrově.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane Černý, kde by vidíte motivy tak mostrozního cvičení a plýtvání penězi, jak vy říkáte?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

No poměrně hodně dlouhou dobu na tom byla ruská armáda nevalně a líbilo se celému západnímu světu určitě, že tomu tak je a poslední léta, když se Vladimír Putin snažil s tím něco udělat a zřejmě se mu to podařilo, asi cítí potřebu dát opravdu najevo celému světu, že už je to tady zas, že prostě ruská armáda je bezesporu konkurenceschopná, že je dobře vybavená, že dokáže zakomponovat moderní techniku, že to nejsou jen prototypy, ale že to opravdu funguje. To cvičení, jak už jsem řekl, se dlouho připravuje, bylo dlouho dopředu oznámeno, pozorovatelů je tam dost, takže popularita bude bezesporu obrovská, no a že je to velmi silná politická karta pro Rusko, o tom není pochyb.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A kde vidíte ten zlom, kdy se ruská armáda a její vybavení začalo měnit?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Těžko, těžko teď už říct konkrétní rok nebo léta, ale vemte si za poslední dobu události, které se odehrály, začal s tím už Barack Obama, posiloval vojenskou přítomnost Američanů v Evropě, podle mě naprosto zbytečně a nesmyslně v tu dobu. To, co předvádí Donald Trump poslední dobou, co je tedy u moci, tak, tak to je, to jedna, jeden krok horší než druhý. Teď se chlubil nedávno, jak obrovský je rozpočet vojenských, vojenský rozpočet Spojených států, že už překročili zásadním způsobem 700 miliard americký dolarů ročně. No, prost těch kroků je obrovské množství a ta eskalace je tak velká, že pravděpodobně Rusové cítili potřebu ukázat, že jsou připraveni na jakoukoli konfrontaci.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Já teď budu citovat mluvčího Kremlu Dmitrije Peskova, který říká: "V současné mezinárodní situaci, která bývá k naší zemi agresivní a nepřátelská, je nezbytná schopnost bránit se." Jinými slovy, tedy velká země musí mít velkou armádu a pořádat velká cvičení? Rozumím tomu správně, pane Žáčku, takhle?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já si myslím, že to tak úplně není. Vidíme, že v současné době vlastně se válčí a jsou využívány zejména určité speciální způsoby boje určitých segmentů armád a takto jaksi vševojskově působit, je to myslím si značně neobvyklé vysílat signál, že vlastně všechny druhy vojska jsou bojeschopné. Faktem je, že ten signál může být určitým způsobem, tady pan kolega zmiňoval nasazení moderní techniky nebo supermoderní techniky, tak nezapomeňme, že vlastně ty supermoderní tanky ať už z důvodu technických problémů nebo nedostatku nastavení posádky vlastně neprojely ani během nedávno Rudém náměstí, když bylo výročí 45., čili možná to má být takový jakýsi reparát. Druhá věc, co může být paradoxní, může to být taky signál i jednomu pozvanému subjektu a to je vůči Číně, takže, takže je to pro ně velmi složitá. A druhá, další, další věc, doplnil bych teda to, ten pohled vnitropolitický. Rusko vlastně a ministerstvo obrany a Segej Šojgu jako muž, muž Putinův na tom nejvyšším postu vlastně k tomu přistoupili v době, kdy Rusko není v nejlepší ekonomické kondici, čili zase tam zde musí být velmi silné důvody, aby jak dovnitř svým občanům v době, kdy popularita Putina klesá, tak v době, kdy se Rusko cítí ohroženo nebo ztrácí, viz konflikt na východní Ukrajině, Krym a další, tak takto reaguje a takto vysílá další takovýto vojensko-politický signál.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A jaký signál je to tedy vůči Číně, o které jste se zmínil?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já si myslím, že to je věc, která ukazuje a možná je to jakási reakce čínského vlastně ekonomického pronikání a nejenom čínského na Sibiř a může to být i ukázka síly, byť se to zdá, že vlastně v Číně jsou partneři, protože vyslali vlastně asi tisíc vojáků na tyto, tyto, na tento, na tuto akci.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

KSČM má takový svůj hlavní jeden argument a většinou, většinou tvrdí, že Rusko jenom reaguje na agresivní kroky ze strany NATO. Je tato odpověď, takto masivní odpověď adekvátní podle vás, pane poslanče Černý?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Víte, já, já nechci sklouzávat k tomu, abych se dopouštěl toho, že začneme hledat, kdo co zavinil a jak to bylo historicky, já bych chtěl jenom zdůraznit, že poslední dobou jsme svědky prostě toho, že napětí bezesporu eskaluje. Je to škoda, je to promarněná příležitost před, já nevím, nějakými 10 lety se mluvilo o restartu vzájemných vztahů a o tom, že bychom se pomalu mohli dožít nějaké idylické budoucnosti a teď najednou úplně diametrálně opačná situace. Za tu dobu se toho nestalo tolik, aby to nešlo napravit. A osobně si myslím, že úloha těch nejmocnějších, a teď se bavíme o vojenské síle a to bezesporu platí pro Spojené státy stejně jako

pro Rusko, jsou to bezkonkurenční supervelmoci, jaderné velmoci, tak na nich je ta zodpovědnost, aby ukázaly, že dokážou komunikovat i jinak než tím, že si budou předhazovat, kdo má větší ego, jestli ten nebo onen prezident, jestli ty nebo ony ozbrojené síly, takže já bych to spíš tlačil do polohy nechme toho vzájemného obviňování, kdo co zavinil a zkusme hledat prostě cesty. Dokažme si, že jsme předvídatelní, že umíme jednat tak, aby protivník nemusel mít strach z našeho počínání. Chápu, že poté, co vyšla dnes třeba ta kniha o Donaldu Trumpovi to asi nebude jednoduché očekávání od Spojených států, ale jiná cesta podle mě není.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

My se teď podíváme na to, jak silnou Rusko má armádu a jak si stojí v porovnání s dalšími zeměmi a obrázek, detailní obrázek nám o tom udělá Michal.

Michal KUBAL, moderátor

Velmi rád. Padla tady jména několika zemí. Mluvili jsme o Spojených státech, mluvili jsme o Rusku, o Číně, to jsou klíčové vojenské velmoci, já přidám ještě jedno. Celkový počet vojáků zemí NATO, členských zemí NATO, to je 3,5 milionu, jak vidíme. Je to nejvíc z těch jmenovaných, ale pokud se podíváme na jednotlivé země, jednoznačně vede Čína. K počtu vojáků se samozřejmě ještě dostaneme, ale pokud jde o tanky, Američani zaostávají, minimálně v číslech. Vidíme tady zásadní rozdíl, čtyřnásobnou převahu Ruska. Nicméně jasnou převahu mají ve vzduchu nejenom co se počtu týče, Rusko se nicméně snaží eliminovat tuto převahu sofistikovanými protivzdušnými systémy, velmi efektivními a velmi respektovanými. Námořní síly má oficiálně nejpočetnější Čína. Nemusí ale kvantita vždycky znamenat kvalitu, hlavně dvě desítky letadlových lodí dávají Spojeným státům převahu ve světových oceánech a možnost rychle reagovat na krize téměř kdekoli na světě. I tady ale platí, že náskok Západu a Spojených států zejména se zmenšuje. Čína uvádí do výzbroje své letadlové lodě. Tady je pak celosvětový žebříček armád podle počtu vojáků slibovaný. V čele je suverénně Čína, vidíme skoro 2 miliony 200 tisíc vojáků, následuje Indie, Spojené státy, Rusko, Severní Korea potom má téměř milionovou armádu, následuje Pákistán, Jižní Korea a Írán. A Marcela teď k těm jednotlivým číslům dodá, co znamenají konkrétně v praxi.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Ano, a to společně s Vlastislavem Břízou z **Fakulty sociálních věd**, je to odborník na jaderné zbraně. Dobrý večer do Českých Budějovic.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Dobrý večer i vám.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Jak reálnou vojenskou silou tedy Rusko momentálně disponuje?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Tak Rusko disponuje bezesporu velkou silou. Vy jste sami zmínili kvantitu kolem jednoho milionu vojáků. Nicméně to není všechno, ona tam ta tabulka byla zavádějící, protože opravdu neuváděla kvalitu. Známe velmi dobře bojeschopnost například izraelské armády a ta tam chyběla, protože ta množství, množství vojáků ve zbrani není takové, ale izraelská armáda by byla schopna porazit většinu armád světa v hypotetickém konfliktu. Zpátky ale k tomu Rusku. Čili Rusko opravdu za posledních zhruba 10 let udělalo velký krok kupředu v modernizaci armády. Ono začalo modernizací jadernou a v tuto chvíli pokračuje modernizací konvenční. To je ostatně i jeden z důvodů oné demonstrace síly, která v tuto chvíli je prováděna na Sibiři.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Prezident Putin nedávno mluvil o supermoderních zbraních, o podvodních dronech, o raketách s jaderným pohonem a tak podobně. To už je skutečnost?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

To je kombinace reality a fikce. Všimněme si, že veškeré zbraňové systémy, které prezident Putin zmínil, že budou v dohledné době zařazovány do výzbroje, či jsou vyvíjeny, jsou, spojují dva prvky. Jednak je to jaderný pohon a druhým prvkem je, že to jsou raketové systémy. Rusko má obrovskou tradici v raketách, ve vývoji raket. Již za generálního tajemníka Chruščova byla tomuto zbraňovému systému dána obrovská priorita. Proto ostatně, jenom se vrátím, abych divákům upřesnil tu tabulku, kde váš kolega hovořil o tom, že Rusové mají ve vazbě na, ve srovnání se Spojenými státy nedostatek letadel. To je právě to, že oni ty bombardéry a jiné prvky, prvky letectva nahradili raketami. Takže ano, částečně prezident Putin hovořil v realitě, například ona nejničivější zbraň světa, což je dnes ruská strategická mezikontinentální balistická raketa Satan bude nahrazena novou nástupnickou zbraní, která bude mít podstatně lepší dolet, manévrovatelnost, bez jakýchkoli problémů pronikne americkým protiraketovým deštníkem a bude osazena až 15 hlavicemi, které by byly schopny samy o sobě anihilovat život například v České republice.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

A můžete vyjmenovat, dejme tomu, ještě další dvě nebo tři špičkové mechanismy, špičkové zbraně, které má Rusko k dispozici?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Určitě, určitě. Tam se ptáte jistě na konvenční zbraně. Tak zmínil bych, co se týká komparativní výhody například ruský protiletadlový systém S-400, který prakticky ve světě nemá ekvivalent. Tento systém je tvořen čtyřmi nezávislými typy raket, které jsou schopny být koordinovány a to od opravdu až do výšky zhruba 27 kilometrů s doletem 400 kilometrů. Čili ten systém je špičkový. Dále například připomeňme ruské balistické rakety Iskander. To je ostatně politická pěst Kremlu, protože tyto rakety jsou jakousi renezací raket, raket nižšího než krátkého dosahu. To zmiňuji záměrně, protože v roce 1987 Ruská federace, a v té době Sovětský svaz, podepsala smlouvu o likvidaci raket krátkého a středního dosahu, proto je udáváný dosah raket Iskander, které mimochodem pro zajímavost, to další pro diváky, mají, mají poloměr dosahu maximálně 10 metrů na tu vzdálenost 500 kilometrů, takže opravdu to je mimořádně sofistikovaná zbraň, která je mimochodem rozmístěna v Kaliningradské oblasti. Takže vidíte, že kompletně Pobaltí, kompletně Polsko jsou zasažitelné touto, touto zbraní. No konečně snad třetím příkladem mohou být sofistikované křídlaté rakety, či střely s plochou dráhou letu typu Kalibr, které Rusko otestovalo v Sýrii a ono je odpalovalo až z Kaspického moře. Ta raketa, která kopíruje terén, letěla opravdu až těch 1500, 1600 kilometrů a dokázala zasáhnout cíl.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Takže může Rusko konkurovat NATO, anebo ho předčí, pokud jde o vojenskou sílu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

To je velice hypotetická otázka. Víte, to je, kdybyste se zeptala na potenciální konflikt, tak konflikt mezi NATO, nebo státy NATO a Ruskou federací je nemyšlitelný, protože by neměl vítěze, a to oboustranně. Tento konflikt by bezesporu eskaloval v to, že by strana, která by prohrávala, použila jaderné zbraně a v tu chvíli se dostáváme do fáze jaderné apokalypsy a konce života na této planetě. Takže ten konflikt není reálný a je nepředstavitelný. Byl by pouze posledním konfliktem, který se kdy odehrál na Zemi.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Říká Vlastislav Bříza, děkuju vám za to.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

I já díky.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Byť to nebyla příliš veselá a růžová vize, kterou pan Vlastislav Bříza nastínil, pokračujeme tedy v rozhovoru s poslanci Alexandrem Černým a Pavlem Žáčkem. My jsme viděli porovnání velikosti armád a velkou armádu má

tedy Čína, mají Spojené státy, velkou armádu má i poněkud nevyzpytatelný Írán. Nebylo by třeba obracet pozornost i k těmto zemím a nejenom k Rusku? Nedělá se z Ruska takový arcidábel, pane Žáčku?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Tak já si myslím, že máte pravdu. Faktem je, že tyto státy neorganizují tak spektakulární akce jako je třeba Východ 2018, a to spojení s tím jaksi politickým režimem a jako součást jeho zahraniční i vnitřní politiky, myslím si, tam je určitá nebezpečnost při vědomí toho, co tady pan kolega, pan kolega říkal.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pánové, zaznamenali jste výrok jednoho ze zakladatelů skupiny Pink Floyd Rogera Waterse. Budu ho citovat: "Chcete začít válku s Rusy? Jste blázni. Víte vůbec, s kým máte tu čest? Rusové vás osvobodili od fašistů za cenu života 20 milionů svých občanů. A vy s nimi chcete válčit? Co špatného vám udělali? O čem to vlastně mluvíte?" Tento výrok vzbudil hodně pozornosti. Pane Černý, jak působí na vás?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Klidně to podepíšu, protože mně je velmi sympatický tento výrok, hlavně je mi nesmírně sympatické i to, co zaznělo před chvílí. Prostě uvažovat o konfliktu mezi těmi uskupeními, řekněme, Aliancí a Ruskem, je naprostý nesmysl, to prostě nejde. Takže požadavek například Donalda Trumpa, aby všechny členské země zvýšily svoje výdaje na 2 % HDP, je absolutní nesmysl. To jenom zvýší obrovsky militarizaci, vytvoří to nebezpečí toho, že budeme mít tolik zbraní, že nebudeme vědět, co s nimi. My dnes neumíme utratit 60 miliard a chce se po nás, abychom jich měli k dispozici minimálně 120. To je prostě nesmysl.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

To vědí i politici, že ten konflikt by byl konec této planety, že k němu nemůže dojít, tak je to celé jenom všechno taková hra tedy?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Není to hra. Určitě existují skupiny ...

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Tak co to je?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

A zájmy, které se tím naplňují. A o tom není pochyb. Prostě zbrojařská lobby ve Spojených státech, ale stejně tak v Rusku, má bezesporu zájem na tom, aby zvyšovala svoje zisky, svoje příjmy a to nejde asi jinak, než tím, že budou produkovat něco. A když to budou produkovat, budou to muset alespoň částečně i spotřebovávat. Bohužel, ta logika je neúprosná.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Je Rusko skutečně tou největší hrozbou pro Evropu? Není Evropa hrozba sama pro sebe, já myslím kvůli vnitřním sporům, kvůli poněkud těžkopádnému rozhodování, kvůli neschopnosti rychle, efektivně se rozhodnout, kvůli zhoršujícím se vztahům se Spojenými státy, s Tureckem?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já si myslím, že to jsou /nesrozumitelné/ věci. Ty problémy, které řešíme v rámci Evropské unie například a to, co vlastně je, řešíme kvůli Rusku a jeho současnosti a minulosti. Mimochodem já bych teda dodal, že bych ten, ten výrok nepodepsal. Podívejme se, kolik mrtvých přinesly komunistické režimy po celém světě. Samotný sovětský režim před 2. světovou válkou a připomeňme, že v letech 39, 41 Sovětský svaz byl spojencem nacistického Německa, on se vlastně zahájil něco, co pak skončilo málem porážkou Stalinova Sovětského

svazu, takže já si myslím, že ta realita tehdy byla složitější, že ji prostě jaksi kulturní představitel jaksi představitel kulturní fronty nezná, ale my bychom to vědět měli, protože to je součást jak ta 2. světová válka, tak i její vyústění srpen 68, je to součást naší politické historie a my bychom si to měli velmi dobře pamatovat a také se podle toho řídit a řídíme se tím například, že jsme součástí NATO.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Je podle vás, pane Černý, rozšiřování NATO v tuto chvíli na místě a pokud, která ze zemí k němu má nejbližší? Ukrajina, Bosna, Makedonie, Gruzie, Švédsko?

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

No, já bych byl strašně rád, kdyby už žádná země nepřibyla do Severoatlantické aliance a dokonce by mně ani nevadilo, kdyby se jeho velikost začala postupně zmenšovat. Bylo by to velmi, velmi pozitivní. A jsem hluboce přesvědčen o tom, že právě rozšiřování Aliance tak, jak probíhalo v těch několika etapách v minulých letech, je jednou z vážných příčin eskalace napětí mezi Ruskem a Severoatlantickou aliancí a Spojenými státy zvláště, takže je to právě o tom, že expanze Severoatlantické aliance je jednou z příčin.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Nicméně Aliance garantuje bezpečnost svých členů, tedy i Česka a pan Žáček nesouhlasně kroutí hlavou.

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

To se nedá na tohle reagovat. Samozřejmě vždycky je akce a reakce, ale myslím ty stereotypy, které jsou vidět v ruské imperiální politice, to znamená ty sféry zájmů, to, že stát nejbližší Rusku, například Pobaltí nebo, nebo Ukrajina, nebo Gruzie si může o svém osudu rozhodnout sama, to je pro Rusko nepředstavitelné, čili to jsou podle mě stereotypy minulosti a z těch se Rusko musí dostat, abysme se mohli posunout dál.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Je reálné, aby se z nich pod současným vedením prezidenta Putina dostalo?

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já si myslím, že to možné není, že tady třeba v 90. letech, jak zde bylo řečeno, byly nastartovány procesy té strategické spolupráce mimo jiné i s NATO, ale je vidět, že teda ty, řekl bych staré imperiální politiky a ten duch té minulosti jaksi nevyvanul a že se to odráží i v současné politice a proto je to dneska komplikované tak, jak to je.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Prosím.

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Já, já bych nerad se pouštěl do historických rozborů a analýz, ale když budeme skutečně důslední, zkusme si odpovědět na otázku, co dělají Spojené státy na, tuším, 750 základnách po světě. Hájí mít a demokracii. To jsme slyšeli už mockrát. Kdo vyvolalo celou řadu konfliktů, které přinesly obrovské oběti? Co bylo, co předcházelo situaci v Libyi, v Sýrii, v Egyptě? Prostě v zemích, které neříkám, že byly ideálem demokracie a vzorem pro nás, ale rozhodně na tom nebyly tak dramaticky špatně jako jsou teď po zásazích demokratického, vývozu demokracie Made in USA. To jsou prostě věci, které by vyžadovaly mnohem hlubší rozbor a bezesporu by toho na rukách Spojených států zůstalo obrovské množství.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane Žáčku.

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já bych jenom reagoval na ty, na ty základny. Kolik z těch základen bylo vlastně vytvořeno z důvodu bipolárního světa a souboje Spojené státy - Sovětský svaz před rokem 1991. Ten počet jejich poklesl, že dneska jsou to místa samozřejmě na základě jaksi vojenské kapacity stability, že ten svět se nerozpadl na více celků, to si myslím, že je tato páteří síť vlastně americké armády. A samozřejmě kdybychom měli víc času, tak se můžeme bavit i o těch dalších konotacích.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Tak, a pánové, poslední věc a prosím vás o velmi stručnou odpověď. Česko a přítomnost americké armády v něm, ano nebo ne? Pane Černý.

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Přijedou-li na návštěvu jako turisté nebo na exkurzi, jsou vždycky vítáni, ale jinak si myslím, že jejich přítomnost tady je naprosto neopodstatněná a byla by kontraproduktivní ve všech směrech.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Pane Žáčku.

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Já si myslím, že třeba bylo obrovskou chybou, že se nám nepodařilo vybudovat základnu, ten radar, o který byl sveden velký vnitropolitický souboj s těmi zahraničními konotacemi, myslím si, že to byla škoda.

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Hosty Událostí, komentářů byli poslanci Alexander Černý z KSČM. A Pavel Žáček z ODS, oběma vám děkuju.

Pavel ŽÁČEK, místopředseda sněmovního výboru pro bezpečnost /ODS/

Děkuju za pozvání.

Alexander ČERNÝ, místopředseda sněmovního výboru pro obranu /KSČM/

Na shledanou.

Valašské Meziříčí se umístilo v první desítce nejlepších měst v zadávání veřejných zakázek

11.9.2018 klubnovinaruzlin.cz str. 00

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ – Valašské Meziříčí se v kategorii velkých měst s více jak 20 tisíci obyvateli umístilo v zadávání veřejných zakázek na desátém místě společně se statutárním městem Liberec. Vyplývá to z hodnocení dat, které provedli ekonomové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„S výsledky hodnocení jsem velmi spokojen. Těší mě, že naše město zadává veřejné zakázky na tak vysoké úrovni. Je to pro nás dobrá vizitka,“ okomentoval úspěch města valašskomeziříčský starosta Robert Stržínek (ANO).

Valašské Meziříčí uspělo z hlediska bezchybnosti, otevřenosti a transparentnosti zadávání zakázek. „Hodnocení z Indexu vychází z dat o zadávání veřejných zakázek za poslední tři roky a kombinuje devět ukazatelů. Hodnotí například kolik společností o zakázky soutěží, zda města zakázky často neruší nebo zda o nich správně informují,“ vysvětlila tisková mluvčí meziříčské radnice Renata Votrubová.

V téže analýze za léta 2013-2015 se Valašské Meziříčí umístilo se ziskem 75 procent na 14. místě. „Získání lepší pozice pro Valašské Meziříčí je velice pozitivní, obzvlášť s ohledem na skutečnost, že v průběhu sledovaného období došlo ke zrušení původního zákona a jeho nahrazení zcela novým zákonem o zadávání veřejných zakázek. Nový předpis přinesl nemálo změn oproti původní úpravě, s nimiž se museli zadavatelé vyrovnat,“ sdělil vedoucí odboru kanceláře starosty Libor Kolář.

„Způsob zadávání veřejných zakázek se snažíme neustále vylepšovat. Již od roku 2009 jsme zavedli elektronické podávání nabídek u zakázek malého rozsahu přes systém proe.biz, který se osvědčil, když usnadnil způsob podávání nabídek a zvýšil transparentnost celého procesu. Nyní se připravujeme na elektronické přijímání nabídek u zakázek zadávaných podle zákona,“ uvedla Lucie Rapantová, vedoucí právního oddělení, která má na starost zadávání veřejných zakázek.

Výsledky hodnocení jsou k dispozici na webových stránkách www.zindex.cz.

Vlastimil Langer

Ilustrační foto: Archiv KNZ

URL| <https://www.klubnovinaruzlin.cz/news/valasske-mezirici-se-umistilo-v-prvni-desitce-nejlepsich-mest-v-zadavani-verejnych-zakazek/>

Mezi mnou a otcem stojí profesní zeď. Osobní jsme ale nikdy neměli, říká Jakub Železný

11.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Jakub Železný, Barbora Tachecí, Kateřina Chvátalová

„Před vchodem do budovy České televize, dříve také do Českého rozhlasu, odkládám svůj politický pohled na svět,“ říká Jakub Železný, host Osobnosti Plus a moderátorky Barbory Tachecí.

„Odkládám také to, že jsem občan této země, který chodí ke všem volbám. Odkládám to, že mám nějaké názory na svět. Že si myslím, co je pro svět správné, že svoboda, demokracie a to, čemu se říká západní civilizace, je správné. Proto nemám problém s vyvážeností rozhovorů, které vedu,“ komentuje svoji televizní publicistickou práci novinář.

Novinář a rozhlasový a televizní moderátor Jakub Železný se narodil 1. července 1973 v Praze. Je synem politika a mediálního podnikatele Vladimíra Železného. Vysokoškolské vzdělání získal na katedře žurnalistiky Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde absolvoval magisterský obor mediální studia a studium završil v roce 2011 doktorátem. Více než 20 let pracoval v Českém rozhlasu. Od roku 2012 moderuje hlavní zpravodajskou relaci České televize Události.

Jakub Železný je spojovaný také s děním v roce 1989 během Palachova týdne, v němž figuroval jako nejmladší trestně stíhaný aktivista.

„Ráno jsem se probudil a můj tatínek přijel v noci z Bratislavy, kde připravoval Okna vesmíru dokořán nebo nějaké další projekty. Oba dva moji rodiče tam seděli a řekli mi, že vždycky budou stát za mnou, že jsou rádi, že jsem tam byl, a že se nemusím vůbec ničeho bát,“ vzpomíná moderátor a pokračuje:

„Tatínek mi dokonce tehdy říkal, že kdyby mě vyhodili z gymnázia, tak napíše panu Bushovi staršímu nebo paní Thatcherové a půjdu studovat do Ameriky nebo do Anglie. To mě hodně potěšilo. Chodili pak za mnou na všechny výslechy na prokuraturu a stáli plně při mně.“

Rozlišuji tři věci: emoce, názory a hodnoty.

Jakub Železný

Železný se velmi jasně profesně vymezil proti svému otci Janu Železnému, politikovi a zakladateli první porevoluční soukromé a komerční televizní stanice. V osobním životě si ho ale váží a necítí mezi ním a sebou žádnou zásadní zeď.

„Když už jsme u těch zdi, mám pocit, že jsme opustili v médiích zdi. Je pravda, že zdi nejsou nikdy dobré, ale někdy mít zeď třeba mezi veřejnoprávním a komerčním médiem není podle mě špatně. Jsem v tomhle hodně, hodně konzervativní,“ uvažuje novinář nad významem, etikou a funkcí médií a otázku zase vrací do osobní sféry:

„Říkám to proto, že si myslím, že by tyto zdi měly být především profesní. Pokud jde o osobní zeď, tak ona nebyla nikdy osobní. To byla právě ta profesní zeď, která ukazovala, že já pracuji v médiích veřejné služby a otec byl spojený s médiem komerčním. Čili ta zeď s onou profesní souvisela a za osobní bych to nepovažoval.“

Poslechněte si celý rozhovor Barbory Tachecí s jedním z předních českých novinářů. Dozvíte se ještě, jakým přerodem právě teď Jakub Železný prochází a kým by si přál být na konci tohoto procesu.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/mezi-mnou-a-otcem-stoji-profesni-zed-osobni-jsme-ale-nikdy-nemeli-rika-jakub-7609951>

Sushi Time podruhé na Fundliftu. Po Praze chce dobýt Brno

11.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Sushi Time, Fundlift, gastro, Asie, crowdfunding, investice, Brno, Praha

Sushi Time je pro investory na Fundliftu již známou firmou. Loni se jí podařilo vybrat za týden šest milionů korun, které investovala do otevření nových poboček v Praze. Aktuálně tak zákazníci najdou v hlavním městě devět prodejních míst Sushi Time. Do konce roku 2018 by jich pak jen v Praze mělo být celkem 13, nově se budou moci těšit i zákazníci v Brně. Právě kvůli financování další expanze se firma provozující Sushi Time v České republice vrací na Fundlift a od investorů chce získat čtyři miliony korun výměnou za čtyřleté dluhopisy s ročním úrokovým výnosem 6,5 procenta.

Sushi Time je rychle rostoucí síť fast-casual bister a rozvozu sushi a asijského jídla. Nabízí pestrý výběr lehkých a zdravých exotických jídel inspirovaných především thajskou, vietnamskou a japonskou kuchyní. Společnost působí v rychle rostoucím segmentu fast-casual stravování a specializuje se na provoz bister, rozvoz jídla a poskytování cateringu pro korporátní klienty. Mezi významné klienty vedle sítě hotelů Hilton nebo Intercontinental patří například soukromý dopravce RegioJet, pro který Sushi Time dodává v průměru 21 tisíc setů sushi měsíčně. Bistro Sushi Time pak navštíví v průměru 35 tisíc zákazníků za měsíc a společnost rozveze zhruba 17 tisíc donášek jídla.

Peníze získané z první úspěšné kampaně na Fundliftu firma investovala do otevření nového bistra v developerském projektu Rustonka a do realizace dvou prodejních kiosků v obchodních centrech Chodov a Arkády. Aktuálně tedy v Praze Sushi Time provozuje čtyři bistra a pět kiosků.

Společnosti se daří udržovat očekávaný růst, v prvním čtvrtletí letošního roku dosáhla při celkových tržbách 36,5 milionu korun čistého zisku čtyři miliony a pokračuje v expanzi na českém trhu.

„Od minulé kampaně na Fundliftu se nám podařilo realizovat několik nových projektů v podobě bister a kiosků. A právě takto realizovaná expanze potvrdila správnost našeho směřování. Poslední měsíce se plně soustředíme na další expanzi. V rámci České republiky máme připraveno šest nových projektů včetně nového konceptu prodejny Sushi Time Corner, který bude průnikem mezi bistrem a kioskem,“ říká Tomáš Hozlár, jeden z partnerů společnosti.

Aktuálně se dokončují přípravy otevření dvou kiosků v Praze – ve Fashion Aréně a v obchodním centru Nový Smíchov. Následovat bude expanze do Brna, kde budou v průběhu října a listopadu otevřeny dva kiosky v obchodních centrech Vaňkovka a Campus Square. Poslední dva projekty jsou nové koncepty tzv. Sushi Time Corneru, které kombinují výhody bistra a kiosku. Ty budou otevřeny v BB Centru na Budějovické a ve Waltrovce v pražských Jinonicích. Právě na realizaci kiosků v Brně a Sushi Time Cornerů v Praze chce společnost získat čtyři miliony korun od investorů na platformě Fundlift formou emise čtyřletých dluhopisů s roční úrokovou mírou 6,5 procenta.

„Sushi Time je již třetím projektem, který se k nám na Fundlift vrací pro druhé kolo financování. Z opakované spolupráce máme radost, ještě víc nás však těší možnost pozorovat reálné výsledky a přínos, kterou investiční kampaň na Fundliftu má. Na případu Sushi Time investoři vidí hmatatelné výsledky své investice a mohou se takto podílet na dalším růstu,“ dodává k nové kampani za Fundlift Anna Richtrová.

O Fundliftu: Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sb4Xn/sushi-time-podruhe-na-fundliftu-po-praze-chce-dobyt-brno>

ČNB zařadí vyšší rychlost. Úroky porostou letos ještě dvakrát

11.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCHF, EURUSD, USDJPY, ČNB

Česká národní banka slovy člena bankovní rady Vojtěcha Benda zvýší letos úrokové sazby ještě dvakrát. Zatímco se ještě nedávno spekovalo o jednom zvýšení, na stole jsou rázem dvě. „Naše současná prognóza předpokládá, že do konce roku bude možné zvýšit sazby ještě dvakrát,“ prohlásil Benda. A vzhledem k současnému složení bankovní rady je to i pravděpodobné.

Benda pro časopis Bankovníctví uvedl, že se ČNB bude postupně chtít dostat ze stávajících 1,75 procent na 2,5 až 3 procenta. Sazby se podle něj budou zvyšovat rychleji zejména kvůli situaci na rozvojových trzích. „Česká koruna je brána stále jako jedna z měn regionu rozvíjejících se zemí, kam ale patří všechny země od Jižní Ameriky až po Dálný východ,“ vysvětluje Benda.

Měny zemí z tzv. emerging markets v poslední době intenzivně oslabovaly. Nešlo ale už jen o Turecko, na dvacetiměsíční minimum se propadl i ruský rubl, který oslabil až pod 70 USDRUB. Ztrácely i měny Brazílie, Argentiny a JAR. Do výprodeje se s těmito měnami dostala i česká koruna, přestože se domácí ekonomice daří. Jestli ČNB zařadí vyšší rychlost a zvedne sazby dvakrát napověděl i výsledek inflace za srpen. Český statistický úřad včera uveřejnil data o tempu růstu cen, které v srpnu meziročně zrychlilo na 2,5 procenta. Česká národní banka se k inflaci vyjádřila neutrálně, a to slovy ředitele měnové sekce Tomáše Holuba, když oznámila, že vyšší inflace je v souladu s prognózou. Její jádrové vyjádření pak nepatrně vzrostlo. Celkové zhodnocení centrální banky vyznívá poměrně jasně: „Zveřejněná data potvrzují kvalitativní vyznění stávající prognózy ČNB.“

Spolu s vyšší inflací, vysokým růstem mezd, nejistotou na měnových trzích a tlakem na měny rozvíjejících se ekonomik nemá Česká národní banka příliš důvodů sazby nezvyšovat – a to dokonce dvakrát. Aktuálně se koruna obchoduje na 25,75 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,61 až 25,67 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,05 až 22,26 USDCZK.*

Dolaru síla pozorovaná na konci minulého týdne díky datům z amerického trhu práce na začátku toho nového nevydržela. Euro tak postupně zpevnilo zpět k hranici 1,1600 EURUSD. Svou trochou k tomuto přispělo i vyjádření vyjednávače brexitu za EU Michela Barniera. Ten uvedl, že během následujících dvou měsíců je dohoda s Velkou Británií reálná. Ještě citelněji na tato slova reagovala britská libra, která se vůči dolaru dostala až na 5týdenní maxima.

Ve zbytku týdne budeme sledovat vedle čtvrtletního zasedání ECB i další posun v otázkách obchodních vyjednávání. Jde především o dnes obnovenou debatu USA a Kanady, ve hře jsou rovněž další americká cla uvalená na čínské zboží. Byť v minulém týdnu byla ukončena lhůta pro připomínkování k těmto opatřením, Bílý dům doposud nevydal žádné oficiální vyjádření.

Aktuálně se dolar vůči euru obchoduje na 1,157 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 95,50 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1513 do 1,1638 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SdhA9/cnb-zaradi-vyssi-rychlost-uroky-porostou-letos-jeste-dvakrat>

V Česku přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo

11.9.2018 pravnicarce.ihned.cz str. 00

Kateřina Frouzová

Zatímco ast poslanců už delší dobu slibuje přimou volbu starost a vc podporuje i premiér Andrej Babiš z hnutí ANO, nkter obce si její obdobu zavedly bez ohledu na volební systém. Zvlst v malých obcích mají vlastní pravidla, která považují za spravedlivší. Díky nim si vybírají zastupitele přimo, jako třeba v Kateřinicích na Vsetnsk nebo v jihočeském Nákří. Tam mají skoro třicet let starostu Pavla Božovského, na kterm se lid předem shodli v anketě. Samotn volby pak byly jen formalitou.

V Nákří nedaleko Temelína, kde žije 220 obyvatel, začali vybírat starostu přimo už v roce 1990. Před volbami vdy uspořádali anketu, jejíž výsledky byly zvazn a lid pak podle nich hlasovali. Drželi se toho až do voleb v roce 2014. V anketě vdy předem vybrali, kdo m kandidovat a kdo se m stát starostou. "účast v ní byla od roku 1990 pokaždé vyší než v samotných volbách a nikdy neklesla pod 83 procent," uvedl politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Princip je jednoduch. Kad rodina dostala anketní lístek, kam napsala jména patnácti soused, které chce v zastupitelstvu. Toho, kdo se m stát starostou, přitom podtrhla. Na lístek také napsala, co se m v obci zlepšit. Když vtezov ankety souhlasili, dostali se na kandidátku. "Cítil jsem větší podporu mezi lidmi i v zastupitelstvu," uvedl dosluhující starosta Boovsk. Po osmadvaceti letech v čele obce teď kon.

Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přimo

další > poslední >>

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchz obecnm volbám anketa, pro koho budou lid hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchz obecnm volbám anketa, pro koho budou lid hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchz obecnm volbám anketa, pro koho budou lid hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchz obecnm volbám anketa, pro koho budou lid hlasovat.

Celkem nalezeno: 2.

Zobrazuji: 1 - 1.

Další>

Konec>>

Anketa, v nz se vol starosta, je podle politologa Václava Bubeníčka z esk zemdlsk univerzity ojedinl. Letos se však v Nákří nekonala. Sloen kandidátky Za krsn Nákří si dohodli zájemci mezi sebou tak, jak je před volbami obvykl. Kandidát na starostu Miloslav Jodl vysvětluje změnu tím, že anketa dopadla vdy skoro stejn a jeho tm chce sloen zastupitelstva obměnit. Na rozdíl od Božovského ale nebude mít jistotu, že se starostou stane, protože o tomto mst rozhodne a nov zastupitelstvo. "Nemám z toho obavy. U nás boj o starostu není velk," prohlašuje ale Jodl.

Obvyklejší než anketa je jiný systém, který roku 2002 zavedly valašské Kateřinice, kde žije asi tisíc lidí. Kady tu kandiduje jednotliv. "Je to nejčistší řešení. Do zastupitelstva se dostane ten, kdo získá nejvíc hlasů," řekl starosta obce Vojtěch Zubíček. Ve standardních obecnch volbách, kde kandidují strany a hnutí, se hlasy na mandáty převdj podle složitého přepotu, takže člověk s vyším počtem preferenčních hlasů nemusí vždy uspět.

28 let

vedl obec Nákří u eskch Budějovic "přimo volen" starosta Pavel Boovsk. Lid si ho nejdřív vybrali v anketě, pak teprve šli k volbám.

365 hlasů

dostal v roce 2014 starosta Kateřiníc blízko Vsetína. Tady každý jednotlivec kandiduje zvlášť sám za sebe.

V Kateřinících se většinou stane starostou ten, koho podpořilo nejvíce lidí. "Způsoby, kdy každý zájemce kandiduje zvlášť, jsou v českých obcích stále častější," uvedl Bubeníček. Podobně si vedení obce letos vybírají třeba lidé v Tichonicích na Benešovsku.

Ankety se podle Jüptnera konají i v dalších obcích. V těch však lidé nevybírají starostu, ale pouze kandidáty do zastupitelstva. "V řadě obcí to slouží k tomu, aby bylo dost zájemců," zmínil Jüptner. Přesvědčit lidi, aby šli do voleb, bývá obtížné hlavně na vesnicích. Pokud ale předem vidí podporu, spíše se odhodlají kandidovat.

"Setkáváme se i s případy, kdy si končící zastupitelé místa na kandidátce pro příští volby losují," řekl Bubeníček. To platí, když se voleb v obci účastní jedna strana či hnutí. Výhodou je, že se pak starostou často stane uchazeč s nejvyšším počtem hlasů.

URL| <http://PravniRadce.iHNed.cz/c1-66240120-pribyva-obci-ktere-vymyslely-jak-volit-starostu-primo>

Rád něco začnu a pak to udržuju při životě

11.9.2018 Berounský týden str. 04 Rozhovor

ROMANA ŠIMKOVÁ

MILOSLAV FRÝDL:

Miloslav Frýdl na harmoniku hraje už od dětství.

A už tehdy začal vystupovat na veřejnosti. Měl velmi aktivní rodiče, kteří byli činní ve všech spolcích v Zadní Třebani. Díky tomu už jako malý kluk musel povinně s harmonikou obstarávat kulturní vložky na všech veřejných schůzích, které se v obci konaly.

Miloslav Frýdl je všestranně nadaný člověk. Zpívá, hraje na harmoniku, píše scénáře k muzikálům i scénkám, sám je režisér a dokonce píše a vydává noviny. Založil vlastní kapelu Třehusk, kterou v berounském regionu zná každý, kdo má rád staropražské písničky.

* Kolik vám bylo, když jste poprvé zahrál na veřejnosti?

Sedm. Musel jsem vystupovat na výročních schůzích zahrádkářů, chovatelů, hasičů a tak podobně. Harmoniku jsem pomalu ještě neunesl a už jsem na ni musel hrát a k tomu i zpívat. Zpívání mě hodně bavilo. Většinou jsem vystupoval sám a občas s nějakým uskupením. Třeba s hasiči. Moc se mi nechtělo. I jsem se tomu bránil, ale nebylo mi to nic platné. V patnácti letech jsem pak založil kapelu Třehusk. S ní hrajeme už od roku 1985, tedy třiatřicet let. Za tu dobu jsme se zásadně obměnili pouze dvakrát. Podle mne je to rekord, protože jiné kapely, které existují tak dlouho, už mají za sebou několik obměn. Z původní sestavy jsem v Třehusku už jen já.

* Kde všude s kapelou vystupujete?

V berounském regionu hrajeme poměrně dost často, ale posledních deset let vystupujeme mnohem častěji v jiných regionech. Hrajeme po celé České republice. Jen pro příklad: Jeden pátek jsme hráli v Novém kostele u Chebu, v sobotu v Kolečovicích u Rakovníka na Dočesné a v neděli v Hořovicích. První sobotu v září jsme vystupovali v Hluboké v jižních Čechách a večer v Chodové Plané u Mariánských lázní. Jinou sobotu jsme byli v Záchlumí ve východních Čechách. Patnáctého září vystupujeme v pražské Libni a ve Velkém Chlumci. Další den hrajeme na vinobraní v pražské Troji. Čeká nás Český Štemberk a další. Zvou nás ale i do zahraničí. Už asi osm let jezdíme hrát českým krajanům do Chorvatska a v Polsku jsme vystoupili na veletrhu cestovního ruchu v Karpatech. V září zahrajeme v Německu na městských slavnostech. Náš program je velmi nabitý. Zvládáme kolem sto dvaceti až sto třiceti vystoupení ročně.

* Máte vlastní písničky nebo převzaté?

Jsme staropražská kapela, takže podstatnou část našeho repertoáru tvoří původní prvorepublikové a ještě starší písničky. Některé máme i z dob Rakousko Uherska. Několik jsem jich také napsal. Zhruba třicet písniček je našich.

* Kolik už jste s Třehuskem vydal CD?

Šest samostatných a jedno s dalšími kapelami.

* Z čeho vlastně název kapely vznikl?

Byli jsme tehdy čtyři, z toho tři ze Třebaně. Proto jsme si také začali říkat Třehusk, čili Třebaňská hudební skupina.

* Máte mnoho aktivit. Hrajete v Třehusku, jste novinář, producent, režisér, rodič a také ochotník. Pamatujete si ještě, jak váš divadelní soubor vznikl?

K ochotnickému divadlu jsem se dostal v době, kdy v Řevnicích skomíralo. Soubor jsem dal dohromady asi před třinácti lety. Tehdy vznikla taková neformální skupina ochotníků a profesionálních herců, kteří jsou doma v našem kraji kolem dolního toku řeky Berounky. Nemáme vlastně žádný oficiální název. Když nás chtějí dát na plakát a ptají se, jak se jmenujeme, říkám, ať tam uvedou Poberounský divadelní soubor. Původně jsem všechny dal dohromady jen na jednu sezonu kvůli muzikálu Noc na Karlštejně. To bylo v roce 2006. Divadlo se neuvěřitelně uchytilo a od roku 2006 hrajeme Noc na Karlštejně už třináctou sezonu po celé České republice i na Slovensku. To, že i po mnoha letech je Noc na Karlštejně stejně jako Postřižiny stále vyprodaná a zájem o ni mají diváci doslova v celé republice, je fajn.

* V divadelním souboru hrají i lidé z vaší kapely Třehusk?

Divadlo vzniklo vlastně na bázi kapely. V roce 2001 jsme hráli s Třehuskem na svatbě našeho kamaráda v Čelákovících. Krátce předtím jsem dostal kazetu s písničkami z muzikálu Noc na Karlštejně. Celou cestu do Čelákovic i zpět jsme si ji přehrávali stále dokola. Když jsme už byli téměř doma, povídám ostatním: „Co kdybychom z toho udělali divadlo?“ Souhlasili. Prvními herci v něm byli ti, co tehdy seděli za mnou a vedle mě v autě. Pavla Švédová, Mirek Kús, Jirka Vysloužil a další. První Noc na Karlštejně jsme nazkoušeli v roce 2002 a inscenace měla neskutečný ohlas. Zakomponovali jsme do ní šermíře, metače ohně, živá zvířata a živou muziku. Řevnické lesní divadlo bylo tenkrát téměř vyprodané. Za dva roky na to jsme v podobném duchu zinscenovali muzikál Postřižiny, kde hráli stále jen ochotníci. V roce 2006 mě ale napadlo do Noci na Karlštejně zapojit i profesionály a od té doby s námi hrají. Kromě profesionálních herců jsem ještě oslovil sedm starostů obcí od Dobřichovic až po Karlštejn a jednoho senátora, jestli si s námi nechtějí zahrát ve sboru manů. Kývli mi na to.

* Jaký známí herci si s vámi v muzikálech už zahráli?

Je to Pavel Vítek, Míša Nosková, Štěpán Rak, Honza Rosák, Vláďa Čech, Pavel Landovský, Lumír Olšovský, Petr Jančařík, Ondra Bábora i Václav Vydra.

* K oběma muzikálům jste napsal scénáře vy?

Ano. K Noci na Karlštejně a Postřižinám jsem napsal sám scénáře a oba muzikály jsem i režíroval. Zpočátku jsem zajišťoval také produkci. O tu se nyní starají už ti, co si nás pozvou. Musím zajistit organizaci zkoušek, cest, dopravu, půjčení rekvizit z pivovarů a Národního divadla a tady u nás pomáhám i s propagací.

* Máte ještě nějakého koníčka kromě muziky a divadla?

Tím největším je moje rodina. Ale není to jen koníček, je to zároveň i velká starost. Mám tři děti. Všechny se určitým způsobem věnují umění a vypadá to, že by mohly jít ve šlépějích svého otce. Nejstarší Milda, kterému je dvanáct let, už hraje profesionálně divadlo v Praze a od června dokonce natáčí a moderuje v televizi pořad Wifina. Natáčel už i nějaké filmy jako například snímek Rašín s Ondrou Vetchým a o Vánocích by měli dávat pohádku Kouzelník Žito, ve které také hraje. Je velmi šikovný. S Třehuskem s námi vystupoval poprvé, když mu bylo dva a půl roku. Hrál na harmoniku. Tenkrát uměl jen jednu písničku, ale už s ní veřejně koncertoval v Domažlicích na Chodských slavnostech. Dokonce mu tam vybrali do klobouku asi tři stovky a

třicet euro. Byl to jeho první honorář, který má dodnes schovaný. Když mu bylo tři a půl roku, natočil s námi dvě písničky na CD. Kromě rodiny pak mám velmi rád hory. Když mi zbude chvilka volného času, chodím do Brd. Máme také chatu na Šumavě. Protože jsem kdysi byl členem organizace českých turistů, už třiatvacet let připravuji Podzimní putování Šumavou. Rád jezdím také na kole a zajímám se o historii. Volného času je ale hodně málo. Všechny soboty a neděle většinou hraji s kapelou a někdy dokonce i ve všedních dnech. Teď zrovna například přemýšlím, kdy se dostanu na chalupu, abych tam mohl natrhat švestky a udělat si z nich slivovici.

* Co vašemu nabitému programu a velmi časté nepřítomnosti doma říká manželka a děti?

U nás v rodině nejsem velmi vytížený jen já, ale i syn Milda. Jeho diář je zaplněný více než můj. Když pak spolu porovnáváme kalendáře, jsme rádi, že se nám podaří najít pár dnů, které máme volné oba a můžeme je strávit společně s rodinou. Manželka už si na to zvykla. Hodně nám také pomáhají babičky.

* Máte nějaký nesplněný sen?

Nemohu říci, že bych někdy něco takového měl. Sny typu, že bych se chtěl podívat třeba do jižní Afriky, nebo že bych chtěl vylézt na nejvyšší horu, jsem nikdy neměl. Vždy mě bavilo věci rozjíždět a pak je provozovat. Nejsem typ, co skáče z místa na místo. Rád něco začnu a pak to udržuji při životě. Všechny projekty, které děláme a u jejichž zrodu jsem stál, Třehusk, Poberounský masopust, Poberounský folklorní festival Staročeské máje a i divadla, jsou dlouhodobé.

Miloslav Frýdl

Devětačtyřicetiletý Miloslav Frýdl se narodil v Zadní Třebani, kde žije se svou rodinou i v současné době. Je ženatý a má tři děti. Vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Praze, kde se vyučil uměleckým truhlářem. Od patnácti let psal články do novin. Na střední škole začal ve volném čase pracovat i v redakcích. Práce v médiích nakonec vyvrcholila studiem na fakultě žurnalistiky. Absolvoval na **fakultě sociálních věd**. Miloslav Frýdl je aktivní v mnoha oborech. Je novinářem, scénáristou, režisérem, hraje na harmoniku, zpívá a dělal i producenta. Proslavil se ale zejména jako organizátor zajímavých kulturních projektů v Poberouní a v celém berounském regionu i jeho okolí.

Foto autor| Foto: Deník/ Romana Šimková

Foto autor| Foto: Deník/ Romana Šimková

Meziříčí v české TOP 10 – Ekonomové ocenili zadávání zakázek

10.9.2018 jalovec.cz str. 00

V. M. – Valmez se v kategorii měst s více jak 20 tisíci obyvateli umístilo v zadávání veřejných zakázek na desátém místě. Vyplyvá to z hodnocení dat, které provedli ekonomové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://www.jalovec.cz/mezirici-v-ceske-top-10-ekonomove-ocenili-zadavani-zakazek/>

Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie, říká historička Doležalová

10.9.2018 moneymag.cz str. 00

—, Autor: ČTK

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

Neblokujte si prosím reklamu na MoneyMAG.cz. Reklamy jsou jediným zdrojem našeho příjmu pro provozování kvalitního zpravodajství. Pokud chcete naše zpravodajství nadále odebírat ZDARMA, NEBLOKUJTE REKLAMY. Příjmy z inzerce jsou pro provozovatele nezbytně nutné. I naši redaktoři jsou placeni za práci, mají rodiny, děti. DĚKUJEME!

Jak vypnout Adblock?

URL| <https://moneymag.cz/ekonomika/10385-ceskoslovensko-se-ekonomicky-nikdy-uplne-neodpoutalo-od-monarchie-rika-historicka-dolezalova>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
moneymag.cz

Lidé a podniky

10.9.2018 Euro str. 56 Euro

ČSOB. Dosavadní obchodní útvar Institutional Sales ČSOB Asset Management se stal součástí ČSOB Private Banking. Bývalý obchodní ředitel ČSOB Asset Management Jaroslav Rozehnal tak se svým týmem posílil útvar Wealth Office ČSOB Private Banking, zaměřený na exkluzivní investiční služby pro nejvýznamnější a nejmovitější klienty skupiny ČSOB.

bpv Braun Partners. Za marketing a komunikaci oddělení advokátní kanceláře bpv Braun Partners bude zodpovídat Sandra Kvasnicová. Před příchodem do bpv působila v mezinárodních i českých advokátních kancelářích, jakými jsou například DLA Piper LLP nebo Kocián Šolc Balaščík. Sandra studovala marketingovou komunikaci, PR a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a v současné době dokončuje studium práva na právnické fakultě.

ABB ČR. Do pozice country communications director technologického podniku ABB ČR nastoupila Kateřina Pištorová. Poslední tři roky působila jako tisková mluvčí tuzemské divize Siemensu. V letech 2004 až 2015 pracovala pro velkoobchod Makro, naposledy v pozici manažerky komunikace. V ABB bude mít na starost řízení korporátní, marketingové i produktové komunikace. Seznam.cz. Kristýna Hořovská posílila PR oddělení Seznam.cz. Nastoupila do pozice PR specialistiky a na starost bude mít komunikaci produktů a služeb, konkrétně oblast e-commerce, oborové služby (Sreality.cz, Sbazar.cz, Zboží.cz a další), CSR a HR. Kristýna přichází z týdeníku Marketing & Media, kde se věnovala zpravodajství z českého i zahraničního mediálního trhu.

Růstu cen v srpnu dominovalo bydlení. Šlápne ČNB v září na brzdu?

10.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČR, inflace, reality

Inflace zaznamenala druhou nejvyšší hodnotu v letošním roce. Index spotřebitelských cen rostl v srpnu meziročně o 2,5 procenta, což bylo mírně nad očekáváním trhu 2,4 procenta. Na růstu cen spotřebního koše se nejvýrazněji podepsaly rostoucí ceny bydlení a energií. Meziročně vyšší cena ropy a ropných produktů se promítla i do výrazného nárůstu cen v sektoru dopravy. Proti červenci se spotřebitelské ceny zvýšily o 0,1 %, zejména díky růstu cen v oddíle bydlení.

Ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés upozornil na to, že robustní vývoj vykazuje i meziměsíční jádro inflace, když po sezónním očistění dosáhla téměř tří desetin procenta. Během roku se posouvá těžiště růstu cenové

hladiny. Zatímco na přelomu roku a v prvních měsících roku letošního táhly inflaci ceny potravin a nealkoholických nápojů, od léta je jejich význam pro růst cen minimální. Naopak ceny v dopravě a ceny bydlení svým významem po celý rok rostou a v letních měsících přidaly přibližně polovinu z celkového růstu cenové hladiny. Po zbytek roku a pravděpodobně i v prvních měsících příštího roku by se inflace měla držet nad dvouprocentním cílem ČNB, míní Šoltés.

„Ačkoli srpnová inflace skončila pod odhadem centrální banky ve výši 2,6 procenta, neznamená to pro současný výhled na další zvyšování sazeb ČNB nic podstatného. ČNB při tvorbě prognózy inflace v červenci neměla k dispozici ještě předběžné údaje o červencových cenách potravin, které signalizovaly jejich pokles. To znamená, že odhad inflace ČNB pro první měsíce prognózy byl mírně nadhodnocen, čehož si však ČNB byla vědoma,“ poznamenal hlavní ekonom ING Bank pro ČR Jakub Seidler.

Dodal, že v kontextu současného vývoje tuzemské ekonomiky je tak nadále potřeba měnovou politiku postupně zpříšňovat. Ještě jedno zvýšení sazeb tak v letošním roce je patrně hotová věc a vzhledem k přetrvávající slabé koruně, která inflační tlaky nebrzdí tak, jak se očekávalo, se stává stále pravděpodobnější scénář dvou zvýšení sazeb o 0,25 p.b. To koneckonců naznačuje i poslední prognóza centrální banky.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SiDbz/rustu-cen-v-srpnu-dominovalo-bydleni-slapne-cnb-v-zari-na-brzdu>

Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie

10.9.2018 zlato.cz str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

„Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo,“ uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu.

„Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR,“ uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Mezi 10 nejvyspělejšími státy světa? Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. „To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevypořádala,“ upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátňováním či znárodňováním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. „Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství,“ upozornila Doležalová.

Geografie jako zásadní faktor ekonomikyPřechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. „Jenom některé instituce změnily jména a sovětští poradci přidali ideologické fráze,“ uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletok.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. „Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V téže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent,“ uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace. Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. „Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů,“ uvedla.

(ČTK)

URL| <https://www.zlato.cz/z-domova/ceskoslovensko-se-ekonomicky-nikdy-uplne-neodpoutalo-od-monarchie/>

Nakopne korunu srpnová inflace?

10.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Česká měna má za sebou týden nabitý statistikami. A ani úvod druhého zářijového týdne nebude výjimkou. Koruna netrpělivě vyčkává na údaje o inflaci za srpen, které dnes oznámí Český statistický úřad.

„Trh očekává, že inflace v srpnu dosáhla 2,5 procenta a drží se tak na cílem ČNB. S přetrvávajícím proinflačním prostředím v české ekonomice, by měla inflace zůstat nad dvouprocentním cílem až do konce roku. Zároveň očekáváme silnou i jádrovou inflaci, která tak jen potvrdí anticipované zvyšování úrokových sazeb na obou dvou příštích zasedání bankovní rady v září a v listopadu,“ uvedl ekonom společnosti Roklen Michal Šoltés.

Podle něj zatím nenasvědčuje tomu, že by z ekonomiky přicházely signály, které by snižovaly prostor pro dva „hiky“ na dvou následujících měnově-politických zasedáních. Bankovní rada ČNB bude o sazbách rozhodovat 26. září a 1. listopadu a 20. prosince. Na posledním jednání už bez viceguvernérů Mojžíra Hampla a Vladimíra Tomšíka.

Úřad práce ČR dnes zveřejní nezaměstnanost za srpen. Dle odhadu by měla klesnout na tři procenta z červencových 3,1 procenta.

Česká měna v pátek posilovala vůči euru, dostala se pod úroveň 25,70 EURCZK. Proti dolaru se koruně naopak nedařilo a oslabilo nad 22,20 USDCZK. Dnes ráno je kurz na 25,68 EURCZK a 22,23 USDCZK.

Americké ministerstvo práce v pátek uvedlo, že ekonomika Spojených států v srpnu vytvořila 201 tisíc nových pracovních míst, což bylo nad očekáváním trhu, když odhad byl jen 191 tisíc pracovních míst. Průměrná hodinová mzda v USA meziročně rostla o 2,9 procenta. To bylo nejrychlejší tempo růstu za více než devět let. Zprávy z trhu práce tak potvrzují očekávání, že Fed na nadcházejícím zářijovém zasedání zvýší sazby. Letos by to byl třetí „hike“ od Powella a spol.

Dolar dál ovlivňuje také „celní přestřelka“ mezi USA a Čínou. Prezident Donald Trump v pátek varoval, že je připraven zavést cla na prakticky všechno zboží, které se dováží z Číny. Navrhovaná cla by postihly výrobky Apple, které firmy vyrábí v Číně. Trump na twitteru společnost Apple vyzval, aby své produkty začala vyrábět ve Spojených státech namísto v Číně. Podle něj by měla v USA stavět nové továrny.

Hlavní událostí týdne bude čtvrtěční zasedání Evropské centrální banky. Dle vyjádření z posledního jednání stále platí, že úroky zůstanou na současné úrovni alespoň do léta 2019 a v každém případě tak dlouho, jak bude nezbytné, aby se nadále inflace udržitelným způsobem přibližovala k hodnotám, které jsou ve střednědobém horizontu pod dvě procenta, ale blízko této úrovně.

O sazbách bude ve čtvrtek rozhodovat také Bank of England. Ta na srpnovém zasedání dle očekávání rozhodla o zvýšení základní úrokové sazby o 25 bazických bodů na 0,75 procenta a sazby tak rostly poprvé od listopadu 2017. Tehdy centrální banka sazbu zvýšila o 25 bazických bodů z historického minima 0,25 procenta. Program skupování aktiv v objemu 435 miliard liber zůstal beze změny.

Dnešek je bez důležitých makroekonomických událostí v eurozóně i v USA.

Dolar v pátek posiloval, dostal se pod úroveň 1,1600 EURUSD. Aktuálně je kurz na 1,1553 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 95,41 bodu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SJFvC/nakopne-korunu-srpnova-inflace>

Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo

10.9.2018 **Hospodářské noviny** str. 04 **Události**

Kateřina Frouzová

Zatímco část poslanců už delší dobu slibuje přímou volbu starostů a věc podporuje i premiér Andrej Babiš z hnutí ANO, některé obce si její obdobu zavedly bez ohledu na volební systém. Zvláště v malých obcích mají vlastní pravidla, která považují za spravedlivější. Díky nim si vybírají zastupitele přímo, jako třeba v Kateřinicích na Vsetínsku nebo v jihočeském Nákří. Tam mají skoro třicet let starostu Pavla Božovského, na kterém se lidé předem shodli v anketě. Samotné volby pak byly jen formalitou.

V Nákří nedaleko Temelína, kde žije 220 obyvatel, začali vybírat starostu přímo už v roce 1990. Před volbami vždy uspořádali anketu, jejíž výsledky byly závazné a lidé pak podle nich hlasovali. Drželi se toho až do voleb v roce 2014. V anketě vždy předem vybrali, kdo má kandidovat a kdo se má stát starostou. „Účast v ní byla od roku 1990 pokaždé vyšší než v samotných volbách a nikdy neklesla pod 83 procent,“ uvedl politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Princip je jednoduchý. Každá rodina dostala anketní lístek, kam napsala jména patnácti sousedů, které chce v zastupitelstvu. Toho, kdo se má stát starostou, přitom podtrhla. Na lístek také napsala, co se má v obci zlepšit. Když vítězové ankety souhlasili, dostali se na kandidátku. „Cítil jsem větší podporu mezi lidmi i v zastupitelstvu,“ uvedl dosluhující starosta Božovský. Po osmadvaceti letech v čele obce teď končí.

Anketa, v níž se volí starosta, je podle politologa Václava Bubeníčka z České zemědělské univerzity ojedinělá. Letos se však v Nákří nekonala. Složení kandidátky Za krásné Nákří si dohodli zájemci mezi sebou tak, jak je před volbami obvyklé. Kandidát na starostu Miloslav Jodl vysvětluje změnu tím, že anketa dopadla vždy skoro stejně a jeho tým chce složení zastupitelstva obměnit. Na rozdíl od Božovského ale nebude mít jistotu, že se starostou stane, protože o tomto místě rozhodne až nové zastupitelstvo. „Nemám z toho obavy. U nás boj o starostu není velký,“ prohlašuje ale Jodl.

Obvyklejší než anketa je jiný systém, který roku 2002 zavedly valašské Kateřinice, kde žije asi tisíc lidí. Každý tu kandiduje jednotlivě. „Je to nejčistší řešení. Do zastupitelstva se dostane ten, kdo získá nejvíc hlasů,“ řekl starosta obce Vojtěch Zubíček. Ve standardních obecních volbách, kde kandidují strany a hnutí, se hlasy na mandáty převádějí podle složitého přepočtu, takže člověk s vyšším počtem preferenčních hlasů nemusí vždy uspět.

V Kateřinicích se většinou stane starostou ten, koho podpořilo nejvíce lidí. „Způsoby, kdy každý zájemce kandiduje zvlášť, jsou v českých obcích stále častější,“ uvedl Bubeníček. Podobně si vedení obce letos vybírají třeba lidé v Tichonicích na Benešovsku.

Ankety se podle Jüptnera konají i v dalších obcích. V těch však lidé nevybírají starostu, ale pouze kandidáty do zastupitelstva. „V řadě obcí to slouží k tomu, aby bylo dost zájemců,“ zmínil Jüptner. Přesvědčit

lidi, aby šli do voleb, bývá obtížné hlavně na vesnicích. Pokud ale předem vidí podporu, spíše se odhodlají kandidovat.

„Setkáváme se i s případy, kdy si končící zastupitelé místa na kandidátce pro příští volby losují,“ řekl Bubeníček. To platí, když se voleb v obci účastní jedna strana či hnutí. Výhodou je, že se pak starostou často stane uchazeč s nejvyšším počtem hlasů.

28 let vedl obec Nákří u Českých Budějovic „přímo volený“ starosta Pavel Božovský. Lidé si ho nejdřív vybrali v anketě, pak teprve šli k volbám.

365 hlasů dostal v roce 2014 starosta Kateřiníc blízko Vsetína. Tady každý jednotlivec kandiduje zvlášť sám za sebe.

O autorovi| Kateřina Frouzová, katerina.frouzova@economia.cz

Foto autor| Foto: HN – Václav Pancer

Foto popis| Vybrat toho pravého V jihočeském Nákří předchází obecním volbám anketa, pro koho budou lidé hlasovat.

Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo

10.9.2018 ihned.cz str. 00

Zatímco část poslanců už delší dobu slibuje přímou volbu starostů a věc podporuje i premiér Andrej Babiš z hnutí ANO, některé obce si její období zavedly bez ohledu na volební systém.

Zvláště v malých obcích mají vlastní pravidla, která považují za spravedlivější. Díky nim si vybírají zastupitele přímo, jako třeba v Kateřinicích na Vsetínsku nebo v jihočeském Nákří. Tam mají skoro třicet let starostu Pavla Božovského, na kterém se lidé předem shodli v anketě. Samotné volby pak byly jen formalitou.

V Nákří nedaleko Temelína, kde žije 220 obyvatel, začali vybírat starostu přímo už v roce 1990. Před volbami vždy uspořádali anketu, jejíž výsledky byly závazné a lidé pak podle nich hlasovali. Drželi se toho až do voleb v roce 2014. V anketě vždy předem vybrali, kdo má kandidovat a kdo se má stát starostou. "Účast v ní byla od roku 1990 pokaždé vyšší než v samotných volbách a nikdy neklesla pod 83 procent," uvedl politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Princip je jednoduchý. Každá rodina dostala anketní lístek, kam napsala jména patnácti sousedů, které chce v zastupitelstvu. Toho, kdo se má stát starostou, přitom podtrhla. Na lístek také napsala, co se má v obci zlepšit. Když vítězové ankety souhlasili, dostali se na kandidátku. "Cítil jsem větší podporu mezi lidmi i v zastupitelstvu," uvedl dosluhující starosta Božovský. Po osmadvaceti letech v čele obce teď končí.

Fotogalerie

Fotogalerie

Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo

Anketa, v níž se volí starosta, je podle politologa Václava Bubeníčka z České zemědělské univerzity ojedinělá. Letos se však v Nákří nekonala. Složení kandidátky Za krásné Nákří si dohodli zájemci mezi sebou tak, jak je před volbami obvyklé. Kandidát na starostu Miloslav Jodl vysvětluje změnu tím, že anketa dopadla vždy skoro stejně a jeho tým chce složení zastupitelstva obměnit. Na rozdíl od Božovského ale nebude mít jistotu, že se starostou stane, protože o tomto místě rozhodne až nové zastupitelstvo. "Nemám z toho obavy. U nás boj o starostu není velký," prohlašuje ale Jodl.

Obvyklejší než anketa je jiný systém, který roku 2002 zavedly valašské Kateřinice, kde žije asi tisíc lidí. Každý tu kandiduje jednotlivě. "Je to nejčistší řešení. Do zastupitelstva se dostane ten, kdo získá nejvíc hlasů," řekl starosta obce Vojtěch Zubíček. Ve standardních obecních volbách, kde kandidují strany a hnutí, se hlasy na mandáty převádějí podle složitého přepočtu, takže člověk s vyšším počtem preferenčních hlasů nemusí vždy uspět.

28 let vedl obec Nákří u Českých Budějovic "přímo volený" starosta Pavel Božovský. Lidé si ho nejdřív vybrali v anketě, pak teprve šli k volbám.

365 hlasů dostal v roce 2014 starosta Kateřiníc blízko Vsetína. Tady každý jednotlivec kandiduje zvlášť sám za sebe.

V Kateřinícih se většinou stane starostou ten, koho podpořilo nejvíce lidí. "Způsoby, kdy každý zájemce kandiduje zvlášť, jsou v českých obcích stále častější," uvedl Bubeníček. Podobně si vedení obce letos vybírají třeba lidé v Tichonicích na Benešovsku.

Ankety se podle Jüptnera konají i v dalších obcích. V těch však lidé nevybírají starostu, ale pouze kandidáty do zastupitelstva. "V řadě obcí to slouží k tomu, aby bylo dost zájemců," zmínil Jüptner. Přesvědčit lidi, aby šli do voleb, bývá obtížné hlavně na vesnicích. Pokud ale předem vidí podporu, spíše se odhodlají kandidovat.

"Setkáváme se i s případy, kdy si končící zastupitelé místa na kandidátce pro příští volby losují," řekl Bubeníček. To platí, když se voleb v obci účastní jedna strana či hnutí. Výhodou je, že se pak starostou často stane uchazeč s nejvyšším počtem hlasů.

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci nebo přímo šéfredaktorovi. Děkujeme.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66239260-pribyva-obci-ktere-vymyslely-jak-volit-starostu-primo>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ihned.cz

Zahrajte si o cestu k nalezení vlastního stylu

10.9.2018 klubknihomolu.cz str. 00

Nenásledujte bezhlavě aktuální módní trendy, které vidíte v časopisech, ale vytvořte si vlastní jedinečný styl, který bude lichotit vaší postavě a vypovídat o vás mnohem více než „uniformní“ oblečení. Přečtěte si, jak na to.

Budte krásná a šik v každé situaci

Jak nepodlehout trendům? Jak lichotit vlastní postavě? Jak najít šaty, za kterými se každý muž otočí? Móda je komunikační prostředek. Oblečení o nás říká víc, než si myslíme. A než jsme ochotné si přiznat. Jistě neplatí, že šaty dělají člověka. Nicméně první dojem na vaše okolí skutečně utváří. A první dojem je skoro stejně důležitý, jako první láska.

Síla stylu

Autorka: Barbara Nesvadbová

Vydalo: nakladatelství Motto

Počet stran: 224

Vazba: brožovaná

Vydáno: 9/2018

ISBN: 978-80-267-1254-1

Přečtěte si více o knize Síla stylu, kterou do soutěže věnovalo nakladatelství Motto patřící pod společnost Albatros Media. A nezapomeňte si také stáhnout ukázkou.

Nakladatelství Motto vydává kvalitní českou beletrii a romány. Významnou součástí portfolia jsou i kvalitní detektivky severských, anglických a amerických autorů. Uvádí na trh knihy nových žánrů, například foodwritingové romány. Nejen ženám jsou pak určeny tituly psychologické.

Albatros Media, a.s. je mediální společnost a největší knižní vydavatelství v ČR. V návaznosti na tradici sahající až k roku 1949 společnost vydává více než tisíc knižních titulů ročně. Skupina zaštiťuje knižní nakladatelství Albatros, CooBoo, Plus, Motto, XYZ, Edika, BizBooks, CPress, Computer Press, Management Press, B4U Publishing, Fragment, Egmont, Kniha Zlín, Vyšehrad, partnerský projekt Edice České televize a nakladatelství elektronických knih eReading a Palmknihy.

Ukázka z knihy

Jak moc nás tedy definuje oblečení? Začne být i zapřísáhlá pacifistka rázná, striktní a vojensky maskulinní, bude-li rok trávit v uniformě?

Pygmalion je přece krásným úkazem, jak nový oděv způsobí nový druh jednání. V rámci nevědecké reflexe nelze, i v „pouhé“ módní knížce, nezmínit Rolanda Barthesa. Bard komunikace upozorňuje na nutnost rozlišení, jak je móda popisována, příkladně v časopisech, a jak je používána reálnými osobami. Barthes pojmenovává znaky a symboly, které o postavení ve společnosti v prvním plánu vypovídají. Kabelkou Birkin počínaje přes martensky až po indické zavinovací kalhoty a prstové boty. (str. 11)

O autorce

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi. Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři a poté následovaly další knihy, mimo jiné Bestiář, Pohádkář (oba tituly byly na základě jejího scénáře úspěšně zfilmovány), Pralinky, Laskonky a mnoho dalších. Založila nadační fond Bazaar Charity, aktivně pracuje pro neziskovou společnost Etincelle a zároveň podporuje UNICEF a centrum výcviku psů pro postižené osoby Helppees.

(Zdroj informací: společnost Albatros Media)

Vyhrajte knihu Síla stylu

To, že šaty dělají člověka, jistě tak úplně doslova neplatí, ale styl oblékání o vás může mnohé napovědět. Nemusíte nutně nakupovat vše, co zrovna „letí“, zaměřte se spíše na vytvoření vlastního stylu, který vás vystihne. Kniha šéfredaktorky prestižního měsíčníku Harper's Bazaar Barbary Nesvadbové vám poradí, jak na to. Delší texty jsou proloženy stránkami ve stylu módních časopisů s množstvím fotek a tipů, jak si vybrat správný kousek a jak danou věc nosit a kombinovat, aby podtrhla vaši krásu a sex appeal. Tak neváhejte, inspirujte se a buďte okouzlení v každém čase!

Ve spolupráci s nakladatelstvím Motto patřícím pod společnost Albatros Media vám přinášíme soutěž, ve které tři z vás mohou knihu Síla stylu vyhrát. Stačí, když u soutěžní otázky vyberete jedinou správnou odpověď ze tří možností, a výhra může být vaše. Hodně štěstí!

Soutěž o knihu Síla stylu probíhá od 11. do 24. září 2018.

Náš tip pro ty, kteří tuto soutěž ještě moc neznají: Netipujte na začátku soutěže příliš vysoko! Jednou denně můžete své tipy upravovat a zvýšit tak šanci na výhru.

Související soutěž

Soutěž o 3 knihy Síla stylu

11. 9. 2018 - 24. 9. 2018

Přejít na stránku soutěže

Doporučení:

Související knihy

Síla stylu

Nesvadbová, Barbara

Motto, 2018

OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/150416/zahrajte-si-o-cestu-k-nalezeni-vlastniho-stylu/>

V Česku přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo. Navzdory systému si vytvořily vlastní "volební pravidla"

10.9.2018 iHNed.cz str. 00

Kateřina Frouzová

Zatímco část poslanců už delší dobu slibuje přímou volbu starostů a věc podporuje i premiér Andrej Babiš z hnutí ANO, některé obce si její obdobu zavedly bez ohledu na volební systém. Zvláště v malých obcích mají vlastní pravidla, která považují za spravedlivější. Díky nim si vybírají zastupitele přímo, jako třeba v Kateřině na Vsetínsku nebo v jihočeském Nákří. Tam mají skoro třicet let starostu Pavla Božovského, na kterém se lidé předem shodli v anketě. Samotné volby pak byly jen formalitou.

V Nákří nedaleko Temelína, kde žije 220 obyvatel, začali vybírat starostu přímo už v roce 1990. Před volbami vždy uspořádali anketu, jejíž výsledky byly závazné a lidé pak podle nich hlasovali. Drželi se toho až do voleb v roce 2014. V anketě vždy předem vybrali, kdo má kandidovat a kdo se má stát starostou. "Účast v ní byla od roku 1990 pokaždé vyšší než v samotných volbách a nikdy neklesla pod 83 procent," uvedl politik z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petr Jüptner.

Princip je jednoduchý. Každá rodina dostala anketní lístek, kam napsala jména patnácti sousedů, které chce v zastupitelstvu. Toho, kdo se má stát starostou, přitom podtrhla. Na lístek také napsala, co se má v obci zlepšit. Když vítězové ankety souhlasili, dostali se na kandidátku. "Cítil jsem větší podporu mezi lidmi i v zastupitelstvu," uvedl dosluhující starosta Božovský. Po osmadvaceti letech v čele obce teď končí.

Přibývá obcí, které vymyslely, jak volit starostu přímo

[další >](#) [poslední >>](#)

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchází obecním volbám anketa, pro koho budou lidé hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchází obecním volbám anketa, pro koho budou lidé hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchází obecním volbám anketa, pro koho budou lidé hlasovat.

Vybrat toho pravého. V jihočeském Nákří předchází obecním volbám anketa, pro koho budou lidé hlasovat.

Celkem nalezeno: 2.

Zobrazuji: 1 - 1.

[Další>](#)

[Konec>>](#)

Anketa, v níž se volí starosta, je podle politologa Václava Bubeníčka z České zemědělské univerzity ojedinělá. Letos se však v Nákří nekonala. Složení kandidátky Za krásné Nákří si dohodli zájemci mezi sebou tak, jak je před volbami obvyklé. Kandidát na starostu Miloslav Jodl vysvětluje změnu tím, že anketa dopadla vždy skoro stejně a jeho tým chce složení zastupitelstva obměnit. Na rozdíl od Božovského ale nebude mít jistotu, že se starostou stane, protože o tomto místě rozhodne až nové zastupitelstvo. "Nemám z toho obavy. U nás boj o starostu není velký," prohlašuje ale Jodl.

Obvyklejší než anketa je jiný systém, který roku 2002 zavedly valašské Kateřinice, kde žije asi tisíc lidí. Každý tu kandiduje jednotlivě. "Je to nejčistší řešení. Do zastupitelstva se dostane ten, kdo získá nejvíc hlasů," řekl starosta obce Vojtěch Zubíček. Ve standardních obecních volbách, kde kandidují strany a hnutí, se hlasy na mandáty převádějí podle složitého přepočtu, takže člověk s vyšším počtem preferenčních hlasů nemusí vždy uspět.

28 let

vedl obec Nákří u Českých Budějovic "přímo volený" starosta Pavel Božovský. Lidé si ho nejdřív vybrali v anketě, pak teprve šli k volbám.

365 hlasů

dostal v roce 2014 starosta Kateřiníc blízko Vsetína. Tady každý jednotlivec kandiduje zvlášť sám za sebe.

V Kateřinicích se většinou stane starostou ten, koho podpořilo nejvíce lidí. "Způsoby, kdy každý zájemce kandiduje zvlášť, jsou v českých obcích stále častější," uvedl Bubeníček. Podobně si vedení obce letos vybírají třeba lidé v Tichonicích na Benešovsku.

Ankety se podle Jüptnera konají i v dalších obcích. V těch však lidé nevybírají starostu, ale pouze kandidáty do zastupitelstva. "V řadě obcí to slouží k tomu, aby bylo dost zájemců," zmínil Jüptner. Přesvědčit lidi, aby šli do voleb, bývá obtížné hlavně na vesnicích. Pokud ale předem vidí podporu, spíše se odhodlají kandidovat.

"Setkáváme se i s případy, kdy si končící zastupitelé místa na kandidátce pro příští volby losují," řekl Bubeníček. To platí, když se voleb v obci účastní jedna strana či hnutí. Výhodou je, že se pak starostou často stane uchazeč s nejvyšším počtem hlasů.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66239260-pribyva-obci-ktere-vymyslely-jak-volit-starostu-primo>

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství

9.9.2018 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?clanek=172924-za-sto-let-jsme-se-nikdy-uplne-neodpoutali-od-vazeb-z-monarchie--rika-historicka-hospodarstvi.html>

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství

9.9.2018 pravdive.eu str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

URL| <http://pravdive.eu/news/45708/za-sto-let-jsme-se-nikdy-uplne-neodpoutali-od-vazeb-z-monarchie-rika-historicka-hospodarstvi>

Fond mobility UK opět přijímá žádosti

9.9.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Granty a dotace

[Vědavýzkum.cz](http://vedavyzkum.cz)

Univerzita Karlova opět na začátku semestru přijímá žádosti do soutěže v rámci Fondu mobility UK. Prostřednictvím toho podporuje studium na zahraničních univerzitách, výzkumné pobyty svých pracovníků, účast na mezinárodních akcích a studium zahraničních studentů na UK. Žádosti lze podávat do 22. října 2018.

Odbor zahraničních vztahů rektorátu UK přijímá přihlášky od jednotlivých fakult a součástí univerzity vždy na začátku každého semestru, tentokrát do 22. října 2018. Jednotlivé fakulty a součásti mají proto vlastní termíny na odevzdávání přihlášek před tímto datem.

Cílem Fondu mobility Univerzity Karlovy je finanční podpora zejména pro:
studium na zahraniční univerzitě v délce jeden až dva semestry
pobyty zahraničních vysokoškolských nebo vědeckých pracovníků na univerzitě
studium zahraničních studentů na UK
účast na mezinárodních studijních nebo odborných akcích studentů v zahraničí
krátkodobé vědecké a výzkumné pobyty v zahraničí

Podrobné pokyny, aplikaci pro podání žádostí a další informace naleznete [zde](#).

V roce 2017 prostřednictvím Fondu mobility Univerzita Karlova přijala celkem 439 návrhů a podpořila 382 žádostí, nejčastěji z **Fakulty sociálních věd**, Filozofické fakulty a tří pražských lékařských fakult. Celkem bylo na projekty mobility loni rozděleno téměř 13 milionů korun.

Autor: [Vědavýzkum.cz](http://vedavyzkum.cz) (JS)

Zdroj: Univerzita Karlova

URL| <https://vedavyzkum.cz/granty-a-dotace/granty-a-dotace/fond-mobility-uk-opet-prijima-zadosti>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
vedavyzkum.cz

Historička Doležalová: Československo se ekonomicky nikdy úplně neodpoutalo od monarchie

9.9.2018 investicniweb.cz str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a na Robinson College Cambridge University.

"Ve statistikách typu počtu poraženého dobytka nebo počtu zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako jsou počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo," uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším partnerem Československa hned po Německu. "Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR," uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. "To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Již v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevypořádala," upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátněním či znárodněním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. "Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství," upozornila Doležalová.

Přechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. "Jen některé instituce změnily jména a sovětsí poradci přidali ideologické fráze," uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletěk.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. "Liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V téže roce začala

liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent," uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace.

Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. "Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů," uvedla.

Zdroj: ČTK

URL| <https://www.investicniweb.cz/news-historicka-dolezalova-ceskoslovensko-se-ekonomicky-nikdy-uplne-neodpoutalo-od-monarchie/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[investicniweb.cz](https://www.investicniweb.cz)

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství

9.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

nab

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

„Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo," uvedla Doležalová. Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu. „Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR," uvedla. Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo). Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. „To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevypořádala," upozornila Doležalová. V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice. Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátněním či znárodněním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky. Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. „Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství," upozornila Doležalová. Přečasně poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn. V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové

hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. „Jenom některé instituce změnily jména a sovětští poradci přidali ideologické fráze," uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletok. Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. „Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V téže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent," uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace. Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu. Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. „Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů," uvedla.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Za-sto-let-jsme-se-nikdy-uplne-neodpoutali-od-vazeb-z-monarchie-rika-historicka-hospodarstvi-550743?utm_source=nm&utm_medium=xml

Historička: Československo se nikdy úplně neodpoutalo od monarchie

9.9.2018 tyden.cz str. 00 Česko

ČTK

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

"Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo," uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu.

"Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský svaz, Polsko, Maďarsko a NDR," uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. "To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevyrovnala," upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit sto let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátněním či znárodněním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. "Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství," upozornila Doležalová.

Přechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, které zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

Cenová liberalizace

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. "Jenom některé instituce změnilly jména a sovětští poradci přidali ideologické fráze," uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětileték.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. "Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V témže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent," uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace.

Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. "Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů," uvedla.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/byznys/cesko/historicka-ceskoslovensko-se-nikdy-uplne-neodpoutalo-od-monarchie_495289.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

tyden.cz

Andrej Babiš jako oblíbenec Miloše Zemana

9.9.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já začnu slovy z komentáře Karla Hvižďaly, který si můžete celý poslechnout v záznamu čtvrtetních názorů a argumentů. Teprve teď se ukazuje, proč si prezident Zeman vybral jako premiéra trestně stíhaného Andreje Babiše. Těžko by našel poslušnějšího a méně odvážného premiéra. A naopak premiér by těžko hledal takového prezidenta, který by toleroval jeho přešlapy. Co vy na to, co ty na to, Honzo. Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

S tím se dá absolutně souhlasit. Prezident Zeman je velmi spokojený, že má premiéra v takovéhle situaci jak osobnostní, tak politické, tak nutno dodat i v takové sestavě koaliční, kterou má, protože ostatně několikrát jsme se v tomto pořadu o tom bavili. On může dělat politiku ozvěn, část protlačí skrze komunisty, stínového koaličního partnera vlády jako celku, část protlačí skrze sociální demokraty, případně vybrané osobnosti sociální demokracie. Část protlačí skrze Andreje Babiše osobně. Část může adresovat skrze SPD, případně některé poslance jednotlivce, takže pro prezidenta Zemana je to velmi komfortní situace, a proto také využívá všech prvků, které vlastně násobí tu jeho real politickou váhu, kterou má, protože já jen doplním, samozřejmě vznikla tady celá řada precedentů. Jsou tu s některými přišel prezident Havel, s některými přišel prezident Klaus, některé doplnil prezident Zeman. Ale velmi to je odvislé od váhy toho politika, od toho prezidenta. Já jsem přesvědčen, že když tam bude nějaká jakoby potom střední váha nebo takový politik prezident úředník, tak prostě precedenty trochu zase zapadnou prachem a případně budou číhat na nějakého výraznějšího politika. A Miloš Zeman využívá všeho, co může aktuálně, aby prosadil vůči Andreji Babišovi své a je vidět, že Andrej Babiš se v podstatě snaží uhrát si ryze politiku, která se soustřeďuje na pozici Andreje Babiše. To je možná jeho rozdíl od předchozích premiérů, kdy velice často hráli to tak, a by to uhrála jejich politická strana. Aby to uhrála jejich frakce v té politické straně. A případně jejich politická budoucnost. Andrej Babiš je velmi zvláštní v tom, že on si vytvořil hnutí jako podvozek, ale je to hnutí solitéra. Takže my si teďka přivykáme na situaci, kterou snad

mě napadá, známe z Itálie od Sivilia Berlusconiho, že prostě politiku Andrej Babiš dělá tak, aby byla výhodná momentálně pro Andreje Babiše. Vše ostatní a přichází s časem a není to zásadní, proto teď ta příležitost de facto i toho ministra zahraničních věcí uprázdněného. Andrej Babiš vítá, protože si říká, tím víc bude Andreje Babiše.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

To je velice důležitá otázka, zda vůbec tyto dva pánové chtějí mít nějakého ministra zahraničních věcí na plný úvazek.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Nějakého mírného klona, kterým bude partnerem a bude spíše jakoby kariérním úředníkem tak určitě bude vítán, ale rovnou posluchače připravuje na to, že se můžeme stejně dobře dostat do situace, že třeba za půl roku tady uvidíme vzorek střet Zemana a Babiše, protože prostě jsou to alfa samci. Teď je pro ně výhodné spolupracovat, ale dovedu si představit, že za rok najednou pan Hamáček bude zase v situaci, kdy třeba prezident Zeman ho bude vysílat proti premiéru Babišovi a bude nám vysvětlovat, že není silnějšího politika.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já si spíš představuji, jak Jan Hamáček nahlašuje další jméno premiérovi a ten potom prezidentovi Zemanovi, ministra zahraničních věcí a ten ho opět z nějakých procesních třeba důvodů odmítá nebo opět k tomu je nějaký nesouhlas. To už by patrně ČSSD opravdu asi si nezachovala jediného voliče, pokud by neodešla z vlády.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Myslím si, že tentokrát se to už předjednává a to předjednávání podle mě probíhá už někde od června. Já hodně souhlasím s kolegy, že tady v podstatě si myslím, že už nějaké jméno je relativně téměř ve fázi dohody a trochu mě to připomíná situaci, když jsme tady citovali nepřímo skrze prezidenta Járu Cimrmana, tak když si vzpomenu na slavný film Rozpuštěný vypuštěný, a přijde tam ten asistent, který se stává tím velkým policistou a on mu krásně inspektor Trachta říká: Tak vezmi si to a piš si. Tak myslím, že podobně si představuji ideálního ministra zahraničních věcí, že si stoupne Zeman, Babiš a řeknou: Tak si piš. Máme rozjednáno, udělej, pojedeme tam, pojedeme tam spolu, hájíme to tak, mediálně říkám já to, rozehrávám to ono, tohle je pro pana prezidenta, tohle je pro pana premiéra. To si myslím, že je ideální představa těchto dvou pánů o budoucí hlavě české diplomacie.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Já si úplně nemyslím, že pan prezident a pan premiér jsou v nějakém super šťastném obětí. Naopak si je nutné si uvědomit, že teď končí to, co si nalinkovali tak zhruba před rokem. Já ti pomůžu k prezidentskému úřadu, ty mi pomůžeš k vládě, a to nějakým způsobem teď končí koneckonců do toho zapadá i to, že si pan prezident, aby ukázal celé České republice, že je tady super mocný, postavil hlavu s panem Pochem, tak to zkoušel ještě Andrej Babiš, protože potřeboval jmenovat tu vádu. To se podařilo. A teď v podstatě začínáme novou hru. Ano, ti pánové si vyhovují. Na druhou stranu, nezapomínejme, že Andrej Babiš je jaksi mimořádně šikovný v tom aby vzbuzoval lítost jak mu všichni ubližují, jak je slabý a jako doporučoval bych na to neskákat. Řekněme si, kolik premiérů tady bylo schopno si prosadit menšinovou vládou. Teď má nějaký kabinet, který je podporovaný. V mžiku ho může vyměnit za kombinaci ANO, SPD, KSČM, kdyby on obětoval svoji pozici, ale přesto dál všechno ovládal, tak mu tam naskáčí vedle ČSSD, KDU-ČSL to je jako velmi luxusní pozice, jakkoliv on je neuvěřitelně polarizující figura. A já si myslím, že z toho střetu Babiš - Zeman nakonec vyjde jako vítězně Andrej Babiš, protože on prostě má teď tu moc, je jmenován, je premiérem, může mít různé koalice v té sněmovně ještě několik let, prezident Zeman už nemůže obhajovat mandát, takže půjde pryč a jeho zdravotní stav je naprosto žalostný. On nevytváří takřka žádnou agendu. Jeho jediná agenda je blokovat Černín a nechávat pana mluvčího Ovčáčka do světa pouštět absurdní záležitosti. On bude rád, když zvládne 28. října s nějakou ctí. Takže já si z tohoto pohledu myslím, že se rozehrává nová hra, a skutečně si myslím, že Andrej Babiš jako bude tahat za další konec.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pakliže bychom takto měli vyhlížet další čtyři roky, čtyři a půl roku, tedy prezidentova úřadování.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Já upřímně řečeno, nevím, jaká další agenda Miloše Zemana je kromě toho, že verbálně bude, teď jsem chtěl říct, rozbourávat společnost, tak dejme tomu, nějakým způsobem polarizovat společnost, a v nějaké chvíli odkývá nějaké jméno do Černínského paláce, které zjevně bude v jeho intencích.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ne, ne, my si nerozumíme. Já jsem měl na mysli ten zdravotní stav. Co bude další 4,5 roku, když už teď tedy podle vás se klepeme, co bude 28. října?

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Pokud pan prezident a jeho okolí usoudí, že se nic dalšího nemá dít, tak se nic dalšího dít nebude. Protože máme v ústavě, že můžeme žalovat za velezradu. Tři pětiny poslanců a tři pětiny senátorů se nikdy nenajde. A samozřejmě je tam další paragraf, že v případě zdravotní indispozice může převzít jeho úřad zčásti předseda vlády, ale to se musí rozhodnout Hrad, a pokud okolí pana prezidenta se jaksi rozhodne, že tato situace nenastala, tak prostě ta situace nenastane.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Samozřejmě nejsme lékaři, ale můžeme se vyjádřit. Martin Zvěřina minimálně k té meritorní části věci.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já si myslím, že jaksi ten zdravotní stav Miloše Zemana, ať si o něm myslíme cokoliv, má i výhodu, protože se ukáže, že vlastně toho prezidenta nepotřebujeme a jeho vstupy do té politiky jsou v případě Miloše Zemana především destruktivní, takže jako já myslím, že ta republika může existovat s prezidentem, který nebude vůbec aktivní, který se zmůže tak, já nevím, na vánoční projev na projev k 28. říjnu a tím to může skončit, protože v jeho pravomoci jsou ještě tedy samozřejmě jmenování ústavních soudců, jmenování členů bankovní rady, což ho čeká, tady samozřejmě a to určitě udělá a vlastně prezidenta já se nechci rouhat, ale prostě nepotřebujeme ho, nepotřebujeme ho, pokud máme funkční vládu a já myslím, že na tomhle tom dokáže Andrej Babiš surfovat úplně skvěle, to souhlasím s Davidem Klimešem, že v té real politice je Andrej Babiš jako velice drsným politikem a nebude prezidenta šetřit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Situace v ČSSD? Kolik je tam teď vlastně názorových proudů, troufneme si to říci?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Já si myslím, že jako v každé průměrné izraelské straně, to znamená, 15 členů a 25 frakcí. Opravdu, sociální demokracie je nesmírně roztříštěná a jako obecně vždy trpěla roztříštěností, ale ta situace je naprosto nezvyklá a nesrovnatelná, protože stačí se podívat jenom na poslanecký klub, kdy v podstatě to osazenstvo, těch patnáct poslanců se téměř nenajde v žádné zásadní tématice, snad možná do budoucna jediné, co by to mohlo proměnit, budou ataky Andreje Babiše. Bude to pokus sociální demokracie tlačit do méně a méně komfortních situací, ostatně teďka jak se řeší ta nemocenská, zálohované výživné, určitě budou přibývat další zákony, kdy si myslím, že celá taktika Andreje Babiše je to prostě směnit za něco. Ostatně na tu politiku věří, takže si myslím, že to by teoreticky mohlo postupně sociální demokracii stmelovat zase do nějakého společného oranžového týmu, protože pokud se nestmelí, nepřežije a když jste se bavili o té v uvozovkách civilizační misi nebo další misi, dalších let Miloše Zemana, tak vedle určitého dobojování té politiky msty si myslím, že tam bude ještě politika přistříhnutí Andreje Babiše jako premiéra, protože, když se podíváme na politiku Miloše Zemana v minulosti, ať poslance nebo posléze předsedy sociální demokracie, posléze premiéra a prezidenta, tak pro něj je charakteristické to, že on hodně věří na politiku vyvažování a na politiku, která se musí jmenovat silný prezident, pokud to je Miloš Zeman, což tahle situace je, ale pokud možno, premiér matinek. Proto si všimněme, že sice ta kohabitace s Andrejem Babišem ta byla, ale bylo to ve scénáři de facto nejslabší mandát

pro Andreje Babiše, v tom sněmovním rozpoložení, relativně nejroztržitější koalice, to znamená, zase poměrně výrazná role Miloše Zemana v té real politice a vůči premiérovi a myslím, že se ta mise bude jmenovat, že nejenže skrze sociální demokracii, komunisty, SPD, ale možná i individuality v jednotlivých jiných politických stranách se bude pokoušet postupně toho Andreje Babiše korigovat, oslabovat v uvozovkách školit, ne nutně pro to, aby jako český politický systém se zklidnil, ale myslím si v situaci pro to, aby měl jistotu, že Andrej Babiš prostě nebude mít zase tak skvostnou neomezenou politickou budoucnost, protože Miloš Zeman si tohle také nepřeje. Pro něj je podle mě důležitý ten epitaf, že odejde jednak silný prezident, ale silný prezident rovná se vždy slabší premiér a mimochodem tuhle úvahu měl stejnou Václav Klaus i Václav Havel. To je zatím něco jako DNA českého prezidenta.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Andrea Procházková, jak silné je to prozemanovské křídlo v ČSSD. Nebo bojíte se, že by právě ono mohlo způsobit onehdy Martin Fendrych tady říkal, že bude stát na prahu rozpadu ČSSD.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Já, když se kouknu na to období minulého volebního období, kdy končil Bohuslav Sobotka, tak si tedy myslím, že to bylo trošku víc rozklížené, než je to teď a myslím, že možná trošku podceňujeme roli Jana Hamáčka, který úplně není v té samé pozici jako byl Bohuslav Sobotka tehdy, kdy rozhodně bylo jasné, že je zrovna tohle křídlo a byl vlastně na kraji toho křídla velmi vzdálen od toho, dá se říct, takového prozemanovského křídla. Ale myslím si, že Jan Hamáček to teď zatím jako nějak drží. Jsou tam ty proudy. Jiří Zimola prostě je takový. Vždycky takhle dával najevo, že ten rebel v té straně, vždycky dělal věci, které úplně jako nebyly konvenční, ale zároveň si myslím, že ještě se nikdo netroufá tam dělat uvnitř nějakou revoltu a kvůli a je to především kvůli tomu, že Andrej Babiš ještě nešel přímo proti Janu Hamáčkoví. Jan Hamáček také vlastně ještě nešel proti Andreji Babišovi, i když několikrát řekl, že kandidáta, kterého oni pořád prosazují, tak odmítá a bylo to vidět na posledních dvou, třech tiskovkách, kde pokaždé padla otázka, co říkáte na to, že Andrej Babiš prostě nebude jmenovat vašeho kandidáta a on řekl, že to je v jednání, nechává to bez komentáře. Takže já si myslím, že to je zatím ten moment, kde nikdo v sociální demokracii se nechce odvážit proti někomu vystupovat proti předsedovi, protože ještě jako na něm není to podhoubí, ale pokud se to dostane do otázky toho buď my ustoupíme z Pocheho nebo půjdeme z vlády, tak myslím že tam už to začne hrát různými barvami a proudama.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, čas běží, půjdeme dál.

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství

9.9.2018 politicke-listy.cz str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě.

V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

„Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo,“ uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu. „Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR,“ uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. „To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevypořádala,“ upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátněním či znárodněním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. „Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství,“ upozornila Doležalová.

Přechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. „Jenom některé instituce změnily jména a sovětskí poradci přidali ideologické fráze,“ uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletok.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. „Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V téže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent,“ uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace.

Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. „Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů,“ uvedla.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=172924-za-sto-let-jsme-se-nikdy-uplne-neodpoutali-od-vazeb-z-monarchie--rika-historicka-hospodarstvi.html>

Československo se nikdy úplně neodpoutalo od monarchie, alespoň ekonomicky

9.9.2018 globe24.cz str. 00

Praha - Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

reklama

Geislerová se pořádně naštvála: Hanba Zemanovi! Není to můj..."Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo," uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu. "Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR," uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. "To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevyřádala," upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátňováním či znárodnováním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmísťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. "Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství," upozornila Doležalová.

Přechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. "Jenom některé instituce změnily jména a sovětští poradci přidali ideologické fráze," uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletek.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. "Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V téže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent," uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituční a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace.

Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. "Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů," uvedla.

Facebook Twitter Google+ Vytisknout Poslat e-mailem

× Zavřít Doporučit článek Vaše jméno: Váš e-mail: E-mail adresáta: Text doporučení: Odpovězte na bezpečnostní otázku proti spam robotům: Kolik má člověk nohou? (napište číslo) Odeslat reklama

URL| <https://globe24.cz/domov/61633-ceskoslovensko-se-nikdy-uplne-neodpoutalo-od-monarchie-alespon-ekonomicky>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

globe24.cz

Za sto let jsme se nikdy úplně neodpoutali od vazeb z monarchie, říká historička hospodářství

9.9.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Československu se nikdy úplně nepodařilo hospodářsky odpoutat od bývalé monarchie a vybudovat podle plánů při vzniku státu ekonomicky nejsilnější zemi v Evropě. V rozhovoru s ČTK to uvedla historička Antonie Doležalová působící na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK a Robinson College Cambridge University.

„Ve statistikách typu počet poraženého dobytka nebo počet zaměstnanců státních drah Československo v prvním dvacetiletí po získání samostatnosti ukazovalo sice Rakousku záda, ale ve statistikách, které jsou klíčové pro posouzení ekonomické kondice a vyspělosti země, jako je počet udělených mezinárodních patentů nebo výše národního důchodu na hlavu, za Rakouskem zaostávalo," uvedla Doležalová.

Rakousko podle ní nikdy nepřestalo být jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů Československa. A to nejen za první republiky, kdy bylo druhým největším obchodním partnerem Československa hned po Německu.

„Nepřestalo jím být ani v době socialismu, při povinné orientaci na země RVHP, kdy se Rakousko opět spolu s Německem vklínilo mezi Sovětský Svaz, Polsko, Maďarsko a NDR," uvedla.

Výše národního důchodu na obyvatele podle Doležalové řadila Československo mezi státy Evropy na 13. místo. Mezi deseti nejlepšími bylo Československo v meziválečném období v produkci mléka (4. místo), elektrické energie (9.-10. místo), ve výrobě železa i oceli (6. místo), ve výrobě automobilů (5. místo) a výrobě umělého hedvábí (9. místo).

Jediný zdroj, který uvádí, že meziválečné Československo patřilo mezi deset nejrozvinutějších zemí světa, je atlas vydaný v roce 1927 ve Vídni (Geographisch-Statistischer Universal Atlas profesora Hickmanna). V něm je země na desátém místě v roce 1924 ve statistice národního důchodu na hlavu, kde hodnota je uvedena v německých zlatých markách. „To je možné právě jen pro rok 1924, kdy Československo překonalo potíže poválečné obnovy, zatímco Rakousko dosud ne. Už v roce 1925 je na tom Rakousko lépe. Pravdou je, že soudobá česká historiografie se zatím s touto otázkou nevyrovnala," upozornila Doležalová.

V databázi Maddison Project při univerzitě v nizozemském Groningenu je uváděna pro ČSR v meziválečném období nejlépe 19. pozice.

Z ekonomického hlediska lze podle Doležalové rozdělit 100 let Československa na šest etap. Po první světové válce bylo hospodářství charakterizované podle Doležalové například silným protekcionismem a státními intervencemi, měnovou a pozemkovou reformou, zestátněním či znárodněním strategických nerostných surovin a jejich distribuce nebo rozvojem smíšené ekonomiky.

Během protektorátu za 2. světové války bylo české hospodářství součástí hospodářského prostoru Velkoněmecké říše. Charakteristické pro toto období bylo státní řízení výroby, systém povinných dodávek, přidělový systém v zásobování, určování závazných cen nebo státní řízení mezd a rozmisťování pracovních sil prostřednictvím úřadů práce. „Prvním krokem bylo už v březnu 1939 omezení volného pohybu dělníků v zemědělství," upozornila Doležalová.

Přechodné poválečné období bylo charakterizované poválečnou obnovou, prvním dvouletým plánem, znárodněním téměř veškerého průmyslu. Už v roce 1946 ve znárodněném průmyslu pracovalo více než 60 procent všech zaměstnanců, upozornila historička. Navíc podle ní nebyl žádný z hospodářsko-politických principů, který zavedla nacistická okupační správa za protektorátu, odstraněn.

V rámci období reálného socialismu tak pokračovala podle Doležalové hospodářská politika na principu německé hospodářské politiky z doby války. „Jenom některé instituce změnily jména a sovětští poradci přidali ideologické fráze," uvedla. Ekonomiku přitom charakterizovalo plánování v podobě pětiletok.

Výchozí pozicí transformace v letech 1989 až 1994 pak podle Doležalové bylo, že mimo státní sektor pracovalo pouze 1,2 procenta lidí. Transformace zahrnovala odstranění subvencování cen potravin v roce 1990, což vedlo k jejich růstu o 25 procent. „Cenová liberalizace 85 procent všech cen proběhla v roce 1991. V témže roce začala liberalizace zahraničního obchodu. To vše vedlo k poklesu reálných mezd o 24 procent," uvedla Doležalová. V letech 1990 až 1991 se v rámci transformace uskutečnily restituce a začala velká privatizace. V letech 1992 a 1994 pak byla první a druhá vlna kuponové privatizace.

Následně nastoupila podle Doležalové etapa reálného kapitalismu.

Celkově v hospodářském vývoji Československa hrála podle Doležalové významnou roli geografie. „Můžete se odpoutat od monarchie, vydat vlastní peníze, založit svou cedulovou banku, vybudovat svá ministerstva. Ale nezměníte polohu státu a nevymyslíte jiná obchodní spojení. A když vymyslíte, podnikatelé se jimi nebudou řídit. A když jim je dáte příkazem, bude to na úkor blahobytu občanů," uvedla.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Za-sto-let-jsme-se-nikdy-uplne-neodpoutali-od-vazeb-z-monarchie-rika-historicka-hospodarstvi-550743>

Česko nemá dosud ministra zahraničních věcí

9.9.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Krásný večer, jsme na startu tradiční nedělní diskuse u kulatého stolu, v níž se společně ohlížíme za témata a událostmi, které přinesl právě končící týden, tentokrát přímo s magickým datem 9. 9., diskutovat budeme o tom, proč stále ještě nemáme šéfa české diplomacie na plný úvazek a jestli to vůbec někomu vadí, a tak o tom, proč Andrej Babiš nenašel tak úplně pochopení v Berlíně pro své názory, ostatně jako minulý týden v Římě. Budeme podrobnější, poslouchajte dál, od mikrofonu srdečně zdraví Tomáš Procházka. Na samotný úvod si představme dnešní hosty, Andrea Procházková z týdeníku Respekt.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Dobrý den.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Začali jsme dámou, je to v pořádku. Hlavní analytik týdeníku Ekonom David Klimeš, dobrý večer.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Dobrý večer, díky za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Z Lidových novin, jež jsou toho času ve svěfenském fondu Andreje Babiše k nám zavítal komentátor Martin Zvěřina, dobrý večer.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy politolog Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Dobrý nedělní večer posluchačům.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dnešní kulatý stůl otevíráme tématem, jež je opravdu silné a alarmující, ale zdaleka ne každý si jeho sílu uvědomuje. Vlastně se dá říci, že ten význam české společnosti slábně, což se nám ale může krutě vymstít.

Dva a půl měsíce nemá Česko ministra zahraničních věcí na plný úvazek. ČSSD sice průběžně iteruje a podává podněty ke jmenování Miroslava Pocheho, nicméně bezúspěšně. Na TV Barrandov k tomu prezident Miloš Zeman řekl: "Víte, já bych tady citoval Járu Cimrmana v této souvislosti: Ano, můžete s tím nesouhlasit, ale to je asi tak to jediné, co se s tím dá dělat." A ten který nesouhlasí, to znamená, nesouhlasí s tím, že Miloš Zeman nejmenoval Miroslava Pocheho, je samozřejmě, doplním ČSSD? Podle pana prezidenta už ministra zahraničí přece máme a jmenuje se Jan Hamáček, Dámo a pánové, můžeme si v této mezinárodně dosti turbulentní době dovolit nemít stálého ministra zahraničí, Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Tak samozřejmě dlouhodobě ne. Ono by se sice dalo populárně říci, že teďka řešíme jeden ministerský plat.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ten by nás vyšel tedy draze.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Myslím si, že násobně draze z jednoho prostého důvodu, že potřebujeme aktivní diplomacii, potřebujeme připravovat celou řadu podkladů, potřebujeme řešit, diplomatické osazení, zastoupení v cizině. Potřebujeme rozvíjet ekonomickou diplomacii a tam prostě chtě nechtě je potřeba opravdu muže, který se tomu věnuje na plný úvazek, věnuje se tomu průběžně. Někdo by mohl namítnout. Podívejme se třeba například na Švýcarsko. Je ze dvou třetin vlastně velké jako Česká republika, má nějakých sedm ministrů a jeden velký úřednický kolos, ale přece jen na jedné straně má resort principiálně vnější a vedle toho resort, který zase řeší vnitřní záležitosti, má ve svém ranku hasiče, policisty, Českou poštu, velkou část úřednictva, administrativy, to je prostě velmi obří rank a v podstatě i doba klidná a mírová, by tvořila a dávala tomu ministrovi velkou zátěž, natož doba je velmi turbulentní s velmi aktivistickým premiérem, který sám je ve složitě situaci, protože stále za sebou táhne své kauzy a situaci, kdy opravdu je potřeba, aby Česká republika v podstatě na všech úrovních diplomatických vztahů byla více než aktivní, takže zkrátka, když to shrnu i pro supermana by to bylo hodně na to, pro dvojministra situaci velmi rozklížené strany, která má prostě stále před sebou spoustu problémů, ale tím chci říci jedním dechem, tam je potřeba plnohodnotného ministra a ministra ideálně s čistým cejchem a čistou pověstí protože jestli někde se zneužívá pochybení slabostí hříchů z minulosti, tak diplomacii, protože samozřejmě každý stát si to přečte a tu slabost té protistrany využívá a snaží se zatlačit tu zemi do méně pohodových situací, do méně výhodných kompromisů, neboli rovnou za sebe říkám, myslím si, že pan Poche prostě není ideální varianta v jedné situaci a v jednom momentě.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Když se mluvilo o tom, že Jan Hamáček sedí na dvou židličkách, tak prezident Zeman, teď se vrátím k tomu rozhovoru na TV Barrandov, řekl: "Takových zemí už bylo a svět se tak nezbláznil." Tak zblázníme se? Zblázníme se za dva, dva a půl měsíce, za tři, tři a půl měsíce, nebo zblázníme se třeba a teď to hodně nadsadím, za nějaké čtyři roky, David Klimeš?

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Tak nepochybně myslím, že se zblázní pan Hamáček. Já mohu uvést jednu historku. V úterý jsem moderoval nějakou konferenci k rozvoji Mladoboleslavska, vystoupil tam i pan Hamáček. Domluvil hezkou řeč, sedl si a za chvíli už tam nebyl. Nevím, jestli mu letělo letadlo z Kbel a musel do zahraničí, nebo musel za hasiči, nebo za policisty nebo do Černínského paláce. Prostě ten jeho minutovník je nesnesitelný a myslím si, že opravdu jako je naprosto zbytečné toto dělat v jedné osobě, když odhlédnu od všech těch ústavních věcí, jakože opravdu bychom neměli být v debatě, co je plnohodnotné, co je dočasné a jestli je fajn kombinovat zahraniční věci, a vníto a všechny ty další věci, které jsme si prožil. V této chvíli si myslím, že je pan prezident a koneckonců vy jste to zmiňoval v té jeho citaci, má už jisté uspokojení z toho, že zase všem dokázal, že dokáže všechny přetlačit, že tam má toho, koho chce, respektive tam není ten, koho nechce. Všichni to pochopili, pochopili to i v ČSSD a nastala ta doba, kdy je možné s Hradem začít vyjednávat o tom, kdo tam skutečně bude. Je asi jasné, že to nebude dál pan Hamáček, který se musí vrátit na vníto, což je takové symbolická hra s protě Andreji Babišovi, aspoň tak se to pojímá. Nebude to určitě ani pan Poche. Ale já už jsem to tady několikrát zmiňoval. Já si prostě myslím, že se tam vrátí pan Zaorálek. Uvidíme, jak to dopadne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak poté, co tady Miloš Zeman, jak jsme citoval, řekl na TV Barrandov, že se tedy vlastně vůbec celkem nic neděje a že se svět nezblázní a tak dále, tak v dalším rozhovoru z tohoto týdne říká koneckonců bude zasedání OSN a oslavíme vznik Československa. Těch povinností je dost, a proto potřebujeme tuto pozici obsadit, takže de facto takový přímý antagonismus jak se v té disbalanci, disproporci vyznat. Martin Zvěřina.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

ČSSD to začne řešit jak si naplánovala až po volbách, což pro ní nebude zrovna komfortní, protože asi nebude mít dobrý výsledek. Nicméně je zjevné, že bude muset ustoupit. Já bych možná nesouhlasil tady s Davidem Klimešem, že by to mohl být pan Zaorálek, protože pan Zaorálek je asi tak stejně u Miloše oblíbený jako pan Poche a ta vláda je evidentně slabší vůči prezidentovi než byla ta předchozí vláda, kdy si Bohuslav Sobotka jako premiér prosadil nejen pana Zaorálka, ale i pana Dienstbiera, takže já si myslím, že tam bude samozřejmě vyjednávání a bude taky záležet hodně na tom, jak se k tomu novému ministrovi bude stavět Andrej Babiš, protože tím, kdo by to měl řešit a kdo by měl zásadně jaksí tlačit na prezidenta je premiér, který ovšem jak jsme slyšeli mnohokrát pana Pocheho kritizoval a rozhodně si kvůli němu nehodlá pálit prsty, tím méně si kazit vztahy s prezidentem.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Meritorně, čím je to chyba, že nemáme ministra zahraničních věcí doposud?

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Premiérova chyba.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Říkáte premiérova chyba? Před tuším 14 dny tady seděl, měsíc je to zpátky možná, tady seděl Petr Honzejek, ten říkal: Je to chyba jednoznačně pana prezidenta.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já se omlouvám.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

David Klimeš. Nemusíte se omlouvat, pokud za to nemůžete.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Doufám, že ne. Doufám, že ne, mám prsty v lečems, ale v tomto snad ne. V ústavě je jasně psáno, že premiér navrhuje prezidentu republiky jednotlivé členy vlády. Není tam nic o tom, o čem jsme se bavili, jestli je něco dočasného nebo plnohodnotného, prostě ministra vláda. On poslal dopis, kde říkal, že pokud se vám nelíbíme, no A nabízíme vám B, já si nepamatuji, jestli tohle někdy nějaký premiér udělal v historii České republiky a jakkoliv se můžeme bavit o všech možných souvislostech, jestli tu pražští sociální demokraté mají ono, jestli tu hnutí ANO tam či onde má něco jiného. To jsou všechno intriky okolo a nad tím vším je ústava a z té ústavy vyplývá, že za tohle může premiér, který je odpovědný za tu vládu a on si tam má prosadit, protože mu to ústava dovoluje, to jméno, pokud prezident říká, že ne, tak tahá za kratší konec a má se to nějak v té chvíli rozseknout. A v této chvíli bych do toho opravdu nezatahoval ty intriky, co jsou okolo toho, protože ta ústava je nad tím.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já si myslím, že premiér má páky na prezidenta. A pokud prezident nekoná, tak on ho může donutit. A viděli jsme to v minulosti, že vždycky, když byly tyhle ty rozpory a proti prezidentovi a i proti Miloši Zemanovi stála

jednotná vláda s parlamentní většinou. Se sněmovní většinou, tak prezident nakonec vždycky ustoupil a zacouval, protože ta sněmovní většina ho do těch patřičných mezí jaksi odkáže a není potřeba ani hrozit ústavní žalobou nebo něčím takovým. Prostě sněmovna mu může od zkrouhnutí rozpočtu až po další věci de facto nařizovat může mu velmi znepríjemnit život prezidentovi. Ale na to musí být ta vůle. A já myslím, že za vládu je zodpovědný premiér a o ničem jiném mě nepřesvědčíte.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já vás přesvědčovat nebudu. Já jenom dám slovo Andree Procházkové, protože chtěla reagovat ještě na Davida Klimeše.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Já jsem jenom chtěla říct, že s tím souhlasím, protože premiér dal prezidentu únikovou cestu, jak z téhle situace vybruslit. Už tady bylo zmíněno v tom dopise, protože kdyby mu nedal a tuhle možnost, tak on by nikdy nemohl udělat tenhle krok a kdyby ho udělal, tak měl v ruce kompetenční žalobu, kterou mohl kdykoliv použít. Ale já si myslím, že teď spíš na to bude v budoucnosti doplácet Andrej Babiš, protože ukázal Miloši Zemanovi, že tady je možnost, jak ho přetlačit a donutit tam dát lidi nebo respektive nedat tam lidi, který se prezidentovi nelíbí. Takže v tom asi je takové jako poučení, které možná nedošlo.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ještě se k té synergii Zeman - Babiš dostaneme. Ale Jan Kubáček, prosím.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Já se na to podívám trochu skeptičtěji, protože upřímně řečeno, v podstatě, jestli je tam někdo poražený, tak je to sociální demokracie. Sice z pohledu dějin, z pohledu nějakých precedentů, z pohledu ústavní hry, souhlasím, to byla slabina a selhání premiéra. A v té řadě premiérů se bude vzpomínat, toto prostě premiér nezvládl a ubral si část své odpovědnosti. A když se na to podíváme jako na praktická pravidla hry a na to současné dění, které vidíme, tak Andrej Babiš není z těch poražených. Podíváte se na to a Andrej Babiš je spokojený, protože ukonejšil se a udělal určitý ústupek vůči prezidentu Zemanovi, který ho zatím příliš nestojí a dovedu si představit, že až bude nějaké téma, kde opravdu půjde o Andreje Babiše, tak to bude hrát úplně jinak a bude to hrát mnohem tvrději, protože se ukázalo, jak hraje o sebe, hraje úplně jiný typ hry. Tady v podstatě hrál o soupeře, kterého teď má aktuálně ve svém domě, takže potřebuje tam udržet nějaké soužití, ale Andrej Babiš je spokojený. V čase komunální, senátní volby, v čase nějaké v uvozovkách pro sebe jakés takés konsolidace, aby zastínil to, že je podporován komunisty, aby zastínil kauzy z minulosti, tak si vlastně odehrává to, co je pro veřejnost teď nesmírně atraktivní. Odehrává si stínového ministra zahraničních věcí. Když se podíváme na členy vlády, tak jestli někdo Čechy, Moravany, Slezany dlouhodobě milován, tak aktivní ministr zahraničních věcí. To převzal Andrej Babiš, jezdí po světě, odehrává teď pro sebe to nejdůležitější a to je migrační karta, kterou nepotřebuje a ví, že Češi mu budou mnohé vyčítat, ale pokud bude aktivní v otázce migrace, tak mu také mnohé odpustí a v podstatě černého petra přehodil na sociální demokracii, která namísto toho, kdy ostatní se pokouší nahazovat nějaká věcná témata nebo imaginární témata, ale prostě kampaňová témata pro voliče, tak sociální demokracie v podstatě řeší nějakého pana Pocheho, kterého zatím většina republiky příliš nezná a v podstatě ho má spojeného jen s problémem. Takže vlastně ta hra o toho virtuálního černého petra, zůstala v ruce sociální demokracie a sice z pohledu ústavnosti selhal premiér, ale fakticky vlastně ty hořké plody si nese sociální demokracie a pokud bude řešit personálie po volbách, komunálních a senátních, které spíš dopadnou pro ni hůř, takže v tu chvíli bude psychologicky vlastně ještě slabší, tak se dostává zase do velmi nepříjemné partie, kde zase platí - dva se smějí - prezident republiky a premiér.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

David Klimeš.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Já jsem chtěl doplnit jednu věc. Zcela tomu názoru rozumím kdo z té hry aktuálně více má, ale to mě na tom přijde vlastně to nejnebezpečnější, že kvůli nějakým malým hrám jednotlivých hráčů zapomíná na to nejvýše, a

to je skutečně ta ústava. A já jen chci připomenout. To je opravdu bezprecedentní, ano, prezidenti vždycky jako mají své slovo, protože nakonec to musí jmenovat celý ten ansámbl, ale prostě Havel řekne premiérovi ČSSD: Podívej se, jestli tam budeš mít jména jako Kavan a jiné, tak dokud se nedohodneme, tak prostě nic nebude. Přijde Schwarzenberg a Klaus, musíme se nějakým způsobem dohodnout. A teprve, když se ti hráči dohodnou, designovaný premiér nebo jmenovaný premiér a prezident, tak se něco podává formálně, formálně se to schvaluje a je to. V této chvíli jsme se dostali do situace, kdy když se vám nelíbí jméno A, navrhněte jméno B. To je tak strašně nebezpečné, ať už máme. Nemáme rádi Zemana. Máme nemáme rádi Babiše, máme nemáme rádi kohokoliv jiného od Kalouska po Fialu přes Piráty, tak prostě tohle je něco, co ten systém jako ničí. A já zcela rozumím tomu počítání, speciálně teď před podzimními volbami, kdo na tom jakým způsobem může vydělat, ale myslím si, že z hlediska jakoby té republiky je to opravdu ničivá epizoda, která nesnese srovnání s největšími excesy, které tady prováděl pan prezident Klaus a nebo nějaké rozšiřování toho mocenského pole, které vlastně jako první prošlapával pan prezident Havel a prezidenti si vždycky rozšiřovali svoje pole pravomocí, tak ano, můžeme to tak interpretovat a skutečně tímto prizmatem je pak možné interpretovat asi ty výsledky, které uvidíme z komunálních a senátních voleb aspoň trošinku, ale je to nebezpečné.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já bych tady navázal na kolegu Kubáčka. Já si nemyslím, že by z toho vycházel premiér posílen. Možná, že se mu to líbí, možná, že se mu to i z hlediska popularity vyplácí, že jezdí po Evropě a vykládá, jak je proevropský a jak je protikomunistický. Nicméně navážu na to, co říkal David Klimeš. Prostě prezident si tady mimo ústavu vyhrazuje další prostor pro svou politiku a při každém dalším pokusu o sestavení vlády, kdyby k nějakému došlo ještě za prezidentování Miloše Zemana. Tak se bude brát za normální, že prezident si škrtá v tom seznamu, co mu přinese premiér? To přece takhle ta ústava nebyla ani myšlena ani napsaná. Prezident si prostě nevybírání ministry. Za ty ministry zodpovídá premiér a každý další premiér po Andreji Babišovi a možná i Andrej Babiš toho bude možná trpce litovat při dalším kontroverzním setkání s prezidentem, protože teď se to tady zažívá, jakoby to bylo normální a politická scéna část jí brblá, ale ta většina, která může s tím něco udělat, nedělá nic, z důvodů jakkoliv malicherných, taktických předvolebních, populárních, ale prostě nic nedělá, což si myslím, že je z dlouhodobého pohledu jako pro ně sebevražděné.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Miloš Zeman říká: "Mám pocit, že sociální demokracie navrhne namísto Pocheho někoho jiného, jiné jméno, ale je to věc jenom pana Hamáčka." Já si tedy nejsem zdaleka jist, zda je to věc jenom pana Hamáčka je to asi věc bazální záležitost České republiky každopádně pan Hamáček teď rozhodně není v jednoduché situaci a to i v rámci ČSSD. Souhlasíte se mnou, Andrea Procházková?

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Ano, ano, určitě já si myslím, že z té situace zatím je právě nejhorší pro Jana Hamáčka, protože on nejenže nemá na starosti dvě ministerstva, nejene že se musí tady potýkat s nějakými výroky prezidenta z toho, že Andrej Babiš se vlastně nepostavil za něj od počátku v té volbě Miroslava Pocheho, což bylo součástí koaliční smlouvy. Ale zároveň vlastně tady ta hra okolo Miroslava Pocheho napomáhá jako rozvířít nějakých proudů uvnitř sociální demokracie a uviděli jsme to tento týden, kdy vlastně na Hradě byl Jiří Zimola sám, místopředseda strany. Velmi zvláštní situace. Myslím, že se tady ještě nestalo, že by za prezidentem chodil někdo, kdo není předseda strany a většinou předtím chodili společně, pokud se nepletu. Takže to byl asi jasný signál pro Jana Hamáčka, že má dvě možnosti, buď ustoupí z požadavku Miroslava Pocheho anebo vyhrtí ten spor tak, že to skončí až odchodem z vlády a jeho pádem v sociální demokracii.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Ta situace určitě je pro něj neuvěřitelně složitá. Na druhou stranu myslím že některým těm spekulacím, které okolo toho výběru nového pána Černínského paláce jsou tak trošku jako usmívá. On skutečně tu situaci docela ustál v té straně. Nikdo asi nezpochybnuje, že je předsedou. Nikdo asi si nemyslím, že by ČSSD potom co si protrpěla a jakou uličkou hanby před voliči prošla, takže by z té vlády zase odcházela. A on skutečně prostě nechá proběhnout komunální a senátní volby, které asi nedopadnou pro ČSSD nijak skvěle, a potom nějaké to jméno vybere. Myslím si, že ty spekulace, že by to třeba byl pan Landovský, což je zároveň nyní kandidát na pražského primátora za ČSSD, tak tomu se tak trochu pochechtává, protože zase já tím nechci posluchače unavovat, ale kdo zná situaci ČSSD, kdy je spousta mocenských zájmů a ambic lidí, kteří přišli o funkce, tak

vím, že zase zároveň pan Landovský má třeba významné místo na ministerstvu obrany, takže zase by se musel hledat někdo jiný. Z toho mi vychází pan Zaorálek, ale může to být někdo klidně jiný, ale je jisté, že se to bude pochybovat v tom trojúhelníku, který mi tedy nepříjde příliš ústavní, že pan prezident musí být spokojený, Jan Hamáček musí navrhnout někoho místo pana Pocheho a ta nějaká oběť se prostě najde, ať už to bude pan Zaorálek nebo někdo jiný.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Zvěřina ještě opravdu kratounce.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Mně celou dobu vlastně vrtá jedna věc. My pořád slyšíme o tom jak je Jan Hamáček a Andrej Babiš, jak spolu úspěšně spolupracují a několikrát už mě napadlo, že vlastně to, že pan Poche není jmenovaný, je vlastně po dohodě Babiš Hamáček, protože Poche mu vděčí za to předsednické křeslo, pan Hamáček a vlastně pan Poche drží Prahu, respektive hlasy pražských sociálních demokratů, a já myslím, že tohle je způsob, jak jeho moc eliminovat. Protože Praha v těch komunálních volbách nedopadne dobře, upadne samozřejmě ten vliv téhle té stranické skupiny a pak se bude moci pana Pocheho jaksi bezbolestně zbavit tím, že řekne: Musíme to řešit, musíme vybrat někoho jiného. Nezlobte se na mě, nedokázali jsme nic, takže na mě to trochu působí, že to je nějaká jako dohoda, nebo respektive, že to panu Hamáčkoví moc nevadí.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dámo a pánové, pro tuto chvíli díky, za chvíličky zprávy a po nich budeme pokračovat.

Řešení migrace v ČR

9.9.2018 ČRo Plus str. 03 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Je to přesně tak, posloucháte pravidelnou nedělní diskusi, v níž se teď budeme věnovat ještě jednomu tématu, které už jsem avizoval v úvodu a to téma se jmenuje migrace. Český premiér Andrej Babiš navštívil ve středu Berlín, a setkal se s německou kancléřkou Angelou Merkelovou. Hovořilo se o Evropské unii a zejména o migraci. Shodli se, že je potřeba bojovat proti pašerákům a příčinám migrace, naopak návratová politika přijímání lodí a dislokace uprchlíků, tam názory obou státníků vykazují jednoznačnou dichotomii. A jak řekl sám Andrej Babiš, Evropská unie nemůže mít dva přístupy k migraci. Angela Merkelová ale i tak uvedla, že to byl dobrý rozhovor. Mají podle vás, dámo a pánové, smysl podobné dobré rozhovory tak jako minulý týden v Římě a tento týden v Berlíně?

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Určitě mají, minimálně v tom, že se ti politici konfrontují s názorem druhé strany. Ano, samozřejmě můžeme v případě Andreje Babiše stoprocentně říct, že jaksi jeho výstupy byly namířeny především českému publiku. Nicméně jeho konfrontace s italským protějškem i s Angelou Merkelovou prostě ukázala, že prostě obě strany si trvají na svém, nicméně Andrej Babiš jako chápe, i když to nedává najevo, že evropská politika a německá politika se vlastně od té doby, co sem přišly ty statisíce běženců, velice změnila, velice přitvrdila. Němci jaksi v tom přístupu k těm běžencům dokázali velice zpřísnit zákony, velice jaksi vytvrdit ty podmínky, takže to není takové, že by Německo reprezentovalo vítače, jak je tady místní narativ, že prostě Německo je nepochybně. Ne, Německo se prostě k té vlně nějak postavilo a teď to řeší. My to chceme řešit tak, že sem nepustíme ani jednoho uprchlíka, což je tedy názor, se kterým asi souzní většina voličů.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Možná až po volbách, že ho pustíme toho uprchlíka.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Je otázka po jakých.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Protože do roku 2027 máme permanentní volby, takže ono v podstatě to si počkáme.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

A my sem slavnostně pustíme desetitisíce uprchlíků z Ukrajiny samozřejmě, protože ty chceme.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ale ti budou mít vízum oficiální pochopitelně.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Jestli mohu, tak si myslím, že v těch všech svodkách, co posílají diplomaté z Prahy do těch středomořských států je, vydržte to s Babišem tyto komunální volby a pak ještě evropské volby. Tyto dvoje volby Andrej Babiš bude chtít vyhrát s uprchlíky politicky je to u komunálních naprosto nesmyslné. U těch evropských to trochu větší logiku dává, a potom myslím na to velmi rychle zapomene. Je otázka, jak moc poškodí tu společnost tím, co tady vytváří, co vždycky bylo jen doménou pana Okamury a jiných a teď se on na tom chce přizpůsobit, ale skutečně tyto dvoje volby a on to říká, že to prostě budou jako volby, které budou o imigraci, jakkoliv třeba na té komunální nebo senátní úrovni to není příliš podstatné. Ty evropské volby, které nás čekají na jaře 2019 o tom určitě budou a bude tak určitě vypočítaná ta jeho rétorika, on ví, že to co říká, je nesmysl. Tím jsem se a o tom jsem hluboce přesvědčen. On ví, že není možné porušovat mezinárodní práva a nikoho nepustit na pobřeží. Je nutné podle mezinárodních dohod vyřídít jejich azyl, případně, i když on říká, je nutné je rychle vrátet. On ví, má to vysvětleno od svých europoslankyň, že prostě ty extradiční dohody jsou velmi problematické. Evropská unie se naplno o to snaží. On ví, že když říká, že budou tábory mimo nějaké tábory, kde se budou vyřizovat azyly mimo Evropskou unii jako třeba měl Long Island USA, tak ví, že to je nesmysl. Žádný z těchto států, ale s Marokem to bylo nejdále, nic takového nechce. Všechno ví, že jsou to nesmysly, přesto to bude říkat až do jara 2019. A k tomu poslední poznámka. Já si myslím, že ta česká společnost je nějakým způsobem přežije, ale že se z toho oklepeme a přesně, jako jsme nedělali demonstrace proti tomu, když vláda 2015 mimochodem s Andrejem Babišem jako ministrem financí řekla, že dobrovolně přijme 1500 migrantů a nikomu to nevadilo, tak myslím, že se do toho časem vrátíme. Je otázka, jestli mezitím nepoškodíme pak tu evropskou spolupráci, že skutečně na to dost brutálně doplatíme. Odpusťte mi to hokynářství, ale zároveň nezapomeňme na to, že se například vyjednává eurorozpočet po roce 2020, kdy už teď v tom návrhu je, že 30 milionů eur se přesune, miliard bohužel, se přesune z východu na jih a proč asi? Možná proto, že ty východní státy asi nemají úplně všechno tak, jak by si představovaly třeba na Západě a půjde to do různých programů na podporu migrace a tak dále. Takže to, co my nejsme schopni dohodnout bilaterálně nebo teď u kulatého stolu v Bruselu, tak pak se třeba možná zaplatí nějakými penězovody z toho rozpočtu. Těch kontextů je spousta. Takže abych to shrnul, já se ani tak nebojím o tu českou společnost. Myslím, že přežije horší věci a tenhle půlrok, doufám, nějak přežijeme. Myslím, že premiér není blázen a ví, že to, co říká, není tak úplně pravda. Ale bojím s toho, že bude mít tak špatnou vyjednávací pozici, v jiných debatách, že skutečně extrémně otevřená exportní ekonomika závislá na svých sousedech jako je Česká republika na to šeredně doplatí.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Davide, ta skutečnost, že pan premiér není blázen a že ví, že to co říká je hloupost, to nás může opravdu uklidnit.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Žijeme českou politiku. Jestli mě něco uklidňuje, tak je to, že prostě svoji fabriku na močovinu nemá někde na východ od českých hranic ale na západ v Německu a neudělá nic, co by zásadně poškodilo jeho kamiony, které jezdí přes Krušné hory do samého středu Evropské unie, což je v této chvíli Německo, tak ano, můžete mi vyčítat cyničnost, já samozřejmě argumentům humanitárním o tom, že samozřejmě musíme pomoci uprchlíkům

jako jsme s tím neměli žádný problém za jugoslávských válek a kdykoliv jindy, tak samozřejmě tomu rozumím, ale k tomu přidám i ty méně zmiňované argumenty, že prostě na to můžeme ekonomicky dost krutě dojet.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak do rozpravy se přihlásili Martin Zvěřina a Jan Kubáček.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Tak já bych nejdřív navázal na to, co říkal David Klimeš. Já bych to nebral jako naši nevýhodu, když se vrátím k vašemu cynickému hokynářskému způsobu uvažování. Já bych řekl, že samozřejmě při tvorbě toho rozpočtu, když dostanou přednost ty jižní státy a sem půjde méně dotací, já bych řekl, že to nebude pro nás ani taková katastrofa, protože podívejte se, jak se tady s těmi dotacemi zacházelo a budu možná cyničtější než vy a myslím si, že i bez dotací to přežijeme a myslím si, že způsob, jakým tady ty dotace vlastně zkorumpovaly a zkazily celou jednu politickou garnituru, měl daleko ničivější dopady než když o ty peníze přijdeme.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martine, to je zhase stejný systém jako kdybyste řekl: Nebudeme jim dávat peníze, oni je stejně vždycky prochlastají, oni je utratí a tak dále. Nemyslím teď politiky, proboha.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Ne, ale jako podívejte se na ty případy těch regionálních operačních programů, to skutečně je tak jak říkáte. Oni je neprochlastaly, to je pravda, ale oni si je odnesli někam jinam, ale pravda, ty peníze nezmizely, na druhou stranu ty peníze nebyly určeny k tomuhle, ale uvědomte si, že tady i oficiálně spousta politických subjektů propaguje přístup k těm dotacím takový, že je úplně jedno, co za to postavíme, hlavně že se to utratí. Což si myslím, že je ničivé. Ničivé pro tu zemi a prostě přeci takhle nemůže nikdo uvažovat a už vůbec ne politická reprezentace. Já si myslím, že to je skutečně velice negativní z dlouhodobé perspektivy. Ano, udělalo se tu spousta užitečného, ale místo, abychom to třeba všechno vrazili do dálnic nebo do infrastruktury nějaké, tak se za to postavily nesmyslné hlouposti typu nábřeží Maxi psa Fika, různé rekreační objekty, hotely se za to rekonstruovaly. Opravdu jako bohužel, ta bilance je více negativní, než pozitivní a to můj názor nezměníte.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jak Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Telegraficky předestřu malinko jiný scénář. První bod, Andrej Babiš migraci bude držet až podle mě do konce svého premiérství, protože si uvědomuje, že mnohému by český volič vyčítal, ale v momentě, kdy bude držet jakoby tu nulovou toleranci, kompenzovanou finančně, bezpečnostně, pomocí humanitárních terénů, tak mu český volič promine vše. Klasickou ukázkou je Bohuslav Sobotka, dokud měl vlažné neutrální, držel se v momentě, když vlastně přijal takovou tu jednostrannou pozici, všichni vítání, podívejme se na to optikou jiných zahraničních států. Jeho kariéra se začala doslova ve vteřinách drolit a ničit. To si myslím, že je jeho kalkul první a není vtažený jenom na tyto volby a na evropské. Ale myslím, že je bude držet krajské, ale i ty sněmovní. Pokud se nebude vydávat jinou cestou politickou. Druhý argument, proč si myslím, že tuhle polici bude držet, protože si uvědomuje, že v Německu zanedlouho budou v důležitých zemích spolkové volby a myslím si, že ty spolkové parlamenty budou pestřejší směrem k určitému revizionismu, konzervativismu, větší skepsi, k migraci a vůbec jakoby k principům řešení bezpečnostní situace v Německu a nejen v Německu, ale celé Evropské unii. Podobné volby budou v dalších evropských státech, kde to kyvadlo si myslím, že se posouvá také tímto směrem. Čili ona ta jeho pozice, která vám teď je velmi tvrdá, ostrá, nebo krátkodechá, tak ona v podstatě bude časem, si myslím, de facto kompenzovaná tím že ty státy se budou posouvat do třeba jemnější, ale podobné polohy. Navíc přidám třetí argument, příští rok nová Evropská komise, de facto na ní se čeká i s rozpočtem Evropské unie a s dalšími strategickými rozhodováními a Evropský parlament se významně promění, čímž se dá očekávat, že Evropská komise se posune a asi už nebude na té pozici, kde je dneska. Neboli bude také skeptičtější. Čili tomu Babišovi to de facto se zatím vyplácí jak doma, jak krátkodobě, tak si myslím i dlouhodobě, tak i zahraničně politicky, souhlasím s kolegou Klimešem, že to bude velmi obchodnický vhlad,

protože má spoustu akvizic na evropském trhu, bude touhle optikou na to nahlížet, ale zkrátka očekává, že bude přibývat spíše stoupců jeho pohledů, kteří řeknou: Vy to říkáte jemně, v rukávech, v kabátě, v saku, ne jako Tomio Okamura a to bude podle mě jeho jakoby ústupek vůči zahraničí. Nabízím soft džentlmentskou variantu nebo tady máte mnohem ortodoxnější, tvrdší.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak žena dnešní diskusi zahájila, tak jí i zakončí, tedy samozřejmě co se týká hostů. Andrea Procházková, prosím, poslední slovo.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Tak děkuji za slovo. Já bych chtěla dodat jenom kontext. My se tady bavíme o tom, že hlavním tématem všech voleb bude migrace v době, kdy čísla ohledně migrace klesly před rok 2015 a jsou i lepší než byly před tou velkou migrační krizí, což jako to je první paradox, proto si myslím a souhlasím tady vlastně se všemi, že to je prostě uměle vytvořené téma, které možná neslouží jen kvůli tomu, aby se vyhrály volby, ale možná kvůli tomu, aby se zbavil Andrej Babiš například SPD Tomio Okamury, v jehož to je vlastně jediná hlavní karta.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Aby přebíral v podstatě ten jeho elektorát. Ano.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Přesně a ještě vlastně druhá taková poznámka do kontextu, že vlastně nepadl ještě žádný konkrétní návrh toho, co my s tím chceme dělat, že pořád stále padají návrhy s tím co my nechceme dělat, ale i když se tady mluví o nějakém Marshallově plánu, o tom jak zrušíme Frontex a podobně, tak vlastně nic konkrétního krom tady těch obecních řečí, na kterých si Andrej Babiš za minulé vlády právě stěžoval, tak pořád vlastně pokračuje, tak si myslím, že už by bylo čas na to, aby přišel nějaký konkrétní návrh.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Marshallův plán pro Afriku, ten si necháme napříště. Takže já vám děkuji. Andrea Procházková, díky moc.

Andrea PROCHÁZKOVÁ, redaktorka, týdeník Respekt

Děkuji za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

David Klimeš, díky.

David KLIMEŠ, hlavní analytik, týdeník Ekonom

Děkuji.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova Univerzita

Díky a hezký večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A Martin Zvěřina.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Díky, krásný večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí i Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.

Dvě knihy o vědě a politice

9.9.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Z domova

Vedavyzkum.cz

O dvou zajímavých knihách píše Jindřich Schwippel na stránkách aktuálního čísla časopisu Vesmír. Věda s lidskou tvář a Československá akademie věd a kdo „nezvítězil“. Tři významné osobnosti v čele nejvýznamnější vědecké instituce.

Z doby, kdy se matematické nižší kategorie ještě říkalo počty, si dobře pamatuji chytrý postup, doporučující „vytknout před závorku“. Pokládám za nutné zkrata uvést několik doplňků k období, které popisuje kniha s názvem Věda s lidskou tvář.

Jeden kdysi známý československý historik prý r. 1969 žádal příslušný sekretariát KSČ o vrácení stranického průkazu. Na dotaz: „A proč, soudruhu?“ – prý poctivě odpověděl: „Při mém povolání je to jako živnostenský list.“ Mnoho lidí nejrůznějších zaměstnání bralo členství v KSČ jen jako celkem dost malou a nezávaznou úlitbu bohům. Teprve v druhé polovici šedesátých let se začala uplatňovat víra, že noví (lepší, moudřejší) členové KSČ by mohli změnit poměry v republice k lepšímu. Nikdo ale nepochyboval o trvanlivosti a hegemonii SSSR. Byli u nás tedy opravdu „věřící“ členové komunistické strany a pak ti, „co byli u komunistů“. Motivy vstupu do KSČ se od r. 1945 až do éry snažení o „socialismus s lidskou tvář“ velmi lišily: od víry v nový, lepší svět až po ryzí pragmatismus.

Většinu osob a osobností, o nichž se píše, jsem nejen osobně znal, ale jako archivář tehdejší Československé akademie věd s nimi od sedmdesátých let minulého století natáčel takzvané pamětnické pohovory, což se dnes pokládá za jedno z prvních využití orální historie při archivářské tvorbě komplexní pramenné základny. Myslím, že je to pádný důvod, proč nemohu být recenzentem a musím se spokojit s komentářem.

V šedesátých letech se za excelentní ústavy Akademie věd pokládaly Ústav organické chemie a biochemie řízený Františkem Šormem, Mikrobiologický ústav Ivana Málka a Wichterlův Ústav molekulární chemie. Profesor Šorm byl řádným členem – akademikem – ČSAV, profesor Ivan Málek také. Oba byli členy KSČ. Otto Wichterle byl nestraník, z působení na Vysoké škole chemicko-technologické byl z kádrových důvodů vypuzen a svůj ústav v Akademii si prakticky sám založil. V Šormově ústavu kontrolovaly včasný nástup do práce tzv. píhací hodiny, u Wichterleho byla (asi poprvé u nás) zavedena klouzavá pracovní doba a při ústavu byly tenisové kurty. Vědecká rada ústavu Ivana Málka se jednou ročně utábořila ve stanech na opuštěném místě v přírodě a zde vytvořila plán vědecké práce ústavu na celý další rok. Záznam pořizovala jediná ženská účastnice – znala jak psaní na stroji, tak i vaření. Ale ve všech těchto tak různě řízených ústavech pracovali lidé rádi a všechny tak různě řízené ústavy plným právem dosahovaly i mezinárodního uznání. Připomínka těchto tří ústavů a jejich ředitelů dokládá, že jakékoliv srovnávání a hledání „společného jmenovatele“ je krajně obtížné a náročné.

Riikka Palonkorpiová, národnost Finka, působí na **Fakultě sociálních věd** a v Alexandrijském institutu univerzity v Helsinkách. Věnuje se dějinám vědy v bývalých „zemích tábora míru“ („východního bloku“) v období studené války. Její kniha Věda s lidskou tvář s podtitulem Činnost československých vědců Františka Šorma a Otty Wichterleho během studené války vyšla ve výborném českém překladu, rejstřík obsahuje cca 180 jmen, seznam literatury uvádí víc než 100 titulů včetně nových internetových odkazů.

Riikka Palonkorpiová: Věda s lidskou tvář

Academia, Praha 2017, 352 stran, ISBN 978-80-200-2632-3.

Jen velmi obtížně by bylo možné najít dva profesory tak rozdílných povah a způsobu práce, jako jsou oba v podtitulu jmenovaní. Velmi stručně (a tedy ne zcela přesně) řečeno: František Šorm byl vědec a manažer v jedné osobě a v pozici kvazivědeckého velmože se cítil a také konal velmi dobře. Otto Wichterle byl podle vlastních slov především „Edison“; tedy hlavně vynálezce, kterému základní výzkum – na rozdíl od Šorma – nebyl tím non plus ultra. Wichterle nebyl a vzhledem k svému „třídnímu původu“ asi ani nemohl být komunist.

(Byl ale přesvědčený demokrat a jako student patřil k „levičákům“.) Františka Šorma prý k silnému komunistickému přesvědčení přivedla jeho manželka Zora, rovněž velmi dobrá vědecká pracovnice. Rozdíl mezi vystupováním a konáním obou osobností asi nejlépe ilustruje epizoda, kterou Otto Wichterle se zřetelným potěšením popisuje ve svých Vzpomínkách. Jeden z tehdejších opravdových komunistických velmožů té doby ministr Václav Kopecký vyzval r. 1961 Wichterleho, aby na zasedání vlády demonstroval nový, jednoduchý a levný způsob polymerizace kaprolaktamu. (Ten byl levný a vhodný pro využití ve strojírenství.) Wichterle na zasedání vlády pokus opravdu s úspěchem předvedl. Výsledkem bylo vládní usnesení č. 300/61, jímž bylo Wichterlovu ústavu přiděleno půl milionu dolarů na nákup dalšího vybavení.

Autorka, zřejmě vybavená dobrými jazykovými znalostmi, studovala v českých archivech a v jednom speciálním ruském (Ruský státní archiv nedávných dějin). Z vlastní iniciativy vedla stručné i obšírnější osobní rozhovory s pamětníky, k orální historii i k internetovým informacím má kladný vztah. Poslední jsou z r. 2010. Pokud jde o literaturu, českého čtenáře jistě zaujme, že cca dvě pětiny jsou zahraniční práce. Z českých autorů si povšimla především autorek a autorů z Masarykova ústavu – Archivu AV ČR. (Bohužel v době, kdy práci dokončovala, neměla k dispozici nejnovější publikace, především Martina France – rovněž z akademického archivu.)

Svědomitý český historik by jistě autorce doporučil ještě další prameny a literaturu; v každém případě jí však nelze upřít šíři heuristického záběru. (O její důkladnosti svědčí to, že jako pramen uvádí i dokumentární film Wichterle z r. 2005.)

Mírnou kritickou výtku můžeme mít k stručnosti stránek s názvem Kdo je kdo (s. 321–324). Vladimír Kubánek byl též významným členem ÚV KSČ a ředitelem dříve Wichterlova ústavu; Jaromír Obzina jako člen ÚV KSČ mimo jiné též jistou dobu „dohlížel“ na činnost ČSAV. Možná by bylo též prospěšné uvést zaměstnavatele některých jmenovaných osob – vyplynuly by z toho i důvody, proč normalizační posrpnový režim pokládal ČSAV za jednoho z důležitých „strůjců kontrarevoluce“.

Osobnosti Františka Šorma a Otty Wichterleho

Již dříve jsem napsal, že František Šorm a Otto Wichterle jsou velice rozdílné osobnosti. Jejich charakteristiky, jak je shrnuje Riikka Palonkorpiová, bych jen doplnil a v žádném případě nevyvracel. František Šorm si celého československého politického jara 1968 valně nevšiml a k aktivnímu odporu proti sovětské okupaci ho přimělo až groteskně hrubé obsazení budovy prezidia ČSAV a jeho pracovny. Na počátku pražského jara a též po okupaci se z mnoha osobních i prestižních důvodů snažil o udržení svého vedoucího postavení. Podepsal například pověstný „Lex Franz“ – nařízení, že emigraci uvolněná tabulková místa v ústavech ČSAV se odebírají. Autorce bych mírně vytkl, že nezdůraznila, že František Šorm ze své funkce předsedy ČSAV měl automaticky své pevné místo v ústředním výboru KSČ, což byla pozice významně důležitější než post ve vládě.

Otto Wichterle ve svých rozhovorech často mluvil o „boji proti blbcům“. Pojem blbosti nikdy přímo nespojoval s politikou; kritizoval prostě nekompetentní „vrchnost“.

Na rozdíl od Františka Šorma měl ohromnou přirozenou autoritu; Šorm ji měl ze svého postavení velmože. Palonkorpiová správně zdůrazňuje, že Šorm svůj vliv posiloval „známostmi“ s vlivnými osobnostmi. Mohu to doložit epizodou z jeho sekretariátu. V několika krabicích od bot tu byly pečlivě seřazeny novoroční, vánoční i jiné gratulace. „Akademik si už nemůže pamatovat, s kým si ještě netyká.“ Takové bylo vysvětlení existence této sbírky a Šormovy pečlivosti v udržování dobrých vztahů s tehdejšími VIP.

Věda a „šedá“ zóna

Riikka Palonkorpiová ve své knize výstižně popisuje vývoj tehdejší vládní vědecké politiky. Zvolila pro svou knihu dvě zcela odlišné osobnosti, z nichž první – Františka Šorma – jen velmi těžko můžeme pokládat za spoluautora „vědy s lidskou tváří“. Možná by si mohla i více všimnout fungování „šedé zóny“: ta přechásto mírněla nebo dokonce rušila mnohé příliš tvrdé zásahy komunistické vrchnosti do vědecké práce a osobního života vědců. Do působení „šedé zóny“ se občas zapojili i členové KSČ. (Šorm například zaměstnával ve svém ústavu lidi především podle jejich vědecké kvalifikace, ne podle „kádrových měřítek“. Při více příležitostech se zastával i Wichterleho.) I rozdílnost opravdového smýšlení vědců nakonec vystihuje citát výroku historika F. Šmahela: „Komunismus byl pro něho racionální volbou.“ Pochválit je třeba i jinak dost ojedinělé konstatování, že posrpnové čistky postihly především členy komunistické strany.

K drobným doplňkům k pečlivé a čtivé publikaci R. Palonkorpiové musím připojit snad jedinou zásadní výtku. Na s. 290 velmi správně připomíná dost důležitou epizodu, kdy byl Otto Wichterle zadržen StB po návštěvě u Anny Masarykové. Suše konstatuje, že „předseda Akademie věd si stěžoval ministrovi vnitra“. Jméno, které zde

chybí, je akademik Josef Říman, který také není uveden v jinak velmi podrobném rejstříku osob a osobností. (Mimochodem byl to také Josef Říman, kdo se odvážil škodlivý normalizační „Lex Franz“ zrušit.)

František Houdek, Josef Říman: Od pluhu do senátu a zpátky

Galén, Praha 2017, 352 stran, ISBN 978-80-7492-309-8.

K doplnění poznávání období, kdy se formovala „věda s lidskou tváří“, a období takzvané normalizace je třeba sáhnout ještě po jiné knize. Nakladatelství Galén ji od r. 2018 nabízí v těchto kategoriích:

životopisy,

významní učenci,

medicína,

věda.

Ve všech těchto kategoriích bych tuto knihu označil za skvělé čtení. Jde o knihu s bohatou faktografií, překvapujícím množstvím převážně velmi závažných nebo velice zajímavých (a zhusta i málo známých) informací. To vše je podáno s dokonalou vypravěčskou elegancí, a nadto svého druhu noblesou. Jde o knihu Josefa Římana a Františka Houdka Od pluhu do senátu a zpátky.

Fakta nahlížená z jiné strany

Vypravěčem a neselhávajícím pamětníkem je MUDr. Josef Říman, kromě jiného též výtečný latiník. Narodil se 30. ledna 1925, úspěšně vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Když pomíneme kratší zastavení v počátcích jeho kariéry, můžeme konstatovat, že jeho celý profesní život je spojen s Československou akademií věd. Začínal jako aspirant, stal se vědeckým pracovníkem, ředitelem ústavu, který založil, vědeckým tajemníkem ČSAV, posléze jejím místopředsedou a konečně od r. 1986 do r. 1989 byl jejím předsedou. To byla – s odvoláním na antické dějiny – jeho „cesta od pluhu k senátu“. Ústav molekulární genetiky založil r. 1976 a 15 let jej úspěšně vedl. Jako cestu „od senátu k pluhu“ lze označit jeho další (vědecky úspěšné) pokračování ve výzkumu v oblasti molekulární genetiky. A sem koneckonců patří i dlouhé hodiny u psacího stroje, kdy psal definitivní verzi této knihy.

První část knihy – vlastně důkladný úvod k vlastnímu životopisu – se jmenuje Kořeny. Pojednává o širší i vlastní rodině na Těšínsku, kde prožil mládí. Dále sleduje osudy strýce legionáře, báňského inženýra, a samozřejmě též kariéru i propady svého otce Aloise Římana, vynikajícího vědce v oblasti montánních věd. Alois Říman zažil nespravedlivé pronásledování v padesátých letech, ale nakonec jako profesor Vysoké školy báňské v Ostravě se stal již r. 1952 členem korespondentem ČSAV. Nechybí ani stručný záznam o bezpráví, které provázelo polskou okupaci Těšínska.

Přes sto stran čítá kapitola K vědě. Jako absolvent protektorátního chemického kurzu se hlásil ke studiu medicíny a zahájil je v září 1945. Poválečné životní podmínky nebyly sice snadné, ale umožnily mu intenzivní studium a „fiškusování“ v ostravské nemocnici i navštěvování přednášek chemie na Přírodovědecké fakultě UK. Byl též volentérem u profesora Borovanského v Anatomickém ústavu, demonstrátorem v II. ústavu lékařské chemie a biochemie a poté pomocnou vědeckou silou v biochemické laboratoři u profesora Švejcara.

Jako Švejcarův sekundář se seznámil s Františkem Šormem a přijal jeho pozvání ke spolupráci v jednom z šesti „zakladatelských ústavů ČSAV“.

Říman věnuje pozornost počátkům ČSAV a hájí princip „purkyňovské akademie“ s pracovišti. O jeho působení, bojích, objevech a zhusta nesnadném rozhodování pojednává nejdelší, poslední kapitola Vědou. Asi tučným písmem by tu recenzent měl zdůraznit Římanovy objevy ve výzkumu retrovirů a buněčného genového inženýrství vůbec. Výčet vyznamenání a jiných poct by byl velmi dlouhý.

K drobnějším pochvalám Římanovy a Houdkovy knihy náleží i to, že autor sine ira et studio zlé věci jen konstatuje a špatně se chovající osoby nejmenuje. Čtenář se musí vyrovnat s faktem, že autor je výborný latiník a často užívá latinských citátů. Ale jinak dokáže vhodně citovat Goetha i Švejka. Má smysl pro příznačný nebo pro dobu zvláště typický detail a uvádí i překvapující fakta. Za všechny jeden příklad: Magnát Robert Maxwell se původně jmenoval Abraham Leib Hoch, byl rodákem „od Užhorodu“, a s Gustávem Husákem se proto mohl bavit bez tlumočnicka. Jmenný rejstřík obsahuje víc než osm set známých i právem či neprávem zapomínaných jmen. Obšírněji či jen stručně jsou zmiňováni například Petr Bezruč, Jaroslav Heyrovský, Vilém Laufberger, Ivan i Prokop Málkovi, Jaroslav Seifert (otec a syn-chemik), samozřejmě František Šorm a Otto Wichterle, Ota Šik a přemnozí další. Více než jen zmínění jsou tu i zahraniční nositelé Nobelových cen a vůbec otázka Nobelových cen a dalších vysokých poct.

Přestože byl autor plně vytížen vědeckou prací, jeho vysoké funkce v ČSAV jej nutně konfrontovaly s naší politickou realitou. V éře pražského jara byl na stáži v zahraničí a po návratu se musel především už jen vyrovnávat s „normalizací“. (Jako první hned po gigantické manifestaci na Letné v listopadu 1989 požádal M. Jakeše, aby odstoupil.) Pro historiky našich nových dějin je tu víc než dost závažných informací – fakta viděná z trochu jiné strany.

V červnovém Vesmíru vyšla recenze Římanovy knihy s názvem Pohled těch, kdo nezvítězili (Petr Slavíček, Vesmír 97, 384, 2018/6). Kriticky bych k němu dodal vše, co uvádím počátkem své stati – s výtkou, ale i s pochopením pro určité neznalosti všech složitých okolností. Má-li pak být „ten, kdo nezvítězil,“ pokládán za „poraženého“, pak to ale s přihlédnutím ke všem faktům nemůže být člověk, který k nám dokázal přinést základy genetického inženýrství, pomohl pro ně vytvořit české názvosloví a založil a dlouho vedl jeden z excelentních vědeckých ústavů. František Šorm má v druhdy „svém“ ústavu nejen bustu, ale je ctěn a uznáván jako otec zakladatel.

U knihy Palonkorpiové bych volil slova „dobré a zajímavé čtení“. K vysokému hodnocení Římanovy knihy bych pak ale opatrně dodal, že ovšem ne každý čtenář bude se všemi jeho názory nutně souhlasit (například vztah základního a aplikovaného výzkumu).

P. S. Mladým kritikům a zastáncům teorie o „sovětském modelu ČSAV“ bych rád připomenul pravdivý vtípek z minulého století: slovo dobrý se stupňuje: lepší a sovětský.

Autor: Jindřich Schwippel

Zdroj: Vesmír (2018/9)

O autorovi

Jindřich Schwippel

PhDr. Jindřich Schwippel (*1935) vystudoval archivnictví a historii na tehdejší Filosoficko-historické fakultě UK. Působil (mimo jiné) jako ředitel oblastního muzea v Chebu, vedoucí I. oddělení Státního archivu v Praze. Jako „kádrový invalida“ (po „kontrarevolučním“ působení v redakci časopisu Národní výbory) získal azyl v Ústředním archivu ČSAV, zabýval se dějinami věd a techniky, německo-českými vztahy, překládal z němčiny. Po r. 1989 přednášel na Filosofické fakultě (archivní teorii a praxi, etiku a orální historii) a stal se členem Vědecké archivní rady ministra vnitra. Nyní je členem Rady Národního filmového archivu. Publikoval též v Bulharsku, Maďarsku, Německu, Nizozemí, Polsku a Rakousku. Podílel se na dvoudílné edici Franz Kafka – amtliche Schriften a na publikaci Bohemia docta. V roce 2010 mu byla udělena medaile Za zásluhu o české archivnictví.

URL| <https://vedavyzkum.cz/z-domova/z-domova/dve-knihy-o-vede-a-politice>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

vedavyzkum.cz

Byl jsem nácek. Jaké je opustit neonacistickou scénu?

8.9.2018 zpravodajstvi.ecn.cz str. 00

[Kultura]Přednášky a diskuse

MKC Praha, Deník Referendum a Friedrich Ebert Stiftung vás zvou na diskuzi s Christianem Ernstem Weissgerberem, který se v šestnácti letech stal neonacistou a později ze scény vystoupil. Akce se koná 10. 9. od 18:00 v Akademickém konferenčním centru v Praze.

Více informací <https://www.facebook.com/events/1116685731812981/>

„Ten celý arzenál neohrabaných sloganů, xenofobie a popírání holocaustu mi bylo stále více a více proti srsti...“ Jaké je to vystoupit z neonacistické scény? Jaké je opustit kamarády, kteří až do nedávna nahrazovali rodinu? A je možné začít od znovu a zbavit se cejchu ultrapravicového extremisty?

MKC Praha, Deník Referendum a Friedrich Ebert Stiftung vás zvou na diskuzi s Christianem Ernstem Weissgerberem, který se v šestnácti letech stal neonacistou a později ze scény vystoupil. Momentálně studuje filozofii na univerzitě v Jeně a pracuje jako vzdělávací referent zabývající se pravicovým extremismem a populismem.

Společně s ním bude v panelu Fatima Rahimi z Deníku Referendum, Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** UK a aktivista Jan Vrobel. Debatu moderuje Tomáš Samek.

místo: ? Akademické konferenční centrum, Husova 4a, Praha 1 pořádají: MKC Praha, Deník Referendum, Friedrich-Ebert-Stiftung kontakt:

související odkazy:

Akce je určena pro veřejnost

Pravoslavná církev je oporou ruského militarismu, pacifistické svědky Jehovovy v Rusku zakázali

8.9.2018 rozhlas.cz str. 00
Svět Ve

Ruská pravoslavná církev nevystupuje proti zahraničním vojenským intervencím. Naopak, je jedním z nástrojů ruského militarismu, píše v analýze na serveru Riddle, věnujícímu se politice a společnosti v dnešním Rusku, ruský komentátor a politolog Ivan Preobraženskij.

Rusko podle něj zůstává státem vedoucím války za svými hranicemi. V roce 2016, dva roky po anexi Krymu, prohlásil ruský politolog Sergej Karaganov v rozhovoru pro německý časopis Spiegel, že „Rusko už nikdy nebude válčit na vlastním území“.

Čtěte také

Vraždu ruských novinářů ve Středoafričské republice zřejmě plánovali, tvrdí Deutsche Welle. Preobraženskij konstatuje, že zřejmě proto nyní Moskva válčí na cizím území, často i hodně daleko od ruských hranic, jak ukázala například nedávná smrt tří ruských novinářů ve Středoafričské republice. Žurnalisté tam chtěli natočit film o ruských vojenských poradcích a žoldnících, kteří v zemi působí. Taková válečná aktivita ale mimo jiné znamená, že takzvaná „tradiční náboženství“ vůči ní musejí zaujmout stanovisko. Ochránce křesťanů Ochrana vlastní země a národa v ruské pravoslavné církvi dávno žádné otázky nevyvolává. Pravoslavní duchovní se už tradičně modlí za obránce Ruska a ve svých modlitbách nezapomínají ani na ruské vládce a stát. Jaký ale mají vztah k zahraničním operacím, které zjevně neslouží obraně vlasti?, ptá se ruský politolog.

Příští rok uplyne sto let od chvíle, kdy ruští bolševici v noci ze 16. na 17. července roku 1918 ve sklepě dnes již neexistujícího Ipatjevova domu v ruském Jekatěrinburgu brutálně zavraždili cara Mikuláše II., jeho manželku a jejich pět dětí. Navzdory mnoha vyšetřováním a vědeckým expertízám, pravoslavná církev stále zpochybňuje dnes již všeobecně akceptovanou verzi jedné z nejtemnějších kapitol ruské historie.

Popisuje, že v 19. století oficiální ruská propaganda o mnoha výbojích mluvila jako o válkách „náboženských“, vedených na ochranu bratrských pravoslavných národů. Ale třeba válečné akce na území Ukrajiny, na kterých se Rusové podílejí, do této kategorie určitě nepatří. Preobraženskij soudí, že je můžeme považovat přímo za bratrovražedné.

V případě Sýrie se ruská propaganda sice pokoušela mluvit o „ochraně křesťanů“, ale jen těžko je možné tvrdit, že by skutečným cílem války bylo zachránit místní katolíky či pravoslavné nebo snad věřící monofyzitské církve. Náboženský charakter je každopádně zřejmý u občanské války ve Středoafričské republice, kde proti sobě bojují muslimové a křesťané. Tento rozměr ale zřejmě moc nezajímá ruský generální štáb nebo zaměstnance takzvané Vagnerovy soukromé vojenské společnosti, která tam podle řady svědectví působí.

(Pro)státní církev Preobraženskij vypočítává, že jako o pravoslavných o sobě tradičně mluví více než 70 % Rusů. V 90. letech ještě Ruská pravoslavná církev přicházela se smírnými prohlášeními v duchu klasického chápání křesťanských hodnot.

Papež František by mohl v budoucnu zamířit do Moskvy. Řekl to vatikánský státní sekretář, kardinál Pietro Parolin. Podle něj je ale třeba víc času na přípravu návštěvy. Parolin včera jednal se šéfem ruské diplomacie Sergejem Lavrovem, naplánované má i setkání s patriarchou pravoslavné církve Kirillem a ruským prezidentem Vladimírem Putinem. „Papež v Rusku ještě nikdy nebyl,“ říká Jan Šíra z katedry ruských a východoevropských studií pražské **Fakulty sociálních věd**.

Je možné vzpomenout například konflikt v roce 1993, kdy proti sobě stáli tehdejší ruský prezident Boris Jelcin a ruský parlament, nebo první čečenskou válku. Část duchovních samozřejmě zaujímala jinou, radikálnější pozici, ale v té době ještě v rámci církve hráli jenom okrajovou roli.

Pravoslavná církev v Rusku tehdy například aktivně podporovala výjimky ze základní vojenské služby. Věřící tak chtěla ušetřit před nutností brát do ruky zbraň, pokud by to bylo v rozporu s jejich přesvědčením.

Po smrti patriarchy Alexije II. v roce 2008 a zvolení nové hlavy církve, patriarchy Kirilla, se ale věci začaly rychle měnit. Vojenští kaplani, kteří se v armádě původně objevili proto, aby pomohli zjemnit drsné mravy, a také aby sloužili jako doplňující nástroj kontroly nad armádou, se následně stali organizační jednotkou ruského ministerstva obrany.

Pravoslavná církev navíc začala aktivně navazovat vztahy s takzvanými kozáckými polovojenskými organizacemi. Ty se po roce 2014 zapojily do válečných akcí na Donbasu a v Sýrii. A v rámci církevních nedělních škol začaly vznikat vojensko-vlastenecké kluby mládeže.

Ukrajinské dilema Politolog Ivan Preobraženskij z toho na serveru Riddle vyvozuje, že ruská pravoslavná církev ve svém dnešním stavu plní v souvislosti s válkou jen část ze svých veřejných funkcí – žehná ruským ozbrojeným silám. Na rozdíl od jiných velkých světových křesťanských církví o ní však prý nejde mluvit jako o mírotvorné nebo dokonce pacifistické organizaci.

Otázka, k jakým vlastně válkám dává své požehnání, jako by ruskou pravoslavnou církev nezajímala. Na území Ukrajiny je největší církví Ukrajinská pravoslavná církev moskevského patriarchátu, která je z právního hlediska součástí církve ruské. Proto ruské pravoslavné duchovenstvo nemůže podobnému bratrovražednému konfliktu požehnat.

Zároveň ale za celé čtyři roky církev účast Rusů ve válce na území Ukrajiny přímo nekritizovala. Moskevská patriarchie po anexi Krymu sice nezměnila status Simferopolské eparchie, která zůstala součástí ukrajinské církve. Na druhou stranu však patriarcha Kirill také ani jednou neodsoudil vyznavače pravoslaví, kteří bojují na Donbase, ani nevyzval ruský stát, aby se na tomto konfliktu přestal podílet.

Naopak, Kirill osobně a přímo podpořil Rusko a samozvané východoukrajinské lidové republiky. Zároveň neváhá kritizovat Kyjev i blíže neurčené ukrajinské „nacionalistické organizace“. Preobraženskij proto soudí, že v otázce militarizace Ruska existuje mezi vedením Ruské pravoslavné církve a Kremlem plné vzájemné porozumění.

Podobné je to i v případě ruského islámu, který kontroluje a ovládá několik vzájemně si konkurujících organizací. Mezi ně patří Rada muftích a jednotlivé regionální muslimské duchovní správy, které vznikly ještě v dobách Sovětského svazu.

Proti násilným intervencím se stavěli ruští buddhisté, zvláště v období prvního čečenského konfliktu. V nedávné době se ale ukázalo, že i buddhisté se armádních akcí na ukrajinském území zúčastnili. Představitelé tohoto náboženství na to žádným protiválečným prohlášením nezareagovali. Ani toto vyznání a jeho církevní organizace se tak v Rusku neprojevuje protiválečnou orientací.

Zbývají už jen takzvané malé církve a sekty, mezi nimi i ty, které se v Rusku označují jako „totalitní“. Počtem přívrženců z nich vynikají svědkové Jehovovi. V celém Rusku mají 170 tisíc stoupenců, kteří nesmějí vzít do ruky zbraň.

Už léta to je největší náboženská skupina v Rusku, která se podobným pravidlem řídí. Svědkové Jehovovi důsledně vystupují proti vojenským konfliktům i proti tomu, aby se na nich podíleli ruští občané. Podobné pozice nicméně zastávala i řada malých protestantských církví, které na území Ruska působily.

V roce 2017 ale ruské úřady dosáhly toho, že Nejvyšší soud svědky Jehovovy jako extrémistickou organizaci zakázal. Politolog Preobraženskij je přesvědčený, že se to neobešlo bez podpory pravoslavné církve.

Nejvyšší soud Ruské federace potvrdil zákaz náboženské organizace Svědci Jehovovi z dubna letošního roku. Odůvodnil to tím, že jde o extrémistickou skupinu, která ohrožuje bezpečnost státu.

Zároveň je podle něj více příčin tažení proti svědkům Jehovovým. Restrikce souvisejí i s tím, že tato skupina skutečně má mnoho znaků klasické sekty v negativním smyslu slova. Kromě toho měli jehovisté i jiné konflikty se státem než jen v otázce války a míru.

Bylo tomu tak například ohledně zákazu slavení svátků: členové sekty si nejenže nesmějí připomínat vlastní narozeniny, ale je jim zapovězena i účast na některých státem organizovaných oslavách. Úřady se rovněž zajímaly také o rozsáhlý majetek svědků Jehovových, který už ostatně z části zabavily.

V podmínkách rostoucí militarizace Ruska to je ale právě odmítání služby v armádě, co dělá ze svědků Jehovových a dalších odpíračů vojenské služby z náboženských důvodů přirozené protivníky Kremlu.

Nátlak podněcuje i to, že tajné služby a bezpečnostní složky v dnešním Rusku podle Preobraženského raději hledají potenciální extremisty mezi neškodnými narušiteli zákona než v řadách skutečných zločinců. Je to nejjednodušší způsob, jak si získat uznání nadřízených a s ním i vyšší hodnost, byt, nebo alespoň prémie.

Ve vězení se tak už ocitly desítky jehovistů, kteří svých náboženských aktivit nezanechali. Někteří z nich už dokonce získali status politických vězňů.

Ruský mediální a internetový regulátor Roskomnadzor již také svědkům Jehovovým zablokoval webové stránky. Představitelé této náboženské skupiny označují za protizákonný způsob, jakým k blokadě došlo. Tlak státu ale pociťují i jiné náboženské organizace. Dokonce i ty pravoslavné, jež však nepodléhají Ruské pravoslavné církvi. Preobraženskij očekává, že ruský stát pravoslavnou církev brzy požádá o to, aby některé z válečných operací výslovně požehnala. Pravděpodobně prý od ní také bude častěji slyšet o tom, že ruská armáda chrání v různých částech světa křesťany, podobně jako tomu bylo v 19. století.

A zřejmě poroste i počet trestně stíhaných protiválečných náboženských aktivistů. Podobné represe, pokud k nim skutečně dojde, budou znamenat, že Rusko nevyklučuje rozsáhlejší válečné akce mimo své území, a proto se pokusí preventivně zbavit potenciálních odpůrců, domnívá se komentátor.

Nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné

**8.9.2018 Deník Víkend str. 04 Rozhovor
FILIP LUKESŠ**

Bára Nesvadbová opustila po sedmnácti letech práci šéfredaktorky módního časopisu. Rozhodně ale nezahálí. Vydala módního průvodce Síla stylu, v říjnu představí svou povídkovou knížku Momentky, věnuje se charitě a snaží se být co nejlepším rodičem.

* Sedmnáct let jste byla šéfredaktorkou módního časopisu Harpers Bazaar. To je dlouhá doba. Obrečela jste ten okamžik, kdy jste řekla této práci sbohem?

Ne, naposledy jsem nad prací plakala nad jednou kritikou povídky. A to bylo ještě na vejšce. Profesor Černoušek mne tenkrát laskavě utěšoval. Dej mu pánbůh lehký nebe.

* Máte svou vlastní módní značku Bibloo. Prozradte o ní něco.

Tu má pan Skala, já pro ně jen vytvořila limitovanou kolekci, kterou teď koncem září ještě doplníme o čtvery podzimní šaty. Tuším, že už je takřka rozprodaná, zbylo jen pár triček, nicméně ty věci se_ dají doobjednat, že se ušijí na žádost. Část výtěžku šla na rehabilitaci jedné naší holčičky z fondu, Elenky.

* Na začátku září vyšel váš průvodce módou nazvaný Síla stylu. Co je v knize?

Je to knížka nejen o tom, co jsem se za těch šestnáct let v módním průmyslu naučila, ale hlavně o svobodě vlastní volby. Moc nesouhlasím, když kdokoliv komukoliv říká, co je správné. Oblékání vnímám jako komunikační kanál.

* Přijde mi, že vy sama jste se vždy oblékala dost odvážně, přitom o sobě tvrdíte, že jste stydlivá. To je nějaký obranný mechanismus stydlivých? Oslnit a tím se stát neviditelnou?

Vážně? Já mám pocit, že chodím spíš v kapsáčích. Velké dekolty mi dělá Táňa Kovářiková na akce, ale jestli vám to přijde odvážné, řeknu jí, ať to kapku utáhne. A stydlivá, to říkají moji přátelé vždy, když mne přemlouvají, ať si sundám na pláži aspoň tu košili.

* Vaši rodiče byli oba psychiatři. Když se s odstupem podíváte na jejich výchovu, byla hodná odborníků na lidskou psychiku? Byli vzorová?

Byla jejich vlastní. Vzorová jistě ne. Ale láskyplná určitě.

* Po rozvodu už jste nezaložila další rodinu, mimo jiné proto, že jste se bála, aby se Bibi jako vyženěná dcera neocitla na druhé koleji. Vůbec, máte strach, abyste ji nezklamala, aby jí někdo neublížil. Jaká povaha je vaše dcera?

Snažím se být co nejlepším rodičem, jako každý z nás, kdo má děti. A ano, potřeba být funkčním přístavem pro Bi je pro mne jednou z nejdůležitějších na světě. Bi je velmi přátelská, empatická, už dospělá dívka. Je mojí skvělou přítelkyní, za což jsem moc vděčná.

* O prázdninách jste spolu byli na festivalu v polské Gdyni. Jaké to bylo?

Skvělé, byli i Depešáci! Reálný návrat do postpubertálních botek. Jely jsme přes Krakov, byla jsem tam poprvé, nádherné město. Byla jsem na tripu s mámou, dcerou a její kamarádkou, takže holčičárna. A bylo moc hezké trávit výletní čas s maminkou.

* Bibi má ráda zvířata, proto také nejí maso. Kolik zvířat momentálně máte doma?

Máme devět koček a dva psy. Měli jsme tři, ale Garpíšek, mé milované zvíře, bohužel letos zemřel. To byl úžasný retrívr, hodný, chytrý, trpělivý, vnímavý. Dá se říct, že všechny ty kočky vychoval on. Ony jsou nalezení, nepožizuju si je programově, jsou to zachráněni bezdomovci, mouři. Takže k nám domů přišly v dost úzkostném stavu a Garp pomohl vybudovat důvěru v lidi, ve zvířata, ve svět. A to ho jako štěně radili utratit, měl leukémii. No a dožil se krásných šestnácti.

* Vešel by se vůbec do vaší domácnosti plné žen a zvířat ještě nějaký muž?

Myslím, že když se dva lidé mají rádi, vidí spíše to hezké, ty plusy, neuvažují, že by se někam neměli vejít, když jsou pozváni.

* Hodně se zabýváte feminismem a emancipací. Proč je to pro vás tak důležité téma?

Protože jsem přesvědčena, že jsme teď právě v dost nespravedlivém módu, alespoň co se platových podmínek týče. A i rozdělení rolí, myslím, že kde je střídavá péče, měla by být i střídavá povinnost. Jen se toho celého neladu a neuspořádání, které v současné době panuje, trochu bojím. Nějak vnitřně cítím, že je mi vlastně nesmírně líto, jak mizivou váhu má dnes rodina.

* Někde jste řekla, že váš otec vás nikdy moc nechválil. Není ten boj za rovnoprávnost žen třeba také snahou zpětně dokázat otci, že jste stejně dobrá jako on?

Vysoká psychiatrická. Nevím. Možná.
Těžko říct.

* Jestliže něco vyčítáte dnešním ženám, je to jejich závislost na mužích a to, že dělají šťastnými všechny kolem sebe a na sebe zapomínají. Myslím, že tím ale trpí někteří muži. Jak se díváte na takového muže v domácnosti, který myje nádobí a pere?

Tak, že má rád svoji ženu, když z ní nedělá služku a dělí se o provoz domácnosti. Ono to uspořádání je ale děsně individuální, každému přece vyhovuje něco zcela jiného. A kdybych byla ženou v domácnosti, také by mne ani v patě nenapadlo, aby muž, který chodí do práce, žehlil své košile. Myslím, že je to zbytečné povídání, že každý si to přeci zařídí tak, aby tyhle praktické věci vyhovovaly všem zúčastněným.

* Vaše knihy jsou o sexu, lásce, nevěře, zklamání, zkrátka o vztazích. Kdo nebo co, kromě vašich vlastních zážitků, bývá nejčastěji inspirací pro příběhy, které tak ráda popisujete?

Já neustále kradu zážitky svým kamarádkám. No, a pak mám asi až příliš velkou fantazii. Naštěstí je těch knih už tolik, že mne nikdo nemůže podezírat z popisování svého života. To by bylo nejmíň na sedm světů... Víte, on každý spisovatel píše dost „ze sebe“, což ještě neznamená, že píše o sobě. Teď jsem přečetla za léto extrémně hodně detektivek a fantazii oněch norských autorů bych vážně mít nechtěla. Bohudík za nevinné storky o lásce.

* Nicméně jsou napsané dost odvážně. Čím to, že papíru svěříte to, co byste třeba jinak nevypustila z úst?

Sama nevím.

* Pralinky, Laskonky, Brusinky, Borůvky - to jsou názvy vašich knih, ve kterých jsou fejetony nebo povídky. Ta cukrářská a ovocnářská oblast je vám něčím blízká?

Vůbec. Začalo to Brusinkami, pouhou asociací, že se jednalo o krátké fejetony, takové sarkastické, tak jsem chtěla něco, co pálí nebo štípe a nedá se toho sníst moc najednou, a pak už se to nabalovalo. (smích)

* Kdy a kde vlastně píšete nejraději?

V noci u kuchyňského stolu. Jsem asi přesným opakem Virginie Woolfové, rozhodně nepotřebuji Vlastní pokoj. Ráda vnímám svět naší domácnosti, no a píšu, když už všichni ostatní spí.

* Knihy Bestiář a Pohádkář byli zfilmovány a dosáhly značného úspěchu. Právě Pohádkáře se prodalo přes sto tisíc výtisků, to je něco nevídaného. Myslíte, že by se to dalo ještě někdy zopakovat?

Víte, nepřemýšlím nad knížkou prizmatem čtenářského úspěchu, knížka pro mne není komerční produkt, je to láska a poctivost sdělení.

* Kolik se prodalo výtisků vaší poslední knihy?

Laskonek? Asi dvacet pět? Myslím... Já to nepočítám.

* Jak se vám líbily filmy natočené podle vašich knih?

Jsou to filmy režisérů, kteří byli tak milí, že si vybrali moji látku. Mám je oba ráda. Jak ty filmy, tak ty režiséry. Nejsem kontrolující autor, který by chtěl být na place a vše kontrolovat, film vnímám jako interpretaci knihy.

* Mimochodem na námět vašeho otce byly natočeny mé oblíbené filmy Pane, vy jste vdova nebo třeba Zítřka vstanu a opařím se čajem. Jaký vztah máte k těmto snímkům?

Tak teda Zítřka vstanu je můj nejméně oblíbený, reálně se v něm nevyznám, pořad nevím, kdo je kdo. (smích) Mám moc ráda tatínkovy povídky. A tu poslední knížku Peklo Beneš.

* Co píšete teď, nebo už jste dopsala a čeká to na vydání?

Koncem října vydávám povídkovou knížku Momentky. Z té mám dost trému. Obsahuje texty, na kterých mi opravdu záleží. Tak jsem zvědavá na reakce. Po dlouhé době mám vážně trému.

* A chystá se i nějaký film a divadlo, jestli se nemýlím...

Ano, pro divadlo připravuje Irena Žantovská Laskonky a Roman Štolpa Bestiář. A Honza Drbohlav leží ve scénáři na Přítelkyně, to je ten film.

* Kromě knih pro dospělé píšete i pro děti. Kdo je ve vašich představách dětský čtenář, ke kterému se obracíte?

Milovala jsem dobu, kdy byla Bi dítě. Upřímně, nic na světě mne nebavilo víc než dětský svět. Přátelé se mi posmívali, vždy jsem je opouštěla a trávila čas s dětmi na hřišti nebo čtením. Měla jsem štěstí, že se pode mnou žádná skluzavka neutrhla. Takže pohádky jsem psávala pro kamarády Bi v době těsně předškolní. Nevím, zda to ještě půjde vrátit, ten kouzelný dětský svět je mi teď už vzdálený. Možná až Bi bude mít děti, když mi je třebas na chvíli půjčí, tak budu s láskou pohádková babička.

* Kdybychom měli vyjmenovat vaše charitativní aktivity, trvalo by to hodně dlouho. Co vás v této oblasti nejvíce zaměstnává a také naplňuje?

Určitě fond Be Charity, 27 postiženým dětem hradíme rehabilitace a pomůcky. Kdokoliv, kdo pro náš fond pracuje, je dobrovolník. Je pro mne velmi důležité mít čistý štít. Vnímám velký rozdíl mezi klasickou filantropií a mezi placenou prací s dobrým úmyslem. Moc si vážím možnosti být zapojena do projektů Etincelle, máme už třináct podniků, třeba kavárničku Mezi řádky naproti Švandáku, kde jsou i sci-fi knížky po tátovi, celá jeho knihovna, ve všech těch podnicích pracují mentálně handicapovaní lidé. Pevně věřím, že možnost chodit do práce je obrovskou životní změnou, plusem. Na podzim chystáme s fondem spoustu akcí, tenisový turnaj, charitativní večeři, naši oblíbenou žofínskou hadrárnu, Giving Tuesday výzvu, kolekci pro Tonak, je toho spousta.

* Vaše motto je: Lepší konec s velkou hrůzou než hrůza bez konce. To mi musíte vysvětlit. Proč se vám líbí zrovna tahle věta?

Je to takové motto ke koncům vztahů, objevila jsem ho v pubertě, symbolizuje, že lepší, než se dlouho hádat a vzájemně trápit, je lepší jít od sebe. Ale nezapomeňte, oblíbila jsem si ho v osmnácti. Možná bych ho jako vdaná máma tří dětí viděla zcela jinak. Člověk se i na obyčejná zvolání dívá často jen vlastní, omezenou, optikou.

„Nějak vnitřně cítím, že je mi vlastně nesmírně líto, jak mizivou váhu má dnes rodina.“

Spisovatelka a novinářka Bára Nesvadbová, vlastním jménem Barbara Nesvadbová, se narodila 14. ledna 1975 v Praze do rodiny dvou lékařů, psychiatrů. Otec Josef Nesvadba byl také spisovatelem sci-filiteratury. Po akademickém gymnáziu Štěpánská absolvovala **Fakultu sociálních věd** UK, Pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy, měla televizní pořady Tvář v tvář a Muži podle Nesvadbové. Sedmáct let byla šéfredaktorkou české edice prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. V rámci charitativních projektů navrhuje boty a oblečení. Plynně hovoří a překládá z angličtiny, němčiny a ruštiny. Její prvotinou byla kniha Řízkaři (2005). Další kniha Bestiář (2007) se stala předlohou pro stejnojmenný film a Barbara Nesvadbová se podílela na přípravě scénáře. Následovala povídková kniha Život nanečisto (2008) a román Pohádkář (2009), který devatenáct týdnů vedl žebříček prodejnosti. V roce 2014 byl zfilmován Vladimírem Michálkem. Bára Nesvadbová dále vydala sbírky fejetonů a povídek Brusinky, Borůvky, Pralinky, Laskonky, knížku pro děti Garpíškoviny aneb Bibi a čtyři kočky a dvě novely o ženském přátelství Přítelkyně. Spolu s Alenou Ježkovou a Natálií Kocábovou napsala povídkovou knihu Tři maminky a tatínek a loni vydala Díář Báry Nesvadbové - ojedinelý zápisník s milníky feminismu a texty o emancipaci. Jejím bývalým manželem je politik Karel Březina. S ním má dceru Bibianu Nesvadbovou.

Foto autor| FOTO: DENÍK/MARTIN DIVÍŠEK

Když jsme stáli proti, skončili jsme v bryndě

8.9.2018 Lidové noviny str. 25 Orientace - Rozhovor
PETRUŠKA ŠUSTROVÁ

S ředitelem Polského institutu Maciejem Ruczajem o Masarykovi i Paderewském, živých pochodních, válce o Těšínsko i úžasné česko-polské jazzové spolupráci

Polský institut v Praze dělá právě cyklus akcí, který se jmenuje poněkud provokativně sPOLeCZně. Nejsme si úplně jisti, jestli naše země, které obě slaví sté výročí existence, mají kromě hranice něco společného...

* LN Opravdu myslíte, že někam kráčíme společně?

Na první pohled se může opravdu jevit, že toho společného mezi námi až tolik není. Ve skutečnosti ale celé poslední století ukazuje, že se nám spolupráce vždy vyplatila.

* LN Začněme něčím jednodušším: čím ten týden společných dějin začínáte?

Pokud jde o kulturu, tak jsme chtěli vsadit na oblasti, kde spolupráce probíhá nejlépe, jako je třeba jazzová hudba. Divila byste se, kolik významných českých jazzových hudebníků mladé generace má nějaký vztah k Polsku, třeba studovali v polských akademiích...

* LN Možná v jazzu existuje i jistá tradice. Docela dobře se pamatují, jak moji kamarádi v šedesátých letech jezdili na jazzové festivaly do Sopot. Mluvílo se pak o tom celé měsíce...

Když se podíváme na hudbu jako celek, je v jazzu rozhodně největší počet různých česko-polských projektů. Spolupráce funguje skvěle. Když se podíváte na hvězdy mladé české generace, tak už to není jako za komunismu, kdy Češi a Slováci brali Polsko trochu jako okno na Západ – teď je spolupráce velmi obousměrná. A právě tak je to ve filmu. Další z večerů toho týdne sPOLeCZně bude věnován filmovým koprodukcím. České publikum to třeba ani neví, ale celá řada místních filmů, třeba Já, Olga Hepnarová, vznikala v polské koproduci, s polskou podporou, s polskými herci nebo v jiné spolupráci. Filmový byznys se v posledních letech neobyčejně

provázel. Chceme ukázat, jak skvěle funguje spolupráce v mnoha oblastech. Ale základem jsou samozřejmě historická výročí.

* LN Pro Českou republiku i Polsko – ale i pro celou Evropu – je pochopitelně jistým výchozím bodem konec první světové války. Jakou souvislost, co společného v roce 1918 vidíte pro naše dva vznikající státy?

Rok 1918 je mezníkem, kdy se střední – nebo středovýchodní – Evropa podstatně rekonstruuje. A tím, že vzniká Československo a obnovuje se Polsko, můžeme mluvit o vzniku střední Evropy v tom dnešním smyslu – předtím se polské a české země vyvíjely každá jiným směrem. A právě od roku 1918 se naše dějiny najednou k sobě strašně přibližují.

* LN No, sblíží... Měli jsme přece tvrdé spory, dokonce válku o Těšínsko.

Ano, v roce 1919 naše státy vstupují do válečného konfliktu, na který se samozřejmě každá ze stran dívá z vlastní perspektivy. Ale předtím, v roce 1918, byli přece Češi a Poláci hnacími motory celé kampaně v zemích Dohody za svobodu střední Evropy.

* LN Teď myslíte české a polské politiky, nebo společnosti?

Myslím politiky. Na české straně to byl Masaryk a na polské Ignacy Paderewski. Tím, že mezi nimi vzniklo určité spojení, vystupovali a mluvili tak trochu jeden za druhého a nemluvili jen za svůj národ, ale i za další národy, získali mnohem silnější hlas, a to nejen v Evropě, ale především ve Spojených státech. A to je právě první výročí, ke kterému se letos vracíme. V roce 1918 Masaryk a Paderewski 15. září společně hovořili v Carnegie Hall v New Yorku před několika tisíci lidmi z amerických elit. Vyšli společně na pódium a mluvili o tom, že ve střední Evropě žije celá řada národů, které si zaslouží samostatnost. A díky tomu, že se spojili, vzniklo něco, co se jmenovalo Středoevropská unie – dnes bychom řekli lobbistická organizace, která v New Yorku bojovala za zájmy těch národů. Jak to dopadlo po vyhlášení samostatnosti, tedy špatně, to už je jiná kapitola. Ale moment, kdy Masaryk s Paderewským společně mluvili s americkými elitami, ukazuje potenciál, jaký máme, pokud nemluvíme každý za sebe, ale dohromady.

* LN A máme? Po sto letech?

Můžeme to brát jako symbol – nebo ne symbol, ale model.

* LN Dobrá. Tak postupme k roku 1938.

Meziválečné období začalo československopolskou válkou rozpoutanou v roce 1919 českou stranou. Rok 1938, který bez roku 1919 nelze chápat, je přece totéž, jen s obráceným znaménkem. Je to jasný příklad, že konflikt nás poškozuje, že si v rámci střední Evropy nemůžeme dovolit přít se mezi sebou, protože se pak stáváme hračkami v rukou těch velkých. Polsko si užilo chvíli slávy, vstoupilo do Těšínska, nicméně za chvíli sdílelo stejný osud jako Československo. Nejsem historik, ale beru to jako pohádku s mravním ponaučením.

* LN Zajímá dneska ještě někoho v Polsku, jak to bylo s Těšínskem v roce 1919 a v roce 1938? Jezdím do Těšína na filmové a divadelní festivaly a je to kouzelné město, kde člověk zapomíná, na které straně hranic se zrovna nachází...

Samozřejmě se najdou lidé, kterých se to týká, potkalo to jejich rodiče nebo prarodiče, a tak to musejí reflektovat. Z hlediska velkých dějin tenhle náš spor ve stínu velkých konfliktů s Německem nebo se Sovětským svazem prakticky zmizel. Už ta přeshraniční spolupráce je důkazem, že je do velké míry vyloučený.

* LN A do jaké míry se to společně promítalo do dění za války? Exilová československá a polská vláda se v Londýně nakonec nedohodly...

Oba naše národy tehdy byly v bryndě, trochu ponechané svému osudu. Češi i Poláci tam moc nikoho nezajímali, Britové a další museli řešit, jak vůbec válku přežít. A tehdy se zase vynořuje potenciál, který spolupráce nese. Objevuje se koncept konfederace, se kterým vlády chvíli koketují, jednájí o ní – to je ta vyšší, vládní úroveň. Pak je tu spousta příběhů na nižší, přímo osobní úrovni, autentické bratrství ve zbrani, můžeme

připomínat české a polské letce, boje u Tobruku. A zase do toho vstupují velcí se svými velkými zájmy a spolupráce padne. A česká exilová vláda sází na Stalina...

* LN ... a ne na spolupráci s polskou vládou, protože polský stát podobně jako Československo přece neexistuje. A jsme po válce. U nás vyhráli volby komunisté, v Polsku se to sice nepovedlo a muselo se to „napravit“, ale po peripetiích, které tu nebudeme opakovat, jsme se ocitli spolu ve stejném bloku „bratrských“ zemí.

Zase ve stejné bryndě. Po roce 1945 jsme se začali oficiálně milovat, byli jsme socialistický tábor, všechno bylo skvělé, sbratřené dělnické třídy a tak dál, bláblabla. A pak tam byla realita: konflikt o Těšínsko, který se nijak neléčil, realita v podstatě uzavřených hranic a realita obrovské dávky negativních stereotypů – na jedné straně proradní Pepíci, kteří nebojují a jsou ochotni vrazit kudlu do zad, a na druhé straně ti strašní Poláci, rok 1938, jejich chaos, bordel...

* LN ... a ještě k tom jsou to pámbíčkáři.

Pak přichází rok 1968. Máme tu dvě nesmírně významné události: 7. září 1968 dochází k tragickým událostem v Jičíně, kdy opilý voják Polské lidové armády zabije dva bezbranné Čechy, civilisty. To je tragické vyvrcholení účasti komunistického Polska na invazi. Pro národ, který má heslo „Za naši a vaši svobodu“ nemůže být horšího – polský voják v roli okupanta střílí do civilistů. A pak se 8. září 1968 na varšavském Stadionu desetiletí upálí bezvýznamný účastník Ryszard Siwiec, aby protestoval proti komunismu jako takovému, ale poslední kapkou pro něj je účast Poláků na invazi. A tím vlastně řekne, že jsme na jedné lodi utlačovaných středoevropských národů.

* LN Dovolím si teď přeskočit deset let k tomu, kdy se v Krkonoších sešli polští a českoslovenští disidenti. Píšeme rok 1978.

A to zase asi nejde pochopit bez roku 1968. V polském disentu by možná nebyla taková vůle ke kontaktu právě s Čechy a Slováky, kdyby nebylo traumatu z roku 1968.

* LN To nebyla jen věc traumatu. My jsme běžně věděli, co se děje v Polsku, a Poláci věděli, co se děje u nás – existovaly přece západní rozhlasové stanice. Taky tu byla dlouhá společná hranice, podobný jazyk... A podobný přístup disidentů: nenásilný vzdor proti komunismu a obrana pronásledovaných.

Ano, ale proč zrovna Čechoslováci a Poláci? Proč ne Poláci a Maďaři, kteří měli značné historické vazby. Nebo proč ne, já nevím, Bulhaři a Rumuni...

* LN No právě kvůli tomu společnému jazyku – polský KOR a československá Charta 77 měly hodně společného, například to, že ti lidé věděli, že se musejí dohodnout i přes různé politické názory, které je dělí, nebo to, že vystupovali veřejně pod svým jménem.

Ano, a rok 1978 se podobá roku 1918 v tom, že zase disidenti z obou stran hranice nevystupují jen za sebe, ale vlastně za celý středoevropský prostor. A spolupráce disidentů se rozvíjí, vzniká Polskočeskoslovenská solidarita a stává se vzorem jiných přeshraničních spoluprací. Ale existovalo i poznávání na jiné, nedisidentské úrovni. V Polsku udělala obrovský dojem česká nová filmová vlna, byl opravdu zájem třeba o Hrabala nebo jiné autory – a na druhé straně mělo Polsko trochu obraz okna do světa, kde se lze dostat ke kulturním statkům v Československu nedostupným.

* LN A ani člověk nemusel nikam daleko jezdit, v Polském kulturním středisku byly ke koupi knihy a desky, o jakých jsme my mohli leda snít. Ale abychom se dostali k dnešku: samozřejmě jsou oba naše státy v EU – máme naději vytvořit nějakou středoevropskou kliku?

Máme přece Visegrádskou čtyřku, ta vznikla hodně na základě předchozích disidentských vztahů. A v polské politice dodnes tradice disentu existuje – náš současný ministr zahraničí poprvé seděl na 24 hodin v roce 1979 kvůli protestu před československým konzulátem v Krakově, kde protestoval proti uvěznění členů VONS. A náš premiér se, jak jsem slyšel, účastnil happeningu Pomerančové alternativy, recesistické invaze do Československa 21. srpna 1988 v Krkonoších. Lidský kapitál našeho sPOLeCzně tedy trvá. Ale hlavní je to mravní ponaučení: jak jsme dopadali, když jsme spolupracovali, a jak tehdy, když jsme nespupracovali. A že

českopolská spolupráce může být motorem, který pohání vpřed celý region. To je základ, na kterém pak lze stavět hledání společných témat v dnešní politice.

* LN A co nakonec tedy organizujete?

Polský institut spolu s Českými centry a díky podpoře Polsko-českého fóra připravil cyklus akcí, kondenzovaný do několika dnů mezi 6. a 15. zářím. Chceme v nich připomenout klíčová kulatá výročí, která Čechy a Poláky spojují. Partnerů je víc, třeba Český rozhlas Vltava, kde bude celé pásmo pořadů týkajících se polské kultury, ale hlavní jsou právě akce, které připomínají společné dějiny. 10. září si například v Národním muzeu připomeneme rok 1968, na který Češi ani Poláci nevzpomínají rádi. Tehdy ovšem uplyne padesát let od upálení Ryszarda Siwiece, který pro nás je symbolem solidarity národů, které úpěly pod sovětským jhem. Cyklus akcí zakončíme 14. září konferencí v Černínském paláci, která bude těch sto let mapovat, budeme se zamýšlet nad minulostí a nad tím, jaké je z ní ponaučení pro současnost a budoucnost česko-polských vztahů. A co mohou Češi a Poláci společně udělat pro Evropu, to je asi na tom nejdůležitější. Mezitím je ovšem řada kulturních akcí, které se zase ponесou v duchu česko-polské spolupráce.

MACIEJ RUCZAJ (35) Současný ředitel Polského institutu je politolog a publicista, od mládí žije v Praze. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** a anglistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Je editorem a spoluautorem řady publikací o polských dějinách, politickém myšlení a kultuře. Maciej Ruczaj je ženatý, má tři děti.

Foto autor| FOTO MAFRA – DAN MATERNA

Británie předložila Radě bezpečnosti důkazy o otravě bývalého agenta Skripala a jeho dcery

8.9.2018 ČRo Plus str. 03 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Abych navázal na hudební téma z úvodu Názorů a argumentů, zmíním, že je to právě týden, co jsme se dozvěděli o smrti Nikolaje Vasina, známého v Rusku jako Kolja Vasin zejména. A především mezi beatlemany. Byl to právě on, kdo byl největším obdivovatelem legendární britské skupiny. Byl to Vasin, který dostal od Johna Lennona svého času desku Beatles s jeho vlastnoručním podpisem. Do Sovětského svazu tehdy nepředstavitelné. A byl to Vasin, který bojoval se sovětským režimem o svobodu hudebního vkusu. A kterému se nikdy nepodařilo realizovat svůj sen, postavit chrám lásky, míru a hudby Johna Lennona. A teď k dalším událostem. Británie předložila Radě bezpečnosti tento týden důkazy o otravě bývalého dvojitého agenta Skripala a jeho dcery. Britové tvrdí, že pokus o vraždu v březnu spáchali dva pracovníci vojenské rozvědky GRU Alexandr Petrov a Ruslan Boširov. Jejich fotografie Londýn zveřejnil. Důkazy přiznává jako důvěryhodné a relevantní také Německo, Spojené státy, Kanada i Francie. Rusko zapojení do útoku popírá. Mým dalším hostem v Názorech a argumentech měl být Emil Aslan, politolog z katedry bezpečnostních studií z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bohužel jsme s ním nenavázali telefonické spojení. Pokračujeme tedy v naší debatě s Vladimírem Plesníkem z deníku Právo, Adamem Černým z Hospodářských novin a taktéž komentátorem Českého rozhlasu, a Vítem Dostálem z Asociace pro mezinárodní otázky. Pánové, co případ Skripal, nakolik rezonoval v jednotlivých zemích, které sledujete? Můžeme začít v Polsku, protože, pane Dostále, myslím si, že o tom mnoho nevíme.

Vít DOSTÁL, Asociace pro mezinárodní otázky

Tak, Polsko se přihlásilo k, k těm odvetným opatřením. Na podporu Spojeného království. A není to žádným překvapením. Polsko je země, která z posledních 250 let asi 75 procent času mělo na svém území, dnešním územím ruskou nebo sovětskou armádu. A ty vztahy jsou v ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A tedy i zpravodajské služby.

Vít DOSTÁL, Asociace pro mezinárodní otázky

A tedy i zpravodajské služby. A ty vztahy jsou samozřejmě, samozřejmě napjaté. Ještě napjatější, než byly za těch předchozích, předchozích vlád. A nebylo tam v Polsku tolik rozporů ohledně toho, jak reagovat. Bylo to poměrně jednoznačné.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jak, Vladimíre Plesníku, v Německu reagovali na ta obvinění, respektive důkazy, které prý Británie má, přestože Rusové se ohrazují, že jsou neprůhledné a že například nebyly zveřejněny čísla zahraničních pasů obou obviněných, nebo podezřelých.

Vladimír PLESNÍK, komentátor, Právo

V Německu je vidět zajímavý posun, když si vybavíme, že ještě v červnu zveřejnil týdeník Der Spiegel to story o tom, jak vlastně se ten novičok, jak jeden ruský nebo sovětský chemik vlastně propašoval v kufru vlakem přes Švédsko vzorky toho novičoku, že to byla věc, kterou ne osobně řídil, ale dohlížel, nebo pod palcem měl i tehdejší kancléř Helmut Kohl. A objevilo se i v médiích volání po tom, že ty důkazy, které, nebo "důkazy", které od toho března Londýn předložil, že jsou nedostatečné. A že jsou trošičku zavádějící. A že možná Berlín jako sedl na lep. Tak teďka to se odbývá vysloveně ve faktické rovině. Říkají, ano, to jsou, to je jako jistý posun. Ale současně tam pořád takový ten podtext, z které, jakoby malinko zlehka otevřená vrátka, kdyby nic jiného, tak říkají, to je špionáž, to je svět špionáže. Tam těžko cho..., někoho chytíte za ruku. A kdyby se nechal chytit, tak už tohle není špion, tak je to prostě jenom taková atrapa. Ale to, že vlastně ten Londýn bude mít v tuhle chvíli větší podporu oficiálního Berlína, byť ne stoprocentní, to je hotová věc.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Británie říká, že se cítí být ohrožena tím, že na jejím území se používají takové látky, jako je novičok. Adame Černý, jak to vypadá ve Francii? Nakolik se cítí například Francie být ohrožena?

Adam ČERNÝ, komentátor, Hospodářské noviny

Tak, nesmíme zapomenout, že Francii je prezidentem Emmanuel Macron. A že si jistě pamatuje, že, tuším, že to byl Sputnik, ten server, odkud přišla v době vrcholící prezidentské kampaně loni takové tvrzení, hypotéza, že on je vlastně skrytý homosexuál. To já myslím, že je věc která, jednak samozřejmě ji popřel, budiž. Ale že to určitě vnímal tak, že se někdo snaží ovlivnit veřejné mínění v době vrcholící kampaně. V jeho proti, proti němu. A takovéhle věci se nezapomínají. To mu samozřejmě nebránilo v tom, aby nepřijel tím oním okázalým způsobem Vladimíra Putina v zámku ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Kde mu byl třeba reálným partnerem ...

Adam ČERNÝ, komentátor, Hospodářské noviny

V zámku, v zámku ve Versailles. Ale ta pompa zároveň nezakrývá to, že mu neustoupila ani o milimetr. Takže já si myslím, že tadyhle, abychom to shrnuli, myslím si, že tady jak při tom prvním prohlášení Británie na hře, když se to stalo, tak i teďkon ti klíčoví spojenci Británie prokázali jasnou soudržnost této, řekl bych, minimálně, co se od toho dá očekávat. Vladimír Plesník připomněl, že se pohybujeme ve světě zpravodajských služeb, kde těžko získat definitivní důkazy. Já si myslím, že tam taky musíme očekávat to, že i když budou důkazy sebesilnější, tak většinou ti, ty země, odkud pocházejí pachatelé, tak že se k nim nepřiznávají. S trochou sarkasmu bych řekl, že v případě, v případě katyňského masakru jsme si na to počkali několik desítek let, ačkoliv byly důkazy známe. A pro ty, kterým by se nezdálo, že to, že ta návaznost tam mezi Sovětským svazem a současným Ruskem není, že by nebyla úplně vhodná. Tak bych řekl, že ti pracovníci těch bezpečnostních služeb, to jsou stále tíž lidí. A zároveň bych podotkl, že pokud by bylo podezření na podobnou akci z jiné země, tak to první, co ta země udělá, pokud to bude tento typ akce, tak že to bude, pokud to bude jenom možné popírat. A tady

jsme u toho základního rozdílu. A to je ten, že pokud se to stane ve Spojených státech, kde to vidíme teďkon velkou vnitropolitickou bitvu kolem prezidenta Trumpa. Tak tam bude, tak tam budou svobodná media a veřejná debata, která podrobí tu vládu kontrole, aby, aby zjistila, jestli ta vláda obstojí. A to je to, co Rusku absolutně schází. I když i tam, v ruských médiích teďkon se dají najít informace o tom, že se snaží, že se snaží vypátrat, jak to s těmi lidmi a kde, s těmi podezřelými, co se pohybovali s těmi pasy, nevíme, jestli ta identita byla pravá, takže se, takže se podařilo některým ruským médiím vypátrat, kde se ti lidé pohybovali v minulých letech. Takže, ale jenom bych si dovolil upozornit na ten základní rozdíl, a to je ta veřejná debata, veřejná kontrola vlády, která odlišuje Západ od Ruska.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Novičok je důvodem k zvažování dalších sankcí. Podle různých pozorovatelů a zpráv, které přicházely tento týden, Donald Trump a americká administrativa obecně tlačí na Evropskou unii, aby se přidaly tyto země k případným novým sankcím vůči Rusku. Na druhou stranu tento týden také přišla zpráva o tom, že Američané tajně koupili několik raketových motorů od Rusů, takže na jednu stranu je tu jakási spolupráce, na stranu druhou je tu tlak na mezinárodní sankce vůči Rusku. Nemůže tento tlak způsobit větší škody než užitek? Vladimíre Plesníku.

Vladimír PLESNÍK, komentátor, Právo

Já bych řekl teda v tom případě třeba Německa, tam je to, tam to vlastně zůstávají ty fronty stejné. Je tam podstatná část podnikatelské finanční lobby, která tlačí na tu vládu s tím, aby se ty sankce mírně změkčily. Má to i politické představitele, mimo jiné bývalý ministr zahraničí a nynější prezident Frank-Walter Steinmeier. Kudy chodí, tak tudy říká, že ty sankce by se měly změkčit. Naopak jeho nástupce v křesle šéfa diplomacie pana Heiko Maas, to je tvrdý odpůrce. Já si myslím, že to status quo se v nejbližší, v nejbližší době nezmění. Už jenom kvůli tomu, že prostě třeba Němci budou velmi neradi se podrobovat tomu, co chce po nich Donald Trump.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Podle průzkumu veřejného mínění právě Němci mají velké obavy z Donalda Trumpa, nakolik ty obavy mohou být opodstatněné? Mluví se o zvýšených clech na, anebo cílených útocích na německý automobilový průmysl. Mluví se o tom, že vztahy mezi Angelou Merkelovou a Donaldem Trumpem nejsou dobré. A tedy nemohou být ani ekonomicky dobré.

Vladimír PLESNÍK, komentátor, Právo

To klíčové je, slovo je ten automobilový průmysl. Ono se, ono vlastně v podstatě se říká, že ty cla ve výši 25 procent jsou téměř na spadnutí. Dokonce minulý týden, když Donald Trump v rámci, když objíždí jakoby, jak on říká, ta děkovaná shromáždění, když byl v Západní Virginii, což je asi jeden z nejchudších oblastí Spojených států a jeho, jeho jako bašta, tak tam se čekalo, že to prostě jako ohlásí, na druhé straně se ví, že prostě je, on čelí velkému tlaku doma od automobilových výrobců, aby to nedělal. Těch 25 procent by samozřejmě velmi, velmi ovlivnilo německý automobilový průmysl. Oni vypočítali, že v průměru by to při těchto cenách znamenalo zdržení každého vozu od malinkého Volkswagenu až po třeba ty velké, velké ty nákladáky, jak říkají Američané, ty trucks. V průměru o 7 tisíc dolarů. Což by znamenalo, že řada těch vozů by byla neprodejná. Na ten automobilový průmysl je navázáno řada, řada prostě dalších odvětví. Mimo jiné i tady v České republice. Ono se odhaduje, že přímo je zaměstnáno 700 tisíc, ty malé firmy, to může být až 2 miliony. Nečekají samozřejmě a nemají založeny ruce v klíně. Snaží se prostě diverzifikovat ten vývoz. A kromě těch velkých tradičních trhů, jako je třeba Čína, i když tam je to trošku pochybné, protože Čína teď chce zavést jako elektromobily, jako prostě alfu i omegu, tak se snaží uspět třeba v Latinské Americe. Nebo dokonce třeba i v té Africe. Každopádně by to byla velká výzva. A věc, která by, a teď to možná prostě přeženu, s tím Německem zamávala.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

I možná proto se objevují zprávy o tom, že VW uvažuje o strategickém partnerství s americkým Fordem. Ještě krátká poznámka na, na konec, Adam Černý.

Adam ČERNÝ, komentátor, Hospodářské noviny

Jenom krátká, abychom to upřesnili posluchačům. Vlastně Němci jsou konfrontováni s fenoménem, který byl, je, musí být pro ně absolutně nový v poválečné éře. Protože to transatlantické spojení, to bylo něco, na co se nešahalo. Z obou stran. Mohlo se diskretně diskutovat o tom, jestli by tady jsme nemohli přidat, tamhle ubrat. Ale v zásadě to bylo spojení, které by stálo mimo jakoukoli debatu. A najednou do toho vstoupí tento nevypočitatelný hráč, který stojí v čele klíčové země toho západního spojení. To je věc, která nutně musí v tom rezonovat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Uzavírá Adam Černý, komentátor Hospodářských novin, také Českého rozhlasu, který byl mým dnešním hostem v Názorech a argumentech. Spolu s Vitem Dostálem z Asociace pro mezinárodní otázky a Vladimírem Plesníkem z deníku Právo. Hezký poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje od mikrofonu David Štáhlavský.

Autoři obdrží literární cenu

7.9.2018 Hradecký deník str. 01 Titulní strana
(vm)

HRADECKO DNES

Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla pro rok 2018 dnes organizátoři vyhlásí v Klicperově domě. Vítězové po představení veřejnosti obdrží diplom a finanční odměnu. Do soutěže se hlásí autoři věnující se tvorbě na poli literatury faktu. Porotu kromě místních tvoří i odborníci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Region| Východní Čechy

Autoři obdrží literární cenu

7.9.2018 hradecky.denik.cz str. 00 Kultura
Redakce

Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla pro rok 2018 v pátek organizátoři vyhlásí v Klicperově domě.

"Vítězové po představení veřejnosti obdrží diplom a finanční odměnu. Do soutěže se hlásí autoři věnující se tvorbě na poli literatury faktu. Porotu kromě místních tvoří i odborníci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. (vm)

URL| https://hradecky.denik.cz/kultura_region/autori-obdrzi-literarni-cenu-20180907.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

hradecky.denik.cz

Protitrumповská nálada v USA

7.9.2018 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

"Je to špína, nemluvím tak, jak jsem citován. Kdyby tomu tak bylo, nebyl bych zvolen prezidentem, ty výroky jsou vymyšlené," napsal dnes Donald Trump v dalším tweetu ke knize renomovaného investigativního novináře Boba Woodwarda, který mírně řečeno, nelichotivě líčí nynější poměry v Bílém domě. Na základě stovek hodin rozhovorů s lidmi zasvěcenými do chodu Trumpovy administrativy a prezident dnes také podnikl dost neobvyklý krok. Vyzval svého ministra spravedlnosti Jeffa Sessionse, aby nechal vyšetřit, kdo poslal do Listu New York Times komentář, podle něhož mezi některými i vysokým úředníky Bílého domu a vládních institucí panuje protitrumpovská až odbojová nálada. Sám autor je podle redakce deníku vysoký představitel administrativy. Já teď zdravím Kryštofa Kozáka, vedoucího katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, hezký večer. Podle Trumpa ten článek v Timesech může doslova ohrožovat národní bezpečnost. Může na tomto základě bez problémů obhájit tu výzvu, kterou adresoval ministru spravedlnosti?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak tam je dobře vidět, jak daleko jsme se dostali v tom pojetí státu jako národního bezpečnostního aparátu a tam jakmile začnete mluvit o národní bezpečnosti, tak vlastně prezident Trump si myslí, že mu projde úplně všechno, ale abychom vůči němu byli féroví, tak on je vlastně hlavou státu, hlavou exekutivy. To znamená, že on jako pokud požádá ministra spravedlnosti o prošetření nějaké záležitosti a vlastně jakoby neříká, jak to prošetření má dopadnout, tak jakoby většina ústavních expertů ve Spojených státech si myslí, že to v řadě problémů, které Donald Trump teďka má, tak to vlastně není ten největší problém a on to takto formulovat může.

Martin KARLÍK, moderátor

New York Times samozřejmě odmítají prozradit jméno toho vládního činitele nebo úředníka, který jim ten inkriminovaný komentář popsal. Můžou je k tomu americké úřady nějak donutit nebo dá se třeba čekat, že to případně unikne na veřejnost?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, že právě tady jako opravdu už se jedná o velmi jako vysokou hru, která připomíná seriál House of Cards, a ti lidé, kteří se jako v americké politice a v médiích na takto vysoké úrovni pohybují, tak už to nejsou žádní amatéři a proto jsme to diskutovali s kolegy, tak proto zřejmě ti lidé z New York Times, protože New York Times je známé tím, že je jako je ochotno chránit svoje zdroje i za cenu nějakých pokut i za cenu soudních líčení, to znamená, že New York Times jsou vlastně jedny z těch nejbezpečnějších novin, pokud chcete, poslat takovýto jako vysoce explozivní anonymní článek. Nicméně ta situace je velmi složitá, pokud opravdu by jako došlo k tomu, že v tom článku jsou zásadní nebo v nějakém hypotetickém článku, co se týče, pokud by to opravdu byla jako klíčová otázka národní bezpečnosti, tak by se přes americký soud bylo možno nakonec toho domoci. Nicméně to evidentně není tento nebo evidentně není tento případ a pokud ten článek obsahuje informace, které jsou vysoce závažné pro informování veřejnosti, tak ty precedenty dostupné vlastně jako dávají těmto zdrojům v americkém právu poměrně vysokou míru ochrany.

Martin KARLÍK, moderátor

A ještě k jedné dnešní aktualitě. Trumpův předchůdce v Bílém domě Barack Obama se zapojil do kampaně Demokratické strany před blížícími se důležitými volbami do Kongresu, Trumpovu vládu označil za nenormální, radikální a podobně, může Obamův vstup do kampaně výrazněji ublížit republikánům nebo třeba přímo prezidentovi Trumpovi?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak tam jako je pravda, že veškeré ty události, co se kolem Trumpa dějí, tak je potřeba vidět tou optikou blížících se kongresových voleb, protože pokud se demokratům podaří získat kontrolu alespoň dolní sněmovny, tak najednou to Trumpovo prezidentství bude vypadat úplně jinak, pokud proti sobě bude mít demokratický kongres a myslím si, že si to spousta lidí ve Spojených státech uvědomuje a od Baracka Obamy je to relativně bezprecedentní krok, většinou bývali prezidenti se už jako nezapojují tak aktivně do toho politického boje. Nicméně právě, když to vidíme všechno v souvislostech, i ten článek, o kterém jsme hovořili, i to Obamovo vystoupení, tak jako řada lidí si uvědomuje, že administrativa Donalda Trumpa pro Spojené státy jako se vyvíjí

jako velmi potenciálně velmi problematicky a že by bylo velmi jako užitečné, pokud by jako došlo k tomu, k čemu má podle americké ústavy dojít a to k právě fungování těch /nesrozumitelné/ a pokud tedy dojde k tomu, že Kongres získají demokraté, tak najednou celá ta situace bude vyváženější.

Martin KARLÍK, moderátor

Uvádí amerikanista Kryštof Kozák, hezký večer.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky za pozvání, hezký večer.

Protesty v německém Chemnitzu

7.9.2018 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Saské Kamenici, tedy německém Chemnitzu se mají o nadcházejícím víkendu konat další demonstrace. Rozbuškou protestů se stala koncem srpna vražda jednoho z obyvatel, z níž jsou podezřelí cizinci. Organizace pochodů z nichž jsou podezřelí cizinci. Organizace pochodů se ujímají zejména populistické pravicové hnutí PRO CHEMNITZ protiislámská PEGIDA a protimigrantská Alternativa pro Německo. Mají obyvatelé Německa pádný důvod bát se migrantů nebo spíš sílícího vlivu extrémistů? Více za chvíli. Našimi hosty jsou europoslanec za KDU-ČSL Tomáš Zdechovský, dobrý den.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Dobré dopoledne.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A Tomáš Nigrin z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pánové, první otázka, já vás požádám o krátkou odpověď, na ní více rozvedeme později v té následující půl hodině. Pane Zdechovský, co je podle vás rozbuškou těch nepokojů v Saské Kamenici, jestli reálné problémy s migranty nebo radikalizace části německé veřejnosti?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak myslím si, že oba dva jakoby důvody a myslím si, že první taková ta reakce byla poměrně dost spontánní, ale potom se vlastně těch protestů ujalo takovéto jádro bych řekl protimigrantských sil v Německu a to dneska pokračuje v těch protestech. Na druhé straně můžeme vidět zase třeba levicové síly, které tam pořádaly koncert nebo byly spojeny s tím koncertem, kdy přišlo 65 tisíc lidí, takže si myslím, že to je taková bych řekl laboratoř na tom, jakým způsobem bude třeba v budoucnu i německá společnost v té východní části na podobné incidenty reagovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Nigrine, váš názor na tu příčinu nepokojů v Chemnitz, v Chemnitzu?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ta příčina nepokojů je stoupající napětí v německé společnosti a zřejmě nepříliš dobře strávená realita, to znamená, že část obyvatelstva prostě se nedokázala s těmi novými podmínkami nebo s měnícími se podmínkami vyrovnat a to teďko myslím v tom dlouhodobém kontextu třeba 2 desítek let tak jak, tak jak se bývalé východní Německo měnilo od svého sjednocení a zároveň to svědčí o stoupající podpoře extrémistických stran a zřejmě je to jakýmsi magnetem pro ty extrémisty, kteří samozřejmě nyní se v Saské Kamici prostě budou, budou scházet podobně jako jsme to zažili třeba v České republice před několika lety v severních Čechách.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Když pane Nigrine říkáte, že se část německé veřejnosti ne příliš dobře vyrovnává s měnícími se podmínkami života a to v dlouhodobém výhledu, tak jaké podmínky máte na mysli?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já mám na mysli především vývoj po německém sjednocení, který se nazývá jako transformační proces. Co to znamenalo, si dovedeme představit i zde v České republice. Nicméně ten proces v Německu byl mnohem rychlejší pro východní Němce. Museli se vyrovnat se zcela novou ekonomickou a právní realitou a zároveň si prošli i třeba větší osobní krizí. Nezaměstnanost v Německu, ve východním Německu po roce 1990 strmě stoupla nad 10 procent a na přelomu tisíciletí byla k 20 procentům v průměru. Takovou nezaměstnanost jako průměrnou jsme v České republice nikdy neměli. Jenom připomínám, že do poloviny 90. let tady byla nezaměstnanost kolem 4 a půl procenta, která se pak zvýšila zhruba na 8 procent. To znamená v nějakých okrajových regionech východního Německa skutečně ta nezaměstnanost byla někdy 30-40 procent a samozřejmě to vedlo k tomu, že východní Německo začali opouštět studenti, mladí lidé, lidé kteří hledali jinou perspektivu, kteří chtěli ekonomicky zajistit své rodiny.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A zůstali spíš ti, kteří odejít nemohli?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A zůstali ti, kteří odejít nemohli nebo nechtěli a teď nemyslím, že by zůstali jenom, jenom ti, kteří nenajdou uplatnění. Samozřejmě to spektrum je, je tam, je tam široké, ale prostě zůstali tam ti, kteří prostě nedokázali třeba najít uplatnění jinde.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Díky za tenhle úvod očima Tomáše Nigrina a obracím se na Tomáše Zdechovského, abych se zeptala, jestli souhlasí s tím, že tohle jsou ty hlavní příčiny toho, co se teď děje hlavně ve východní části Německa. Jestli to spíš nesouvisí s nějakou hrozbou migrace, že tohle je ten hlavní důvod napětí?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak vlastně my můžeme se kouknout, jak se vyvíjelo hnutí PEGIDA. Můžeme se kouknout, jak se vyvíjelo hnutí AFD, Alternative für Deutschland. A vlastně za poslední 3 roky můžeme vidět to posilování. V samotném Sasku se AFD vlastně stalo druhou nejsilnější stranou, dokonce přeskočilo socialisty, který dlouhodobě a levicový strany, který tam dlouhodobě dominovaly a myslím si, že ta situace v Saské Kamenici je svým způsobem taky odrazem určité frustrace obyvatel. Když se koukneme na ty lidi a já jsem se opravdu sledoval záběry, četl jsem média, koukal jsem i na tu diskuzi, když část obyvatel šlo na diskuzi se starostou v Saské Kamenici, kde si vysvětlovali, že oni nejsou extrémisti, ale prostě už toho mají jakoby dost a myslím si, že je to i taková reakce na to, že německá, budu mluvit i veřejnoprávní média prostě mlčela o některých zločinech prostě migrantů a prostě nevěnovala jim třeba takovou pozornost jako ty lidi by chtěli, aby jim byla věnována a jinak to východní Německo je hodně podobné vlastně v názoru na migraci jako Česká republika.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

K tomu se ještě dostaneme, moje otázka zněla, jestli podle vás pane Zdechovský tedy ten migrační problém je to, co řeší zejména Saská Kamenice a východ Německo nebo je to to, o čem mluvil pan Nigrin, že je to bublající kotel řecké nespokojenosti, který ale souvisí spíš s tím, jak se vyvíjí stav života ve východoněmeckých spolkových republikách a možná jestli není migrace pouze zástupný problém, tak by mohla znít ta otázka.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Může být zástupný problém ale nemusí. Vlastně pořádná ta diskuze o migraci v té východní části prostě neprobíhala. Řada lidí, kteří měli jiný názor než Angela Merkelová, byla označována za extrémisty. Bylo velmi často vlastně těm lidem dávána nálepka populistů a myslím si, že to teďka prostě vybuchlo a ta Saská Kamenice je prostě ukázkou toho, že řada lidí, kteří v uvozovkách třeba sympatizovali s AFD a nedávali to najevo, tak dneska se vlastně začali poměrně hlasitě projevat, ale na druhou stranu se koukneme, kdo jezdí na ty demonstrace až z České republiky. Bohužel si musíme říct, že tam třeba na ty první demonstrace odjeli extrém a pravicový extrémisté, kteří se tam zúčastnili těch demonstrací.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano, pane Nigrine, řekl byste, že jsou to spojené nádoby to, co se teď děje v Saské Kamenici ty výbuchy nespokojenosti, útoky na cizince nebo lidi, kteří cítují, nevypadají úplně Německy, tak jak by měli podle některých účastníků těch pochodů a migrace, tak jak jí řeší Angela Merkelová?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já bych tady souhlasil, že je to výsledek určité nespokojenosti, která prostě není nikdy jako jeden vektor, ale vždycky se to skládá jakoby z více, z více směrů. Úplně zjednodušeně východoněmecká společnost neměla zkušenost s migrací tak jako západní Německo, kde od 50. let přijížděli lidé z celé Evropy, takzvaní hostující pracovníci gastarbeiteri.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A taky z východní Evropy emigranty?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také z východní Evropy kteří ale, kteří byli, kteří byli přijímáni ve východním Německu ta pracovní migrace byly pouze, byly pouze vietnamské kontingenty, které byly uzavřené v podstatě segregované od té, od té většinové společnosti. Po 90. roce, po sjednocení už jsme měli takovouhle násilnou vlnu. Třeba v Braniborsku prostě byly napadány školní třídy ze západního Berlína, kde bylo běžné, že tam prostě žily rodiny s jinou barvou pleti a ty vyjely na školní výlet do Braniborska a často prostě tam docházelo k nějakým excesům, protože prostě ti lidé v Braniborsku přišli o práci, byli v nových podmínkách, byli znejistěni, tím je samozřejmě neomlouvám, snažím se pouze prostě ukázat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Najít příčiny.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Že toto je podhoubí třeba nějakého pravicového extrémismu nebo spíše xenofobie, řekl bych jako na začátek a nyní toto si musíme vzít jako ten základ a k tomu přidat třeba tu nespokojenost s tou současnou politikou, která ani si nemyslím, že by to jako, jako v nějakých jako statistických číslech byl velký problém. Kriminality v Německu klesá, v podstatě jako nedochází k nějaké, k nějakým jako radikálním proměnám. Na druhou stranu ale samozřejmě ta migrace sebou přinesla celou řadu problémů, které je třeba řešit.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže jsou to různé věci, které mají vliv?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Které a nyní prostě jaksi se k tomu spojí to, že politici to třeba nedokážou vykomunikovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Anebo jsou to populističtí politici, kteří na tom nabírají body?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to, je to tak, je to tak. Samozřejmě Alternativa pro Německo vznikla jako alternativní strana.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protievropská zprvu.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zprvu proti Angele Merkelové a jejímu proevropskému kurzu. Když se zachraňovalo Řecko nebo, když Angela Merkelová stála v čele toho, té evropské komunity a pomáhala Řecku. Řada Němců to nechápala, řada Němců si myslela, že platí svými eury v uvozovkách líné Řeky. Ono to samozřejmě tak nebylo.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano, na to nemáme čas, ale /souzvuk zvuků/ je to složitější.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A ten alternativní pohled se otočil proti, proti tomu migračními směru Angely Merkelové po roce 2015. Jo to znamená, vlastně získala ta strana další portfólio.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Naladili jste Český rozhlas Plus, který hostí Tomáše Nigrina, odborníka na německý prostor z institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a taky lidoveckého europoslance Tomáše Zdechovského a taky vám připomenu, že tento pořad můžete sledovat i na facebookových stránkách Českého rozhlasu Plus nebo na jeho webových stránkách. Pane europoslance Zdechovský, ta Alternativa pro Německo, o které mluvil Tomáš Nigrin, o tom jak se vyvíjela, není to důkaz toho, že si strany, které můžeme nazývat minimálně populistické berou téma migrace a možná ten strach lidí spíš podněcují, aby na to mohli čerpat politické body?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak určitě vždycky je dobrý mít nějaké téma, vůči kterému se jako politik vymezíte, pak vlastně získáváte obecně jakoby hlasy, ale myslím si, že to je taky i neschopnost těch v uvozovkách demokratických sil nebo těch běžných sil vlastně odpovědět. Já jsem byl nedávno v Mnichově, kde jsme se sešli s manažery CSU, kteří hovořili o propadu ve volbách. Oni neměli 48, 45 procent, ale dostali se pod 40 procent a už berou to jako obrovský problém, ale jedna z hlavních věcí, který tam zmiňovali, že nedokázali ty problémy pojmenovat. Vy jste tady mluvil o klesající kriminalitě, ale ta klesá ze dvou důvodů. Za A některé trestné činy už nejsou evidovány jako trestné činy, ale jsou v přestupkový jakoby braný jako přestupky a za B třeba ochota občanů Německa některé jakoby trestné činy hlásit jako trestný čin se zmenšila.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Proč?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Je tam prostě taková bych řekl.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže to není reálné, že klesá kriminalita?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Neochota /souzvuk zvuků/. Já si myslím, že v některých oblastí to určitě není reálné a opravdu já jsem byl třeba po těch událostech, co byly v Kolíně nad Rýnem, tak my jsme měli za 2 měsíce tam jako Evropská lidová strana jsme tam měli schůzky a měli jsme možnost hovořit i s místními policisty a ty prostě popisovali reálně, jak jim bylo zakazováno o těch věcech prostě mluvit, o tom zásahu, o tom co se dělo a tak dále.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak když je to probíhající případ, tak by jim to snad nikdo nemusel zakazovat, to snad se nesmí ne?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Ta frustrace byla prostě obrovská jo a to, že německá společnost 8 dní nebyla schopná vlastně přiznat, k čemu tam tehdy došlo, tak to si myslím, a pak se omlouvali různý šéfredaktorové a editorové předních německých médií, že prostě brali, že to je fake. To je prostě ukázka toho, že.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Že těch fáků je taky hodně a těžko se v tom vyznat ne?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

A taky, že i nejsme schopný třeba o těch věcech včas diskutovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano můžou být na to různé pohledy, proto se ptám Tomáše Nigrina, jestli on si myslí, že skutečně je to tak, že tradiční strany nepřinášejí, myslím politické tu odpověď, kterou by teď potřebovala veřejná veřejnost a ne jen německá ale třeba evropská slyšet anebo jestli třeba populistické strany spíš zveličují problém? Vidíte v tom nějaký jasný předěl?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že tady trošičku jakoby dějiny předběhly ty politické kroky. Společnost si myslím, že dokáže snést relativně hodně věcí. Dokáže učinit velké ústupky, ale musí mít pocit, že ten proces, kterého je součástí je řízený a říditelný. A to co přineslo to podhoubí populismu do Německa a samozřejmě i docela Evropy, to byla, to byla v podstatě ta vlna, která se zdála, že se valí a že jí nikdo neřídí, že jí nikdo nezastaví a že nikdo nezjedná znovu právo jo a to si myslím, že je obrovská výzva pro ty tradiční strany, aby přišly s jasným ale skutečně konkrétním programem, který ať tu situaci A nebo B prostě vyřeší a znova nakolejí, aby prostě se lidé necítili ohrožení. Já si myslím, že když si vezmeme Českou republiku v 90. letech, která pomáhala prostě běžencům z balkánských válek.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Většinou muslimům.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Většinou bosenským muslimům. Nikdo neměl problém s tím, že jsou prostě hotely.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protože jim to někdo vysvětlil nějak.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože to bylo prostě vysvětlené, zároveň jaksi většina lidí znala Jugoslávii třeba ze svých dovolených a tak dále, tak byli schopní vlastně snést mnohem více, než čemu čelíme dnes.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Chybí zodpovědní politici pane Zdechovský, kteří by uklidnili veřejnost, když víme, že se čísla lidí, kteří míří do Evropy a žádají anebo by chtěli požádat o azyl zmírnila proti roku 2015 o víc než tři čtvrtě toho počtu, který byl tehdy?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak jako politik, abych říkal jestli.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Uklidňovat spíš, než strašit?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Jestli jsou, tak bych chtěl říct, že jsou ano, ale ne opravdu vraťme to nějaký věcný rovinu. Já si myslím, že řada politiků nerozlišuje právě mezi migrací a uprchlictvím. O čem se tady mluví vlastně z té Bosny a Hercegoviny, tak všichni chápali, že ten člověk je uprchlík před válkou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protože jim to ti politici třeba vysvětlili a já jsem se ptala pane europoslanče, jestli teď nechybí politici, kteří by takto v klidu vysvětlovali reálný stav věcí, jestli tu nejsou spíš hlavní ty populističtí politici, kteří těží z toho strachu veřejnosti, který sami zasévají, ta otázka byla jasná. Nechybí vám takový politici?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Mně nechybí, protože já jen znám, znám prostě politiky, kteří jezdí a vysvětlují a setkávají se s lidmi, ale prostě těch lidí je samozřejmě jakoby málo. Ono problematika migrace je poměrně těžká a než jí začnete chápat, tak třeba je potřeba navštívit ty, ty uprchlické tábory, kouknout se, kdo tam je, vidět, mluvit s těma lidma a kouknout se i na tu situaci v jednotlivých státech a myslím si, že to málokdo i z důvodů finančních a z důvodů třeba časových prostě dokáže.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protože ty pochody, které se konají v Saské Kamenici jsou iniciované jako protipřestěhovalecké, protimigrační. Já bych se chtěla zeptat, ta otázka pane Nigrine by zněla asi tak, jestli je větší hrozbou teď pro Německo právě migrace, se kterou si politici neví rady podle kritiků Angely Merkelové anebo vzrůstající nebezpečí extrémismu?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já se domnívám, že ono to vlastně spolu souvisí jo. Ta migrace, ta volna z toho roku 2015, tak ta je zastavena, ta se prostě neopakuje. Byly přijaty na hranicích prostě dílčí opatření, ale samozřejmě zastavovat tu vlnu na hranicích Německa nebo České republiky je pozdě. Je potřeba hledat ten problém nebo řešit problém tam, tam kde vzniká. Na druhou stranu tady přetrvávají problémy. Opravdu musím dát za pravdu, ta problematika je velmi komplikovaná třeba v tom odsunovém řízení nebo v tom prostě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Navracení.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

V tom navracení jo ve chvíli, kdy ten, kdy žádost o azyl je zamítnuta, tak je velmi těžké, v Německu se velmi snaží a nepříliš se jim to daří.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Česku je ještě míň, tady je to asi desetina z těch, kteří by měli být vráceni podle dostupných informací.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady nemám informace a prostě jaksí jenom velmi pomalu se daří zrychlovat ty návraty do těch, do těch zemí původu a teď abych se dostal k těm populistickým stranám. Samozřejmě toto jsou body, na které, na kterých těží populističtí politici a já na druhou stranu si říkám, že ten pozitivní vliv jejich by mohl být ten, že ty tradiční strany trochu postrčí k tomu, aby, aby.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jednaly?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Aby jednaly. Jo protože tady je vlastně, že jo nějaký politický konkurent bez ohledu na to, jestli je populistický, nebo ne, který prostě může iniciovat to, že se začnou ty věci třeba řešit rychleji. Já neříkám, že se mají přiklonit na stranu těch populistů, ale najít nějaké systémové řešení v právním státě, které povede k tomu, že prostě ta situace se dostane pod kontrolu a lidé budou ubezpečeni jasně, přijdou, zjistíme jestli potřebují pomoc ano, ne. Pokud ne, vrátí se, pokud ano, zůstanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Funguje to takto pane Zdechovský nebo mají populisté vždycky navrch, protože svoje témata vybírají nezodpovědně, populisticky, tak aby rezonovala?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak populus.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jestli lidé slyší spíš na logiku nebo spíš na emoce tak.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Tak já si myslím jak kdo a myslím si, že řada lidí si prostě nějakou populistickou alternativou k těm tradičním stranám musí projít k tomu, aby třeba potom zase dospěla k těm tradičním stranám a myslím si, že i řada tradičních stran musí prostě si sama odpovědět na to, co se děje a najít si i uvnitř tu rétoriku, protože ty lidé, kteří třeba dneska křičí po těch radikálních krocích a křičeli v CSU nebo v CDU ty z politiky zmizeli. Se koukneme to jako vlastně jakoby křídlo odpůrců Angely Merkelové bylo vlastně CSU jakoby upozaděno a dneska se znovu vrací a prostě potřebujete někdy delší čas. Ty strany potřebují třeba víc ztratit, aby právě začaly přemejšlet.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pardon ale Horst Seehofer, který po kritice Angely Merkelové v období kolem voleb sám ustal v té kritice. Tady nebyl nikdo odsunut, on je velmi člověk, který má silný hlas.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Byl to Horst Seehofer, kterej první řekl vlastně ze současné vlády ministr vnitra, že většina lidí, které v Saské Kamenici protestují, tak nejsou extrémisté. A to je taky důležitý.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Někteří lidé nejsou extrémisté.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

No, řada těch lidí jakoby toto. Samozřejmě ty svolávatelé, ty dneska na tom participují, ale nechtěl bych říkat, že 6 tisíc lidí, který tam tehdy pochodovalo, tak nechci říkat, že 6 tisíc lidí byli extrémisté. Samozřejmě, že tam byli, ale většina těch lidí, který reagovali v tý první jakoby vlně, tak to byli nespokojení občané prostě a bylo tam řada lidí, který třeba dlouhodobě žijí a mají vysokoškolské vzdělání a mají poměrně vysokánské postavení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Pro a proti diskutují europoslanec Tomáš Zdechovský a Tomáš Nigrin z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. O víkendu se pane Nigrine mají v Saské Kamenici konat další protipřistěhovalecké demonstrace alespoň podle plánů svolavatelů. Dá se čekat, že tohle hnutí v Německu hned tak nevychladne podle vás?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je samozřejmě těžké odhadovat dopředu, když se podíváme na různé jiné protestní uskupení jako třeba PEGIDA, což je zkratka Patriotičtí Evropané proti islamizaci západu, tak vždycky fungovalo ve vlnách po několik let, kdy opravdu jaksi periodicky se navyšoval a snižoval počet, počet těch protestujících, ale domnívám se, že ještě nějakou dobu toto, toto jaksi může, může žít, ale nerad bych odhadoval, jestli to jako počet, počet demonstrantů.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Můžou se podobné projevy přelít i do Česka řekl byste?

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To se domnívám, to je opravdu velmi těžká.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je to kousek za hranicemi Saská Kamenice mimochodem.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Velmi těžká otázka ale, ale domnívám se, že nikoliv, pamatuji si na jaksi shromáždění, když prostě jaksi došlo, došlo k různým útokům, útokům jaksi v Praze nebo tehdy, tehdy to bylo vlastně nějaké násilí, ze kterého zemřel ten súdánský student prostě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A taky jsme byli na takovém jaksi shromáždění někdy v 90. letech, ale domnívám se, že my jsme si trochu tu naši Saskou Kamenici odehráli v roce 2011 v tom Janově, kde to bylo vlastně protiromské demonstrace a taky prostě se tam nesjížděli pouze obyvatelé Šluknovského výběžku, ale z Ústecka tam prostě sjížděli extrémisté z celé České republiky. Ale jako celé to je o tom samozřejmě ve chvíli, kdy je někde napětí, tak pak stačí prostě jedna jiskra a rozhoří se ten, ten, ten oheň naplno. Naopak bych se obával toho, že místo České republiky by se to mohlo ještě jaksi odehrát třeba někde jinde v Německu, protože ta atmosféra je tam.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Napjatá.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A stačí prostě jedna nešťastná situace a můžeme to mít prostě v nějakém jiném místě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Zdechovský, snese podle vás to srovnání současných pochodů proti přistěhovalcům v Saské Kamenici a těch, které se odehrávali na severu Čech, těch protiromských pochodů, na které jak připomněl pan Nigrin se sjížděli radikálové a neonacisté z celého Česka.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

No, já to nedokážu příliš srovnávat, protože pan docent se tím zabývá jako historik poměrně dopodrobna, já bych řekl, že spíš bych zůstal u posledních 3 let a spíš bych mluvil o těch vlnách třeba těch protestů PEGIDY, který byly v té východní části Německa a to si myslím, že je srovnatelný. Vemte si, že ta PEGIDA vlastně vymizela, část se transformovala na AFD, část se rozpustila nebo se marginalizovala v nějakých jiných hnutích a tak dále. A teďka najednou prostě je vidět, že tohle to je téma, který jakoby sjednotilo a znovu se tam setkávají lidé, který dříve vlastně už se rozhádali a rozešli a dneska na těch protestech ty lidi stojící vedle sebe. Je dobrý se kouknout opravdu na jednotlivé osobnosti, kterých se těch protestů shromažďují.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Přesto se musím znovu zeptat, jestli to nemůže být živná půda zejména pro radikály, neonacisty a jestli toto nesnese srovnání s protiromskými pochody?

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Já myslím, že ne, protože ty romské protiromské pochody měly nějaký jakoby jinej, jinej důvod a ty protiromské pochody můžeme, já je spíš jakoby vidím v nějakých souvislostech z 90. let a s vývojem hnutí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tohle bylo 2011.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Jo jo jo, ale v 90. let tady vznikalo nějaké skinheadské hnutí, které se nějakým způsobem transformovalo a potom následně ta radikální scéna se tady výrazně oslabila, a potom byla posílena v roce 2011.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tomáš Zdechovský, europoslanec za KDU-ČSL, taky Tomáš Nigrin z Katedry německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií Univerzity Karlovy. Díky pánové za to, že jste přišli, na shledanou.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/

Na shledanou.

Tomáš NIGRIN, Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pěkný den přeje Veronika Sedláčková.

Švédsko čekají v neděli volby

7.9.2018 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Švédsko čekají v neděli volby. Parlamentní, krajské i komunální. Jedním z důležitých témat pro voliče i jejich politické strany je migrace a zajištění podmínek pro přistěhovalce. 24 % švédské populace totiž tvoří lidé narození v jiné zemi nebo jejich děti. Potenciálně problematická je pak především situace ve velkých městech, kde přistěhovalci často bydlí jen v některých čtvrtích. Do jedné těchto lokalit se dnes vydal i náš zvláštní zpravodaj ve Stockholmu Jakub Lucký, hezký večer.

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Hezký večer ze Švédska.

Martin KARLÍK, moderátor

Jakube, kde si vlastně byl, je to skutečně příslovečná now go zóna, jak bývají tyto čtvrtě také popisovány?

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Já jsem byl v Riknebi, což je čtvrť asi dvacet minut metrem z centra Stockholmu. Ta čtvrť je skutečně obývaná hodně přistěhovalci, je to zhruba 90 %, buď přistěhovalci nebo děti přistěhovalců, ale rozhodně nejde o žádnou now go zónu. Je to taková docela pěkná čtvrť, řekněme větších bytových domů. Takže rozhodně o žádnou now go zónu nejde, kde by se člověk musel bát. Naopak bylo tam docela vlastně živo a zdálo se mi i bezpečně.

Martin KARLÍK, moderátor

Takže tam není nebezpečno?

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Nemyslím si, ona ta kriminalita samozřejmě je tam vyšší než je průměr Švédska, na druhou stranu pořád není tak vysoká, jako je například průměrná kriminalita, pokud jde o násilné trestné činy, jako je kriminalita například ve Velké Británii celková průměrná. A i když jsem se bavil s těmi lidmi, se kterými jsem se tam potkával, tak vlastně mi na otázku, zda tam je opravdu bezpečno, tak někteří se smál a ptali se, odkud mám nějaké informace o tom, že by se tam něco dělo.

Martin KARLÍK, moderátor

A jak se tedy s těmito lokalitami a s kriminalitou vůbec srovnává švédská společnost?

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Švédové to pochopitelně vnímají jako problém. Oni se bojí nějaké dlouhodobé segregace, která by vedla potom k extremismus, vedla by k nějakému růstu násilností do budoucna i proto švédská policie vytipovává místa,

podobně jako v Čechách jsou vyloučené lokality, tak oni tomu říkají ohrožené lokality a snaží se tam nějakým způsobem intervenovat, například aby tam nevznikaly gangy, protože se stává, že ty gangy si potom vybudují nějakou pozici a lidé mají strach potom hlásit třeba ty násilné trestné činy, protože se bojí, že by si na ně ten gang takříkajíc došlápl.

Martin KARLÍK, moderátor

A lze tyto čtvrti srovnat i s těmi takzvanými vyloučenými lokalitami v České republice, které si je měl také možnost poznat z první ruky?

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Ano, já jsem v některých těch lokalitách působil většinou krátce, protože jsem pracoval s romskými dětmi. Musím říct, že české vyloučené lokality vypadají mnohem hrůzostrašněji než ty švédské. To jsou skutečně, ve Švédsku jsou to skutečně pěkná sídliště. Většinou velmi zajímavě postavená spousta dětských hřišť. Ty domy jsou opravené, vlastně nepůsobí nijak poškozeně, když by mi někdo vysadil a schoval by lidi, tak bych nepoznal, jestli jsem na Jarově na novém sídlišti v Praze nebo jestli jsem tady ve Švédsku v něčem, o čem desinformační weby píšou jako o now go zónách, zatímco v některých českých lokalitách jsem se cítil mnohem hůř ze své osobní zkušenosti.

Martin KARLÍK, moderátor

Říká zvláštní zpravodaj Českého rozhlasu ve Stockholmu Jakub Lucký. Díky ti za to a hezký večer do Švédska.

Jakub LUCKÝ, zvláštní zpravodaj ve Stockholmu

Na slyšenou.

Martin KARLÍK, moderátor

A na další lince už je Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, hezký večer. Na kolik významné jsou ty nedělní švédské volby, řekněme, z pohledu politické mapy v zemích Evropské unie.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak dalo by se říci, že každé volby jsou významné z pohledu Evropské unie, zejména když hrozí, že se komoci dostane nějaká strana, která má, řekněme, nejasné anebo navýsost přátelské postoje vůči některým existujícím politikám nebo třeba i jiným státům. Nebo třeba zpochybňuje členství toho daného státu v Evropské unii, ale řada evropských politik se rozhoduje jednomyslně, takže samozřejmě každé volby i v Lucembursku i na Maltě i v Česku i ve Švédsku jsou důležité. Takže z tohoto pohledu samozřejmě důležité jsou. Z druhého pohledu, ze kterého jsou asi relevantní je to vlastně pokračování té debaty o jakési populistické zóně napříč Evropskou unií a vlastně dalo by se říci i napříč Západem, takže při každých volbách vlastně pozornost médií upře na to, jak ty populistické strany uspějí nebo neuspějí a co to znamená pro vnitropolitickou debatu v dané zemi.

Martin KARLÍK, moderátor

A jsou ty švédské volby nějak výrazně řekněme odlišné, specifické, pokud jde o dopad migrační otázky na rozhodování voličů oproti jiným evropským státům nebo regionům?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nejsem moc expert na švédskou vnitřní politiku a švédskou debatu, takže nedokážu úplně říct, jestli se v té švédské debatě objevuje něco jinak, a jiného než se objevuje v debatách jiných, třeba v debatě české nebo v debatě německé nebo jakékoliv jiné Evropské debatě. Švédsko je možná zajímavé tím že jde o stát, který je vlastně relativně velmi bohatý, velmi stabilní a byl vždycky považovaný za velmi stabilní a bohatý, takže jestli se

něco objevuje třeba v evropském stisku v souvislosti s Švédskem, tak je to vlastně ta otázka toho propojení chudoby nebo bohatství s populismem a s tím, vlastně ta myšlenka, že populismus není hnutí nebo ti, co volí populisty, nejsou nutně chudí nebo strádající, ale jsou to vlastně lidé nespokojení, ale vlastně v každé té zemi ten populismus má trochu jiné kořeny, má trochu jinou podobu, takže je to spíš takový jiný střípek do mozaiky toho, co vlastně ta populistická hnutí v Evropě jsou, proč jsou úspěšná a jakým způsobem vlastně prosazují svoje názory.

Martin KARLÍK, moderátor

Před časem migrační politika a výrazně ovlivnila volby v Itálii, na kolik by se mohlo dál to promítat do rozložení politických sil v Unii?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono se to promítá do rozložení politických sil v Unii. Ten problém samozřejmě je, co to přesně znamená rozložení politických sil v Unii. Ono Itálie je možná trochu extrémní případ. Takhle. Pokud by ve Švédsku například populisté získali skutečně většinu, podíleli se na vládě, tak to je potom z pohledu evropské politiky samozřejmě zajímavé a důležité, protože vlády mají velký vliv. Vlády národních států mají velký vliv na rozhodování v Evropské unii. Druhou institucí, která má velký vliv je samozřejmě Evropský parlament a vzhledem k tomu, že příštím roce budou volby do Evropského parlamentu, tak evropská debata nebo evropská politická scéna napříč Evropskou unií sleduje tyhle ty volby také z té perspektivy, co to znamená pro ty volby do Evropského parlamentu. Na druhou stranu na té úrovni evropské nebo celoevropské ta populistická hnutí zatím nikdy neměla úplně velký dopad a to ne proto, že by nebyla přítomna a zastoupena, ona jsou docela silně zastoupena třeba v Evropském parlamentu, ale je to spíš proto, že právě proto, že ten populismus a to co prosazují tyhle ty strany tím populistickým způsobem, je v každé té zemi dost odlišné a je to velmi zaměřené řekněme, nacionalisticky a ochranářsky, tak na té evropské úrovni mají ty populistické strany veliké problémy se jakkoliv na čemkoliv dohodnout. Takže třeba právě v Evropském parlamentu jsou tradičně dosti roztržštěné a nejsou schopny vlastně prosazovat jakoukoliv pozitivní agendu. Jsou schopny maximálně blokovat a negovat, nebo se snažit blokovat a negovat to, co navrhuje ostatní, ale nedokáží vlastně prosadit nic jiného.

Martin KARLÍK, moderátor

Říká Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií, Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky a hezký večer.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky na slyšenou.

Děčín získal Neplejtváka, zakázky dělá nejlépe

7.9.2018 Děčínský deník str. 01 Titulní strana

ALEXANDR VANŽURA

Z velkých měst Ústeckého kraje se do první třicítky dostal pouze Děčín.

Děčín – Ekonomové z Univerzity Karlovy ocenili zadávání zakázek v Děčíně.

Město neplýtvá, získalo proto cenu Neplejtvak pro celorepublikově nejlepšího zadavatele mezi velkými městy.

Při předchozím hodnocení před dvěma lety skončil na 14. místě.

Jen jediný procentní bod dělí v žebříčku zindex.cz Děčín od druhého Šumperka a Tábora. Ekonomové z **Fakulty sociálních věd** UK vyzdvihli zejména kvalitu dat ve Věstníku veřejných zakázek, podporu soutěží nebo to, že na cenu Děčín soutěží jen polovinu zakázek. „Vždy zvažujeme, zda nejlevnější cena znamená také kvalitu. Vybíráme proto také podle rychlosti realizace stavby nebo schopnosti zaměstnávat osoby se ztíženým přístupem na trh práce,“ řekla děčínská primátorka Marie Blažková.

Sto procentní hodnocení získal Děčín v dílčí kategorii řešení městských zakázek antimonopolním úřadem.

Ten se totiž v období 2015–17, které nejčerstvější žebříček sleduje, nemusel zabývat ani jednou děčínskou zakázkou.

Zindex sleduje také podíl obchodů města soutěžených podle zákona o veřejných zakázkách. Za sledované tři roky Děčín utratil 1,6 miliardy korun, z toho 832 milionů ve formě veřejné zakázky. Zbývajících téměř 780 milionů byly malé zakázky či výjimky ze zákona.

Naopak velmi podprůměrně dopadl Děčín při hodnocení koncentrace jednotlivých dodavatelů. To ale částečně ovlivnilo několik velkých zakázek na komunální služby, například svoz odpadu, údržbu zeleně nebo zimní údržbu.

Pokračování na straně 2

Děčín získal za veřejné zakázky Neplejtváka

Pokračování ze strany 1

Například jen zakázka na svoz odpadu dosáhla přibližně 220 milionů korun.

„Zindex dává lidem hrubý obrázek, jak si jejich radnice v uplynulém volebním období vedla. Zda se zakázky nerušily, nezadávaly z ruky, jestli se o ně dostatečně soutěžilo. To jsou z hlediska utrácení veřejných peněz mnohem podstatnější otázky než samotná korupce,“ vysvětlil záměr spoluautor projektu Jiří Skuhrovec.

Kromě Děčína se v žebříčku Zindexu za poslední tři roky objevil mezi 155 hodnocenými městy do 20 tisíc obyvatel také Rumburk, který je s 75 procenty na dělené 27. příčce. Zaostal tak o deset procentních bodů za vítěznou Aší.

Varnsdorfu pak přisoudili hodnotitelé ještě o šest procentních bodů méně než Rumburku. Ten dosáhl stoprocentního hodnocení hned ve třech dílčích kategoriích. Stejně jako Děčín uspěl z pohledu řešení zakázek antimonopolním úřadem. Navíc měl ještě plné hodnocení z pohledu stálosti jednání, tedy rušení nebo změn ve vyhlášených zakázkách, a v soutěžním řízení. To hodnotí počet zadaných veřejných zakázek bez uveřejnění. V letech 2015–17 taková zakázka v Rumburku nebyla ani jedna.

Jen 46 procent z hodnocení dosáhl Rumburk při zjišťování podílu veřejných zakázek na všech obchodech města. Z necelé půl miliardy soutěžil podle zákona o veřejných zakázkách pouhé 103 miliony korun.

Region| Severní Čechy

Východní Němci nikdy neměli zkušenost s migrací, vysvětluje protesty v Chemnitz expert

7.9.2018 rozhlas.cz str. 00

Fotobanka Profimedia

V Saské Kamenici, tedy v německém Chemnitzu se mají konat další demonstrace. Ty začaly koncem srpna s vraždou místního obyvatele, z níž jsou podezřelí cizinci. Organizace pochodu se ujímají populistické pravice Hnutí pro Chemnitz, protiislámská Pegida a protimigrantská Alternativa pro Německo (AfD). Mají Němci důvod bát se migrantů, nebo spíš sílícího vlivu extremistů?

„Na počátku to byla spontánní reakce, pak se ale protestů ujaly protimigrantské síly v Německu, což pokračuje,“ uvedl v pořadu Pro a proti europoslanec za KDU-ČSL Tomáš Zdechovský.

Ten ale připomněl, že také levicové síly zde pořádaly koncert, kam přišlo 60 tisíc lidí. „Je to taková laboratoř toho, jak bude německá společnost ve východní části Německa na podobné incidenty reagovat.“

Politik vidí posilování extremistů. „V samotném Sasku se AfD stalo druhou nejsilnější stranou... Situace v Saské Kamenici je ale i odrazem frustrace obyvatel.“

Pořádná diskuze o migraci ve východní části Německa prostě neprobíhala. Řada lidí, kteří měli jiný názor než Angela Merkelová, byla označována za extremisty, byli nálepkováni jako populisté, a teď to prostě vybuchlo.

Tomáš Zdechovský

„Část občanů šla na diskuzi se starostou a vysvětlovali, že nejsou extremisté, ale už toho mají dost. Je to i reakce na to, že německá veřejnoprávní media prostě mlčela o některých zločinech migrantů. Východní Německo je hodně podobné v názoru na migraci jako Česká republika.“

Europoslanec soudí, že řada politiků nerozlišuje mezi migrací a uprchlictvím. „Já znám politiky, kteří se setkávají s lidmi a vysvětlují. Ale je jich málo.“

„Problematika migrace je těžká a než ji začnete chápat, je třeba navštívit třeba uprchlické tábory a mluvit s těmi lidmi... To málokdo prostě dokáže,“ konstatoval Tomáš Zdechovský.

Tomáš Nigrin z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy vidí jako příčiny nepokojů stoupající napětí v německé společnosti a „zřejmě ne příliš dobře strávenou realitu“.

„Část obyvatelstva se s novými změnami nedokázala vyrovnat. Svědčí o tom stoupající podpora extremistických stran. To je zřejmě magnetem pro extremisty, které se nyní v Chemnitz budou scházet.“

Vývoj po německém sjednocení znamenal nutnost východních Němců vyrovnat se s novou ekonomickou a právní realitou. „Často prošli i osobní krizí, nezaměstnanost ve východním Německu na přelomu tisíciletí byla k 20 %. Takovou nezaměstnanost jsme v Česku nikdy neměli.“

Určitě jde o výsledek nějaké nespokojenosti. Ale to není nikdy jeden vektor, vždy je zde více směrů... Východoněmecká společnost neměla zkušenost s migrací... Také musíme přidat nespokojenost se současnou politikou.

Tomáš Nigrin

Na základě toho začali východní Německo opouštět studenti a mladí lidé. „Zůstali ti, kteří odejít nechtěli nebo nemohli.“

V roce 2015 se alternativní politický pohled otočil proti migračnímu směru Angely Merkelové. „A tak AfD získala jakoby další portoflio.“

„Co přineslo podhoubí populismu do Německa a do celé Evropy, byla migrační vlna, která se zdála, že se valí a nikdo ji nezastaví. To je obrovská výzva pro tradiční strany, aby přišly s jasným a konkrétním programem, který situaci vyřeší tak, aby se lidé necítili ohroženi,“ věří Tomáš Nigrin.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/vychodni-nemci-nikdy-nemeli-zkusenost-s-migraci-vysvetluje-protesty-v-chemnitz-7607392>

Děčín získal Neplejtváka, zakázky zadává nejlépe z celého kraje

7.9.2018 decinsky.denik.cz str. 00 **Moje Děčínsko**

Alexandr Vanžura

Děčín - Z velkých měst Ústeckého kraje se do první třicítky dostal pouze Děčín.

"Ekonomové z Univerzity Karlovy ocenili zadávání zakázek v Děčíně. Město neplýtvá, získalo proto cenu Neplejtvák pro celorepublikově nejlepšího zadavatele mezi velkými městy. Při předchozím hodnocení před dvěma lety skončil na 14. místě.

Jen jediný procentní bod dělí v žebříčku zindex.cz Děčín od druhého Šumperka a Tábora. Ekonomové z **Fakulty sociálních věd** UK vyzdvihli zejména kvalitu dat ve Věstníku veřejných zakázek, podporu soutěží nebo to, že na cenu Děčín soutěží jen polovinu zakázek.

„Vždy zvažujeme, zda nejlevnější cena znamená také kvalitu. Vybíráme proto také podle rychlosti realizace stavby nebo schopnosti zaměstnávat osoby se ztíženým přístupem na trh práce,“ řekla děčínská primátorka Marie Blažková.

Stoprocentní hodnocení získal Děčín v dílčí kategorii řešení městských zakázek antimonopolním úřadem. Ten se totiž v období 2015-17, které nejčerstvější žebříček sleduje, nemusel zabývat ani jednou děčínskou zakázkou.

Zindex sleduje také podíl obchodů města soutěžených podle zákona o veřejných zakázkách. Za sledované tři roky Děčín utratil 1,6 miliardy korun, z toho 832 milionů ve formě veřejné zakázky. Zbývajících téměř 780 milionů byly malé zakázky či výjimky ze zákona.

Naopak velmi podprůměrně dopadl Děčín při hodnocení koncentrace jednotlivých dodavatelů. To ale částečně ovlivnilo několik velkých zakázek na komunální služby, například svoz odpadu, údržbu zeleně nebo zimní údržbu. Například jen zakázka na svoz odpadu dosáhla přibližně 220 milionů korun.

„Zindex dává lidem hrubý obrázek, jak si jejich radnice v uplynulém volebním období vedla. Zda se zakázky nerušily, nezadávaly z ruky, jestli se o ně dostatečně soutěžilo. To jsou z hlediska utrácení veřejných peněz mnohem podstatnější otázky než samotná korupce,“ vysvětlil záměr spoluautor projektu Jiří Skuhrovec.

Kromě Děčína se v žebříčku Zindexu za poslední tři roky objevil mezi 155 hodnocenými městy do 20 tisíc obyvatel také Rumburk, který je s 75 procenty na dělené 27. příčce. Zaostal tak o deset procentních bodů za vítěznou Aší.

Varnsdorfu pak přisoudili hodnotitelé ještě o šest procentních bodů méně než Rumburku. Ten dosáhl stoprocentního hodnocení hned ve třech dílčích kategoriích. Stejně jako Děčín uspěl z pohledu řešení zakázek antimonopolním úřadem.

Navíc měl ještě plné hodnocení z pohledu stálosti jednání, tedy rušení nebo změn ve vyhlášených zakázkách, a v soutěžním řízení. To hodnotí počet zadaných veřejných zakázek bez uveřejnění. V letech 2015-17 taková zakázka v Rumburku nebyla ani jedna.

Jen 46 procent z hodnocení dosáhl Rumburk při zjišťování podílu veřejných zakázek na všech obchodech města. Z necelé půl miliardy soutěžil podle zákona o veřejných zakázkách pouhé 103 milionů korun.

URL| https://decinsky.denik.cz/zpravy_region/decin-ziskal-neplejtvaka-zakazky-zadava-nejlepe-z-celeho-kraje-20180907.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
decinsky.denik.cz

Podpoří dolar nejdůležitější číslo z americké ekonomiky?

7.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, USA

Dolar během včerejšího dne mírně posílil, a to navzdory dobrým zprávám z Itálie a oproti predikci trhu horším výsledkům amerického trhu práce. Dnes americkou měnu čeká jedno z nejdůležitějších čísel vůbec, konkrétně tvorba nových pracovních míst mimo sektor zemědělství.

ADP report ve spolupráci s Moody's Analytics včera uvedl, že soukromé firmy vytvořily v USA během srpna 163 tisíc pracovních míst. To je o čtvrtinu méně než o měsíc dříve a o 14 procent méně, než očekávali analytici. Viceprezident institutu ADP Ahu Yildirmaz k tomu řekl, že „trh zůstává neuvěřitelně dynamický“ a není tedy důvod k panice. Trh sice čekal 200 tisíc míst, i tak to ale nebylo špatné číslo.

Z celkových 163 tisíc pracovních míst přidaly nejméně malé firmy do 50 zaměstnanců, a to pouhých 19 tisíc. Celkem 31 tisíc míst vytvořily středně velké firmy do 500 zaměstnanců. Naprostou většinu pracovních míst tak vytvářely velké firmy. Celkem 85 procent z vytvořených pozic vytvořily firmy poskytující služby.

Dnes se čeká nejdůležitější číslo americké ekonomiky. Ministerstvo práce zveřejní svá čísla o vytvořených pracovních místech za srpen. Analytici očekávají 191 tisíc nových míst, v červenci to bylo 157 tisíc míst. Po včerejších výsledcích ADP je ale otázka, zda i tato statistika nevyjde pod očekávání.

Eurodolar se během včerejška pohyboval mezi 1,161 a 1,166 EURUSD, na konci dne se ale vrátil na ranní hodnoty. Ve výsledku dolar posílil o desetinu procenta. Dolarový index přesto oslabil o 0,2 procenta na 95 bodů, zejména kvůli libře a švýcarskému franku. Aktuálně je kurz na 1,1637 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 94,95 bodu.

Živo bylo na rozvíjejících se trzích, které v poslední době setrvale padají. Vedle BRATS, tedy Brazílie, Ruska, Argentiny, JAR a Turecka, se ke špatným výsledkům začíná přidávat i Čína. Ta zatím ztrácí více na akciovém trhu, než na měnovém.

Český statistický úřad včera zveřejnil čísla ze tří důležitých oblastí. Průmyslová produkce v červenci vzrostla meziročně o 6,7 procenta a dvouciferným tempem rostly v průmyslu tržby i hodnota nových zakázek.

Dvouciferně rostla i stavební produkce, celkem o 14,2 procenta, přestože meziročně dle ČSÚ klesl například počet zahájených bytů o 41,2 procenta. Zajímavé je srovnání s osmadvacítkou EU, kde stavební produkce rostla v červnu o 2,7 procenta. Třetí oblastí zveřejněných dat byl zahraniční obchod, který skončil ve schodku 4,8 miliardy korun, což je o necelé tři miliardy více, než před rokem.

Koruna se během včerejšího dne ani k euru ani k dolaru nepohnula, přestože během dne proti euru posilovala. Aktuálně je kurz na 25,72 EURCZK a 22,10 USDCZK.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/iuvka/podpori-dolar-nejdulezitejsi-cislo-z-americke-ekonomiky>

Mějte dokonalý styl s novou knihou od Báry Nesvadbové

6.9.2018 dokonalazena.cz str. 00

Barbara Nesvadbová

Barbara Nesvadbová se narodila v rodině dvou lékařů, její otec Josef se ale věnoval také literární tvorbě a byl úspěšným autorem sci-fi. Barbara vystudovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, v současnosti je šéfredaktorkou prestižního módního časopisu Harper's Bazaar. Roku 1997 vydala svou prvotinu Řízkaři

URL| <https://dokonalazena.cz/clanek-63765-Mejte-dokonalý-styl-s-novou-knihou-od-Bary-Nesvadbove.html>

Nebývalý komentář na stránkách New York Times

6.9.2018 ČT 24 str. 10 22:00 Události, komentáře

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Vzpomínáte si na postavu, které se říkalo Deep Throat, tedy hluboké hrdlo z aféry Watergate, k níž je často to, co se teď děje kolem amerického prezidenta, přirovnáváno? Scházel se s ním jeden z nejznámějších a nejrespektovanějších amerických novinářů Bob Woodward v těchto podzemních garážích ve Washingtonu, kde jsme před časem ostatně také natáčeli, tohle jsou ty záběry. Novináři léta pátrali po jeho identitě a vyšla najevo až po dekádách, šlo o člena vedení FBI, který redaktorům Washington Post poskytoval informace. Podobný hon s cílem zjistit, o koho se jedná, američtí novináři pořádají v těchto hodinách. Pokoušejí se vypátrat, kdo z Trumpovy administrativy zcela bezprecedentně anonymně napsal tento komentář listu New York Times. V textu se mimo jiné píše toto:

redaktor /citace: komentář, který měl sepsat člen Trumpovy administrativy/

"Dilema, které prezident Trump plně nechápe, je to, že mnoho vysoce postavených představitelů jeho vlastní administrativy pracuje svědomitě na tom, aby překazili část jeho agendy a jeho nejhorší sklony, vím to, jsem jeden z nich. Američané by měli vědět, že jsme dospělí lidé, uvědomujeme si, co se děje a snažíme se učinit, co je správné, i když to Donald Trump nečiní."

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Autor nebo autorka tohoto textu taky píše, že není levičákem, že s Trumpovou agendou v mnohém souhlasí a některé věci se povedlo, alespoň podle tohoto autora, ne díky Trumpovi, ale jemu navzdory. Komentář vyvolal obrovskou bouři už jenom proto, že přišel pouhý druhý den poté, co média obsáhle citovala z nové knihy Boba Woodwarda, a to v podobném smyslu. Podle anonymních výpovědí tam zveřejněných, neschopný a labilní prezident a kolem něj lidi, kteří se to, co přichází z vlády, snaží nějakým způsobem korigovat. Bílý dům vyznění komentáře dle očekávání odmítl a vyzývá autora, aby se přihlásil a administrativu opustil.

Mike POMPEO, americký ministr zahraničí

Nikoho by nemělo překvapit, že The New York Times, levicové noviny, které neustále útočí na tuto administrativu, otiskly tento materiál. Kdyby byl pravdivý a přesný, přičemž oni ho připisují vyššímu úředníkovi z prezidentovy administrativy, tak by nesáhli po tomto falešném stylu a slovníku rozmrzelého špatného herce, aby to otiskli.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Tolik tedy čerstvá reakce šéfa diplomacie. Mimochodem šéf diplomacie také řekl, že on nebyl tím autorem, abychom to doplnili. Tohle ještě před ním řekl prezident Trump.

Donald TRUMP, americký prezident /5. 9. 2018/

Nikdo za méně než dva roky nedokázal tolik, co my. Takže když mi řeknete o nějakém anonymním zdroji z administrativy, který pravděpodobně selhává a zřejmě ze všech možných špatných důvodů, ... Tak teď je to selhání novin The New York Times. A kdybych tu nebyl, tak věřím, že by ty noviny ani neměly z čeho existovat.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A ve studiu je teď Jan Hornát, amerikanista z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Pane Hornáte, někteří konzervativci a stoupenci nebo ti konzervativci, co jsou zároveň stoupenci prezidenta Trumpa, to budou vykládat za důkaz toho takzvaného hlubokého státu, jak se říká, to znamená, různých nevolených struktur, které jsou tam uvnitř a maří práci prezidenta, obrovský fenomén, o kterém se hovoří v posledních letech. Zároveň liberálové a demokrati to budou vydávat za důkaz toho, že Bílý dům a za další důkaz toho, že Bílý dům je neschopný, že prezident nemá pod kontrolou to, co se děje pod ním. Tohle přichází, jak už jsme řekli, pouhý druhý den poté, co se začalo tolik diskutovat o té knize Boba Woodwarda. Nemůže tohle to skutečně zavádět nějakou cílenou kampaní zdiskreditovat prezidenta?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak je to těžké takto hodnotit, ale do jisté míry k té cílené kampani diskreditace prezidenta dochází po celou dobu ze strany těch liberálních médií. Během prezidentství Baracka Obamy, tak to bylo zase ze strany konzervativních médií, tak to prostě je. Ty strany, frakce proti sobě bojují a chtějí si vzájemně zdiskreditovat ...

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A tenhle ten poslední vývoj?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

A tento poslední vývoj, zase New York Times a tuším, že právě redaktor té sekce OP-ED, tak říkal, že je to čistě náhoda, že vlastně se tyto, tedy vydání té knihy a tohoto článku střetly. Já si to také myslím, nicméně je tady možnost samozřejmě spekulovat, že tohle to, tyto dva zdroje, řekněme, Bob Woodward, který, jak už jste zmiňoval, je velice respektovaný investigativní žurnalista ve Spojených státech. Není vnímám, že by byl na tu nebo druhou stranu. Pokud si přečteme ty jeho bývalé publikace a tak dále, takže skutečně toto je něco, co oproti těm minulým knihám jako Michaela Wolffa nebo Omaris /nesrozumitelné/, tak toto je skutečně mnohem, řekněme, autoritativnější zdroj.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

My se k tomu dostaneme k Bobu Woodwardovi. Tohle, co vidíme za sebou, je právě onen, ta kopie toho komentáře anonymního z New York Times, z listu, který pochází z domovského státu a zároveň města Donalda Trumpa New Yorku. List, který on miloval, když o něm psal hezky. Když ho kritizuje, tak ho nenávidí. A pro něj je tenhle ten symbol boje pro němu tedy zvenku. Ale tam došlo k velice zajímavé situaci, kterou americká politika velmi dlouho nepamatuje - vztah médií a politiky, kdy na jedné straně část New York Times ta názorová, ví a zná autora tohoto dokumentu tohoto článku, neřekne to ostatním a na druhé straně máme redaktory, reportéry, kteří pokrývají to dění v Bílém domě každý den a ti se snaží zjistit, kdo za tím stojí. Jak bezprecedentní situace tohle to je?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já se domnívám, že je to bezprecedentní z i z toho pohledu, že New York Times v minulosti tento typ článků nepublikovaly anonymně, že tam vždycky byl, i co se týká minulých skandálů, tak prostě ten daný člen administrativy s tím vyšel ven a následně třeba rezignoval. Toto je úplně nový formát, který je samozřejmě i z hlediska té etiky, nechtěl bych být v kůži redaktorů New York Times, kteří museli rozhodnout vlastně, jakým způsobem toto vydají, jestli to vypustí ven právě pod anonymitou vlastně autora.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

My jsme právě na začátku téhle té kauzy, to, co vidíme za sebou, je Carl Bernstein vlevo a vpravo Bob Woodward, to je jedna z těch známých fotografií z vnitřku redakce Washington Post na začátku sedmdesátých let, mimochodem budovy, která už nestojí ve Washington, několik let byla zbourána. Co symbolizuje Bob Woodward. On napsal několik knížek. Některé z nich já jsem i četl, které se týkají například Iráku. Byl to člověk, který dokázal kritizovat Obamovu administrativu a když v roce 2013, pokud se nepletu, kritizoval Obamovu administrativu, tak na to Donald Trump poukazoval, že jenom Bob Woodward, ten člověk s integritou, dokáže kritizovat tuhle tu vládu. Jaký, jaké postavení v rámci americké žurnalistiky on skutečně má?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já si myslím, že i na to postavení nejen v rámci té žurnalistiky, ale v rámci i té politické elity, tak prokazuje vlastně rozhovor telefonický, který Bob Woodward měl před několika týdny s Donaldem Trumpem a který byl vlastně zveřejněn na stránkách Washington Post tuším. A tam vlastně z té diskuse mezi těmito dvěma lidmi, tak je znát i ze strany Donalda Trumpa, že k němu měl respekt a že se s ním chtěl setkat pro rozhovory pro tuto knihu, ale z nějakého důvodu, z různých důvodů k tomu nedošlo, takže i Donald Trump vlastně ho respektoval zpočátku a v průběhu toho telefonického rozhovoru, kdy jsme si mohli číst ten přepis, tak bylo vidět, že Donald Trump začíná tušit, že ta knížka asi nebude podle jeho představ a trochu mění ten tón, ale přicházel k němu jako k velice respektovanému člověk.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Já už jsem řekl, že alter egem možná minimálně v těch sedmdesátých letech Boba Woodwarda byl Carl Bernstein. My jsme s ním natáčeli v roce 2016 během nominačního sjezdu republikánů, kde vyslali oficiálně Donalda Trumpa do boje o Bílý dům v Clevelandu a pojďme si teď poslechnout, co on tam řekl:

Carl BERNSTEIN, investigativní novinář /29. 7. 2016/

Tohle je klíčová bitva kulturních válek posledních 30-40 let. A kdokoliv zvítězí, zásadně určí, jakým směrem naše země půjde - tím, nebo oním.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

To bylo tedy před volbami. Amerika promluvila tehdy na podzim zcela jasně ve prospěch tedy Donalda Trumpa nebo ne zcela jasně, ale ve prospěch Donalda Trumpa. Nicméně, co vy říkáte na jeho slova, protože ta rozštěpenost se netýká jenom na demokraty a republikány, ale týká se to i Republikánské strany uvnitř jako takové, stoupenci a kritici Donalda Trumpa.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

A týká se to samozřejmě i té Republikánské strany, která je taky vnitřně rozštěpená.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Demokratické myslíte?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Ano, demokratické i republikánské, ale ta republikánská se vlastně s přicházejícími volbami listopadovými, tak se snaží nějakým způsobem konsolidovat kolem Donalda Trumpa. A co jsme slyšeli v tom rozhovoru, to je samozřejmě něco, o čem se mluvilo i v těch akademických kruzích už delší dobu. Nedávno to zmiňoval i Henry Kissinger ve Financial Times, že Donald Trump symbolizuje jakousi osobnost, která se zjeví v těch dějinách, aby vlastně předznamenala konec jedné éry a i v tom akademickém výzkumu už od začátku tisíciletí se ukazuje nejen to samozřejmě, že Amerika se polarizuje, ale to, že se polarizuje, se vyklízí ten vitální střed, jak to nazval americký historik Arthur Schlesinger, který je tak důležitý pro vlastně chod té země, pro chod zahraniční politiky. A v důsledku této polarizace vlastně se ztrácí ten vnitropolitický, zahraničně-politický konsensus a skutečně se, respektive přeformulují vize, paradigmatata, podle kterých se zahraniční politika i domácí politika vlastně formuluje a toto skutečně má až, řekněme, revoluční skoro důsledky pro budoucí americkou společnost.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A uvidíme, v jaké fázi se nacházíme teď, jestli začíná nějaká přelomová éra v rámci Trumpovy administrativy. Děkujeme za váš čas, za vaše názory. Hezký večer.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji za pozvání.

Jak se v britsko-ruských vztazích vyvíjí kauza Skripalových

6.9.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak se v britsko-ruských vztazích vyvíjí kauza Skripalových? Proč nemají pedagogové zájem o posty ředitelů škol? Co řeší návštěva Mezinárodního měnového fondu na Ukrajině a v jakém stavu je hospodářství této země? Jak vypadají česko-indické ekonomické vztahy v den, kdy do Prahy přilétá indický prezident? Proč se u nás stále nemění a nelepší péče o ohrožené děti? Dopustili se divadelníci při oslavách první republiky na pražském Žižkově antisemitismu? A proč byl letos zrušen 15. ročník soutěže Zahradu roku? To jsou, dámy a pánové, témata či otázka, kterým se budeme na Plusu věnovat až do 18. hodiny. Přeji vám pěkný den a příjemný poslech.

Kreml dnes opět popřel jakýkoli podíl Ruska na březnovém útoku nervovým jedem novičok na jihu Anglie, jehož cílem byl bývalý agent Sergej Skripal a jeho dcera. Britská premiérka Theresa Mayová včera oznámila, že za útokem na dvojici stojí podle zjištění britských úřadů příslušníci ruské tajné služby GRU, hledaní jako Alexandr Petrov a Ruslan Boširov. Náměstek britského ministra vnitra Ben Wallace dnes v rozhovoru pro BBC prohlásil, že za útok nervovým jedem je přímo či nepřímo zodpovědný ruský prezident Vladimir Putin. Na tato obvinění dnes reagoval mluvčí Kremlu Dmitrij Pěškov. Cituji: "Opakujeme, že ani vysoké vedení země, ani nikdo z nižšího vedení, nebo nějaký oficiální představitel neměli nebo nemají cokoli do činění s událostmi v Salisbury." Řekl Pěškov. A dodal, že jakékoli takové naznačování nebo obviňování je nepřijatelné. A naším prvním hostem je politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov. Zdravím vás a přeji pěkné odpoledne.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobré odpoledne.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Že reakce Kremlu bude právě taková, se dalo patrně očekávat. Přesto, cítíte v ní nějakou větší míru nervozity, rozhořčení, nebo naopak nějakou větší mírnost, než je obvyklé?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, já myslím, že to je naprosto standardní vyjádření. Ta fráze, že něco je nepřípustné nebo nepřijatelné vůči Rusku, vůči jeho vůdci, to je standardní věc, kterou Kreml v posledních letech sice musí používat čím dál tím častěji, ale v zásadě se nejedná o nic nového.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Komentátor Českého rozhlasu kolega Libor Dvořák připomněl, že Vladimir Putin v pondělí podepsal nový výnos o státním tajemství. Tím jsou teď nově i jakékoli informace o osobách spolupracujících s ruskými tajnými službami. Může to podle vás mít souvislost s tím, co o 2 dny později zveřejnila britská policie? Tedy, že možná ti dva pánové třeba nebyli přímými zaměstnanci, ale byli jenom spolupracujícími s GRU?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že to je možné. Protože jaksi to už by asi nebylo nic jaksi ojedinělého, že nějaká tajná služba použije k vykonání práce, kterou jaksi potřebuje ten stát, nebo vedení té služby, ale zároveň to z nějakého důvodu nechťejí udělat sami. Takže po..., jaksi využije nějakého, nějakého prostředníka. Nicméně já si myslím, že i kdyby tenhle zákon, o kterém jste se zmínila, nebyl přijat, že je to vlastně celkem jedno. Protože dokud se v Rusku případně nezmění vedení státu, tak jakákoliv představa, že by ruský stát začal spolupracovat na vyšetřování toho, co se odehrálo v Británii, nebo případně někde jinde, tak ta představa je naprosto iluzorní.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A představa, že by Kreml Petrova s Boširovem, nebo ať se jmenují jakkoli, vydal Britům? Ta je rovněž zcela utopická, ano?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Naprosto, naprosto.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ještě mě zaujalo, Theresa Mayová přímo řekla včera v parlamentu, že to byli pracovníci GRU. Ale zase na druhou stranu britští vyšetřovatelé říkají, že nemohou vlastně zveřejnit podrobnosti, protože to jsou samozřejmě záležitosti tajných služeb, o tom se veřejně hovořit nedá. Nicméně je představitelné, že by to tak nebylo, když si o dovolila říct premiérka? Jinými slovy, může to nebýt pravda?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já jsem přesvědčen, že Theresa Mayová pracuje s informacemi, které jí v tento okamžik poskytla britská zpravodajská komunita. Myslím si, že to je maximum jaksi, co, jaksi pokud jde o tu důvěryhodnost, které může být dosaženo. Na druhou stranu, vezměme si americkou invazi do Iráku v roce 2003, kdy, jak se později ukázalo, americké zpravodajské služby na základě pocitů, že mají dodat určitý typ informací ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Že je tady politická poptávka, jinými slovy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak. Tak tak dlouho dodávali ty informace, až nakonec vlastně se podařilo vyprefabrikovat ty, ty důkazy a s nimi potom bylo operováno. Víme, že Colin Powell potom prostě prohlásil, že si to nakonec uvědomuje, že se

styděl. Nicméně, že už tu hru hrál až do konce. To znamená, tohle to podezření tady prostě bylo, je a bude. Není vyloučeno, že se něco takového dodatečně ukáže i ve, v téhle té konkrétní kauze. Ale zatím tomu nic nenasvědčuje a zatím musíme prostě brát vážně tedy to, že britská zpravodajská komunita je hodnověrná, že dodala svému politickému vedení tyto informace. A politické vedení Británie momentálně tedy premiérka Mayová tyto informace prezentovala tím, způsobem, kterým tak učinila.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

V této souvislosti na vás navážu s další otázkou. Má Británie v této kauze jednoznačnou podporu západních spojenců, připojují se další země vlastně k výzvě Rusku, aby podezřelé vydalo?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jsem nezaznamenal zatím žádný hlas, který by se stavěl proti tomu. A vezmeme-li si, že vlastně poprvé, to první fórum, na kterém tyto informace byly použity, byla, nebo použity, vyloženy na stůj spíš, bych řekl, tak to byla Severoatlantická aliance. A tam v okamžiku, kdy prostě britská strana řekla za tímhle tím problémem stojí Rusové, tak tam byla naprostá jednomyslnost a naprostá shoda. Takže já se domnívám, že ano.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Británie požádala o svolání mimořádného zasedání Rady bezpečnosti OSN k této kauze. Dnešní zasedání. Co by takové jednání mohlo přinést? A čeho vůbec může podle vás Británie dosáhnout, pokud se snaží zvyšovat mezinárodní tlak na Kreml?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že budeme svědky ruského veta vůči této kauze. To znamená, nedočkáme se vůbec žádného výsledku. Je podle mého názoru racionální předpokládat, že v případě, že by takovýmto způsobem byla jaksi ovlivněna jakákoliv jiná mocnost, která disponuje právem veta. Takže ho také uplatní. Nicméně i tak je zapotřebí vlastně ukázat, že ten, kdo se cítí být poškozen, v tomto případě Británie, prostě chce tuto věc řešit na půdě Rady bezpečnosti, protože to je to nejvyšší fórum, které ve světě máme, které je vlastně k řešení takovýchto věcí příslušné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Říká politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov, který byl naším hostem. Děkuji vám za váš čas. A za rozhovor. Mějte se hezky.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nápodobně, na shledanou.

Na měnové frontě klid. Zdánlivě

6.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD

Na měnových trzích se toho stále děje mnoho, ale výsledné kurzy na konci dne zůstávají podobné těm zahajujícím. Klid je tedy jen zdánlivý. A dočasný. Brexit, padající měny rozvíjejících se ekonomik a otázky kolem zvyšování sazeb u nás i ve světě budou s měnovými trhy hýbat ještě dlouho.

Oči se upírají stále více na Itálii. Tamní vláda pomáhá euru opatrnou rétorikou, když slibuje rozumnou fiskální politiku. Vše napovídá tomu, že Itálie oznámí plán udržet svůj deficit pod dvěma procenty HDP. „Navzdory politické nejistotě a nedávnému zpomalení vývozu zůstávají fundamenty pozitivní,“ uvedli včera analytici společnosti Citi.

Euro díky Itálii posílilo, ale pouze mírně, jelikož nejistota na měnových trzích stále nahrávala dolaru. Přestože zprávy z Itálie jsou pozitivní a nejistotu snižují i výsledky vyjednávání o podobě NAFTA a o vztazích USA s Čínou, obchodníci jsou stále opatrní vzhledem k vývoji na rozvíjejících se trzích. Do toho všeho se stále čeká na pozitivní zprávy z vyjednávání o brexitu. Na dolaru se podepsala i Wall Street, nedařilo se akciím FANG.

PMI data eurozóny za srpen dosáhla na 54,5, což bylo mírně nad očekávání analytiků. Uvnitř eurozóny byl index slabší oproti očekávání v Německu, Francii a Itálii. Na druhou stranu pozitivně překvapilo Španělsko.

Šéf santlouisického Fedu James Bullard včera nepřekvapil svou holubičí rétorikou, když označil další zvyšování sazeb za zbytečné riziko. Ostatně, to tvrdí už dlouho. Důležité bude sledovat vyjádření dalších šéfů Fedu, která by mohla ovlivnit další plánované zvyšování sazeb.

Ve výsledku euro během dne nejprve posilovalo až k hranici 1,154 EURUSD, poté ale oslabilo a vyšplhalo se až nad 1,163 EURUSD. Aktuálně je kurz na 1,1626 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 95,16 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1524 do 1,1650 EURUSD.*

Koruna včera během dopoledne oslabovala proti euru i dolaru, nakonec ale ve zbytku dne proti dolaru ve výsledku posílila až pod 22,13 EURUSD a k euru si udržela kurz na úrovni 25,74 EURUSD.

Český statistický úřad včera zveřejnil údaje o maloobchodu za červenec, tržby meziročně vzrostly o 5,6 procenta a po očištění o vliv pracovních dní činila o 4,4 procenta. Dnes se dočkáme od statistiků dalších dat. Oznamí vývoj průmyslu, stavebnictví a zahraničního obchodu za červenec.

Koruna se aktuálně obchoduje na 25,75 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz měl proti euru držet v rozmezí 25,71 až 25,77 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,11 až 22,33 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/SRbWf/na-menove-fronte-klid-zdanlive>

Dvě knihy o vědě a politice

6.9.2018 Vesmír str. 56 Nad knihou

Jindřich Schwippel

Věda s lidskou tváří a Československá akademie věd a kdo „nezvítězil“. Tři význačné osobnosti v čele nejvýznačnější vědecké instituce.

Z doby, kdy se matematické nižší kategorie ještě říkalo počty, si dobře pamatují chytrý postup, doporučující „vytknout před závorku“. Pokládám za nutné zkraje uvést několik doplňků k období, které popisuje kniha s názvem Věda s lidskou tváří.

1. Jeden kdysi známý československý historik prý r. 1969 žádal příslušný sekretariát KSČ o vrácení stranického průkazu. Na dotaz: „A proč, soudruhu?“ – prý poctivě odpověděl: „Při mém povolání je to jako živnostenský list.“ Mnoho lidí nejrůznějších zaměstnání bralo členství v KSČ jen jako celkem dost malou a nezávaznou úlitbu bohům. Teprve v druhé polovici šedesátých let se začala uplatňovat víra, že noví (lepší, mudřejší) členové KSČ by mohli změnit poměry v republice k lepšímu. Nikdo ale nepochyboval o trvanlivosti a hegemonii SSSR. Byli u nás tedy opravdu „věřící“ členové komunistické strany a pak ti, „co byli u komunistů“. Motiv vstupu do KSČ se od r. 1945 až do éry snažení o „socialismus s lidskou tváří“ velmi lišily: od víry v nový, lepší svět až po ryzí pragmatismus.

2. Většinu osob a osobností, o nichž se píše, jsem nejen osobně znal, ale jako archivář tehdejší Československé akademie věd s nimi od sedmdesátých let minulého století natáčel takzvané pamětnické pohovory, což se dnes pokládá za jedno z prvních využití orální historie při archivářské tvorbě komplexní

pramenné základny. Myslím, že je to pádný důvod, proč nemohu být recenzentem a musím se spokojit s komentářem.

3. V šedesátých letech se za excelentní ústavy Akademie věd pokládaly Ústav organické chemie a biochemie řízený Františkem Šormem, Mikrobiologický ústav Ivana Mála a Wichterlův Ústav molekulární chemie. Profesor Šorm byl řádným členem – akademikem – ČSAV, profesor Ivan Málek také. Oba byli členy KSČ. Otto Wichterle byl nestraník, z působení na Vysoké škole chemicko-technologické byl z kádrových důvodů vypuzen a svůj ústav v Akademii si prakticky sám založil. V Šormově ústavu kontrolovaly včasný nástup do práce tzv. píchací hodiny, u Wichterleho byla (asi poprvé u nás) zavedena klouzavá pracovní doba a při ústavu byly tenisové kurty. Vědecká rada ústavu Ivana Mála se jednou ročně utábořila ve stanech na opuštěném místě v přírodě a zde vytvořila plán vědecké práce ústavu na celý další rok. Záznam pořizovala jediná ženská účastnice – znala jak psaní na stroji, tak i vaření. Ale ve všech těchto tak různě řízených ústavech pracovali lidé rádi a všechny tak různě řízené ústavy plným právem dosahovaly i mezinárodního uznání. Připomínka těchto tří ústavů a jejich ředitelů dokládá, že jakékoliv srovnávání a hledání „společného jmenovatele“ je krajně obtížné a náročné.

Riikka Palonkorpiová, národnost Finka, působí na **Fakultě sociálních věd** a v Alexandrijském institutu univerzity v Helsinkách. Věnuje se dějinám vědy v bývalých „zemích tábora míru“ („východního bloku“) v období studené války. Její kniha Věda s lidskou tváří s podtitulem Činnost československých vědců Františka Šorma a Otty Wichterleho během studené války vyšla ve výborném českém překladu, rejstřík obsahuje cca 180 jmen, seznam literatury uvádí víc než 100 titulů včetně nových internetových odkazů.

Jen velmi obtížně by bylo možné najít dva profesory tak rozdílných povah a způsobu práce, jako jsou oba v podtitulu jmenovaní.

Velmi stručně (a tedy ne zcela přesně) řečeno: František Šorm byl vědec a manažer v jedné osobě a v pozici kvazivědeckého velmože se cítil a také konal velmi dobře. Otto Wichterle byl podle vlastních slov především „Edison“; tedy hlavně vynálezce, kterému základní výzkum – na rozdíl od Šorma – nebyl tím non plus ultra. Wichterle nebyl a vzhledem k svému „třídnímu původu“ asi ani nemohl být komunista. (Byl ale přesvědčený demokrat a jako student patřil k „levičákům“.) Františka Šorma prý k silnému komunistickému přesvědčení přivedla jeho manželka Zora, rovněž velmi dobrá vědecká pracovnice. Rozdíl mezi vystupováním a konáním obou osobností asi nejlépe ilustruje epizoda, kterou Otto Wichterle se zřetelným potěšením popisuje ve svých Vzpomínkách. Jeden z tehdejších opravdových komunistických velmožů té doby ministr Václav Kopecký vyzval r. 1961 Wichterleho, aby na zasedání vlády demonstroval nový, jednoduchý a levný způsob polymerizace kaprolaktamu. (Ten byl levný a vhodný pro využití ve strojírenství.) Wichterle na zasedání vlády pokus opravdu s úspěchem předvedl. Výsledkem bylo vládní usnesení č. 300/61, jímž bylo Wichterlovi ústavu přiděleno půl milionu dolarů na nákup dalšího vybavení.

Autorka, zřejmě vybavená dobrými jazykovými znalostmi, studovala v českých archivech a v jednom speciálním ruském (Ruský státní archiv nedávných dějin).

Z vlastní iniciativy vedla stručné i obsírnější osobní rozhovory s pamětníky, k orální historii i k internetovým informacím má kladný vztah. Poslední jsou z r. 2010. Pokud jde o literaturu, českého čtenáře jistě zaujme, že cca dvě pětiny jsou zahraniční práce. Z českých autorů si povšimla především autorek a autorů z Masarykova ústavu – Archivu AV ČR. (Bohužel v době, kdy práci dokončovala, neměla k dispozici nejnovější publikace, především Martina France – rovněž z akademického archivu.)

Svědomitý český historik by jistě autorce doporučil ještě další prameny a literaturu; v každém případě jí však nelze upřít šíři heuristického záběru. (O její důkladnosti svědčí to, že jako pramen uvádí i dokumentární film Wichterle z r. 2005.)

Mírnou kritickou výtku můžeme mít k stručnosti stránek s názvem Kdo je kdo (s. 321–324). Vladimír Kubánek byl též významným členem ÚV KSČ a ředitelem dříve Wichterlova ústavu; Jaromír Obzina jako člen ÚV KSČ mimo jiné též jistou dobu „dohlížel“ na činnost ČSAV. Možná by bylo též prospěšné uvést zaměstnavatele některých jmenovaných osob – vyplynuly by z toho i důvody, proč normalizační posrpnový režim pokládal ČSAV za jednoho z důležitých „strůjců kontrarevoluce“.

Osobnosti Františka Šorma a Otty Wichterleho

Již dříve jsem napsal, že František Šorm a Otto Wichterle jsou velice rozdílné osobnosti.

Jejich charakteristiky, jak je shrnuje Riikka Palonkorpiová, bych jen doplnil a v žádném případě nevyvracel. František Šorm si celého československého politického jara 1968 valně nevšímal a k aktivnímu odporu proti sovětské okupaci ho přimělo až groteskně hrubé obsazení budovy prezidia ČSAV a jeho pracovny. Na počátku pražského jara a též po okupaci se z mnoha osobních i prestižních důvodů snažil o udržení svého vedoucího postavení. Podepsal například pověstný „Lex Franz“ – nařízení, že emigraci uvolněná tabulková místa v ústavech ČSAV se odebírají. Autorce bych mírně vytkl, že nezdůraznila, že František Šorm ze své funkce

předsedy ČSAV měl automaticky své pevné místo v ústředním výboru KSČ, což byla pozice významně důležitější než post ve vládě.

Otto Wichterle ve svých rozhovorech často mluvil o „boji proti blbcům“. Pojem blbosti nikdy přímo nespojoval s politikou; kritizoval prostě nekompetentní „vrchnost“. Na rozdíl od Františka Šorma měl ohromnou přirozenou autoritu; Šorm ji měl ze svého postavení velmože. Palonkorpiová správně zdůrazňuje, že Šorm svůj vliv posiloval „známotmi“ s vlivnými osobnostmi. Mohu to doložit epizodou z jeho sekretariátu.

V několika krabicích od bot tu byly pečlivě seřazeny novoroční, vánoční i jiné gratulace. „Akademik si už nemůže pamatovat, s kým si ještě netyká.“ Takové bylo vysvětlení existence této sbírky a Šormovy pečlivosti v udržování dobrých vztahů s tehdejšími VIP.

Věda a „šedá“ zóna

Riikka Palonkorpiová ve své knize výstižně popisuje vývoj tehdejší vládní vědecké politiky. Zvolila pro svou knihu dvě zcela odlišné osobnosti, z nichž první – Františka Šorma – jen velmi těžko můžeme pokládat za spoluautora „vědy s lidskou tváří“. Možná by si mohla i více všimnout fungování „šedé zóny“: ta přechasto mírnila nebo dokonce rušila mnohé příliš tvrdé zásahy komunistické vrchnosti do vědecké práce a osobního života vědců. Do působení „šedé zóny“ se občas zapojili i členové KSČ. (Šorm například zaměstnával ve svém ústavu lidi především podle jejich vědecké kvalifikace, ne podle „kádrových měřítek“. Při více příležitostech se zastával i Wichterleho.) I rozdílnost opravdového smýšlení vědců nakonec vystihuje citát výroku historika F. Šmahela: „Komunismus byl pro něho racionální volbou.“ Pochválit je třeba i jinak dost ojedinělé konstatování, že posrpnové čistky postihly především členy komunistické strany.

K drobným doplňkům k pečlivě a čtivě publikaci R. Palonkorpiové musím připojit snad jedinou zásadní výtku. Na s. 290 velmi správně připomíná dost důležitou epizodu, kdy byl Otto Wichterle zadržen StB po návštěvě u Anny Masarykové. Suše konstatuje, že „předseda Akademie věd si stěžoval ministrovi vnitra“. Jméno, které zde chybí, je akademik Josef Říman, který také není uveden v jinak velmi podrobném rejstříku osob a osobností. (Mimochodem byl to také Josef Říman, kdo se odvážil škodlivý normalizační „Lex Franz“ zrušit.)

K doplnění poznávání období, kdy se formovala „věda s lidskou tváří“, a období takzvané normalizace je třeba sáhnout ještě po jiné knize. Nakladatelství Galén ji od r. 2018 nabízí v těchto kategoriích: – životopisy, – významní učenci, – medicína, – věda. Ve všech těchto kategoriích bych tuto knihu označil za skvělé čtení. Jde o knihu s bohatou faktografií, překvapujícím množstvím převážně velmi závažných nebo velice zajímavých (a zhusta i málo známých) informací. To vše je podáno s dokonalou vypravěčskou elegancí, a nadto svého druhu noblesou. Jde o knihu Josefa Římana a Františka Houdka Od pluhu do senátu a zpátky.

Fakta nahlížená z jiné strany

Vypravěčem a neselhávajícím pamětníkem je MUDr. Josef Říman, kromě jiného též výtečný latiník. Narodil se 30. ledna 1925, úspěšně vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Když pomíneme kratší zastavení v počátcích jeho kariéry, můžeme konstatovat, že jeho celý profesní život je spojen s Československou akademií věd.

Začínal jako aspirant, stal se vědeckým pracovníkem, ředitelem ústavu, který založil, vědeckým tajemníkem ČSAV, posléze jejím místopředsedou a konečně od r. 1986 do r. 1989 byl jejím předsedou. To byla – s odvoláním na antické dějiny – jeho „cesta od pluhu k senátu“. Ústav molekulární genetiky založil r. 1976 a 15 let jej úspěšně vedl.

Jako cestu „od senátu k pluhu“ lze označit jeho další (vědecky úspěšné) pokračování ve výzkumu v oblasti molekulární genetiky.

A sem koneckonců patří i dlouhé hodiny u psacího stroje, kdy psal definitivní verzi této knihy.

První část knihy – vlastně důkladný úvod k vlastnímu životopisu – se jmenuje Kořeny. Pojednává o širší i vlastní rodině na Těšínsku, kde prožil mládí. Dále sleduje osudy strýce legionáře, báňského inženýra, a samozřejmě též kariéru i propady svého otce Aloise Římana, vynikajícího vědce v oblasti montánních věd. Alois Říman zažil nespravedlivé pronásledování v padesátých letech, ale nakonec jako profesor Vysoké školy báňské v Ostravě se stal již r. 1952 členem korespondentem ČSAV. Nechybí ani stručný záznam o bezpráví, které provázelo polskou okupaci Těšínska.

Přes sto stran čítá kapitola K vědě. Jako absolvent protektorátního chemického kurzu se hlásil ke studiu medicíny a zahájil je v září 1945. Poválečné životní podmínky nebyly sice snadné, ale umožnily mu intenzivní studium a „fiškusování“ v ostravské nemocnici i navštěvování přednášek chemie na Přírodovědecké fakultě UK. Byl též volontérem u profesora Borovanského v Anatomickém ústavu, demonstrátorem v II. ústavu lékařské chemie a biochemie a poté pomocnou vědeckou silou v biochemické laboratoři u profesora Švejcara.

Jako Švejcův sekundář se seznámil s Františkem Šormem a přijal jeho pozvání ke spolupráci v jednom z šesti „zakladatelských ústavů ČSAV“.

Říman věnuje pozornost počátkům ČSAV a hájí princip „purkyňovské akademie“ s pracovišti. O jeho působení, bojích, objevech a zhusta nesnadném rozhodování pojednává nejdelší, poslední kapitola Vědou. Asi tučným písmem by tu recenzent měl zdůraznit Římanovy objevy ve výzkumu retrovirů a buněčného genového inženýrství vůbec. Výčet vyznamenání a jiných poct by byl velmi dlouhý.

K drobnějším pochvalám Římanovy a Houdkovy knihy náleží i to, že autor sine ira et studio zlé věci jen konstatuje a špatně se chovající osoby nejmeneje. Čtenář se musí vyrovnat s faktem, že autor je výborný latiník a často užívá latinských citátů. Ale jinak dokáže vhodně citovat Goetha i Švejka. Má smysl pro příznačný nebo pro dobu zvláště typický detail a uvádí i překvapující fakta. Za všechny jeden příklad: Magnát Robert Maxwell se původně jmenoval Abraham Leib Hoch, byl rodákem „od Užhorodu“, a s Gustávem Husákem se proto mohl bavit bez tlumočnicka. Jmenný rejstřík obsahuje víc než osm set známých i právem či neprávem zapomínaných jmen. Obšírněji či jen stručně jsou zmiňováni například Petr Bezruč, Jaroslav Heyrovský, Vilém Laufberger, Ivan i Prokop Málkovi, Jaroslav Seifert (otec a syn-chemik), samozřejmě František Šorm a Otto Wichterle, Ota Šik a přemnozí další. Více než jen zmínění jsou tu i zahraniční nositelé Nobelových cen a vůbec otázka Nobelových cen a dalších vysokých poct.

Přestože byl autor plně vytížen vědeckou prací, jeho vysoké funkce v ČSAV jej nutně konfrontovaly s naší politickou realitou.

V éře pražského jara byl na stáži v zahraničí a po návratu se musel především už jen vyrovnávat s „normalizací“. (Jako první hned po gigantické manifestaci na Letné v listopadu 1989 požádal M. Jakeše, aby odstoupil.) Pro historiky našich nových dějin je tu víc než dost závažných informací – fakta viděná z trochu jiné strany.

V červnovém Vesmíru vyšla recenze Římanovy knihy s názvem Pohled těch, kdo nezvítězili (Petr Slavíček, Vesmír 97, 384, 2018/6). Kriticky bych k němu dodal vše, co uvádím počátkem své stati – s výtkou, ale i s pochopením pro určité neznalosti všech složitých okolností. Má-li pak být „ten, kdo nezvítězil,“ pokládán za „poraženého“, pak to ale s přihlédnutím ke všem faktům nemůže být člověk, který k nám dokázal přinést základy genetického inženýrství, pomohl pro ně vytvořit české názvosloví a založil a dlouho vedl jeden z excelentních vědeckých ústavů. František Šorm má v druhdy „svém“ ústavu nejen bustu, ale je ctěn a uznáván jako otec zakladatel.

U knihy Palonkorpiové bych volil slova „dobré a zajímavé čtení“. K vysokému hodnocení Římanovy knihy bych pak ale opatrně dodal, že ovšem ne každý čtenář bude se všemi jeho názory nutně souhlasit (například vztah základního a aplikovaného výzkumu).

P. S. Mladým kritikům a zastáncům teorie o „sovětském modelu ČSAV“ bych rád připomenul pravdivý vtípek z minulého století: slovo dobrý se stupňuje: lepší a sovětský.

PhDr. Jindřich Schwippel (*1935) vystudoval archivnictví a historii na tehdejší Filosoficko-historické fakultě UK. Působil (mimo jiné) jako ředitel oblastního muzea v Chebu, vedoucí I. oddělení Státního archivu v Praze. Jako „kádrový invalida“ (po „kontrarevolučním“ působení v redakci časopisu Národní výbory) získal azyl v Ústředním archivu ČSAV, zabýval se dějinami věd a techniky, německo-českými vztahy, překládal z němčiny. Po r. 1989 přednášel na Filosofické fakultě (archivní teorii a praxi, etiku a orální historii) a stal se členem Vědecké archivní rady ministra vnitra. Nyní je členem Rady Národního filmového archivu. Publikoval též v Bulharsku, Maďarsku, Německu, Nizozemí, Polsku a Rakousku. Podílel se na dvoudílné edici Franz Kafka – amtliche Schriften a na publikaci Bohemia docta. V roce 2010 mu byla udělena medaile Za zásluhy o české archivnictví. „...že jakékoliv srovnávání a hledání „společného jmenovatele“ je krajně obtížné a náročné.“

Foto popis| Riikka Palonkorpiová: Věda s lidskou tváří Academia, Praha 2017, 352 stran, ISBN 978-80-200-2632-3.

Foto popis| František Houdek, Josef Říman: Od pluhu do senátu a zpátky Galén, Praha 2017, 352 stran, ISBN 978-80-7492-309-8.

Byl jsem nácek. Teď chci lidem pomáhat zbavit se nenávisti

6.9.2018 denikreferendum.cz str. 00 Svět

Fatima Rahimi

Christian Ernst Weissgerber byl nejvýraznější postavou neonacistické scény v německém Durynsku. Deníku Referendum popsal, jak se mu krajně pravicovou scénou podařilo opustit.

„Nikdy jsem neměl holou hlavu,“ říká vysoký a na první pohled sympatický muž. Neřekli byste, že Christian Ernst Weissgerber byl dříve přesvědčen, že v průběhu druhé světové války neexistovaly žádné plynové komory, že zpochybňoval holocaust, že toužil po nacistické revoluci a snažil se modernizovat neonacismus. Ani by vás při pohledu na něj nenapadlo, že zakládal neonacistické mládežnické skupiny a bojoval za bílou rasu.

Ale to všechno dělal, tím vším byl. Dnes sedí přede mnou na dlouhé lavičce v Berlíně, v uších má zelené neonové náušnice a veitech piercing. Otevřeně se mnou mluví o své minulosti, o svobodě, o antisemitismu a o rasismu.

Christian byl jednou z nejslavnějších tváří durynské nacistické scény. Trpělivým hlasem mi odpovídá na otázky a vysvětluje, proč se stal neonacistou. Už jako malý byl fascinován dějinami nacismu: „Přitahovalo mě to absolutní zlo, ze kterého má člověk strach. Ale zároveň mi nikdo nedokázal vysvětlit, proč to bylo zlo. Když má člověk z něčeho strach, zároveň to respektuje,“ vzpomíná.

Četl velké množství knih o nacismu, pouštěl si videa, poslouchal přednášky. „V určitém okamžiku se začnete cítit lépe než lidé kolem vás, protože si pomyslíte, že najednou víte mnohem víc než oni,“ popisuje své tehdejší pocity.

Křivdy v dětství, sociální tíseň

O osmadvacetiletému Christianovi se v Německu píše jako o jedné z bývalých předních osobností autonomních nacionalistů. Narodil se v Eisenachu, v nejzápadnější části východního Německa. „Narodil jsem se v době, kdy padla hranice mezi západem a východem. V hlavách lidí ta zeď ale přetrvávala pořád,“ říká.

Otec jej vychovával právě v takovém duchu. Vysvětloval mu, že existují dvě skupiny lidí: ti, kteří jsou dobří, solidární, pracují, což jsou lidé z východního Německa. A pak ti špatní, kteří ostatní vykořisťují, berou jim práci, a ti pocházejí ze západního Německa. „Otec nám podával velmi zjednodušený obraz světa,“ glosuje to dnes Christian.

Otec je vychovával sám. Když byl Christianovi rok, zemřela mu matka. „Spadám do stereotypních představ o neonacitech, kteří vyrůstají v nefunkční a rozbité rodině,“ pokračuje. Se sestrou museli zaujmout roli chybějící ženy v domácnosti, odmala museli pracovat, a když se otci něco nelíbilo anebo měl prostě jen špatnou náladu, přišla násilná reakce.

„Se sestrou jsme to chápali jako bezpráví a nespravedlnost, pracovali jsme z donucení a bez odměny, naopak jsme byli často bití. Jinde to chodilo jinak, cítil jsem nespravedlnost a také jsem neměl vládu nad svým vlastním tělem,“ vzpomíná na své neradostné dětství.

Vyrůstal navíc v chudé části města, kde panovaly velké sociální rozdíly. „V Eisenachu je velká vilová čtvrť, kde žijí velmi bohatí lidé, v jejím těsném sousedství bydlí ale mnoho chudých lidí, k nimž jsme patřili i my.“ I to, myslí si dnes Christian, mělo vliv na jeho vnímání světa, pocit nespravedlnosti a touhu „něco s tím udělat“.

Neonacisté proti škrům

V lednu roku 2005 vstoupila v Německu v platnost nová vládní sociální politika. Koncept Hartz, známý také jako Hartzovy reformy nebo Hartzův plán, byl souborem doporučení, jak reformovat německý trh práce a bojovat proti nezaměstnanosti. Pojmenovaný byl podle šéfa pracovní skupiny Petera Hartzze, jinak také ředitele odboru lidských zdrojů ve Volkswagenu.

Jeho doporučení se stala součástí série úsporných reforem německé vlády v rámci takzvané Agendy 2010. Reformy byly známé jako Hartz I až Hartz IV a vyvolávaly značně kritické reakce, zejména odborů a sociálně slabších částí společnosti.

V polovině roku 2004 se právě kvůli reformám Hartz konaly velké protivládní demonstrace. „Otec mě vzal na náměstí v Eisenachu, že mě prý seznámí s reálnou politikou. Šli jsme spolu tedy na demonstraci. Tradiční strany na mě ale působily svým vystupováním velmi nudně,“ popisuje své zážitky z demonstrace Christian.

Ve stejném čase na náměstí propagovali svá stanoviska i neonacisté. „Vystupovali s velkým klidem. Říkali, že i oni jsou proti vykořisťování dělníků. Nebyli hysteričtí, naopak podle mého tehdejšího mínění velmi dobře vystihovali a pojmenovávali problémy. To byl moment, kdy jsem k nim začal aktivně hledat cestu,“ přiznává Christian.

Přes spolužačku na gymnáziu se seznámil s aktivním členem eisenášské neonacistické skupiny, začal si půjčovat knihy, a hlavně začal chodit na koncerty, kde se seznamoval s dalšími lidmi. „Najednou jsem měl kontakty po celém Durynsku, ale také třeba v Rakousku.“ V době, kdy nebyl rozšířen internet, koncerty nahrazovaly dnešní sociální sítě. Většina lidí nechodila na koncerty pouze poslouchat hudbu, ale také se seznámil s ostatními sympatizanty radikální scény.

Chtěl jsem revoluci, chtěl jsem být vůdce

Neonacistická scéna v Eisenachu nebyla politicky aktivní, členové se scházeli, hráli spolu počítačové hry, často už měli v mladém věku i rodinu. Jediný aktivnější člověk byl členem Nationaldemokratische Partei Deutschlands (Národnědemokratická strana Německa, zkratkou NPD). „Začal jsem s ním více komunikovat. Eisenášská scéna mi jednoduše nestačila, měl jsem ambice, chtěl jsem víc, chtěl jsem mít vliv na důležité věci a měnit je. Chtěl jsem revoluci,“ říká Christian.

Neproduktivní skupinu opustil a sám založil mládežnickou neonacistickou organizaci, pro kterou získával podporu mezi členy NPD. Na zakládající setkání přišlo zhruba třicet lidí, byli ve věku třinácti až dvaceti let. Od začátku věděli, že se jedná o neonacistickou skupinu a že propagovat budou hitlerovský nacismus. „Skupina, kterou jsem založil, měla podobnou strukturu jako svobodný kameradschaft. To znamená, že byla velmi hierarchická, měla vztah k historickému nacismu, byla nacionálněsocialistická a velice konzervativní,“ charakterizuje svou první skupinu Christian.

Cílem Christiana Weissgerbera se ale postupně stalo zmodernizovat neonacismus. Oslovily ho nápady inspirované se u levicové autonomní scény: „Říkal jsem si, že bychom měli agitaci přizpůsobit nové době.“ Začal tedy skupinu vést v duchu autonomního nacionalismu, což byl nový, méně hierarchický způsob vedení. Vůdce skupiny byl přesto jasný: byl to Christian.

Svou činností chtěl přitáhnout více lidí pro krajní pravici. Pořádali koncerty, výpravy nebo smuteční pochody. Měli však i vzdělávací setkání, pouštěli si filmy nebo dokumenty, a po jejich zhlédnutí o nich diskutovali. Brzy zjistil, že vést lidi není jednoduché. Někteří členové neuznávali jeho autoritu. Do skupiny se přihlásili kvůli touze po moci, po respektu a uznání okolí, ale vadilo jim, že se mají řídit pravidly, která sám pokládal za důležitou součást ideologie.

Christian Weissgerber s redaktorkou DR Fatimou Rahimi. Foto Zuzana Schwarzová

Loni v srpnu Christian v článku pro německý deník Handelsblatt uvedl, že ani na vojně se nesnažil skrývat, že je neonacista. Sotva by ostatně mohl. Na těle měl vytetovaných několik svastik. Na vojně dokonce založil novou skupinu „Autonomní nacionalisté jižní Durynsko“, která měla horizontální strukturu a převzala některé prvky levicové scény.

Christian a jeho skupina si osvojili novou rétoriku. Orientovali se na novou pravici, mluvili o hrozbě multikulturalismu, o ochraně kultur, a už ne o rase. Mluvili také o sociálních otázkách, kritizovali elity. Uspořádali mnoho veřejných akcí přímo na ulici, organizovali demonstrace, roznášeli letáky a profilovali se na národní úrovni.

„Už v roce 2007 jsme měli na Youtube a na dalších serverech různá propagační videa, měli jsme desetitisíce zhlédnutí, využívali jsme internet,“ popisuje Christian svůj přístup inovátora. Tou dobou také dostal Christian Weissgerber pozvání do České republiky, konkrétně na jih Moravy, kde měla jeho skupina kontakty s Národním odporem.

Poláky jsme moc rádi neměli, ale Čechy ano. Byli jste protektorát

S českou neonacistickou scénou spolupracovali prostřednictvím dortmundské skupiny, která se snažila o mezinárodní propojení s celou Evropou. „Češi velmi často jezdili do Německa, do Dortmundu nebo do Lipska. My jsme k vám zase jezdili na festivaly a na koncerty,“ vypráví své zkušenosti.

Cílem mezinárodní spolupráce měla být revoluce a návrat původního řádu, podle nějž by každý národ žil ve své zemi. „Je to vlastně taková teorie o rasové čistotě. Ale také jsme chtěli rozpad finančního kapitalismu,“ vyznává se.

Většina německých neonacistů, se kterými se znal, neměla problém spolupracovat s mezinárodní scénou. „Češi pro ně byli v pohodě, ale Poláci jim vlastně vadili hodně,“ rozvzpomíná se. Podle Christiana členové českého Národního odporu sami sebe nějakým způsobem považovali a asi stále považují za Árijce.

„Pro dnešní neonacismus to není úplně rozpor, je to stále bílá rasa. Ani ten starý nacismus se takhle nemohl vždy řídit, jinak by se nemohl rozšiřovat. Bralo se to tak, že české země byly součástí Německa jako Protektorát Čechy a Morava a pak se jen změnila historická hranice,“ popisuje vztah německých neonacistů k českým kolegům.

Nová autonomní nacionalistická skupina se nechtěla profilovat po vzoru staré nacistické scény ani se jí nechtěla nechat řídit. Členové skupiny nepili, nekouřili, dokonce se nezúčastňovali bitek. Až do svého odchodu v roce 2010 byl Christian ve své skupině hlavním řečníkem.

Nenávisti jsem se zbavoval dlouho. Snažím se ji odčinit

Odchod ze scény není jednoduchý proces a není otázkou jednoho okamžiku. To, co o tématu vyprávějí některé filmy nebo organizace, se Christianovi jeví jako velmi zjednodušující obrázek. Často věci podle něj líčí nepřiměřeně romanticky a jednoduše.

Pro Christiana bylo jedním z hlavních důvodů, proč opustil scénu, dlouhodobé zklamání, které začalo ústít do pocitu, že se dopustil chyby. Jeho původním cílem bylo reformovat neonacistické hnutí a udělat revoluci. Chtěl změnit svět, zachránit bílou rasu. Pomalu však začal pochybovat o tom, zdali je to možné.

Přestal mít chuť organizovat demonstrace a chodit na ně, přestalo ho lákat chodit na koncerty. Soustředil se více na studium a ze scény se tak začal zvolna stahovat. „Stahování ze scény ale nemusí znamenat, že se člověk chce změnit. Dnešní neonacisté používají velmi často podobnou taktiku jako součást svého aktivismu. Mají-li například soudní proces, na dva měsíce se stáhnou a pak tvrdí, že už nemají s extremistickou scénou nic společného,“ upozorňuje.

Útlum aktivit mu pomohl soustředit se na studium. Na vysoké škole začal najednou přemýšlet, proč a jak se vůbec mezi neonacisty ocitl. „Dalším důležitým krokem, o kterém jsem velmi dlouho přemýšlel, bylo, zda se mám spojit s organizací, která se extremismem zabývá,“ popisuje svůj postupný odchod.

Kromě „EXITu“, který je největší německou organizací pomáhající lidem opustit krajně pravicové prostředí a začít nový život, pracují v Německu na podobných projektech rovněž ANTIFA, Německý Úřad na ochranu ústavy, ale také další menší organizace. Nejznámější mezi nimi je ale každopádně právě EXIT, který je proslulý po celé zemi.

EXIT založili v roce 2000 kriminolog a bývalý policejní detektiv Bernd Wagner a bývalý neonacistický vůdce Ingo Hasselbach. Během osmnácti let působení pomohli více než šesti stovkám krajně pravicových radikálů. Také Christian se spojil právě s EXITem, který mu jeho odchod z neonacistického prostředí usnadnil.

Třetí krok Christian vidí v rozhodnutí definitivně se od extrémně pravicové scény odpoutat. Nestačí k tomu však podle něj pouze racionální pochopení. Příslušníci krajní pravice si zvyknou, že nenávist doslova prostupuje celým jejich tělem.

„Velmi dlouho jsem cvičil, chtěl jsem mít tělo bojovníka. Nenávist je afektivní věc. Spouští se automaticky. Například když jsem viděl někoho, kdo se mi nelíbil, třeba černocho na ulici, okamžitě se ve mně vzedmula vlna nenávisti...“ Naučit se to odbourat byl tedy čtvrtý krok.

A posledním krokem při opuštění neonacistické scény podle Christiana bylo dospět k pochopení, že právě její struktury manipulují s lidmi. „Některé organizace píší, že odchod z extremistické scény znamená získat ztracenou svobodu. Ale sám musím říct, že jsem se nikdy necítil více svobodný než v neonacistických skupinách. Mohl jsem dělat víceméně všechno, nebyl tam žádný shora nařízený zákon, který by mě omezoval, protože jsem v ně nevěřil a neomezoval jsem se tím. Zatímco demokracie právě funguje na principech

omezování, některé věci prostě nesmíte udělat, jinak vás čeká trest,“ líčí. Přednosti demokracie je podle něj potřeba vysvětlovat jinak.

Normalizace nenávisti. Video TV DR

Dnes Christian pracuje jako externí konzultant a překladatel. Vystudoval filosofii a připravuje dizertační práci na téma vlivu digitálních médií na radikalizaci společnosti. Jezdí s besedami po školách, po seminářích a diskusích a vypráví svůj příběh.

„Bohužel mnoho lidí si stále neuvědomuje, že pravicově extremistická scéna je velmi rozmanitá,“ varuje Weissgerber. Dnešní neonacismus je de facto reformovaný. Neonacisté nenosí typické oblečení, nejsou holohlaví, mají jinou rétoriku. Mají nové argumentační metody. Některé argumenty převzali dokonce od anarchistů nebo od marxismem inspirovaných lidí.

Mají levicová témata, mluví o chudobě a o sociální spravedlnosti. Mluví o exekucích. Zastávají názor, že je třeba měnit systém, nestačí jen někoho „odstranit“, neboť by místo něj přišel jen někdo jiný, stejný. Říkají, že se musí změnit struktura. Ve výsledku však i nová neonacistická uskupení nakonec jednájí podle starých zažitých nacistických schémat.

Klasická nacistická teorie svaluje problémy celé společnosti na určitou skupinu lidí, na Židy, na muslimy, na Romy nebo na migranty. Líčí, že stát nefunguje, protože má vnitřního nepřítele, jako jsou například Židé nebo Romové, a vnějšího nepřítele, což mohou být například Spojené státy. Demokracie tomu může čelit jedině tím, že dá lidem možnost podílet se na smysluplném životě ve smysluplných komunitách, v nichž se jim dostává ocenění za to, že jsou ostatním prospěšní.

Jinak vyplňuje vakuum eskalace nenávisti, odlidšťování celých skupin. „Proto byli také Židé ve starém nacismu vnímáni jako bakterie. Hlásalo se, že otrávil a zabíjeli Němce. To je samozřejmě hloupost, vyvoláváním nenávisti se upoutávala pozornost k falešnému problému. Dnešní neonacisté fungují podobně, hledají také vnějšího a vnitřního nepřítele a házejí všechny viny na něj. Dnes jsou to například vedle Židů i všichni muslimové,“ popisuje Christian Weissgerber mocenské a manipulativní mechanismy zhoubné, nenávistné mentality, kterou se mu podařilo opustit.

Christian své dnešní osvětové aktivity bere jako snahu své dřívější omyly odčinit. Když sleduje dnešní německou politiku, označuje Alternativu pro Německo za pokračovatele tendence, ke které se v čase své vlastní popletenosti sám hlásil. A před níž dnes varuje.

Christian a Fatima na besedě v Praze

„Celý ten arzenál neohraných sloganů, xenofobie a popírání holocaustu mi byl stále více a více proti srsti...“ Jaké je to vystoupit z neonacistické scény? Jaké je opustit kamarády, kteří až donedávna nahrazovali rodinu? A je možné začít odznovu a zbavit se cejchu ultrapravicového extremisty?

MKC Praha, Deník Referendum a Friedrich Ebert Stiftung vás zvou na diskusi s Christianem Ernstem Weissgerberem, který se v šestnácti letech stal neonacistou a později ze scény vystoupil. Momentálně studuje filosofii na univerzitě v Jeně a pracuje jako vzdělávací referent zabývající se pravicovým extremismem a populismem.

Společně s ním bude v panelu Fatima Rahimi z Deníku Referendum, Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** UK a aktivista Jan Vrobel. Debatu moderuje Tomáš Samek.

Koná se v pondělí 10. září od 18.00 v Akademickém konferenčním centru na Husově 4a v Praze.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/28238-byl-jsem-nacek-ted-chci-lidem-pomahat-zbavit-se-nenavisti>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

denikreferendum.cz

Jak to vidí Václav Malý

6.9.2018 ČRo Dvojka str. 01 08:30 Jak to vidí

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Příjemný den přeje Zita Senková. Hostem dnešního vydání Jak to vidí je světicí biskup pražský Václav Malý. Dobrý den.

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Dobrý den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Kde a jak bránit evropský kontinent? Jak se skandály se zneužíváním nezletilých kněžími podepsaly na důvěře lidí vůči církvi a na jejím renomé? Proč někteří více věří astrologům než duchovním? Inspirativní poslech. Přerozdělování běženců zůstává sporným bodem vztahů mezi Českem a Německem. To řekla včera německá kancléřka Angela Merkelová po jednání s českým premiérem Andrejem Babišem v Berlíně. Celkově ale oba politici vzájemné vztahy považují za výborné. Podle Andreje Babiše si Evropa nyní musí určit, kde bude bránit evropský kontinent. Řešením by mohl být mechanismus dohody, jaká je mezi Tureckem a Evropskou unií. Jaký je váš pohled, pane Malý?

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Ona ta slova pana Babiše sice zní hezky, ale Česká republika pro to nic nedělá. Já bych chtěl jenom poznamenat, že paní Merkelová byla v nedávné době v Africe v některých státech, z nichž také přichází mnoho a mnoho lidí do Evropy nebo chce přijít do Evropy. A tam se právě na místě zajímala o tu situaci, jaká je hospodářská situace, zároveň přislíbila investici v těch státech a přirozeně se musí přemýšlet o tom, vytvořit tam také tábory pro ty, kteří chtějí do té Evropy, ale tábory, které budou opravdu spravovány důstojným způsobem. Zatímco se mi zdá, že naši představitelé stále jako říkají - nikoho nepřijmeme, musí se to řešit, ale v podstatě jenom přihlížejí, co se bude dít. Ono nestačí jenom někam poslat nějakou částku peněz, ale opravdu aktivně se zapojit do tohoto řešení, není jednoduché.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A co by bylo, pane Malý, ten aktivní přístup? Vy už jste řekl, že podle Andreje Babiše, on sám říká, že jsme s ostatními zeměmi v otázce migrace solidární proto, že těm zemím poskytujeme finanční prostředky a také říká, že jeho přístupu k migraci dává Evropa za pravdu.

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Tak pan Babiš by měl především jet do Afriky nebo ministr zahraničí. Víme, jak je to s ministerstvem zahraničí, že v čele ministerstva zahraničí stojí člověk, který zároveň řídí ministerstvo národní obrany, to je naprosto neudržitelná situace.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Ministerstvo vnitra.

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Teď to trvá už několik měsíců a v podstatě ta naše zahraniční politika je velmi tím poznamenána. Jet tam na tom místo, seznámit se, mluvit o tom s představiteli evropských států a samozřejmě potom se snažit také přispět nějakým svým nápadem, ale ne pořád z dálky střílet a populisticky, protože nás čekají volby, říkat my nebudeme nikoho přijímat, to není žádné řešení. Je to ostuda. Otázka kvót, ta už je vyřízena. Samozřejmě o tom se dalo diskutovat, ale na druhé straně ukázat alespoň část dobrá vůle, solidarity, že bychom přijali nějaké menší množství těch imigrantů, to myslím, že by nějak také dalo jistou důstojnost a dobrou pověst naší republiky, a to

se nestává. Pořád jenom zavřené hranice a pořád jenom rady do vzduchu, ale přitom za žádné konkrétní činy. Já to říkám takto tvrdě, protože tu situaci sleduji, znovu říkám, není to vůbec jednoduché. Ať jede tedy pan Babiš, ať jede někdo z ministerstva zahraničí přímo tam do té Afriky, seznámí se na místě i s těmi tábory, jsou tam někde také tábory, že jo, ti lidé přicházejí přes Libyi, i přes některé další státy severní Afriky a na místě se seznámí se situací. To bych radil jako první krok.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Myslíte, že jiní evropští politici často jezdívají do těch míst konfliktů a řeší to?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Já myslím, že Evropa má dluhy, ale rozhodně ne v tomto smyslu. Paní Merkelová, víte, ona se stala znamením velkého odporu. Přitom ona byla jediná, už to tady podruhé opakuji, která měla v roce 2015 odvahu říci tak to musíme řešit a otevřela ty hranice do Německa. Německo je stále stabilní, teď jsme četli, že má přebytek zisku, Německo není otřeseno ani po tom obrovském množství těch imigrantů, kteří přišli. Jistě takto to řešit nelze pořád, to já neříkám. Ale stále paní Merkelová v očích i našich politiků je dobrým terčem, že nebudeme jako ona. Přitom ona se tedy snaží něco dělat, zatímco my jsme v tomhle velmi pasivní.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co bychom mohli dělat tedy konkrétně v těch jednotlivých místech, třeba v Africe? Nejenom odtud připlouvají migranti.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

No, tak do těch táborů například dodat lékařskou pomoc. Případně, aby tam přišli také lékaři, protože když ti lidé jsou tam soustředěni, že jo, tak to není vůbec jako snadné, nejde nejenom o dodávání potravin, ale jde také o zdravotní pomoc. To myslím, že by mohla být jako jedna z konkrétních pomoci. Přemýšlet i o těch investicích v některých těch státech, co bychom mohli, protože Afriku v podstatě svět přenechává Číně, ale Čína se nemusí vyrovnávat s tím, s čím se musí vyrovnávat Evropa, že mnoho tedy těch Afričanů směřuje do Evropy. Já prosím vás nemám rady pro všechno, já nejsem vševěd, já jenom jako přemýšlím jako zodpovědný občan a tak se snažím také posuzovat lidi, aby se dovedli podívat na tuto otázku trochu ze širšího hlediska.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Premiér včera uctil v Berlíně také památku obětí berlínské zdi. Českým novinářům řekl, po revoluci měla být zakázána komunistická strana. Novináři se ho ptali, jestli není zvláštní, že uctil památku komunistických obětí jako premiér vlády, kterou komunisté podpořili, načež pan Babiš řekl, že KSČM nemá na aktuální vládu vliv, že šlo o jednorázovou podporu.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

No, to je taková výmluva, samozřejmě, že komunistická strana dneska má větší vliv, než by odpovídalo jejímu volebnímu výsledku, protože málo platné se musí s ní konzultovat různé kroky vlády koaliční, tak to není pravda, že je bez vlivu. A s tím zákazem komunistické strany. Víte, ono se to lehkou povídá. To říkám já, který se zasazovat o lidská práva. Já si dobře pamatuju tu atmosféru těsně po listopadu 89 a ta atmosféra byla trochu jiná, lidé byli nadšení, lidé byli připraveni být velkorysí a po zákazu komunistické strany se zdaleka tolik nevolalo, protože se volalo především o tom, konečně se nám Evropa otevírá, konečně jsme součástí svobodné Evropy, konečně je před námi otevřena budoucnost. Takže já jsem v tomhle tom opatrný. To není ze sympatií ke komunistické straně, aby mě někdo nepodezřival, ale víte, lidé si často potom něco namlouvají, na to už zapomínají a to já jako nemám rád. Já mám jako rád, aby člověk tak dovedl analyzovat a zároveň, i když se třeba někdy sekl ve svém odhadu, tak aby to dovedl přiznat. Od pana Babiše to zní opravdu divně, ale to tady jako nebudu rozebírat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

U sochy maršála Ivana Koněva v Praze byla odhalena nedávno nová pamětní deska, která připomíná jeho roli před invází vojsk Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1968. Maršál Koněv byl v roce 1945 s ukrajinským frontem osvobozoval Československo od nacistů a v roce 1956 řídil potlačení maďarského povstání. Co říkáte potřebě této doplňující pamětní desky?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Já myslím, že by se nemělo zapomínat, že jde jenom o objektivní informaci, kdo to byl maršál Koněv. Ano, osvobodil naši vlast v roce 45, ale jeho další život zase také probíhal tím způsobem, jak je to tam v těch bodech poznamenáno, jak při potlačení budapeštského povstání, tak byl aktivní při berlínské zdi v roce 1961, tak také byl aktivní v roce 1968, kdy během měsíců Pražského jara navštívil tehdejší Československo a samozřejmě tady získával informace pro sovětskou tajnou službu, i pro sovětskou armádu. Proč to tedy nenapsat, to není žádná degradace, ale takové, bych řekl, vyrovnané zúčtování s tím jeho působením. Zase, když jsme mluvili o komunistické straně, komunistická strana protestovala. Proč tedy zalhávat dějiny? Ano, nikdo není jako bezvadný a padni komu padni a myslím si, že tam není nějaký nápis, který by urážel maršála Koněva, že tam je pouze konstatování některých jeho význačných kroků, které poznamenaly dějiny takzvané východní Evropy.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Podle některých hlasů z KSČM je to prý přepisování dějin.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

No, tak to je tedy zarážející, že někdo to může takto říci. To jsou naprosto prokazatelná fakta.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Srpnová návštěva Františka papeže v Irsku byla dlouho očekávanou událostí. Šlo o vůbec první návštěvu hlavy katolické církve v této kdysi jednoznačně katolické zemi po téměř 40 letech a to v době, která není lehká pro katolickou církev. Na celém světě vyplouvá na povrch jedna kauza sexuálního zneužívání nezletilých kněžími za druhou. Papež František požádal v Irsku o odpuštění za skandál a zradu, kterou cítili oběti jednotlivých případů. Jaká konkrétní opatření by měla následovat? Papež hovořil o potřebě pevných a rozhodných kroků.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Já jenom bych chtěl poznamenat, ano, je to smutná záležitost, smutná kapitola. Jedná se také z velké části o tyto odporné činy v 80., 70. letech minulého století. To nic nemění na tom, že to je hrůzné, ale samozřejmě už činy, které se staly poměrně v nedávné době. Je třeba, když se přijde na tento případ, když je prokazatelný, aby ta duchovní osoba byla postavena mimo službu. A samozřejmě vydána světskému soudu, protože to jsou velmi závažné činy a nelze je tedy kryt. Víte, ono to souvisí trošku s takovou složitější záležitostí, protože poměrně do nedávné doby v katolické církvi kněz nebo řeholní sestra nebo řeholník byli automaticky nahlíženi jako morální autority. A věřící byli vedeni tedy k tomu, aby je respektovali už ze samého faktu, že jsou tedy toho svěcené, takzvané zasvěcené osoby, a ono se v některých případech mohlo stát, že když tato osoba se dopouštěla těchto odporných činů, takže ze strany toho věřícího to bylo vnímáno aha, když je to tedy ta autorita, tak asi na tom úplně tolik není. Prosím vás, to já vůbec neomlouvám. Zatímco dnes i v katolické církvi je samozřejmě dochází k emancipaci. Už to není tak, že by věřící automaticky bral autoritu jenom z toho důvodu, že je to posvěcená osoba, ale samozřejmě ta osoba si musí tu autoritu získat, takže ta celková situace, to klima i v katolické církvi se mění.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A asi i mít ta autorita tu morálku.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

A samozřejmě k té autoritě patří také morálka. Pak bych chtěl říci, když se mluví o pohlavním zneužívání, že z velké části nejde o zneužívání dětí, ale spíše tedy dospívajících. To nic nemění na odpornosti toho činu, ale ono se to potom všechno dává do jedné hromady a je třeba rozlišovat, a bohužel samozřejmě i při tom pohlavním

zneužívání u některých těch duchovních osob šlo o tento čin i vůči už tedy zletilým, například seminaristům, jo, takže jsou to různé stupně a ono přirozeně někdy se to velmi zjednodušuje. Znova říkám, ani jeden ten čin já neomlouvám. A byla snaha jistě některých tedy představených, biskupů, možná i řeholních představených, dejme tomu, toho člověka potom přeložit na jiné místo. Ale to není řešení. Je to porucha, je to nemoc, protože člověk, který je zdravý, i sexuálně zdravý, tak samozřejmě netouží po těchto stycích, kontaktech s nezletilými nebo dokonce tedy s dětmi. Je to nemoc, to je třeba nazvat, a samozřejmě tyto lidi je třeba izolovat a nepřipouštět, aby přicházeli do prostředí, kde jsou v takovém pokušení.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A proč tedy církevní úřady, když věděly o některých těch případech, něco neučinily?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Víte, to je taková ta mentalita, aby to nepoškodilo církev jako takovou a ona nakonec pravda vyjde najevo a myslím, že papež František to teď jasně řekl i v Dublinu, že i během jeho tedy pontifikátu je jasná snaha o této očistě nic nekryt. Je to nepříjemná situace pro církev, ale v pravdě je síla a samozřejmě bude trvat nějaký čas, než zase tedy církev získá potřebný kredit. Na druhé straně je třeba říci, že těmto odporným činům dochází, docházelo nejen ze strany duchovních osob, ale že k tomu dochází také i ze strany třeba učitelů, ze strany vedoucích různých táborů. To není omluva, ale o tom se v podstatě nemluví. Tím já jako nechci umenšovat tu odpornost těchto činů. A bohužel je mně líto, že teď bývalý tedy nuncius ve Spojených státech Vigano uveřejnil ten dopis, kde napadá Františka a zároveň tedy vytváří takové teorie jistých silových skupin ve Vatikáně, aniž pro to přináší nějaké důkazy. A myslím si, že je to součást útoků proti Františkovi, že se to některému křídlu nebo skupině v církvi hodí, střílet tedy na Františka a že je nedůvěryhodný, protože dokonce tento diplomat bývalý řekl, že by měl rezignovat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Podle někdejšího vysokého představitele Vatikánu věděl prý papež František 5 let o podezřeních ze sexuálního zneužívání a vyzval ho z rezignace, k rezignaci. Papež tvrzení Viganova odmítl potvrdit nebo vyvrátit. Nakolik vůbec podle vás, pane biskupe, ta eskalace skandálu se podepisuje na pozici papež uvnitř katolické církve?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Ano, je to snaha oslabit jeho autoritu a já myslím, že on je dost silný člověk, že se sám rozhodne, jak bude pokračovat, protože zatím má dost sil a rozhodně jeho pontifikát celkově vzato, byť je krátký, teprve 5 let, tak ukazuje pozitivní rysy a právě ukazuje pozitivní věci v tom, nic nepředstírat, že jsme bezvadní, přiznat si, že jsme také společenství lidí slabých, klesajících, ale lidí, kteří mohou také čerpat naději a kteří by měli být autentičtí. A to myslím, že je důležité a že rozhodně tedy není řešení to, že teď se bude střílet ze všech stran. Je to pro něj těžká situace a já věřím, já to řeknu tak civilně, že je opravdu chlap, že tohle unese. A ono se nakonec ukázalo, že ten diplomat Vigano, že s tím newyorským kardinálem velmi přátelsky tedy se bavil při nějaké veřejné akci, takže z jeho strany to je takové jako podivné a samozřejmě budme upřímní, i v církvi jsou různé mocenské zájmy určitých skupin. Já to řeknu tak, jak to je. A to je třeba odhalit, jestli je někdy takový útok je činěn z dobrého úmyslu očisty, nebo jestli jde o posílení nějaké vlastní pozice, nebo jestli jde o skryté zklamání, že nebylo učiněno zadost v kariéře některým jedincům. Jsme také lidi a týká se to v církvi všech nás a tomuto nebezpečí musí odolávat každý z nás.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jak se ty skandály podepisují na renomé církve? Když se třeba podíváme do studie hodnoty a postoje v České republice v letech 1991 až 2017, připravila ji **Fakulta sociálních věd** Masarykovy univerzity, tak například na otázku sociologů, zda jsou respondenti věřící, odpověděla ano 36 %. Jako přesvědčený ateista se označilo 14 % lidí. V co lidé vlastně věří? Co ukázal ten průzkum? Říká, že v něco.

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Já mám tu samou zkušenost, já se pohybuji nejen mezi lidmi katolické církve, ale jsem ve spojení i s mnoha lidmi, kteří se nehlásí k žádné náboženské tradici, že těch takových tvrdých ateistů, že poměrně ubývá a zvláště

v mladé generaci, že je část těch mladých lidí, kteří touží po nějakém duchovním zakotvení. Ale někdy je to vedeno jenom takovou osobní snahou získat vnitřní klid, získat vnitřní pokoj, poznat sám sebe, což samo o sobě je dobré, ale ničím se tak jako nevázat. A to myslím, že je právě ten rozdíl potom oproti těm, kteří jdou dále a kteří potom, dejme tomu, z toho vyvozují i nějaké konkrétní důsledky pro svůj život, protože dneska v tom individualismu se pohybujeme a ten se přenáší i do té duchovní otázky především vyřešit sám pro sebe, a to ostatní mě tolik nezajímá. Samozřejmě má to roztodivné podoby, protože když člověk potom nějak tak dospěje k nějaké víře, která má nějaká pravidla v tom dobrém slova smyslu, tak to s sebou nese určitou vázanost a někdy právě v tomhle tom hledání zase někteří hledají nějakého vůdce, nějakého guru, někteří právě zase hledají společenství, za hranice jehož nevidí. To jsou také takové podoby. Někteří tomu dávají podobu až určitého determinismu, že dají na astrologii, že dají na různá proroctví, a ono jde o to, aby člověk se dovedl otevřít té duchovní rovině a aby dovedl z ní vyčíst tedy především to podstatné já nejsem středem světa, ale zároveň mám svoji důstojnost a zároveň mám svobodnou vůli.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A není to svým způsobem i důsledek toho, o čem jsme hovořili před chvílí o selhání těch morálních autorit?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Jistěže to teď bohužel v této době, kdy se o tom hodně píše, nepřispívá k nějakému klidu církve. Tady chci jenom říci, že by se mělo mluvit také o mnohem pozitivní, co se v katolické církvi děje a co katolická církev činí, ale to bychom tady museli být dlouho. A znovu říkám, já neomlouvám tyto odpornosti, které teď vycházejí najevo. Ale víte, dneska lidé nemají moc rádi instituci. I mladí lidé moc tak jako nechodí k volbám, protože politické strany, že jo, už pro ně často nějak mají podobu instituce a tak jako dají spíše na jednotlivé osoby, a ono se to odráží i v té oblasti duchovní, protože člověk, když potom se stane součástí třeba církve, tak přirozeně v té církvi nejsou jenom ideální lidé. Setká se s lidmi, že jo, kteří třeba podle křesťanských zásad úplně tak nežijí. Já to vím dobře, protože jsem poměrně pokřtil velké množství mladých lidí a část těch mladých lidí postupně třeba zase opustila církev, protože si představovali, že přicházejí do společenství, kde všechno duchovně frčí. A ono to tam je takové to každodenní rozhodování pro to dobré a to není vždy snadné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co si vůbec slibujeme od náboženství, co od něj očekáváme?

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Tak pokud já mluvím za sebe, tak především to uvědomění, že žiju z daru. Já jsem si nedal život, je mi darován čas, je mi darována svobodná vůle, je mi darovaná jedinečnost, každá lidská osobnost je jedinečná a zároveň cítím, že žiji z daru, že to, čeho jsem součástí, že tedy je za tím ruka dárce. A zároveň, že je tady velká nabídka, velká důvěra ze strany toho dárce, že se mnou počítá při nejen udržování stvoření, ale při kultivování stvoření jako takového, při kultivování mezilidských vztahů. To velmi stručně a civilně vyjádřeno pro mě tedy znamená víra, to není vůbec žádný únik ze skutečnosti, právě naopak vzít tu skutečnost takovou, jaká je.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Otázka od paní Ivany na tělo: "Pane Malý," cituji, "proč se duchovní katolické církve vlastně nemohou ženit?"

Václav MALÝ, světící biskup pražský

Jistě to je častá otázka, je to otázka disciplinární, která není závazná od začátku dějin církve, teprve od začátku druhého tisíciletí. O té otázce se dá diskutovat. Samozřejmě není to útek před ženami, ten, kdo se rozhodne pro celibát, tedy pro žití bez vztahu vůči druhému pohlaví, tak se rozhoduje proto, aby mohl nějak své síly rozvinout ve vztahu k těm druhým. Nikoli, aby utíkal ze světa nebo aby byl veden strachem před tím druhým pohlavím.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Paní posluchačka se na to ptá i v kontextu, cituji: "Přece i uctívání Boha má různé vnější formy, i evangelií přece uctívají Boha."

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

No, to já vůbec jako bych nepochyboval. Samozřejmě všechny křesťanské církve, spojuje nás to základní, že věří, že věříme v Ježíše, že se snažíme žít podle evangelia. Tam ty ostatní rozdílnosti vznikly během dějin, to tady nemůžeme rozebírat, nemáme čas, ale to podstatné nás spojuje, takže to já jako vůbec nepochybuju, že křesťané sesterských křesťanských církví se snaží žít autentické evangelium.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

A dotaz od paní Čechové, cituji: "Pane Malý, když se mluví o Africe, není trochu v rozporu byznysové chování podnikatelů, kteří využívají levnou pracovní sílu? Evropa neumožňuje Africe konkurovat svými výrobky na trhu. Pak jsou třeba banány levnější než místní jablka. Navíc lidé se zkušeností s prací v Africe mají zkušenost s odlišnou mentalitou Afričanů. Ukázali jim, jak pracovat, a když odešli, ti lidé pracovat přestali. To jsou jistě jen střípky toho složitého problému. Není to v podstatě tak, že na jedné straně se přidává do ohně palivo, zatímco na druhé straně se chce omezovat kouř, který nutně a zákonitě z toho ohně pochází."

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Já celkem souhlasím, co tady ta paní říká. Já jsem byl v několika afrických státech a je pravda, že je třeba pomáhat těm lidem, aby se naučili hospodařit, aby se naučili něco produkovat, a to je velmi těžké, protože to není možno zvládnout během jedné generace, takže celkem souhlasím, co ta paní říká.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Vracím se ještě k předchozímu tématu. V čem podle vás hledáme identitu, stabilitu?

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

No, tak já identitu hledat jednak, že člověk si uvědomí sám sebe, své klady a své zápory, že si nic nenamlouvá, že člověk si váží sám sebe, že neutíká od sebe, a v tomhle já tedy vidím identitu, tu kontinuitu svého života, kdy netékám podle nějakých módních trendů, ale kdy dovedu také rozvažovat, co je pro můj život cenné. Tohle je pro mě spojeno s osobní identitou.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Světicí biskup pražský Václav Malý a jeho názory. Děkuji vám.

Václav MALÝ, světicí biskup pražský

Já vám také děkuji a posluchačům přeji příjemný konec tohoto týdne.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Zítra se můžete těšit na rozhovor Vladimíra Kroce s geologem Václavem Cílkem. Příjemný poslech dalších pořadů přeje Zita Senková.

Schůzka Babiš-Merkelová

5.9.2018 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My za to samozřejmě děkujeme. Zdeněk Mlnářik stále zůstává v Plzni a sleduje situaci na Borských Polích, ale teď další téma, které jsme slíbili v úvodu. Premiér Andrej Babiš se dnes sešel v Berlíně s kancléřkou Angelou Merkelovou hlavní téma schůzky bylo jasné, migrace a přijímání uprchlíků. Právě jejich přerozdělování je podle

Angely Merkelové úsporným bodem vztahů obou zemí. Ty spolu s ostatními evropskými státy by se podle ní měly snažit pomoci Itálii, do které míří většina lidí.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

Počet přicházejících uprchlíků je teď mnohem nižší. Jedná se spíše o to, že pokud nějaká loď opustí výsostné vody Libye, nemůžeme v tom nechat Itálii samotnou. Nemůžeme říci, že to má vyřešit Itálie sama. Musí tady fungovat solidarita. Samozřejmě za předpokladu, že chceme jít legální cestou, například poskytnutím pracovních víz.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Lepší kontrola vnějších hranic Evropské unie, boj proti převaděčům, ale třeba také dohoda se severoafrickými státy. To jsou některé z věcí, na kterých se naopak oba státníci shodnou. Vztahy obou zemí pak oba dva označili za výborné.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/

Naše vztahy jsou vyloženě strategické. Myslím si, že jsme si dneska vyměnili názory na další spolupráci, protože Česká republika má dneska nejnižší nezaměstnanost a samozřejmě my máme zájem, aby zahraniční investoři, a to je ten případ německých firem, hlavně investovali do vědy a výzkumu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

První návštěva Německa Andreje Babiše v roli premiéra se odehrála dnes a my si o ní budeme povídat. Zejména s Vladimírem Handlem z katedry německých a rakouských studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, vítejte, pane doktore, dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak jaký poznatek nejdůležitější vy konkrétně jste si odnesl z té schůzky a z toho, co jsme slyšeli?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tak hlavně to, že konečně k té schůzce došlo, protože trvalo to dlouho a zbytečně dlouho samozřejmě, takže je dobře, že setkali na této ..., oni se samozřejmě vídají na evropské půdě, ale ta bilaterální rovina byla důležitá a myslím si, že proběhla tak, jak jsme předpokládali, to znamená, že tam je celá prostě agenda, která nás spojuje. Těch otázek, který nás rozděluje, není tolik. Samozřejmě tam jsou, ale myslím si, že ten vztah se vyvíjí pragmaticky a prakticky orientován myslím, že nadále zůstane, a to je, myslím, to, co vlastně jsme od té schůzky čekali.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Shodli jsme se, že se neshodneme de facto.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Určitě. Tak to je i v určitém smyslu součástí česko-německých vztahů, ale obecně diplomatických vztahů. To, že se neshodli samozřejmě představitelé v té otázce migrační krize, to prostě zůstává otevřenou otázkou, s tím se bude muset dát pracovat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divačka Dagmar ptá se: Před Volbami i během sestavování vlády jsme od opozice i médií neustále slyšeli, že se s trestně stíhaným premiérem v Evropě nikdo bavit nebude. Mezi tím má Andrej Babiš za sebou jednání s Macronem, Kurzem, Contem, Orbánem i dalšími. Jak to tedy je?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tak z mého hlediska samozřejmě ten ..., postavení našeho premiéra je velice problematické a je to velký limit pro vytváření osobních a důvěryhodných vztahů mezi těmi politickými představiteli na vysoké úrovni. Ale oficiální návštěva s vojenskými poctami, ta zkrátka proběhnout musí, protože tak praví protokol.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale oficiální návštěva s vojenskými poctami, ta zkrátka proběhnout musí, protože tak praví protokol.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Poté, co byl premiér a jeho vláda, získali důvěru v parlamentu, tak jsou přijatelný samozřejmě, jako partneři, jsou to prostě partneři, ano, ten stát si je prostě vybral a zůstávají tam, nicméně dlouhodobě je to bezesporu významný limit a pro premiéra i pro českou politiku a Českou republiku je důležité, aby teda toho, této zátěže se premiér zbavil, protože samozřejmě zejména u těch států, které se počítají mezi ty čisté investory nebo čisté plátce do rozpočtu Evropské unie. Ty její představitelé jsou pod neuvěřitelným tlakem domácí veřejnosti, která samozřejmě jí jde o to, aby tedy ty členské státy, které přijímají tu pomoc, aby teda s tou pomocí nakládaly nějakým solidním způsobem. Takže to není jenom otázka preferencí paní Merkelové a dalších politiků, ale to je otázka vlastně tlaku domácí veřejnosti.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě k těm jménům, která zmiňovala divačka Dagmar. Ono skutečně byl tu premiér Conte, je tu premiér Orbán, až nějaký čas za nimi kancléřka Merkelová. To je to, co jste myslel tím, pane doktore, když jste říkal: "Přišlo vám to pozdě?"

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Ano, vy tam, z mého hlediska, moje interpretace je taková, že tam ten odstup je zjevný, což ale neznamena to, že by ta spolupráce neprobíhala. My skutečně jsme, jsme natolik uzavřeni do toho společného jaksi údělu toho, že jsme sousedy, máme 815 kilometrů dlouhou hranici, nejdelší hranici, kterou máme. Naše hospodářství jsou skutečně propojena do značné míry, takže tam ten proces spolupráce je samonosný do určité míry. Ta politická rovina k tomu patří a skutečně teda, trvalo to trochu dlouho, ale teď to teda nastalo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Divák, co se podepsal jako AK, ptá se: "Mluvit spolu chtěli hlavně o migraci, vzájemném obchodu a brexitu, není to moc závažných otázek najednou? Dá se to stihnout v jedné schůzce?" Má skutečně nějaký praktický, tématický význam a nebo to je čistá ceremonie, to, co jsme dnes viděli.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Určitě to má význam. Já jsem u toho jednání nebyl, takže nevím, kde, kde byly ty těžiště. Samozřejmě, každá agenda jednání je prostě velice rozsáhlá, ale potom v tom jednání se ukazuje, kde jsou ty hlavní otázky, ty hlavní témata. Myslím si, že to byla bezesporu výměna, osobní výměna názorů na tu otázku migrační krize a tam je důležité, že skutečně na té většině celé té migrační agendy se ty politiky shodnou nebo jsou si blízké a myslím si, že další téma asi bylo významné, otázka evropského rozpočtu, kde také máme významné zájmy, které se ne vždycky úplně schází, takže tam je nutné o tom jednat. Myslím si, že brexit, obchod a další, že to byly vlastně agendy, kde se v zásadě shodneme, takže nebyly tak jako klíčové.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A z toho co víme, z toho, co jsme slyšeli o tom, co se probralo ohledně migrace, tak nenaznačuje to trochu, že ta česká debata je tak trochu jiná než ta německá? Nebo respektive že se berou paralelně vedle sebe, když jeden z premiérů hovoří o tom, že je potřeba bránit hranice, že je potřebná v zemích původu a druhý premiér nebo respektive kancléřka, tak ta většinou hovoří o tom, jak být solidární se zeměmi, kde už uprchlíci jsou. Má vlastně taková debata průsečík potenciální?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Průsečíků právě je hodně, akorát jedna ta oblast je, ve které se skutečně nescházíme, je to trošku až bizarní, protože samozřejmě německá politika a Německo prostě přijalo 1,5 milionu lidí za poslední 2 roky, 2,5 roku. Česká přijela, těch lidí je asi dvanáct, možná teďka si říká, 36, nevím, celková čísla neví, čili v tomto smyslu ta asymetrie je obrovská pochopitelně. Nicméně v tom celkovém pojetí co dělat s tím tlakem uprchlické krize, tak tam v podstatě koncepčně ty dva státy si nejsou tak vzdálené. Myslím si, že 90 procent té agendy je skutečně kompatibilní. Jde spíš o to, jestli naše delegace v Berlíně taky nabídla nějakou konkrétní pomoc, která by byla jaksi viditelná, která by byla relevantní, protože Německo samozřejmě hledá relevantní partnery pro spolupráce právě v těch to otázkách, když už ne v tom přerozdělování, tak třeba v té pomoci v Africe, Marshallův plán v Africe a tak dále.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, a migrace jako taková, je to téma, které bysme zařadili do nějaké, řekněme, top 5 politické agendy v Německu?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Vnitropoliticky, jestli myslíte, tak ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Možná v obou případech, evropsky i vnitropoliticky.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tak vnitropoliticky začneme. Tak je to asi top 4 pod top 5, protože první jdou vzdělání, zdravotnictví, školství, teda to bylo vzdělání, výstavba sociálních bytů, to jsou ty hlavní otázky a potom vlastně na 40 procentech významu je skutečně uprchlická krize. U nás jako paradoxně, kde ty uprchlíky nemáme, tak ta uprchlická krize je daleko výš. Evropsky samozřejmě ano, tam je to teda top asi 1, protože uprchlická krize se svými důsledky může Evropskou unii skutečně rozložit. Uvidíme teďka evropské volby. Všichni samozřejmě se na ně připravují, ale tam to bude klíčová otázka, udržet soudržnost Evropy i třeba, když se nepodaří úplně tu uprchlickou krizi vyřešit, ale nedopustit, aby se na této otázce Evropa rozpadla.

Komunální volby 2018

5.9.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Vladimír KROC, moderátor

Pestrobarevné plakáty nejrůznějších rozměrů na každém kroku naznačují, že se blíží volby a jednotlivé /nesrozumitelné/ uskupení zahajují předvolební kampaň do komunálních a senátních voleb, konají se 5. - 6. října. Jak důležité pro vás komunální volby jsou? Zaregistrovali jste už předvolební kampaň. Jsou politické strany nápaditější než v minulosti, je důležitá podpora známějších politiků nebo je pro vás podstatnější znalost místního kandidáta. Potřebují podle vás komunální volby jiný způsob komunikace s voliči a co byste od kandidátů ve svém městě chtěli slyšet především. Čekáme vaše názory, číslo do studia zůstává 222 552 777. Hostem dnešního Radiofóra je Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jaká specifika mají komunální volby z pohledu politického marketingu.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ty komunální volby jsou mnohem více o jednotlivých kandidátech. Dá se tam vlastně plánovat taková ta obecná kampaň a mnohem více záleží na tom, zda ti lidé opravdu svého konkrétního kandidáta v místě bydliště znají.

Vladimír KROC, moderátor

V podstatně víc než kandidátů klasických stran a hnutí kandiduje nezávislých kandidátů nebo různých uskupení. Která skupina z pohledu politického marketingu, zkrátka té snahy je nějakým způsobem prodat zviditelnit je složitější.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No z pohledu toho politického marketingu bývá obvykle mnohem jednodušší marketovat celou politickou stranu, protože tam lze mnohem lépe plánovat, nejenom co se týče nákupu reklamních médií, ale vlastně i sdělení té celé myšlenky a politické také mívají mnohem profesionálnější přípravu. Využívají dnes celé řady nejrozumnějších odborníků, kteří politiky školí na tom, jak mluvit, co říkat, jak se prezentovat a tak podobně.

Vladimír KROC, moderátor

Když vezmeme několik prvních příkladů stran, které předvolební kampaně už zahájily, například na billboardech hnutí ANO jezdili, že lídr má číslo na předsedu hnutí Andreje Babiše. Jak neotřelý nápad to je.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to v České republice poměrně originální nápad, také se o něm hodně hovoří a pro každého politika je vždycky dobré, když tou svou kampaní zaujme. Ať ty názory jsou polarizující, tak to, o čem se mluví výrazně zvyšuje pravděpodobnost na úspěch.

Vladimír KROC, moderátor

A nemohou si to voliči připravit tak, že stejně všechno v ANO musí řešit Andrej Babiš, že místní lídr nemusí být úplně důležitý nebo kompetentní, není to trochu antimarketing, když se bavíme o komunálních volbách.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ten antimarketing, s tím bych asi nesouhlasila, to je velmi dobře jaksi promyšlená kampaň a pracuje s podvědomím těch lidí, když se podíváte na obecnou charakteristiku českých voličů, na které ta kampaň cílí, která je, ta skupina je celkem široká, to hnutí ANO zvítězilo ve volbách, mělo nejvíce voličů, takže tam těch lidí je poměrně hodně a i jsou to lidé, kteří věří Andrejovi Babišovi jako lídrovi. Samozřejmě v politikém marketingu vždycky musíte zvažovat, do jaké míry ta síla toho lídra je ještě příliš slabá nebo příliš silná a ta hranice je příliš tenká, v tomto případě jednoznačně marketéři vsadili na viditelnost lídra a odpovídá to tomu, co mají Češi rádi. Češi rádi mají silnější vedení, jednoznačný názor, i takovou tu otcovskou roli, já se za vás postavím, oni se mnou mohou přímo komunikovat, já to vyřeším tady a teď.

Vladimír KROC, moderátor

ČSSD například v hlavním městě vsadila na sliby, jízdné v MHD zcela zdarma, nulový poplatek za zodpovědné chovatele a nižší plat by byl za vodu a elektřinu a podobně, to je asi vlastně klasická kampaň. Může zaujmout?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, je to naprosto klasická kampaň a podle mého odhadu se zcela míjí jaksi s očekáváním Pražanů nebo ostatních cílových skupin, přednáší obecná hesla, která my si spojujeme s pojmem sociální demokracie a nenabízí vůbec nic konkrétního. Není tam žádná opravdu silný lídr, který by voliče zaujal a jaksi se míjí s těmi základními problémy, které pražany trápí, což je podstatné.

Vladimír KROC, moderátor

Uživatelé sociálních sítí přijaly /nesrozumitelní/ slogan ODS "Splníme vaše očekávání", jak je tohle heslo vhodné právě pro komunální kampaň.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Opět stejně jako v případě ČSSD je příliš obecné. Nedá se, dá se pod ním představit skoro všechno anebo nic, takže tam Pražané očekávají s řešením konkrétních problémů, které ani ta minulá vláda jaksi nebyla schopná, nebyla schopná se domluvit s těmi novými problémy, které Prahu potkali, ať už je to sdílená ekonomika v podobě různé dopravy, nájmu a podobně, to jsou podstatné problémy, nikoliv zlevňování.

Vladimír KROC, moderátor

Hnutí Žít Brno a nově i Zelení chtějí zaujmout voliče závazkem, že budou usilovat o přijetí uprchlíků ve svých městech. Může být tato snaha být takřkajíc proti proudu.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Toto je jednoznačný marketingový tah, kterým se ta strana, která v podstatě nemá žádné statisticky, jak má velmi malou voličskou skupinu, tak se snaží zviditelnit, snaží se připoutat pozornost, je to takové opravdu já bych řekla skoro volání o pomoc a je to zcela nekonzistentní s dosavadním programem strany Zelených a nějak to vlastně neodpovídá té jejich image, takže z pohledu zaujetí voličů. Může to někoho zaujmout, opět je to snaha o to, aby se mluvilo o té kampani, co se jim zajisté povedlo, ovšem podle mého osobního odhadu to nepovede k výraznému zvýšení voličské základny, protože to nekonvenuje s tím jejich klasickým poselstvím.

Vladimír KROC, moderátor

Obecně, funguje přenášení celostátních témat do komunálních voleb?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Spíše je to tak, že těch celostátních témat se ty strany chytají, když nemají co jiného, protože mají výzkumy, které nejsou natolik podrobné nebo protože chtějí udržet nějakou konsistenci v komunikaci, ale opravu tyto volby by měly být o těch konkrétních problémech v dané oblasti.

Vladimír KROC, moderátor

Zdůrazňuje Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy. My teď máme u telefonu posluchače Dušana Janovského dobrý den.

Dušan JANOVSÝ, posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak pro vás jsou důležité komunální volby.

Dušan JANOVSÝ, posluchač

Pro mě komunální volby byly vždycky vlastně ty nejdůležitější volby hned po poslanecké sněmovně. Pro mě je důležité, kdo řídí moje město, ale můžu vám říct zkušenost, po té, co jsem před několika málo lety přestěhoval budu poprvé volit v Praze, tak pro mě ty volby tu důležitost ztrácejí, což je město, ze kterého pocházím jsem bezmála polovičku kandidáty, protože Slaný má 16 tisíc obyvatel, tak na Praze 5 neznám v podstatě nikoho, takže se budu muset o ty volby, která se opírala v osobní znalosti, o zkušenosti s konkrétními lidmi, prostě /nesrozumitelné/ po celostátních politických tématech.

Vladimír KROC, moderátor

A registrujete už předvolební kampaň.

Dušan JANOVSKEÝ, posluchač

Registruju, shodou okolností teda vůbec ne stran, které budu volit. Registruju předvolební kampaň sociální demokracie a hnutí ANO.

Vladimír KROC, moderátor

A vás to neovlivní, že třeba vám chybí kampaň oné strany, to prosím neříkejte, koho budete volit, nezvyklá vás to v tom rozhodnutí.

Dušan JANOVSKEÝ, posluchač

No, ani ne, ale já jsem dost výjimečnej volič, řekl bych, že politiku sleduju na denní bázi a velmi pečlivě a volební kampaň na mě nemá domnívám se nemá velký vliv na druhou stranu myslím si, že vliv volební kampaně na běžného voliče je zásadní a třeba si myslím, že sociální demokracie, o jejíž kampani jsme se před tím bavili, to nevzala za špatný konec, oni zjistily, že hnutí ANO vždycky slíbí víc a i v minulých volbách slibovala víc, takže od nekonkrétních témat, který vyjely minulý roky přišly k něčemu konkrétnímu, tady bych si dovolil nesouhlasit s paní odborníci. Myslím si, že ač naprosto nereálné sliby o ovlivňování nájemného, ale /nesrozumitelné/ nebo co tam ještě sociální demokracie maj, tak to naopak je konkrétní a sociální demokracie dělá správně, že se to nebojí slíbit, prostě hnutí Ano vždycky slíbí víc.

Vladimír KROC, moderátor

Myslí si Dušan Janovský, posluchač Českého rozhlasu Plus. Děkujeme a přežeme hezký den, na shledanou.

Dušan JANOVSKEÝ, posluchač

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Vracím se na hosta ve studiu Denisu Hejlovou. Posluchač má jiný názor než to, co vy jste řekla. Zní to logicky, slibem nezarmoutíš a funguje to.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No pan Janovský hlavně úplně pranrančně vyjádřil takovou obecnou statistiku, která je hrozně důležitá na těch komunálních volbách a to je to, že v tom velkém městě ti voliči se skutečně nerozhodují podle těch lidí, které znají proto, že s nimi nepřijdou do kontaktu a rozhodují se mnohem více podle značky té strany, takže to je strašně důležité si uvědomit, že v tom velkém městě, zejména v Praze se ti voliči prostě mnohem více rozhodují podle strany toho kandidáta.

Vladimír KROC, moderátor

Má pravdu pan posluchač v tom, že je převážná většina těch, voličů myslím, na které ta kampaň působí jednoznačně anebo je spíš dost velká skupina lidí, kteří už jsou rozhodnutí, buď si potvrdí svůj názor nebo přes to, i když třeba jim chybí kampaň, tak setrvají prostě v tom, o čem už jsou rozhodnutí dopředu.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V dnešní době, kromě tady těch lidí, kteří se o politiku zajímají dlouhodobě, kterých je čím dál méně, tak v politice rozhodují vždy více emoce a ty působí skutečně v těch posledních několika dnech, někdy i v hodinách, minutách, přes tím, než ten volič vstoupí do volební síně a pokud tam vůbec vstoupí. U těch komunálních a senátních voleb je také velmi důležité připomenout, že tam je nejenom otázka toho, koho budete volit, ale jestli se dostanete do té volební místnosti.

Vladimír KROC, moderátor

Další posluchač se jmenuje Martin Ambroz, vítejte ve vysílání. Dobrý den.

Martin AMBROZ, posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Je pro vás důležité, jestli znáte kandidáta nebo jestli za ním stojí celostátní strana?

Martin AMBROZ, posluchač

Tak v komunálních volbách rozhodně dávám přesnost tomu, abych toho kandidáta znal, protože takový ten, takový ty sliby těch velkých stran a tak dál, tak u nás na vesnici 1200 obyvatel prostě neplatí. Jako tady já to tady vidím dlouhodobě, že ti, kteří jsou třeba členy nějaké strany, tak stejně dají do nějakého jiného uskupení, pod nějakou jinou hlavičkou a pokud možno i jako se i snaží, aby nikdo nevěděl, že jsou součástí nějaké jiné strany, takže.

Vladimír KROC, moderátor

A co byste od kandidátů ve své obci chtěl slyšet především.

Martin AMBROZ, posluchač

No tak chtěl bych slyšet zaprvé, že budou dodržovat zákony a mít jako i ponětí o tom, že je dodrží, ale chtěl bych jako vidět konkrétní věci, že tu obec znají, že ví, ve které části jsou problémy s potokem, v které části jsou problémy s lesem, kde jsou černé skládky a jak tady toto chtějí řešit, aby to vyhovělo současně nějakým normám nebo současně nějakým zákonům, protože jenom slíbit to, že bude líp, tak to je slabý, to na vesnici prostě nestačí, ten kandidát musí ukázat, že je z té vesnice, že tu práci umí udělat.

Vladimír KROC, moderátor

Říká posluchač Martin Ambroz, děkujeme, hezký den, na shledanou.

Martin AMBROZ, posluchač

Vám též. Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

S námi je ve studiu editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus Marián Vojtek. Dobrý den.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne. Jiří Trasa k nám na Facebook napsal toto: V komunálních volbách pro mě není tak důležitá strana. Osobnost kandidáta je přednější a nejdůležitější je jeho historie. Standa Kuns napsal toto, rozhodující je pro mě, kolik svobody my chce politik dopřát, tedy o kolik zmenší zásahy státu i obce do mého života. Bohužel

se svobodou to jde od 10 k 5. Například nedávno my bylo nařízeno, abych důchodcům dotoval jízdné. Stát mi krade peníze pod pohružkou násilí a za cizí peníze se pak hodně dobře dělají velká gesta. Jako vždy můžete hlasovat na Twitteru v naší anketě, jaký význam pro vás mají komunální volby, velký, malý, žádný anebo k volbám vůbec nechodíte. Hlasujte.

Vladimír KROC, moderátor

Hostem Radiofóra je vedoucí katedry marketingové komunikace PR a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Z toho, co jsme slyšeli, názory posluchačů, znamená to, že ti kandidáti v menších obcích, na menších městech to mají jaksi složitější, než na těch větších, že musí opravdu přicházet s jasnými a konkrétními tématy.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dalo by se říci, že to tady z toho ohledu mají těžší, ale na druhou stranu ta kontaktní kampaň na těch malých obcích vám skutečně dokáže jaksi přivést ty lidi, kteří vás budou volit do těch volebních místností, kdežto v těch větších městech, tam to hodně závisí na jiných faktorech, kupříkladu i na počasí, na tom, jaký je víkend a tak dál.

Vladimír KROC, moderátor

Zabírají dnes na voliče ještě klasické billboardy a plakáty anebo jsou lidé zvyklí už na jiný styl komunikace.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta kampaň vždycky musí být komplexní, pokud by to byl pouze billboard nebo pouze nějaká součást, ať už je to reklama na sociálních sítích, tak to zabírá vždycky v omezené míře, ale když se to sdělení, to samé sdělení dostane k voliči z několika různých stran, tak pak je to skutečně efektivní. Nejdůležitější je v podstatě kombinace těch faktorů, aby se to neustále neopakovalo, aby to sdělení bylo konsistentní i s tím, co ta strana nebo ten kandidát, jak říkal i posluchač, vzhledem ke své osobnosti a ke své historii toho, co reprezentuje, tak aby to jaksi skutečně tomu voliči mohlo doručit.

Vladimír KROC, moderátor

Už jsme narazili na to, že účast v posledních třech komunálních volbách se pohybovala kolem 45 %. Znamená to, že je o tenhle typ voleb zájem?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je určitě menší, než u parlamentních voleb. Tady je dobré i si připomenout, že na tyto volby komunální neplatí strop finanční na kampaně. Už před létem jsme se mohli v různých médiích dočíst hrubé odhady na to, kolik jednotlivé strany vynaloží na tyto kampaně a tam je poměrně jaksi velká diskrepance mezi tím, kolik ty strany mají finančních prostředků a kolik jich mohou vynaložit. Zde je patrné, že vedoucí hnutí ANO na komunální volby vydá až třikrát více, než jiné strany.

Vladimír KROC, moderátor

Teď máme u telefonu pana Pokorného, vítejte ve vysílání Českého rozhlasu Plus. Dobrý den.

POKORNÝ, posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Máte slovo.

POKORNÝ, posluchač

No já jsem chtěl trošku souhlasit s tím posluchačem, jak volal tuším přede mnou, že tyhle ty komunální volby jsou vlastně opravdu o jednotlivých členech, protože momentálně zrovna jsem na cestě a viděla jsem jedno reklamní auto strany, nebudu jmenovat kterou, ale prostě udivilo mě, že v komunálních volbách se tři strany spojily a chtějí oslovovat voliče, což si myslím, že může být kontraproduktivní, protože jak už jste i říkali a říkal i ten člověk přede mnou prostě je potřeba na malých vesnicích i v menších městech ty lidi znát, aby ty lidi znali problémy, aby prostě uměli komunikovat s občanama a prostě jednotlivý člověk, kterýho budu volit, to bude umět samozřejmě líp, než strana, která bude oslovovat voliče nějakými bezbřehými hesly a nějakými velikými sliby, žejo.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, děkujeme. Mějte se hezky. Na shledanou.

POKORNÝ, posluchač

Taky na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Paní docentko.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No víte, já bych ráda doplnila, že toto by měl umět každý politik, že jenom v těch velkých stranách se to někdy více schová a nebo ti politici v těch velkých stranách někdy trošku zlenivěli a možná se schovávají a nechtějí vyjít mezi lidi, ale to umět mluvit s lidmi, vyjít mezi ně a řešit jejich konkrétní problémy a v podstatě začít od té komunální politiky, tak to by mělo být vlastností a charakteristickou každého politika.

Vladimír KROC, moderátor

A jaké kampaně se osvědčili v minulosti, centrálně řízené nebo ty, které dávají právě prostor ke kreativité jednotlivých kandidátů.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam vždycky záleží na tom konkrétním člověku, ale obecně, prostě když to můžeme vztáhnout, tak politici nemají zkušenost s moderními formami marketingu a s tím, jak komunikovat sdělení, takže vždycky je dobrá kombinace toho poskytnou alespoň to základní vodítko nebo nějaké základní vlastně myšlenky a to z té strany a potom nechat určitou míru samozřejmě vždy na tom kandidátovi. Někdy na těch politicích vidíte, že jsou předtrénováni, že prošli tolika mediálními tréninky, že už vlastně i zapomněli, co chtějí říci nebo že jsou to prázdné nádoby a to také není dobré.

Vladimír KROC, moderátor

Číslo do Radiofóra je 221 552 777. Teď volá posluchač Martin Pavlas, dobrý den.

Martin PAVLAS, posluchač

Já vás zdravím.

Vladimír KROC, moderátor

A my vás posloucháme.

Martin PAVLAS, posluchač

Dlouho jsem vůbec o vašem rádiu nevěděl, až mi syn řekl, že takové rádio existuje, tak jsem si vás dneska naladil, protože jedu na jižní Moravu a já teda přiznám se, že politiku už moc nesleduju, protože je mi z ní smutno. Hodně dlouho jsem podnikal a když jsem se snažil, pracoval jsem, podnikal jsem v obchodu a když jsem se snažil lidem říkat pravdu, tak jsem zjistil, že oni lidi o ní nestojí. Že oni spíš chtějí slyšet nějakou lež a jako asi jako i dneska hodně těch stran prostě neříká pravdu a myslím si teda nebo prostě je mi smutno z té společnost, nebo takhle obráceně z té poliky, někdo říká, za všechno můžou politici, tak já jsem přesvědčen o tom, že všechno vychází jako zezdola z lidí, jo že politici vyšli z nějakých rodin, že přišli třeba z pokřivených rodin jo, z nemocných rodin, ze špatných rodin.

Vladimír KROC, moderátor

Já myslím, že vám rozumíme tomu názoru. Pane Pavlas doufám, že budete poslouchat Český rozhlas Plus i až se budete vracet z Jižní Moravy a třeba i zítra. Děkujeme, mějte se hezky, na shledanou.

Martin PAVLAS, posluchač

Určitě. Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě pan Kovář. Dobrý den.

KOVÁŘ, posluchač

Kovář u telefonu dobrý den. Já bych k tématu s dovolením dvě věci. Částečně teda souhlasím s tím, že tyhle komunální volby jsou spíš o lidech než o stranách. /nesrozumitelné/ ale toto ale podle mého platí jenom /nesrozumitelné/, dřív to bylo jednodušší, myslím si, že na vesnicích je jedno, jestli ten starosta je komunistou, u zelenejch, u modrejch, u červenějch, u jakýchkoliv, protože za 10 let se bude říkat: Za Franty se tady opravilo dětské hřiště, za Franty se opravila hospoda a lidi na vesnici opravdu podle mě nevidí, z jaké je strany. Přesným opakem jsou velké města, jako Praha, kdy vždycky se bude týkat " tohle udělali žlutý, tohle červený, tohle modrý", to je jedna věc, ta druhá, když dovolíte tak narazím na ty billboardy nebo na ty předvolební sliby. Poslední dobou jsem poměrně hodně jezdil po Praze a já bych ty billboardy, to je můj osobní pohled je to přehlídka trapností, ubohosti a zoufalosti. Když dovolíte nebudu říkat za kterou stranu, nejmenovaný herec, který nám tvrdí, že zkrátí mocizrouty. Kriste pane, tohle nemohl vymyslet psychicky zdravější člověk a druhá věc je, paní ze strany Pirátů nám slibuje, že zastaví oteplování ve městech. Já se opravdu domnívám, že tohle nemůže vymyslet pravě člověk. Ve chvíli, kdy by byla možnost se těch lidí zeptat, jak to chcete udělat, tak bych chtěl vidět ty vytáčky, ty výkřuky a je to něco strašnějšího. Já si myslím, že takovýhle lidi by radši ani vůbec neměli nic z pusy vypouštět, natož se ucházet o ty posty. Pokud je to jejich myšlenka. To se taky obávám, že to není jejich myšlenka.

Vladimír KROC, moderátor

Děkujeme za ten názor. Mějte se hezky, na shledanou.

Martin PAVLAS, posluchač

Hezký den vám přeji, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Tak, určitě platí to, že na vesnicích, na menších obcích je důležité to téma a není tak důležité, za jakou stranu ten kandidát je.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě, já bych se ještě vrátila k tomu, co říkal první posluchač pan Pavlas, jestli si správně pamatuji. U těch politiků je hodně důležité to, kde je ta hranice mezi tím, kde oni vědomě lžou a slibují něco, co prostě vědí, že nedokážou. Typicky třeba, jak říkal Jan Kovář zastavit oteplování anebo jestli jakožto jsou pozitivní lidé, kteří

nabízejí nějaký sen, nějaký příslib něčeho lepšího, takže tady ten rozdíl, mezi tím pozitivním lídrem, který skutečně má nějakou vizi, kterou chce naplnit, i když třeba k naplnění té vize vedou nějaké kroky, které budou nepohodlné.

Vladimír KROC, moderátor

Promiňte, vy se svojí zkušeností to dokážete rozeznat.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No je to velmi těžké a obzvláště těžké je to vzhledem k tomu, že opravdu občasné se výrazně méně o tu politiku zajímají. Dneska mnohem méně lidí sleduje pravidelně politické zpravodajství, pokud si už otevřou zpravodajství, tak mnohem více sledují zprávy ze životního stylu, ze sportu. Z toho, co je zajímavá a ta politika, jak to říkají i vaši posluchači je prostě spíše znechucuje, považují ji za nějaké divadlo. Za něco, co nemohou ovlivnit a to obecně není dobrá zpráva pro společnost, ani pro demokracii.

Vladimír KROC, moderátor

Jak to vidí kolega Vojtek, jak si stojíme v anketě?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Naprosto jednoznačně to dnes dopadlo. "Jaký význam pro vás mají komunální volby?" tak tedy pro 83 % hlasujících velký, 15 % malý, 2 % k žádným volbám nechodí, 0% žádný.

Vladimír KROC, moderátor

Marián Vojtek, Editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Děkuju. Odpovídá to je to samozřejmě náhodná anketa, ale vaším zkušenostem, že lidé přikládají spíš komunálním volbám význam?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, vůbec. Lidé přikládají spíše větší význam volbám, parlamentním, prezidentským do Senátu a teprve po té komunálním. Samozřejmě i tohle se výrazně liší podle toho, zda je to ve městě či na malé obci.

Vladimír KROC, moderátor

Česko má za sebou parlamentní prezidentské volby poměrně v nedávné době. Jak moc mohou být voliči unaveni.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Mohou být, ale to prostě spíše to uvidíme, to se dá velmi těžko predikovat. Tam jsou skutečně další různé faktory, i jak jsem už říkala, i včetně toho počasí uvidíme, jak bude ta volební účast vypadat.

Vladimír KROC, moderátor

A obecně, jak ostré budou letos podle vašeho názoru souboje v komunálních volbách a volbách do Senátu.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zajímavé jsou i vzhledem k tomu utrácení těch prostředků, které je jak už jsem říkala výrazně disproportionální a je opravdu poměrně masivní.

Vladimír KROC, moderátor

Jakou roli hrají ty finance, není to jako i v jiných oblastech, že podstatné téma nápad, způsob, jak oslovit a potom ta forma a že potom ta forma je ve druhé řadě.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

a to, co jste, všechno, to co jste řekl jde ruku v ruce. Ty finance mohou ovlivnit dnes u těch, my jim říkáme nové nebo marketingové strany, tak u těch ti odborníci na komunikace ovlivňují i tu vlastně nejenom tu formu, ale i samotný obsah toho sdělení, takže dnes už to není tak odlišené ta idea od té prezentace.

Vladimír KROC, moderátor

Takže nápad se dá koupit, jednoznačně.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dá se koupit.

Vladimír KROC, moderátor

Kolik je voličů, dá-li se říci, kteří třeba jsou uraženi tím, že je chce politik takzvaně opít rohlíkem, že na něj něco zkouší, že jsou to vlastně finty v podstatě ty marketingové strategie.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No určitě vždycky je to určité procento těch voličů, které se dá poměrně i docela úspěšně předem odhadnout a spočítat.

Vladimír KROC, moderátor

My jsme si dnes povídali o předvolební kampani s Denisou Hejlovou, vedoucí katedry marketingové komunikace a Pr z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc děkuju a přeji hezký den. Mějte se hezky, na shledanou.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Martin Matějka přišel, aby vás pozval k poslechu odpoledního Plusu. Předpokládám, že nejdete jen tak náhodou kolem.

Pražské Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce

5.9.2018 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

Eva Brendlová

/INFOGRAFIKA/ Tančící roboty, samořídící auta i to, jak jsou technologie krátké na psí čich, mohou vidět návštěvníci Festivalu vědy. Ten se koná právě dnes na Vítězném náměstí a v přilehlé Technické ulici.

"Vysoké školy, Akademie věd, volnočasové instituce a soukromé firmy připravily celkem 102 populárně naučných expozic. Především dětské návštěvníci se seznámí s nejrůznějšími odvětvími techniky, medicíny a potravinářství. „Na Festivalu vědy si můžete na vědu doslova sáhnout, a zjistit tak, že má rozmanité podoby a využití. Chtěli bychom také pomoci v rozhodování všem, kteří si vybírají zaměření budoucího studia,“ uvedla za organizátory Tamara Mašatová z Domu dětí a mládeže hlavního města Prahy.

Letošní téma akce zní Technologie hýbou světem. Návštěvníci proto mohou vidět, jak se roboti učí lidské pohyby a jak jim jde mazurka. Samořídící auto předvede, jak parkuje. K vyzkoušení budou na místě dětské elektromotorky i elektromobil.

ČVUT představí roboty všeho druhu

„České vysoké učení technické v Praze připravilo pro letošní ročník mnoho novinek na speciální řezačce si vyzkoušíte projektovat vodní kanál, ‚ozoboti‘ předvedou, jak umí rozeznávat obličej, vyzkoušíte si, jak se ovládá roboruka, a detektor lži vás přesvědčí o tom, že nemůže být ovlivňován vědomě,“ přiblížila program Irena Krumlová z domu dětí a mládeže.

Koho zajímá svět zpravodajství a televize, neměl by minout stanoviště **Fakulty sociálních věd**. V mobilním studiu si mohou zájemci vyzkoušet moderování zpravodajství a práci se čtecím zařízením. Ve stánku České televize se dozvědí, jak funguje elektronická tužka, a s její pomocí zanalyzují sportovní přenos.

UV kamerou pod kůží

Co se děje pod kůží při opalování, zjistí návštěvníci expozice 3. lékařské fakulty. Pomocí speciální UV kamery, která vidí víc než lidské oko, si mohou nechat vyšetřit kůži a odnést si domů její detailní fotografii. „Příběh krve“ odvyprávějí zájemcům pracovníci Ústavu hematologie a krevní transfuze. Prohlédnete si, jak pod mikroskopem vypadají zdravé bílé a červené krvinky a krevní destička a jak se změní při leukémii,“ doplnila Krumlová.

U stánku společnosti Liferescue se děti naučí poskytnout první pomoc například při krvácení či zástavě krevního oběhu. Odborníci je zasvěť i do práce s defibrilátorem.

Více než stovka stánků bude dnes otevřena do 18 hodin.

"

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/prazske-vitezne-namesti-se-promeni-v-v-laborator-pro-male-vedce-20180905.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

prazsky.denik.cz

Pražské Vítězné náměstí se promění v v laboratoř pro malé vědce

5.9.2018 kladensky.denik.cz str. 00

/INFOGRAFIKA/ Tančící roboty, samořídící auta i to, jak jsou technologie krátké na psí čich, mohou vidět návštěvníci Festivalu vědy. Ten se koná právě dnes na Vítězném náměstí a v přilehlé Technické ulici.

dnes 07:30

Vysoké školy, Akademie věd, volnočasové instituce a soukromé firmy připravily celkem 102 populárně naučných expozic. Především dětští návštěvníci se seznámí s nejrůznějšími odvětvími techniky, medicíny a potravinářství.

„Na Festivalu vědy si můžete na vědu doslova sáhnout, a zjistit tak, že má rozmanité podoby a využití. Chtěli bychom také pomoci v rozhodování všem, kteří si vybírají zaměření budoucího studia,“ uvedla za organizátory Tamara Mašatová z Domu dětí a mládeže hlavního města Prahy.

Letošní téma akce zní Technologie hýbou světem. Návštěvníci proto mohou vidět, jak se roboti učí lidské pohyby a jak jim jde mazurka. Samořídící auto předvede, jak parkuje. K vyzkoušení budou na místě dětské elektromotorky i elektromobil.

ČVUT představí roboty všeho druhu. „České vysoké učení technické v Praze připravilo pro letošní ročník mnoho novinek na speciální řezačce si vyzkoušíte projektovat vodní kanál, ‚ozoboti‘ předvedou, jak umí rozeznávat obličej, vyzkoušíte si, jak se ovládá roboruka, a detektor lži vás přesvědčí o tom, že nemůže být ovlivňován vědomě,“ přiblížila program Irena Krumlová z domu dětí a mládeže.

Koho zajímá svět zpravodajství a televize, neměl by minout stanoviště **Fakulty sociálních věd**. V mobilním studiu si mohou zájemci vyzkoušet moderování zpravodajství a práci se čtecím zařízením. Ve stánku České televize se dozvědí, jak funguje elektronická tužka, a s její pomocí zanalyzují sportovní přenos.

UV kamerou pod kůží Co se děje pod kůží při opalování, zjistí návštěvníci expozice 3. lékařské fakulty. Pomocí speciální UV kamery, která vidí víc než lidské oko, si mohou nechat vyšetřit kůži a odnést si domů její detailní fotografii. „Příběh krve“ odvyprávějí zájemcům pracovníci Ústavu hematologie a krevní transfuze. Prohlédnete si, jak pod mikroskopem vypadají zdravé bílé a červené krvinky a krevní destička a jak se změní při leukémii,“ doplnila Krumlová.

U stánku společnosti Liferescue se děti naučí poskytnout první pomoc například při krvácení či zástavě krevního oběhu. Odborníci je zasvěť i do práce s defibrilátorem.

Více než stovka stánků bude dnes otevřena do 18 hodin.

URL| http://prazsky.denik.cz/zpravy_region/prazske-vitezne-namesti-se-promeni-v-v-laborator-pro-male-vedce-20180905.html

Pražské Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce

5.9.2018 denik.cz str.00 Ostatní

Eva Brendlová

/INFOGRAFIKA/ Tančící roboty, samořídící auta i to, jak jsou technologie krátké na psí čich, mohou vidět návštěvníci Festivalu vědy. Ten se koná právě dnes na Vítězném náměstí a v přilehlé Technické ulici.

"Vysoké školy, Akademie věd, volnočasové instituce a soukromé firmy připravily celkem 102 populárně naučných expozic. Především dětské návštěvníci se seznámí s nejrůznějšími odvětvími techniky, medicíny a potravinářství. „Na Festivalu vědy si můžete na vědu doslova sáhnout, a zjistit tak, že má rozmanité podoby a využití. Chtěli bychom také pomoci v rozhodování všem, kteří si vybírají zaměření budoucího studia,“ uvedla za organizátory Tamara Mašatová z Domu dětí a mládeže hlavního města Prahy.

Letošní téma akce zní Technologie hýbou světem. Návštěvníci proto mohou vidět, jak se roboti učí lidské pohyby a jak jim jde mazurka. Samořídící auto předvede, jak parkuje. K vyzkoušení budou na místě dětské elektromotorky i elektromobil.

ČVUT představí roboty všeho druhu

„České vysoké učení technické v Praze připravilo pro letošní ročník mnoho novinek na speciální řezačce si vyzkoušíte projektovat vodní kanál, ‚ozoboti‘ předvedou, jak umí rozeznávat obličej, vyzkoušíte si, jak se ovládá roboruka, a detektor lži vás přesvědčí o tom, že nemůže být ovlivňován vědomě,“ přiblížila program Irena Krumlová z domu dětí a mládeže.

Koho zajímá svět zpravodajství a televize, neměl by minout stanoviště **Fakulty sociálních věd**. V mobilním studiu si mohou zájemci vyzkoušet moderování zpravodajství a práci se čtecím zařízením. Ve stánku České televize se dozvědí, jak funguje elektronická tužka, a s její pomocí zanalyzují sportovní přenos.

UV kamerou pod kůží

Co se děje pod kůží při opalování, zjistí návštěvníci expozice 3. lékařské fakulty. Pomocí speciální UV kamery, která vidí víc než lidské oko, si mohou nechat vyšetřit kůži a odnést si domů její detailní fotografii. „Příběh krve“ odvyprávějí zájemcům pracovníci Ústavu hematologie a krevní transfuze. Prohlédnete si, jak pod mikroskopem vypadají zdravé bílé a červené krvinky a krevní destička a jak se změní při leukémii,“ doplnila Krumlová.

U stánku společnosti Liferescue se děti naučí poskytnout první pomoc například při krvácení či zástavě krevního oběhu. Odborníci je zasvěť i do práce s defibrilátorem.

Více než stovka stánků bude dnes otevřena do 18 hodin.

"

URL| https://www.denik.cz/ostatni_kultura/prazske-vitezne-namesti-se-promeni-v-v-laborator-pro-male-vedce-20180905.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

decinsky.denik.cz

Vítězné náměstí se promění v laboratoř pro malé vědce

5.9.2018 Pražský deník str. 02 Praha/Téma

EVA BRENDLOVÁ

Tančící roboty, samořídící auta i to, jak jsou technologie krátké na psí čich, mohou vidět návštěvníci Festivalu vědy. Ten se koná právě dnes na Vítězném náměstí a v přilehlé Technické ulici.

Vysoké školy, Akademie věd, volnočasové instituce a soukromé firmy připravily celkem 102 populárně naučných expozic. Především dětští návštěvníci se seznámí s nejrůznějšími odvětvími techniky, medicíny a potravinářství. „Na Festivalu vědy si můžete na vědu doslova sáhnout, a zjistit tak, že má rozmanité podoby a využití. Chtěli bychom také pomoci v rozhodování všem, kteří si vybírají zaměření budoucího studia,“ uvedla za organizátory Tamara Mašatová z Domu dětí a mládeže hlavního města Prahy.

Letošní téma akce zní Technologie hýbou světem. Návštěvníci proto mohou vidět, jak se roboti učí lidské pohyby a jak jim jde mazurka. Samořídící auto předvede, jak parkuje. K vyzkoušení budou na místě dětské elektromotorky i elektromobil.

ČVUT PŘEDSTAVÍ ROBOTY VŠEHO DRUHU

„České vysoké učení technické v Praze připravilo pro letošní ročník mnoho novinek – na speciální řezačce si vyzkoušíte projektovat vodní kanál, „ozoboti“ předvedou, jak umí rozeznávat obličej, vyzkoušíte si, jak se ovládá roboruka, a detektor lži vás přesvědčí o tom, že nemůže být ovlivňován vědomě,“ přiblížila program Irena Krumlová z domu dětí a mládeže. Koho zajímá svět zpravodajství a televize, neměl by minout stanoviště **Fakulty sociálních věd**. V mobilním studiu si mohou zájemci vyzkoušet moderování zpravodajství a práci se čtecím zařízením. Ve stánku České televize se dozvědí, jak funguje elektronická tužka, a s její pomocí analyzují sportovní přenos.

UV KAMEROU POD KŮŽI

Co se děje pod kůží při opalování, zjistí návštěvníci expozice 3. lékařské fakulty. Pomocí speciální UV kamery, která vidí víc než lidské oko, si mohou nechat vyšetřit kůži a odnést si domů její detailní fotografii. „Příběh krve“ odvyprávějí zájemcům pracovníci Ústavu krevní transfuze. Prohlédnete si, jak pod mikroskopem vypadají zdravé bílé a červené krvinky a krevní destička a jak se změny při leukémii,“ doplnila Krumlová. U stánku společnosti Liferescue se děti naučí poskytnout první pomoc například při krvácení či zástavě krevního oběhu. Odborníci je zasvěť i do práce s defibrilátorem.

Více než stovka stánků bude dnes otevřena do 18 hodin.

Deset nejzajímavějších stanovišť festivalu vědy

TANČÍCÍ ROBOTI Fakulta strojní ČVUT » 3D tištění roboti ovládají nejen lidské pohyby, ale zatančí i mazurku

KOUZLENÍ S WITCHES Fakulta elektrotechnická ČVUT » hravá výuka algoritmického myšlení s ozoboty » experiment rozpoznávání obličejů ozoboty

DETEKTOR LŽI Fakulta biomedicínského inženýrství ČVUT » zájemci si mohou vyzkoušet, zda obelžou detektor lži

SAMOŘÍDICÍ AUTA Valeo » ukázky parkování samořídícího vozu

TELEVIZNÍ STUDIO **Fakulta sociálních věd** – Univerzita Karlova » zájemci si mohou vyzkoušet práci moderátora zpráv a otestovat čtecí zařízení

POHLED POD KŮŽI 3. lékařská fakulta Univerzity Karlovy » co se děje pod kůží při opalování » vyšetření kůže UV kamerou

PRAHOU KŘÍŽEM KRÁŽEM Dopravní podnik hl. m. Prahy » jízda na tramvajovém trenažéru s funkčními ovládacími prvky

AMAROUNY, NEBO POTRAVINY BUDOUCNOSTI? Molekulární catering » potraviny v podobě seriálových amarounů » ukázky molekulární gastronomie (hovězí vývar v podobě špaget, volské oko z kokosu a pomeranče, jedlá hlína, kouřící nápoj)

NEJCITLIVĚJŠÍ DETEKTOR – PSÍ ČENICH Celní úřad pro hl. m. Prahu » cvičení psi předvedou, jak dokážou odhalit drogy, cigarety a výbušniny » laserový střelecký trenažér

DĚTŠTÍ ZÁCHRANÁŘI Liferescue » výuka poskytnutí první pomoci, ožívování, práce s defibrilátorem » děti po složení zkoušky obdrží průkaz Dětského záchranáře

Foto popis|
Region| Střední Čechy

Personálie

5.9.2018 Reseller Magazine str. 08 Personálie

Schneider Electric: Jaroslav Veselý a Ida Ročňáková Schneider Electric má nového viceprezidenta divize Energy a Servis pro Česko, Slovensko a Polsko. Do funkce nastoupil Jaroslav Veselý, který má více než dvacet let zkušeností. Veselý přišel ze startupové společnosti Via Electra, jež navrhuje v BIM/3D komplexní elektro a automatizační systémy pro budovy. Veselý společnost spoluzakládal a působil jako její jednatel. Další zkušenosti získal ve firmě ABB. Další změnou ve Schneider Electric je nástup Idy Ročňákové na pozici ředitelky lidských zdrojů. Ročňáková je ze své pozice zodpovědná za všechny HR procesy a rozvoj organizační kultury. Přišla z firmy KONE, kde pracovala na pozici lidských zdrojů pro ČR a SR. Během kariéry zastávala seniorní role v různých segmentech, například v retailu, bankovním nebo IT.

Veracomp: Tomáš Barta Do Veracompu se po roční přestávce v Kaspersky Lab vrátil Tomáš Barta. Z pozice channel sales executive je nyní zodpovědný za rozvoj vztahů a podporu klíčových partnerů, včetně rozvoje obchodních aktivit v celém portfoliu firmy Veracomp. Působení Tomáše Barty se soustředí na Českou republiku. Tomáš se rovněž zabývá osvětou a vzděláváním v oblasti bezpečnosti informačních technologií.

ELKO EP: Petr Demek Ředitelem výroby v ELKO EP se stal Petr Demek (35), který ve firmě působí již jedenáctým rokem a z pozice zkušební technika se postupně propracoval až do současné funkce. Cílem Petra Demka je zefektivnit, zmodernizovat a zautomatizovat výrobní procesy. Petr Demek nastoupil do holešovské společnosti ELKO EP v roce 2007 a poslední roky působil jako vedoucí zkušební laboratoře, která za jeho působení dosáhla úrovně komerčních laboratoří a je řízena dle standardu ISO 17025.

eD system: Churý, Frimmel a Kožusznik Marketingovým ředitelem společnosti eD system se stal Šimon Churý, který ve firmě doposud působil na pozici senior marketing manažera a měl na starosti tým koordinující marketingovou podporu značek. Churý do eD system přišel ze softwarové společnosti KVADOS, kde zastával pozici marketingového a provozního ředitele. Dříve působil na různých manažerských pozicích v reklamních agenturách v ČR a SR. Tomáš Frimmel byl povýšen na business unit managera pro periferie a networking. V eD system v předchozích čtyřech letech působil na pozici

produktového manažera pro značku Samsung. V oddělení periférií a networkingu má na starosti 23členný tým. Dosavadní manažer skupiny nákupu pro český trh Oldřich Kožusznik v eD system rozšířil své kompetence také na Slovensko. Kromě toho, že v obou zemích vede softwarové oddělení, od srpna zároveň na Slovensku produktově zastřešuje i segment OEM a FPP/ ESD a Office.

Epson: Kopecký, Hanzelka a Řezáč Matěj Kopecký ve firmě Epson zastává pozici account managera pro projektory (zodpovídá za modely z řady business a školní projektory). Do Epsonu přišel z VDC kancelářská technika, ve které pracoval poslední tři roky. Dříve působil např. v Canonu. Michal Hanzelka má v Epsonu na starosti oblast „Retail“, za kterou je zodpovědný z pozice account manager. Do Epsonu přišel z Apcom Czech, kde působil téměř pět let na pozici retail manager. Antonín Řezáč v Epsonu působí od roku 2016 a nově je zodpovědný za divizi transakčních produktů (inkoustové tiskárny, consumer skenery, consumer projekční technika).

Kaspersky Lab: Zorana Jurić Zorana Jurić se stala novou senior marketing managerkou pro oblast východní Evropy v Kaspersky Lab. Zorana má v IT více než desetileté zkušenosti a je zodpovědná za vytváření a řízení marketingových aktivit na trzích ve východní Evropě včetně ČR a SR. Zorana Jurić má na starosti dlouhodobou

firemní marketingovou strategii. Jejím cílem je strategicky prosazovat vizi Kaspersky Lab a její produkty pro firmy i koncové uživatele a rozvíjet vztahy se zákazníky, partnery a distributory. Zorana přišla z agentury IDC, kde měla v pozici regionální manažerky na starosti srbský trh.

Sony: Alexandra Kurzová Pozici marketing manager a brand activation manager pro ČR a SR v Sony zastává Alexandra Kurzová. Alexandra v Sony působí od září 1995, v průběhu let prošla řadou pozic pro český i slovenský trh a od roku

2013 pracovala na regionální pozici pro oblast střední a jihovýchodní Evropy. V současné pozici působí od dubna 2018.

SAP ČR: Hana Součková Generální ředitelkou české pobočky firmy SAP byla jmenována Hana Součková. Hana Součková nastoupila do SAP před čtyřmi lety na pozici ředitelky českého a slovenského oddělení podpory obchodu a od března 2016 měla navíc na starosti rozvoj vzdělávacích programů pro obchodní týmy v regionu střední a východní Evropy. Od července 2017 převzala vedení pre-sales oddělení pro region CEE. Před příchodem do SAP pracovala v Ness Czech, Ness Europe, APP nebo Scala.

Konica Minolta: Petr Provazník a Lukáš Hanžl Posilami české pobočky společnosti Konica Minolta se stali Petr Provazník, jenž se postavil do čela ITS Delivery, a Lukáš Hanžl, který vede oddělení ITS Sales. Provazník před nástupem do Konica Minolta působil v IBM, kde byl z pozice vedoucího manažera zodpovědný za poskytování IT služeb globálním klientům a řízení transformačních programů. Více než dvacetileté zkušenosti má rovněž v oblasti správy infrastruktury datacenter. Lukáš Hanžl do Konica Minolta přišel z Capgemini, kde se v énoval mimo jiné vývoji a prodeji řešení pro banky a mobilní operátory. Dříve zastával různé obchodní pozice, například v Microsoftu.

Adastra: Lenka Nováková Společnost Adastra přijala do divize internetu věcí (IoT) novou ředitelku Lenku Novákovou, která přišla z G4S Cash a Secure Solutions. Jejím cílem je zavádění IoT scénářů pro klienty ze segmentu bankovníctví, pojišťovnictví, telekomunikací a retailu. Nováková má zároveň na starosti i akvizice nových klientů z oblasti strojírenství nebo petrochemie. V předchozích letech zastávala nejrůznější manažerské pozice ve firmách G4S Cash Solutions a G4S Secure Solutions. Byla navíc i předsedkyní představenstva v G4S Secure Solutions a jednatelkou G4S Services. Canon: Igor Hendrych Pozici ředitele divize Business and Information Services pro ČR a SR v Canonu nově zastává Igor Hendrych, který ve firmě působí již více než deset let. Igor ve společnosti začínal na pozici junior operations manažera, kde byl zodpovědný za projektový management. Po třech letech se stal senior operations manažerem a dostal na starosti největší zákazníky v oblasti služeb. Od roku 2013 řídil komplexní provoz celé divize.

Vodafone: Carl Clarke a Veronika Ivanović Brit Carl Clarke vede oddělení lidských zdrojů a majetku v českém Vodafone. Do ČR přišel z pozice ředitele personálního řízení a strategie pro podporu lidských zdrojů skupiny Vodafone. Clarke do Vodafone nastoupil v roce 2014 jako vedoucí organizační efektivity, kde pracoval s týmy po celé Evropě v oblasti fúzí, akvizic, změn firemní kultury a efektivity týmů. Dříve zastával také různé mezinárodní role v oblasti lidských zdrojů v organizacích, které procházely významnými změnami a obnovou. Kromě Velké Británie působil například v Tunisku a Kanadě. Oddělení lidských zdrojů pro Technologie Vodafone Group od srpna vede Veronika Ivanović. Stalo se tak po téměř čtyřech letech v českém Vodafone a jde o první Češku na takto vysoké pozici v londýnské pobočce. Do českého Vodafone přišla na podzim 2014 a od té doby jako viceprezidentka vedla oddělení lidských zdrojů, majetku a komunikace. Pod jejím vedením proběhlo i stěhování do nové centrály na Stodůlkách. Do Velké Británie odchází s bohatými zkušenostmi z organizačních změn, implementace digitální agendy, inovací a prosazování diverzity na pracovišti i ve společnosti. Nadále zůstává předsedkyní dozorčí rady českého Vodafone.

Eset: Tomáš Krotký Řízení nepřímého prodeje, rozvoj partnerské sítě a nástrojů partnerského prodeje české pobočky Esetu má nově na starosti Tomáš Krotký, který ve firmě doposud působil na pozici obchodního specialisty

pro klíčové partnery společnosti. Krotký v nové funkci vede tým zaměřený na rozvoj partnerského programu. Před svým příchodem do Esetu v roce 2012 Tomáš zastával pozici obchodního specialisty v AT Computers, kde měl na starosti pokladní systémy Honeywell, Epson, IBM a další.

SODAT: Martin Jansa Na post technického ředitele brněnské softwarové firmy SODAT nastoupil Martin Jansa. S sebou si přinesl zkušenosti ze společností, jako je AVG Technologies, kde působil zhruba 15 let. Jansa je zodpovědný za řízení vývojového týmu, a to včetně koordinace spolupráce s Gauss Algorithmics v oblasti security machine learningu. Věnuje se i technické podpoře a rozšiřování stávajícího počtu vývojářů a bezpečnostních analytiků. V AVG se podílel například na řízení inženýrských oddělení vyvíjejících aplikace a zabývajících se bezpečností nebo zákaznickými systémy.

Netgear: Brad Maiorino Novým členem představenstva společnosti Netgear se stal Brad Maiorino, odborník v oblasti řízení kybernetických, správních a rizikových procesů. Hlavním úkolem Maiorina je pomoci společnosti lépe předvídat

potenciální kybernetické hrozby a pružně a efektivně na ně reagovat. Brad Maiorino se problematice informační bezpečnosti věnuje již 25 let. Za svou kariéru prošel řadou firem, zmínit můžeme například General Electric (GE), General Motors (GM), Target, Retail Cyber Intelligence Sharing Center (R-CISC) nebo Booz Allen Hamilton.

Hanwha Techwin: Uri Guterman Společnost Hanwha Techwin Europe ve svých řadách přivítala Uriho Gutermana, který se ujme nově vytvořené role šéfa produktového a marketingového managementu. Uri úzce spolupracuje s národními manažery a klíčovými partnery v prosazování obchodního programu pro kanál B2B. Zodpovídá i za rozvoj strategií a prosazování programů zaměřených na získávání nových obchodních zakázek. Guterman do Hanwha Techwin přináší bohaté zkušenosti na poli produktového managementu, které nasbíral za posledních 20 let, včetně desetiletých zkušeností v oblasti videodohledových systémů.

IFS Czech a IFS Slovakia: Milan Tesař Obchodním ředitelem IFS Czech a IFS Slovakia se stal Milan Tesař. Hlavním úkolem

nového obchodního ředitele společnosti je rozvoj nových obchodních příležitostí a vedení obchodního týmu v České republice a na Slovensku. Mezi cíle Milana Tesaře patří větší zviditelnění značky na českém i slovenském trhu a její vytažení na pozice, na kterých globálně působí. Zároveň svou pozornost zaměří i na stávající zákazníky a více jim pomůže využít potenciál jejich stávajících řešení.

T-Mobile: Ladislav Báča Ladislav Báča střídá Jana Stanka na pozici ředitele značky a marketingové komunikace T-Mobile a Slovak Telekomu. Ladislav Báča v letech 2001 – 2014 působil v Ogilvy Group ČR, nejprve na pozici managing director reklamní agentury Ogilvy&Mather a v letech 2006 – 2014 jako CEO celé skupiny. Poslední čtyři roky se Ladislav Báča věnoval poradenství v oblasti marketingu a komunikace, kde se kromě jiného specializoval na aplikaci behaviorální vědy v marketingu a komunikaci. Ladislav Báča se věnuje také pedagogické činnosti na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde vyučuje marketingovou komunikaci a behaviorální ekonomii, a zároveň absoluuje PhD studium.

Flowmon Networks: Kren, Neubauer a Szemlová Česká technologická společnost Flowmon Networks, která vyvíjí řešení pro monitorování a bezpečnost počítačových sítí, posílila s cílem podpořit globální expanzi firmy svůj nejvyšší management. Na pozici chief revenue officer nově působí Mirek Kren. Přišel ze společnosti Kerio Technologies, kde v americkém Silicon Valley v posledních letech zastával pozici výkonného ředitele a byl zodpovědný za globální management i celkovou strategii firmy. Na pozici chief financial officer nastoupil Marek Neubauer. Přišel ze společnosti PricewaterhouseCoopers, kde strávil téměř devět let v oddělení auditu a účetního poradenství. Na pozici HR director byla jmenována Linda Szemlová. Ve Flowmonu chce zúročit zkušenosti z oboru IT, kde působila jak na vedoucích, tak HR pozicích. S vybudováním HR procesů pomáhala například ve společnosti AVG.

Foto popis| Alexandra Kurzová
Foto popis| Šimon Churý
Foto popis| Zorana Jurić
Foto popis| Lenka Nováková
Foto popis| Lukáš Hanžl
Foto popis| Petr Provazník
Foto popis| Michal Hanzelka
Foto popis| Matěj Kopecký
Foto popis| Tomáš Barta

Foto popis| Tomáš Frimmel
Foto popis| Hana Součková
Foto popis| Tomáš Krotký
Foto popis| Igor Hendrych
Foto popis| Martin Jansa
Foto popis| Milan Tesař
Foto popis| Carl Clarke
Foto popis| Brad Maiorino
Foto popis| Mirek Kren
Foto popis| Marek Neubauer
Foto popis| Uri Guterman
Foto popis| Linda Szemlová
Foto popis| Veronika Ivanović

Tomáš Sedláček: Nepotřebujeme QE, ale kvalitativní změnu

5.9.2018 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: ČR, ČNB, finanční krize, Řecko, Dluh, fiskální politika, koruna, euro

Naše schopnost řešit krize je teď řádově nižší, protože jsme vyčerpali všechny drogy. Byl třeba udělat rychlý detox. Česká republika se na krizi snadno nepřipraví, bude globální – leda dobrým, poctivým bankovním a nízkým dluhem – to minule dost pomohlo. V rozhovoru pro server Roklen24 to řekl ekonom Tomáš Sedláček. Podle něj je třeba udělat systematickou změnu. Kvalitativní utahování místo kvantitativního uvolňování, potřebujeme kvalitativní změnu ne jen “more of the same”.

Můžeme se těšit na nějakou novou knihu?

No, mám jich rozeepsaných šest (smích). Všechny se týkají ekonomie, ale každá z nich z jiného úhlu. Ta stěžejní, a ta co mi dává nejvíc zabrat, je filozoficko-ekonomická, píšu ji s dvěma filozofy z Cambridge, kteří již v devíti letech měli přečteného kompletního Platóna i Aristotela, jsou to špičky v oboru.

Snažíme se spolu vytvořit normativní, ale zároveň objektivní ekonomicko-filozofický rámec, kterým uchopit, cíle a smysl ekonomie. V současných modelech je cílem soukromý osobní zisk – a občasně dobro je jakýsi vedlejší produkt našeho podnikání a interakcí. Zamýšlíme se nad takovým uspořádáním, ve kterém by zisk a etika šly ruku v ruce.

Máte už název?

Ještě ne, asi Druhá derivace touhy, neb budeme derivovat touhu. Chceme se též zamyslet, jak bude vypadat ekonomika za několik desetiletí. Ekonomika prochází dvěma tektonickými proměnami: digitalizuje a planetizuje. A tak například hloubáme nad tím, jak bude vypadat fiskální politika, která nebude nalepená na stát. Bude sektorová, planetární, bude fungovat jako meta-pojištění, kde si každý sektor bude dělat svoje rezervy? A ještě zajímavější téma, jak bude vypadat globální monetární politika? Kdyby se z digitálních měn, z kryptoměn, stala pátevní měna, jak by pak vypadlo kvantitativní uvolňování? V dobách krize by byly vysoké úrokové míry, v dobách nebezpečného všeobecného optimismu by byly nízké. Thy, ponechány samy sobě, by chtěly procyklické sazby – proti této samoeskaující se maniodepresi zatím stojí národní či “federální” centrální banky. Ale planetární digitální deetativizovanou měnu nebude možno takto ovlivňovat. Možná nepotřebujeme kvantitativní uvolňování, ale kvalitativní změnu. Nikoli změnu množství, ale kvality. Změnu systému. Tentokrát jsme zachránili nefunkční systém tím, že jsme ho jen kvantitativně ‘uvolnili’. Příště toto pouštění žilou místo léčby samotného těla nebude stačit.

A další knihy?

Druhá knížka je psychologicko-ekonomická, Lilith a démoni kapitálu. Lilith byla podle židovských legend první stvořenou ženou, ještě před Evou, ale kvůli útlaku se z ní stal první z démonů. Ta už v dost jazycích vyšla, ale ještě ne v češtině. Třetí kniha, moje osobně nejhlubší, je teologicko-ekonomická, což je moje pradávna gravitace k mé milované starozákonní knize Job, se kterou se peru už desetiletí. Tu knihu miluju i nesnáším, chápu i nerozumím. Zde je jedním ze stěžejních téma, zda se dobro vyplácí.

A vyplácí se dobro?

Vyplatit, nevyplatit... slyšíte ten kořen “platit”? Vidíte, jak inherentně ekonomická je debata o dobru? Satan právě tvrdí, že Job je dobrý jen proto, že se mu to vyplácí. Bůh sází na opak a tak je Job “očistěn” od všeho, co měl. Vše je mu vzato, včetně dětí. Je vystaven fyzickému, psychologickému a filozofickému mučení, ale obstojí.

Dobro se může nevyplácet, ale nikoli nutně, naopak. Pokud se dobro vyplácí, tak je to sice dobrá investice, ale už to není dobro.

A další kniha?

Čtvrtá knížka budou kratší úvahy na nadčasová témata, tedy moje úvahy, články, které přes deset let píše na různá témata do hospodářských novin. Pět set dvacet článků, teď to nějak tematicky třídím do okruhů – od umění, přes filmy, filosofii, evropskou unii, hospodářskou politiku až k budoucnosti digitalizované duše.

Pátá kniha je rozhovor k desátému výročí pádu Lehman Brothers se známým holandským myslitelem Jorisem Luyendijkem, antropologem, který je expertem na primitivní kultury a dělal pokusy na stavovém chování investorů a bankéřů.

A ta poslední?

Šestá je překvapení. Chtěl jsem původně psát o digitalizaci, "Digitální teologii", ale Harari napsal tak krásně Homo Deus, že se to teď těžko píše. Možná to bude tedy spíše kniha rozhovorů nad Absurditou dobra.

Pojďme na ekonomii. Hádáme se, jestli by ČNB měla zvýšit sazby.

Kdybychom měli euro, tak bychom se hádat co?

?

Nemuseli! Všechno to "koruna vůči euru příští rok bude... eee" rychlý pohled do počítačové křišťálové koule a nějaké číslo. Na Slovensku každé malé dítě ví, že za rok bude kurz eura k euru přesně jedna ku jedné. Tady je to (úplně zbytečná) akademická disciplína, kterou se baví půlka analytiků. To samé úrokový diferenciál, datum přijetí eura, zajištění atd.

Tak bychom se mohli hádat, jestli zvyšovat sazby v eurozóně.

To ano, ale to je debata na úplně jiné úrovni – a mohli bychom šetřit papír a nervy.

A měla by tedy ČNB sazby zvýšit?

Hehe, stejně jako všude na světě, nejsme žádná výjimka: Pomalu polehoučku asi ano. Všichni jsme si mysleli, že období nízkých úrokových sazeb bude trvat chvíli, že to bude „jump-start“, jednorázové „nakopnutí“ ekonomiky a nakonec se to táhne deset let. Když si trhy nevěří, a trhy si v krizi nevěří nikdy, tak někdo – věřitel (slyšíte tam to slovo věřit?!) věřitel, věřící poslední instance, centrální banka, – věřit musí. Když někomu věřím, tak mu půjčím za nízký úrok. V rodině ho ani nechci. Ale u riskantního projektu chci větší úrok. Jak tedy číst desetiletí nulových úrokových sazeb?

Deset let se centrální věřitelé, věřící – tedy centrální banky – tvářili, že budoucnost je bezriziková, že v její budoucnost lze téměř bez obav věřit. A nešlo to nechat na trzích. Ta doba je u konce. Teď už si trhy budou muset naučit věřit samy. Teď to akorát nesmíme vrátit prudce, aby se nestalo to samé co v roce 2007. Také byly příliš nízké sazby příliš dlouho. Pak se probudili ze sna, dupli na brzdu a dům z kreditních karet a úvěrových iluzí se začal sypat. Úvěry jsme dávali příliš lehko, protože jsme ekonomice moc uvěřili.

Teď to bude hodně citlivé období pro českou ekonomiku. I s vědomím toho, že se ekonomika přehřívá. Což je smutné. Místo toho, abychom zvyšovali potenciál ekonomiky, zejména vzděláváním, tak ji musíme brzdit, protože pět procent je na nás příliš.

(Rozhovor se uskutečnil ještě před měnovým zasedáním ČNB, které se konalo na počátku srpna a na kterém bankovní rada ČNB sazby zvýšila)

Neměli bychom tedy brzdit?

Je otázka, jestli bychom neměli spíše brzdit fiskální ě. Česká republika už dávno není země s nízkým dluhem v poměru k HDP a fiskální brzdění má tu výhodu, že snižuje dluh. Nízké sazby ale naopak stát v zadlužování podporovaly.

Můžeme jim to vyčítat, když si půjčují skoro zadarmo?

Dává smysl brát drogy, když jsou zadarmo? Fiskální stimul je droga, na kterou si ekonomika navykne.

Podobně je to s monetární politikou. Už je to deset let, během kterých jsme vychovali celou novou generaci ekonomů, bankéřů a podnikatelů, kteří si zvykli na to, že centrální úrok je na nule. Možná si ekonomika jen tak neodvykne, možná se jí nebude chtít, možná to celé bude dost komplikovaný proces.

Jak budou vypadat investice, když se vrátíme zpět na dvě tři procenta? Mnohé investice, které vypadaly skvěle, už tak skvěle vypadat nebudou.

No a ta nejtěžší otázka. Co s tím? Co bychom mohli dělat, kdyby teď měla přijít krize?

Když byla před deseti lety krize, tak se mě ptali, kdy skončí. A já říkal, že krize skončí, až se vrátíme na původní úroveň dluhu. V ten moment bych byl ochoten prohlásit, že jsme prolezli krizí. Ale šileně jsme se u toho zadlužili, celkový státní dluh je dnes dvakrát vyšší než před krizí – a to už tenkrát byl alarmně vysoký.

Když máte autohavárii, tak má krize také dvě stádia. První vytáhnete lidi z vraku, stabilizujete je a zachráníte jim život. Jedna krize tím skončila. Ale druhá skončí, až když se našetří na další auto a vše se uvede do původního stavu. A v nejhlubším smyslu nebezpečí krize skončí, až se naučíte to auto bezpečně řídit. Jinak je to "accident waiting to happen" – náhodami odkládaná nehoda, nebo krize, která jen čeká na to, stát se.

Jinými slovy, v současné době je další krize jen otázka času.

My jsme zachránili životy, ale auto se neopravilo. Navíc ho neumíme moc řídit. To vám řekne každý – od ekonomů po politiky. Přesto si v něm drandíme, jako by se nechumelilo. Ekonomie je stále v procesu poznání – není to zdaleka uzavřený obor. I když se tak občas tváří. Ale už ne tolik, jako před krizí.

Čeká nás autohavárie?

Teď jsme byli deset let v režimu, který jsme neznali – nulové centrální úrokové sazby. Neznali jsme jej ani teoreticky, ani v učebnicích. Nevíme, jak bude vypadat exit, jak budou na zvýšení sazeb reagovat trhy v tomhle prazvláštním režimu, který na této planetě nikdy nepanoval – natož tak dlouho.

Další krize stoprocentně přijde, o tom není pochyb, ale diskuze se vede jenom o tom, kdy. Může se to zhoupnout zítra, může to být Itálie, nebo někde nečekaně, třeba studentské půjčky, může to být nešikovná monetární politika.

V roce 2007 to taky všechno vypadalo fajn, vše rostlo. A najednou se zlomí páteř ekonomiky, finanční trh. Říkám tomu full throttle bankrot, "bankrot na plný plyn".

Plnou parou – do zdi.

Naše schopnost řešit krize je teď řádově nižší, protože jsme vyčerpali všechny drogy. Byl třeba udělat rychlý detox. Když máte posledních pár lahví alkoholu, tak se použijí na to, aby se alkoholikovi rychle snížily dávky. Prudké odstavení drogy totiž může znamenat delirium tremens. Toto "třesoucí šílenství" je život ohrožující stav, který vzniká u alkoholiků při náhlém přerušení užívání alkoholu. My jsme poslední lahev použili na další párty. I fiskální droga za chvíli dojde – Řecko je jen naším předskokanem. Řecko je v to smyslu napřed, nikoli pozadu.

Nemají centrální banky v zásobě ještě nějaké nové drogy? Nějaké králíky v klobouku?

Centrální banky ano, fiskál (tedy politika zadlužování) konvenčně nikoli. Musíme udělat systematickou změnu. Kvalitativní utahování místo kvantitativního uvolňování, potřebujeme kvalitativní změnu ne jen "more of the same". Ale i ve fiskální politice možná nějakí králíci budou: Možná budeme nuceni slit dohromady evropskou fiskální politiku, tedy dluh – beztak to k tomu víceméně směřuje. Nebo se suverénům zabaví fiskální politika. Tento krok by mohl vrátit důvěru ve státní finance, když bude nejhůře. Politik a dluh to je kozel a zahradník, střet zájmu ve své podstatě. Stejně tak, jako byla kdysi politikům odebrána moc tisknout si peníze (monetární politika) a vznikly centrální banky. Stále ovšem mohou fiskálně "tisknout" dluh. Jedna ruka svázaná, druhá volná. Proto je také tak vysoký dluh, protože je tak ruka skoro volná. Fiskál zabavit, ale ne právo určovat daně a výdaje, pozor! Daně a výdaje, to ať si každý stát demokraticky rozhodne, jestli chce mít vysoké daně a vysoké výdaje, nebo nízké daně a nízké výdaje. Ale ne nízké daně a vysoké výdaje. A rozdíl "dotisknout".

Stát by tedy nesměl chodit na trhy si půjčovat. Fiskál, dluh by byl na příděl, standardní hospodaření by mělo bylo s přebytkem, třeba dvě procenta – protože jsme přeci v režimu splácení dluhů z minulých nevyrovnaností. Nastavit takového autopilota by bylo technicky snadné. Deficity by mohly být, leda pokud by klesalo HDP, ale jinak ne. Tečka. Politické programy by najednou byly reálnější, politická konkurence zdravější, protože politici by nesměli podvádět zadlužováním. Volby prozatím vyhrává ten, kdo umí více manipulovat. Se slovy po nás bankrot.

Tohle jsou dobří fiskální králíci z klobouku. To by bylo dobře. To by byla kvalitativní změna. Náš problém je totiž fiskální, nikoli monetární. Máme dvě možnosti, jak trochu usměrňovat manio-depresivní ekonomiku – monetární politika a fiskální politika. Zatím jsme řešili fiskální problém s dluhem levnými penězi a nízkými úroky, tedy monetární politikou – je to jak řešit hardwarový problém softwarovými upgrady. Jde to, ale je to na houby.

Jinak je to jen posouvání problému před sebe a nabalování, jako hovnivál. Což je přesně ztělesnění toho, co je dluh. Odsouvání problému. Což je přesně, co děláme.

Některé země už dluhové brzdy mají, třeba Německo.

Problém je, že zodpovědně se chovají ti už dnes zodpovědní, zatímco ti nezodpovědní k tomu nejsou tlačeni – dokud není pozdě. Jak praví každý druhý dobrý kazatel v neděli v kostele: občas hřešit, to se stává. Ale žít v hříchu, to je špatně. Občas se zadlužit je v pohodě. Ale žít celý život na dluh, což naše západní civilizace dělá, v pořádku není. Mimochodem v novozákonní řečtině je pro dluh a hřích používané stejné slovo.

Není problém spíš zadlužení lidí? Hypotéky?

Ne. Státní dluh je ten polštář, když se vše ostatní pokazí. A ten polštář je téměř prázdný.

Jinak hypotéky jsou zajímavá oblast. Zrovna hypotéky by měly být dobře předvídatelná oblast. Víme, kolik lidí se zhruba rodí, kolik jich bude potřebovat ubytování, jak moc stavíme a kolik lidí umírá. To je tak všechno, co je potřeba znát. Banky ale nejsou schopné odhadnout své klienty, jak drahé bydlení si můžou dovolit. A problém je, že se to přestřeluje spíše směrem nahoru k luxusnějšímu.

Ještě je tam proměnná v cenách nemovitostí. To je ta část, která se nedá předvídat.

Řeknu to jinak, kdyby přišel marťan-ekonom, tak by si řekl, že zrovna tohle bychom měli být schopni predikovat. Nabídka je známá a poptávka se mění demografií a migrací. Jedna z mála oblastí, u kterých můžeme koukat do budoucnost, ale jako na potvoru je bydlení trh, který chronicky vytváří bubliny.

Až bublina splaskne, jak se na to můžeme připravit?

Není to snadné. Je to jako připravit se na Titanic tím, že budete celou dobu sedět v dingi. Česká republika se snadno na krizi nepřipraví, bude globální – leda dobrým, poctivým bankovníctvím a nízkým dluhem – to minule dost pomohlo.

Jediná skutečná obrana je vytvořit na úrovni EU dno ještě lépe MMF nebo Světové banky systém, který sice neplave tak rychle, ale zato stabilně. Poválečné generace prodávaly stabilitu ekonomiky, aby za ni koupili rychlost ekonomiky. Teď je podle mě zapotřebí zařadit zpětný režim a prodávat rychlost, abychom si koupili stabilitu. Musíme rychle splatit dluh než přijde další krize. Do bouře spíše raději vor než rychlou jachtu, dělanou jen na dobré počasí.

Obecně krize – jako byla třeba ta řecká, nebo běženecká – nebyly přijaty jako případové studie, tedy něco, z čeho jsme se měli poučit. Nebrali jsme je jako jemné varování dějin, zdvižený prst, nápis na zdi “ mene tekel “. Měli jsme si sednout a říct si, co dělat, až se to stane s nějakou větší zemí, ve větším měřítku. My jsme místo toho chytli paniku, a lekci jsme zpupně odmítli jako výjimku. A tím také odmítli porozumět. A tak místo změny systému, jsme schválně byli s ystematicky nesystematičtí. Systematicky jsme se vyhýbali systematickým změnám a jakékoliv řešení bylo avizované jako “pozor, pozor, výjimka, nikoli řešení!” Záchrana Řecka – výjimka! Běženecká krize – výjimka. Odpřísáhli jsme si, svatosvatě, že se taková situace znovu nestane (směje se)! A jasné je jen to, že se to stane.

Vždyť přece bankrot Řecka měl být „business as usual“. V modelech mělo přece být jasně započítané, že se to může stát. Od toho přece máme rizikovou prémii, celé naše modely a samotné úrokové sazby – že se to občas může stát, bankrot. A místo toho došlo k bankrotu bankrotu. Bankrot zbankrotoval. Už neumíme ani pořádně bankrotovat. Jakýpak to bude kapitalismus bez bankrotu? Ale my máme zavřené oči. Už jen to, že malá ekonomika Řecka nás skoro položila, je na pováženou. Co, až podobné problémy bude mít větší ekonomika?

Ze strany Řecka to ale bylo docela racionální. Věděli, že to nakonec Německo zatáhne.

Já upřímně nechápu, proč se víc států nechová jako Řecko. Proč se víc bank nechová jako Lehman Brothers. Bankéři z Lehman Brothers, zejména ti, co odešli včas, jsou dneska povětšinou vysmátý.

Není problém, že nenecháváme úrok na trhu?

Úrokové sazby by naopak měly jít proti trhu. Přirozené, “tržní”, by bylo, v krizi půjčovat jen za vysoké úroky. Zde ovšem centrální banka musí zakročit, a to systémem, o kterém jsme již hovořili – dodávání víry, důvěry, jde přeci o úvěry a kredit, což opět latinsky znamená víra. A dnes, když si už všichni trochu věří (tedy snad, uvidíme), tak by měla centrální banka úroky zvednout a přibrzdit nabíhající mánii. Úrokové sazby mají zlepšovat špatnou náladu a zhoršovat příliš dobrou náladu. Jít proti emocím trhů.

Problém je, že s úrokovými sazbami neumíme fundamentálně pracovat. A táhne se to s námi od Aristotela, od Bible, Koránu a dokonce Chammurapiho zákoníku. Všichni nás varovali, že úroky jsou zvláštní zvíře a bacha na něj a opatrně a velice střídově. Dnes máme z úrokové sazby centrální jádro ekonomik.

To, že něco dokážeme spočítat ještě neznamená, že tomu rozumíme.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/S64mw/tomas-sedlacek-nepotrebujeme-qe-ale-kvalitativni-zmenu>

Politická situace v Německu

4.9.2018 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Kdyby se dnes konaly v Německu parlamentní volby, druhou nejsilnější stranou za CDU/CSU by se stala protestní a protiimigrační Alternativa pro Německo AFD. Podle průzkumu pro bulvární deník Bild by získala 17% hlasů a o 1 procentní bod by tak překonala vládní sociální demokraty, jimž voličská popularita klesá. "Pozice SPD jako druhé nejsilnější politické síly v zemi je v ohrožení," komentoval výsledky šéf sociologické agentury, která průzkum podnikla. A já už ve vysílání vítám Vladimíra Handla z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Handle, je to pro odpůrce AFD, která je označovaná za populistickou a krajně pravicovou sílu, nějak více znepokojivé, když se, pokud se nemýlím, poprvé vlastně v celostátním průzkumu dostala AFD na druhou příčku před tak zavedenou tradiční stranou, jakou jsou sociální demokraté?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bezesporu to ukazuje, že AFD nadále má teda před sebou nějakou, nějaký růstový potenciál a daří se jí mobilizovat podporu. A to dokonce i v tak vyhraněné a vyhocené situaci nebo atmosféře, která vznikla teďka kolem těch událostí v Saské Kamenici neboli Chemnitz. Čili je to skutečně varující. Nebo prostě je to, je to opravdu velký problém pro ty ostatní politické strany. Jenom jsem chtěl upozornit, že samozřejmě tady jde o jeden z výzkumů, těch výzkumů je víc, ty ostatní výzkumy tuto pozici zatím AFD jaksí nepotvrzují, zůstává většinou, v ostatních výzkumech zůstává na třetím místě. To ale nic nemění na tom faktu, že skutečně AFD roste.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vy jste tedy sám zmínil, že AFD má zjevně ještě nějaký růstový potenciál. Podílí se na tom významně podle vás i růst popularity AFD v těch regionech, kde dříve zrovna silnou pozici neměla?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

AFD si myslím, že roste zejména nadále teda v těch regionech východního Německa. Její regionální rozložení teď přesně úplně před očima nemám, ale v každém případě jí se prostě daří přebrat nebo vzít na sebe tu roli té protestní, radikální protestní strany, která si to chce vyřídit s těmi zastaralými strukturami politické moci a ekonomické moci, které vlastně už nejsou jakoby legitimní a neodpovídají zájmům občanů. Čili tato protestní role, ta se jí daří, přebrala ji od Die Linke, radikální levice. A zatím jí to tedy skutečně vychází.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dodejme, že vládnoucí koalice CDU/CSU v průzkumu obhájila vedoucí pozici s náskokem přes 10% před AFD. I když kancléřka Angela Merkelová je pod silným tlakem právě kvůli migrační otázce, nově i kvůli incidentu v Chemnitz, ve středu míří do Německa český premiér Andrej Babiš. Dá se čekat, že právě tahle otázka by mohla být stěžejním bodem jednání?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Otázka uprchlické krize, jestli toto máte na mysli, tak to určitě bude i jeden z hlavních bodů, jestli ne úplně hlavní. Další jistě bude otázka jednání o novém rozpočtu Evropské unie a tak dále. Ale ta uprchlická krize určitě bude číslo 1. Já bych si dovedl představit. Ale půjde, myslím, především o ty otázky nějaké praktické spolupráce, praktického zapojení, případně České republiky do těch programů, do těch projektů prevence migrace nebo těch uprchlických vln, ochrany vnější hranice a tak dále. Myslím si, že se nebude jednat o té otázce přerozdělování uprchlíků, protože ta je momentálně zablokována.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. A ještě by mě zajímalo, jestli, čím vlastně SPD si vysloužila jaksí ten propad, když to vezmu zrcadlově opačně?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

SPD bohužel je strašně oslabená tím, že už podruhé je zase ve velké koalici s Angelou Merkelovou. Angela Merkelová umí převzít hlavní témata ostatních partnerů a dobře je reprezentovat /výpadek signálu/ SPD velice škodí také SPD, jakým zdráhala jít do té nové velké koalice letos. Šla do ní až poté, když ten její projekt padl, zkrachoval. Takže nakonec nechtíc SPD šla do té koalice a s tím, že si bude muset paralelně obnovovat. Jako

strana bude muset vedle toho, že dělá dobrou vládní politiku, bude muset také jaksi se obnovit jako strana. Vládní politiku dělá, myslím, docela dobrou. Teďka se koalice dohodla na stabilizaci systému důchodů, což je velký úspěch. Nicméně to všechno ... Jako dřív to bylo také tak, SPD se nedaří tyto úspěchy a pokrok jaksi zpeněžit, abych tak řekl, v tom volebním boji. A SPD bohužel nadále klesá. Nedaří se jí prostě skutečně se obnovit jako strana.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme za váš čas, na slyšenou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

Na doučování je Khanova akademie

4.9.2018 Lidové noviny str. 13 Akademie
RADKA KVAČKOVÁ

ROZHOVOR Petra Jirůtková vysvětluje, jak funguje spolupráce nadšenců, kteří překládají anglická výuková videa do češtiny

*

Vysvětlovat, co je Khan Academy, je možná zbytečné, protože jde o pojem po celém světě už léta známý. Připomeňme jen krátce, že vznikla, když chtěl americký vysokoškolák z Harvardu Salman Khan na dálku vysvětlit neteři jakési učivo z matematiky, jež jí moc nešlo. Nejdříve skypoval, pak začal používat názorná videa. Nejen pro neteř, ale i pro její spolužáky, neboť chtěli taky. V roce 2006 na tom základě vznikla nezisková organizace a internetová stránka s dalšími a dalšími videi a dalšími disciplínami. Ovšem v angličtině. K tomu, aby mohli tuhle vymoženost sledovat i čeští žáci a studenti, ne dost zběhlí v cizím jazyce, museli ale nastoupit nadšenci, kteří překládají, a dnes dokonce nejen to. Jednou z nich je

dvaadvacetiletá studentka Petra Jirůtková. LN Jak jste se k překladům Khanovy akademie dostala?

* Já byla jako sedmnáctiletá středoškolačka rok ve Skotsku. Když jsem se vrátila, říkala jsem si, že bych měla tu svoji nově nabytou angličtinu nějak využít. Když na mě jednou z internetu náhodou vykoukla pozvánka na tak zvaný překladatelský maraton Khan Academy, zaujalo mě to. Zašla jsem tedy na matematicko-fyzikální fakultu, kde se akce konala. Z přítomných lidí na mě sálala tak skvělá energie, že jsem se do věci ponořila hlouběji a začala působit v užším týmu.

LN Kdo to překládání tenkrát organizoval?

* Nápad překládat Khan Academy do češtiny měli původně dva lidi, jmenovitě Ota Jícha a Markéta Matějčíková, kteří o sobě napřed vůbec nevěděli.

LN Studenti?

* Třeba Markéta byla v té době, pokud vím, na mateřské a předtím už v zaměstnání. Ale studenti jsou v tom týmu taky. Třeba já jsem studentka.

LN Pedagogiky?

* Ne, ekonomie. Studentů pedagogických oborů s námi kupodivu moc nespolupracuje.

LN Pokud vím, původně se dala videa s překladem najít jen na YouTube...

* Ano. Teprve časem, přesněji v roce 2012, vznikl web Khanova škola česky, kde se videa s titulky dala najít uspořádaná do logických a navazujících celků. Musím říct, že je za tím dost práce.

LN Kolik vás je v realizačním týmu teď?

* Markéta Matějčková a Otakar Jícha se nakonec domluvili, spojili a celý projekt rozjeli, teď je nás ve vedení pět, k tomu plus minus deset překladatelů a videotvůrců, kteří ale rotují.

LN Ovšem překlady nedělají jen tito lidé...

* Samozřejmě, překládají i různé skupiny dobrovolníků. My jsme až na vrcholu, abychom ty věci kompletovali, korigovali a editovali.

LN V těch videích je spousta odborných termínů. Jak víte, že jsou správně přeložené?

* No snažíme se. Musíme svým spolupracovníkům důvěřovat. Každý z nás, co na věci děláme, má trochu jiné zaměření, takže spektrum odbornosti máme docela široké. Je ale taky potřeba říct, že samotné znalosti ještě nezaručují dobrý překlad.

LN Sponzoruje ty překlady někdo?

* V zásadě šlo vždycky o dobrovolnickou činnost. Když bylo potřeba trochu peněz na nejnnutnější provozní náklady, jako třeba na malé občerstvení pro lidi, co se zúčastňovali překladatelských maratonů, nárazově nás podpořili například Martin Roman nebo Karel Janeček. Teď jsme se ale posunuli. Khanova škola byl portál, který jsme si naprogramovali vlastně sami. Ale vždycky jsme si říkali, že až jednoho dne budeme mít víc financí a budou větší možnosti, tak to vylepšíme. Teď už dva roky máme partnerství s portálem Bakaláři. To je ten, co poskytuje elektronické třídnice. Takže máme něco na provoz realizačního týmu a můžeme zaškolit i nějaké lidi na kontrolování překladů. Taky americká strana nám vychází vstříc. Oni původně nepředpokládali, že se Khan Academy bude překládat i do jiných jazyků. Dnes už se to ale dost rozjelo. Khan Academy je dostupná ve třiceti různých řečech.

LN Počkejte, aby bylo lidem jasné, jak co hledat... Máme tu www.khanacademy.org v angličtině. Pak existuje www.khanovaskola.cz v češtině. A ještě něco?

* Před několika měsíci jsme spustili adresu Cs.khanacademy.org. Ta má oproti původní české stránce Khanovaskola.cz spoustu dalších nástrojů. Kromě videí jsou tam také cvičení a různé nástroje pro učitele. Výuka je personalizovaná. Pro tyhle stránky si některá videa z původní Khan Academy dokonce přetáčíme. Například matematiku pro nejmenší, protože ty šestileté či sedmileté děti by asi těžko četly titulky. Počítáme taky s učiteli. Učitel si může založit na Cs.khanacademy.org třeba i svoji třídu a pracovat s ní v hodinách. Každý žák tam může mít svůj účet. Když si ho učitel rozklikne, přesně vidí, s čím kdo bojuje, co musí procvičovat.

LN Procvičovat lze, jen když si zřídíte účet?

* Ne, lze to dělat i bez přihlášení, akorát nepřihlášeným se ty výsledky neukládají, nelze sbírat body. Možná bychom měli ale také říct, že na Cs.khanacademy.org zatím není tolik témat jako na Khanovaskola.cz.

LN Kolik videí má dnes Khanovaškola.cz?

* Celkem 3800. Khan Academy v angličtině jich má ale už přes devět tisíc, a to v disciplínách matematika, fyzika, chemie, organická chemie, historie, zdravotnictví a lékařství, finančnictví, ekonomie, biologie, astronomie, kosmologie. Asi nemusím připomínat, že za ní už dávno nestojí jen Salman Khan sám, ale že už má obrovský tým videotvůrců a lidí, kteří vymýšlejí k videím různá interaktivní cvičení.

LN Možná bychom mohli poradit, jak se co nejrychleji dostat na žádané doučování. Co mám dělat, když jsem nebyla ve škole a chci se cestou pana Khana dozvědět, co to jsou například izotopy?

* Nejjednodušší je dát si do vyhledávače „izotopy khan“. A pak si vybrat, jestli to chci vysvětlit v češtině, nebo v angličtině. Většinou naskočí Khanovaskola.cz s titulky, některá videa jsou dokonce dabovaná, což se podařilo v

rámci projektu, který jsme svého času dělali se společností Scio. Na projektu Cs.khanacademy pracujeme teprve rok a půl, a proto tam nenajdete všechno. Máme tam jen tři kapitoly z matematiky: matematika pro nejmenší, aritmetika a trigonometrie. Pak třeba astronomii nebo programování.

LN Mně se některý ten výklad na Khanově škole zdá dost rychlý...

* Musíte vycházet z toho, jak dlouhá videa je divák, který se obrací právě na ně, schopen akceptovat. Ví se, že tak čtyři až pět minut. Do té metráže by se měl člověk vejít s vysvětlením podstaty věci. My, i když něco přetáčíme, snažíme se dodržet americkou metráž. Sledujeme, jak tam téma vysvětlili, a snažíme se to vysvětlit úplně stejně a dodržet časový rámeček. Některá videa mají deset i patnáct minut. To jsou ale ta starší, teď už je trend jiný.

LN Máte vy někde třeba kanceláře?

* Ale kdež, my jsme každý jinde a děláme o večerech a o víkendech. Například Markéta Matějčková pracuje často z Kanady, Daniel Hollas je teď ve Švýcarsku, já byla půl roku na Erasmu v Kostnici.

LN Kde berete na tuhle práci čas?

* Třeba v té Kostnici jsem chodila do školy jen dva dny v týdnu, protože jsem měla dostatek kreditů. Tam jsem se téhle práci mohla věnovat tak dvě tři hodiny denně.

LN Hlásí se vám další dobrovolníci?

* Ano, píšou, že by chtěli překládat. Jenom se někdy stane, že neumějí dost dobře anglicky. A pak je s tím ještě hodně práce pro editora.

LN Říkala jste, že něco přetáčíte. Máte teď ambice všechna videa přetočit?

* Ne, to by bylo zbytečné, protože si myslíme, že vyšší ročníky by měly umět anglicky aspoň trochu.

LN Umějí?

* Mohu mluvit jenom z vlastní zkušenosti. Vystudovala jsem pražské soukromé gymnázium PORG, takže já byla angličtinou krmená od primy.

LN Neměly by školy učit základní termíny exaktních předmětů taky anglicky?

* To je koncept rovněž soukromého Nového PORG, který není s tím původním v Libni totožný. Já se v angličtině jiné předměty než angličtinu neučila, ale myslím, že by bylo fajn, kdyby učitel myslel na to, že kyselina není všude kyselina. Nemusel by žákům přímo říkat, jak se co řekne anglicky, mohl by jim ale pustit anglickou Khan Academy nebo její českou verzi a ono by to vyplývalo samo.

LN Je ve světě něco, co by bylo Khanově akademii podobné?

* Pokud vím, tak ne, určitě ne v takovém rozsahu. Existuje hodně online kurzů, ale ty jsou většinou v angličtině a cílí hlavně na vysokoškoláky.

LN Může se člověk podle Khana naučit třeba programovat?

* Ano, Khan Academy má podle mě jeden z nejlepších interaktivních kurzů programování – od tvorby webových stránek až po programování v jazyce JavaScript. V české verzi máme v tuto chvíli k dispozici základní kurz práce s SQL. Jedinečnost těchto kurzů spočívá také v tom, že nejde o klasické video. Je tam zvukový záznam a interaktivní skript, který se automaticky mění spolu s tím, co říká hlas. Zvukovou stopu jsem namlouvala v češtině já a musím říct, že mi to dalo hodně zabrat. Je potřeba strefovat se naprosto přesně. Pro ty, kdo interaktivní kurz sledují, je ovšem skvělé, že si mohou výklad kdykoliv zastavit a všechno si tak zvaně osahat v daném kódu.

LN Bylo by výhodou, kdyby bylo mezi vašimi dobrovolníky víc učitelů nebo budoucích učitelů?

* Učitelé z praxe tam nějací jsou, studenti pedagogických fakult, jak už bylo řečeno, spíš ne. Ale s těmi učiteli je to složité. Často mají svůj zavedený způsob výkladu, který se pro video tolik nehodí. Faktem je, že by mnozí asi natočili úplně jiné video, než natočím třeba já.

LN Vy studujete kde?

* Já jsem skončila bakalariát ekonomie na **fakultě sociálních věd**, ale je mezi námi hodně lidí z matematickofyzikální fakulty, Vysoké školy chemicko-technologické a z dalších škol.

Khan Academy má podle mě jeden z nejlepších interaktivních kurzů programování. A to nejen na tvorbu webových stránek.

Před několika měsíci jsme spustili nové stránky Khan Academy v češtině. Ty jsou interaktivní a mohou je využívat i učitelé.

Kde hledat * www.khanacademy.org Nabízí videa v anglické verzi. * www.khanovaskola.cz Videa mají české titulky, některá jsou dabovaná. * cs.khanacademy.org Na této adrese se vám dostane nejen výkladových videí, ale i cvičení, za něž je možné sbírat body. Počet témat je však zatím omezený.

Foto autor| FOTO MAFRA – PETR TOPIČ

Foto popis| Mladá překladatelka. Na české verzi Khan Academy začala pracovat už v sedmnácti letech.

Tři nemocnice nakupovaly podle Nejvyššího kontrolního úřadu zdravotnický materiál a léky bez soutěže

3.9.2018 ČRo Radiožurnál str. 04 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Tři nemocnice nakupovaly podle Nejvyššího kontrolního úřadu zdravotnický materiál a léky bez soutěže, kontroloři prověřili hospodaření Fakultní nemocnice Brno, pražské nemocnice v Motole a Střešovické ústřední vojenské nemocnice z let 2014 až 16. Například pražská vojenská nemocnice za balení jednoho léku zaplatila zhruba 950 korun, Fakultní nemocnice v Brně ho koupila za 3300 korun. Podle ministerstva zdravotnictví nemocnice příliš často nakupují léky i zdravotnický materiál mimo otevřené zadávací řízení a netransparentně nakládají se zpětnými bonusy, na lince je Jiří Skuhrovec z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak je možné, že mezi pořizovacími cenami léků jsou rozdíly v řádu desítek procent?

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No možné je to celkem jednoduše, ona si každá nemocnice dělá ty nákupy nějakým způsobem po svém, to znamená, vyjedná si svoje ceny a i svoje zpětné bonusy a podle toho to vypadá.

Vladimír KROC, moderátor

To znamená, že chybí jasná pravidla zadávání veřejných zakázek a získávání bonusů od dodavatelů a nakládání s nimi?

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ty nemocnice považují ty nákupy za zakázky malého rozsahu, přestože jsou to kolikrát nákupy v řádu desítek, či stovek milionů ročně, takže tam bych spíš řekl, že tam ty pravidla jsou, ale nemocnice je do značné míry ignorují a nikdo to moc nekontroluje.

Vladimír KROC, moderátor

To znamená, že právě chybí v tom případě ta kontrola nebo vymáhání toho dodržování zákona?

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak, NKÚ se podíval na nákupy fakultních nemocnic, NKÚ má pravomoc chodit do nich, protože jsou to příspěvkové organizace řízené státem, ale potom tady máme 90% dalších nemocnic, což jsou krajské či soukromé akciovky, tam se na ty nákupy vlastně nikdo zvenčí příliš ne dívá.

Vladimír KROC, moderátor

Nemocnice se v minulosti odkazovaly na zákonnou výjimku pro opakované nákupy komodit s pohyblivou cenou, jak tedy ministerstvo zdravotnictví kontroluje takové nákupy?

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

My jsme už dělali před rokem a půl studii, kde jsme právě upozorňovali na nekalou praxi těchto nákupů, posílali jsme ji i do Evropské komise a Brusel celkem jasně konstatoval, že ta výjimka v českém právním prostředí aplikovat nelze, to samé řekl i "nesrozumitelné" to znamená, když se nemocnice odkazují na tuhle výjimku, jdou tak proti tvrzení Evropské komise a to znamená, že ji vykládají "nesrozumitelně". Zda je ministerstvo kontroluje, jak jsem řekl, stejně jako NKÚ i ministerstvo se dívá pouze na svoje příspěvkové organizace, že by to někdo systémově někdo řešil u dalších nemocnic, to úplně nenastává.

Vladimír KROC, moderátor

NKÚ zjistil, že Fakultní nemocnice Brno a Motol neuzavřely všechny smlouvy týkající se bonusů od dodavatelů písemně, chybí tedy pro tyto případy systémové řešení, nepomohl by třeba registr smluv?

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ona ta studie NKÚ se kouká na roky 2014,2016, stejně jako naše analýza, docela by mě zajímalo vzhledem k tomu, že ta analýza vzbudila přibližně před rokem docela velký ohlas, jaká ta praxe bude dneska. Věřil bych že lepší, ono ta analýza se chytla Všeobecná zdravotní pojišťovna, která právě skrz tyhle ty bonusy přichází o peníze, protože ty nemocnice jí vykazují menší náklady a tím pádem začala nemocnice docela tlačit ve smyslu pojďme si vyjasnit, jak to tady s těmi bonusy je, nicméně mezi těmi roky 2014,2016 vcházela účinnost registr smluv, který právě říká, že formy tohoto typu musí být uzavřeny písemně, to znamená ústně uzavřené smlouvy, které konstatuje dříve NKÚ, tak ty už se dneska podle zákona přinejmenším neměly dít.

Vladimír KROC, moderátor

Usuzuje Jiří Skuhrovec, z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, děkujeme, na shledanou.

Jiří SKUHROVEC, Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Než uzavřeme dnešní polední publicistiku ještě jedna informace, německá kancléřka Angela Merkelová z CDU kritizovala sobotní demonstrace pravice v saském Chemnitzu, radě lidí podle ní nešlo o vyjádření smutku, ale pouze o šíření nenávisti. Lidé i politici se tomu musí postavit, sama se ale město navštívit nechystá, tolik publicistika.

Do komunikace T-Mobile přichází Pavla Hobíková

3.9.2018 mediaguru.cz str. 00

Do týmu firemní komunikace T-Mobile nastupuje Pavla Hobíková, střídá Tomáše Leixnera.

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna. Na starosti bude mít především komunikaci B2C témat a vybraná korporátní témata.

Pavla Hobíková přichází do firmy z maloobchodního řetězce v Česku, společnosti Globus ČR, kde šest let zastávala pozici vedoucí korporátní komunikace a zároveň působila jako tisková mluvčí. Starala se také o vedení CSR aktivit společnosti. Je absolventkou **Fakulty sociálních věd** UK a Pedagogické fakulty UK v Praze. Hovoří anglicky a německy.

-stk-

Při poskytování služeb nám pomáhají soubory cookie. Používáním našich služeb vyjadřujete souhlas s naším používáním souborů cookie.

URL| <https://www.mediaguru.cz/clanky/2018/09/do-komunikace-t-mobile-prichazi-pavla-hobikova/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

mediaguru.cz

Babiš jede za Merkelovou. Jeho bizarní výroky o migraci kancléřka řešit nebude, míní expert

3.9.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Andrej Babiš letí poprvé ve funkci premiéra na státní návštěvu Německa, kde se setká s německou kancléřkou Angelou Merkelovou. Hlavním tématem jejich středeční schůzky bude jednoznačně řešení migrace do Evropy. Právě Angela Merkelová přitom Babišovi v jeho debatách o migraci slouží jako příhodný terč, do kterého se může před voliči strefovat. „Vyroky typu ‚paní Merkelová si je pozvala, tak ať je krmí‘, nebo že nepřevzeme ani jednoho uprchlíka, to jsou v německém kontextu absurdní politické postoje, které by německá politika čekala spíš na večírku35963 než na vrcholné politické úrovni. Ale k tomu se německá politika vyjadřovat nebude,“ říká pro INFO.CZ expert Vladimír Handl. Co tedy od setkání čekat?

Andrej Babiš se s německou kancléřkou Angelou Merkelovou neuvidí poprvé. K jejich prvnímu osobnímu setkání došlo už před dvěma lety – 25. srpna 2016, kdy měl Babiš šanci s Merkelovou mluvit během její návštěvy v Praze ještě jako ministr financí. Ve středu však Babiš poprvé zavítá na oficiální návštěvu Berlína už ve funkci českého premiéra a témat k řešení bude víc než dost.

„Je to setkání, na které čekal dlouhou dobu a konečně se dočkal. Je určitě důležité, že český premiér dostal možnost přímo mluvit s Angelou Merkelovou, protože Německo je i za nové vlády náš nejdůležitější spojenec a strategický partner. V otázkách, které jsou teď důležité, jako je migrace nebo nejbližší finanční perspektiva, je velmi důležité naše postoje koordinovat nebo alespoň našeho nejdůležitějšího partnera informovat o tom, jaké naše postoje jsou,“ říká pro INFO.CZ ředitel Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Vladimír Bartovic.

Babiš plánuje s německou kancléřkou hovořit o rozpočtu Evropské unie, brexitu, květnových volbách do Evropského parlamentu nebo o česko-německé spolupráci. Tím hlavním tématem je ale řešení migrace do Evropy, na kterém si český premiér před volbami velmi zakládá. Minulý týden o migraci jednal s premiéry Itálie, Malty i Maďarska, kterým představil svůj „plán“ řešení migrace založený hlavně na podpoře afrických zemí.

Návrhy na řešení migrace do Evropy chce Babiš ve středu prezentovat i před německou kancléřkou, kterou přitom v českých médiích často kritizuje – především za její rozhodnutí pomoci Maďarsku a Rakousku, kde v září roku 2015 zůstávaly desetitisíce syrských uprchlíků volajících po tom, aby se dostali do Německa. Merkelová se pod tlakem událostí rozhodla hranice tisícům uprchlíků otevřít, a to v noci ze 4. na 5. září – s Babišem, který její vstřícné gesto označuje za „pozvánku“ migrantům do Evropy, se tak příhodně setkává přesně tři roky poté.

Od té doby se Babiš „vítáním“ uprchlíků ze strany Merkelové často ohání – naposledy v neděli v pořadu Partie TV Prima. „Tento způsob oslovování německé politiky je podle mě samozřejmě nešťastný. Naznačuje to, že u nás dominuje populistický přístup k tématu – především k vyostřené otázce přerozdělování. Výroky typu ‚paní Merkelová si je pozvala, tak ať je krmí‘, nebo že nepřevzeme ani jednoho uprchlíka, to jsou v německém kontextu absurdní politické postoje, které by německá politika čekala spíš na večírku než na vrcholné politické úrovni,“ říká pro INFO.CZ odborník na Německo z **FSV UK** Vladimír Handl.

Přestože se podobné výroky dostávají i k německé kancléřce, podle Handla se k nim Merkelová vyjadřovat nebude. Vztah mezi oběma politiky je totiž spíš pragmatický než osobní. „Tyto bizarní výroky se nebudou komentovat. Vyjadřují kulturní vzdálenost mezi českou a německou politikou, ale není to předmět nějakého jednání a myslím si, že pragmatická rovina bude i nadále převládat,“ vysvětluje Handl s tím, že ani středěční schůzka Babiše s Merkelovou nesblíží – přinejmenším na úrovni jakési osobní chemie.

„Merkelová je dokonalá v tom, že deemocionalizuje politickou spolupráci a odosobňuje ji v tom smyslu, že je schopná jednat s každým, kdo je schopný pragmaticky, reálně a prakticky věci řešit. Takže pokud bude premiér nositelem pragmatického přístupu, který vede k nějakému řešení, je úspěch zaručen, alespoň co týče té spolupráce. Pokud jde o nějaký osobní vztah důvěry nebo blízkosti, to si myslím, že není na pořadu dne,“ míní odborník.

Přestože se na první pohled může zdát, že oba politici stojí na opačné straně barikády, není to tak úplně pravda. V drtivé většině se totiž plány Merkelové s Babišem a potažmo celé Evropy ohledně řešení migrace překrývají. „Já myslím, že v 80 procentech migrační agendy a jejího řešení se česká politika s německou shoduje. V podstatě jde o prevenci migrace, pomoci lidem na místě a shodneme se i na vytvoření záchytných center, která by procesovala žádosti o azyl už na území států mimo EU. Pak je to otázka řízené migrace, protože česká politika ví, že řízenou migraci a kvalifikovanou pracovní sílu potřebuje. A problém není ani v otázce ochrany vnější hranice,“ říká Handl.

Kamenem úrazu však zůstává otázka solidarity, přestože Německo už od prosazování principu přerozdělování běženců ustupuje. „V čem se Česko s Německem neshodne, je přerozdělování běženců. Německá politika na toto téma sice v současnosti netlačí, protože ví, že to v unii stejně neprojde. Ale stále je to otevřená otázka, ke které se budeme vracet a ještě se bude muset nějak řešit,“ tvrdí odborník z **Fakulty sociálních věd**.

Podobně to vidí také Bartovic, podle kterého se Babiš s Merkelovou neshodnou na „míře solidarity“ projevenou zemím, na které je vyvíjen největší migrační tlak. „Z vyjádření našeho premiéra vnímám negativní posun směrem od té ochoty nějakým způsobem nahrazovat to, že nejsme ochotní přijímat migranty jinými opatřeními, k tomu nedělat a nenabízet skoro nic. Tady se určitě neshodnou,“ říká Bartovic.

Podle Handla by tak Česko nemělo „jen říkat, že ví, jak na to“, ale víc se na řešení problémů v praxi podílela. „Česká republika musí zároveň prokázat, že se angažuje – že se podílí na projektech v Africe a dává do nich peníze. Angela Merkelová je v Africe každý rok a realizuje jakýsi Marshallův plán pro Afriku. To je příklad, kde se české podnikatelské subjekty mohou angažovat a tam by česká politika mohla ukázat, že se v praxi podílí na preventivním řešení migrace,“ dodává Handl.

Právě pomoc zemím na severu Afriky a dalším africkým zemím, odkud migranti přicházejí, je přitom středobodem Babišova plánu, který minulý týden prezentoval před italským premiérem Giuseppe Contem. Přestože v něm nezaznívá nic nového a má i řadu nedořešených trhlin, návrh pro řešení evropských migračních problémů z dílny českého premiéra získal podporu maďarského předsedy vlády Viktora Orbána, který ho označil za „velmi rozumný“.

Kromě pomoci africkým zemím Babiš navrhuje i finanční podporu jihoevropským státům, jako je Itálie, Španělsko nebo Malta. Premiér přitom volá především po zastavení nelegální migrace z Afriky – k tomu je podle něj zapotřebí především uzavření dohod se severoafrickými zeměmi podobně jako tomu bylo v případě uzavření dohody s Tureckem, kterou vyjednalo právě Německo v čele s Merkelovou a díky které se podařilo migrační vlnu přes Řecko a Balkán téměř zastavit.

„Nevymyslel nic nového. Návrhy na to, aby Evropská unie řešila migrační krizi stejně jako v případě Turecka, tu jsou samozřejmě už několik let. Zásadní problém ale je, že zkrátka Libye není Turecko, které je i přes řadu problémů v hrubých obrysech demokratickou zemí. Funguje tam soudnictví, parlament i vláda. Můžeme mít výhrady k tomu, jak fungují, ale pořád ještě můžeme říct, že si Turecko zachovává určité standardy a neprobíhá tam ozbrojený konflikt,“ komentuje Bartovic „plán“ českého premiéra.

Návrhy českého premiéra, které si ve středu vyslechne i německá kancléřka, jsou tak podle Bartovice realizovatelné pouze za předpokladu, že se poměry v Libyi změni – především zde byla jedna vláda, která by kontrolovala celé území a Evropská unie by s ní mohla jednat. Což však v rozvrácené, nestabilní Libyi v blízké době nehrozí. „Neviděl jsem detaily návrhu pana premiéra, ale nevím, jakým způsobem by EU po tolika letech konfliktu a nestability v Libyi najednou dokázala zabezpečit, aby zde byla jedna vláda, která by měla pod kontrolou celé území a byla dodržována lidská práva a v uprchlických táborech nedocházelo k násilí na migrantech. Je to pro mě těžko představitelné,“ říká ředitel institutu EUROPEUM.

Podle představ Babiše by při změně poměrů v Libyi měla pomoci právě Evropská unie. „Libye je klíč a tam bychom měli usilovat o to, aby tam vznikla nějaká jedna legitimní vláda, se kterou Evropská unie udělá podobnou dohodu jako s Tureckem. Je to o penězích a já ty peníze vidím v evropském rozpočtu,“ uvedl Babiš v neděli v pořadu Partie.

Představa, že by Evropská unie pomáhala s ustavením jedné legitimní vlády v Libyi, jsou však přinejmenším utopické. „To rozhodně není v kompetenci Evropské unie. Unie může přispívat k nějakému jednání v Libyi, i s různými tamními skupinami, snažit se na ně vyvíjet tlak nebo je motivovat finančně k nějakým změnám, ale ty páky samozřejmě nejsou silné,“ dodává Bartovic.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/babis-jede-za-merkelovou-jeho-bizarni-vyroky-o-migraci-kanclerka-resit-nebude-mini-expert-35963.html>

Babiš jede za Merkelovou. Jeho bizarní výroky o migraci kancléřka řešit nebude, míní expert

3.9.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Andrej Babiš letí poprvé ve funkci premiéra na státní návštěvu Německa, kde se setká s německou kancléřkou Angelou Merkelovou. Hlavním tématem jejich středeční schůzky bude jednoznačně řešení migrace do Evropy. Právě Angela Merkelová přitom Babišovi v jeho debatách o migraci slouží jako příhodný terč, do kterého se může před voliči strefovat. „Výroky typu ‚paní Merkelová si je pozvala, tak ať je krmí‘, nebo že nepřevezmeme ani jednoho uprchlíka, to jsou v německém kontextu absurdní politické postoje, které by německá politika čekala spíše na večírku než na vrcholné politické úrovni. Ale k tomu se kancléřka vyjadřovat nebude,“ říká pro INFO.CZ expert Vladimír Handl. Co tedy od setkání čekat?

Andrej Babiš se s německou kancléřkou Angelou Merkelovou neuvidí poprvé. K jejich prvnímu osobnímu setkání došlo už před dvěma lety – 25. srpna 2016, kdy měl Babiš šanci s Merkelovou mluvit během její návštěvy v Praze ještě jako ministr financí. Ve středu však Babiš poprvé zavítá na oficiální návštěvu Berlína už ve funkci českého premiéra a témat k řešení bude víc než dost.

„Je to setkání, na které čekal dlouhou dobu a konečně se dočkal. Je určitě důležité, že český premiér dostal možnost přímo mluvit s Angelou Merkelovou, protože Německo je i za nové vlády náš nejdůležitější spojenec a strategický partner. V otázkách, které jsou teď důležité, jako je migrace nebo nejbližší finanční perspektiva, je velmi důležité naše postoje koordinovat nebo alespoň našeho nejdůležitějšího partnera informovat o tom, jaké naše postoje jsou,“ říká pro INFO.CZ ředitel Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Vladimír Bartovic.

Babiš plánuje s německou kancléřkou hovořit o rozpočtu Evropské unie, brexitu, květnových volbách do Evropského parlamentu nebo o česko-německé spolupráci. Tím hlavním tématem je ale řešení migrace do Evropy, na kterém si český premiér před volbami velmi zakládá. Minulý týden o migraci jednal s premiéry Itálie, Malty i Maďarska, kterým představil svůj „plán“ řešení migrace založený hlavně na podpoře afrických zemí.

Návrhy na řešení migrace do Evropy chce Babiš ve středu prezentovat i před německou kancléřkou, kterou přitom v českých médiích často kritizuje – především za její rozhodnutí pomoci Maďarsku a Rakousku, kde v září roku 2015 zůstávaly desetitisíce syrských uprchlíků volajících po tom, aby se dostali do Německa. Merkelová se pod tlakem událostí rozhodla hranice tisícům uprchlíků otevřít, a to v noci ze 4. na 5. září – s Babišem, který její vstřícné gesto označuje za „pozvánku“ migrantům do Evropy, se tak příhodně setkává přesně tři roky poté.

Od té doby se Babiš „vítáním“ uprchlíků ze strany Merkelové často ohání – naposledy v neděli v pořadu Partie TV Prima. „Tento způsob oslovování německé politiky je podle mě samozřejmě nešťastný. Naznačuje to, že u nás dominuje populistický přístup k tématu – především k vyostřené otázce přerozdělování. Výroky typu „paní Merkelová si je pozvala, tak ať je krmí“, nebo že nepřevezmeme ani jednoho uprchlíka, to jsou v německém kontextu absurdní politické postoje, které by německá politika čekala spíš na večírku než na vrcholné politické úrovni,“ říká pro INFO.CZ odborník na Německo z **FSV UK** Vladimír Handl.

Přestože se podobné výroky dostávají i k německé kancléřce, podle Handla se k nim Merkelová vyjadřovat nebude. Vztah mezi oběma politiky je totiž spíš pragmatický než osobní. „Tyto bizarní výroky se nebudou komentovat. Vyjadřují kulturní vzdálenost mezi českou a německou politikou, ale není to předmět nějakého jednání a myslím si, že pragmatická rovina bude i nadále převládat,“ vysvětluje Handl s tím, že ani středěční schůzka Babiše s Merkelovou nesblíží – přinejmenším na úrovni jakési osobní chemie.

„Merkelová je dokonalá v tom, že deemocionalizuje politickou spolupráci a odosobňuje ji v tom smyslu, že je schopná jednat s každým, kdo je schopný pragmaticky, reálně a prakticky věci řešit. Takže pokud bude premiér nositelem pragmatického přístupu, který vede k nějakému řešení, je úspěch zaručen, alespoň co týče té spolupráce. Pokud jde o nějaký osobní vztah důvěry nebo blízkosti, to si myslím, že není na pořadu dne,“ míní odborník.

Babiš v migraci nevymyslel nic nového

Přestože se na první pohled může zdát, že oba politici stojí na opačné straně barikády, není to tak úplně pravda. V drtivé většině se totiž plány Merkelové s Babišem a potažmo celé Evropy ohledně řešení migrace překrývají. „Já myslím, že v 80 procentech migrační agendy a jejího řešení se česká politika s německou shoduje. V podstatě jde o prevenci migrace, pomoci lidem na místě a shodneme se i na vytvoření záchytných center, která by procesovala žádosti o azyl už na území států mimo EU. Pak je to otázka řízené migrace, protože česká politika ví, že řízenou migraci a kvalifikovanou pracovní sílu potřebuje. A problém není ani v otázce ochrany vnější hranice,“ říká Handl.

Kamenem úrazu však zůstává otázka solidarity, přestože Německo už od prosazování principu přerozdělování běženců ustupuje. „V čem se Česko s Německem neshodne, je přerozdělování běženců. Německá politika na toto téma sice v současnosti netlačí, protože ví, že to v unii stejně neprojde. Ale stále je to otevřená otázka, ke které se budeme vracet a ještě se bude muset nějak řešit,“ tvrdí odborník z **Fakulty sociálních věd**.

Podobně to vidí také Bartovic, podle kterého se Babiš s Merkelovou neshodnou na „míře solidarity“ projevené zemím, na které je vyvíjen největší migrační tlak. „Z vyjádření našeho premiéra vnímám negativní posun směrem od ochoty nějakým způsobem nahrazovat to, že nejsme ochotní přijímat migranty jinými opatřeními, k tomu nedělat a nenabízet skoro nic. Tady se určitě neshodnou,“ říká Bartovic.

Podle Handla by tak Česko nemělo „jen říkat, že ví, jak na to“, ale víc se na řešení problémů v praxi podílet. „Česká republika musí zároveň prokázat, že se angažuje – že se podílí na projektech v Africe a dává do nich peníze. Angela Merkelová je v Africe každý rok a realizuje jakýsi Marshallův plán pro Afriku. To je příklad, kde se české podnikatelské subjekty mohou angažovat a tam by česká politika mohla ukázat, že se v praxi podílí na preventivním řešení migrace,“ dodává Handl.

Právě pomoc zemím na severu Afriky a dalším africkým zemím, odkud migranti přicházejí, je přitom středobodem Babišova plánu, který minulý týden prezentoval před italským premiérem Giuseppe Contem. Přestože v něm nezaznívá nic nového a má i řadu nedorozumění, návrh pro řešení evropských migračních problémů z dílny českého premiéra získal podporu maďarského předsedy vlády Viktora Orbána, který ho označil za „velmi rozumný“.

Kromě pomoci africkým zemím Babiš navrhuje i finanční podporu jihoevropským státům, jako je Itálie, Španělsko nebo Malta. Premiér přitom volá především po zastavení nelegální migrace z Afriky – k tomu je podle něj zapotřebí především uzavření dohod se severoafrickými zeměmi podobně jako tomu bylo v případě uzavření dohody s Tureckem, kterou vyjednalo právě Německo v čele s Merkelovou a díky které se podařilo migrační vlnu přes Řecko a Balkán téměř zastavit.

„Nevymyslel nic nového. Návrhy na to, aby Evropská unie řešila migrační krizi stejně jako v případě Turecka, tu jsou samozřejmě už několik let. Zásadní problém ale je, že zkrátka Libye není Turecko, které je i přes řadu

problémů v hrubých obrysech demokratickou zemí. Funguje tam soudnictví, parlament i vláda. Můžeme mít výhrady k tomu, jak fungují, ale pořád ještě můžeme říct, že si Turecko zachovává určité standardy a neprobíhá tam ozbrojený konflikt," komentuje Bartovic „plán“ českého premiéra.

Návrhy českého premiéra, které si ve středu vyslechne i německá kancléřka, jsou tak podle Bartovice realizovatelné pouze za předpokladu, že se poměry v Libyi změní – především aby zde byla jedna vláda, která by kontrolovala celé území a Evropská unie by s ní mohla jednat. Což však v rozvrácené, nestabilní Libyi v blízké době nehrozí. „Neviděl jsem detaily návrhu pana premiéra, ale nevím, jakým způsobem by EU po tolika letech konfliktu a nestability v Libyi najednou dokázala zabezpečit, aby zde byla jedna vláda, která by měla pod kontrolou celé území, byla dodržována lidská práva a v uprchlických táborech nedocházelo k násilí na migrantech. Je to pro mě těžko představitelné,“ říká ředitel institutu EUROPEUM.

Podle představ Babiše by při změně poměrů v Libyi měla pomoci právě Evropská unie. „Libye je klíč a tam bychom měli usilovat o to, aby tam vznikla nějaká jedna legitimní vláda, se kterou Evropská unie udělá podobnou dohodu jako s Tureckem. Je to o penězích a já ty peníze vidím v evropském rozpočtu,“ uvedl Babiš v neděli v pořadu Partie.

Představa, že by Evropská unie pomáhala s ustavením jedné legitimní vlády v Libyi, jsou však přinejmenším utopické. „To rozhodně není v kompetenci Evropské unie. Unie může přispívat k nějakému jednání v Libyi, i s různými tamními skupinami, snažit se na ně vyvíjet tlak nebo je motivovat finančně k nějakým změnám, ale ty páky samozřejmě nejsou silné,“ dodává Bartovic.

URL| <https://www.info.cz/clanek/35963/babis-jede-za-merkelovou-jeho-bizarni-vyroky-o-migraci-kanclerka-resit-nebude-mini-expert>

Do týmu firemní komunikace T-Mobile nastupuje Pavla Hobíková

3.9.2018 roklen24.cz str. 00

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna.

Do T-Mobile přichází Pavla Hobíková od předního maloobchodního řetězce v Česku, společnosti Globus ČR, kde šest let zastávala pozici vedoucí korporátní komunikace a zároveň působila jako tisková mluvčí. Starala se také o vedení CSR aktivit společnosti.

Pavla bude mít na starosti především komunikaci B2C témat a vybraná korporátní témata.

„T-Mobile je jedničkou z nejrychleji se rozvíjejících odvětví. Ve svých řešeních a komunikaci je výjimečný. Včas reaguje na změny a jde svou vlastní cestou,“ řekla Pavla Hobíková a dodala: „Velmi se těším se na práci v novém týmu ve společnosti, která nezavádí pouze nové produkty, ale nastavuje také trendy, které ovlivňují životní styl lidí a přináší jim radost.“

Je absolventkou **Fakulty sociálních věd** UK a Pedagogické fakulty UK v Praze. Hovoří anglicky a německy. Ve volném čase se ráda věnuje sportu, zejména kolu a potápění, a také cestování. Baví ji objevovat nové restaurace všeho druhu a zkoušet zajímavá bílá vína. (Její posledním objevem je Langhe Arneis z vinařství Cordero di Montezemolo.)

Redakce Roklen24.cz

URL| <https://roklen24.cz/a/SYxCv/do-tymu-firemni-komunikace-t-mobile-nastupuje-pavla-hobikova>

Do týmu firemní komunikace T-Mobile nastupuje Pavla Hobíková

3.9.2018 roklen24.cz str. 00 Zprávy Online

Roklen24

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna.

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna.

Do T-Mobile přichází Pavla Hobíková od předního maloobchodního řetězce v Česku, společnosti Globus ČR, kde šest let zastávala pozici vedoucí korporátní komunikace a zároveň působila jako tisková mluvčí. Starala se také o vedení CSR aktivit společnosti.

Pavla bude mít na starosti především komunikaci B2C témat a vybraná korporátní témata.

„T-Mobile je jedničkou z nejrychleji se rozvíjejících odvětví. Ve svých řešeních a komunikaci je výjimečný. Včas reaguje na změny a jde svou vlastní cestou,“ řekla Pavla Hobíková a dodala: „Velmi se těším se na práci v novém týmu ve společnosti, která nezavádí pouze nové produkty, ale nastavuje také trendy, které ovlivňují životní styl lidí a přináší jim radost.“

Je absolventkou **Fakulty sociálních věd** UK a Pedagogické fakulty UK v Praze. Hovoří anglicky a německy. Ve volném čase se ráda věnuje sportu, zejména kolu a potápění, a také cestování. Baví ji objevovat nové restaurace všeho druhu a zkoušet zajímavá bílá vína. (Její posledním objevem je Langhe Arneis z vinařství Cordero di Montezemolo.)

URL| <http://roklen24.cz/a/SYxCv>

Vzpoura v EU: Česko a další země odmítají plnit platná pravidla

3.9.2018 **Hospodářské noviny** str. 06 Události

Ondřej Houska

Ve sportu se občas stává, že poražený tým nedokáže přijmout prohru a místo toho zpochybní pravidla. V poslední době se něco takového děje i v Evropské unii. Přibývá zemí, které vyhrožují, že nebudou respektovat právoplatně schválené zákony. Patří k nim i Česko.

V poslední době Brusel navrhl několik opatření, která se Česku nelíbí. Jsou to hlavně povinné kvóty na přijímání uprchlíků a takzvaná zbraňová směrnice, která omezuje držení některých typů zbraní. Česko nedokázalo přesvědčit dostatek ostatních států, aby tyto návrhy neprošly, a bylo přehlasováno.

Kvóty Česko odmítlo plnit a Evropská komise (EK) ho kvůli tomu zažalovala u Soudního dvora EU, tedy nejvyššího soudu v osmadvacítce. Totéž se stane, pokud by Česko odmítlo naplňovat zbraňovou směrnici. Vládu k takovému kroku vyzývá opoziční ODS.

„Když začne platná pravidla zpochybňovat jedna země, mohou se přidat další. Pokud by Česko svým chováním přispělo k rozkladu systému pravidel v EU, bylo by to pro nás velmi nebezpečné,“ říká Petr Kaniok z Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity. „Pro menší země je vždycky výhodné, když funguje nějaký nadnárodní právní řád. V rámci něj mají větší vliv, než kdyby se rozhodovalo jen čistě podle síly každého státu,“ dodává Kaniok.

Česko není jedinou zemí, která se zdráhá řídit domluvenými pravidly. Polský vicepremiér Jarosław Gowin pohrozil, že pokud Soudní dvůr EU rozhodne proti jeho zemi ve sporu o reformu soudnictví, Varšava rozsudek nebude respektovat. Polská vládní strana Právo a spravedlnost v posledních letech prosadila několik změn, které dávají politikům výrazně větší kontrolu nad justicí.

Itálie zase hrozí, že přestane platit svůj příspěvek do společného evropského rozpočtu. Vicepremiér Luigi Di Maio prohlásil, že pokud státy EU od Itálie nepřevzou migranty, kteří k jejím břehům připlouvají, zastaví Řím všechny platby, jež posílá do Bruselu. Tvrdil, že jde o 20 miliard eur ročně (asi o půl bilionu korun). Itálie do evropského rozpočtu ve skutečnosti platí 15 miliard eur ročně, zhruba 12 miliard pak naopak z Bruselu každoročně dostává. Její čistý příspěvek je tedy jen tři miliardy eur, upozornil eurokomisař pro rozpočet Günther Oettinger.

„Pokud by Itálie porušila platné smlouvy, následoval by trest,“ připomněl Oettinger. Řím by musel uhradit dlužné platby, navíc zvětšené o úroky z prodlení. Česku a Polsku zase hrozí, že je evropský soud odsoudí k vysoké pokutě za nerespektování dohodnutých pravidel.

Unie ale nemá žádný nástroj, jak státy přinutit, aby pokutu skutečně zaplatily nebo aby se řídily dalšími případnými rozhodnutími Soudního dvora EU. „Fungování unie je postaveno na gentlemanské dohodě mezi státy o respektování dohodnutých pravidel spíše než na tvrdém systému jejich vymáhání skrze soudy a sankce,“ připomíná Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tvůrci evropských smluv prostě nepočítali s tím, že by se demokratické státy mohly svým povinnostem takto otevřeně vyhýbat.

Podle Petra Kanioka státům střední a východní Evropy hrozí, že pokud budou některá pravidla zcela ignorovat, Západ se začne oprávněně ptát, proč by měl dodržovat jiné normy, které jsou naopak velmi výhodné pro postkomunistické země. Jde například o přerozdělování peněz z evropských fondů.

Česko či další země visegrádské čtyřky si na druhou stranu stěžují, že EK dostatečně neřeší jejich stížnosti na zákony o minimální mzdě, které přijali Němci a Francouzi. Ti požadují po přepravních společnostech z východu Evropy, aby svým řidičům při průjezdu Německem a Francií platili tamní minimální mzdu. Podle Česka to odporuje evropským pravidlům.

Pokud by Česko svým chováním přispělo k rozkladu systému pravidel v EU, bylo by to pro nás velmi nebezpečné. Petr Kaniok Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity

Fungování unie je postaveno na gentlemanské dohodě mezi státy o respektování dohodnutých pravidel spíše než na tvrdém systému jejich vymáhání skrze soudy a sankce. Ivo Šlosarčík katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

O autorovi| Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor| Foto: Shutterstock

Foto popis| Je to proti pravidlům Česko se některými pravidly EU řídit nechce. Na druhou stranu si stěžuje, že je nefér, aby přepravní firmy z východu Evropy svým řidičům při průjezdu Německem a Francií musely platit tamní minimální mzdu.

Pavla Hobíková novou posilou PR TMCZ

3.9.2018 feedit.cz str. 00

Daniel Bradbury Dočekal

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna.

Do T-Mobile přichází Pavla Hobíková od předního maloobchodního řetězce v Česku, společnosti Globus ČR, kde šest let zastávala pozici vedoucí korporátní komunikace a zároveň působila jako tisková mluvčí. Starala se také o vedení CSR aktivit společnosti.

Pavla bude mít na starosti především komunikaci B2C témat a vybraná korporátní témata.

„T-Mobile je jedničkou na trhu v jednom z nejrychleji se rozvíjejících odvětví. Ve svých řešeních a komunikaci je výjimečný. Včas reaguje na změny a jde svou vlastní cestou,“ řekla Pavla Hobíková a dodala: „Velmi se těším se na práci v novém týmu ve společnosti, která nezavádí pouze nové produkty, ale nastavuje také trendy, které ovlivňují životní styl lidí a přináší jim radost.“

Je absolventkou **Fakulty sociálních věd** UK a Pedagogické fakulty UK v Praze. Hovoří anglicky a německy. Ve volném čase se ráda věnuje sportu, zejména kolu a potápění, a také cestování. Baví ji objevovat nové restaurace všeho druhu a zkoušet zajímavá bílá vína. (Její posledním objevem je Langhe Arneis z vinařství Cordero di Montezemolo.)

O společnosti Společnost T-Mobile Czech Republic, člen mezinárodní telekomunikační skupiny Deutsche Telekom, je s 6,2 milionu mobilních zákazníků jedničkou na českém trhu. T-Mobile je integrovaným operátorem a kromě telekomunikačních služeb nabízí i komplexní ICT řešení či partnerská řešení nejen pro firmy, ale i instituce a individuální zákazníky. Svým klientům poskytuje nadstandardní služby ve vysokorychlostní síti a špičkové inovace v oblasti technologií. To prokázalo i srovnávací měření kvality sítí P3 communications v říjnu 2017, v němž T-Mobile zvítězil a získal ocenění Best-in-Test.

T-Mobile Czech Republic, zakládající člen národní sítě UN Global Compact v České republice, klade důraz na odpovědný přístup k okolí a ke společnosti. Drží se férových pravidel podnikání, pomáhá na svět prospěšným aplikacím a službám, podporuje neziskové organizace, drobné podnikatele i jednotlivce a pomáhá při mimořádných událostech. Zaměstnanci společnosti působí jako dobrovolníci na řadě míst celé republiky.

Více informací o společnosti najdete na www.t-mobile.cz, www.t-mobile.cz (portál pro novináře), www.t-mobile.cz/pomahame (informace o společenské odpovědnosti) a www.rozjezdy.cz (T-Mobile Rozjezdy – program podpory drobných podnikatelů).

URL| <https://feedit.cz/2018/09/03/pavla-hobikova-novou-posilou-pr-tmcz/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
feedit.cz

Vzpouora v EU: Česko a další země odmítají plnit pravidla, unie nemá možnost je vymáhat. Pro Čechy je ale rozklad systému nebezpečný

3.9.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Ve sportu se občas stává, že poražený tým nedokáže přijmout prohru a místo toho zpochybní pravidla. V poslední době se něco takového děje i v Evropské unii. Přibývá zemí, které vyhrožují, že nebudou respektovat právoplatně schválené zákony. Patří k nim i Česko.

V poslední době Brusel navrhl několik opatření, která se Česku nelíbí. Jsou to hlavně povinné kvóty na přijímání uprchlíků a takzvaná zbraňová směrnice, která omezuje držení některých typů zbraní. Česko nedokázalo přesvědčit dostatek ostatních států, aby tyto návrhy neprošly, a bylo přehlasováno.

Kvóty Česko odmítlo plnit a Evropská komise (EK) ho kvůli tomu zažalovala u Soudního dvora EU, tedy nejvyššího soudu v osmadvacítce. Totéž se stane, pokud by Česko odmítlo naplňovat zbraňovou směrnicí. Vládu k takovému kroku vyzývá opoziční ODS.

"Když začne platná pravidla zpochybňovat jedna země, mohou se přidat další. Pokud by Česko svým chováním přispělo k rozkladu systému pravidel v EU, bylo by to pro nás velmi nebezpečné," říká Petr Kaniok z Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity. "Pro menší země je vždycky výhodné, když funguje nějaký nadnárodní právní řád. V rámci něj mají větší vliv, než kdyby se rozhodovalo jen čistě podle síly každého státu," dodává Kaniok.

Česko není jedinou zemí, která se zdráhá řídit domluvenými pravidly. Polský vicepremiér Jarosław Gowin pohrozil, že pokud Soudní dvůr EU rozhodne proti jeho zemi ve sporu o reformu soudnictví, Varšava rozsudek nebude respektovat. Polská vládní strana Právo a spravedlnost v posledních letech prosadila několik změn, které dávají politikům výrazně větší kontrolu nad justicií.

Itálie zase hrozí, že přestane platit svůj příspěvek do společného evropského rozpočtu. Vicepremiér Luigi Di Maio prohlásil, že pokud státy EU od Itálie nepřevzou migranty, kteří k jejím břehům připlouvají, zastaví Řím všechny platby, jež posílá do Bruselu. Tvrdil, že jde o 20 miliard eur ročně (asi o půl bilionu korun).

Itálie do evropského rozpočtu ve skutečnosti platí 15 miliard eur ročně, zhruba 12 miliard pak naopak z Bruselu každoročně dostává. Její čistý příspěvek je tedy jen tři miliardy eur, upozornil eurokomisař pro rozpočet Günther Oettinger.

"Pokud by Itálie porušila platné smlouvy, následoval by trest," připomněl Oettinger. Řím by musel uhradit dlužné platby, navíc zvětšené o úroky z prodlení. Česku a Polsku zase hrozí, že je evropský soud odsoudí k vysoké pokutě za nerespektování dohodnutých pravidel.

Unie ale nemá žádný nástroj, jak státy přinutit, aby pokutu skutečně zaplatily nebo aby se řídily dalšími případnými rozhodnutími Soudního dvora EU. "Fungování unie je postaveno na gentlemanské dohodě mezi státy o respektování dohodnutých pravidel spíše než na tvrdém systému jejich vymáhání skrze soudy a sankce," připomíná Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tvůrci evropských smluv prostě nepočítali s tím, že by se demokratické státy mohly svým povinností takto otevřeně vyhýbat.

Podle Petra Kanioka státům střední a východní Evropy hrozí, že pokud budou některá pravidla zcela ignorovat, Západ se začne oprávněně ptát, proč by měl dodržovat jiné normy, které jsou naopak velmi výhodné pro postkomunistické země. Jde například o přerozdělování peněz z evropských fondů.

Česko či další země visegrádské čtyřky si na druhou stranu stěžují, že EK dostatečně neřeší jejich stížnosti na zákony o minimální mzdě, které přijali Němci a Francouzi. Ti požadují po přepravních společnostech z východu Evropy, aby svým řidičům při průjezdu Německem a Francií platili tamní minimální mzdu. Podle Česka to odporuje evropským pravidlům.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66232010-vzpoura-v-eu-cesko-a-dalsi-zeme-odmitaji-plnit-platna-pravidla-unie-ale-nema-moznost-je-vymahat-pro-cechy-je-vsak-trucovani-nebezpecne>

Voda nad zlato

3.9.2018 patria.cz str. 00

Jiří Soustružník

Co tak asi mohou říci ekonomové k suchu, které posledních pár let nabírá na intenzitě u nás i v mnoha dalších zemích? Pár věcí ano a já bych dnes chtěl poukázat na jednu ryze praktickou týkající se šetření s vodou.

Čtenáře jistě napadne řada způsobů, jak by šlo její používání zefektivnit. Dovolím si tvrdit, že problémem tu není nedostatek možností, ale motivace. Nedávno byl například na Radiožurnálu rozhovor se starostou jedné z obcí, kde voda začala docházet. Mimo jiné si stěžoval, že i když na své sousedy apeluje, aby spotřebu omezili, dál se například u některých z nich každý večer zapínaly automatické závlahy. Pan starosta byl ohledně dobrovolných úspor skeptik a asi ne náhodou. Je tak namístě uvažovat o úsporách „nedobrovolných“ – vyvolaných cenou. Dovolím si pár poznámek:

Za prvé, malá elasticita : Jana Hortová a Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy ve své studii zaměřené na cenovou elasticitu poptávky po vodě u nás tvrdí, že ta v krátkém období dosahuje hodnoty -0,2 a v delším období -0,54. Takže v krátkém období 1 % růst cen vyvolá 0,2 % pokles spotřeby vody, v delším období 0,54 % pokles.

Z hlediska managementu poptávky cenami nic moc – jak bychom asi čekali, poptávka po vodě je na cenu málo citlivá a pokud bychom ji chtěli omezovat růstem cen, musel by to být růst skutečně znatelný. Pokud by pak jednotkové náklady vodárenských firem zůstaly zhruba stejné, zvyšování cen by při málo elastické poptávce vedlo ke znatelnému růstu jejich zisků. Celé by to pak systematicky dávalo největší smysl, kdyby tyto společnosti z těchto dodatečných zisků financovaly projekty na nabídkové straně trhu s vodou. Čímž se dostáváme do oblasti regulace, vlastnictví, provozovatelských smluv, atd.

Za druhé, šetří se tam, kde je draž. S cenovou elasticitou poptávky to sice nevypadá nijak valně, ale jak ukazuje následující graf, vztah mezi cenou a spotřebou je stále celkem jasný. Zdaleka nejvyšší ceny jsou v Německu, kde se také spotřebuje zlomek objemu vody ve srovnání s levnou Kanadou či třeba Spojenými státy.

Za třetí, rozděl a pij : Ze sociálního a následně politického hlediska je proti zdražování vody i takové zdražování potravin jen piknikem. Vyrovná se mu u nás snad jen zdražování piva. The Market Mogul před časem přinesl zajímavý pohled na to, jaký mělo zdražování vody v období 1997 – 2018 dopad na její spotřebu v Singapuru. Z následující tabulky je vidět, jak jdou tarify postupně nahoru, ale také to, jak jsou rozvrstveny podle toho, v jakém objemu spotřeby se pohybujeme (0 – 20 kubíků za měsíc, 20 – 40 a nad 40 kubíků za měsíc, po roce 2000 zůstává jen první a poslední kategorie). Zjednodušeně řečeno, piješ levně, ale zaléváš drah.

A vývoj spotřeby na hlavu na den je v následujícím grafu. The Market Mogul k tomu tvrdí, že pokles spotřeby v obdobích, kdy nedocházelo ke zvyšování cen, je pravděpodobně odrazem „agresivní vládní kampaně, která populaci vzdělávala a ukazovala, jak s vodou šetřit“. Mimochodem, implikovaná cenová elasticita poptávky se tu pohybuje pod hodnotou 0,1, takže my jsme na tom z tohoto hlediska ještě dobře.

Za čtvrté, kéž by nám to z huby přešlo do rukou. Parafrází Karla Havlíčka Borovského uzavřeme toto téma s tím, že je třeba jednat a možná nakonec skončíme i u nějaké verze Singapuru. Sůl je možná nad zlato, ale proti vodě je stále detailem.

Investiční disclaimer

URL| <https://www.patria.cz/zpravodajstvi/3919301/voda-nad-zlato.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

patria.cz

Přestupy

3.9.2018 Euro str. 57 Přestupy

TÜV SÜD

Stefan Rentsch • CEO CEE

Mezinárodní certifikační a inspekční společnost TÜV SÜD jmenovala do pozice CEO regionu střední a východní Evropa Stefana Rentsche. Mezi priority nového CEO bude patřit rozvoj aktivit a pozice TÜV SÜD na polském trhu a také posílení a rozšíření stávajících kompetencí v oblasti automotive v České republice. Spolu s tím se chce věnovat postupující digitalizaci a většímu zapojení regionu střední a východní Evropy do celosvětové sítě koncernu. Stefan Rentsch vystudoval obor strojírenství a poté se věnoval studiu ekonomiky na Technologickém institutu v Karlsruhe. Během své praxe zastával vedoucí pozice u několika poradenských společností a v roce 2007 nastoupil do TÜV SÜD AG.

T-Mobile, Slovak Telekom

Ladislav Báča • ředitel značky a marketingové komunikace

Nástupcem Jana Stanka, který stál posledních pět let v čele marketingové komunikace T-Mobile (a poslední dva roky také Slovak Telekomu), se stal Ladislav Báča (1968), který v letech 2001 až 2014 působil v Ogilvy Group ČR, v letech 2006 až 2014 jako CEO celé skupiny. Poslední čtyři roky se věnoval poradenství v oblasti marketingu a komunikace, kde se kromě jiného specializoval na aplikaci behaviorální vědy v marketingu a komunikaci. Pod jeho vedením Ogilvy získala v roce 2013 ocenění Agentura roku, které je nejprestižnějším oborovým uznáním pro komunikační agentury. Ladislav Báča se věnuje také pedagogické činnosti na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde vyučuje marketingovou komunikaci a behaviorální ekonomii a zároveň absoluuje doktorské studium. Ve volném čase se Ladislav věnuje rodině a sportu, především cyklistice, plážovému volejbalu a běhu. K jeho dalším koníčkům patří literatura a cestování. Ladislav Báča hovoří anglicky, německy, rusky a polsky.

Hilton Prague, Hilton Prague Old Town

Tanya Podgoretska • komerční ředitelka

Hotely Hilton Prague a Hilton Prague Old Town oznámily jmenování Tanyi Podgoretske do pozice komerční ředitelky pro oba pražské hotely Hilton. Podgoretska je původem z Ukrajiny a do Prahy přichází z hotelu Hilton Warsaw Hotel & Conference Centre, kde od roku 2016 působila jako ředitelka oddělení business development. Tanya Podgoretska vystudovala Vysokou školu cestovního ruchu, ekonomie a práv v Kyjevě se zaměřením na hotelový management. Během své více než dvacetileté kariéry v hotelnictví působila v nejrůznějších pozicích v obchodu a marketingu v hotelích v Kyjevě a naposledy ve Varšavě. Ve své nové roli se zaměří na utužení strategického postavení hotelu Hilton Prague jako předního kongresového hotelu v Evropě a také na reorganizaci hotelu Hilton Prague Old Town po kompletní renovaci všech hostovských pokojů.

ING Bank ČR

Radek Sedlář • head of retail

Novým ředitelem retailové sekce české pobočky ING Bank se stal Radek Sedlář (42), který doposud pracoval ve vedoucí pozici v Citibank. Ve své funkci bude zodpovědný za strategii a byznys retailového bankovníctví.

Před nástupem do ING Bank ČR působil mnoho let v několika řídicích pozicích v různých pobočkách skupiny Citigroup. Věnoval se řízení retailového byznysu v Citibank nejen v Česku, ale také v Rusku či Maďarsku, včetně digitální transformace banky či odpovědnosti v oblasti velkých M&A transakcí. V posledních dvou letech působil v managementu irské centrály. Radek Sedlář vystudoval soukromou školu manažerské informatiky.

Absolventský titul získal v oboru informačního managementu a ekonomiky. Je ženatý a má dva syny. Plynně hovoří anglicky a ovládá ruštinu. Ve volném čase se věnuje motosportu a tenisu.

ESET

Tomáš Krotký • manažer nepřímého prodeje

Řízení nepřímého prodeje, rozvoj partnerské sítě a nástrojů partnerského prodeje české pobočky společnosti ESET má nově na starost Tomáš Krotký. Ten dosud působil v pozici obchodního specialisty pro klíčové partnery v této společnosti.

V nové funkci povede tým zaměřený na rozvoj partnerského programu společnosti ESET. Tomáš Krotký (37) působí ve společnosti ESET od roku 2012, předtím zastával pozici obchodního specialisty ve společnosti AT Computers, v níž měl na starost produkty pokladních systémů značek Honeywell, EPSON, IBM a dalších. Ve volném čase nejraději relaxuje v přírodě nebo na golfu. V minulosti se aktivně věnoval horolezectví. Je ženatý a má dvě děti.

Mladá fronta

David Korn • obchodní ředitel všech printových titulů vydavatelství Mladá fronta

David Korn rozšířil svoje působení ve vydavatelství po ročním vedení obchodu divize Euro. Obchodně tak nově povede jak ekonomické tituly divize Euro, tak specializované tituly divize Motor Media. Ke změně dochází v rámci nové centralizované obchodní strategie vydavatelství Mladá fronta.

Úkolem Davida Korna bude i nadále rozvíjení přímého a agenturního prodeje, realizace nových aktivit, rozšíření nabídky služeb a plnění nových obchodních cílů. Synergie dosavadních obchodních aktivit obou divizí přinese nové možnosti komunikace s obchodními partnery.

Portfolio divize Motor Media vydavatelství Mladá fronta zahrnuje auto-moto, active sport a hobby tituly. Vydavatelství Mladá fronta představuje na našem mediálním trhu podíl z hlediska prodaného nákladu v tomto segmentu 23 procent.

Podíl inzertních stran z motoristických titulů auditovaných v ABC ČR je 33 procent.

Foto popis|

Rusnok: Koruna je v časové řadě pevnou, stabilní měnou

3.9.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, dolar, euro, EURCZK, USDCZK, EURUSD, Rusnok

Koruna je v časové řadě pevnou, stabilní měnou. V průběhu naší pohnuté historie velice dobře odolávala všem nejistotám a zmatkům, tradičně patřila a stále patří k stabilním měnám. Od roku 1993 koruna trvale posilovala vůči všem hlavním měnám. V rozhovoru pro sobotní vydání denníku Právo to řekl guvernér České národní banky Jiří Rusnok.

A dodal, že to u měn není běžné ani automatické. „Libru jsme mohli koupit jeden čas také za 60 korun a dnes za polovinu, dolar místo až 40 korun stojí kolem dvaadvaceti. Snad jen k švýcarskému franku je kurz roky stabilní,“ řekl deníku guvernér ČNB. Koruna se podle něj vyvíjí standardně, její vývoj nemusí nikoho znepokojovat. Nejprve po opuštění intervenčního režimu posílila o pět až šest procent. Od té doby je kurz koruny stabilní, či jen mírně oslabil. Oslabení přitom nemá co do činění s vývojem reálné české ekonomiky. Oslabení jde na vrub situace na světových finančních trzích, míní Rusnok.

„Od jisté doby, co Fed začal zvyšovat úrokové sazby a co se projevují určité geopolitické nejistoty, nastal přesun finančního kapitálu ze zemí, jako jsme my, na velké trhy, a to zejména do amerického dolaru. Ten v současnosti nabízí mnohem vyšší zhodnocení než jiné měny, včetně koruny. To jsou důvody, proč koruna přestala posilovat,“ shrnul v rozhovoru pro Právo Rusnok.

Českou měnu čeká po celkem nudném posledním srpnovém týdnu událostmi nabitý první zářijový týden. Žezla se ujmou statistici. Postupně zveřejní průměrné mzdy za 2. čtvrtletí, a to v úterý. Ve středu to bude maloobchod za červenec a ve čtvrtek pak statistický „trojboj“ za stejný měsíc – průmysl, stavebnictví a zahraniční obchod. Dnes také ministerstvo financí zveřejní státní rozpočet ke konci srpna.

Nový týden zahajuje koruna na 25,75 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,70 až 25,76 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,97 až 22,17 USDCZK.*

Eurodolar zažil mnohem pestřejší týden než česká měna. Na jeho počátku se obchodoval blízko úrovně 1,1600 EURUSD, aby během týdne oslabil až na 1,1733 EURUSD. Později ale ztráty postupně korigoval.

V pátek dolar posiloval. Investoři na zelené bankovky po neúspěšném konci obchodních jednání Kanada a USA spoléhali jako na bezpečnou měnu. Jednání o obchodní dohodě, která měla nahradit dohodu o volném obchodu (NAFTA), koncem týdne ztroskotalo. Jednání mají být obnovena ve středu.

V USA se dnes z důvodu státního svátku neobchoduje. Pozornost investorů se tak zaměří na tzv. emerging markets. V Turecku bude zveřejněna inflace, index spotřebitelských cen by dle konsensu měl v srpnu zrychlit růst na 17,6 procenta. Argentina oznámí nový fiskální plán. Argentinské peso letos oslabilo již o 50 procent a tamní centrální banka zvýšila ve čtvrtek hlavní úrokovou sazbu na 60 procent.

Hlavní událostí prvního zářijového týdne bude pro americkou měnu až pátek, kdy ministerstvo práce zveřejní non-farm payrolls a míru nezaměstnanosti za srpen.

Dolar se aktuálně vůči euru obchoduje na 1,160 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 95,11 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl dle naší predikce pohybovat v rozmezí od 1,158 do 1,172 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Siw9S/rusnok-koruna-je-v-casove-rade-pevnou-stabilni-menou>

Vzpouora v EU: Česko a další země odmítají plnit platná pravidla, unie ale nemá možnost je vymáhat. Pro Čechy je však trucování nebezpečné

3.9.2018 ihned.cz str. 00

Ve sportu se občas stává, že poražený tým nedokáže přijmout prohru a místo toho zpochybní pravidla. V poslední době se něco takového děje i v Evropské unii. Přibývá zemí, které vyhrožují, že nebudou respektovat právoplatně schválené zákony. Patří k nim i Česko.

V poslední době Brusel navrhl několik opatření, která se Česku nelíbí. Jsou to hlavně povinné kvóty na přijímání uprchlíků a takzvaná zbraňová směrnice, která omezuje držení některých typů zbraní. Česko nedokázalo přesvědčit dostatek ostatních států, aby tyto návrhy neprošly, a bylo přehlasováno.

Kvóty Česko odmítlo plnit a Evropská komise (EK) ho kvůli tomu zažalovala u Soudního dvora EU, tedy nejvyššího soudu v osmadvacítce. Totéž se stane, pokud by Česko odmítlo naplňovat zbraňovou směrnicí. Vládu k takovému kroku vyzývá opoziční ODS.

"Když začne platná pravidla zpochybňovat jedna země, mohou se přidat další. Pokud by Česko svým chováním přispělo k rozkladu systému pravidel v EU, bylo by to pro nás velmi nebezpečné," říká Petr Kaniok z Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity. "Pro menší země je vždycky výhodné, když funguje nějaký nadnárodní právní řád. V rámci něj mají větší vliv, než kdyby se rozhodovalo jen čistě podle síly každého státu," dodává Kaniok.

Česko není jedinou zemí, která se zdráhá řídit domluvenými pravidly. Polský vicepremiér Jaroslaw Gowin pohrozil, že pokud Soudní dvůr EU rozhodne proti jeho zemi ve sporu o reformu soudnictví, Varšava rozsudek nebude respektovat. Polská vládní strana Právo a spravedlnost v posledních letech prosadila několik změn, které dávají politikům výrazně větší kontrolu nad justicií.

Itálie zase hrozí, že přestane platit svůj příspěvek do společného evropského rozpočtu. Vicepremiér Luigi Di Maio prohlásil, že pokud státy EU od Itálie nepřevzou migranty, kteří k jejím břehům připlouvají, zastaví Řím všechny platby, jež posílá do Bruselu. Tvrdil, že jde o 20 miliard eur ročně (asi o půl bilionu korun).

Itálie do evropského rozpočtu ve skutečnosti platí 15 miliard eur ročně, zhruba 12 miliard pak naopak z Bruselu každoročně dostává. Její čistý příspěvek je tedy jen tři miliardy eur, upozornil eurokomisař pro rozpočet Günther Oettinger.

"Pokud by Itálie porušila platné smlouvy, následoval by trest," připomněl Oettinger. Řím by musel uhradit dlužné platby, navíc zvětšené o úroky z prodlení. Česku a Polsku zase hrozí, že je evropský soud odsoudí k vysoké pokutě za nerespektování dohodnutých pravidel.

Unie ale nemá žádný nástroj, jak státy přinutit, aby pokutu skutečně zaplatily nebo aby se řídily dalšími případnými rozhodnutími Soudního dvora EU. "Fungování unie je postaveno na gentlemanské dohodě mezi státy o respektování dohodnutých pravidel spíše než na tvrdém systému jejich vymáhání skrze soudy a sankce," připomíná Ivo Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tvůrci evropských smluv prostě nepočítali s tím, že by se demokratické státy mohly svým povinnostem takto otevřeně vyhýbat.

Podle Petra Kanioka státům střední a východní Evropy hrozí, že pokud budou některá pravidla zcela ignorovat, Západ se začne oprávněně ptát, proč by měl dodržovat jiné normy, které jsou naopak velmi výhodné pro postkomunistické země. Jde například o přerozdělování peněz z evropských fondů.

Česko či další země visegrádské čtyřky si na druhou stranu stěžují, že EK dostatečně neřeší jejich stížnosti na zákony o minimální mzdě, které přijali Němci a Francouzi. Ti požadují po přepravních společnostech z východu Evropy, aby svým řidičům při průjezdu Německem a Francií platili tamní minimální mzdu. Podle Česka to odporuje evropským pravidlům.

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci nebo přímo šéfredaktorovi. Děkujeme.

URL| <http://archiv.ihned.cz/c1-66232010-vzpoura-v-eu-cesko-a-dalsi-zeme-odmitaji-plnit-platna-pravidla-unie-ale-nema-moznost-je-vymahat-pro-cechy-je-vsak-trucovani-nebezpecne>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ihned.cz

Voda nad zlato

3.9.2018 kurzy.cz str. 00 Komodity

Co tak asi mohou říci ekonomové k suchu, které posledních pár let nabírá na intenzitě u nás i v mnoha dalších zemích? Pár věcí ano a já bych dnes chtěl poukázat na jednu ryze praktickou týkající se šetření s vodou.

Co tak asi mohou říci ekonomové k suchu, které posledních pár let nabírá na intenzitě u nás i v mnoha dalších zemích? Pár věcí ano a já bych dnes chtěl poukázat na jednu ryze praktickou týkající se šetření s vodou.

Čtenáře jistě napadne řada způsobů, jak by šlo její používání zefektivnit. Dovolím si tvrdit, že problémem tu není nedostatek možností, ale motivace. Nedávno byl například na Radiožurnálu rozhovor se starostou jedné z obcí, kde voda začala docházet. Mimo jiné si stěžoval, že i když na své sousedy apeluje, aby spotřebu omezili, dál se například u některých z nich každý večer zapínaly automatické závlahy. Pan starosta byl ohledně dobrovolných úspor skeptik a asi ne náhodou. Je tak namístě uvažovat o úsporách „nedobrovolných“ – vyvolaných cenou. Dovolím si pár poznámek: Za prvé, malá elasticita: Jana Hortová a Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy ve své studii zaměřené na cenovou elasticitu poptávky po vodě u nás tvrdí, že ta v krátkém období dosahuje hodnoty -0,2 a v delším období -0,54. Takže v krátkém období 1 % růst cen vyvolá 0,2 % pokles spotřeby vody, v delším období 0,54 % pokles. Z hlediska managementu poptávky cenami nic moc – jak bychom asi čekali, poptávka po vodě je na cenu málo citlivá a pokud bychom ji chtěli omezovat růstem cen, musel by to být růst skutečně znatelný. Pokud by pak jednotkové náklady vodárenských firem zůstaly zhruba stejné, zvyšování cen by při málo elastické poptávce vedlo ke znatelnému růstu jejich zisků. Celé by to pak systematicky dávalo největší smysl, kdyby tyto společnosti z těchto dodatečných zisků financovaly projekty na nabídkové straně trhu s vodou. Čímž se dostáváme do oblasti regulace, vlastnictví, provozovatelských smluv, atd. Za druhé, šetří se tam, kde je draž. S cenovou elasticitou

poptávky to sice nevypadá nijak valně, ale jak ukazuje následující graf, vztah mezi cenou a spotřebou je stále celkem jasný. Zdaleka nejvyšší ceny jsou v Německu, kde se také spotřebuje zlomek objemu vody ve srovnání s levnou Kanadou či třeba Spojenými státy.

Za třetí, rozděl a pij: Ze sociálního a následně politického hlediska je proti zdražování vody i takové zdražování potravin jen piknikem. Vyrovná se mu u nás snad jen zdražování piva. The Market Mogul před časem přinesl zajímavý pohled na to, jaký mělo zdražování vody v období 1997 – 2018 dopad na její spotřebu v Singapuru. Z následující tabulky je vidět, jak jdou tarify postupně nahoru, ale také to, jak jsou rozvrstveny podle toho, v jakém objemu spotřeby se pohybujeme (0 – 20 kubíků za měsíc, 20 – 40 a nad 40 kubíků za měsíc, po roce 2000 zůstává jen první a poslední kategorie). Zjednodušeně řečeno, piješ levně, ale zaléváš draho.

A vývoj spotřeby na hlavu na den je v následujícím grafu. The Market Mogul k tomu tvrdí, že pokles spotřeby v obdobích, kdy nedocházelo ke zvyšování cen, je pravděpodobně odrazem „agresivní vládní kampaně, která populaci vzdělávala a ukazovala, jak s vodou šetřit“. Mimochodem, implikovaná cenová elasticita poptávky se tu pohybuje pod hodnotou 0,1, takže my jsme na tom z tohoto hlediska ještě dobře. Za čtvrté, kéž by nám to z huby přešlo do rukou. Parafrází Karla Havlíčka Borovského uzavřeme toto téma s tím, že je třeba jednat a možná nakonec skončíme i u nějaké verze Singapuru. Sůl je možná nad zlato, ale proti vodě je stále detailem.

URL| <https://zlato.kurzy.cz/zpravy/465630-voda-nad-zlato/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
kurzy.cz

Dárek se hlavně nesmí cestou zkažit

3.9.2018 Marketing & Media str. 23 Extra
ONDŘEJ FÉR

Dárky nic nenahradí, říká manažer marketingové podpory České pojišťovny Martin Moláček

* Co letos darovat klientům nebo obchodním partnerům, aby to bylo originální?

Vždy záleží především na povaze a typu obchodního partnera či klienta, na tom, v jakém oboru podniká a jaká je vzájemná spolupráce. Aby byl dárek originální, měl by být vždy vybrán individuálně pro konkrétního obchodního partnera nebo klienta. A to vyžaduje, abychom ho lépe znali. Podle mých zkušeností obecně platí, že neexistuje „univerzální“ dárek, který by mohl být považován za originální. Každý člověk je jiný a to, co někomu přijde jako vtipné a originální, může někomu jinému připadat obyčejné a fádní. Zásadní roli při výběru dárků hrají aktuální společenské a módní trendy. Více než na originalitu bych cílil na to, aby se obdarovanému dárek líbil a aby odrážel jeho osobnost.

* Jak významnou roli vlastně dnes v byznysové komunikaci dárky hrají?

Dárky pomáhají zejména při propagaci značky a podpoře její znalosti. Tady mají nezastupitelnou úlohu a ještě nějaký čas ji mít budou. Každý z nás má jistě doma alespoň jednu reklamní propisku, hrneček, přívěsek nebo tašku s logem firmy, instituce či sportovního klubu. Další úlohu mají reklamní a propagační předměty v rámci plošných reklamních kampaní, kde hrají důležitou roli jako podpora ATL komunikace.

* Dokázal byste si vybavit okamžik, kdy se reklamní dárek vysloveně nevyvedl a poškodil obchodní či zákaznické vztahy?

Takový „dárek“ je noční můrou každého, kdo pracuje v marketingu. Já jsem naštěstí za dobu své praxe podobný problém řešit nemusel, ale znám případy, kdy kvůli tlaku na nízkou cenu došlo k distribuci nekvalitních dárkových předmětů klientům. To má za následek - kromě ostudy – i reputační riziko pro danou značku. Obecně nejriskantnější je kategorie pochutin, kdy musíte pracovat s rizikem, že vlivem teplot nebo chybou přepravy může dojít ke znehodnocení dárku.

* A naopak – znáte případ, kdy dobrá volba dárku pomohla vztahy se zákazníkem či klientem opravdu významně utužit či posunout dál?

Cílený výběr dáreků zvažujeme zejména u plošných reklamních kampaní, kdy úzce spolupracujeme s kolegy z marketingové komunikace. V tomto případě pak používáme reklamní dárky hlavně jako doplňkovou podporu pro ATL komunikaci. Pokud se vám podaří propojit komunikační linku reklamy s reklamním předmětem, dárek může prohloubit vztah se zákazníkem a posílit jeho vztah ke značce. Ze zkušenosti bych mohl jmenovat naše reklamní předměty ke kampani Záškodníci nebo retro edici reklamních předmětů ke 190. výročí České pojišťovny.

* Kdy pro vás z hlediska reklamních předmětů a dáreků vlastně začínají Vánoce?

Pro nás Vánoce začínají už v srpnu, kdy se společně s kolegy zamýšlíme nad nabídkou a výběrem reklamních předmětů se zimní tematikou.

* Jak si vybíráte dodavatele?

Dodavatelé musí splňovat přísná kritéria, mezi která patří kromě záruky kvality například to, zda subdodavatelé v zahraničí při výrobě reklamních předmětů splňují ekologické, zdravotní a sociální standardy.

* Pro jaké cílové skupiny máte dárky a kterých upotřebíte nejvíc?

Naše cílová skupina je široká. Máme v nabídce reklamní předměty určené jak pro děti, tak pro dospělé. Nejvíce se upotřebí klasické drobné spotřební dárkové předměty.

* Který z vašich dáreků měl největší úspěch?

Největších úspěchů dosahujeme u kampaňových dáreků, kdy se na úspěchu daného reklamního předmětu podílí i reklama v televizi. Momentálně vedou plyšové postavičky Záškodníků. Jejich vhodné zpracování a propojení s ATL linkou nám přineslo velmi dobrý efekt v rámci komunikačního mixu.

* Jaké způsoby distribuce dárkových a reklamních předmětů jsou nejefektivnější?

Z mé zkušenosti vyplývá, že nejefektivnější - myšleno marketingově, nikoliv ekonomicky - je osobní předání dárku. Protože tak můžete velmi dobře řídit a využít efekt překvapení a radosti obdarovaného. Další dobrou formou předání dáreků mohou být i různé soutěže, kdy se vám podaří klienty aktivně zapojit do hry v rámci probíhající kampaně.

Abychom dokázali vybrat ideální dárek, musíme dobře znát toho, koho chceme obdarovat.

cv MARTIN MOLÁČEK Vystudoval pražskou **Fakultu sociálních věd**. V České pojišťovně pracuje od roku 2009. Zodpovídá za marketingovou strategii stovek poboček, do jeho kompetence spadá také in-store marketing a merchandising.

Foto autor| Foto ČESKÁ POJIŠŤOVNA

Voda nad zlato
3.9.2018 kurzy.cz str. 00

Co tak asi mohou říci ekonomové k suchu, které posledních pár let nabírá na intenzitě u nás i v mnoha dalších zemích? Pár věcí ano a já bych dnes chtěl poukázat na jednu ryze praktickou týkající se šetření s vodou.

Čtenáře jistě napadne řada způsobů, jak by šlo její používání zefektivnit. Dovolím si tvrdit, že problémem tu není nedostatek možností, ale motivace. Nedávno byl například na Radiožurnálu rozhovor se starostou jedné z obcí, kde voda začala docházet. Mimo jiné si stěžoval, že i když na své sousedy apeluje, aby spotřebu omezili, dál se například u některých z nich každý večer zapínaly automatické závlahy. Pan starosta byl ohledně dobrovolných úspor skeptik a asi ne náhodou. Je tak namístě uvažovat o úsporách „nedobrovolných“ – vyvolaných cenou. Dovolím si pár poznámek:

Za prvé, malá elasticita : Jana Hortová a Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy ve své studii zaměřené na cenovou elasticitu poptávky po vodě u nás tvrdí, že ta v krátkém období dosahuje hodnoty -0,2 a v delším období -0,54. Takže v krátkém období 1 % růst cen vyvolá 0,2 % pokles spotřeby vody, v delším období 0,54 % pokles.

Z hlediska managementu poptávky cenami nic moc – jak bychom asi čekali, poptávka po vodě je na cenu málo citlivá a pokud bychom ji chtěli omezovat růstem cen, musel by to být růst skutečně znatelný. Pokud by pak jednotkové náklady vodárenských firem zůstaly zhruba stejné, zvyšování cen by při málo elastické poptávce vedlo ke znatelnému růstu jejich zisků. Celé by to pak systematicky dávalo největší smysl, kdyby tyto společnosti z těchto dodatečných zisků financovaly projekty na nabídkové straně trhu s vodou. Čímž se dostáváme do oblasti regulace, vlastnictví, provozovatelských smluv, atd.

Za druhé, šetří se tam, kde je draž. S cenovou elasticitou poptávky to sice nevypadá nijak valně, ale jak ukazuje následující graf, vztah mezi cenou a spotřebou je stále celkem jasný. Zdaleka nejvyšší ceny jsou v Německu, kde se také spotřebuje zlomek objemu vody ve srovnání s levnou Kanadou či třeba Spojenými státy.

Za třetí, rozděl a pij : Ze sociálního a následně politického hlediska je proti zdražování vody i takové zdražování potravin jen piknikem. Vyrovná se mu u nás snad jen zdražování piva. The Market Mogul před časem přinesl zajímavý pohled na to, jaký mělo zdražování vody v období 1997 – 2018 dopad na její spotřebu v Singapuru. Z následující tabulky je vidět, jak jdou tarify postupně nahoru, ale také to, jak jsou rozvrstveny podle toho, v jakém objemu spotřeby se pohybujeme (0 – 20 kubíků za měsíc, 20 – 40 a nad 40 kubíků za měsíc, po roce 2000 zůstává jen první a poslední kategorie). Zjednodušeně řečeno, piješ levně, ale zaléváš drah.

A vývoj spotřeby na hlavu na den je v následujícím grafu. The Market Mogul k tomu tvrdí, že pokles spotřeby v obdobích, kdy nedocházelo ke zvyšování cen, je pravděpodobně odrazem „agresivní vládní kampaně, která populaci vzdělávala a ukazovala, jak s vodou šetřit“. Mimochodem, implikovaná cenová elasticita poptávky se tu pohybuje pod hodnotou 0,1, takže my jsme na tom z tohoto hlediska ještě dobře.

Za čtvrté, kéž by nám to z huby přešlo do rukou. Parafrází Karla Havlíčka Borovského uzavřeme toto téma s tím, že je třeba jednat a možná nakonec skončíme i u nějaké verze Singapuru. Sůl je možná nad zlato, ale proti vodě je stále detailem.

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/465630-voda-nad-zlato/>

Voda nad zlato

3.9.2018 financni-web.cz str. 00

Co tak asi mohou říci ekonomové k suchu, které posledních pár let nabírá na intenzitě u nás i v mnoha dalších zemích? Pár věcí ano a já bych dnes chtěl poukázat na jednu ryze praktickou týkající se šetření s vodou.

Čtenáře jistě napadne řada způsobů, jak by šlo její používání zefektivnit. Dovolím si tvrdit, že problémem tu není nedostatek možností, ale motivace. Nedávno byl například na Radiožurnálu rozhovor se starostou jedné z obcí, kde voda začala docházet. Mimo jiné si stěžoval, že i když na své sousedy apeluje, aby spotřebu omezili, dál se například u některých z nich každý večer zapínaly automatické závlahy. Pan starosta byl ohledně dobrovolných úspor skeptik a asi ne náhodou. Je tak namístě uvažovat o úsporách „nedobrovolných“ – vyvolaných cenou. Dovolím si pár poznámek:

Za prvé, malá elasticita : Jana Hortová a Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy ve své studii zaměřené na cenovou elasticitu poptávky po vodě u nás tvrdí, že ta v krátkém období dosahuje hodnoty -0,2 a v delším období -0,54. Takže v krátkém období 1 % růst cen vyvolá 0,2 % pokles spotřeby vody, v delším období 0,54 % pokles.

Z hlediska managementu poptávky cenami nic moc – jak bychom asi čekali, poptávka po vodě je na cenu málo citlivá a pokud bychom ji chtěli omezovat růstem cen, musel by to být růst skutečně znatelný. Pokud by pak jednotkové náklady vodárenských firem zůstaly zhruba stejné, zvyšování cen by při málo elastické poptávce vedlo ke znatelnému růstu jejich zisků. Celé by to pak systematicky dávalo největší smysl, kdyby tyto

společnosti z těchto dodatečných zisků financovaly projekty na nabídkové straně trhu s vodou. Čímž se dostáváme do oblasti regulace, vlastnictví, provozovatelských smluv, atd.

Za druhé, šetří se tam, kde je draž. S cenovou elasticitou poptávky to sice nevypadá nijak valně, ale jak ukazuje následující graf, vztah mezi cenou a spotřebou je stále celkem jasný. Zdaleka nejvyšší ceny jsou v Německu, kde se také spotřebovává zlomek objemu vody ve srovnání s levnou Kanadou či třeba Spojenými státy.

Za třetí, rozděl a pij : Ze sociálního a následně politického hlediska je proti zdražování vody i takové zdražování potravin jen piknikem. Vyrovná se mu u nás snad jen zdražování piva. The Market Mogul před časem přinesl zajímavý pohled na to, jaký mělo zdražování vody v období 1997 – 2018 dopad na její spotřebu v Singapuru. Z následující tabulky je vidět, jak jdou tarify postupně nahoru, ale také to, jak jsou rozvrstveny podle toho, v jakém objemu spotřeby se pohybujeme (0 – 20 kubíků za měsíc, 20 – 40 a nad 40 kubíků za měsíc, po roce 2000 zůstává jen první a poslední kategorie). Zjednodušeně řečeno, piješ levně, ale zaléváš drah.

A vývoj spotřeby na hlavu na den je v následujícím grafu. The Market Mogul k tomu tvrdí, že pokles spotřeby v obdobích, kdy nedocházelo ke zvyšování cen, je pravděpodobně odrazem „agresivní vládní kampaně, která populaci vzdělávala a ukazovala, jak s vodou šetřit“. Mimochodem, implikovaná cenová elasticita poptávky se tu pohybuje pod hodnotou 0,1, takže my jsme na tom z tohoto hlediska ještě dobře.

Za čtvrté, kéž by nám to z huby přešlo do rukou. Parafrází Karla Havlíčka Borovského uzavřeme toto téma s tím, že je třeba jednat a možná nakonec skončíme i u nějaké verze Singapuru. Sůl je možná nad zlato, ale proti vodě je stále detailem.

URL| <https://www.financni-web.cz/zpravy/30858-voda-nad-zlato/>

Baťa, génius reklamy

3.9.2018 Marketing & Media str. 26 Marketing
JIŘÍ HOŘČICA

Před deseti lety zemřel Tomáš Baťa, baťovský odkaz ale žije dál

Dva obchodní zástupci prý byli vysláni, aby přezkoumali možnosti prodeje v Africe. „Nikdo nenosí boty. Žádná možnost odbytu. Vracím se domů,“ telegrafoval domů jeden.

„Všichni jsou bosí. Obrovská šance odbytu. Pošlete co nejrychleji první zásilku bot!“ Ten druhý, to prý byl pravý žák obuvníka, podnikatele a legendy českých dějin i reklamy a marketingu Tomáše Bati.

Tolik anekdota, která zlidověla.

Prapůvod Baťových zlínských závodů se každopádně datuje od roku 1894, kdy Tomáš Baťa s osmi sty zlatáky zděděnými po matce založil s bratrem Antonínem a sestrou Annou obuvnickou dílnu. Jen o tři roky později se zrodil jeho první prodejní „hit“ – baťovka – lehká šněrovací obuv z hrubého plátna, doplněná o koženou podrážku a kožené prvky, která byla vyráběna s pomocí strojů, což zvyšovalo možnosti výroby, ale snižovalo její cenu.

BAŤA DRTÍ DRAHOTU!

Propagaci firma používala už od svého založení, zpočátku ovšem jen v omezeném rozsahu. Ještě do roku 1918 se jednalo zejména o plechové štíty, papírové plakáty a letáky. V období poválečné krize v letech 1918 až 1922, která byla doprovázena nadvýrobou a malým odbytem zboží, však byla přinucena začít používat i další, vynalézavější způsoby propagace.

Tato první fáze baťovského marketingu vyvrcholila během velké prodejní akce 1. září 1922, kdy byl vytvořen reklamní plakát s nápisem Baťa drtí drahotu, který sugestivně informoval o snížení cen obuvi o 50 procent. Za jediný den se díky němu prodalo 99 000 párů bot za celkem 8,1 milionu korun. Aby firma lépe čelila krizovému období, kdy neměla pro své výrobky odbytu, navrhla i přechodné snížení mezd zaměstnanců o 40 procent. Po celou tu dobu jim však Baťa prodával základní potraviny za polovinu běžné ceny. Riskantní plán Baťovi vyšel.

Výsledkem byly vyprodané sklady a upevnění důvěry dělníků. Pardon, zaměstnanců. Baťa svým lidem nikdy neříkal dělníci, pro něj byli jeho zaměstnanci.

Ve stejné době vznikla i legendární baťovská cena, která končí vždy cifrou „9“ a podvědomě vzbuzuje dojem, že cena výrobku je o celý řád nižší, než tomu ve skutečnosti je. Dnes je z ní obecně přijaté a nezpochybňované marketingové pravidlo.

Marketingová činnost firmy Baťa začala nabírat na obrátkách. Ve druhé polovině 20. let už jeho aktivity zahrnovaly síť vlastních prodejen, podnikové časopisy a noviny, využití hesel, log i firemní navigace, prezentaci na výstavách a veletrzích, návštěvy v domech zákazníků, informační a vzdělávací brožury pro zaměstnance i zákazníky a stejně tak i soutěže pro obě. Před výkladními skříněmi stály stojany s obuví. Ve výkladech se objevovala živá reklama – pracující obuvníci, pedikéři, manekýni, v předvánočním období i Mikuláš.

V roce 1926 byla založena společnost Tisk, která se zabývala tiskem plakátů a knih a vydáváním časopisu. Firma vlastnila vlastní plakátovací plochy a ročně vyráběla desítky milionů letáků. Konkrétně v roce 1932 toto číslo dosáhlo 50 milionů. Brožury vycházely čtyřikrát ročně – v každém ročním období – a byly cíleně doručované rodinám.

Baťa se taky zabýval účinností barev na poptávku. V rámci průzkumu bylo zjištěno, že v případě barevné inzerce byla následná poptávka o 53 procent vyšší. Firma tak začala upřednostňovat barevné katalogy, které byly sice třikrát dražší než černobílé, jejich vliv na prodej však byl dvojnásobný.

S KONKURENCÍ NEPOLEMIZUJ

Reklamní letáky a kampaně byly od roku 1927 navrhovány ve vlastním reklamním oddělení. Baťovská reklama mohla výrobky „idealizovat“, nikdy však nesměla být klamavá.

A nesměla se „třít“ s konkurencí.

„Nedopusť kopírování reklamy jiných firem, zvláště ne konkurenčních, neb špatná pověst o reklamě se přenáší na jméno firmy a zcizené návrhy stojí mnoho peněz,“ uvádělo se v Desateru pracovníka reklamního oddělení. Konkurenci však jeho zaměstnanci sledovat měli.

„Hleď využít její slabiny, nikdy však s konkurencí nepolemizuj,“ nabádal je baťovský reklamní kodex.

„Baťovská reklama měla vždy pozitivní nádech, měla zákazníka pobavit a měla být designová, čistá a vkusná. Jednou ze základních zásad například pro letáky bylo, aby obsahovaly i praktickou radu, která zákazníka obohatí bez ohledu na to, zda zboží koupí,“ vysvětluje Gabriela Culík Končítíková, projektová manažerka Nadace Tomáše Bati a přednášející na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

Časově se komunikace řídila podle života obyčejných lidí, respektive kolem událostí, které jej určovaly. To znamená, že hlavní kampaně byly taneční, velikonoční, jarní, májová, letní, prázdninová, školní, podzimní, zimní, mikulášská a vánoční.

Menší akce se konaly při příležitosti snížení cen, Svátku matek nebo všesokolského sletu.

„Baťa si uvědomoval, že reklama je nejdůležitější nástroj úspěšného prodeje a nedovedl si bez ní vůbec představit život. Byl průkopníkem zavádění nejmodernějších způsobů reklamy, jako byly film a osobní marketing,“ říká ředitel Nadace Tomáše Bati Pavel Velev.

LETADLA I FILMY

Baťa byl inovátor neuvěřitelného rozsahu. V době, kdy letectví bylo ještě v plenkách, se nemohl spokojit s pouhým roznosem svých letáků.

Nechával je shazovat z letadel. Pilot Jindřich Brouček absolvoval třeba v roce 1927 dvouměsíční okružní let kolem republiky až na Podkarpatskou Rus a zpět. Na této ryze reklamní trase o délce 2300 kilometrů bylo nad 60 městy, ve kterých měl Baťa prodejny, rozseto na čtvrt milionu letáků. Z letadla. V roce 1927.

Jako reakce na neúspěch firmy při prezentaci na veletrhu ve Francii vznikla zase celá Škola umění ve Zlíně. Jeden z největších přínosů pro reklamu a marketing ovšem znamenalo Baťovo využití kinematografie.

Baťa si byl vědom, že tento způsob propagace jako jediný útočil na hlavní smysly člověka. Tři roky po jeho tragické smrti byla zahájena výstavba Filmových ateliérů Baťa, které se staly základem zlínského filmového průmyslu.

V jeho reklamních spotech – neměly jen 30 vteřin, ale trvaly několik i víc minut – přitom vystupovaly tehdejší hvězdy stříbrného plátna.

Třeba ve snímku Na sto procent z roku 1938 ztvárnil roli snaživého prodavače 29letý Karel Höger. Režii měl přitom sám Otakar Vávra.

Baťa si sílu ‚influencerů‘ uvědomil už před sto lety,“ vysvětluje Ondřej Cedidla, který má dnes na starosti marketing společnosti Baťa pro Českou republiku. „Za mne je Baťa marketér milénia. Točil videoblogy o péči o obuv, o nových kolekcích.

A byl jeden z prvních, kteří natočili televizní reklamu,“ dodává Cedidla.

„Aktivity reklamního oddělení firmy Baťa byly praktikovány ve všech známých formách komunikačního mixu a jasně navazovaly na podnikatelskou filozofii a strategii firmy.

Jejich účinnost předstihla svou dobu,“ potvrzuje Lenka Harantová, prodávající na Fakultě multimediálních komunikací UTB.

SLUŽBA JAKO NEJVYŠŠÍ REALIZACE

Průlomový byl i baťovský přístup k zákazníkům. Nejde jen o zlidovělé „Náš zákazník, náš pán“. Cílem reklamy bylo přivést zákazníka na prodejnu. Důležitější ale byla „služba“.

„Služba byla v rámci Baťovy soustavy řízení vnímána jako základní aspekt všech sfér, odvětví, každodenní činnosti i každého spolupracovníka firmy. Baťa vnímal službu jako nejvyšší realizaci každého člověka. Podle jeho filozofie bylo zásadní být užitečný, tedy schopen posloužit druhému člověku. Veškerá obchodní, výrobní i mezilidská činnost tak měla být vykonávána ve smyslu služby,“ vysvětluje ve své studii Reklama a propagace firmy Baťa Gabriela Culík Končítíková.

Cílem služby samozřejmě nebyl okamžitý zisk, ale to, aby se zákazník na prodejnu vrátil. Zákazníkům tedy měly být poskytovány nadstandardní služby, které přivedou další zákazníky.

Baťa byl tedy i průkopníkem marketingové metody word-of-mouth pravděpodobně ještě dřív, než byla popsána v odborné literatuře.

Tento étos „prorůstal“ celou firmou. „Obchod dělají především lidé. Teprve na druhé místo stavíme zboží, na třetí reklamu,“ prohlásil i jeho bratr J. A. Baťa.

Tomáš Baťa se narodil v roce 1876 ve Zlíně. Tragicky zahynul při pádu svého letadla v roce 1932 v Otrokovicích. Jeho pojetí marketingu a reklamy je však prý stále relevantní.

„Baťa předběhl svým myšlením dobu, neboť dokázal uvažovat v souvislostech a cílit nejen na kupující, ale i na zaměstnance. Dnes bychom řekli, že měl dobře nastavenou koncepci holistického marketingu. Se svými zákazníky budoval dobré vztahy, které udržoval i s místní komunitou. Své zaměstnance hýčkal mnohými benefity, byl s nimi v neustálém kontaktu a svojí činností zdůrazňoval, že jsou důležitou součástí úspěšného podniku. Věděl, že v podniku vše souvisí se vším,“ vypočítává Petra Koudelková z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** UK s tím, že největším marketingovým úspěchem Tomáše Bati je ale jednoznačně zavedení baťovských cen.

Podle Ceditly je z Baťova marketingového odkazu i dnes nejdůležitější především nefalšované zaměření na zákazníka. „To, čemu dnes říkáme consumer experience, dokázal realizovat už před víc než 100 lety,“ zdůrazňuje Ceditla.

„Náš současný marketing se na baťovský odkaz napojuje. A to na mnoha úrovních. Komunikace má emocionální náboj, jsme inovativní. Ale hlavně má naše značka pořád lidský rozměr,“ přitakává Jana Barbatí Chadová, která má ve firmě, jež stále nese jméno Tomáše Bati, dnes je však činná v 70 zemích světa, na starosti globální marketing.

Obchod dělají především lidé. Teprve na druhé místo stavíme zboží, na třetí reklamu.

Foto autor| Foto ARCHIV NADACE TOMÁŠE BATI

Foto popis| ? Propagační materiály navrhovalo v roce 1927 založené reklamní oddělení, které se řídilo Desaterem reklamního pracovníka. Mimochodem, každý musel i umět ušít boty. Kdo to neuměl, nemohl pro Baťu dělat ani reklamu.

Foto popis| ? Na letáky a propagační materiály měl Baťa vlastní tiskárny. Aby ne, jen v roce 1932 jich vytiskl na 50 milionů kusů.

Foto popis| ? Baťovské letáky nejprve identifikovaly, co zákazníka trápí. Pak mu nabídly řešení. A radu navíc. Cena byla na posledním místě.

Foto popis| ? V Baťových filmech a propagačních materiálech vystupovali i tehdejší „influenceři“ jako třeba Nataša Gollová.

Okamurův zázrak? Zpracovatelem jeho volebních novin je firma s nulovým obratem

2.9.2018 almanach.cz str. 00

Svobodné Fórum

Již před nedávnem psal web Manipulátoři psal o kauze ohledně bulvárních novin s názvem Na vlastní oči. Tyto noviny pro stranu Tomia Okamury (SPD) vydává jejich kandidát v pražských volbách Jan Čížek. SPD platí za výrobu těchto „novin“ miliony korun.

Zdá se, že Tomia Okamura má však další problém. Oficiálně zpracovatelem tohoto díla byla pro loňské volby fiktivní společnost s názvem „Praha Na Vlastní Oči s.r.o.“ Jenže podle dostupných informací neměla společnost za 2017 jakýkoliv obrat.

Na velký problém upozornil pedagog, novinář a lektor David Klimeš. Ten vyučuje mediální, digitální a komerční komunikaci Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Základní obrysy tohoto nového penězovodu okolo Okamury už známe z minulého podzimu. Vydavatelem se před sněmovními volbami stává prodejce aut Michal Klement se zmíněnou nově založenou minifirmou. Ale od počátku je jasné, že jde jen o schránku a brzo vyjde najevo, že v pozadí je Jan Čížek, který je z Prahy 10 stejně jako vlivný zákulisní hráč Tomáš Hrdlička, jenž svou přízeň od ODS přenesl už před časem právě k SPD. Všichni ví, jak se věc má, nikdo s tím ale nemůže nic dělat, pokud Klement tvrdí, že opravdu zvládá po republice vyrábět, tisknout a distribuovat milióny výtisků novin SPD (historii finančních kouzel Okamury si můžete připomenout třeba tady, jak jsem ji zmapoval před sněmovními volbami). Jenže v SPD zapomněli na jednu drobnost. A to dost podstatnou. Firmy musí odevzdávat účetní závěrku. A stejně tak to letos udělala i Klementova společnost. Jenže v kolonkách zisku a ztrát chybí alespoň nějaká vymyšlená čísla. Tržby nic, finanční výsledek nula, výsledek hospodaření nula, čistý obrat nula. A to při zajišťování tak monstrózní akce, jako je vydávání antiimigračního bulváru, prostě nejde,“ upozorňuje David Klimeš.

Pro SPD Tomia Okamury by to mohlo mít velmi nepříjemné následky. „Má to samozřejmě i zákonný dopad. Pokud se Klementova firma na ministerstvu kultury nahlásila jako vydavatel novin, tak nemůže být jen mrtvou schránkou. A pak je tu zákon o financování voleb. A to je mnohem vážnější. Pokud minulé sněmovní volby Okamura této firmě za vydávání novin neplatil (jakkoliv ze stranických účtů odtékly milióny na tisk novin neznámo kam), pak Klementova firma nebyla obyčejným obchodním partnerem SPD, ale podporovatelem hnutí, a to opravdu zásadním. A pak měla být v takzvaném registru třetích osob, nad kterým dozírá Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. Což nebyla. A není ani pro aktuální podzimní volby. Zdá se tedy, že inženýři z SPD udělali chybu. Velkou,“ dodává David Klimeš.

URL| <http://almanach.cz/2018/09/okamuruv-zazrak-zpracovatelem-jeho-volebnich-novin-je-firma-s-nulovym-obratem/>

Okamurův zázrak? Zpracovatelem jeho volebních novin je firma s nulovým obratem

2.9.2018 forum24.cz str. 00

Jan Cemper

Již před nedávnem psal web Manipulátoři psal o kauze ohledně bulvárních novin s názvem Na vlastní oči. Tyto noviny pro stranu Tomia Okamury (SPD) vydává jejich kandidát v pražských volbách Jan Čížek. SPD platí za výrobu těchto „novin“ milióny korun.

Zdá se, že Tomia Okamura má však další problém. Oficiálně zpracovatelem tohoto díla byla pro loňské volby fiktivní společnost s názvem „Praha Na Vlastní Oči s.r.o.“ Jenže podle dostupných informací neměla společnost za 2017 jakýkoliv obrat.

Na velký problém upozornil pedagog, novinář a lektor David Klimeš. Ten vyučuje mediální, digitální a komerční komunikaci Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Základní obrysy tohoto nového penězovodu okolo Okamury už známe z minulého podzimu. Vydavatelem se před sněmovními volbami stává prodejce aut Michal Klement se zmíněnou nově založenou minifirmou. Ale od počátku je jasné, že jde jen o schránku a brzo vyjde najevo, že v pozadí je Jan Čížek, který je z Prahy 10 stejně jako vlivný zákulisní hráč Tomáš Hrdlička, jenž svou přízeň od ODS přenesl už před časem právě k SPD. Všichni ví, jak se věc má, nikdo s tím ale nemůže nic dělat, pokud Klement tvrdí, že opravdu zvládá po republice vyrábět, tisknout a distribuovat milióny výtisků novin SPD (historii finančních kouzel Okamury si můžete připomenout třeba tady, jak jsem ji zmapoval před sněmovními volbami). Jenže v SPD zapomněli na jednu drobnost. A to dost podstatnou. Firmy musí odevzdávat účetní závěrku. A stejně tak to letos udělala i Klementova společnost. Jenže v kolonkách zisku a ztrát chybí alespoň nějaká vymyšlená čísla. Tržby nic, finanční výsledek nula, výsledek hospodaření nula, čistý obrat nula. A to při zajišťování tak monstrózní akce, jako je vydávání antiimigračního bulváru, prostě nejde,“ upozorňuje David Klimeš.

Pro SPD Tomia Okamury by to mohlo mít velmi nepříjemné následky. „Má to samozřejmě i zákonný dopad. Pokud se Klementova firma na ministerstvu kultury nahlásila jako vydavatel novin, tak nemůže být jen mrtvou

schránkou. A pak je tu zákon o financování voleb. A to je mnohem vážnější. Pokud minulé sněmovní volby Okamura této firmě za vydávání novin neplatil (jakkoliv ze stranických účtů odtekly milióny na tisk novin neznámo kam), pak Klementova firma nebyla obyčejným obchodním partnerem SPD, ale podporovatelem hnutí, a to opravdu zásadním. A pak měla být v takzvaném registru třetích osob, nad kterým dozírá Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. Což nebyla. A není ani pro aktuální podzimní volby. Zdá se tedy, že inženýři z SPD udělali chybu. Velkou,“ dodává David Klimeš.

Zdroj: Manipulátoři

URL| <http://forum24.cz/okamuruv-zazrak-zpracovatelem-jeho-volebnich-novin-je-firma-s-nulovym-obratem/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

forum24.cz

V komunálních volbách kandiduje za velké strany stále méně lidí. Polepšili si jen Piráti, STAN a SPD

2.9.2018 ČRo - vysocina.cz str. 00

Zájem o to kandidovat za jednu z parlamentních stran v komunálních volbách klesá.

Úbytek uchazečů o křeslo v zastupitelstvu potvrdili datoví žurnalisté Českého rozhlasu na základě informací Českého statistického úřadu.

Většina z devíti parlamentních stran má méně kandidátů v komunálních volbách než minule. A také víc než polovina uchazečů nastoupí za lokální politická uskupení.

„V České republice je velký počet velmi malých obcí, což vede k tomu, že se často v těch obcích staví kandidátky nezávislých kandidátů, které mají poměrně velký úspěch,“ vysvětluje jeden z důvodů analytik České televize a politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamil Švec.

Lidovci přišli ve srovnání s minulými komunálními volbami o 11 procent. „Vždy je to otázka skutečně místní a je to na místních stranických orgánech, aby se dokázalo zajistit to, aby se v daných regionech nebo obcích postavily kandidátky,“ hodnotí situaci předseda strany Pavel Bělobrádek.

Komunisté staví o pětinu méně kandidátů a sociální demokraté o 27 procent. Za TOP 09 kandiduje víc než o polovinu lidí méně.

„Mnoho našich kandidátů, kandiduje buď na speciálních volebních uskupeních, pro konkrétní místo v konkrétním městě či obci, případně naši kandidáti kandidují na kandidátce nám politicky blízké politické strany,“ vysvětluje předseda strany Jiří Pospíšil.

ODS přišla zhruba o šest procent kandidátů.

„Celkově začíná být menší zájem o komunální politiku. Je to na základě zákona o střetu zájmů, na základě toho, jak jsou kriminalizováni politici v komunálu, já to visím i kolem sebe, lidem se do toho nechce. A když vezmeme ty menší obce, tak tam to často lidé dělají i zadarmo. Dělají to, protože chtějí, aby ta obec prosperovala. A pak když je někdo napadne a začne je kriminalizovat, tak to opravdu nemají za potřebí,“ informuje místopředsedkyně strany Alexandra Udženija.

Hnutí ANO za čtyři roky posílilo, ale uchazečů v komunálních volbách postaví podobně jako v těch minulých tedy necelých devět tisíc.

„Z praktických zkušeností komunální politiky je jasné, že není vůbec jednoduché postavit kvalitní kandidátku s kvalitními kandidáty. Dneska se lidé nehrnou do politiky ani na komunální úrovni,“ vysvětluje místopředseda ANO Richard Brabec.

Polepšili si Starostové a nezávislí, celkem o 21 procent.

„Máme kandidátní listiny téměř ve všech větších městech, ve všech statutárních městech v České republice, a už prostě neplatí, že STAN je tím hnutím, jejichž kandidáti se objevují pouze na obcích, že je jakýmsi venkovským hnutím. Ukazuje se, že to naše zastoupení ve městech je čím dál tím větší, a máme mnoho ambiciózních kandidátek, u kterých si skutečně myslíme, že by mohly být úspěšné. A zástupci z těchto kandidátek by se mohli dostat i do větších měst,“ je s kandidátkami spokojený místopředseda hnutí Vít Rakušan.

Kandidátů za Piráty bude trojnásobek oproti minulým komunálním volbám, a to 3000 lidí.

„My jsme se rozhodli, že budeme stavět kandidátky jenom tam, kde máme místní sdružení, nebo kde jsme byli silný a máme tam řadu příznivců, takže kandidujeme ve zhruba stovkách obcí,“ říká předseda Pirátské strany Ivan Bartoš.

Hnutí SPD v minulých komunálních volbách nekandidovalo. Letos postaví 4500 kandidátů.

URL| <https://vysocina.rozhlas.cz/v-komunalnich-volbach-kandiduje-za-velke-strany-stale-mene-lidi-polepsili-si-jen-7599451>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

PAVLA HOBÍKOVÁ POSILOU PR T-Mobile

1.9.2018 t-press.cz str. 00

Do týmu firemní komunikace společnosti T-Mobile nově nastupuje Pavla Hobíková. Od 1. září střídá Tomáše Leixnera, který ze společnosti odešel koncem srpna.

Do T-Mobile přichází Pavla Hobíková od předního maloobchodního řetězce v Česku, společnosti Globus ČR, kde šest let zastávala pozici vedoucí korporátní komunikace a zároveň působila jako tisková mluvčí. Starala se také o vedení CSR aktivit společnosti.

Pavla bude mít na starosti především komunikaci B2C témat a vybraná korporátní témata.

„T-Mobile je jedničkou na trhu v jednom z nejrychleji se rozvíjejících odvětví. Ve svých řešeních a komunikaci je výjimečný. Včas reaguje na změny a jde svou vlastní cestou,“ řekla Pavla Hobíková a dodala: „Velmi se těším se na práci v novém týmu ve společnosti, která nezavádí pouze nové produkty, ale nastavuje také trendy, které ovlivňují životní styl lidí a přináší jim radost.“

Je absolventkou **Fakulty sociálních věd** UK a Pedagogické fakulty UK v Praze. Hovoří anglicky a německy. Ve volném čase se ráda věnuje sportu, zejména kolu a potápění, a také cestování. Baví ji objevovat nové restaurace všeho druhu a zkoušet zajímavá bílá vína. (Její poslední objevem je Langhe Arneis z vinařství Cordero di Montezemolo.)

O společnosti Společnost T-Mobile Czech Republic, člen mezinárodní telekomunikační skupiny Deutsche Telekom, je s 6,2 milionu mobilních zákazníků jedničkou na českém trhu. T-Mobile je integrovaným operátorem a kromě telekomunikačních služeb nabízí i komplexní ICT řešení či partnerská řešení nejen pro firmy, ale i instituce a individuální zákazníky. Svým klientům poskytuje nadstandardní služby ve vysokorychlostní síti a špičkové inovace v oblasti technologií. To prokázalo i poslední srovnávací měření kvality sítí P3 communications, v němž T-Mobile zvítězil a získal ocenění Best-in-Test.

T-Mobile Czech Republic, zakládající člen národní sítě UN Global Compact v České republice, klade důraz na odpovědný přístup k okolí a ke společnosti. Drží se férových pravidel podnikání, pomáhá na svět prospěšným aplikacím a službám, podporuje neziskové organizace, drobné podnikatele i jednotlivce a pomáhá při mimořádných událostech. Zaměstnanci společnosti působí jako dobrovolníci na řadě míst celé republiky.

Více informací o společnosti najdete na www.t-mobile.cz, www.t-press.cz (portál pro novináře), www.t-mobile.cz/pomahame (informace o společenské odpovědnosti) a www.rozjezdy.cz (T-Mobile Rozjezdy – program podpory drobných podnikatelů).

Kontakty na tiskové oddělení: press@t-press.cz, tel.: 603 601 031.

URL| <http://www.t-press.cz/cs/tiskove-materialy/tiskove-zpravy-t-mobile/pavla-hobikova-posilou-pr-t-mobile.html>

Okamurův zázrak? Zpracovatelem předvolebních novin je firma s nulovým obratem

1.9.2018 manipulatori.cz str. 00

Jan Cemper

Již před nedávnem náš web psal o kauze ohledně bulvárních novin s názvem Na vlastní oči. Tyto noviny pro SPD Tomia Okamura vydává jejich dvojka na magistrát Jan Čížek. SPD platí za výrobu těchto „novin“ miliony korun.

Zdá se, že Tomia Okamura má však další problém. Oficiálně zpracovatelem tohoto díla byla pro loňské volby fiktivní společnost s názvem „Praha Na Vlastní Oči s.r.o.“ Jenže podle dostupných informací neměla společnost za 2017 jakýkoliv obrat.

Na velký problém upozornil pedagog, novinář a lektor David Klimeš. Ten vyučuje mediální, digitální a komerční komunikaci Na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Základní obrysy tohoto nového penězovodu okolo Okamury už známe z minulého podzimu. Vydavatelem se před sněmovními volbami stává prodejce aut Michal Klement se zmíněnou nově založenou minifirmou. Ale od počátku je jasné, že jde jen o schránku a brzo vyjde najevo, že v pozadí je Jan Čížek, který je z Prahy 10 stejně jako vlivný zákulisní hráč Tomáš Hrdlička, jenž svou přízeň od ODS přenesl už před časem právě k SPD. Všichni ví, jak se věc má, nikdo s tím ale nemůže nic dělat, pokud Klement tvrdí, že opravdu zvládá po republice vyrábět, tisknout a distribuovat milióny výtisků novin SPD (historii finančních kouzel Okamury si můžete připomenout třeba tady, jak jsem ji zmapoval před sněmovními volbami). Jenže v SPD zapomněli na jednu drobnost. A to dost podstatnou. Firmy musí odevzdávat účetní závěrku. A stejně tak to letos udělala i Klementova společnost. Jenže v kolonkách zisku a ztrát chybí alespoň nějaká vymyšlená čísla. Tržby nic, finanční výsledek nula, výsledek hospodaření nula, čistý obrat nula. A to při zajišťování tak monstrózní akce, jako je vydávání antiimigračního bulváru, prostě nejde,“ upozorňuje David Klimeš.

Pro SPD Tomia Okamury by to mohlo mít velmi nepříjemné následky. „Má to samozřejmě i zákonný dopad. Pokud se Klementova firma na ministerstvu kultury nahlásila jako vydavatel novin, tak nemůže být jen mrtvou schránkou. A pak je tu zákon o financování voleb. A to je mnohem vážnější. Pokud minulé sněmovní volby Okamura této firmě za vydávání novin neplatil (jakkoliv ze stranických účtů odtekly milióny na tisk novin neznámo kam), pak Klementova firma nebyla obyčejným obchodním partnerem SPD, ale podporovatelem hnutí, a to opravdu zásadním. A pak měla být v takzvaném registru třetích osob, nad kterým dozírá Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. Což nebyla. A není ani pro aktuální podzimní volby. Zdá se tedy, že inženýři z SPD udělali chybu. Velkou,“ dodává David Klimeš.

URL| <http://manipulatori.cz/okamuruv-zazrak-zpracovatelem-predvolebnich-novin-je-firma-s-nulovym-obratem/>

Ruské vojenské cvičení ve Středozezemním moři

1.9.2018 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rusko dnes zahajuje vojenské cvičení ve Středozezemním moři, kterého se zúčastní více než 25 vojenských lodí a zhruba 30 letadel. Manévrů, které se mají konat do 8. září, se účastní i ruský raketový křižník Maršál Ustinov, nebo největší z přistávacích plavidel ruského loďstva Nikolaj Filčenkov. V mezinárodním prostoru budou cvičit mimo jiné i letouny Tu-160 schopné nést jaderné rakety, víceúčelové stíhací letouny Su-33 a bojová letadla Su-30SM námořního letectva. Nacvičovat se mají protiletadlové, protiponorkové a protiminové zásahy. Akce se koná v čase, kdy mezi Ruskem a západem panuje napětí kvůli očekávané ofenzivě syrských vládních sil v provincii Idlib. A Rusko ještě v září plánuje i další rozsáhlé vojenské cvičení Východ 2018, Vostok 2018, kterého by se měla zúčastnit tichomořská a severní flotila a všechny letecké jednotky. Naším dalším hostem je teď politický geograf z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov. Dobré odpoledne přeji.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Dobré odpoledne.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Romancove, proč to středozemní cvičení Moskva podle vás vůbec dělá právě nyní? A právě nyní?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Já myslím, že tam jaksi proč je dělají je obecná odpověď prostě potřebují, aby jejich námořnictvo a letectvo cvičili, aby koordinovali svoji součinnost, čili to je jaksi obecný důvod, to je něco, co by měly konat jaksi ozbrojené síly každé země...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pravidelně, rozumím tomu, špatně jsem se optala. Ale proč právě nyní a proč v takovém rozsahu? Jaký signál vlastně chce Moskva tím vyslat a komu především?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Já myslím, že ten, vlastně že ta odpověď se skrývá vlastně v tom, co už jste řikala v úvodu. S největší pravděpodobností to souvisí s tím, co se chystá v Sýrii. Já se přiznám, že nevím, jak dlouho dopředu bylo to cvičení naplánováno, jestli případně tedy syrská vládní vojska koordinovala jaksi ten svůj možný útok na tu provincii Idlib s dopředu anoncovaným ruským námořním cvičením, anebo jestli je to obráceně, to nevím. Ale každopádně tam nejspíš nějaká souvislost bude a dokonce v ruském tisku se objevují informace, že vlastně ty cvičící ruské námořní a letecké síly v prostoru Středozemního moře mají poskytnout jakousi v uvozovkách "zed", jakési krytí proti tomu, aby Spojené státy, případně některé další země, nebyly schopné předpokládat svými leteckými silami právě nějakým způsobem ovlivnit tu situaci na zemi kolem Idlibu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vojenské zdroje izraelského serveru Debka uvedly, že Moskva zkrátka ukazuje svaly před Putinovou cestou do Teheránu, 7. září, za iránským prezidentem Ruháním a jeho tureckým protějškem Erdoganem. Putin prý chce demonstrovat, že je to Rusko, kdo vládne povětří a vlnami Středozemního moře, a nikoliv Spojené státy. S takovou interpretací by jste souhlasil?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Že chce ukazovat svaly, to si myslím, že jaksi určitě ano. Putin určitě nevynechá žádnou možnost, jak vlastně zvýšit svůj jaksi potenciál. Takže pokud cvičení bude úspěšné, pokud bude masivní a na ruské poměry se jedná o mimořádně jaksi rozsáhlé tedy cvičení, tak to si myslím, že určitě sedí. Ale jaksi ta představa, že by tímhle tím Rusové demonstrovali, že vládnou, byť jen části Středozemního moře, tak to při vši úctě k jejich kapacitám je nonsens. V tento okamžik nepřipadá vůbec v úvahu, že by se mohly rovnat námořní moci spojených států, respektive Severoatlantické aliance.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zmínili jsme Idlib, provincii Idlib, která, jak pravil Sergej Lavrov, musí být ještě vyčištěna od zbylých teroristů. Ty samotné vojenské síly přítomné teď ve Středozemním moři a nikoliv ode dneška, některé už jsou na místě několik dnů, tak ty by mohly případně i být zapojeny do reálných bojů, pokud by to bylo zapotřebí?

Michael ROMANCOV, politický geograf

To záleží na tom, jestli budou nebo nebudou při tom cvičení jaksi ty cvičící jednotky vyzbrojeny ostrou municí. To je informace, o které já nemám jaksi tušení. Předpokládám, že tomu tak bude. A pokud tomu tak bude, tak ano, asi je možné, aby se zapojili. Koneckonců toho cvičení se má vlastně zúčastnit i kaspická flotila a víme, že v průběhu toho ruského angažmá v Sýrii právě lodě kaspické flotily vlastně vystřelovaly rakety s plochou dráhou letu, které z kaspického akvatoria vlastně přes Írán a Irák vlastně mířily na cíle v Sýrii. Takže vyloučit se to nedá, ale nezaznamenal jsem nikde v ruském tisku, že by se s tím přímo jaksi počítalo nebo plánovalo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rusko chystá ještě další cvičení, jak jsem zmínila v úvodu. Co vůbec pravděpodobně sleduje těmito, a samozřejmě nejen přehlídkami, ale tímto reálným testováním armádních sil, z vašeho pohledu?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Rusko jednoznačně dává najevo, že prostě jeho vojenské kapacity jsou velké. Dává najevo, že vlastně jeho armáda je jaksi připravena plnit jaksi ty úkoly, které dostane zadány. Ukazuje tím jaksi svaly. Čili v tomto ohledu si myslím, že jaksi nemáme důvod se domnívat, že by za tím stálo něco jiného. Rusové...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, pardon, bývalý šéf Vojenského výboru NATO, generál Petr Pavel, v České televizi o tomto cvičení prohlásil, teď cituji: "Ruskem přiznaných 300 000 vojáků se nedá nazvat jinak, než velice seriózní příprava na velký konflikt". Připravuje se podle vás Rusko na velký konflikt? A obává se ho, nebo se takový konflikt snaží samo vyvolat?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Já pevně doufám, že Rusko nemá zájem vyvolat velký konflikt. Ta slova citovaná jsem také zaznamenal. A jaksi tady ta koncentrace jednotek během toho cvičení, cvičení západ, je skutečně jaksi bezprecedentní...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Východ. ... Hm, to je jedno...

Michael ROMANCOV, politický geograf

... V Evropě po skončení jaksi Studené války. Ale prostě Rusko má čím dál tím větší hospodářské problémy. Prostě sankce, které jsou na Rusko vlastně uvaleny od roku 2014 a které jsou neustále zpřísňovány, prostě se začínají projevovat...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A proto dělá to, co dělá, když ta cvičení stojí určitě spoustu peněz?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Jenomže na ozbrojené síly prostě šly v posledních letech skutečně naprosto mimořádné jaksi finanční prostředky, dokonce navzdory tomu, že sami ruské vládní /nesrozumitelné/ prostě přiznaly, že musí začít škrtnat, tak dlouhou dobu ty škrty právě v oblasti vojenské, v oblasti přezbrojování jednotek a tak dál vůbec prostě nebyly. Mimochodem část ruského vlastně rozpočtu, která je určená na tyhle ty věci je vlastně utajovaná, takže my ani nevíme přesně, jak velké ty částky jsou a na co konkrétně jdou. Každopádně prostě z ozbrojených sil se opět stala výkladní skříň ruského režimu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Ale, pane Romancove, pardon, já už musím položit poslední otázku. Když se vrátíme k tomu citátu generála Pavla, tak jaká by vlastně měla být optimální reakce mezinárodního společenství, nebo tedy konkrétně Severoatlantické aliance? Třeba na ten Vostok 2018?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Vzít prostě vážně, že jaksi Rusko se tímhle tím způsobem chová, rozhodně ho nepodceňovat, jeho vojenské kapacity, ale na druhou stranu nedat se zastrašit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Díky za rozhovor. Mějte se hezky. To byl politický geograf Michael Romancov. Na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Na shledanou.